This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

UNIVERSITY OF MICHIGAN
HENRY VIGNAUD
LIBRARY

G
87
.A1
G88

3720

385oc Mr Walckenaer

Jacobus Gronovius

GEOGRAPHICA ANTIQUA,

HOC EST:

SCYLACIS

Periplus maris mediterranei.

ANONYMI

Periplus Mæotidis paludis & Ponti Euxini.

AGATHEMERI

HYPOTYPOSIS GEOGRAPHIÆ

Omnia Græco-Latina.

ANONYMI

Expoſitio totius Mundi Latina.

CUM NOTIS

ISACI VOSSII, JAC. PALMERII, SAM. TENNULII.

Edente

JACOBO GRONOVIO,

cujus accedunt emendationes.

LUGDUNI BATAVORUM

Apud JORDANUM LUCHTMANS, 1697.

Vignaud
3-11-27

Illuſtri, Ampliſſimo & Eru[illegible]

VIRO

HENRICO
de BLEYSW[illegible],

J. V. D. ſummis honoribus [illegible]
Delphenſes ſum[illegible] [illegible]
Ordinibus adſcript[illegible] [illegible]
deratori, ſtudior[illegible]
tiſſimo

[illegible]

Q[illegible]

teris Græcæ, [illegible]

iſtam & liberam mentem non poſſe terminis ullis coerceri, hoc beatitudinis genere ſe ſuccinxerat, ut & in terra ambulare & in mari navigare pro lubitu poſſet. Sed eadem in proximas ſemper oras quoque dimittendis coloniis, & Majoris Græciæ nomine ad alterum latus collocato, & verſus ſeptentrionem Boſporis ita occupatis, ut quicquid ibi agerent ac loquerentur homines, Græcum eſſet, hoc ſibi confecerat, ut extra ſeſe contemplari nitoris ſui elegantiam poſſet. Ad cujus ſpectaculi dulcedinem quis non Atheniensium aliquando evolavit remis veliſque? Sed procedente potentia paulatim ad proſpectum mediterranei maris illecta eadem natio, omnes ſinus ac promontoria ejus inſedit & cinxit: & licet æmulatio inter ejus regiones ac potentiæ certamen incenderet frequentia bella de obtinendo maris imperio, utique tamen conſpiratio omnes una & eadem tenuit, ut ne voluptas publica circumnavigandi ejus turbaretur. Nec id tantum deliciarum causâ, quum & iſta navigiorum geſtatio lenis eſſet, ideoque mallent plurimi navigatione uti, quàm itinere terreſtri. Cupiditas diſcendi & percipiendi *Qualis & hæc docti ſit poſitura Dei*, adegit meliorem hominum partem, ut & ipſi committentes vitam

ſuam ligneis muris jucundum hoc inventum ambulandi per aquas experirentur. Sed & poſtquam tentaverant, cupiverunt ad ſuos exponere, vel ipſa intervallorum ſpatia vel rerum per eos curſus occurrentium proprietates, ſi quæ erant vel in fluxu maris, vel in natura litoris, vel in elegantia accolarum, prout quique ſtudioſe litora ſua luminibus urbium aut privatorum ædificiorum diſtinguere properabant. Placuit recenſere promontoria trium continentium in id incurrentia, circumflexa hic molliter, ibi periculoſius immiſſa, vel ſinus modo pronos, modo leni anfractu incurvos. Sed præſertim ut ipſi circumferentes Græciam, ejus ornamenta paulatim ubique figerent, ac ΠΟΛΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΔΑΣ non in Europa tantum, ſed Aſia quoque & Africa audirent. Quid multa? imo ut geographiam potiſſimum diſcerent ex mari, tanquam proverbiali & veridica locutione jactantes τὴν θάλασσαν γεωγραφεῖν τὰ πλεῖστα.

Hinc tot libellos ſingulari periplon appellatione inſignes quondam inter curioſa ſtudiorum inſtrumenta expoſuit ſupellex Græca, quorum nihil ad nos niſi ſola ipſa vox & auctorum nomina & tenuia fragmenta pervenit. Menippos velis an Leones vel Apollonidas vel Nymphodoros & multos alios numerare. Neque enim vel unus vel pauci fuerunt,

 quum

quum & ipſum tempus varia proderet, nec attentio univerſorum ad eandem rem ſe adverteret. Verum evanuerunt omnes, & non quaſi in Seriphias exilii anguſtias & preſſum turba æſtuarium miſſi latitarent, ſed ſcopulo impacti ſubmerſique fuiſſent, ita obſcurum illum æternæ perniciei fundum petiverunt. Quæ ſpeciminis inſtar nos ſolantur, exiguæ ſunt partes, in quas inſpexit quondam Arrianus, eæque vel in extremis ad boream receſſibus vel prorſus extra mediterraneum mare. Hujus circuitus quum in terris fuerit velut via quædam lactea, & innumeris immenſiſque olim effulſerit ſideribus, id vero eſt, quod ego jucundiſſime circare, & ſimul peragrare, ſoleo. Ad quam rem quum nullus adſpiret mihi adeo amœnam auram, nullus inter rupes & promontoria & vada tam molliter me deducat quam Scylax, potes opinor colligere, Vir Ampliſſime, illum in deliciis mihi præcipue fuiſſe. Illo gubernatore lætus aliquoties conſcendi, & quamvis non ἑβδομήκοντα πλόας ὑπὲρ τὴν Μαλέαν, ut ille Flavius Zeuxis, fecerim, at certe & Cyaneas & Syrtes & Chelidoniarum ſtrepitus aliquoties cum timore licet acceſſi. Cujus navigationis meæ quum exſtare documentum optarem, divinitus accidit, ut & raritas exemplarium, & typographi deſiderium, & poſtremi edito-

ris

ris vana tandem poſt longiſſimam dilationem fruſtratio, etiam ratio loci mei huc rem compulerint, ut confieret. Sic noſti ſæpe evenire, ut ipſum Tempus agat rem.

Verum ut decentius in hoc negotio verſarer, in circumſpiciendo ſollicitus fui, cui & rerum ipſarum & hujus temporis & hominum, ad quos pertinebat ea cauſa, perito tanquam venerando cenſori rationem iſtius vitæ meæ, quam occupavit hæc cura, redderem. Tu autem, Vir Summe & Eruditiſſime, primus & ultimus, hoc eſt unicus, mihi ſemper obveniſti, cui ſe cogitatio & propenſio mea agglutinaret. Nam quum honores in patria geſti jam per ſæcula ſicut titulorum multitudinem nomini ſtemmatique tuo ſuppeditantes perinde ut ab eodem exornati, te quoque conſpicuum & reverendum ex alto præbeant; tum Muſarum contubernio, quod perpetuo dilexiſti, in oculos & linguam eorum omnium, qui eaſdem amant, delatus ſingulari quodam ſplendore emines; & dum in ſermones de ſtudiis venire non detrectas, calidos & acres ingentis cujuſdam ſublimitatis & notitiæ radios in colloquentium pectora inſerens, dimittis eos quadam ſuperfundente ſe vel lætitia vel admiratione defixos. In quibus quum & ipſe cenſear, & multos, quos familiariſ-

ſimos habeo, numerare poſſim; accedit ea ratio, quod unus ſuperſtes (& utinam diu!) maneas, qui vel noviſſima editione occupatum Voſſium, vel deinceps & noveris, & ex animo quod res eſt pronuntiare queas. Quod unum precor, ut abs te liceat mihi contendere.

In eo namque difficilis mihi hæc cauſa eſt, quod quum anno XXXIX hic Scylax ederetur, quò honori Salmaſiano lenocinium fieret, & Scylacis hæc opera ad ætatem ſatis decoram eveheretur, poſtea anno LVIII editæ ſint notæ ad Melam, quæ per omnium novem Muſarum horrores memoriam Salmaſianam cum multiplici doctrinæ offenſa damnarent, & præſertim cum objurgatione Græcorum poſteriorum hunc periplum cujuſvis potius eſſe perſuadere velint quam Scylacis. Quorum prius unaquæque pagina effectu probare conatur, nec ad nos pertinet: poſterius in promiſſione ſecundarum curarum hæſit huc uſque, ut multa alia, quibus æquales ſuos eximie deluſit. Hinc quò non depreſſum fuiſſet hoc opus, ſi intra quadraginta annos, quibus deinde ſupervixit, ſecundas ejus curas nanciſci potuiſſet? Certe hæc diu oportuit cocta fuiſſe in Voſſiana domo, adeo ut etiam perſuaſerit patri, qui in Hiſtoricis propterea Græcis huc veni-

re ſuſtinuit, ut, opinor, ex ingeſtu filii ſcriberet aliquem ante ſæcula non ita multa feciſſe hoc compendium, quod ipſe perinde ac filius Iſaacus tantundem intelligerent, fortaſſe temporibus demum Cæſaris Conſtantini Porphyrogennetæ, quo regia auctoritate ex præſtantiſſimis ſcriptoribus laudabilia excerpi ſolent. Quæ omnia & ſingula ego conſiderans, pravas de Græcis ſuſpiciones facile illius viri conſuetudini donare potui, & ad varia attendens multis partibus malui gratulari invento & edito per Davidem Hœſchelium Scylaci, quam temere inſultare illis, quos non noveram peccaviſſe. Jamprimum quum nudam in eo ac deſertam contemplarer Hiſpaniam, Carthaginienſium imperia nulla ibi agnita, ſolummodo in quibuſdam litoris partibus nonnulla eorum emporia, nequivi imaginari id adeo ſimpliciter narratum celare fraudem, ſi nihil aliud, quia res tanti non erat; atque unde colligere malui ætatem hujus ſcripti excedere ultra Carthaginienſium in Hiſpaniam expeditiones, ac præſertim Barcæ Hamilcaris tempora, quæ conſtat poſt bellum Punicum primum fuiſſe. Rurſus quod Brundiſini oppidi gloriam ex continuo trajectu in Epirum ne tangat quidem, nullam in eo calliditatem ſupponere potui, atque adeo collegi ante Roma-

norum potentiam ad eos tractus extenſam conſcriptum. Porro quod Lyſimachia nulla illi nota, etiam Antiochia Syriæ, etiam Theſſalonica, contra Olynthus nondum everſa, etiam Thebæ adhuc τεῖχος tantum; nullam potui in eis odorari aſtutiam, & hinc non modo ante vel ſucceſſores, vel Alexandrum ipſum, ſed etiam ante Philippum (præſertim ne Pella quidem glorioſe nominata) etiam ante Epaminondam florentem & Thebas erigentem ſuſpicari ſcripta. Quid quum nondum ex Adria circa Padum ejectos ſcribat Tyrrhenos, unde poſtremos ab Senonibus expulſos teſtatur Polybius: an id fraudulente etiam ab Græculi poſterioris ingenio interpretabimur? Hinc creſcente vigenteque Lacedæmoniorum poteſtate evincitur hic libellus compoſitus ab Scylace ſeu vero, ſeu aſſumpto illuſtri nomine, ut non in omnibus ei convenire cum fragmentis, quæ ex veteri Scylace citantur, vix ſit cauſa, quam mirari admodum ſit neceſſe; & utique initium Troadis poſt Abydum ſtatuitur in hoc ſcripto, prout ex Scylace Caryandenſi notavit Strabo. Invitus enim adſpexi Voſſium patrem ſcribentem [cumque eidem Straboni lib. XIII Scylax dicitur initium capere Troados ab Abydo. In quo abitur ab Scylace, quem habemus. Nam hic incipit eam a

Dar-

Dardano] ubi ſe miris modis innectit. Quid enim clarius dici poteſt, quam habet noſter Scylax? Præmittit ille Ἄβυδος, καὶ τὸ ςόμα κατὰ Σηςὸν τῆς Προποντίδος τοῦτο ἐςι: hinc pergit ἐντεῦθεν ἡ Τρωὰς ἄρχεται. An ἐντεῦθεν non eſt ἀπὸ τῆς Ἀβύδου καὶ τοῦ ςόματος? an quia Dardanum primam Troadis vocat, ideo ab ea illam incipit? Decidant loquutionem priſcam ſcholia Apollonii Rhod. lib. 1, 1115. ἡ δὲ Τρωὰς ἀπὸ Μυσίας ἀρχομένη τῆς μεγάλης. Itaque incipit regio non ab loco, quem primum ſuum numerat, ſed quem extremum & maxime vicinum agnoſcit in alieno, ut facit noſter quoque Scylax. Utique Cius fluvius etiam in eodem agnoſcitur, prout Iſ. Voſſius ad hanc rem produxit Scholiaſten Apollonii Rhodii ad librum primum, inter teſtimonia, & rurſus in notis. Sane etiam ab iſta novitate tuentur eum Ἐκεχειρεῖς ad Pontum Euxinum, indubitata vetuſtatis nota; de quo genere eſt, quod Chalcedona nominat, non Byzantium. Hunc igitur ſcriptorem ab doctiſſimo Hœſchelio editum quum ſtudioſiſſime & legiſſet maximus Salmaſius & in ſcriptis adſidue produceret ad aliquid in eo docendum ac molliendum, & hinc ſine dubio in familiari ſermone frequentiſſime oſtentaviſſet alacri juveni, Voſſius aggreſſus eſt ita, ut judicaret fœdam paginam eſſe, quæ non illo laudatiſſimo

nomi-

nomine effulgeret. Unde quum multa feliciter ageret, non potuit tamen tanta eſſe fauſtitas, ut aut omnibus occurreret, aut in omnibus, quæ tangeret, bene provenirent cogitata. Hinc certatim illius libri uſu ſuccinxerunt operas ſuas tum quicunque χαριέντες, tum præſertim Cluverius paſſim quoque adductus ab Voſſio, tum poſtea Holſtenius, Bochartus, Palmerius Grentemeſnilius. In quibus hic adeo amavit Scylacem, ut quæ in illo notaverat, non judicaverit ſatis eſſe, ſi ſemel in Exercitationibus legerentur. Repetivit igitur quæ potuit in volumine de Græcia Antiqua; imo & juvit eum corrigere, quæ jam correxerat Voſſius non modo filius, ſed & quod in Suida obſervaverat pater Gerardus in Hiſtoricis Græcis, debuit quoque conſpici pag. 11. Ita ſcilicet oportebat fieri. Bochartus religioſe obſervat, ne quem locum advocandi Scylacis prætermittat, & ubi res flagitat, manum quoque inſtaurantem admovere non cunctatur. Holſtenium quantopere oblectaverit, nuper contigit videre, quum poſtuma ejus hîc vel Romæ ederentur; qui vel ſolâ Ceſtride regione in Illyriis reſtitutâ æquiparat omnium ingenia.

Poſt hos & tales viros an accedere debuerim, tuum, Vir Ampliſſime, judicium facio. Equidem dede-

dederam in Stephano & Pomponio ſpecimina, & tum Japida Megaridis Atticæque terminum repoſueram, tum in Adrumeto & ſinu Cercinite patebant curæ meæ pignora. Alia non minoris momenti putabam penes me habere, quæ diutius premere non patiebantur illa tria, quæ enumeravi ſupra. In qua parte ſi cenſendi locus mihi quoque relinquatur, aut potius apud te profitendi, quam non temere ad hanc editionem proceſſerim, vel ſi nihil præter unum iſtud ἀκρωπηρεῖν in pagina XL proferri à me potuiſſet, certe ſic adiutus Scylax denuo ſe oſtendi cupiviſſet in loco, ubi tantopere laborabat, & in integrando fatiſcunt duo heroes, ignotaque eſt Græcia, & truncatur vocabulo, quo antiquitus & forſan frequenter uſa fuit. Id abhinc exſtabit. Ne dicam hoc verbum eſſe, quod valido quaſi tormento profligat illas ſuſpiciones de propinqua nobis ætate hujus ipſius Scylacis; ad quam cauſam non levius molimentum præbet Dicæarchus, qui conſpectas ſane & notabiles partes excerpſit ex hoc ipſo Scylace; cui ſpero hac vice à me ſatisfactum eſſe.

Ne Voſſiani laboris primitias ullo genere delibarem, Periplum Ponti Euxini & Mæotidis paludis, nomine ſcriptoris & capite ſpoliatum, Scylaci adglutinatum reliqui. Hæc una, opinor, ſatis juſta

cauſa erat procedendi per eadem veſtigia. Sed tanto libentius ita feci, quia non dubito hoc ſcriptum fuiſſe, quod cogitationem primam de edendo Scylace ſubjecerit & impulerit. Nam eo ipſo anno, quo typi ſignificant prodiiſſe volumen, cui præfuit Voſſius, nempe XXXIX; id ab ſe deſcriptum ille ipſe Voſſius in adverſariis chirographo ſuo adnotavit, ut pariter illud acceperit ab Salmaſio, pariter fervor publicandi inceſſerit. Hic enim ille fons eſt, ex quo manavit iſta *Marciana Trajani uxor* pag. 160. iſta mentio *ſinus Carcinitidis* pag. 149. iſtud τῆς Βοσπόρου pag. 157 bis poſitum, quaſi quod Grammatici obſervant de vocibus τάρταρος & ἰσθμὸς, & quidem ex Pindaro, dilatare vellet ad hanc quoque vocem: aliaque, quæ præterire malui, quam notulis figere, quarum copiam ſane non amo. Utinam ille potuiſſet quædam non ſcribere! Nihilominus ut id ſcriptum in hoc acervo legi vellem, neceſſitatem quoque attulerunt ſingularem ipſi hi dies. Nam quum in eo non tantum appareat facile cuicunque legenti latitare verſiculos & levi muſa elaboratam quandam verborum ſeriem; ſed ipſe literarum Rex Scaliger in epiſtola id ſignificaverit; non defuit Voſſius huic ejus magni viri indicio, quin ex verſiculis digeſtis & demonſtratis faceret notas, atque gradus pedeſ-

que plurimorum produceret oſtentaretque. Immo hinc progrediens etiam ex Scymno Chio petitos eſſe monuit. Unde quæ abſurditas illa fuit nuperorum Romanorum, ſive Stephanum Gradium reſpicias, ſive Carolum Moronum, ut ante annos XII in hac urbe voluerint edi fragmenta Scymni Chii ſub ea venditatione, quaſi quæ eſſent *hactenus non edita?* quum ante annos triginta in vicinà Amſtelodamo eadem evulgata eſſent in volumine, quod ab quolibet ſtudentium quotidie terebatur, certe teri ſupponebatur. Nec modò voluerint edi; ſed quod monſtro ſimile eſt, etiam edita ſint, nec puduerit jactitari eadem hoc titulo ipſo. Hæc tum vidi, ut fatear verum, cum magno meo riſu, qui non fui adhibitus ad illam rem, a qua maxime abhorreo, qui ita ſæculo & ſtultitiæ publicæ imponere non didici. Certe enim omnia, quæ illic proferuntur tribus magnis paginis 374, 376, 378. in hoc libello quiſquis contulerit, inveniet: adeo ut ferme credat ea concinnaviſſe Holſtenium ex hoc ipſo ſcripto. Id enim quum in Palatina bibliotheca verſaverit Salmaſius, ita volentibus fatis tranſgreſſum eſſe novimus in Vaticanam, cui ille præfuit. Certe & idem hiatus, qui ab Voſſio deprehenditur pag. 134 poſt vocem ἐπέχοντα. eſt etiam in Holſtenianis Scymni Chii. Hoc tantum intereſt,

quod

quod Holſtenius acutior Voſſio potuerit verſus plures annumerare. Et ſic tamen reſtare deprehendas, quos neuter animadvertit. Interim omnia adminiſtrantur ad hunc modum, ut ſatis lepidam varietatem in plurimis cognoſcat, quiſquis ſingula inſpexerit. In quo illud contigit ſane ridiculum, quod & Voſſius pag. 137 agnoſcat τ'Ϭλαν incolentes Scythas, nec minus eandem loci appellationem evulget Holſtenius pag. 379; uterque etiam in Latinis fideliter exprimentes. Sic quum agatur, editur tamen in Holſtenianis Caſtigationibus Stephani pag. 335. [*τϬλα legitur corrupte in deſcriptione Ponti Anonymi manuſcripta*] Utique nequibat ignorare Holſtenius, hanc Anonymi deſcriptionem ab Voſſio eſſe editam, nec debuit Anonymi vocare ea verba, quæ ipſe viderat eſſe Scymni Chii. Iſta autem hujus Scymni fragmenta ſic conglutinata quando contigerit Salmaſio nanciſci & foliis illis potiri, audire placet ex epiſtola If. Caſauboni CCCCCXVIII, qua ad Salmaſium ſcripta libet exornare hanc præfationis partem.

ACcepi nudius quartus, quas anni novi Kalendis ad me dederas. Accidit mihi eas legenti, quod nunquam non quoties aliquid a te accipio literarum: ut a tuarum lectione doctior ſemper diſcedam. Nam de Peri-

plo

plo Mæotidis quam mihi gratum illud acroama fuiſſe cenſes? quum præſertim auctoris nomen ſimile quid polliceatur iis Periplis, qui jam ſunt editi. Itaque te hortor atque adeo obteſtor, ut opus integrum tibi deſcribas, & tantum theſaurum tibi perire ne ſinas. Ubi ad nos redieris, ſperamus ejus inſpiciendi libri fore aliquando nobis copiam. Neque enim te fugit eo genere argumenti ſemper nos eſſe delectatos. Poteras cum Stephano tuo eum ſimul edere, niſi te graviora, ut video, tenerent occupatum. De epigrammatis mira ſunt quæ narras. etſi equidem non dubito ita eſſe, uti ſcribis. Opto tibi ſic læta omnia, ut brevi omnia, quæ meditaris, perficere ex animi ſententiaqueas. Ego certorum hominum ἀβελτηρίᾳ *multis repente calamitatibus obrutus animum pene deſpondi* ταῖς καλαῖς Μούσαις ἀποταξάμενος. *Deus, ſpero, mihi meisque aderit, quos multiplex fraus & iniquitas nonnullorum proxime inopiam redegit. Vale optime & eruditisſime Salmaſi. Lut. Pariſ.* I V. *Eid. Feb.* CIↃ IↃC VIII.

Poſt hos Agathemero ut ſæpe vacaverim, ſollicitavit ejus laborioſa affatim pro iſtorum temporum captu diſciplina initiandi primas geographi operas; ne dicam interim prodi quoque talia, quæ vix apud alios invenias, certe fruſtra quæras. Ea igitur ratio me inſtigavit, ut tertium in hoc corpuſculo darem ei locum, ſimul & rarus conſpe-

ctus in officinis librariis, quum tamen ejus quoque notitia non ſit ſine aliqua commoditate. Unde præſtiti penſum familiæ debitum, quum avunculus meus feliciter ſatis illum producendo in publicum ſervaviſſet; ſane ad hanc cauſam, ut frequens ubique exſtaret. Quin etiam ſatis ſuperque videbatur peccatum, quod per triginta annos ex hoc auctore oſtentaretur vel Τορίασον & ex indice *Toriaſum promontorium*, vel planta pulli equini in Sardiniæ ſimilitudinem ficta: & ſimilia, quæ ſpuria & incognita ut denique verum & genuinum exciperet, maturum tempus licite opinabar veniſſe. Etiam data erat occaſio inſpiciendæ partis ex alio veteri codice deſcriptæ, unde vel acceſſione vocum vel immutatione licebat nonnihil præſidii afferre. Plurima tamen attingere nolui, quum à multitudine notarum abhorrerem & pro jure hereditario ſatius ducerem, ſi ipſam interpretationem, quæ ſane poterat eſſe concinnior, ex decoro adjuvarem & inſtaurarem, prout quoque conatus fui.

Ut priora ſtare poſſe opinor judicio tuo, cujus ſubtilitati ad laudem genitus es; ita pergo ſignificare denique me putaviſſe illis acceſſionem commodam futuram eſſe in Expoſitione, ut appellatur, totius mundi & gentium, idque Te, Vir doctiſſime & harum rerum exſequentiſſime, pro-

probaturum ſpero. Anteceſſerat videlicet non invenuſtum Salmaſianæ induſtriæ & fortunæ ſpecimen. Ut alterum hoc ſequeretur, ſororia prorſus neceſſitudo, quam & materia & ſervator inducebant, flagitabat. Prius erat Græcum, hoc Latinum; utque illud Voſſio conceſſit publicandum, ita hoc poſterius ſubminiſtratum ab Jureto multorum talium poſſeſſore & doctiſſimo viro, ipſe commiſit Jacobo Gothofredo. Hic autem ſingulari laboris genere frui optans, non modo notis adjuvare intelligentiam ejus ſcripti voluit; ſed quum jure ſibi imaginaretur eſſe Græci opuſculi interpretationem, ex ſe revocare tentavit Græca, eaque denuo in Latinum transfudit. Quo utroque delectari voluiſſe eum non vitupero; ſed publice inde venire aliquod emolumentum non video. Nam neque hic libellus legi debet Latinæ linguæ gratiâ, & ſententia ejus tamen ſic aperta eſt, ut per illas tranſlationes plane non fiat clarior. Interim hæc ratio agendi iſtam invexit moleſtiam, quod nonnullos in his quoque terris deceperit, qui Græca illa pro antiquis adſpicientes, illepide & ridicule citarent inde partes ad linguæ illius doctrinam probandam, quorum infelicitati parco. Propterea hanc ſarcinam ut nimis tædioſam & periculo mixtam & plane non utilem gravans

hinc abegi, ipſum ſolum vetus exemplar edere dignatus, quia & dignum eſt, ut noſtris cognoſcatur, & continet nonnulla, unde egregie illuſtrari antiqua poſſint, quod dies docebit. Etiam Geographus Ravennas nuper à me his terris crebrior immiſſus hanc laciniam trahere videbatur. Sed & ita egi tanto juſtius, quod multa in eo occurrant longe aliter tractanda, quam fecit Gothofredus. Ad quam rem exemplo poſſunt eſſe verba pag. 258. *Habes ergo omnem Ægypti regionem coronatam fluvius, qui ſic vocatur Nilus.* Nihil facilius occurrere legenti poteſt, quam ut corrigat *fluvio*, ut facit quoque Gothofredus, etiam in Græcis dicens πᾶσαν Αἰγύπτου χώραν, ἐστεφανωμένην ποταμῷ, quum tamen ſatis ex vetere ſcriptura pateat auctorem ſcripſiſſe: *Habes ergo omnem Ægypti regionem. Coronat eam fluvius.* Sic monſtrum eſt pag. 261. *In contemptu ſemen ſolus populus Alexandriæ*, quod non minus monſtroſe vertit ἐν ὑπεροψίᾳ σπορὰ μόνος, vel μόνον, ὁ λαὸς τῆς Ἀλεξανδρείας. At voluit auctor *In contemtus enim ſolus pop. Al.* Satis conſtat nullum populum ſic ferocem & loquacem fuiſſe. Vel *in contemtus eminet*, ut alibi *Cæſarea in multa eminens.* Sed tetrius monſtrum hæret 265. *Dirracium enim propter habitantium malitiam ado (magis vero ut dicunt) deſcendit & non apparuit.* Ita quum legat vetus ſcriptura, paren-

renthesi tamen per editorem interpoſita, Gothofredus illud *magis vero* in margine intelligit *vero propius*. Hinc Græce exprimit τὸ Διῤῥάχιον (Græci non niſi Δυῤῥάχιον agnoſcunt) γὰρ διὰ τὴν τῶν οἰκούντων πονηρίαν παρὰ θεοῦ (μᾶλλον τοῦ ἀληθοῦς ὡς λέγουσι) διήχησεν, καὶ οὐκ ὤφθη. Quis audivit illam parentheſin iſtud ſignificare? & cur in Latinis eam ita mutavit *id enim vero ſimilius dicitur?* Certe ſi credit ita Græce ſcriptum fuiſſe, non debuit ita in Latinum trajicere: neque enim hæc ſibi reſpondent. Præterea ſi id vero ſimilius, quæ alia tum fuit narratio minus ſimilis vero? Itaque patet imperfecta agendi ratio, ut veriſſime reſtituat ſententiam Pater, *Dirracium enim propter habitantium malitiam à Deo maris verſa, ut dicunt, deſcendit & non apparuit*, hoc eſt Græce, ἠφάνισται. Gentiles illos tunc etiamnum fuiſſe innuit, & Neptunum ἐννοσίγαιον inſcripſiſſe iſti cladi. Tale, quod pag. 256 de Niſibi & Edeſſa ſcribit *quæ in omnibus viros habent optimos, & in negotio valde acutos & bene nantes præcipue*. Non aliter ac ſi ita interpretatus fuiſſet nummos illarum urbium, in quibus ſæpe excuduntur Genii illarum, ad quorum pedes apponuntur fluvii præterlabentes in figura hominis natantis, ut paſſim videre eſt. At Gothofredus intelligit *navigantes*, quaſi utique Meſopotameni ad Perſas & Indos navigaverint commercandis eorum mercibus: unde interpreta-

 tur

tur τοὺς πλέοντας. Et tamen de eorum navigationibus nihil oſtendit. At vera reſtitutio flagitabat *& venerantes præcipue*. Fuerunt enim ſuperſtitioſi; & id ſolet annotare, ut in Ægypto *viros ſimiliter nobiles, Deos colentes eminenter*: ut in Libya habet *pios & prudentes*.

Et iſta eſt conditio ac ratio harum veteris Geographiæ memoriarum; quam lætor, quum coram te, Vir Conſultiſſime, ita ſimpliciter edidi, ſimul etiam licuiſſe junctim admiſcere, qua tractatione & cura hanc literaturæ noſtræ partem exercuerim. Quæ qualiſcunque eſt, certe ejus quidem me nullo modo poteſt pœnitere. Nam vel tot præſtantium hominum veſtigia relegi, unde ſemper dulcis quædam admonitio incedentem reficit ac delectat; vel quia mihi conſcius ſum temporis ac laboris bene & hilariter impenſi. Quod ſi tamen vel utrumque hoc vel alterutrum abeſſet; nihilominus placerem mihi vel iſtorum libellorum cauſa, quos amo, & per quos ad inquirenda alia ſæpe inſtructus ac formatus ſum. Verum gratiſſima erit hæc recordatio, & frequenter ad eadem attentius reviſenda incendar, ſi in his potuerit aliquid eſſe, quod tuo judicio ſe commendare poſſit. Ego quidem teſtor ita me ſcripſiſſe, quaſi tibi ſcriberem, Viro in primis Batavici nominis, & in penſitandis bene ſcriptis intel-

telligenti & uni ex reliquiis aurei ſæculi reſiduo: unde & cavi, ne quid mihi excideret ab illa utiliore ac delectabili doctrina alienum locoque meo indignum; & ſuperjacere fortunam præcedentium atque ornamenta diſciplinæ noſtræ ampliare tum ſperavi, tum conatus fui. Sed noſti non ſemper adeſſe nobis Herculea tela. Quare ſi antiquitatem ſatis profunde inveſtigare nequivi; at ſatis juvabit me, ſi per hæc agnoſcar inveſtigaviſſe viam reverentiæ erga te meæ declarandæ & confirmandæ. Vale, Ampliſſime & Graviſſime Vir, diuque & ſtudiis & patriæ & nomini tuo publice privatimque felix vive. Lugduni a. d. XVII Calend. Februar. cIↄ Iↄc xcvii.

TESTIMONIA VETERUM DE SCYLACE.

Herodotus Melpomene.

Τῆς δὲ Ἀσίης τὰ πολλὰ ὑπὸ Δαρείου ἐξευρέθη. ὃς βουλόμενος Ἰνδὸν ποταμὸν, ὃς κροκοδείλους δεύτερος οὗτος ποταμῶν πάντων παρέχεται, τοῦτον τὸν ποταμὸν εἰδέναι, τῇ ἐς θάλασσαν ἐκδιδοῖ, πέμπει πλοίοισι ἄλλους τε τοῖσι ἐπίστευε τὴν ἀληθηΐην ἐρέειν, καὶ δὴ καὶ Σκύλακα ἄνδρα Καρυανδέα. Οἱ δὲ ὁρμηθέντες ἐκ Κασπατύρου τε πόλιος καὶ τῆς Πακτυϊκῆς γῆς, ἔπλεον κατὰ ποταμὸν πρὸς ἠῶ τε καὶ ἡλίου ἀνατολὰς εἰς θάλασσαν. διὰ θαλάσσης δὲ πρὸς ἑσπέρην πλέοντες, τριηκοστῷ μηνὶ ἀπικνέονται ἐς τοῦτον τὸν χῶρον, ὅθεν ὁ Αἰγυπτίων βασιλεὺς τοὺς Φοίνικας, τοὺς πρότερον εἶπα, ἀπέστειλε περιπλώειν Λιβύην.

Ariſtoteles Polit. VII. cap. XIV.

Ἐπεὶ δὲ τοῦτ' οὐ ῥᾴδιον λαβεῖν, οὐδέ ἐστιν, ὥσπερ ἐν Ἰνδοῖς φησὶ Σκύλαξ, εἶναι τοὺς βασιλέας τοσοῦτον διαφέροντας τῶν ἀρχομένων, φανερὸν ὅτι διὰ πολλὰς ἀναγκαῖον πάντας ὁμοίως κοινωνεῖν τοῦ κατὰ μέρος ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι.

Strabo lib. XIII.

Σκύλαξ δὲ ὁ Καρυανδεὺς ἀπὸ Ἀβύδου ἄρχεται τὴν Τρῳάδα.

Idem

Idem lib. XIV.

Εἶθ' ἐυθὺς ἡ Μυύδος λιμένα ἔχουσα, καὶ μετὰ ταύτην Βαργυλία καὶ αὐτη πόλις. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Καρυάνδα λίμνη καὶ νῆσος ὁμώνυμος ταύτη, ἣν ᾤκουν Καρυανδεῖς. Ἐντεῦθεν δ' ἦν καὶ Σκύλαξ ὁ παλαιὸς συγγραφεύς.

Harpocration.

Ὑπὸ γῆς οἰκοῦντες, λέγοι ἂν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας, καὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου, ἐν τρίτῳ καταλόγου Κατουδέους ὀνομαζομένους. Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας.

Marcianus Heracleota in Epitome Artemidori, & Menippi.

Οἱ μὲν μερῶν τινῶν, οἱ δὲ τῆς ἐντὸς πάσης θαλάσσης, οἱ δὲ τῆς ἐκτὸς περίπλουν ἀναγράψαντες. Οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ Σκύλαξ ὁ Καρυανδεὺς, καὶ Βοτθαῖος. Οὗτοι δὲ ἑκάτεροι διὰ τῶν ἡμερονυκτίων, οὐ διὰ τῶν σταδίων τὰ διαστήματα τῆς θαλάσσης ἐδήλωσαν. Sic puto legendum.

Philoſtratus in vita Apollonii Tyanei lib. III. cap. XIV.

Σκιάποδας δὲ ἀνθρώπους, ἢ Μακροκεφάλους, ἢ ὁπόσα Σκύλακος συγγραφαὶ περὶ τούτων ᾄδουσιν, οὔτε ἄλλοσέ ποι βιοτεύειν τῆς γῆς, οὔτε μὴν ἐν Ἰνδοῖς.

In voce Καρύανδα apud Stephanum.

Καρύανδα πόλις καὶ λίμνη ὁμώνυμος, πλησίον Μυύδου, καὶ Κῶ. Ἑκαταῖος Καρύανδαν αὐτὴν φησι. Τὸ ἐθνικὸν Καρυανδεὺς ὡς Ἀλαβανδεύς. Ἐντεῦθεν ἦν Σκύλαξ ὁ παλαιὸς λογογράφος.

Scholiaſtes ad I. lib. Apollonii Argonauticon.

Κίος πόλις Μυσίας, ἀπὸ Κίου τοῦ ἀφηγησαμένου τῆς Μιλησίων ἀποικίας, ὡς ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης ἐν Κιανῶν πολιτείᾳ. Κατῴκησαν δὲ αὐτὴν πρῶτον Μυσοὶ, ἔπειτα Κᾶρες, τρίτον Μιλήσιοι· καὶ ποταμὸς δὲ ἐστιν οὕτως ὀνομαζόμενος τὴν Μυσίαν περιῤῥέων, οὗ μνημονεύει Σκύλαξ ὁ Καρυανδεύς. περιῤῥέει δὲ καὶ τὴν πόλιν ὁ ποταμὸς οὗτος.

Idem ad lib. IV. Apollonii.

Τοὺς Νεσταίους Σκύλαξ φησὶν ἔθνος Ἰλλυρικόν. Ἀπὸ τούτων περίπλους ἐστὶν εἰς τὸν κόλπον Μάνιον. Sic legendum.

)( )( )( )(

Con-

Conſtantinus Porphyrogenneta in Themate Armeniaco.

Οὔτε γὰρ Στράβων ὁ Γεωγράφος τῆς τοιαύτης ὀνομασίας ἐμνήσθη, καίτοι Καππαδόκης ὢν τὸ γένος, ἐξ Ἀμασείας τῆς πόλεως, οὔτε Μένιππος, ὁ τοὺς σταδιασμοὺς τῆς ὅλης οἰκουμένης ἀπογραψάμενος, οὔτε μὴν Σκύλαξ ὁ Καρυανδηνὸς, οὔτε ἄλλος τις τῶν ἱστορίας γεγραφότων.

Joannes Tzetzes Chiliade VII.

Καρυανδέως Σκύλακος ὑπάρχει τι βιβλίον
Περὶ τὴν Ἰνδικὴν γράφον ἀνθρώπους πεφυκέναι,
Οὕσπερ φασὶ Σκιάποδας, καί γε τοὺς Ὠτολίκνους,
Ὧν οἱ Σκιάποδες πλατεῖς ἔχουσιν ἄγαν πόδας,
Καιρῷ τῆς μεσημβρίας δὲ πρὸς γῆν καταπεσόντες,
Τοὺς πόδας ἀνατείναντες, σκιὰν αὐτοῖς ποιοῦσι·
Μεγάλα δ' οἱ Ὠτόλικνοι τὰ ὦτα κεκτημένοι,
Ὁμοίως σκέπουσιν αὐτοὺς τρόπῳ τῶν σκιαδείων.
Ὁ Σκύλαξ οὗτος γράφει δὲ καὶ ἕτερα μυρία
Περί γε Μονοφθάλμων τε, καὶ τῶν Ἐνοτικτόντων
Καὶ Ἐκτραπέλων ἄλλων τε μυρίων θεαμάτων.
Ταῦτα φησὶ δ' ὡς ἀληθῆ μηδὲ τῶν ἐψευσμένων.
Ἐγὼ τῇ ἀπειρίᾳ δὲ ταῦτα ψευδῆ νομίζω.

Rufus Feſtus Avienus in ora maritima.

\- - - - - *Multa rerum junximus*
Ex plurimorum ſumta commentariis.
Hecatæus iſtic quippe erit Mileſius,
Hellanicuſque Lesbius, Phileas quoque
Athenienſis, Caryandæus Scylax,
Pauſimachus ille, priſca quem genuit Samos;
Quin & Damaſtes nobili natus Sige. &c. Sic lege,

Idem alibi:

Sed ad columnas quicquid interfunditur
Undæ æſtuantis, ſtadia ſeptem vix ait
Damaſtes eſſe. Caryandæus Scylax
Tantum patere, quantus æſtus Boſporo eſt.

ΑΔΗ-

Α Δ Η Λ Ο Υ.

ΣΚΥΛΑΞ ὁ ΚΑΡΥΑΝΔΕΥΣ ἀρχαιότατος μέν ἐστιν ἀνήρ· τῶν δὲ μερῶν τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης, καὶ τῆς ἔνδον Ἡρακλειῶν στηλῶν θαλάσσης πέρα, τῶν πολλῶν ἀγνοουμένων, περίπλους τῆς οἰκουμένης ἀναγράψαι προείλετο. Τὰ μὲν γὰρ τῆς ἑώας Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν δῆλα τοῖς ἀνθρώποις πάντα κατέστησε· τὰ δὲ τῶν ἑσπερίων ἐθνῶν, ἡ Ῥωμαίων ἀνδρεία πολέμῳ τούτων κρατήσασα. Τῆς μὲν οὖν ἀκριβοῦς γνώσεως τῶν τόπων ἁπάντων διὰ τὰς εἰρημένας αἰτίας οὐκ ἴσχυσεν ἐφικέσθαι. Μέρη δὲ πλεῖστα καλῶς καὶ ἀκολούθως περιέπλευσεν, ὥσπερ τὸν Ἰόνιον ἤτοι Ἀδρίαν κόλπον. καὶ τὴν Πελοπόννησον πᾶσαν, μετὰ τῶν ἐνοικούντων ἐθνῶν· ἔτι μὲν ἕτερα μέρη τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν προσοικούντων αὐτῇ, σαφῶς παραστήσας. Δοκεῖ δέ πως καὶ αὐτὸς τῆς ἀγνοίας τῶν πλείστων τόπων τὴν βραχυλογίαν, ὥσπερ ἀπολογίαν τινα, πεποιῆσθαι, δι' ὀλίγων σφόδρα χωρίων τὰ πλεῖστα τοὺς ἐντυγχάνοντας ἢ ἅμα ζητεῖν τινὶ εἰδέναι βουλόμενος. Τῆς δὲ ἀρχαιότητος τοῦ ἀνδρὸς γνώρισμα, τὸ μήτε Ἀλέξανδρον εἰδέναι τὸν Μακεδόνων βασιλέα, μήτε τὸν ὀλίγον ἔμπροσθεν ἐκείνου τοῦ χρόνου· ὥστε οὐκ ἄντις ἁμάρτοι θαύματος ἄξιον ἡγούμενος τὸν ἄνδρα τῶν πλείστων ἐφικέσθαι δυνηθέντα. Αἴλιος Διονύσιος ἐν τῷ περὶ Ἀλεξανδρείας βιβλίῳ πρώτῳ φησὶν, ὅτι Δαρείῳ προσεφώνησε Σκύλαξ τὸ φρόντισμα.

Suidas.

Σκύλαξ Καρυανδεὺς· πόλις δέ ἐστι τῆς Καρίας πλησίον Ἁλικαρνασσοῦ τὰ Καρύανδα· Μαθηματικὸς καὶ Μουσικός· ἔγραψε περίπλουν τῶν ἐκτὸς Ἡρακλέους στηλῶν· τὰ κατὰ τὸν Ἡρακλείδην τὸν Μυλασσῶν βασιλέα· γῆς περίοδον· ἀντιγραφὴν πρὸς τὴν Πολυβίου ἱστορίαν.

Πρὸς τὸν σφόδρα

ἐπὶ συνέσει διαβεβοημένον ἄνδρα,

ΙΑΚΩΒΟΝ ΓΡΟΝΩΒΙΟΝ,

Τὰ Σκύλακος τοῦ Γεωγράφου πάνυ ἐπανορθωθέντα ἀνακοινούμενον.

Φίλτατ' ἐμοὶ, χαῖρ' Ἀνερ· Χαῖρε Γρονώβιε, Φοίβου
Μουσάων τ' ἱερεῦ, καὶ μέγα τῶνδε κλέος.
Εἰπέ μοι· ἐς πόσον αὐξήσεις σὰ χαρίσματ' ἀριθμὸν,
Σὺν πολλῇ τέρψει χρήσιμα Μουσοφίλοις;
Οὐδὲ βίοιο ἐᾷς μέρος ἥκιστον παραφεύγειν,
Ὧι, ἵνα μή τι πόνων σῶν ὑπόδειγμα δίδως.
Μηδὲ ἔτος, οὐ μὴν, οὐδ' ἡμέρα ἐστὶν ἄμοιρος.
Πᾶς χρόνος εὐφυΐας μνῆμά τι σῆς κατέχει.
Πολύβιός τε, Μελᾶς τε, καὶ ἐν τοῖς Λίβιος ἵστωρ.
Ἀμμιανὸς, Κικέρων, Λείψανα Κεσσονικά·
Καὶ Ἀρποκρατίων, καὶ πλείω οὐκ ὀνομάζειν
Ῥᾴδια, σῶν στίλβει σήματα λαμπρὰ πόνων.
Νῦν σπουδῆς ἐπὶ τοῖσδε τεῆς γεννήμασι καλοῖς
Κυδάλιμον γεννᾷς χωρογράφον Σκύλακα.
Καὶ μετὰ τὸν Σκύλακα πολλοὺς ἀποληψόμεθ' ἄλλους,
Οἷς τόκον ὡραῖον σῆς φρεσὶ προξενέεις.
Νῦν μοι καὶ τόδε εἰπέ. Χαρίσμασιν ἶσα τοσούτοις
Ἀνταποδώσουσιν Μουσοφίλοι ἵνά σοι;
Συγγνώμην περιώνυμον, Ἀνερ Χαριέστατε, τούτοις,
Ἄξιον οὐχ ὅ, τί σοι δοῖεν, ἔχουσιν ἅλις:
Πλὴν ἀλλ' ἐν στήθεσσι σέβουσι ΓΡΟΝΩΒΙΟΝ Οἶκον
Εἰς εὐεργεσίας χρῆμά τι Δαιμόνιον.

Ι. ΙΕΝΣΙΟΣ.

ΣΚΥΛΑΚΟΣ τοῦ ΚΑΡΥΑΝΔΕΟΣ

ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ, καὶ ΑΣΙΑΣ, καὶ ΛΙΒΥΗΣ; καὶ ὅσα καὶ ὁποῖα ἔθνη ἕκαστα, ἑξῆς καὶ χῶραι, καὶ λιμένες, καὶ ποταμοὶ, καὶ ὅσα μήκη τῶν πλῶν, καὶ αἱ νῆσοι αἱ ἑπτὰ αἱ οἰκούμεναι· καθόλου ἑκάστη κεῖται τῆς ἠπείρου.

SCYLACIS CARYANDENSIS

Periplus maris habitabilis EUROPÆ, ASIÆ, LIBYÆQUE; item quæ, & quales gentes quæque; deinceps regiones, portus, & fluvii, & quantæ navigationum longitudines; item ſeptem inſulæ habitatæ, prout quæque adjacet continenti.

EUROPA.

Incipiam autem ab Herculeis columnis, quæ ſunt in Europa, uſque ad Herculeas columnas, quæ in Libya ſunt, & uſque Æthiopas magnos. Sunt vero

ΕΥΡΩΠΗ.

Ἄρξομαι δὲ ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ, μέχρι Ἡρακλείων στηλῶν τῶν ἐν τῇ Λιβύῃ, καὶ μέχρι Αἰθιόπων τῶν μεγάλων. Εἰσὶ δὲ ἀλλή-

Ἄρξομαι δὲ ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ.] Non plures, quàm binas columnas, ſtatuit Scylax; quanquam verba hæc aliud videantur ſignificare. Sic quoque infra loquitur: & tamen paret, non de pluribus, quàm binis columnis, id eſſe accipiendum: Γάδειρα εἰσὶν νῆσοι αὗται πρὸς τῇ Εὐρώπῃ· τούτων ἡ ἑτέρα πόλιν ἔχει, καὶ Ἡράκλειαι στῆλαι κατὰ ταύτας, ἡ μὲν ἐν τῇ Λιβύῃ ταπεινὴ, ἡ δὲ ἐν τῇ Εὐρώπῃ ὑψηλή. Non tamen neſcius

λων καταντικρὺ αἱ Ἡρακλεῖαι στῆλαι, καὶ ἀπέχουσιν ἀλλήλων πλοῦν ἡμέρας. Ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐμπόρεια πολλὰ Καρχηδονίων, καὶ πηλὸς, καὶ πλημμυρίδες, καὶ πελάγη.

ro invicem ex adverſo Herculeæ columnæ, diſtantque inter ſe dici itinere. Ultra Herculis columnas, quæ ſunt in Europa, multa ſunt Carthaginenſium emporia, & cœnum, & æſtus, & pelagi.

ΙΒΗΡΕΣ. IBERI.

ſum, multos in altera fuiſſe ſententia. Heſychius: στήλας διςόμους τινὲς τὰς Ἡρακλείους στήλας, ἔνιοι αὐτὰς νήσους εἶναι φασὶν, οἱ δὲ προσχώματα, οἱ δὲ τῆς ἠπείρων ἄκρας, οἱ δὲ πόλεις, καὶ οἱ μὲν δύο, οἱ δὲ τρεῖς, οἱ δὲ μίαν, οἱ δὲ τέσσαρας. Palæphatus quoque capite de Phorcynis filiabus tres columnas eſſe Herculeas ait. Cæteri tamen ferme omnes in eo conveniunt, binas tantum eſſe; quod verius, ut arbitror. *Voſſius.*

Ἀπὸ δὲ Ἡρακλείων στηλῶν τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ] Hinc paret, Scylaci non ignotam fuiſſe eam Hiſpaniæ partem, quæ eſt ultra columnas. Inquit enim, multa eſſe Carthaginenſium emporia hoc loco. Similiter Rufus Feſtus:

Ultra has columnas propter Europæ latus,
Vicos & urbes incolæ Carthaginis
Tenuere quondam.

Infra etiam Scylax noſter meminit Sacri promuntorii, quod eſt extimum in eo latere. Verum totum hunc tractum nullo nomine deſignat. Iberos enim, quos primam Europæ partem obtinere ait, a freto orditur. Quod ultra columnas igitur, minime Iberia eſſe poteſt. Europæ tamen adſcripſiſſe, ex eo patet, quod Sacrum promuntorium in Europa collocet. Plurimi enim antiquorum, quod crebræ eſſent Carthaginenſium coloniæ hoc in loco, Libyæ tribuerunt univerſum illum tractum. Auctor eſt Feſtus, ubi agit de Hermate ad Sacrum promontorium:

Porro illud Herma jure ſub Libyci ſoli
Fuiſſe pridem plurimi autores ferunt.
Nec reſpuendus teſtis eſt Dionyſius,
Libyæ eſſe finem qui docet Tarteſſium.

Quicquid igitur eſt à Sacro promuntorio, uſque Tarteſſios, Libyæ adſcribebatur. *Voſſius.*

In citando magis ſuæ fuit verſionis memor, quam Scylacis verborum. *Gronovius.*

Καὶ πηλὸς καὶ πλημμυρίδες καὶ πελάγη] Hujus rei manifeſtum indicium eſt, quod Rufus Feſtus inquiat, morem fuiſſe Carthaginenſibus,

Ut planiore texerent fundo rates,
Quo cymba tergum fuſior, brevius mare
Prælaberetur. Voſſius.

Τῆς

IBERI.

Europæ primi ſunt Iberi, Iberiæ gens, fluviuſque Iberus: & inſulæ ibi ſunt binæ, quibus nomen Gades. Harum una urbem habet, quæ diei itinere ab Herculeis columnis abeſt. Deinde emporium, urbs Græca, cui nomen Emporium. Sunt autem hi Maſſilienſium coloni. Prætermavigatio Iberiæ eſt VII dierum, & VII noctium.

ΙΒΗΡΕΣ.

Τῆς Εὐρώπης εἰσὶ πρῶτοι Ἴβηρες, Ἰβηρίας ἔθνος, καὶ ποταμὸς Ἴβηρ· καὶ νῆσοι ἐνταῦθα ἔπεισι δύο, αἷς ὄνομα Γάδειρα. Τούτων ἡ ἑτέρα πόλιν ἔχει ἀπέχουσαν ἡμέρας πλοῦν ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν. Εἶτα ἐμπόριον, πόλιν Ἑλληνίδα, ᾗ ὄνομα Ἐμπόριον· εἰσὶ δὲ οὗτοι Μασσαλιωτῶν ἄποικοι. Παράπλους τῆς Ἰβηρίας ζʹ ἡμερῶν, καὶ ζʹ νυκτῶν.

LIGU- ΛΙ-

Τῆς Εὐρώπης εἰσὶ πρῶτοι Ἴβηρες, Ἰβηρίας ἔθνος] Primam Europæ portionem Iberos obtinere, inquit Scylax. Eoſque à columnis exorditur. Rectè. Nondum enim detecta erat pars ulterior Iberiæ. Ideoque nullum adhuc nomen ſortita erat. Imo ne Polybii quidem ævo, cum jam maxima ex parte explorata eſſet, generali aliqua appellatione inſignita fuit hæc Hiſpaniæ pars. Diſerte id teſtatur Polybius lib. III. Καλεῖται δὲ τὸ μὲν παρὰ τὴν καθ' ἡμᾶς παρῆκον ἕως Ἡρακλείων στηλῶν, Ἰβηρία. Τὸ δὲ παρὰ τὴν ἔξω καὶ μεγάλην προσαγορευομένην, κοινὴν μὲν ὀνομασίαν οὐκ ἔχει, διὰ τὸ προσφάτως κατωπτεῦσθαι. κατοικεῖται δὲ πᾶν ὑπὸ βαρβάρων ἐθνῶν καὶ πολυανθρώπων. Idem quoque teſtatur Charax lib. III. rerum Græcarum apud Conſtantinum Imperatorem de adminiſtratione imperii cap. XXIV. Τὴν δὲ Ἱσπανίαν Ἕλληνες τὰ πρῶτα Ἰβηρίαν ἐκάλουν, οὔπω ξύμπαντος τοῦ ἔθνους τὴν προσηγορίαν μεμαθηκότες, ἀπὸ μέρους τῆς γῆς τὶ ἐπὶ πρὸς ποταμὸν Ἴβηρα· καὶ ἀπ' ἐκείνου ὀνομάζονται γῆν πᾶσαν κατοικοῦντες. Ὕστερον δὲ φασὶν αὐτὴν μετακεκλῆσθαι Πανίαν. Sic emendandus ille locus, qui in editis conſpurcatiſſimus eſt. *Voſſius.*

Εἶτα ἐμπόριον πόλιν Ἑλληνίδα, ᾗ ὄνομα Ἐμπόριον] Omnino ſcribendum eſt, εἶτα Ἐμπόριον πόλις Ἑλληνίς. Non enim in Gadibus Emporiæ. *Voſſius.*

Hæc ita mutare cui libet poteſt, ſed nec minus ridere cui libet. Nam ſane videntur inter voces ἐμπόριον & πόλιν non pauca deeſſe, quibus Scylax ab Gadibus reverſus ad internum mare progreſſus eſt ad πόλιν Ἑλληνίδα, ᾗ ὄνομα Ἐμπόριον. Et cui id non patet? Itaque ſeparari eæ voces per notam intercedentis lacunæ oportuit, non mutari. *Gronovius.*

ΛΙΓΥΕΣ, καὶ ΙΒΗΡΕΣ.

Ἀπὸ δὲ Ἰβήρων ἔχονται Λίγυες, καὶ Ἴβηρες μιγάδες, μέχρι ποταμοῦ Ῥοδανοῦ. Παράπλους ἀπὸ Λίγυος Ἐμπορείου μέχρι Ῥοδανοῦ ποταμοῦ δύο ἡμερῶν, καὶ μιᾶς νυκτός.

LIGURES, & IBERI.

Poſt Iberos ſequuntur Ligures, & Iberi mixti, uſque Rhodanum fluvium. Præternavigatio Ligurum ab Emporio uſque Rhodanum fluvium, duorum dierum, & unius noctis.

ΛΙΓΥΕΣ.

Ἀπὸ Ῥοδανοῦ ποταμοῦ ἔχονται Λίγυες μέχρι Ἀντίου. Ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ πόλις ἐστὶν Ἑλληνὶς Μασσαλία, καὶ λιμήν. Ἄποικοι αὗται Μασσαλίας εἰσίν. Παράπλους δέ ἐστι ταύτης ἀπὸ Ῥοδανοῦ ποταμοῦ μέχρι Ἀντίου ἡμερῶν δ΄, καὶ νυκτῶν δ΄. Ἀπὸ δὲ Ἡρακλείων στηλῶν μέχρι Ἀντίου ἡ χώρα πᾶσα αὕτη εὐλίμενος.

LIGURES.

Poſt Rhodanum fluvium ſunt Ligures, uſque ad Arnum. In iſta regione urbs eſt Græca Maſſilia, cum portu. *** Maſſilienſium hæ ſunt coloniæ. Præternavigatio vero hujus à Rhodano fluvio uſque ad Arnum eſt dierum IV, & noctium IV. Ab Herculeis autem columnis uſque ad Arnum, omnis hic tractus portus habet commodos.

ΤΥΡΡΗΝΟΙ.

Ἀπὸ δὲ Ἀντίου Τυῤῥηνοὶ ἔθνος μέχρι Ῥώμης πόλεως. Παράπλους ἡμερῶν δ΄, καὶ νυκτῶν δ΄.

TYRRHENI.

Poſt Arnum Tyrrhenorum eſt gens, uſque ad urbem Romam. Præternavigatio dierum IV. & noctium IV.

ΚΥΡ- COR-

Παράπλους ἀπὸ Λίγυος Ἐμπορείου] Mendoſus locus. Scribendum arbitror, παράπλους Λιγύων ἀπὸ Ἐμπορείου μέχρι Ῥοδανοῦ ποταμοῦ, &c. *Voſſius.*

Μασσαλία, καὶ λιμήν· ἄποικοι αὗται Μασσαλίας εἰσὶν] Defectus eſt, ut recte obſervavit Cluverius. Siquidem Scylax hic recenſuit urbes, Tauroentium, Olbiam, Antipolin; & poſtea ſubjunxit. ἄποικοι δὲ αὗται Μασσαλίας εἰσίν. *Voſſ.*

Μέχρι Ἀντίου]. Ubique hic pro Ἀντίου legit Cluverius, Ἄρνου. *Voſſius.*

Tempo-

CORSICA.

Ex adverſo autem Tyrrheniæ ſita eſt inſula Corſica. Navigatio vero à Tyrrhenia in Corſicam eſt diei *unius* ,* ac dimidiæ. Et inſula in medio hujus navigationis habitata, cui nomen Æthalia. aliæque complures deſertæ inſulæ.

SARDINIA.

A Corſica inſula in Sardiniam inſulam eſt tertiæ diei partis navigatio. Et in medio eſt inſula deſerta. A Sardinia vero in Libyam diei noctiſque eſt navigatio. In Siciliam vero à Sardinia iter duorum dierum noctiſque. Sed redeo rurſum ad continentem, unde ad Corſicam digreſſus eram.

LATINI.

Poſt Tyrrheniam ſequuntur Latini, uſque ad Circæum. Etiam Elpenoris tumulus eſt Latinorum. Præternavigatio autem Latinorum diei noctiſque eſt.

ΚΥΡΝΟΣ.

Κατὰ δὲ Τυῤῥηνίαν κεῖται νῆσος Κύρνος. Ἔστι δὲ ἀπὸ Τυῤῥηνίας ὁ πλοῦς εἰς Κύρνον ἡμέρας καὶ ἡμίσεως. Καὶ νῆσος ἐν μέσῳ τῷ πλῷ τούτῳ οἰκουμένη, ᾗ ὄνομα Αἰθαλία, καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἔρημοι νῆσοι.

ΣΑΡΔΩ.

Ἀπὸ δὲ Κύρνου νήσου εἰς Σαρδὼ νῆσον πλοῦς ἡμέρας τρίτον μέρος. Καὶ νῆσος ἐρήμη ἐν τῷ μεταξύ. Ἀπὸ Σαρδοῦς δὲ εἰς Λιβύην, πλοῦς ἡμέρας καὶ νυκτός. Εἰς δὲ Σικελίαν ἀπὸ Σαρδοῦς πλοῦς ἡμερῶν δύο καὶ νυκτός. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν εἰς τὴν Κύρνον ἐξετραπόμην.

ΛΑΤΙΝΟΙ.

Τυῤῥηνίας ἔχονται Λατῖνοι μέχρι τοῦ Κιρκαίου. Καὶ τὸ τοῦ Ἐλπήνορος μνῆμα ἐστὶ Λατίνων. Λατίνων παράπλους ἡμέρας καὶ νυκτός.

VOL- *ΟΛ-

Tempore Polybii quidem huc uſque Ligures extenderant dominium ſuum. Sed dubito, an id pertineat ad ætatem Scylacis, qui utique infra agnoſcit Etruſcos etiamnum ultra Apenninum verſus Adriaticum mare porrectos, quales eos Polybius non ſuo tempore, ſed longe ante agnovit.

ΟΛΣΟΙ.

Λατίνων δὲ ἔχονται Ὀλσοί. Ὀλσῶν δὲ παράπλους ἡμέρας μιᾶς.

ΚΑΜΠΑΝΟΙ.

Ὀλσῶν δὲ ἔχονται Καμπανοί· καὶ εἰσὶ πόλεις Ἑλληνίδες αὗται ἐν τῇ Καμπανίᾳ, Κύμη, Νεάπολις. Κατὰ ταῦτα ἐστὶ Πιθηκοῦσα νῆσος καὶ πόλις Ἑλληνίς. Παράπλους δὲ τῆς Καμπανίας ἐστὶν ἡμέρας μιᾶς.

ΣΑΥΝΙΤΑΙ.

Καμπανῶν δὲ ἔχονται Σαυνῖται· καὶ παράπλους ἐστὶ Σαυνιτῶν ἡμέρας ἥμισυ.

ΛΕΥΚΑΝΟΙ.

Λευκανοὶ Σαυνιτῶν ἔχονται μέχρι Θουρίας. Ὁ πλοῦς δέ ἐστι παρὰ Λευκανίαν ἡμερῶν ϛ΄ καὶ νυκτῶν ϛ΄. Ἡ δὲ Λευκανία ἐστὶν ἀκτή.

VOLSCI.

Poſt Latinos ſequuntur Volſci. Volſcorum verò præternavigatio diei unius.

CAMPANI.

Poſt Volſcos ſunt Campani. Et hæ Græcæ urbes ſunt in Campania; Cyme, & Neapolis. Hic eſt Pithecuſa inſula cum urbe Græca. Præternavigatio vero Campaniæ eſt diei unius.

SAMNITES.

Campanis contigui ſunt Samnites. Samnitum vero præternavigatio eſt diei dimidiati.

LUCANI.

Samnites ſequuntur Lucani uſque ad Thurios. Præternavigatio vero Lucaniæ eſt dierum VI, & noctium VI. Eſt au-

vit. Itaque literæ ipſæ, prout Hoeſchelius edidit, quater offerunt non Ἄργυ, ſed Ἀλπίου, ſive ita vocaverit extremum maritimarum Alpium, ſive ipſum Albium Intemelium. *Gronovius.*

Λατίνων δὲ ἔχονται Ὀλσοὶ] Lege Ὀλσκοὶ, ut jam alii obſervarunt. *Voſſius.*

Scilicet Ὀλσοι non potuerunt ab Scylace pronuntiari, qui ab Latinis *Volſci*, quum *marceo* Latini potuerint enuntiare Græcum μαραίνω, & *erit* iidem modo dixerint *eſcit*, modo *eſit*. *Gronovius.*

Ἡ δὲ Λευκανία ἐστὶν ἀκτὴ] Hæc verba quia non intelligeret, delebat Cluverius. Nobis certum eſt, ἀκτὴν hic ſignificare peninſulam, ſive terram, quæ utrinque mari alluitur, ut eſt Lucania, atque Attica; quam ἀκτὴν dictam primò, apud Stephanum Apollodorus docet, διὰ τὸ πολὺ μέρος αὐτῆς καταλήγειν

φοινεῖαδ εἰς θάλασσαν. Τελγώνε γὰρ ἴσης αἱ συνιδῦσαι ὑπὸ τὸ Σύνιον ἑκατέρωθεν δύο πλευραὶ παράλιοι τυγχάνυσι. Attica igitur, quoniam erat ἀκτὴ, ſive peninſula, *Attica* appellata eſt. Sic ἀκτῆς vocem Scylax ſæpe uſurpat. Intra, ubi Hermæum promuntorium deſcribit, inquit, ἐςὶ δὲ ἀκτὴ, δι᾽ ἧς ἰσθμός ἐςι. Nullus enim eſſet verborum horum ſenſus, ni hic ἀκτὴ pro *peninſula* ſumatur. Herodotus quoque Melpomene binas Aſiæ peninſulas ἀκτὰς appellat, quamvis totus ille locus peſſime habitus ſit ab interpretibus. Unius peninſulæ bina crura ſunt hæc. Unum eſt, quod à Phaſide uſque Sigeum excurrit; alterum, quod à Sigeo, ſive Mariandynum ſinu, Phœnicen uſque protenditur; eaque eſt Aſia minor. Hoc enim pacto Herodoti verba emendanda: ἡ αὐτὴ ἄυτη ἀκτὴ ἀπὸ τῦ Μαριανδυνῶν κόλπυ, μέχρι τῦ πρὸς Φοινίκην κειμένυ, τείνει τὰ ἐς θάλασσαν μέχρι Τελοπίυ ἄκρης. Ineptum eſt, quod vulgo legitur. Alteram peninſulam faciunt ſinus Perſicus, & Arabicus, nimirum Arabiam. Paullo poſt Libyam ſimiliter ἀκτὴν appellat, quod ſit περίῤῥυτ☉, præterquam ubi Aſiæ jungitur. Libya igitur eſt ἀκτὴ, δι᾽ ἧς ἰσθμός ἐςι. Scylax infrà, λέγυσι δὲ τινες τύτυς τὺς Αἰθίοπας παρήκειν συνεχῶς οἰκῦντας ἐντεῦθεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ εἶναι ταύτην θάλατταν συνεχῆ, ἀκτὴν δὲ εἶναι τὴν Λιβύην. Heſychius: ἀκτὴ ἐπὶ προσχύσῃ ἐν τῷ ἐξέχοντι μέρει τῦ αἰγιαλῦ. Inde patet, non peninſulas tantum, ſed etiam quævis promuntoria ita appellari. Sane Apollonius Rhodius Acheruſium promontorium ἀκτὴν appellat. Item Nicandri eſt apud Stephanum: Καναςραίης πάρ☉ ἀκτῆς. Et Heſychii: Κωλιὰς, ἀκτὴ εἰς θάλασσαν ἐξέχυσα, καὶ ἴσως διὰ τῦ κώλῳ ἐμφερὴς εἶναι. Et ſexcenta hujuſmodi. At apud Dicæarchum ἀκτὴ aliud eſt. Pro *amœnis* namque utitur hoc vocabulo. Verſus ſunt Poſidippi de Platæis:

> Ναοὶ δύο εἰσὶ, καὶ ςοὰ, καὶ τοὔνομα,
> Καὶ τὸ βαλανεῖον, καὶ τὸ Σαράμβυ κλέ☉.
> Τὸ πολὺ μὲν ἀκτὴ, τοῖς δ᾽ Ἐλευθερίοις πόλις.

Vulgo poſtremus ille verſiculus peſſime ſic legitur,

> Τὸ πολὺ μὲν ἀκτὴ, τοῖς δὲ ἐλευθέροις πόλις.

Quorum verborum ſenſus eſt nullus. Ἀκτὴν hic accipe pro *amœnis*. Gloſſæ Ἀκταὶ, *amœnia*. Senſus vero horum verborum eſt, urbem non eſſe, quod vacua, & incolis deſtituta ſit, maximaque parte ex amœniis conſtet. Ubi vero Eleutheria celebrantur, quia magnus tum hominum ibi ſit concurſus, fieri urbem. Eleutheria namque quoque quinquennio Platæis agitabantur; ut à veterum plurimis traditum eſt. Sed vocem ἀκτῆς potius hic accipe pro ſecreto, & abdito loco; ut explicat Cl. Salmaſius. Non enim putat Latinum eſſe *amœnia*, de locis ſine mœnibus. Neque Græcos unquam hoc ſenſu uſos eo verbo. Vel pro *amœnia* in illis Gloſſis ſcribendum, *amœna*: vel certe, hoc *amœne*, & *amœnum*, dixiſſe veteres, ut *hilare* & *hilarum*, *acre* & *acrum*. Sed *amœna*, vel *amœnia*, Græcis ἀκτὰς vocari, ſecretorum littorum receſſus, in quibus ἀπόψει maris fruebantur, ac epulabantur ut plurimum voluptarii homines: quod ἀκτάζειν dicebant; unde proverbium, σήμερον ἀκτάζομεν, *Cras*

iis

ἀκτή. Ἐν ταύτῃ πόλεις εἰσὶν Ἑλληνίδες αἵδε, Ποσειδῶ, Ἰαι, καὶ Ἐλαὰ Θουρίων ἀποικία, Πανδοσία, Πλαταιεῖς, Τερίνα, Ἱππώνιον, Μέσα, Ῥήγιον ἀκρωτήριον, καὶ πόλις.

autem Lucania peninſula. In ea ſunt hæ urbes Græcæ, Poſidonia, & Elea Thuriorum colonia, Pandoſia Plataeenſium, Terina, Hipponium, Medma, Rhegium promuntorium, & urbs.

ΣΙΚΕΛΙΑ.

Κατὰ δὲ Ῥήγιον ἐστὶ Σικελία νῆσος ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἀπέχουσα στάδια ιβ΄, ἐς Πελωριάδα

SICILIA.

Ex adverſo Rhegii eſt Sicilia inſula, duodecim ab Europa ſtadiis diviſa; à Rhegio nimirum.

in littore epulabimur, & genio indulgebimus. Cujus meminit Plutarchus. *Actas* Latinos vocaſſe has litorum amœnitates, Servius annotavit ad Æneid. v. ad hunc verſum; *At procul in ſola ſecreta Troades acta.* Idem confirmat Gloſſarium; *Acta, littora amœna.* Hinc *actare*, conſiſtere in littore, ἀκτάζειν. Neque hoc tantum capitur de littoralibus locis; ſed etiam aliis, quamvis ſint mediterranei. Locupletiſſimus eſt teſtis Heſychius: Οἶδε δὲ καὶ ἄλλο τι ἡ συνήθεια, καλούμενον ἀκτήν, ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος ὄιμαι τοῖς πλοϊζομένοις λαβοῦσα. Ἐκεῖνοι τε γὰρ ἐς τοὺς τοιούτους τῶν τόπων ἀποβάντες ἑστιῶνται· αὕτη τε τοὺς ἐπ᾽ εὐωχίαις ἀφωρισμένους τόπους ἀκτὰς καλεῖ, κἂν τύχωσι μὴ παραθαλάσσιοι ὄντες. Ita lege. Sic itaque capienda eſt vox ἀκτὴ apud Dicæarchum. Nam Platææ urbs in mediterraneis eſt. Latini *littora* vocant locos ſolitarios, & deſertos. Cicero de Quincto fratre: *Non homo, ſed littus, atque aër, & ſolitudo mera.* Ita quoque intelligendus locus ille Petronii: *Nec diu tamen lachrymis indulſi; ſed veritus, ne Menelaus etiam anteſcholanus inter cætera mala ſolum me in diverſorio inveniret; collegi ſarcinulas, locumque ſecretum, & proximum littori, mœſtus conduxi.* Nihil certius. *Voſſius.*

Ἐν ταύτῃ πόλεις εἰσὶν Ἑλληνίδες αἵδε, Ποσειδῶ, ἴαι] Sic hunc locum reſtituit Cluverius: Ἐν αὐτῇ πόλεις εἰσὶν Ἑλληνίδες αἵδε, Ποσειδωνία, καὶ Ἔλεα Θουρίων ἀποικία, Πανδοσία Πλαταιέων, Τερίνα, Ἱππώνιον, Μέδμα, &c. *Voſſius.*

Credimus, an riſit Cluverius, dum coloniam fingit, quam nullam prorſus fuiſſe non potuit ignorare; etiam ipſe qui Cluverium citandum judicavit, Voſſius. Platæenſes ex media Bœotia coloniam duxerunt in Italiæ Lucaniam? Ordo, quo in enumerando utitur Scylax, literæ, prout edidit Hoeſchelius, clamant auctorem ſcripſiſſe Πανδοσία, Κλαμπετία. *Gronov.*

Ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἀπέχουσα στάδια ιβ΄.] Inſulæ non pro parte Europæ cenſentur à pluribus Geographis, ſed adjacere dicuntur. Sic & infra Scylax de Creta, ἐγγυτάτω γὰρ Λακεδαίμων κεῖται τῆς Εὐρώπης. *Voſſius.*

Εἰς

mirum in Pelorum. In Sicilia autem gentes Barbaræ ſunt hæ; Elymi, Sicani, Siculi, Phœnices, Trojani. Hi quidem Barbari; habitant vero & Græci. Promuntorium Siciliæ eſt Pelorus. A Peloro urbes Græcanicæ hæ ſunt. Meſſana cum portu, Tauromenium, Naxus, Catana, Leontini. Ad Leontinos vero per Teriam flumen ſurſum navigando xx ſtadia. Symæthus amnis, & urbs Megaris, & portus Xiphonius. Megaridem autem ſequitur urbs Syracuſæ, cum duobus portubus. Horum unus intra murum, alter vero extra. Poſt hanc vero urbs Helorus, & Pachynus promontorium. Poſt Pachynum autem ſunt hæ urbes Græcæ; Camarina, Gela, Agrigentum, Selinus, Lilybæum promuntorium. Poſt Li-

δα ἀπὸ Ῥηγίου. Ἐν δὲ Σικελίᾳ ἔθνη βάρβαρα τάδε ἐστίν. Ἐδύνοι, Σικανοὶ, Σικελοὶ, Φοίνικες, Τρῶες. Οὗτοι μὲν Βάρβαροι, οἰκοῦσι δὲ καὶ Ἕλληνες. Ἀκρωτήριον δὲ Σικελίας Πελωριάς. Πόλεις δὲ εἰσὶν ἀπὸ Πελωριάδος Ἑλληνίδες αἵδε· Μεσσήνη καὶ λιμὴν, Ταυρομένιον, Νάξος, Κατάνη, Λεοντῖνοι. Εἰς τοὺς Λεοντίνους δὲ κατὰ τὴν ῥίαν ποταμὸν ἀνάπλους κʹ σταδίων. Σύμαιθος ποταμὸς, καὶ πόλις Μεγαρὶς, καὶ λιμὴν Ξιφώνειος. Ἐχομένη δὲ πόλις Μεγαρὶς ἐστὶ Συρακοῦσαι, καὶ λιμένες ἐν αὐτῇ δύο. Τούτων ὁ ἕτερος ἐντὸς τείχους, ὁ δ᾽ ἄλλος ἔξω. Μετὰ δὲ ταύτην πόλις Ἕλωρον, καὶ Πάχυνος ἀκρωτήριον. Ἀπὸ Παχύνου δὲ πόλεις Ἑλληνίδες αἵδε· Καμάρινα, Γέλα, Ἀκράγας, Σελινοῦς, Λιλύβαιον ἀκρωτήριον. Ἀπὸ δὲ Λιλυ-

Ἐν δὲ Σικελίᾳ ἔθνη Βάρβαρα τάδε ἐστίν· Ἐδωνοι, Σικανοὶ, Σικελοὶ, Θοίνικες, Τρῶες] Recte hic pro Θοίνικες Hœſchelius legit Φοίνικες. Sed & Ἐδωνοι mutandum eſt in Ἔλυμοι. *Voſſius.*

Εἰς τοὺς Λεοντίνους δὲ κατὰ τὴν Ῥίαν] Sic emendat hunc locum Cluverius: Εἰς τοὺς Λεοντίνους δὲ κατὰ Τηρίαν ποταμὸν ἀνάπλους μʹ. σταδίων, Σύμαιθος ποταμὸς, καὶ πόλις Μεγαρὶς, καὶ λιμὴν Ξιφώνειος. Ἐχομένη δὲ Μεγαρίδος πόλις ἐστὶ Συρακοῦσαι. *Voſſius.*

Hoc poſterius, quod Cluverius tentat, & refert Voſſius, non eſt emendare, ſed torquere. Tu ſcribe πόλις μεγάλη ἐστὶ Συρακοῦσαι. *Gronovius.*

Λιλυβαίε πόλις ἐςὶν Ἑλλωὶς Ἱμέρα. Ἔςι δὲ ἡ Σικελία τρίγωνος. τὸ δὲ κῶλον ἕκαςον αὐτῆς ἐςὶ μάλιςα ςάδια μφ΄. Κατὰ πέραν πόλιν Λιπάρα νῆσός ἐςι, καὶ πόλις Ἑλλωὶς Μύλαι, καὶ λιμήν. Ἔςι δὲ ἀπὸ Μυλῶν ἐπὶ Λιπάραν νῆσον πλȣ̃ς ἡμέρας ἥμισυ. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην. Ἀπὸ γὰρ Ῥηγίȣ πόλεις εἰσὶν αἵδε. Λοκροὶ, Καυλωνία, Κρότων, Λακίνιον ἱερὸν Ἥρας, καὶ νῆσος Καλυψῶ, ἐν ᾗ Ὀδυσσεὺς ᾤκει παρὰ Καλυψοῖ, καὶ ποταμὸς Κρᾶθις, καὶ Σύβαρις, καὶ Τυρία πόλις. Οὗτοι ἐν τῇ Λευκανίᾳ Ἕλληνες.

Lilybæum eſt urbs Græca Himera. Eſt autem Sicilia triangularis, ac quodque ejus latus eſt ſtadiorum circiter cIↃ cIↃ IↃ. Circa Himeram urbem Lipara inſula eſt, & urbs Græca Mylæ cum portu. A Mylis in Liparam inſulam diei dimidiati eſt navigatio. Sed redeo rurſum ad continentem, unde diverteram. Poſt Rhegium urbes hæ; Locri, Caulonia, Croton, Lacinium fanum Junonis, & Calypſus inſula, in qua Ulyſſes habitabat apud Calypſo, & fluvius Crathis, & Sybaris, & urbs Thurium. Hi in Lucania Græci.

ΙΑΠΥΓΕΣ.

Μετὰ δὲ τὴν Λευκανίαν, Ἰάπυγες μιξὸν ἔθνος μέχρι Ἀρίωνος ὄρους τȣ̃ ἐν τῷ κόλπῳ τȣ̃ Ἀδρίȣ. Παράπλȣς παρὰ τὴν Ἰαπυγίαν ϛ΄ ἡμερῶν, καὶ ϛ΄ νυκτῶν. Ἐν δὲ τῇ Ἰαπυγίᾳ οἰκȣ̃σιν

JAPYGES.

Poſt Lucaniam eſt Japygum gens, uſque ad Arionem montem, qui eſt in ſinu Adriatico. Prænavigatio Japygiæ eſt dierum VI, & noctium VI. In Japygia vero habitant Græci, urbeſ-

Τὸ δὲ κῶλον ἕκαςον αὐτῆς ἐςὶ μάλιςα ςάδια μφ΄.] Sic emendavit hunc locum Cl. Salmaſius, τὸ δὲ κῶλον ἕκαςον αὐτῆς ἐςὶ μάλιςα ςάδια βφ΄. *Voſſius.*

Κατὰ πέραν πόλιν Λιπάρα νῆσός ἐςι] Puto legendum, κατ' Ἱμέραν πόλιν, &c. Et mox νῆσος Καλυψȣ̃ς, tum καὶ ποταμοὶ Κρ. &c. *Voſſius.*

Ἰάπυγες μιξὸν ἔθνος] Lege, Ἰάπυγες εἰσὶν ἔθνος, non μίσον ἔθνος, ut Hœſchelius, quod falſum eſt. *Voſſius.*

Και-

urbeſque in ea ſunt hæ; Heraclea, Metapontum, Tarentum, & Hydruntum portus in ipſo Adriatici, ſive Jonii ſinus ore.

DAUNITÆ.

Poſt Japyges, & Arionem montem, Daunitarum gens eſt. In hac gente linguæ ſive ora hæc ſunt; Laternii, Oſci, Cramones, Ferentani, Peucetiique, qui pertingunt à Tyrrheno mari Adriam uſque. Prænavigatio vero regionis Dauniorum eſt dierum, noctiumque duarum.

UM-

σιν Ἕλληνες, καὶ πόλεις εἰσὶν αἵδε· Ἡράκλειον, Μεταπόντιον, Τάρας, καὶ λιμὴν Ὑδροῦς, ἐπὶ τῷ τοῦ Ἀδρίου, ἢ τῷ τοῦ Ἰονίου κόλπου στόματι.

ΔΑΥΝΙΤΑΙ.

Μετὰ δὲ Ἰάπυγας ἀπὸ Ἀρίωνος ὄρους Δαυνῖται ἔθνος ἐστίν. Ἐν δὲ τούτῳ τῷ ἔθνει γλῶσσαι, ἤτοι στόματα τάδε· Λατέρνιοι, Ὀπικοὶ, Κραμόνες, Βορεοντῖνοι, Πευκετιεῖς· διήκοντες ἀπὸ τοῦ Τυρσηνικοῦ πελάγους εἰς τὴν Ἀδρίαν. Παράπλους τῆς Δαυνίτιδος χώρας ἡμερῶν δύο, καὶ νυκτῶν.

OM-

Κράμονες, Βορεοντῖνοι] Legit Cluverius, Φρεντανοί. *Voſſius.*

Et potuit quidem ille lib. II. Italiæ antiq. pag. 595. ubi hos Frentanos profert, erroribus, ut ait, implicita hæc verba magis vituperare, quam recte intelligere. Unde & ipſum & Frentanos miſſos facimus. Quod attendi debet, Scylax nunc non memorat gentes in ipſa propria & arcte ſumpta Daunia habitantes, ſed generatim intermiſcet aliquid de univerſa magna Græcia. Ut hæc non de gentibus, urbibus & portubus illic poſitis, ſed dialectis linguarumque differentiis per omnem illum tractum ſint accipienda. Itaque clare ait auctor εἶναι γλώσσας ἤτοι στόματα τάδε, non populos. Nec minus id elucet ex vocabulo Ὀπικοὶ, quos nuſquam & nunquam in Daunia regione reperiemus. Scilicet Priſcorum Latinorum propriam fuiſſe linguam docet Feſtus in v. *Aſſiratum.* Rurſum Sabinos & Magnam Græciam Livius 1, 18. vocat gentes ſermone diſſonas. Item Oſcam fuiſſe Samnitium linguam teſtatur idem 10, 20. Brutates bilingues etiam dictos ab Ennio Feſtus ait, quod Brutii & Oſce & Græce loquerentur. Etiam Tarentinorum, Rheginorum ac Meſapiorum verba occurrunt in Etymologico. Sed neque ſi Φρεντανοὶ admittimus, hæc verba ſolis Dauniæ limitibus contineri queunt. Etenim hos quinque populos ait a Tyrrheno ad Superum mare pertinere. Id non poteſt eſſe Daunia. Quare eſt hoc velut ἐπιμίστημα totius de majore Græcia ſermonis & ſicut Πευκετιεῖς, quos per-

peram

ΟΜΒΡΙΚΟΙ.

Μετὰ δὲ Δαυνίτας ἔθνος ἐστὶν Ὀμβρικοί. καὶ πόλις ἐν αὐτῷ Ἀγκὼν ἐστί. Τοῦτο δὲ τὸ ἔθνος τιμᾷ Διομήδην εὐεργετηθὲν ὑπ' αὐτοῦ· καὶ ἱερόν ἐστιν αὐτοῦ. Παράπλους δὲ τῆς Ὀμβρικῆς ἐστὶν ἡμερῶν δύο, καὶ νυκτός.

ΤΥΡΡΗΝΟΙ.

Μετὰ δὲ τὸ Ὀμβρικὸν Τυῤῥηνοί· διήκουσι δὲ καὶ οὗτοι ἀπὸ τοῦ Τυῤῥηνικοῦ πελάγους ἔξωθεν εἰς τὴν Δαφνίαν διήκοντες· καὶ πόλις ἐν αὐτῇ Ἑλλωὶς, καὶ ποταμός· καὶ ἀνάπλους εἰς τὴν πόλιν κατὰ ποταμὸν ὡς κ΄ σταδίων.

UMBRI.

Poſt Daunitas eſt Umbrorum gens. Et in ea eſt Ancon urbs. Hæc gens Diomedem colit, à quo beneficiis affecta fuit, & ejus *ibi* eſt fanum. Prætemavigatio autem Umbriæ eſt duorum dierum, & *unius* noctis.

TYRRHENI.

Poſt Umbros Tyrrheni ſequuntur: pertinent autem & hi ab mari Tyrrheno Hadriam uſque: urbſque in iis eſt Græca, cum amne: & navigatio ad hanc urbem juxta fluvium eſt ſtadiorum xx. Extendit vero

peram in Πικέντες mutat Cluverius, nomen gentile eſt intra majorem Græciam, ita per Βορειοντῖνοι ſimiliter intelligere videtur populum tunc inter præcipuos ejus plagæ celebrem. Huic nihil propius ſubſtitui poteſt præter Βρεντεσῖνοι. Brundiſium enim illic eſt antiquiſſima urbs, & ſub illo nomine comprehenduntur Calabri. Λατέρνιοι item qui hîc dicuntur, nulli ſunt, niſi mutatis literis eoſdem putes, quos Λευτερνίους appellat Strabo lib. VI. pag. 281, prout regionem Λευτερνίαν; pro quo Λευτέρνιος & Λευτερνία dixerat Stephanus in V. Ἀκυληΐα, ut non paſſus fuit perire ea verba illic accuratiſſimus Berkelius. Λευτερνίαν quoque vocavit Tzetzes citatus Cluverio lib. IV. Italiæ ant. p. 1271. Horum poſteri ſane habuerunt ſuam propriam & ab cæteris diſtinctam linguam. Porro in voce Ἀέριος, qua Garganum intelligi ſtatuit Cluverius, nequit eſſe dubium, quin reſideat Δρίων memoratus Straboni lib. VI. pag. 284. *Gronovius.*

Διήκουσι δὲ οὗτοι ἀπὸ τοῦ Τυῤῥηνικοῦ πελάγους] Scribe, διήκουσι δὲ οὗτοι ἀπὸ τοῦ Τυῤῥηνικοῦ πελάγους ἔξωθεν εἰς τὸν Ἀδρίαν διήκοντες· καὶ πόλις ἐν αὐτοῖς Ἑλλωὶς, καὶ ποταμός. Sic enim loquuntur Græci, διήκοντες διήκουσι. Ità & in Periplo Ponti Euxini, περιὼν διήκουσι, de curſu Achillis, aliaque hujuſmodi. *Voſſius.*

Ita in hac nota agit Voſſius, quaſi voculam καὶ aboleret, quam in Latinis

ro ſeſe Tyrrheniaab mari extero, uſque ad ſinum Adriaticum; ab urbe Piſa uſque Spinam urbem; quodeſt trium dierum iter.

δίων. Καὶ Τυῤῥηνία ἐστὶν διήκουσα ἀπὸ τῆς ἔξωθεν θαλάττης ἕως εἰς τὸν Ἀδρίαν κόλπον· ἀπὸ πόλεων πόλεως· καὶ ἔστιν ὁδὸς ἡμερῶν τριῶν.

CELTÆ.

ΚΕΛΤΟΙ.

Poſt Tyrrhenos eſt Celtarum gens; qui relicti ſunt in expeditione ad anguſtias uſque Adriam. Et iſtic eſt intimus ſinus Adriatici receſſus.

Μετὰ δὲ Τυῤῥηνοὺς εἰσὶ Κελτοὶ ἔθνος, ἀπολειφθέντες τῆς στρατείας ἐπὶ στενῶν μέχρι Ἀδρίου· ἐνταῦθα δέ ἐστιν ὁ μυχὸς τοῦ Ἀδρίου κόλπου.

VENETI.

ΕΝΕΤΟΙ.

Poſt Celtas Venetorum eſt natio, & fluvius Eridanus in iis. Unde ad eos à Spina urbe diei unius eſt navigatio.

Μετὰ δὲ Κελτοὺς Ἐνετοί εἰσιν ἔθνος, καὶ ποταμὸς Ἠριδανὸς ἐν αὐτοῖς. Ἐντεῦθεν δὲ παράπλους ἐστὶν ἐπ' αὐτῆς ἀπὸ Πίσης πόλεως ἡμέρας μιᾶς.

HISTRI.

ΙΣΤΡΟΙ.

Poſt Venetos ſunt Hiſtri, & fluvius Iſter. Hic fluvius, quem-

Μετὰ δὲ Ἐνετοὺς εἰσὶν ἔθνος Ἴστροι, καὶ ποταμὸς Ἴστρος. Οὐ-

tinis tamen expreſſit: ubi vice verſa vocem ἔξωθεν negligit, id quod facit ex imitatione Cluverii, quum in nota bene retineat. Sed ſequentia ſatis docent Scylacem ita ſcripſiſſe, & quid intelligat. *Gronovius.*

Ἀπὸ πόλεων πόλεως] Legit hic Cluverius, ἀπὸ πόλεως Πίσης μέχρι Σπίνης πόλεως. Et ſane ſic ſcribendum videtur. *Voſſius.*

In qua mutatione tam Cluverius profecto, qui auctor eſt, quam Voſſius, qui ſuaſorem agit, violenti ſunt & intolerabiles. Quæ enim hæc ratio tractandi ſcriptorem antiquum? Tu leges opinor mecum ἀπὸ Ποπλωνίου πόλεως *ab urbe Populonio*, ſatis nota, & eam ſignat, quia maxime inter urbes Etruſcas procurrit in mare Tyrrhenum. Utique de urbe Piſa demum ſequitur in Venetis. *Gronovius.*

Ἐπ' αὐτῆς ἀπὸ Πίσης] Legit Cluverius, ἐπ' αὐτοὺς ἀπὸ Σπίνης. *Voſſius.*

Ita eſt. Sed bene, quod Cluverius ait ſe reſtituere, quæ reſtitui poſſe videntur, nempe ipſi. Unde quum Cluverius reſtituta ſic vertat Latine

Οὗτος ὁ ποταμὸς καὶ εἰς τὸν Πόντον ἐκβάλλει ἐνδιακοσδ́ως εἰς Αἴγυπτον. Παράπλους δὲ τῆς Ἴστριανῶν χώρας ἡμέρας καὶ νυκτός.

ΛΙΒΥΡΝΟΙ.

Μετὰ δὲ Ἴστρους Λιβυρνοί εἰσιν ἔθνος.

quemadmodum & Nilus in Ægypto, per ſeptem oſtia in Pontum delabitur. Præternavigatio autem Hiſtrianorum regionis eſt diei noctiſque.

LIBURNI.

Poſt Hiſtros Liburnorum gens

hujus autem litoris tractus eſt ad eos a Spina urbe unius diei iter debuit vel puer Voſſius animadvertere, quum iſtud ἐνθεῦθεν Cluverius in vertendo omittat. Porro ipſe Voſſius quum vult ejus vocis rationem ducere, non modo puerile aliquid implicat, ſed ſtultiſſimum. Quid enim eſt illud *unde*, hoc eſt, vel a Venetis vel ab Eridano, & tamen a Spina urbe? an vero cauſæ redditio in ea reſidet? Vix dixeris, utrum ſermo ſit an vagitus? item unius diei iter dicit eſſe ad eos, ſcilicet Venetos. Ad quam partem Venetorum? non enim unus modo locus eorum erat. Et quidem mirabiliter eos extendit Scylax, dum poſt Venetos ponit ſtatim Iſtros. Immo manifeſtum eſt legi debere ἐπ' αὐτῆς Ἀκυλίης πόλεως. *Gronovius.*

Οὗτος ὁ ποταμὸς καὶ εἰς τὸν Πόντον ἐκβάλλει ἐνδιακοσδ́ως εἰς Αἴγυπτον] Locus eſt corruptus, quod nemo non videt. Alter codex habet, ἐνδιακοσδίως: quod nihil juvat. Forte ſic legendum, οὗτος ὁ ποταμὸς καὶ εἰς τὸν Πόντον ἐκβάλλει πενταστόμως, ὡς Νεῖλος κατ' Αἴγυπτον. Veteres enim credidere, altero ſeſe oſtio Danubium in mare Adriaticum exonerare: quod nemo neſcit, qui Ἀργοναυτικῶν Apollonii legerit. Pomponius lib. II. cap. III. *Amnes autem, Æas, & Naro, & alius ab eo, qui jam dictus eſt Iſter.* Sic repoſuit Pintianus, quum ante legeretur, *& Danubius, qui dictus eſt Iſter.* Atqui nemo veterum dixit, eſſe Iſtrum hoc loco, qui ſit diverſus ab illo altero Iſtro: ſolum dicunt, ex eo fluere, vel negant prorſus eſſe hoc loco Iſtrum, qui Iſtriam dividat. Sic igitur reſcribe, *ex Danubio, qui jam dictus eſt, Iſter.* Loquitur enim juxta falſam veterum opinionem. *Voſſius.*

Quid velit Voſſius de altero codice, neſcio. Notavit Hœſchelius *M. S. uterque* ἐνδιακοσδίως. In eo nihil debuit mutare noſter. Quid autem? an hoc eſt emendare, ſi pro una illa voce ſcribas πενταστόμως, ὡς Νεῖλος? Quaſi vellet oſtendere facultatem ſuam in Græcis. Nonne melius tibi & Scylaci ſatisfactum dices, lector, ſi afferam ἐν Δελτα σχήματι ὡς? Sic enim ſcriptum fuit, quum ſignificaretur ἐν Δέλτα σχήματι in literæ Delta habitu, prout contingit ad Ægyptum, quod notiſſimum. Id autem fieri nequit, niſi diviſio fiat alvei in oſtia. Sententiam in loco Melæ vides, quam avide retinuerit, ut in pueritia conceptam tota ætate circumgeſtaverit, quum ſit inanis omnino

gens eſt. Ea in gente maritimæ civitates ſunt; Lias, Idaſſa, Attienites, Dyyrta, Halupſi, Olſi, Pedetæ, Hemioni. Hi muliebri imperio ſubjecti ſunt, liberorumque ſunt virorum uxores: coëunt autem cum ſuis ſervis, vicinarumque regionum viris. Huic regioni hæ adjacent inſulæ, quarum poſſum recenſere nomina: ſunt vero & aliæ complures ibi ſine nomine, Iſtris inſula ſtadiorum CCCX, latitudine CXX. Clitri Litria, Mentorides, hæ ſunt magnæ inſulæ; inde Catarbates fluvius. Præternaviga-

tio

ἔθνος. Ἐν δὲ τούτῳ τῷ ἔθνει πόλεις εἰσὶ παρὰ θάλατταν, Λιὰς, Ἴδασσα, Ἀττιενίτης, Δυύρτα, Ἀλούψοι, Ὀλσοὶ, Πεδῆται, Ἡμίονοι. Οὗτοι γυναικοκρατοῦνται, καὶ εἰσὶν αἱ γυναῖκες ἀνδρῶν ἐλευθέρων· μίσγονται δὲ τοῖς ἑαυτῶν δούλοις, καὶ τοῖς πλησιοχώροις ἀνδράσι. Κατὰ ταύτην τὴν χώραν αἵδε νῆσοί εἰσιν, ὧν ἔχω εἰπεῖν τὰ ὀνόματα. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι ἀνώνυμοι πολλαὶ, Ἴστρις νῆσος, σταδίων τί. πλάτος δὲ ρκ΄. Κλειτρὰ Λιτρία, Μεντορίδες· αὗται δὲ αἱ νῆσοι εἰσὶ μεγάλαι, Καταρβάτης ποταμός. Παράπλους

τῆς

omnino præ illo, quod bene legitur in MSS. prout ipſe citat; de quo alias. *Gronovius.*

Πόλεις εἰσὶ παρὰ θάλατταν Λιάς] Forte, Ἰάς. Stephanus, Ἰὰς Ἰλλυρίας μέρος, οἱ οἰκοῦντες Ἰάται. *Voſſius.*

Certe hæc omnia ſunt corruptiſſima, ut liceat circumſpicere opem. Quam valde dubito an afferat iſtud Ἰλλυρίας μέρος? Quomodo enim ſic intelligetur Liburnorum urbs? Nec tamen occurrit commodius. Ninia urbs recenſetur Straboni, ſed non in principio Liburniæ. Itaque ſequentia Ἴδασσα, Ἀττιενίτης videntur confuſa eſſe pro Δαρστάτικα, Σενίτης, pro quibus in Plinio ex Ptolemæo leguntur *Tarſatica*, *Senia*; ſicut in eodem Plinio dicuntur *Hymani*, quos Scylax Ἡμίονοι, & qui huic Πεδῆται, ipſe ex Callimacho Peucetias agnoſcit. *Gronovius.*

Λιτρία] Literis tranſpoſitis videtur eſſe Κυρίττα. *Gronovius.*

Ἀλούψοι] Puto legendum, Λοψοί. *Voſſius.*

Μεντορίδες] Inſularum Mentoridum, quod ſciam, nemo meminit. Mentores hic deſcribit Periplus, qui falſo Marciano Heracleotæ attribuitur:

Ὑπὲρ δὲ τούτους Ἴσμβροι, καὶ Μέντορες.

Stephanus: Μέντορες, ἔθνος πρὸς τοῖς Λιβυρνοῖς. Vide quoque Ariſtotelem libello περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων. *Voſſius.*

οἱ

τῆς Λιβυρνίδος χώρας ἡμερῶν δύο.

ΙΛΛΥΡΙΟΙ.

Μετὰ δὲ Λιβυρνοὺς εἰσὶν Ἰλλύριοι ἔθνος, καὶ παροικοῦσιν οἱ Ἰλλύριοι παρὰ θάλατταν μέχρι Χλωνίας τῆς κατὰ Κέρκυραν τὴν Ἀλκινόου νῆσον. Καὶ πόλις ἐστὶν Ἑλληνὶς ἐνταῦθα, ᾗ ὄνομα Ἡράκλεια, καὶ λιμήν. Εἰσὶ δὲ καὶ οἱ Λωτοφάγοι καλούμενοι, βάρβαροι οἵδε, Ἱεραστάμναι, Βουλινοὶ, Ὑλλινοί. Βουλινῶν λινοτέρμονες, Ὕλλοι· οὗτοι δέ φασιν Ὕλλον τὸν Ἡρακλέους αὐτοῦ κατοικῆσαι· εἰσὶ δὲ βάρβαροι. Κατοικοῦσι δὲ χεῤῥόνησον ὀλίγῳ ἐλάσσω τῆς Πελοποννήσου ἀπὸ παρασόνιον ὀρθὸν, ταύτην παροικοῦσι. Βουλινοὶ δ᾽ εἰσὶν ἔθνος Ἰλλυρικόν.

tio Liburnorum regionis eſt dierum duorum.

ILLYRII.

Liburnos ſequitur Illyriorum gens, habitantque Illyrii ad mare uſque Chaoniam, quæ eſt ex adverſo Corcyræ, Alcinoi inſulæ. Eſtque ibi urbs Græca, cui nomen Heraclea, cum portu. Sunt & qui Lotophagi dicuntur; barbari hi; Hieraſtamnæ, Bulini, Hyllini. Bulinorum vicini ſunt Hylli. Dicunt vero hi, Hyllum, Herculis filium, illic habitaſſe. Sunt autem Barbari. Incolunt peninſulam paulo minorem Peloponneſo. Huic peninſulæ contermini ſunt Bulini. Bulini vero ſunt gens Illyriorum. Præternavigatio regionis

Οἱ Ἰλλύριοι παρὰ θάλατταν μέχρι Χλωνίας] Legendum Χαονίας, ut teſtantur ſequentia, Μετὰ δὲ Ἰλλυρίους Χάονες, &c. Ut jam olim emendavit Salmaſius. *Voſſ.*

Ἱεραστάμναι, Βουλινοὶ, Ὑλλινοὶ Βουλινῶν λινοτέρμονες] Corruptiſſimus locus. Ego ſic caſtigabam, Ἱεραστάμναι, Βουλινοὶ, Ὑλλινοὶ, Βουλινῶν ἀγχιτέρμονες Ὕλλοι. *Voſſius.*

Κατοικοῦσι δὲ χεῤῥόνησον ὀλίγῳ ἐλάσσω τῆς Πελοποννήσου ἀπὸ παρασόνιον ὀρθὸν, &c.] Hæc admodum corrupta ſunt. In codice Hervurtii aliquanto melius erat ſcriptum, ſic nimirum: Κατοικοῦσι δ. χ. ο. ε. τ. Πελοποννήσου. Ἀπὸ δὲ χεῤῥονήσου παρασόνιον ὀρθὸν [ἴσ. παρὰ τὸ vel παραγειτόνιον] ταύτην παροικοῦσι, Βουλινοὶ δέ. Sed quid illud παρασόνιον ὀρθὸν? forte ita legendus eſt totus hic locus, κατοικοῦσι δὲ χεῤῥόνησον ὀλίγῳ ἐλάσσω τῆς Πελοποννήσου. Ἀπὸ δὲ χεῤῥονήσου παρὰ τὴν πόλιν Ὀρεστάλαν ταύτην παροικοῦσι Βουλινοί. Βουλινοὶ δ᾽ εἰσὶν, &c. minime tamen hic mihi ſufficio. Sane, quæ hic Scylax narrat, eadem quoque Scymnus Chius tradit; cujus verſus emendatos hic apponam.

Ἐστὶ

nis Bulinorum, ad ſinum Neſtæum, eſt longæ diei.

NESTÆI.

A Neſto autem urbe navigatio eſt ſinuoſa. Vocatur Manius univerſus hic ſinus. Prænavigatio vero ejus eſt diei unius. Hoc in ſinu hæ ſunt inſulæ; Proteras, Cratiæ, Olynta. Hæ ſtadiis duobus à ſeinvicem diſtant, ſive paulo plus, prope Pharum & Iſſam. Iſtic enim eſt nova Pharus, inſula Græ-

κόν. Παράπλους δέ ἐστι τῆς Βουλινῶν χώρας ἡμέρας μακρᾶς ἐπὶ Νεστὸν κόλπον.

ΝΕΣΤΟΙ.

Ἀπὸ δὲ Νέστου πόλεώς ἐστι κολπώδης. Καλεῖται δὲ Μάνιος ἅπας οὗτος ὁ κόλπος. Παράπλους δέ ἐστιν ἡμέρας μιᾶς. Εἰσὶ δὲ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ νῆσοι, Προτερὰς, Κρατειαὶ, Ὀλυῦντα. Αὗται δὲ ἀπ' ἀλλήλων ἀπέχουσι στάδια β', ἢ ὀλίγῳ πλέον, κατὰ Φάρον καὶ Ἴσσαν. ἐνταῦθα γάρ ἐστι νέος φάρος, νῆσος Ἑλληνὶς,

Ἑξῆς δὲ μεγάλη Χερσόνησος Ὑλλικὴ,
Πρὸς τήν τε Πελοπόννησον ἐξισουμένη.
Πόλεις δὲ αὐτῇ φησὶ πέντε καὶ δέκα
Ὕλλους κατοικεῖν ὄντας Ἕλληνας γένει.
Τὸν Ἡρακλέους γὰρ Ὕλλον οἰκιστὴν λαβεῖν,
Ἐκβαρβαρωθῆναι δὲ τούτους τῷ χρόνῳ.

Vide quoque Stephanum de Cherſoneſo Hyllica, & Euſtath. in Dionyſium; quorum verba tam inepte quidam intellexerunt, ut Cherſoneſum Hyllicam, & Hiſtricam, eandem putarint. *Voſſius.*

Ut collatio iſta verborum Scii commoda, ſic emendatio & advocatio urbis Ortoplæ inſana, quum ab Plinio & Ptolomæo jungatur Lopſicæ Liburnicæ. Habes omnia emendata ex codice illo Herwarti, Κατοικοῦσι δὲ χερρόνησον ὀλίγῳ ἐλάσσω τῆς Πελοποννήσου. Ἀπὸ δὲ χερρονήσου παρὰ τὸν ὄχθον ταύτῃ παροικοῦσι Βουλινοί. *Poſt Cherſoneſum præter oram illic inhabitant Bulini*, ut repetitur iſta poſterior vox in MS. codice. *Gronovius.*

Νεστοί] Neſtus eſt urbs. Hujus ἐθνικὸν Stephano eſt Νέστιος. Nec tamen Scylacem puto ſcripſiſſe Νέστιοι, ſed Νεσταῖοι. Idque auctoritate Scholiorum in Apollonium, ubi hic locus ex Scylace citatur. Τοὺς Νεσταίους Σκύλαξ φησὶν ἔθνος Ἰλλυρικόν. Ἀπὸ τούτων περίπλους ἐστὶν εἰς τὸν κόλπον Μάνιον. Καὶ Ἐρατοσθένης ἐν γ' γεωγραφουμένων φησὶ, μετὰ Ἰλλυριοὺς Νεσταῖοι. Sic legendum. *Voſſius.*

Ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ] Ἐν τούτῳ τῷ κόλπῳ melius poteſt legi; ut olim jam vidit Salmaſius. *Voſſius.*

Κρατειαὶ] Puto eaſdem eſſe, quas Plinius Creteas appellat. *Voſſius.*

λιῶνις, καὶ Ἴσσα νῆσος· καὶ πόλεις Ἑλληνίδες αὗται. Πρὶν ἐπὶ τὸν Νάρωνα ποταμὸν παραπλεῦσαι, πολλὴ χώρα ἀνήκει σφόδρα εἰς θάλασσαν. καὶ νῆσος τῆς παραλίας χώρας ἐγγὺς, ᾗ ὄνομα Μελίτη. καὶ ἑτέρα νῆσος ἐγγὺς ταύτης, ᾗ ὄνομα Κέρκυρα ἡ μέλαινα· καὶ ἐρρέχει περὶ τὸ ἀκρωτήριον νῆσος αὕτη τῆς παραλίας χώρας σφόδρα. Τῷ δὲ ἑτέρῳ ἀκρωτηρίῳ καθήκει ἐπὶ τὸν Νάρωνα ποταμόν. Ἀπὸ δὲ τῆς Μελίτης ἀπέχει στάδια κʹ. τῆς δὲ παραλίας χώρας ἀπέχει στάδια ηʹ.

Græca, & Iſſa inſula; & hæ quidem Græcorum urbes. Antequam vero ad Naronem fluvium perveniatur, magna admodum regionis hujus pars in mare excurrit. Et inſula maritimæ huic regioni propinqua eſt, cui nomen Melita. Vicina huic eſt & alia inſula, cui nomen Corcyra nigra. Et plurimum abeſt promontorio ſuo hæc inſula ab maritima iſtac regione. Altero vero promuntorio pertingit ad Naronem fluvium: à Melita abeſt ſtadiis XX: à maritima regione, ſtadiis VIII.

ΜΑΝΙΟΙ.

Ἀπὸ δὲ Νεστῶν ἐστιν ὁ Νάρων ποταμός· ὁ δὲ εἴσπλους εἰς τὸν Νάρωνα ἐστὶν οὐ στενός. Εἰσπλεῖ δὲ

MANII.

Poſt Neſtæos eſt Naro fluvius. Navigatio autem in Naronem non eſt anguſta. Siquidem

Καὶ πόλεις Ἑλληνίδες αὗται] Scylax hic inſulas πόλεις appellat: ſed de eo inferius dicemus. *Voſſius.*

Καὶ ἐρρέχει περὶ τὸ ἀκρωτήριον] Alius codex ἐκτρέχει. Sed certiſſima eſt magni Salmaſii lectio, ἀπέχει. *Voſſius.*

Imo non alius codex habet ἐκτρέχει, ſed eſt ea conjectura Hœſchelii. Sed forſan in verbo ἐρρέχει reſidet origo τῆς ῥαχίας, tum aliis, tum Polybio memoratæ lib. I. cap. 37. ut innuat inſulam hanc circa promontorii oras pati vehementes ferventeſque maris æſtus. Illud *abeſſe* enim non intelligo. *Gronovius.*

Νεστῶν] Hic quoque pro Νεστῶν lege Νεσταίων, ut ſupra. *Voſſius.*

Εἰσπλεῖ δὲ εἰς αὐτὴν καὶ τριήρεις] Hic eſt Græciſmus Voſſianus, quum Hœſchelius ediderit τριήρεις, per jotaciſmum orta confuſione ex τριήρης. *Gron.*

Οὕτως

dem in eum invehuntur triremes, aliaque navigia ad Emporium, quod ſurſum ſitum, abeſt à mari ſtadiis LXXX. Manii autem hi Illyriorum eſt gens. Supra id Emporium vaſtus eſt lacus, qui pertingit uſque ad Autariatas, gentem Illyricam. Et inſula in hoc lacu eſt ſtadiorum CXX. cujus agri ad colendum perquam commodi ſunt. Ab hoc lacu Naro fluvius profluit. A Narone ad Drilonem fluvium dici navigatio eſt. A Drilone vero fluvio diei dimidiati navigatio eſt: ac Cadmi, & Harmoniæ, ibi ſunt lapides, & fanum, procul Drilone fluvio. A Drilone autem fluvio navigatur Buthoën, & Rhizonem Emporium.

δὲ εἰς αὐτὸν καὶ τριήρεις. καὶ πλοῖα εἰς τὸ ἄνω ἐμπόριον ἀπέχον ἀπὸ θαλάσσης στάδια π΄. Οὗτοι δὲ εἰσὶν Ἰλλύριοι ἔθνος Μανιοί. Λίμνη δέ ἐστι τὸ ἔισω τοῦ Ἐμπορίου μεγάλη, καὶ ἀνήκει ἡ λίμνη εἰς Αὐταριάτας ἔθνος Ἰλλυρικόν. Καὶ νῆσος ἐν τῇ λίμνῃ ἔνεστι σταδίων ρκ΄. ἡ δὲ νῆσος ἅυτη ἐστὶν εὐγέωργος σφόδρα. Ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς λίμνης ὁ Νάρων ποταμὸς ἀποῤῥεῖ. Καὶ ἀπὸ τοῦ Νάρωνος ἐπὶ τὸν Ἀρίωνα ποταμὸν ἡμέρας ἐστὶ πλοῦς. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀρίωνος ποταμοῦ πλοῦς ἡμέρας ἥμισυ· καὶ Κάδμου καὶ Ἁρμονίας οἱ λίθοι εἰσὶν ἐνταῦθα, καὶ ἱερὸν, ἄπωθεν τοῦ Ἀρίωνος ποταμοῦ. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀρίωνος ποταμοῦ εἰς Βουθόην ὁ πλοῦς, καὶ τὸ ἐμπόριον.

ENCHELEI.

Poſt Rhizonem ſunt Enchelei, Illyriorum gens. Ex Buthoë

ΕΓΧΕΛΕΙΣ.

Ἰλλυριῶν ἔθνος εἰσὶν οἱ Ἐγχελεῖς ἐχόμενοι τοῦ Ῥιζοῦντος.

Οὗτοι δὲ εἰσὶν Ἰλλύριοι.] Lege Ἰλλυριῶν cum Cl. Salmaſio. *Voſſius.*

Ἐπὶ τὸν Ἀρίωνα] Nuſquam exſtat id nomen. Scribe itaque Δρίλωνα: & ſic quoque poſtea ubique. *Voſſius.*

Εἰς Βουθόην ὁ πλοῦς καὶ τὸ Ἐμπόριον] Puto ſcribendum eſſe, εἰς Βουθόην ὁ πλοῦς καὶ Ῥίζονα τὸ ἐμπόριον. De Butua verſus eſt Sophoclis: Βουθοίη Δρίλωνος ἐπὶ προχοῇσιν ἐνάσθη. Apud Ptolomæum ſcribitur Βουλόα, pro Βουθόα, ſive Βούτυα. *Voſſius.*

Ἐχόμενοι τοῦ Ῥιζοῦντος] Ῥιζοῦς Theſſaliæ urbs erat: ſed ea nihil ad hanc. Pu-

 to

δὲ Ἀπολλωνίας εἰς Ἀμαντίαν ἐστὶ στάδια τκ΄. Καὶ ὁ Αἴας ποταμὸς ἀπὸ τοῦ Πίνδου ὄρους παρὰ τὴν Ἀπολλωνίαν παραῤῥεῖ. Πρὸς Ὠρίκου εἴσω μᾶλλον εἰς τὸν Ἰόνιον τῆς Ὠρικίας καθήκει εἰς θάλατταν στάδια π΄. τῆς δὲ Ἀμαντίας στάδια ξ΄. Ἅπασιν ὅμοροι ἐν μεσογείᾳ Ἀτίνταυες ὑπὲρ τῆς Ὠρικίας, καὶ Καρίας, μέχρι Ἡδωνίας ἐν τῇ Κάσιδι χώ-

ρα

tur. Ab Apollonia autem ad Amantiam ſunt ſtadia c c c x x. Et Æas fluvius, à Pindo monte delapſus, Apolloniam præterfluit. Ab Orico, civitate Oriciæ, quæ intra ſinum Jonium ſita eſt, ad mare ſtadia ſunt l x x x: ad Amantiam vero ſtadia l x. Omnibus contermini in locis mediterraneis Atintanes, ſupra Oriciam, & Ca-

veniunt iis, quæ ſupra dixit eodem loco, ſcilicet ab Apollonia ad Amantiam eſſe ſtadia 320. Nam Apollonia a mari diſtabat ſtadiis 50, ut ipſe Scylax nos docet, ad quod ſpatium ſi addas ſtadia ſexaginta, emerget numerus ſtadiorum 110. ab Amantia ad Apolloniam per circuitum & maris littus, quod ſuadet falſum eſſe numerum ſtadiorum 350. ſupra poſitum, vel vice verſa, ſi numerus 320. verus eſt, falſos eſſe alios neceſſe eſt. *Palmerius.*

Recte hic doctiſſimus vir diſtinctionem ponit ante voculam ἐν. Sed ſcire oportet a Voſſio eam imprudenter vel de induſtria deletam, quum Hœſchelius eandem ſervaſſet poſt verbum εἶναι, male tranſlatam. *Gron.*

Ἀγίνταυες ὑπὲρ τῆς Ὠρικίας] Corrige Ἀτίνταυες, ex Strabone, Polybio, Stephano, Lycophrone, aliiſque. Apud Thucydidem lib. I I. legitur, Ἀνιτάνες: ſed corrupte. Horum regionem Ariſtoteles Ἀτίλανίαν vocat in libello de mirabilibus. Legendum vero eſt Ἀτιντανίαν. Verum alibi in eodem libello multo corruptius legitur, ἐν τῇ Ἀπολλωνίᾳ τῇ πλησίον κειμένῃ τῆς τῶν Ἀτλαντίνων χώρας, &c. Sed & hic pro Ἀτλαντίνων legendum eſſe Ἀτιντάνων, non dubitandum. *Voſſius.*

Καὶ Καρίας μέχρι Ἡδωνίας ἐν τῇ Κάσιδι] Locus eſt adeo corruptus, ut vix ſimilem in Scylace invenias. Quid enim hic facit Καρίας? quid Κάσιδι? præterea an fidem meretur, Atintanas uſque Hedoniam Thraciæ extenſos fuiſſe? denique quid hic eſt Διὸς ὄνομα? Puto, ſic reſtituendum eſſe totum hunc locum: Ἅπασιν ὅμοροι ἐν μεσογείᾳ Ἀτίνταυες ὑπὲρ τῆς Ὠρικίας καὶ Χαονίας μέχρι Αἱμονίας ἐν τῇ Ἐσιώπιδι χώρᾳ εἶναι λέγονται. ἐκ τούτου πεδίον ὀνομασμένον Ἐρύθεια. Ἐντεῦθεν ὁ Γηρυόνης λέγεται ἥκειν, καὶ τοὺς βοῦς βουκολεῖν. Plurimi enim ex veteribus arbitrati ſunt, Herculem non ex ea Erythia, quæ extra columnas Herculis, boves Geryonis abegiſſe; ſed ex Epiro. Et ſic certe ſentit Hecatæus, auctor antiquiſſimus; ut teſtis nobis eſt Arrianus lib. I I. cujus verba

Cariam, uſque Hedoniam in Caſtidis regione eſſe dicuntur. Deinceps eſt campus appellatus Erythia. Iſtuc Geryonem veniſſe fama eſt, boveſque paviſſe. Prope ſunt montes Ceraunii in Epiro, & inſula ibi parva eſt, cui nomen Saſon. Hinc in Oricum navigatio eſt tertiæ diei partis.

ρας εἶναι λέγεται δὲ Διὸς ὄνομα Ἐρυθεῖα. Ἐνταῦθα ὁ Γηρυόνης λέγεται ἥκειν, καὶ τοὺς βοῦς βουκολεῖν. Κατὰ ταῦτα ἐστὶ τὰ Κεραύνια ὄρη ἐν τῇ Ἠπείρῳ, καὶ νῆσος παρὰ ταῦτά ἐστι μικρὰ, ᾗ ὄνομα Σασών. Ἐντεῦθεν εἰς Ὠρικὸν πόλιν ἐστὶ παράπλους ἡμέρας τρίτον μέρος.

ORI- ΩΡΙ-

ba minime pigebit adſcribere; Γηρυόνην δὲ ἐφ' ὅντινα ὁ Ἀργεῖος Ἡρακλῆς ἐστάλη πρὸς Εὐρυσθέως τὰς βοῦς ἀπελάσαι τὰς Γηρυόνου, καὶ ἀγαγεῖν εἰς Μυκήνας οὐδέν τι προσήκειν τῇ γῇ τῇ Ἰβήρων, Ἑκαταῖος ὁ λογοποιὸς λέγει. Οὐδὲ ἐπὶ νῆσον τινὰ Ἐρύθειαν ἔξω τῆς μεγάλης θαλάσσης σταλῆναι Ἡρακλέα. Ἀλλὰ τῆς Ἠπείρου τῆς περὶ Ἀμπρακίαν τε καὶ Ἀμφιλόχους βασιλέα γενέσθαι Γηρυόνην, καὶ ἐκ τῆς Ἠπείρου ταύτης ἀπελάσαι Ἡρακλέα τὰς βοῦς, οὐδὲ τοῦτον φαῦλον ἆθλον τιθέμενον. Idem plane legitur apud Euſtathium in commentariis ad Dionyſium, verbis parum mutatis. Illuſtris de hac re locus eſt apud Ariſtotelem περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων: ubi inquit, in Ænianum regione, circa urbem Hypatam, inventam eſſe columnam, cum antiquiſſima hac inſcriptione.

Ἡρακλέης τέμενός τε Κυθήρᾳ Περσεφαάσσᾳ
  Τηδορυνῆας ἀγέλην ἐλάων ἤδ' Ἐρύθειαν ἄγων.
  Τὰς δ' ἐδάμασσε πόθῳ Πασιφάεσσα θεά.
Τῆδε δέ μοι τέκνῳ τῷ δ' Ἐρύθοντι δάμαρτι
  Νυμφογενὴς Ἐρύθη, δὴ τόδ' ἔδωκε πέδον
  Μναμόσυνον φιλίας, φηγῷ ὑπὸ σκιερῷ.

Quibus verſibus ille ſtatim ſubjicit, ex eo tempore locum illum in Epiro Erythum appellatum fuiſſe. Neque enim in Oceano uſquam reperiri inſulam Erythiam. Sed non poſſum hic præterire ea, quæ de deſolatæ hujus inſcriptionis emendatione & illuſtratione ad me ſcripſit vir illuſtris & incomparabilis Cl. Salmaſius. Verba ejus ex literis excerpta hic apponam. Duæ, inquit, ſunt inſcriptiones, non una, & totidem quidem verſibus conſtantes. Prima eſt Herculis, qui τέμενος, hoc eſt, certum agri ſpatium conſecravit Φερσεφαάσσῃ, ſive Proſerpinæ, alias Cereris filiæ; hic vero Cytheres, hoc eſt Veneris, cum per illa loca tranſiret, abductas boves ex Erythia Epirotica ducens. Hunc eundem Herculem amore illius Φερσεφαάσσης captum fuiſſe, eadem inſcriptio declarat. Jam verba ipſa conſtituamus, quæ depravatiſſima ſunt in omnibus editis:

Ἡρα-

Ἡρακλέης τέμψιζε Κυθήρας Φερσεφαάσση,
Τῆδ᾽ ἀγέλλω ἐλάων, ἐκ δ᾽ Ἐρύθης ἀνάγων,
Τόνδ᾽ ἐδάμασσε πόθῳ Φερσεφάεσσα θεά.

Poteſt & legi, ut vulgatum eſt, Πασιφάεσσα, ut eadem ſit ἐπιθετικῶς, quæ Φερσεφάεσσα, *Proſerpina omniluca*. Melius tamen Φερσεφάεσσα. Ea eſt, quæ & Περσέφασσα, aut Φερσέφαττα, & Περσεφόνη, Latinis Proſerpina, Cereris filia. Hic dicitur Cytheres filia, id eſt, Veneris. Certe Venerem & Lunam, eandem eſſe deam, plerique veterum tradiderunt; & Lunam, & Cererem eandem. Hercules autem in hac inſcriptione Proſerpinæ amore captus traditur; quem & fabulæ eundem cum Dite patre volunt eſſe. Raptum vero Proſerpinæ etiam in Epiro contigiſſe quidam ſcripſere, à rege quodam Molotto, quem Ἀϊδωνέα appellarunt. Scripſimus, ἐκ δ᾽ Ἐρύθης ἀνάγων, vel ἀπάγων. Quæ indubitata eſt emendatio. Non enim in Erytheam duxit armenta Hercules; ſed ex Erythea abduxit, ſive Epiroticam velis, ſive malis illam ultra Gades. Ἐρύθη pro Ἐρύθεια tralaticium eſt; ut Πηνελόπη, Πηνελόπεια, Κυθήρη, Κυθήρεια. Ἡρακλέης autem τεμψίζειν dicitur Perſephaeſſæ, qui dat & aſſignat illi τέμψος. Quod verbum hoc ſenſu tralaticium, & aliquot locis mihi lectum. Sequitur altera inſcriptio, quæ nihil pertinet ad priorem. Erythe νυμφογενὴς, unde nomen, ut videtur, nactus eſt ille Epiri locus, conſecravit marito, natoque, locum arboribus conſitum: mortuis nempe, qui ipſorum monumento cederet, ut mos fuit veterum. Verba ipſa ita mihi videntur conſtituenda.

Τηλεδάμῳ τέκνῳ καὶ Εὐρύτῳ ἡ δάμαρ αὐτοῦ
Νυμφογενὴς Ἐρύθη δὴ τόδ᾽ ἔθηκε πέδον
Μναμόσυνον φιλίας, φηγῷ ὑποσκιερόν.

Ex τῇδε δέ μοι, fecimus Τηλεδάμῳ, quod eſt nomen proprium filii Erythes. Nunquam cuiquam, niſi nominatim appellato, iſtiuſmodi conſecrationes fieri ſolitæ. De Euryto fateor eſſe divinationem, ſive Εὐρύθῳ magis placeat, ſive Εἰρύθῳ, ut idem nomen habuerit maritus ac conjux; quia fortaſſe ex eodem patre, ut illo ſæculo non inuſitatum. Εἴρυθος autem pro Ἔρυθος, ut εἴελον poëticè pro ἕελον. Conjugem eſſe, quæ marito dedicat hoc monumentum cum agri ſpatio adjuncto, manifeſtum eſt. Falſum igitur, quod editum eſt, ἠδὲ δάμαρτι. Correximus etiam φηγῷ ὑποσκιερὸν, pro φηγῷ ὑπὸ σκιερᾷ, ita ſententia poſtulante. Ineptum quippe eſſe πέδον dedicare, quod totum tegeretur umbra fagi. At per φηγῷ ὑποσκιερὸν πέδον intelligit fagis conſitum & inumbratum, τὸ ἄλσος. Hactenus Salmaſius. *Voſſius.*

Hunc locum miſere depravatum emendavit vir eruditiſſimus Iſaacus Voſſius in ſuis ad hunc auctorem notis, & multa & præclara congeſſit ad hujus loci intelligentiam: non uſquequaque tamen mihi litaſſe videtur τῇ εὐστοχίᾳ, (*fælici conjecturæ*) ideo noſtram ſuper eo loco ſententiam proferre nobis cum ſua gratia liceat. Et bene quidem pro Ἀγύλαιες legendum cenſet Ἀτύνταιες. Optime etiam meo judicio τὸ Καρίας mutat in Χαονίας: ſed in ſequentibus non ſatis apte videtur legiſſe Αἱμονίας ἐν τῇ Ἐπιρώτιδι χώρᾳ εἶναι λέγονται. Nam

&

ORICII.

Oricii inhabitant Amantiæ regionem: Amantini vero ſunt Illyrii. A Bulinis huc uſque extenduntur Illyrii. Os vero Jonii ſinus eſt à Cerauniis montibus

ΩΡΙΚΟΙ.

Οἱ δὲ Ὠρικοὶ κατοικοῦσιν τὴν Ἀμαντίας χώραν. οἱ δὲ Ἀμαντιεῖς εἰσὶν μέχρι ἐνταῦθα Ἰλλύριοι ἀπὸ Βουλινῶν. Τὸ δὲ στόμα τοῦ Ὀνέου κόλπου ἐστὶν ἀπὸ Κεραυνίων

& Scylax poſtea de Theſſalia ſcribit, quam Αἱμονίαν non vocat, & nimis recedit ea lectio a vulgata. Igitur ejus emendationem apponam, deinde & meam, ut habeat lector, quod eligat. Sic igitur vult legi doctiſſimus Voſſius: ἅπασιν ὅμοροι ἐν μεσογείᾳ Ἀτίντανες ὑπὲρ τῆς Ὠρικίας καὶ Χαονίας μέχρι Αἱμονίας ἐν τῇ Ἑστιώτιδι χώρᾳ εἶναι λέγονται. ἐκ τούτου πεδίον ὀνομασμένον Ἐρύθεια. *Omnibus collimitanei in mediterraneo Atintanes, ſupra Oriciam & Chaoniam uſque ad Hæmoniam in Eſtiotide eſſe dicuntur. Deinde campus vocatus Erythia.* In qua mutatione illud non videtur convenire, quod Æmoniam partem Eſtiotidis videtur facere, cum ſub nomine Æmoniæ antiquo tota Theſſalia comprehendi ſoleat, & potius dicendum foret Ἑστιώτιδος ἐν τῇ Αἱμονίᾳ, tum addit duas voces, quarum in eo loco nullum eſt veſtigium, nempe ἐκ τούτου. Præterea cum ex loco Arriani probet Ἐρύθειαν fuiſſe in Epiro circa Ambraciam, tamen per hanc mutationem eam transferre videtur circa Eſtiotidem Theſſaliæ. Hæc me cogunt doctiſſimi viri, & nunquam mihi ſine honore nominandi, emendationem in hac parte non admittere. ſed minima mutatione ſic legere: ὑπὲρ τῆς Ὠρικίας καὶ Χαονίας μέχρι Δωδωνίας. Ibi pono punctum: deinde Ἐν τῇ Κάστιδι χώρᾳ εἶναι λέγεται πεδίον ὄνομα Ἐρύθεια: Et credo de voce Δωδωνία omnes manus daturos, nam Chaoniam Dodonia ſequitur in Moloſſide, vel etiam Chaoniæ latius ſumptæ pars erat, & ut ab Orico Oriciam regionem nominavit Scylax, ſic a Dodone celebriore multo Dodoniam fecit. De Caſtide nihil eſt, quod dicam: ejus enim ſeu regiunculæ ſeu loci alibi quod ſciam non ſit mentio. Sed ideo non eſt forte exterminanda ex hoc loco ea vox. Nam quot loca, quot regiunculæ fuerunt, quarum auctores, qui ad nos uſque pervenerunt, vel ſemel vel nunquam fecerunt mentionem? Ideo donec aliunde lux affulgeat, nihil mutandum in ea voce putarem, ſi mei arbitrii res foret: de eo judicabis erudite lector. *Palmerius.*

Pro ἐν Καστίδι χώρᾳ lege minima converſione Κεστρίδι, quæ prorſus plena ingenii & eruditionis emendatio debetur Luc. Holſtenio, viro in ſtudiis his præcipuo. Hunc enim locum ab eo in ejus notulis ad Stephanum pag. 327. innui puto, quem vere vocat vexatiſſimum. *Gronovius.*

Ὠρικοὶ] Scribe, Ὠρίκιοι. Quæ ſequuntur, ſuſpecta ſunt. *Voſſius.*

Τὸ δὲ στόμα τοῦ Ὀνέου κόλπου ἐστὶν ἀπὸ Κεραυνίων &c.] Quiſnam ſit iſte ſinus Oneus,

 nuſ-

νίων ὀρῶν μέχρι ἄκρας Ἰαπυγίας. Ἐπὶ δὲ Ὑδρόεντα πόλιν ἐν τῇ Ἰαπυγίᾳ ἀπὸ τῶν Κεραυνίων ςάδια τοῦ διάπλου ὡς φ΄ ἐςι τὸ ςόμα τοῦ κόλπου. Τὰ δὲ ἐντὸς ὁ Ἰόνιος. Λιμένες εἰσὶ πολλοὶ ἐν τῷ Ἀδρίᾳ· τὸ δὲ αὐτὸ Ἀδρίας ἐςὶ, καὶ Ἰόνιος.

ΧΑΟΝΕΣ.

Μετὰ δὲ Ἰλλυριοὺς Χάονες. Ἡ δὲ Χαονία ἐςὶν εὐλίμενος. οἰκοῦσι δὲ κατὰ κώμας οἱ Χάονες. Παράπλους δέ ἐςι Χαονίας ἥμισυ ἡμέρας.

ΚΟΡΚΥΡΑ.

Κατὰ δὲ Χαονίαν νῆσός ἐςι Κόρκυρα, καὶ πόλις Ἑλληνὶς ἐν ταύτῃ λιμένας ἔχουσα τρεῖς κατὰ τὴν πόλιν. Τούτων ὁ εἷς κάλλιςος. Ἐπιβάλλει δὲ ἡ Κόρκυρα καὶ ἐπὶ τὴν Θεσπρωτίαν πλεῖον, ἢ ἐπὶ τὴν Χαονίαν. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην.

ΘΕΣΠΡΩΤΟΙ.

Μετὰ δὲ Χαονίαν Θεσπρωτοί εἰσιν ἔθνος. Οἰκοῦσι δὲ καὶ

οὗτοι

tibus uſque Japygiæ promuntorium. Ad urbem autem Hydruntem in Japygia à Ceraunîis, ſtadiis navigationis quaſi D patet os hujus ſinus. Intus eſt ſinus Jonius. Portus vero ſunt in Adria multi: & idem eſt Adriaticus, ac Jonius ſinus.

CHAONES.

Poſt Illyrios ſunt Chaones. Chaonia vero portus habet commodos, & habitant vicatim. Prænavigatio Chaoniæ eſt diei dimidiati.

CORCYRA.

Circa Chaoniam Corcyra inſula eſt, & urbs Græca in ea cum tribus portubus propinquis. Ex his unus eſt pulcherrimus. Vergit autem Corcyra magis ad Theſprotiam, quam ad Chaoniam. Sed rurſum ad continentem me confero, unde digreſſus eram.

THESPROTII.

Poſt Chaoniam ſequuntur Theſproti. Habitant & hi vicatim;

nuſquam invenio. Novi quidem Oneos, gentem Illyricam: ſed quid hi ad rem? tu, ſi emendatum velis locum, reſcribe: τὸ δὲ ςόμα τοῦ Ἰονίου, quam lectionem ſequentia ſatis confirmant. *Voſſius.*

Λιμὴν

catim; bonoſque etiam portus habet hæc regio. Portus iſtic, cui nomen Elæa. In hunc Acheron fluvius exoneratur, paluſque Acheruſia, unde Acheron amnis fluit. Prætemavigatio Theſprotiæ eſt diei dimidiati.

οὗτοι κατὰ κώμας· ἔστι δὲ καὶ αὕτη εὐλίμενος. Ἐνταῦθα ἐστὶ λιμὴν, ᾧ ὄνομα Ἐλεά. Εἰς τοῦτον τὸν λιμένα ποταμὸς ἐξίησιν Ἀχέρων, καὶ λίμνη Ἀχερουσία, ἐξ ἧς ὁ Ἀχέρων ῥεῖ ποταμός. Παράπλους δὲ τῆς Θεσπρωτίας ἥμισυ ἡμέρας.

CASSOPI.

Poſt Theſprotiam ſequitur Caſſopia. Habitant & hi vicatim. Pertingunt vero uſque ad ſinum Anactorium. Præternavigatio Caſſoporum regionis eſt diei dimidiati. Sinus autem Anactorius, ab alveo uſque ad intimum receſſum ejus, paulo minor eſt ſtadiis cxx. Os vero eſt ſtadiorum iv. latitudine.

ΚΑΣΣΩΠΟΙ.

Μετὰ δὲ Θεσπρωτίαν Κασσωπία ἐστὶν ἔθνος. Οἰκοῦσι δὲ καὶ οὗτοι κατὰ κώμας. Παροικοῦσι δὲ οὗτοι ἕως εἰς τὸν Ἀνακτορικὸν κόλπον. Παράπλους δέ ἐστι τῆς Κασσωπῶν χώρας ἥμισυ ἡμέρας. Μικρῷ δὲ ἐλάττων ὁ Ἀνακτορικὸς κόλπος ἐστὶν ἀπὸ τοῦ στόματος ἕως εἰς τὸν μυχὸν σταδίων ρκ΄. Τὸ δὲ στόμα εὖρος στάδια δ΄.

MOLOSSI.

Poſt Caſſopiam ſequitur Moloſſorum gens, qui & ipſi pagatim habitant. Pertingunt

ii

ΜΟΛΟΤΤΟΙ.

Μετὰ δὲ Κασσωπίαν Μολοττοί εἰσιν ἔθνος. Οἰκοῦσι δὲ οὗτοι κατὰ κώμας· καθήκουσι δὲ κατὰ

μικρὸν

λιμὴν ᾧ ὄνομα Ἐλεά] Puto, ſcribendum, Ἔλαια ex Ptolemæo. Unde Ἐλαιᾶτις χώρα apud Thucydidem. Alii videntur hunc portum appellare λιμένα γλυκύν. Confundit vero hunc vir maximus ad Strabonem cum palude Acheruſia. Sed male, quod è Scylace manifeſtum fit. Acheron enim prius in paludem Acheruſiam defluit: quæ & inde nomen accepit. Inde vero in portum dulcem devehitur, marique miſcetur. Ita enim Thucydidis verba capienda. *Voſſius.*

Κασσωπία] Utrumque dicitur & Κασσωπία, & Κασσιοπία. *Voſſius.*

Μολοττοὶ] Alter codex habebat Μολοττία: utrunque recte. Latini *Moloſſiam*

vo-

μικρὸν ἐνταῦθα ἐπὶ τὴν θάλατταν, εἰς μεσογείαν δὲ πολλή. Παράπλους δέ ἐστι τῆς Μολοττίας χώρας στάδια μ΄.

it hoc loco, quamvis exiguo ſpatio, uſque ad mare: maxima enim ex parte mediterranei ſunt. Præternavigatio Moloſſiæ eſt ſtadiorum XL.

ΑΜΒΡΑΚΙΑ.

Μετὰ δὲ Μολοττίαν Ἀμβρακία πόλις Ἑλληνίς. Ἀπέχει δὲ αὕτη ἀπὸ θαλάττης στάδια π΄. Ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ θαλάττης τεῖχος, καὶ λιμὴν κάλλιστος. Ἐντεῦθεν ἄρχεται ἡ Ἑλλὰς συνεχὴς εἶναι μέχρι Πηνειοῦ ποταμοῦ, καὶ Ὁμολίου Μαγνητικῆς πόλεως, ἥ ἐστι παρὰ τὸν ποταμόν. Παράπλους δὲ τῆς Ἀμβρακίας στάδια ρκ΄.

AMBRACIA.

Poſt Moloſſiam Ambracia eſt, Græca civitas. Abeſt hæc à mari ſtadiis LXXX. Habet vero ad mare murum, & portum pulcherrimum. Hinc Græcia contigua eſſe incipit, uſque flumen Peneum, & Homolium Magneſiæ civitatem, quæ eſt ad fluvium. Præternavigatio Ambraciæ eſt ſtadiorum CXX.

ΑΚΑΡΝΑΝΙΑ.

Μετὰ δὲ Ἀμβρακίαν Ἀκαρνανία ἔθνος ἐστί. καὶ πρώτη πόλις αὐτόθι Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικὸν, καὶ Εὔριπος, καὶ Οὔριτον ἐν τῷ Ἰκονίῳ, καὶ ἔξω

ACARNANIA.

Ambraciam Acarnaniæ regio ſequitur: & prima hujus regionis eſt civitas Argos Amphilochicum, & Euripus, & Uritum in Iconio, & extra ſinum Anacto-

vocant. Fallitur autem vir maximus Carolus Sigonius, quod *Moloſos* ſcribere conetur pro *Moloſſis* apud Livium; ut recte in omnibus codicibus legebatur; eo ſcilicet quod ſic in vitioſo Stephani codice foret ſcriptum. *Voſſ.*

Ἐντεῦθεν ἄρχεται ἡ Ἑλλὰς συνεχὴς εἶναι] Ipſiſſima exſtant apud Dicæarchum:

Ἡ δ᾽ Ἑλλὰς ἀπὸ τῆς Ἀμβρακίας εἶναι δοκεῖ
Μάλιστα συνεχὴς τὸ πέρας αὕτη δ᾽ ἔρχεται
Ἐπὶ τὸν ποταμὸν Πηνειὸν, ὡς Φιλέας γράφει,
Ὄρος τε Μαγνήτων Ὁμόλην κεκληρωμένον, &c.

Secundum illum verſum ſic lege:

Μάλιστα συνεχὴς τὸ πέρας αὐτῆς δ᾽ ἔρχεται. *Voſſius.*

Καὶ Οὔριτον ἐν τῷ Ἰκονίῳ] Monſtrum eſt hæc lectio, nec facile eſt dicere, quid

Anactorium, urbs Anactorium, & portus Acta, & urbs Leucas cum portu. Hæc pertingit uſque Leucatam promuntorium. Procul à mari erat prius hæc civitas & Epileucadii appellabatur. Acarnanes autem, ſeditione laborantes, mille à Corinthiis colonos accepere; qui coloni, iis occiſis, ipſi regionem tenent. Ea nunc inſula eſt, iſthmo perfoſſo. Deinceps eſt urbs Phe-

ἔξω τȣ̃ Ἀνακτορικȣ̃ κόλπȣ, Ἀνακτόριον, καὶ λιμὴν Ἀκτή, καὶ πόλις Λευκὰς καὶ λιμήν. Αὕτη ἀνέχει ἐπὶ τὸν Λευκαταιῶν ἐστιν ἀκρωτήριον πόῤῥωθεν τῇ θαλάττῃ. Αὕτη ἡ πόλις τὸ πρὶν καὶ ἐπὶ Λευκαδιοςῶν ὠνομάζετο. Ἀκαρνᾶνες δὲ στασιάσαντες ἔλαβον ἐκ Κορίνθȣ ἐποίκȣς χιλίȣς· οἱ δὲ ἐποικοι, ἀποκτείναντες τȣ́τȣς, τὴν χώραν αὐτοὶ ἔχȣσιν. Αὕτη δέ ἐστι νῦν νῆσος τὸν ἰσθμὸν ἀποτετα-φρευ-

quid reponendum ſit: ex ordine tamen locorum poſſet quis ſuſpicari legendum eſſe, καὶ ἱερὸν ἐν τῷ Ἀκτίῳ *Et ſacrum in Actio. Palmerius.*

Recte profecto vir doctiſſimus ita appellat, licet taceat prior editor. At mihi nec præcedens Euripus illa Acarnaniæ uſpiam apparet. Et difficile probatu erit, id ſacrarium tempore Scylacis illic jam fuiſſe. Imo locus Actii poſterioris videtur notari in illis λιμὴν ἀκτή. Itaque legere tentabam καὶ Ἐχῖνος, καὶ Θύρειον ἐν τῷ Ἰονίῳ. Notum utrumque oppidum Stephano in Acarnania. *Gronovius.*

Καὶ λιμὴν Ἀκτή] Id accipiendum de Acta Acarnanum urbe, de qua vide Stephanum. *Voſſius.*

Αὕτη ἀνέχει ἐπὶ τὸ Λευκαταιῶν] Illuſtris vir, Cl. Salmaſius ſic hunc locum emendavit. Αὕτη ἀνέχει ἐπὶ τὸν Λευκάταν, ὅ ἐστιν ἀκρωτήριον πόῤῥω δὲ τῆς θαλάττης αὕτη ἡ πόλις ἦν τὸ πρὶν καὶ Ἐπιλευκάδιοι ἐπωνομάζετο. *Voſſius.*

An non potius? αὕτη ὄνομα ἔχει ἐπὶ τȣ̃ Λευκάτȣ, ὃ ἐστιν ἀκρωτήριον Κριθωτὴ ἐν τῇ θαλάττῃ. Crithoten hanc videbis notam Geographis ut ἄκραν Ἀκαρνανίας. *Gronovius.*

Στασιάζοντες] Scire debes ſic edere Voſſium, at Hœſchelius exhibuit στασιάσαντες, quod revocavi. *Gronovius.*

Αὕτη δὲ ἐστι νῦν νῆσος τὸν ἰσθμὸν ἀποτετaφρευμένη] Thucydidis ætate peninſula etiamnum erat Leucadia. Scylacis autem tempore, aut non multo ante, videtur hic iſthmus perfoſſus fuiſſe. Poſtea rurſus obſtructæ ſunt humo iſtæ anguſtiæ. Plinius lib. IV. cap. I. *Leucadia peninſula, quondam Neritis appellata, opere accolarum abſciſſa à continenti, ac reddita ventorum flatu congeriem*

φρᾳυμένη. Μετὰ δὲ ταῦτα πόλις Φαρεά· καὶ κατὰ ταῦτα νῆσός ἐστιν Ἰθάκη, καὶ πόλις καὶ λιμήν. Μετὰ δὲ ταῦτα νῆσος Κεφαλληνία. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν ἀπέλιπον. Μετὰ ταῦτα πόλις Ἀλυτία, καὶ κατὰ ταύτην νῆσος Κάρνος, καὶ πόλις Ἀστακὸς, καὶ λιμὴν, καὶ ποταμὸς Ἀχελῶος, καὶ Οἰνιάδαι πόλις. Καὶ εἰς ταύτας τὰς πόλεις ἀνάπλους ἐστὶ κατὰ τὸν Ἀχελῶον. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις Ἀκαρνάνων ἐν μεσογείᾳ. Παράπλους δὲ Ἀκαρνανίας ἐστὶν ἡμερῶν δύο. Ἡ δὲ Ἀκαρνανία ἐστὶ πᾶσα εὐλίμενος,

Pheræ; circa quam Ithaca inſula, in qua urbs cum portu. Poſtea inſula Chephalenia. Sed rurſus ad continentem redeo, unde abieram. Sequitur inde urbs Alyzia. Circa hanc eſt Carnus inſula, & urbs Aſtacus cum portu, & fluvius Achelous, & urbs Oeniadæ. In has urbes navigatio eſt ſecundùm Acheloum. Sunt & aliæ Acarnanum civitates mediterraneæ. Prætervectio autem Acarnaniæ eſt dierum duorum. Omnis vero Acarnania commodos habet portus. Multæ ei inſulæ adjacent,

geriem arenæ accumulantium, qui locus vocatur Dioryctos ſtadiorum longitudine trium. Ipſe tamen Plinius lib. II. cap. xc. adverſari ſibi videtur, cum inquit, *mare perrupiſſe Leucada:* cum hic tamen dicat, opere accolarum abſciſſam eſſe à continenti. Sed bis puto redditam eſſe continenti. Nam Livius lib. XLIII. (*ſi prior pars hujus libri Livio adſcribenda ſit*) diſerte teſtatur, belli Philippici tempore peninſulam fuiſſe. *Leucadia nunc inſula eſt, vadoſo freto, quod perfoſſum manu, ab Acarnania diviſa. Tum peninſula, & ab occidente regioni artis faucibus cohærens.* Sic ſcribendum. Tempore Livii, & Strabonis, & etiam aliquanto antea, conſtat, inſulam fuiſſe. Poſtea vero rurſum continenti annexa eſt. Nec enim aliter Plinius ſibi conſtat. *Voſſius.*

Πόλις Φαρεά] Puto legendum Φηραί. Ea autem civitas Ætolorum apud Stephanum, & Euſtathium in comment. ad Homerum, qui ex eo hauſit. Sæpe enim civitates Ætolorum, & Acarnanum, confunduntur. *Voſſius.*

Ἀλύτια] Scribe cum Salmaſio, Ἀλυζεία. *Voſſius.*

Κάρνος] Stephanus, Κάρνος νῆσος Ἀκαρνανίας. *Voſſius.*

Οἰνιάδαι] Salmaſius Οἰνειάδαι ut omnes. *Voſſius.*

Παράπλους δὲ τῆς Ἀκαρνανίας] Noctes ſæpiſſime ſub diebus comprehenduntur

jacent, quas Achelous, dum humum aggerit, continenti jungit. Vocantur hæ inſulæ Echinades, & ſunt deſertæ.

ÆTOLIA.

Poſt Acarnaniam Ætolia eſt regio, & urbes in ea hæ; Calydon, Alicyrna, Molycria, & ſinus Delphicus. Os hujus ſinus eſt ſtadiorum x. & in eo fanum, & Naupactus urbs. Multæ quoque aliæ Ætolorum civitates mediterraneæ ea in regione ſunt. Prætervectio autem Ætoliæ diei unius. Ætolia vero extenditur ultra omnem Locrida à mediterraneis

νος, καὶ κατὰ ταῦτα νῆσοι παράκεινται πολλαί, ἃς ὁ Ἀχελῷος προσχωννύων ἤπειρον ποιεῖ. Καλοῦνται δὲ Ἐχινάδες αἱ νῆσοι. εἰσὶ δὲ ἔρημοι.

ΑΙΤΩΛΙΑ.

Μετὰ δὲ Ἀκαρνανίαν Αἰτωλία ἐστὶν ἔθνος, καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ εἰσὶν αἵδε· Καλυδών, Μύκαρνα, Μολυκρεία, καὶ ὁ Δελφικὸς κόλπος. Στόμα δὲ τοῦ κόλπου τούτου ἐστὶ στάδια ι. καὶ ἐπ᾽ αὐτοῦ ἱερόν, καὶ Ναύπακτος πόλις. καὶ ἐπ᾽ αὐτὴν πόλεις εἰσὶν ἄλλαι πολλαὶ Αἰτωλοῖς ἐν μεσογείᾳ. Παράπλους δ᾽ ἐστὶ τῆς Αἰτωλίας ἡμέρας μιᾶς. Ἡ δὲ Αἰτωλία παρήκει τὴν Λοκρίδα πᾶσαν

duntur à Scylace, ut & hic. Nam alii duorum dierum & noctium prætemavigationem Acarnaniæ taxant. Dicæarchus:

- - - - ἡμερῶν δὲ καὶ νυκτῶν δύο
Ἔσθ᾽ ὁ παράπλους αὐτῆς· Ἔχεται δ᾽ Αἰτωλία.

Vulgo peſſime apud Dicæarchum, ἡμερῶν δέκα καὶ νυκτῶν δύο. Quod miror alios non obſervaſſe. *Voſſius*.

Καλυδὼν, Μύκαρνα] Magni Salmaſii emendatio eſt, Ἀλίκυρνα pro Μύκαρνα. Vide Stephanum, qui ſolus hujus urbis meminit. *Voſſius*.

Sed ut pagi, & in Acarnania ſiti: quæ deſcriptio hinc alienior. Et certe Μακυνία vel Μακύνη fuit hic urbs, unde ethnicum Μακυνεὺς, ut jubent appellare eam viri docti, quum Stephani editiones interponant literam ρ, quæ aliis potuit omiſſa, aliis retenta fuiſſe, certe ad hanc Scylaceam Μύκαρνα valde appropinquat. Et tamen iſtud Salmaſianum nuperrime ſub nomine Holſtenii recoxerunt viri ſane χαρίεντες. *Gronovius*.

Καὶ ἐπ᾽ αὐτοῦ ἱερὸν] Forte legendum καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ Ῥίον. *Et juxta mons præruptus*. De quo Thucydides, Polybius, Diodorus, Strabo, Plutarchus, Pauſanias, & alii. *Palmerius*

Ἔνια-

πᾶσαν ἀπὸ μεσογαίας μέχρι Αἰνιανῶν.

neis locis uſque Ænianas.

ΛΟΚΡΟΙ.

Μετὰ δὲ Αἰτωλοὺς Λοκροί εἰσιν ἔθνος, ἐν οἷς εἰσιν Ὀζόλαι καλούμενοι. Καὶ πόλεις αἵδε, Εὐανθὶς, Ἄμφισσα. Εἰσὶ δὲ καὶ τούτοις πόλεις ἐν μεσογείᾳ. Παράπλους δ' ἐστὶ τῆς χώρας Λοκρῶν τὸ ἥμισυ ἡμέρας.

LOCRI.

Ætolos ſequitur Locrorum gens, in quibus ſunt qui dicuntur Ozolæ: urbeſque hæ; Euanthis, Amphiſſa. Habent & hi urbes mediterraneas. Prætervectio vero Locrorum regionis eſt diei dimidiati.

ΦΩΚΕΙΣ.

Μετὰ δὲ Λοκροὺς εἰσὶν ἔθνος Φωκεῖς κατὰ τὸ Κύῤῥιον πεδίον, καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ Δελφοὶ πόλις, καὶ Ἀντίκυρα πόλις, οὗ βέλτιστα ἐλλεβορίζονται. Παράπλους δ' ἐστὶ τῆς Φωκέων χώρας ἥμισυ ἡμέρας.

PHOCENSES.

Poſt Locros ſunt Phocenſes juxta Curæum campum, & Apollinis templum, urbs Delphi & urbs Anticyra, ubi optime purgantur helleboro. Prætervectio Phocenſium regionis eſt dimidiati diei.

ΒΟΙΩΤΟΙ.

Μετὰ δὲ Φωκεῖς Βοιωτοί εἰσιν ἔθνος,

BOEOTI.

Phocenſes ſequuntur Bœoti,

Εὐανθὶς] Lege. Οἰάνθης: eſt enim urbs Locrorum Ozolarum ad mare ſita, de qua Thucydides, Scylax, Plinius, Pauſanias, Mela, &c. Ptolemæus quidem, & Tabulæ habent Εὐανθία, ſed tota antiquorum turba contra eſt, & Stephanus ex Hellanico & Hecatæo Οἰανθείαν & Οἰάνθην habet. Ideo ſi poſtea mutato nomine Εὐανθὶς vel Εὐανθία vocata eſt, quod ex Ptolomæo & Tabulis conjicere licet, id non obtinebat tempore Scylacis, qui inter antiquos numeratur, & qui procul dubio ſecundum ſui temporis morem Οἰάνθης vel Οἰανθὶς ſcripſerat. Sed ſciolus quidam exſcriptor ex poſteriorum more corrigere aggreſſus eſt. *Palmerius.*

Κυραῖον πεδίον] Vel cæco patet reſcribendum eſſe Κιῤῥαῖον. Id neglexit & inſuper habuit doctiſſimus Voſſius, ut obviam: nam eximia viri eruditio non patitur aliter judicare. *Palmerius.*

Κορσιαί

ti, urbeſque hæ; Corſiæ, Siphæ, & portus Eutretus, & murus Bœotorum. Præternavigatio autem Bœotiæ minor eſt, quam diei dimidiati.

MEGARENSES.

Poſt Bœotos ſequitur Megarenſium gens, & urbes hæ; Ægoſthena, Pegæ, munimentum Gerania, Aris. Præternavigatio Megarenſium regionis eſt ſtadiorum c.

ἔθνος, καὶ πόλεις αἵδε· Κορσιαὶ, σφάσις, καὶ λιμὴν Εὔτρητος, καὶ τεῖχος ὁ Βοηθῶν. Παράπλους δὲ τῆς Βοιωτίας ἥμισυ ἡμέρας ἔλαττον.

ΜΕΓΑΡΕΙΣ.

Μετὰ δὲ Βοιωτοὺς Μεγαρεῖς εἰσὶν ἔθνος, καὶ πόλεις αἵδε. Λιγοθθέναι, Πηγαὶ, τεῖχος Γεράνεια, Ἄρις. Παράπλους δὲ τῆς Μεγαρέων χώρας στάδια ρ'.

Κορσιαὶ] Κορσεία eſt aliis. Stephanus, Χορσία πόλις Βοιωτίας· Παυσανίας ἐννάτῳ. Ἐκ δὲ Κυρτώνων ὑπερβάλλοντι τὸ ὄρος, πόλισμά ἐστι Χορσία. Sic enim ſcribendum. Sane in Pauſania non ſcriptum eſt Χορσία, ut ille, ſed Κορσεία. Puto idcirco, id ipſius Stephani eſſe errorem, quod vitioſum codicem ſecutus fuerit. Facile enim mutatur K in X. *Voſſius.*

Σφάσις] Lego Σίφαι, ex Ptolemæo, Stephano, & aliis. Pauſaniæ eſt Τίφα. Abſque dubio corrupte. *Voſſius.*

Λιμὴν Εὔτρητος, καὶ τεῖχος ὁ Βοηθῶν] Scribe τεῖχος τῶν Βοιωτῶν, ut Salmaſius. *Voſſius.*

Κιγοθθέναι] Optime magnus Salmaſius, Αἰγόσθενα. *Voſſius.*

Ἄρις] Corrupta lectio. Forte Ἄρνη, quod tamen non puto. Nam alii hanc Bœotiæ attribuunt. *Voſſius.*

Πηγαὶ, τεῖχος, Γεράνεια,] Laborat hic locus a mala interpunctione, & a mendo etiam. Lege, Πηγαὶ τεῖχος, Γεράνεια ἄκρις, ſi tamen vox ἄκρις, Homero & Poëtis uſurpata, a Geographis, qui ſoluta metro oratione ſcripſerunt, potuit uſurpari: aliter legendum foret ἄκρα. Male τεῖχος Geraniæ junctum eſt: non enim unquam ibi fuit urbs ſeu caſtellum, quod ſciam, ſed Thucydides eum locum vocat στενὸν *anguſtias*: omnes alii montem vocant, nam in montibus ſæpe ſunt anguſtiæ. At Πηγαὶ munimentum fuit Megarenſium, de quo paſſim occurrit mentio apud auctores. *Palmerius.*

Immo videtur vox poſtrema Ἄρις eſſe contracta ex Αἴγειρος. Ita enim Theopompo vocatam fuiſſe Megaricam urbem, quæ aliis Αἰγείρουσα vulgo, teſtatur Stephanus. *Gronovius.*

Στάδια ρ'] Legit Hœſchelius, σταδίων ρ'. Sed male. Sic ſemper loquitur Scylax. *Voſſius.*

ΚΟΡΙΝΘΟΣ.

Μετὰ δὲ Μεγαρεῖς ἡ Κόρινθος πόλις ἐστὶν, ἱερὸν αἴγνον, ἰσθμός.

CORINTHUS.

Poſt Megarenſes eſt Corinthus urbs, fanum Iunonium, iſthmus.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ.

Ἐντεῦθεν ἤδη ἄρχεται ἡ Πελοπόννησος. Ἔστι δὲ ἀπὸ θαλάσσης ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν ἐπὶ ἡμῶν θάλασσαν διὰ τοῦ ἰσθμοῦ στάδιοι τετταράκοντα, ταῦτα κολπώδη. Παράπλους δὲ τῆς Κορινθίων χώρας ἥμισυ ἡμέρας.

PELOPONNESUS.

Deinceps ſequitur Peloponneſus. Ab iſtoc autem mari uſque noſtrum mare eſt iter per iſthmum quadraginta ſtadiorum, idque ſinuoſorum. Præternavigatio regionis Corinthiorum eſt partis diei dimidiæ.

ΣΙΚΥΩΝ.

Μετὰ δὲ Κόρινθον Σικυὼν πόλις. Ταύτη παράπλους σταδίων ρκ'.

SICYON.

Poſt Corinthum Sicyon civitas. Hujus prætervectio ſtadorum cxx.

ΑΧΑΙΟΙ.

ACHÆI.

Ἰσθμὸς] Videtur hic aliquid deeſſe. Quod jam obſervavit Salmaſius. Pro ἱερὸν αἴγνον vero lege, ἱερὸν Ἥραιον, vel ἱερὸν ἅγιον ἥρας. *Voſſius.*

Emendat Voſſius ἱερὸν Ἥραιον, vel ἱερὸν ἅγιον Ἥρας. Ultimum præferrem: nam ἱερὸν Ἥραιον non ſolet dici, ut nec ἱερὸν Ποσειδώνιον, nec ἱερὸν Ἑρμεῖον, nec ἱερὸν Ἀρτεμίσιον, ſed abſolute Ἥραιον, Ποσειδώνιον, Ἑρμεῖον, Ἀρτεμίσιον, Δῖον, Ἡρακλεῖον: non enim ſumitur adjective τὸ Ἥραιον, ſed mutato ordine dicendum foret Ἥραιον ἱερὸν, utrumque ſubſtantive. Tum magis accedit ad vulgatam lectionem ἱερὸν ἅγιον. Suſpicari etiam quis poſſet non inſulſe, legendum eſſe, ἱερὸν ἄκρον, ubi erat ἱερὸν Ἀκραίας Ἥρας ex Strabone. *Palmerius.*

Video admodum ſuſpenſos viros doctos, & alter ſatis exegit alterius cogitationes; ne dicam ab ipſis auctoribus valde diffidenter prolatas, ut exſtare videatur etiamnum locus tentandi poſteris. Nempe deſcribit ſitum occidentalem Iſthmi, ſicut interius orientalem, ubi memorat ita, ἡ Κορινθίων χώρα ἐστὶ πρὸς ἠῶ, καὶ τεῖχος Κεγχρείας καὶ ἰσθμὸς, οὗ ἱερὸν Ποσειδῶνος. Eodem ordine nunc progredi voluiſſe videtur. Scribe igitur: ἱερὸν, Λέχαιον, ἰσθμός. Sic Plinius opponit, *Lechæon hinc, Cenchreæ illum.* Adde Ptolemæum & omnes alios. *Gronovius.*

Ταῦτα κολπώδη] C. H. ταῦτα κολπώδη πάντα. *Voſſius.*

Ταύτη παράπλους] Leg. ταύτης. *Voſſius.*

ACHÆI.

Poſt Sicyonem eſt Achæorum natio: in qua hæ civitates; Pellene, Ægira, Ægium, Ægæ, Rhypæ, Rhium promuntorium, Patræ, Dyme. Prætervectio Achajæ eſt ſtadiorum DCC.

ΑΧΑΙΟΙ.

Μετὰ δὲ Σικυῶνα Ἀχαιοὶ ἔθνος· καὶ πόλεις εἰσὶν ἐν αὐτοῖς αἵδε. Πελλιώνη, Ἄπερα, Αἴγειον, Αἰγαίας, Ῥύπος, ἐξωχερίυς, Πάτραι, Δύμη. Παράπλους δὲ τῆς Ἀχαΐας χώρας στάδια ψʹ.

ELIS.

Poſt Achæos eſt Elis: urbeſque in ea, Cyllene cum portu, & fluvius Alpheus. Habent & alias multas civitates Elienſes mediterraneas. Circa hanc regionem eſt Zacynthus inſula, in qua urbs cum portu. Præternavigatio vero regionis Elienſium uſque ad Lepreatas eſt ſtadiorum DCC.

ΗΛΙΣ.

Μετὰ δὲ Ἀχαιοὺς εἰσὶν ἔθνος Ἦλις· καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ, Κυλλιώνη, καὶ λιμὴν, καὶ ποταμὸς Ἀλφειός. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλη συνοικία πόλεων Ἠλιεῖς ἐν μεσογείᾳ. Κατὰ ταύτην τὴν χώραν ἐστὶ νῆσος Ζάκυνθος, ἐν ᾗ καὶ πόλις, καὶ λιμήν. Παράπλους δὲ τῆς Ἠλείων χώρας ἄχρι ἐπὶ τοὺς Λεπρεατῶν στάδια ψʹ.

AR- ΑΡ-

Πελλιώνη] Lege Πελλήνη, ut omnes. *Voſſius.*

Ἄπερα] In utroque MS. ad marginem legebatur Αἴγειρα: recte. *Voſſius.*

Αἴγειον, Αἰγαίας, Πύπος] Legendum Αἴγιον, Αἰγαὶ, Ῥύπαι, &c. *Voſſius.*

Totum hunc locum fœliciſſime reſtituit doctiſſimus Voſſius, niſi quod pro Ῥυπαὶ mallem ſcripſiſſet Ῥύπες, ut apud Stephanum & hoc loco. *Palmerius.*

Ἐξωχερίυς] Non dubito, quin reſcribendum ſit, ἐξοχὴ Ῥίυ, ut de Rhio promuntorio accipiatur. Nam ἄκρα proprie ſunt ἐξοχαὶ ἠιόνων. *Voſſius.*

Συνοικία πόλεων Ἠλιεῖς ἐν μεσογείᾳ] Legendum omnino, Ἠλείοις. *Voſſius.*

Ἄχρι ἐπὶ τοὺς Λεπρεατῶν] Forte legendum, ἄχρι πόλεως Λεπρεατῶν. Niſi mavelis delere τὸ πόλεως. *Voſſius.*

Lege ἐπὶ τὸ Λεπρεατῶν. *Palmerius.*

Si nunc egit de ſpatio curſus uſque ad Lepreum urbem, debuit igitur in capite ſequenti tantum eam intelligere Χώραν Λεπρεατῶν, quæ erat ab urbe iſta verſus Meſſeniam: quod ſatis abſonum. Et in v. Λακεδαίμων dicit quidem

ΑΡΚΑΔΙΑ.

Μετὰ δὲ Ἦλιν Ἀρκαδία ἔθνος ἐστίν. Καθήκει δὲ ἡ Ἀρκαδία ἐπὶ θάλατταν κατὰ Λεπρέων ἐκ μεσογείας. Εἰσὶ δὲ αὐτῶν πόλεις αἱ μεγάλαι αἵδε· Τέγεα, Μαντίνεια, Ἡραία, Ὀρχομενὸς, Στύμφαλος· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις. Παράπλους δὲ τῆς Λεπρεατῶν χώρας στάδια ρ΄.

ARCADIA.

Poſt Elin ſequitur Arcadia. Pertingit autem Arcadia à tractu mediterraneo uſque mare ad Lepreum. Mediterraneæ vero civitates magnæ in ea ſunt hæ; Tegea, Mantinea, Heræa, Orchomenus, Stymphalus: habent & alias urbes. Prætervectio Lepreatarum regionis ſtadiorum eſt c.

ΜΕΣΣΗΝΗ.

Μετὰ δὲ Ἀρκαδίαν ἐστὶν ἔθνος Μεσσήνη, καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ αἵδε, πρώτη Μεσσήνη, καὶ λιμὴν Κυπάρισσος, ἀπέχουσα

MESSENIA.

Poſt Arcadiam eſt Meſſenia, & urbes in ea hæ ſunt. Prima Meſſene, & portus Cypariſſus diſtans à mari ſtadiis VII. Ithome

ἕως ἐπὶ, ſed in aliis locis tantum μέχρι, vel πρὸς, vel ἐπὶ, vel ἕως, ut non admodum quoque placeat copioſum illud ἄχρι ἐπὶ. Deſideratur loci nomen, quod quum eſſet agri Lepreatis, tamen medio inter ſe & Lepreum intervallo dabat Arcadiæ acceſſum ad mare. Id vide an ſit ἄχρι Ἐπίου Λεπρεατῶν. *Gronovius.*

Εἰσὶ δὲ πόλεις αἱ μεγάλαι] Lege ex Cod. altero, εἰσὶ δὲ πόλεις ἐν μεσογείᾳ αἱ μεγάλαι αἵδε, &c. *Voſſius.*

In his miror, cur vocem αὐτῶν expellat Voſſius, quum utique de illa nihil dicat Hœſchelius, ut haud dubie in MSS. exſtet. *Gronovius.*

Παράπλους δὲ τῆς Λεπρεατῶν χώρας] Non mirandum, Scylacem heic, ubi de Arcadia loquatur, ad Lepreatas convertere ſermonem. Nam Arcadia mediterranea eſt regio, & nuſquam mari vicina, niſi apud Leprium urbem maritimam; quæ obſtat, quominus ad mare pertingat; & idcirco Lepreatarum præternavigationis ſtadia enumerat, non Arcadum. *Voſſius.*

Πρώτη Μεσσήνη καὶ λιμὴν Κυπάρισσος] Scylacis tempore nulla adhuc urbs fuit Meſſene, ſed nomen erat totius regionis, non urbis, ut optime notavit Pauſanias Meſſeniacorum initio, & tunc demum Meſſene urbs facta fuit, poſtquam Thebani duce Epaminonda Meſſenios exules undiquaque revocaverunt pluribus poſt Scylacis Periplum annis, quippe qui opus illud Dario Ocho dicaverit, quod ait antiqua hypotheſis ad Scylacem. Tum Meſ-

me eſt in mediterraneo tractu, & abeſt à mari ſtadiis LXXX. Prætervectio vero Meſſeniæ eſt ſtadiorum CCC.

χωρα ἀπὸ θαλάττης ςάδια ζ΄. Ἰθώμη ἐν μεσογείᾳ ἀπὸ θαλάττης ςάδια π΄. Παράπλους ἡ τῆς Μεσσηνίας χώρας ςάδια τ΄.

LACEDÆMON.

Deinceps eſt Lacedæmon, & urbes in ea ſunt hæ; Aſine, Methone, Achilleus portus, huic obverſum tergum habet Pſamathus portus. In medio horum portuum eſt fanum Neptuni mari imminens, Tænarus, & Las urbs cum portu, Gythium in quo eſt navale cum portu, & fluvius Eurotas, & Boea urbs, & Malea promunto-

ΛΑΚΕΔΑΙΜΩΝ.

Λακεδαίμων ἔθνος, καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ εἰσιν αἵδε· Ἀσίνη, Μοθώνη, Ἀχίλλειος λιμήν, καὶ Ἀντίπυγος, τούτου Ψαμαθοῦς λιμήν. Τούτων ἀμφοτέρων ἐν μέσῳ προέχον εἰς θάλασσαν ἱερὸν Ποσειδῶνος, Ταίναρος, καὶ Λᾶς πόλις καὶ λιμήν, Γιθείων, ἐν ᾧ νεώριον καὶ τεῖχος, καὶ ποταμὸς Εὐρώτας, καὶ Βοία πόλις, καὶ Μα-

Meſſene urbs non fuit prima ſecundum ordinem quem ſequitur Scylax, imo fere ultima. Ideo credo excidiſſe hoc loco nomen Πύλος, de qua meminiſſe debuit ob loci celebritatem, & quod ſequitur, καὶ λιμὴν Κυπαρισσος, *Et portus Cypariſſus.* Id omnino ſuadet. Fuit enim Cypariſſus portus in Pyli Meſſeniaci vicinia. Itaque puto legendum: πρώτη Μεσσήνης Πύλος καὶ λιμὴν Κυπάρισσος. *Palmerius.*

Ἀχίλλειος λιμὴν καὶ Ἀντίπυγος] Scribe cum Salmaſio, Ἀχίλλειος λιμήν, καὶ ἀντίπυγος τούτου Ψαμαθοῦς λιμήν. Non enim nomen proprium, ſed attributivum. *Voſſius.*

Ἀσίνη, Μοθώνη, Ἀχίλλειος λιμὴν] Hæc procedunt ordine turbato: nam Mothone ſeu Methone fuit adhuc Meſſenæ, & ſecundum ordinem, quo procedit, debuit locari ante Aſinem, quam facit Laconiæ principium. Tum Coronem non numerat urbem in eo littore ſatis celebrem. Itaque vel Scylacis codex non eſt ſatis integer & valde corruptus, vel ipſe Scylax vir ex Aſia longe a Peloponneſo, de ejus regionis partitione & Urbibus non ſatis doctus fuit. *Palmerius.*

Γυθείων] Scribe, Γύθειον, ut Salmaſius. *Voſſius.*

Βοία πόλις] Sic omnes, præter Ptolemæum; apud quem Βοαὶ pro Βοία. *Voſſius.*

Μαλέα ἄκρα, ΚΥΘΗΡΑ, κατὰ ταύτην κεῖται Κύθηρα νῆσος, καὶ πόλις καὶ λιμήν. Κατὰ δὲ ταύτην ἐστὶ Κρήτη νῆσος. Μετὰ δὲ ταύτην ἡ προειρημένη ἄκρα Μαλέα, Σίδη πόλις καὶ λιμὴν, Ἐπίδαυρος πόλις καὶ λιμὴν, Πρασία πόλις καὶ λιμὴν, Μέθανα πόλις καὶ λιμήν. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πολλαὶ πόλεις Λακεδαιμονίων. Ἐν μεσογείᾳ δ' ἐστὶ Σπάρτη, καὶ ἄλλαι πολλαί. Παράπλους δὲ τῆς Λακεδαιμονίων χώρας ἡμερῶν γ′.

torium: cui vicina eſt Cythera inſula, & in ea urbs cum portu. Prope hanc rurſum Creta eſt, inſula, poſt hanc ſupra memoratum promuntorium Malea, Sida urbs, & portus, Epidaurus urbs cum portu, Praſia urbs cum portu, Methana urbs cum portu. Habent & multas alias Lacedæmonii civitates. In mediterraneo tractu eſt Sparta, aliæque multæ. Prætervectio regionis Lacedæmoniorum eſt dierum III.

ΚΡΗΤΗ.

Κατὰ Λακεδαίμονα νῆσος κεῖται Κρήτη. Ἐγγυτάτω γὰρ Λακεδαίμων κεῖται τῆς Εὐρώπης. Διάπλους δὲ ἀπὸ Λακεδαίμονος,

CRETA.

Circa Lacedæmonem Creta ſita eſt inſula. Proxima enim regionum Europæ ei eſt Lacedæmon. Navigatio autem à Lacedæmo-

Κύθηρα κατὰ ταύτην] Sic jam emendavit Salmaſius, καὶ Μαλέα ἄκρα κατὰ ταύτην κεῖται, Κύθηρα νῆσος καὶ πόλις καὶ λιμήν. *Voſſius.*

Non placet ita violente aliquid expellere, quod primo impetu vix intelligas. Itaque vocem ΚΥΘΗΡΑ majore charactere exprimi cenſui, ut pateat eſſe interjectionem Scylacis in capite præfigere ſoliti nomen regionis, de qua eſt acturus, quod rurſus videtur feciſſe in voce Κρητη, ubi ΚΡΗΤΗΣ ΘΕΣΙΣ ab Voſſio etiam trahitur in ſuſpicionem. *Gronovius.*

Κατὰ δὲ ταύτην ἐστὶ Κρήτη νῆσος] Hæc ſequitur & ipſa, & de ea mox dicit ſimilia, ut nunc deſignari non debeat. Sed ſcripſit auctor Κρανάη. *Gronovius.*

Μέθανα πόλις καὶ λιμὴν] Tranſpoſuit ſitum hujus urbis, ſi ita ſcripſit Scylax. Nam Methana fuit inter Trœzenem & Epidaurum Sacram dictam, quod fefellit Scylacem, qui ſupine & inadvertenter Methanam tranſtulit ad alterum littus, ubi fuit alia Epidaurus Limera dicta. *Palmerius.*

Ἐπὶ

dæmone, uſque promuntorium Cretæ, in quo urbs Phalaſarna, eſt iter diei. Poſt Phalaſarna eſt Criumetopon promuntorium. Ad notum vero navigatio eſt in Libyam. A Cherſoneſo ad littora Cyrenæorum navigatio eſt diei noctiſque. Longitudo Cretæ eſt ſtadiorum MMD. Eſt vero anguſta, & extenditur ab Solis occaſu in Solis ortum. Inhabitant Cretam Græci; hi quidem Lacedæmoniorum coloni, illi Argivorum,

μονος, ἕως ἐπὶ τὸ ἀκρωτήριον τῆς Κρήτης, ἐφ᾽ ᾧ ἐστὶ πόλις Φαλάσαρνα, ἡμέρας δρόμος. Ἀπὸ δὲ Φαλασάρνων Κριοῦ μέτωπον ἐστὶν ἀκρωτήριον. Πρὸς νότον δὲ ἄνεμον πλοῦς εἰς Λιβύην. Ἐπὶ Χερρονήσου δὲ τὰς ἁλιάδας τῶν Κυρηναίων πλοῦς ἡμέρας καὶ νυκτός. Ἐστὶ δὲ ἡ Κρήτη μακρὰ στάδια ͵βφ΄. Στενὴ δὲ, καὶ τέταται ἀπὸ ἡλίου δυσμῶν πρὸς ἡλίου ἀνατολάς. Οἰκοῦσι δὲ ἐν Κρήτῃ Ἕλληνες, οἱ μὲν ἄποικοι Λακεδαιμονίων, οἱ

Ἐπὶ Χερρονήσου δὲ τὰς ἁλιάδας] Salmaſii eſt lectio, Ἀπὸ Χερρονήσου εἰς τὰς ἁλιάδας τῶν Κυρηναίων, &c. *Voſſius*.

Et ad hoc Salmaſianum formatur ab interprete Latina verſio. Etiam ab aliis annotatur Cherſoneſus in Creta. Itaque hactenus illa bene cedunt. Verum nullus adeo ventorum inſcius aut fuit aut eſt, ut ad notum ventum diceret inſtitui ſolitam navigationem ex Creta in Libyam, hoc eſt, ex ſeptentrione meridiem verſus, quo reſpectu Creta jacet ad Libyam. Certe quum Jaſon ex Pelio flexurus Peloponneſum ad Delphos præter opinionem a Malea deferretur in Africam, id non vento noto factum dicit Herodotus libro IV. ſed ὑπολαβεῖν ἄνεμον βορέην καὶ ἀποφέρειν πρὸς τὴν Λιβύην. Nam notus contra favet ex Africa navigantibus in ſeptentrionem. Itaque Strabo quum lib. XVII. peragrat Cyrenaicam, dicit ejus partem κεῖσθαι κατὰ Κριοῦ μέτωπον τῆς Κρήτης ἐν διάρματι χιλίων καὶ πεντακοσίων σταδίων νότῳ, nempe ex Cyrenaica ſolventibus, de qua narrat. Denique ſi omnia in illis conſideres, quæ iſtic colligatio, qui nexus? Videtur igitur ſic emendandus hic locus. Ἀπὸ δὲ Φαλασάρνων Κριοῦ μέτωπόν ἐστιν ἀκρωτήριον πρὸς νότον ἄνεμον. πλοῦς δὲ εἰς Λιβύην ἐπὶ Χερρονήσου τὰς ἁλιάδας τῶν Κυρηναίων· ὁ δὲ πλοῦς ἡμέρας καὶ νυκτός. *Poſt Phalaſarna eſt Criumetopon promontorium ad ventum notum* ſcil. ſpectans, vel ab eo latere verſus auſtrum, *unde navigatio in Libyam ad Haliadas Cherſoneſi Cyrenæorum. Eſt autem navigatio diei & noctis.* Cherſoneſus Cyrenes magna ſatis nota eſt, & in ſequentibus facit ejus mentionem Scylax. Etiam Κριοῦ μέτωπον καλεῖσθαι τὸ νότιον ἀκρωτήριον annotavit ibidem Strabo pag. 474. *Gronovius*.

οἱ δὲ Ἀργείων, οἱ δὲ Ἀθηναίων, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος τῆς ἄλλης ὁπόθεν ἔτυχεν. Εἰσὶ δέ τινες αὐτῶν καὶ αὐτόχθονες πόλεις πολλαὶ ἐν Κρήτῃ. ΚΡΗΤΗΣ ΘΕΣΙΣ ὡς ἀκρωτέρω ἐστὶ πρώτη πόλις πρὸς ἥλιον δυόμενον ἡ περιειρημένη Φαλάσαρνα, καὶ λιμὴν κλειστὸς, Πολύῤῥηνα, καὶ διήκει ἀπὸ Βορέου πρὸς Νότον. Δικτυνναῖον Ἀρτέμιδος ἱερὸν πρὸς Βορέαν ἄνεμον τῆς χώρας Περγαμίας. Πρὸς Νότον δὲ Ὑρσακίνα. Κυδωνία, καὶ λιμὴν κλειστὸς, πρὸς Βορέαν. Ἐν μεσογείᾳ δὲ Σάλυρος πόλις. Πρὸς Νότον Μέλισσα πόλις, καὶ λιμὴν παρὰ Κριοῦ μέτωπον.

rum; iſti Athenienſium, alii vero ex aliis Græciæ partibus, undecunque ſors tulit. Sunt & inter eos quidam indigenæ. Urbes in Creta ſunt multæ. Prima ejus civitas Phalaſarna jam dicta, in promuntorio verſus ſolem occidentem ſita eſt. Habet hæc portum clauſum, Polyrrhena; quæ â Borea uſque ad Notum pertingit. Dictynnæum Dianæ fanum eſt verſus Boream in regione Pergamia. Ad Notum vero Hyrtacina. Cydonia cum portu clauſo eſt ad Boream. In mediterraneo tractu eſt Elyrus urbs. Ad Notum autem Liſſa urbs cum

Κρήτης θέσις] Aliquis id margini adſcripſit, unde in textum irrepſit. *Voſſius.* Id nequaquam pro vero habendum eſt. Sed eſt interpoſitum ab ipſo Scylace, ut ſimile jam antea occurrebat, & infra ſequetur. Unde has voces majore charactere exprimi curavi. *Gronovius.*

Ὡς ἀκρωτέρω ἐστὶ πρώτη πόλις] Πρὸς τῷ ἀκρωτηρίῳ, Salmaſius. *Voſſius.* Placuit ea conjectura Voſſio, ut probat verſio. Sed quale tandem in Creta fuit promontorium verſus ſolem occidentem, Scylaci tam accurate notatum his duobus judicibus? Nominat nullum. Aliis ibi ponitur Corycus. Id ignoratur Scylaci, qui ipſam πόλιν πρὸς ἥλιον δυόμενον agnoſcit primam Phalaſarna, velut deſcribente Strabone τῶν ἄκρων τὸ μὲν ἑσπέριον ἐστι τὸ περὶ Φαλάσαρνα, ut ſtudioſe illic interpres, *de extremitatibus occidua eſt circa Phalaſarna*, idque εἰς δύο ἀκρωτήρια μεριζόμενον. Hinc patet erroneam eſſe conjecturam iſtam, & aliud cernes dici ad Scylace, ſi attendas ſcripſiſſe: ΚΡΗΤΗΣ ΘΕΣΙΣ. Ὡς ἀκροτερῶ, ἐστὶ πρ. hoc eſt, ut ſcindam in partes, ut particulatim exſequar. Verbum iſtud ignotum eſt hodie, niſi quod ex Heſychio docemur Ἀκρωτηριάσαι, κόψαι, quod ipſe H. Stephanus & alter Græculus nequiverunt ferre, ideoque mutabant in Ἀκρωτηριάσαι, ſed inepte: & recta vetus ſcriptura in Heſychio, cujus exemplum hîc dat Scylax. *Gronovius.*

Ὑρσακίνα] Recte Johan. Meurſius, vir maximus, legit, Ὑρτακίνα. *Voſſius.*

Σάλυρος] Legendum Ἔλυρος, ut recte obſervavit idem Meurſius. *Voſſius.*

Πρὸς νότον Μέλισσα] Scribe, Πρὸς νότον δὲ Λίσσα, vel Πρὸς νότον μὲν Λίσσα. *Voſſius.*

Καὶ

portu, ad Criû-metopon. Ad Boream mons eſt pulcherrimus, & in eo portus Olûs, & urbs. Ad Boream eſt Apteræa regio. Deinde Lampæa, & pertingit hæc ad utranque partem, fluviuſque Meſapus in ea eſt. Deinceps Oſmida, Eleutheræ ad Boream. Ad Notum eſt Sybrita, cum portu. Ad Notum

Πρὸς Βορέαν δὲ ἄνεμον ὄρος κάλλιστον, καὶ λιμὴν ἐν αὐτῷ Ὀλοῦς, καὶ Πᾶν. Πρὸς Βορέαν δὲ ἄννα Πτερέα χώρα. Εἶτα ἡ Λαμπαία, καὶ διήκει αὕτη ἀμφοτέρωθεν, καὶ ποταμὸς Μεσάπος ἐν αὐτῇ ἐστί. Μετὰ δὲ Ὀσμίδαν, Ἐλεύθερναι πρὸς Βορέαν. Πρὸς Νότον δὲ Συβρίτα, καὶ λιμήν. Πρὸς Νότον Φαι-

Καὶ λιμὴν ἐν αὐτῷ Ὀλοῦς καὶ Πᾶν) Πάννονα Ptolemæo eſt urbs Cretæ, ſed mediterranea. Lege itaque cum Salmaſio, καὶ λιμὴν ἐν αὐτῷ Ὀλοῦς, καὶ πόλις: ut πόλιν, & λιμένα, dicat eſſe τὸν Ὀλοῦντα. Oluntis vero urbis meminerunt plurimi. *Voſſius.*

Πρὸς Βορέαν δὲ ἄννα Πτερέα χώρα] Lege, πρὸς Βορέαν δὲ ἄνεμον ἡ Απτεραία χώρα. Urbs ipſa dicitur Ἄπτερα, παρὰ τὸ ἐκεῖ τὰς πτερὰ νικηθείσας ἀποβαλεῖν τὰς Σειρῆνας. Et hinc χώρα Απτεραία. Diodorus Siculus lib. v. Οἱ δ᾽ οὖν κατὰ τὴν Κρήτην Ἰδαῖοι Δάκτυλοι παραδέδονται τήν τε τοῦ χαλκοῦ, καὶ σιδήρου φύσιν ἐξευρεῖν, τῆς αὐτῆς Απτεραίων χώρας, περὶ τὸν καλούμενον Βερέκυνθον, καὶ τὴν ἐργασίαν, δι᾽ ἧς κατασκευάζει). Sic legendus locus ille Diodori. vulgo enim peſſime legitur, τῆς Ἀγκιστηπτεραίων χώρας &c. *Voſſius.*

Relinquo Diodorum. In aliis nihil niſi quod Meurſius habet; niſi quod audacior literas ἀν contemnit ac deglutit. Sed quæ potuit fuiſſe cauſa Scylaci, ut ſic inſipide repeteret illa πρὸς Βορέαν δὲ ἄνεμον? Hanc debuerat edere auctor hujus mutationis. Item quæ cauſa potuit depravare librarium, ut modo recte ſcriberet, nunc tantopere corrumperet? Quin etiam Olûs hic dicitur eſſe verſus boream, quum tamen Strabo id attribuat regioni Phæſtiæ; Phæſtum autem dicitur condidiſſe Minos ἐπὶ θαλάσσης ἐστραμμένην ἐπὶ μεσημβρίαν, & πρὸς νότον mox ponit Scylax. Hæc omnia videre licet in collectionibus Meurſii. His ut ſingulis vix ſuccurram, ita certe videtur hinc corrigendum Ὀλοῦς, Κάντανος, Βοίη, Ἀντεία, Απτεραία. Sunt nota omnia. Πᾶν pro urbe ex hoc uno loco tolerare potuit Meurſius, quod miror. *Gronovius.*

Μετὰ δὲ Ὀσμίδαν, Ἐλεύθερναι] Lege Μετὰ δὲ, Ὀσμίδα, Ἐλεύθερναι πρὸς Βορέαν. *Voſſius.*

Sed vulgatam commode interpretatur Meurſius *poſt Oſmidam vero Eleutheræ.* Ordinem ſatis conſpicuum facit ipſa hæc loquutio. *Gronovius.*

Πρὸς νότον δὲ Συβρίτα καὶ λιμήν.] Hæc nimis aperte poſita ſunt ab Scylace, quam ut mererentur ab Meurſio negligi ſolum Ptolemæum citante, ut mediter-

Φαιστός. Πρὸς Βορέαν Πάξος, καὶ Κνωσσός. Πρὸς δὲ Νότον Γορτύνα, Βαῦκος. Ἐν μεσογείᾳ δὲ Λύκτος, καὶ διήκει αὕτη ἀμφοτέρωθεν. Πρόςις διήκει ἀμφοτέρωθεν. Γεράνος ἀκρωτήριον Κρήτης πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις ἐν Κρήτῃ. Λέγεται δὲ εἶναι ἑκατόμπολις.

tum Phæſtus. Ad Boream Oaxus, & Cnoſſus. Ad Notum Gortyna, Caunus. In mediterraneo tractu eſt Lyctus, & pertingit hæc ad utranque partem. Præſus utrinque pertingit. Itanus promuntorium Cretæ ad ſolem Orientem. Sunt & aliæ urbes in Creta. Dicitur vero centum urbes habere.

ΚΥΚΛΑΔΕΣ ΝΗΣΟΙ.

Κυκλάδες δὲ αἵδε εἰσὶ κατὰ τὴν Λακεδαιμονίαν χώραν οἰκούμεναι· Μῆλος καὶ λιμὴν, κατὰ δὲ ταύτην Κίμωλος, κατὰ δὲ ταύτην Νωχίαρος, κατὰ δὲ ταυ-

CYCLADES INSULÆ.

Circa Lacedæmoniam regionem Cyclades inſulæ ſunt habitatæ hæ; Melus cum portu; prope eam Cimolus; circa hanc Oliarus; vicina huic Sicinus,

diterraneam urbem oſtentaret. Immo ut Scylaci conſtet veritas, deſcripſi Florentiæ iter Creticum poſterioris temporis, ubi in auſtrali litore ponuntur *Pergamea*, *Lapſa*, *Matalia*, *Pinotiſa*, *Suveta*, *Nichiton*, *Sfichium*. Hanc enim tertiam ab ultima reor eandem eſſe. Addendus Geographus Ravennas. *Gron.*

Πάξος] Recte eruditiſſimus Meurſius legit, Ὀαξός. *Voſſius.*

Βαῦκος] Legendum Καῦνος ex Stephano, ut jam vidit Salmaſius. *Voſſius.*

Sed L. Holſtenius in Stephanianis pag. 270. vitioſe ſic legi annotabat pro Ῥαῦχος, quod certe proximum vulgato, & propinquius quam Salmaſianum, & miror prætermiſſum ab Meurſio, qui pag. 58. de hac urbe agit. Sed moratur, quod Stephanus teſtetur eſſe ἐν μεσογείᾳ τῆς Κρήτης. *Gronovius.*

Πρόσις,] Puto legendum eſſe, Πραῖσος. *Voſſius.*

Γεράνος] Hujus promuntorii nemo meminit. Niſi forte legendum ſit, Ἴτανον, ex Plinio. *Voſſius.*

Sed forſan in hoc ſedet memoria Γραμμίου urbis, ut vocat Stephanus, & collegit Meurſius. *Gronovius.*

Κίμωλος] Sic Dicæarchus, Strabo, & Plinius ubique, Ptolomæo tamen hæc vocatur Κιμωλίς. *Voſſius.*

Κατὰ ταύτην Νωχίαρος] Lego, κατὰ ταύτην Ὠλίαρος, ex Ptolemæo, Plinio, aliiſque; quod jam Salmaſius vidit. *Voſſius.*

Κατὰ

ſcinus, quæ & urbs; juxta hanc Thera; prope quam Anaphe; circa eam vero Aſtypalæa. Sed redeo ad continentem, unde digreſſus eram.

πόντῳ Κίνες, αὐτὴ ἡ πόλις. Κατὰ δὲ τῷ πόντῳ Θήρα, κατὰ δὲ πόντῳ Ἀνάφη, κατὰ δὲ πόντῳ Ἀστυπάλη. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην.

ARGUS.

Poſt Lacedæmonem eſt Argos civitas, & in ea urbs Nauplia cum portu. Mediterraneæ vero, Cleonæ, Mycenæ, & Tiryntha. Prætervectio circum Argiæ regionem (eſt enim ibi ſinus dictus Argolicus) ſtadiorum CL.

ΑΡΓΟΣ.

Μετὰ δὲ Λακεδαίμονα πόλις ἐστὶν Ἄργος, καὶ ἐν αὐτῇ Ναυπλία πόλις, καὶ λιμήν. Ἐν μεσογείᾳ δὲ Καθῶναι, καὶ Μυκῆναι, καὶ Τίρυνθα. Παράπλους δὲ Ἀργείας χώρας κύκλῳ (ἔστι γὰρ κόλπος ὁ Ἀργολικὸς καλούμενος) στάδια ρν΄.

EPIDAURUS.

Epidaurus regio Argum excipit. Inde enim ad ſinum ſtadia tantum ſunt XXX. Poſt Epidau-

ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ.

Ἡ Ἐπίδαυρος δὲ χώρα μετὰ Ἄργος. Καθήκει γὰρ εἰς τὸν κόλπον τοῦτον στάδια λ΄. Μετὰ δὲ τὴν Ἐπι-

Κατὰ δὲ πόντῳ Κίνες] Puto legendum, κατὰ δὲ πόντῳ Σίκινος, quæ inſula memoratur Ptolemæo, & Plinio. Straboni hæc Σίκινος vocatur. *Voſſius.*

Αὐτη ἡ πόλις] Lege αὐτη καὶ πόλις. *Voſſius.*

Ἀστυπάλη] Aliis Ἀστυπάλαια. *Voſſius.*

Πόλις ἐστὶν Ἄργος] Cave hic πόλιν pro unica urbe accipias. Quomodo enim una urbs in altera? accipe itaque hic pro communione civitatium, & pro ipſa regione. Sed de eo alibi. *Voſſius.*

Καθῶναι] Scribe Κλεῶναι, ex omnibus. Idem.

Ἐπίδαυρος] Plurimi ſunt, qui confundant haſce duas Epidauros, quæ ſunt in ſinu Argolico. Nam ſcribunt, duas tantum in Peloponneſo eſſe Epidauros; unam apud Eleutherolaconas, alteram ad ſinum Saronicum. Hujus vero nullam mentionem faciunt, tanquam eadem foret ac Epidaurus Laconicæ, cum tamen Strabo, & alii, manifeſte diſtinguant, addentes etiam hanc Λιμηρὰν quaſi λιμενηρὰν, quod portuoſa eſſet, cognominatam fuiſſe. *Voſſius.*

Καθήκει γὰρ εἰς τὸν κόλπον τοῦτον στάδια λ΄] Reſpicere operæ pretium eſt Latina Voſſii

Ἐπιδαυρείαν χώραν, Ἁλία, καὶ λιμήν. Αὕτη ἐστὶ ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου. Περίπλους ταύτης ἐστὶ σταδίων ἑκατόν.

dauriam regionem Halia, cum portu. Sita hæc eſt in ore ſinus Argolici. Prætervectio hujus eſt ſtadiorum centum.

ΕΡΜΙΩΝ.

Μετὰ δὲ ταύτην Ἑρμιῶν πόλις ἐστὶ, καὶ λιμήν. Ταύτης δὲ παράπλους σταδίων π΄. Μετὰ δὲ Ἑρμιῶνα Σκύλλαιόν ἐστιν ἀκρωτήριον τοῦ κόλπου τοῦ πρὸς ἰσθμόν. Ἔστι δὲ τὸ Σκύλλαιον τῆς Τροιζηνίας. Καταντικρὺ δὲ αὐτοῦ ἐστὶ Σούνιον ἀκρωτήριον τῆς Ἀθηναίας χώρας. Κατὰ δὲ τοῦτο ἐστὶ νη-

HERMION.

Deinceps eſt Hermion civitas cum portu. Hujus prænavigatio eſt ſtadiorum L X X X. Poſt Hermionen eſt Scyllæum, promuntorium ſinus ejus, qui eſt ad iſthmum. Eſt vero Scyllæum in Trœzenia. Ex adverſo ejus eſt Sunium promuntorium Atticæ regionis. Circa hoc

Voſſii *Inde enim ad ſinum ſtadia tantum ſunt* xxx. Ubi enim in Græcis vel iſtud *inde* vel alterum *tantum*? Dicit Scylax, *pertinet enim in ſinum iſtum ſtadia* x x x, quibus indicat Epidaurum obtinere partem ſinus Argolici, & quidem ita, ut litus x x x ſtadiorum in eo habeat ſui juris. *Gronovius.*

Ἁλία καὶ λιμήν] Hujus urbis nomen Thucydides pluraliter effert lib. I. ut & ejus Scholiaſtes: cujus verba ſunt, Ἁλιαὶ ὀξυτόνως, πόλις Πελοποννήσου περὶ Τροιζῆνα τῆς Ἀργολικῆς μοίρας. *Voſſius.*

Ἑρμιών] Aliis Ἑρμιόνη. Male apud Ptolomæum legitur Ἐρμιόνη ſine adſpiratione. *Voſſius.*

Ἔστι δὲ Σκύλλαιον τῆς Τροιζηνίας] Recte ſcribit Σκύλλαιον, ut omnes; non, Σκύλλιον, nt corrupte legitur apud Ptolomæum. Livius lib. x x x I id promuntorium non Troezeniis, ſed Hermionibus, adſcribit. Verba ejus ſunt. *Claſſis à Corcyra ejuſdem principio æſtatis cum L. Apuſtio legato profecta, Malea ſuperata, circa Scyllæum agri Hermionici, Attalo regi conjuncta eſt.* *Voſſius.*

Ἀκρωτήριον τῆς Ἀθηναίας χώρας] Forte melius, ut infra, τῆς Ἀθηναίων χώρας. Ἀθηναίαν enim χώραν, raro, aut potius nunquam, dicunt ſcriptores: ſed Ἀττικὴν χώραν. Ut neque Ἀθηναίας γυναῖκας, ſed Ἀττικάς. Ut jam dudum obſervatum eſt Illuſtri Salmaſio. *Voſſius.*

Sed iſtud Ἀθηναίων eſt ipſius Hœſchelii. *Gronovius.*

Τούτου:

hoc eſt Belbina inſula cum urbe. Prætervectio hujus ſinus ab ore, intus uſque ad iſthmum, eſt ſtadiorum ↀ CCXL. Eſt vero hic ſinus circa os totus rectus.

νῆσος Βέλβινα, καὶ πόλις τούτου τοῦ κόλπου. Ἀπὸ τούτου τοῦ στόματος εἴσω εἰς τὸν ἰσθμὸν στάδια ἐστὶ ψμ΄. Ἔστι δὲ ὁ κόλπος οὗτος αὐτὸς κατὰ στόμα εὐθύτατος.

TROEZEN.

Poſt Hermionen Trœzen civitas, cum portu. Prætervectio ejus eſt ſtadiorum XXX. Deinceps ſequitur inſula Calauria, cum urbe, & portu. Prætervectio ejus eſt ſtadiorum CCC.

ΤΡΟΙΖΗΝ.

Μετὰ δὲ Ἑρμιῶνα Τροιζὴν πόλις καὶ λιμήν. Παράπλους δ᾽ ἐστὶν αὐτῆς στάδια λ. Μετὰ δὲ ταύτα νῆσος ἐστὶ Καλαυρία, καὶ πόλις, καὶ λιμήν. Παράπλους δ᾽ ἐστὶν αὐτῆς στάδια τ΄.

ÆGINA.

Circa hanc eſt Ægina inſula, cum urbe, & duobus portubus. Sed redeo ad continentem, unde diverteram.

ΑΙΓΙΝΑ.

Κατὰ δὲ ταύτην νῆσος ἐστὶ, καὶ πόλις Αἴγινα, καὶ λιμένες δύο. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην.

EPIDAURUS.

Poſt Trœzeniam eſt civitas Epidaurus cum portu. Prænavigatio regionis Epidauri ſtadiorum XXX.

ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ.

Μετὰ δὲ Τροιζηνίαν πόλις Ἐπίδαυρος, καὶ λιμήν. Παράπλους δὲ τῆς Ἐπιδαύρου χώρας στάδια λ΄.

CO- KO-

Τούτου τοῦ κόλπου. Ἀπὸ τούτου] Ita diſtinguendus, & emendandus eſt hic locus: Κατὰ δὲ τοῦτο ἐστὶ νῆσος Βέλβινα καὶ πόλις. Παράπλους τούτου τοῦ κόλπου, ἀπὸ τοῦ στόματος εἴσω εἰς τὸν ἰσθμὸν στάδια ἐστὶ ψμ΄. Non dubitandum de hac lectione. *Voſſius.*

Grave & acerbum iſtud imperium quidem. Nam plane non video, cuvel vox παράπλους hic infulciri debeat, aut altera vox τούτου expelli. Diſtinxeris enim ita: Κατὰ δὲ τοῦτο ἐστὶ νῆσος Βέλβινα καὶ πόλις. Τούτου τοῦ κόλπου ἀπὸ τούτου τοῦ στόματος εἴσω εἰς τὸν Ἰσθμὸν στάδια ἐστὶ ψμ΄. *Circa hoc eſt Belbina inſula cum urbe. Hujus ſinus ab hoc ore* (nempe ubi eſt Scyllæum) *intus uſque ad iſthmum, ſunt ſtadia* Iↄ cc XL. Quid requiritur ad integritatem hujus locutionis? *Gronovius.*

 Μετὰ

ΚΟΡΙΝΘΙΑ.

Μετὰ δὲ Ἐπίδαυρον ἡ Κορινθίων χώρα ἐστὶ πρὸς ἠῶ, καὶ τεῖχος Κεγχρείας, καὶ ἰσθμὸς, οὗ ἱερὸν Ποσειδῶνος. Ἐνταῦθα ἡ Πελοπόννησος λήγει. Ἔστι δὲ καὶ ἔξω τοῦ ἰσθμοῦ χώρα Κορινθίοις, καὶ τεῖχος Σιδοῦς, καὶ ἕτερον τεῖχος Κρεμμύων. Παράπλους δὲ τῆς Κορινθίων χώρας μέχρι τῶν ὁρίων τῶν Μεγαρέων στάδια τ΄.

CORINTHIA.

Poſt Epidaurum eſt Corinthiorum regionis ea pars, quæ Orientem ſpectat, & oppidum Cenchreæ, & Iſthmus, ubi fanum Neptuni. Hic eſt finis Peloponneſi. Eſt vero & regio extra Iſthmum Corinthiorum, & oppidum Sidûs, & aliud oppidum Crommuonia. Prænavigatio Corinthiorum regionis uſque terminos Megarenſium, ſtadiorum eſt c c c.

ΜΕΓΑΡΑ.

Ἀπὸ δὲ τῆς Κορινθίων χώρας Μέγαρα πόλις ἐστὶ, καὶ λιμὴν, καὶ Μεγαία τεῖχος. Παράπλους δὲ τῆς Μεγαρέως χώρας μέχρι Ἄπιδος, ἐστὶ γὰρ οὗτος ὅρος τῆς Ἀθηναίων χώρας, στάδιοι ρμ΄.

MEGARA.

Poſt Corinthiorum regionem eſt Megara urbs cum portu, & Niſæa oppidum. Prænavigatio Megarenſium regionis, uſque Apidem (eſt enim hic terminus Athenienſium regionis) ſtadiorum c x l.

ΑΤ- AT-

Μετὰ δὲ Ἐπίδαυρον ἡ Κορινθίων χώρα ἐστὶ πρὸς ἠῶ] Non ita capiendum, quaſi Corinthiorum regio Epidauriis ſit ad auroram: hoc enim falſum: ſed id dicit, poſt Epidaurum eſſe regionis Corinthiorum eam partem, quæ auroram ſpectat. Supra enim jam deſcripſit alteram ejus partem, quæ occaſum reſpicit. *Voſſius.*

Καὶ Μεγαία τεῖχος] Legendum omnino, Νίσαια. Quod eſt ἐπίνειον, & τεῖχος τῶν Μεγάρων. *Voſſius.*

Μεγαρέως χώρας] Μεγαρέων lege. *Voſſius.*

Μέχρι Ἄπιδος] Hæreo, quod nuſquam id nomen inveniam. Nec tamen mutandum arbitror. Nam & ipſe Scylax ſtatim poſt repetit id verbum, inquiens: Ἀπὸ Ἄπιδος χώρας ἐπὶ Σύνιον στάδια μμ΄. Certo hinc liquet, fuiſſe locum, qui Megarenſes ab Atticis dirimeret. Sed qualis is fuerit, ignoro. Sane Strabo lib. IX. ſatis diſertis verbis teſtatur, Megaram ab Attica diſter-

ATTICA.

Poſt Megarenſes ſunt Athenienſium oppida. Et primum Atticæ eſt Eleuſis, ubi fanum Cereris, & munimentum. Circa hoc eſt inſula Salamis, & urbs cum portu. Deinceps eſt Piræeus, ejuſque crura, & Athenæ. Piræeus vero portus habet tres. Anaphlyſtus munimentum cum portu. Sunium promuntorium, & munimentum, cum duobus portubus. Rha-

ΑΤΤΙΚΗ.

Μετὰ δὲ Μεγαρεῖς εἰσὶν Ἀθηναίων πόλεις. Καὶ πρῶτον τῆς Ἀττικῆς Ἐλευσὶς, οὗ ἱερὸν Δήμητρός ἐστι, καὶ τεῖχος (καὶ νῆσος Σαλαμίς.) Κατὰ τοῦτο ἐστὶ Σαλαμὶς νῆσος, καὶ πόλις, καὶ λιμήν. Ἔπειτα ὁ Πειραιεὺς, καὶ τὰ σκέλη, καὶ Ἀθῆναι. Ὁ δὲ Πειραιεὺς λιμένας ἔχει γ΄. Ἀνάφλυστος τεῖχος, καὶ λιμήν. Σούνιον ἀκρωτήριον, καὶ τεῖχος, καὶ λιμένες

terminari binis montibus, quos κέρατα vocabant; Ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ, τῇ κατὰ Σαλαμῖνα, κεῖται συμβαίνει τὰ ὅρια τῆς Μεγαρικῆς, καὶ τῆς Ἀτθίδος, ὄρη δύο, ἃ καλοῦσι Κέρατα. Idem quoque Plutarchus in vita Themiſtoclis ſcribit. *Voſſius.*

Sed eſſe hanc confeſſionem iſta eruditione indignam docui ad Stephani Ἐθνικὰ, unde egregie patet vocalem ι ab principio excidiſſe, quum ſcripſerit Scylax Ἴαπιδος. *Gronovius.*

Καὶ νῆσος Σαλαμὶς] Puto delenda eſſe hæc verba. *Voſſius.*

Ὁ δὲ Πειραιεὺς λιμένας ἔχει γ΄] Omnes ferme arbitrantur, Piræeum ideo triplicem dictum, quod tres portus comprehenderet: nimirum ipſum Piræeum, Phalerum, &Munychiam. Verum qua ratione Phalerus, & Munychia, Piræei portus dici mereatur, equidem non video: & prorſus omni id ratione caret. Nam quamvis uno murorum clauſtro ſepti eſſent, diverſi tamen erant portus, maximoque à ſe invicem diſtabant ſpacio. Sed diſerte docet Pauſanias, jam antequam Themiſtocles Phalerum, & Munychiam, Piræeo junxiſſet, tres habuiſſe portus. Verba ejus ſunt: Θεμιστοκλῆς δὲ ὡς ἦρξε (τοῖς τε γὰρ πλέουσιν ἐπιτηδειότερος ὁ Πειραιεὺς ἐφαίνετο οἱ προσχεῖσθαι, καὶ λιμένας τρεῖς ἀνθ' ἑνὸς ἔχειν τοῦ Φαληρέως) τοῦτο σφίσιν ἐπίνειον εἶναι κατεσκευάσατο. Nullus itaque dubito, quin ideo triplex dictus ſit Piræeus, quod tres diverſæ ſtationes in eo eſſent. Et ſane ex his tribus ſtationibus unam Piræei nomine fuiſſe inſignitam, facile mihi perſuadeo. Alteram dictam fuiſſe Κανθάρων, videtur innuere Heſychius: Κανθάρων, λιμὴν οὕτω καλεῖται ἐν Πειραιεῖ. Tertia appellata eſt Ζέα. Heſychius: Ζέα ἡ Ἑκάτη παρὰ Ἀθηναίοις, καὶ εἷς τῶν ἐν Πειραιεῖ λιμένων ἀπὸ τοῦ κρεῶς τῆς Ζειᾶς· ἔχει δὲ ὁ Πειραιεὺς λιμένας τρεῖς κλειστούς. Recte hic Heſychius

κλει-

λιμένες δύο. Ῥαμνοῦς τεῖχος. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι λιμένες ἐν τῇ Ἀττικῇ πολλοί. Περίπλους τῆς Ἀθηναίων χώρας στάδια αρμ'. Ἀπὸ Ἀπίδος χώρας ἐπὶ Σούνιον στάδια μμζ'. Ἀπὸ Σουνίου μέχρι τῶν ὅρων τῶν Βοιωτίων στάδια χν'. Κατὰ δὲ τὴν Ἀττικὴν εἰσὶ νῆσοι αἱ Κυκλάδες καλούμεναι, καὶ πόλεις αἵδε ἐν ταῖς νήσοις.

Rhamnus munimentum. Sunt & alii complures in Attica portus. Circumnavigatio Athenienſium regionis, eſt ſtadiorum MCXL. Ab Apide regione uſque ad Sunium ſtadia ... ... A Sunio uſque ad terminos Bœotiæ, ſtadia DCL. Circa Atticam ſunt inſulæ Cyclades appellatæ, urbeſque in iis hæ ſunt.

ΝΗΣΟΙ ΚΥΚΛΑΔΕΣ.

Κέως, αὕτη τετράπολις, καὶ λιμὴν, Κορησία, Ἰουλις, Αἰγραι.

INSULÆ CYCLADES.

Ceos, hæc quatuor urbibus conſtat, Pœeeeſſa cum portu

κλειστοὺς appellat tres hoſce portus ſive ſtationes. Septo namque Munychiæ continebantur. Ideo Munychiam, Rhodiorum urbi, comparat Strabo lib. IX. Τὸ μὲν παλαιὸν ἐτετείχιστο καὶ συνῴκιστο ἡ Μουνυχία, παραπλησίως, ὥσπερ ἡ τῶν Ῥοδίων πόλις προσειληφυῖα τῷ περιβόλῳ τὸν Πειραιᾶ, καὶ τοὺς λιμένας πλήρεις νεωρίων. *Voſſius.*

Ὁ δὲ Πειραιεὺς λιμένας ἔχει γ'.] Ad hæc doctus commentator optime reprehendit eos, qui putarunt Piræeum ideo triplicem dictum, quod tres portus comprehenderet, ſcilicet ipſum Piræeum, Phalerum, & Munychiam. *Nam* (ait) *quamvis uno murorum clauſtro ſepti eſſent, diverſi tamen erant portus, maximoque a ſe invicem diſtabant ſpatio. Sed diſerte docet Pauſanias, jam antequam Themiſtocles Phalerum, & Munychiam junxiſſet, tres habuiſſe portus.* Certe, ſi qui fuerunt, qui id putaverunt, jure objurgandi fuerunt. Sed neſcio quare vir doctiſſimus iis concedat, Piræeum & Phalerum eodem muro clauſos fuiſſe a Themiſtocle, & id dixiſſe Pauſaniam. Nam neque id Themiſtocles unquam fecit, nec id unquam dixit Pauſanias. Optimam ſententiam prodit doctiſſimus vir nimia & falſa concedendo adverſariis ſuæ opinionis. *Palmerius.*

Κέως, αὕτη τετράπολις, καὶ λιμὴν· Κορησία &c.] Hæc inſula Ptolomæo vocatur Κία, quamvis Pintianus in comment. ad Pomp. Melam, conatus eſt legere Κέως, infelici profectò auſpicio. Loquitur enim Ptolomæus juxta Romanorum morem, quibus Cia hæc inſula vocabatur, ut teſtatur Plinius lib. IV. cap. XII. *Deinde Ceos, quam noſtri quidam dixere Ciam.* Et ſic etiam

portu, Coreſia, Iulide, & Carthæa. Inde Helena, Cythnus inſula, cum urbe. Seriphus inſula, cum urbe, & portu. Siphnus. Paros cum duobus portubus, quorum unus

ραι. Ἑλένη, Κύθνος νῆσος, καὶ πόλις. Σέριφος νῆσος, καὶ πόλις, καὶ λιμήν. Σίφνος. Πάρος λιμένας ἔχουσα δύο, ὧν ὁ

etiam ſcripſit Pomponius Mela, quamvis apud eum legatur *Cianos*. Cum enim librarius neſciret *Ceon* à Romanis *Ciam* appellari, ſic ſcripſit: *Cia u. os* i. e. *Cia*, *vel Ceos*, & hinc *Cianos*. Ovidius in Epiſt. Acontii ad Cydippen. *Cæam* nominat. Sed male pro *Cia*.

Inſula Corycis quondam celeberrima nymphis
Cingitur Ægæo nomine Cæa mari.

Hic pro *Corycis* vir doctus legebat *Caryſtis*. Sed quis non videt, id plane metro adverſari? Legendum itaque puto *Coriſiis*. Ex quatuor enim civitatibus hujus Ciæ inſulæ una erat *Coriſus*. Quamvis nonnulli ſcribant *Coriſſus*, alii vero *Coreſus*, & *Coreſſus*. Scylacis autem noſtri locum ſic emenda: Κέως αὕτη τετράπολις, Ποιήεσσα, ἣ λιμὴν, Κορησία, Ἰουλὶς, Καρθαία. Nam τετράπολιν eſſe hanc inſulam, produnt omnes, non τρίπολιν. Dicæarchus:

Ἐγγὺς Κέως πρώτη τετράπολις, Σουνίου
Νῆσος ὑπόκειτ' ἣ λιμήν, &c.

Sed mendoſus eſt hic verſus. Quis enim unquam Sunium promuntorium inter inſulas Cycladas retulit? Nugæ. Sic lege:

Ἐγγὺς Κέως πρώτη τετράπολις Σουνίῳ
Νῆσος ὑπόκειτ' ἣ λιμήν.

Sunio enim proxima eſt Ceos. *Voſſius.*

An non credere licet ipſam Pœeeſſam olim quoque dictam nomine ipſius inſulæ, & idcirco eam non nominari ab Scylace? *Gronovius.*

Κέως αὕτη τετράπολις.] Hunc locum mutilum optime ſupplevit Voſſius. Sed in eo, quod caſtigandum credit Pintianum, eo quod apud Ptolemæum pro Κία vult legi Κέως, non poſſum ei conſentire: bene enim mihi videtur eam vocem mendoſam correxiſſe. Nam quod ait Ptolemæum loqui Romanorum more, quibus ea inſula Cia vocabatur, & Plinium auctorem citat, vadimonium deſerit Plinius, cujus plurimæ & antiquæ editiones aliam exhibent lectionem ab ea, quam ex ſuo codice proponit: *deinde Ceos quam noſtri quidam dixere Ceam*, terminatione duntaxat mutata, ut ad ſonum linguæ Latinæ accommodaretur. Sed cur Ptolemæus, qui Græce & Græcis ſcribebat, nomina locorum Græcis barbare ſcripſiſſet? certe rationem non video: nam ubique vocabula Græca Græce exhibet, niſi forte in ipſa Italia, cujus pars Magna Græcia vocabatur. Nec eſt, quod dicam

 quis

τ̃ ἕνα κάθιςον. Νάξος, Δῆλος, Ῥήνη, Σκύρος, Μύκονος, αὕτη δίπολις. Τῆνος καὶ λιμήν. Ἄνδρος καὶ λιμήν. Αὗται μὲν αἱ Κυκλάδες νῆσοι. Ὑπὸ δὲ ταύτας ἕτεραι νῆσοι αἵδε. Πρὸς Πόντου Ἴος, καὶ λιμήν. Ἐν ταύτῃ Ὅμηρος τέθαπται. Ἀμοργὸς, αὕτη τρίπολις, καὶ λιμήν. Ἴκαρος, δίπολις. Μετὰ δὲ Ἄνδρον Εὔβοια νῆσος, αὕτη τετράπολις. Εἰσὶ δὲ ἐν αὐτῇ Κάρυστος, Ἐρετρία καὶ λιμὴν, Χαλκὶς καὶ λιμὴν, Ἑστιαία καὶ λιμήν. Ἡ δὲ Εὔβοια ἀπὸ

unus pulcherrimus. Naxus ἐ, Delus, Rhene, Scyrus, Myconus, cum duabus urbibus. Tenus cum portu. Andrus cum portu. Hæ quidem ſunt Cyclades inſulæ. Sub his vero ſunt aliæ inſulæ hæ. Ad Notum Ios cum portu, in qua Homerus ſepultus eſt. Amorgus, quæ tribus conſtat urbibus, & portu. Icarus, in qua binæ urbes. Poſt Andrum vero eſt Eubœa inſula; in qua urbes quatuor, quæ ſunt hæ; Caryſtus, Eretria cum portu, Chalcis cum portu, Heſtiæa cum portu. Eubœa autem, à Ce-

quis dicat Ovidio; qui Cæam dixit, non pro Cia, ſed pro Cea, verſus gratia, eo quod ε in Κέως brevis eſt ſyllaba natura, cum ι ſit anceps. Soli Iones, qui aliquando ε in ι mutant, ſua dialecto Κίον vocarunt, non vero Κίαν, ut Herodotus Lib. 8. at Ptolemæus communi dialecto utitur, non Ionica. *Palmerius.*

Κάθιςον] Lege Κάλλιςον. *Voſſius.*

Imo eſt hoc in vocabulo, quod in v. Ἄγγος occurrebat in voce Καθᾶναι, quod Voſſius optime reſtituit in Κλεῶναι. Similiter nunc α & θ poſita ſunt pro λ & ι, ut pro κάθιςον Scylax ſcripſerit κλειςὸν. Tales portus ubique narrantur ab Scylace & notavit Hœſchelius in Creta. *Gronovius.*

Μύκονος] Dicæarchus:

- - - - - - - εἶτεν ἐχομένη
Μύκονος. Μετὰ ταύτην Τῆνος ἐςὶ καὶ λιμήν.

Sic legendum. Vulgo eſt Μύκολος. *Voſſius.*

Πρὸς πόντου Ἴος] Quid hic ſibi vult πρὸς πόντου? Non enim in Ponto, vel ad Pontum, ſita eſt Ἴος. Nullus dubito, quin ſit ſcribendum, πρὸς νότον Ἴος. *Voſſius.*

Πρὸς Πόντου Ἴος] Hunc locum corruptiſſimum emendavit doctus commentator, & vult legi πρὸς νότον, multo melius. Sed dum totius capitis ſeriem con-

Cenæi Iovis fano uſque Geræſtum Neptuni fanum, eſt ſtadiorum cIↄcccl. Latitudine vero anguſta eſt Eubœa. In Ægæo vero pelago inſulæ ſunt hæ. Circa Eretriam, Scyrus cum urbe. Icus, in qua binæ urbes. Peparethus, cui tres urbes cum portu. Sciathus, in ea binæ urbes, cum portu. Sed jam redeo ad continentem, unde abieram.

ἀπὸ Κηρίωαίȣ Διὸς ἱερȣ̃ ἐπὶ Γέραισον Ποσειδῶνος ἱερὸν ἔχει ςάδια ατν΄. Τὸ δὲ πλάτος ςενή ἐςιν ἡ Εὔβοια. Ἐν δὲ τῷ Αἰγαίῳ πελάγει εἰσὶ νῆσοι αἵδε. Κατὰ Ἐρετρίαν, Σκῦρος καὶ πόλις. Ἶκος, αὕτη δίπολις. Πεπάρηθος, αὕτη τρίπολις, καὶ λιμήν. Σκίαθος, αὕτη δίπολις, καὶ λιμήν. Μετὰ ταῦτα ἐπάνειμι πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην.

BOEOTIA.

ΒΟΙΩΤΙΑ.

Poſt Athenas ſunt Bœoti. Pertingunt enim & hi uſque ad hoc mare. Primum in ea eſt fanum Delium. Au-

Μετὰ δὲ Ἀθήνας εἰσὶ Βοιωτοὶ ἔθνος. Καθήκȣσι γὰρ καὶ ȣ̃τοι ἐπὶ ταύτην τὴν θάλασσαν. Καὶ ἐςὶν ἐν αὐτῇ πρῶτον ἱερὸν Δήλιον. Αὐ-

conſidero, mihi venit in mentem legi debere Σποράδων Ἴος: nam poſt Cycladum recenſionem ſequi debet Σποράδων recenſio. Nihil igitur mihi videtur convenientius, quam ſic legere: αὗται μὲν αἱ Κυκλάδες νῆσοι. Ὑπὸ δὲ ταύτας ἕτεραι νῆσοι αἵδε Σποράδων. Ἴος &c. *Hæ quidem ſunt Cyclades inſulæ, ſub eas vero aliæ inſulæ ſunt hæ Sporadum.* nihil certius eſt. Nam cum de aliis omnibus nihil dixerit, an πρὸς νότον vel πρὸς ἄρκτον, πρὸς ἠῶ vel πρὸς δύσιν, cur potius de ea parva & ignobili inſula dixiſſet πρὸς νότον quam de cæteris? *Palmerius.*

Mirabilis abſurditas, in qua ſic offenderent. Diſtinctio manifeſte juvat: νησιν. δὲ ταύτας ἕτεραι νῆσοι αἵδε πρὸς Πόντον. Ἴος &c. Certe Ios non eſt ad notum, ſed ad boream& verſus Pontum. *Gronovius.*

Mox abuſus eſt auctoritate ſua Voſſius, qui in margine editionis ſuæ ponit [C.H. Βέρνοτον, male] Quaſi codex Hervarti pro voce Γεραιςὸν ita haberet, quum Hœſchelius det γέρνοτον, non ex illo codice, ſed ſcribi etiam ſic notans. *Gronovius.*

Ἀπὸ Κηρίωαίȣ Διὸς ἱερȣ̃] Omnino legendum, Κηναίȣ Διός. Hujus Cenæi Jovis mentionem facit Æſchylus apud Strabonem lib. X.

Εὐβοΐδα καμπτὴν ἀμφὶ Κηναίȣ Διὸς
Ἀκτὴν, κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίȣ Λίχα.

Αὐλὶς ἱερὸν, Εὔριπ☉, τεῖχ☉ Ἀνθηδὼν, τεῖχ☉ Θῆβαι, Θεσπιαὶ, Ὀρχομενὸς ἐν μεσογαίᾳ. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις. Παράπλους δὲ τῆς Βοιωτίας χώρας, ἀπὸ Δηλίου μέχρι τῶν Λευκῶν ὀρίων, στάδιοι σν.

Aulis fanum, Euripus, oppidum Anthedon, oppidum Thebæ, Theſpiæ, Orchomenus in mediterraneo tractu. Sunt & aliæ urbes. Præternavigatio vero Bœotiæ regionis, à Delio uſque montes Albos, ſtadiorum CCL.

ΛΟΚΡΟΙ. LOCRI.

Μετὰ δὲ Βοιωτοὺς εἰσὶ Λοκροὶ ἔθν☉. Καὶ εἰσὶ κατ' Εὔβοιαν αὐτοῖς πόλεις αἵδε· Λάρυμνα, Κυνόσουρ☉, Ἀλόπη. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Λοκροῖς. Παράπλους δὲ τῆς χώρας αὐτῶν στάδια σ.

Poſt Bœotos ſunt Locri: Hæque ſunt eorum circa Eubœam civitates: Larymna, Cynoſurus, Alope. Habent & alias multas civitates Locri. Prætervectio eorum regionis eſt ſtadiorum CC.

ΦΩ- PHO-

Nec ab his admodum diſſimile eſt, quod apud Sophoclem in Trachiniis legitur, ubi Dejanira Licham alloquitur:

Ἀκτή τις ἔστ' Εὐβοῖς ἐνθ' ὁρίζεται
Βωμοὺς τέλη τ' ἔγκαρπα Κηναίῳ Διΐ.

Id nomen à Cenæo promuntorio Eubœæ (cujus meminere Strabo, Ptolomæus, & Plinius) cum Hercules eo appuliſſet, accepiſſe, teſtatur ejus Scholiaſtes. *Voſſius.*

Αὐλὶς ἱερὸν, Εὔριπ☉] Holſtenius in notatis ad Ortelium videtur legiſſe Εὔτρη☉ pag. 79. *Gronovius.*

Ἀπὸ Δηλίου μέχρι τῶν λευκῶν ὀρίων.] *A Delio uſque montes Albos.* Sic vertit interpres. Properanter & feſtinante calamo procul dubio hæc ſcripſit: ὅρια enim non ſunt ὄρη *montes*, ſed *termini*, *limites:* aliter procul dubio interpretatus eſſet, ut debebat, ſi non alio properaſſet, & correxiſſet, ut corrigere neceſſe eſt μέχρι τῶν Λοκρῶν ὁρίων, *uſque ad Locrorum terminos*; nulli enim ſunt ibi montes Albi. Sic etiam infra Scylax in Cilicia. Παράπλους Κιλικίας ἀπὸ τῶν Παμφυλίων ὁρίων, *Paraplus Ciliciæ a Pamphyliæ finibus*, ubi Voſſius optime, *a Pamphyliorum terminis. Palmerius.*

Κυνόσουρ☉] Nihil muto, quamvis aliis Κῦνος vocetur. Strabo lib. IX. Κῦνος δ' ἐστὶ τὸ ἐπίνειον ἄκρα περατίζουσα τὸν Ὀπούντιον κόλπον. Hujus & Homerus lib. II. Iliad. meminit, ut alios mittam. Conflata enim hæc vox ex Κῦνος, quod eſt hujus loci nomen, & οὖρος. Οὐροὶ autem Heſychio ſunt, τὰ ὁρία, ἢ τὰ περιτειχίσματα, ἢ τὰ ἀνορύγματα τῶν πλοίων, ἢ τὰ ὁρμητήρια, δι' ὧν καθέλκονται.

PHOCENSES.

Locros ſequuntur Phocenſes. Pertingunt enim & hi ad hoc mare. Urbes eorum ſunt hæ: Thronium, Cnemis, Elatea, Panopeus. Habent quoque alias civitates mediterraneas. Prætervectio Phocenſium regionis eſt ſtadiorum cc.

ΦΩΚΕΙΣ.

Μετὰ δὲ Λοκροὺς εἰσὶ Φωκεῖς. Διήκουσι γὰρ καὶ οὗτοι εἰς τὴν θάλασσαν ταύτην. Καὶ πόλεις αὐτοῖς εἰσὶν αἵδε· Θρόνιον, Κνημὶς, Ἐλάτεια, Πανοπεύς. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις αὐτοῖς ἐν μεσογαίᾳ. Παράπλους δέ ἐστι τῆς Φωκέων χώρας στάδια σ′.

MELIENSES.

Poſt Phocenſes ſunt Melienſes, ſinuſque Meliacus. Ad hunc ſinum ſunt, qui dicuntur Limodorienſes, urbeſque hæ; Eri-

ΜΗΛΙΕΙΣ.

Μετὰ δὲ Φωκεῖς εἰσὶ Μηλιεῖς, καὶ ὁ κόλπος ὁ Μηλιεύς. Ἐν τούτῳ τῷ κόλπῳ εἰσὶ οἱ Λιμοδωριεῖς καλούμενοι οἵδε, Ἐρινός,

κον). Conſule præterea de hac voce Euſtathium ad II. Iliad. Poteſt tamen legi, Κυνὸς ἱερὸς, ut eodem recidat, ac ſi diceret Κυνὸς ἐπίνειον. *Voſſius.*

Placeant hæc auctori. Palmerio placebat recidi duas poſteriores ſyllabas ut ab alio additas, quod aperit in Græcia. Sed fruſtra. Scylacis manus fuit Κῦνος, Ὀποῦς, Ἀλόπη. *Gronovius.*

Ἐν τούτῳ τῷ κόλπῳ εἰσὶν οἱ Λιμοδωριεῖς καλούμενοι, οἵδε] Puto leg. εἰσὶν οἱ Λιμοδωριεῖς καλούμενοι, καὶ πόλεις αἵδε. Quinam autem ſint Limodorienſes, docet Heſychius: Λιμοδωριεῖς οὕτως ἐκλήθησαν οἱ ἀπὸ Πελοποννήσου, ἀπορίας χαλεπῆς ἐκεῖ γενομένης ἀποικισθέντες διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν καὶ κατοικίσαντες περὶ Ῥόδον καὶ Κνίδον. Δίδυμος δὲ τοὺς περὶ τὴν Οἴτην κατοικοῦντας οὕτω λέγεσθαι διὰ τὸ λιμάττειν, καὶ μοχθηρὰν ἔχειν τὴν γῆν. *Voſſius.*

Non poſſum mihi perſuadere hunc locum eſſe ſanum, ſed turbatus mihi videtur totus contextus, & miror a Scylace Dorienſes, qui & ultra montes Oetæos in mediterraneo juxta Phocidem habitabant, hic poni tanquam ad ſinum Melienſem habitantes, & cum Melienſibus conjungi, de quibus ſi loqui volebat Scylax, melius eos cum Phocenſibus junxiſſet. Scio equidem κόλπον etiam intelligi poſſe de quodam receſſu inter montes, ſed hîc non poſſe ita ſumi manifeſtum eſt, niſi locus ſit luxatus vel mutilus. Nam Melienſis ſinus non poteſt extendi ultra Oetam montem & Ænianas uſque ad Pindum, ubi ſiti fuerunt Dores. Quod ad vocem Λιμοδωριεῖς, quæ a ſolis Grammaticis firmatur, Heſychio & Didymo, nullus Hiſtoricus aut Geographus de ea meminere. Ego credo Didymum ex hoc loco ac-

νος, Βοίον, τὸ Γόωνιον. Ἐνταῦθα Θερμοπύλαι, Τραχὶς, Οἴτη, Ἡράκλεια, Σπερχειὸς ποταμός.

ΜΑΛΙΕΙΣ.

Μετὰ δὲ Μαλιεῖς ἔθνος. Ἔστι

Erineus, Boëum Cytinium. Illic Thermopylæ, Trachis, Oeta, Heraclea, Sperchius fluvius.

MALIENSES.

Deinceps ſunt Malienſes, Pri-

accepiſſe, quæ de ea voce dixit. Aliquis audaculus diceret reponi debere: οἱ ἐπὶ Πίνδῳ Δωριεῖς: ego vero nihil movebo. Id tantum proferre non dubitabo, totum hoc caput non mihi videri ſanum, & apud me non multum habere auctoritatis. *Palmerius.*

Βοῖον] Sic omnes, niſi quod differant in accentu, præter Ptolomæum: apud quem legitur, Βοιᾶ, ἢ Βίον, pro Βοῖον. Stephanus, vel potius qui eum in compendium redegit, arbitrabatur, hanc eandem eſſe, de qua Homerus in catalogo, Βοιβλὼ τε γλαφυρὰν, καὶ ἐϋκτιμένην Ἰαωλκόν. Sic namque hunc verſum ſcribendum eſſe, ſtatim docebimus. Sed non leviter fallitur. Quippe Βοίβη Homeri eſt in Theſſalia, ut & reliquæ urbes, quas recenſet: hæc autem eſt Doridis, ut mittam maximum utriuſque vocis diſcrimen. Sed ecce, ipſe ſeipſum caſtigat, cum inquit Βοῖβος (lege Βοίβη) πόλις Θεσσαλίας. Ὅμηρος, &c. Cæterum quod verſum illum Homeri attinet, ille in vulgatis omnibus ſic legitur:

Βοίβην, καὶ Γλαφυρὰς, καὶ ἐϋκτιμένην Ἰαωλκόν.

Nec recens iſta lectio: quippe & Euſtathius ſic videtur legiſſe. Immo & jam diu ante Euſtathium variationem iſtam in codicibus fuiſſe, colligo. Quippe apud Stephanum in vocibus Γλαφυραὶ, & Ιωλκὸς, eodem plane modo exaratum. Alibi verò apud eum, ut diximus, ſic legitur:

Βοίβην τε γλαφυράν.

Et hæc quidem eſt vera lectio. Nulla enim urbs fuit unquam in tota Græcia, nedum in Theſſalia, cui nomen *Glaphyræ*. Aliter ſi foret, Strabo ejus meminiſſet, quippe qui tam diligenter omnia ea loca, quorum Homerus mentionem facit, ordine perſequatur. Atqui is lib. IX. à Boebe tranſit ſtatim ad Iolcon. Neque mirari quiſpiam debet, quod de ea apud Euſtathium legatur. Nam hic manifeſtè fatetur, ſe ex Ethnicographo hauſiſſe: Ethnicographus vero, qui eſt Stephanus, vitioſum Homeri codicem ſecutus fuit. Cur autem hic Homerus Βοίβην γλαφυρὰν vocet, clarum eſt ex Strabone: quoniam Βοίβη χωρίον ἐπὶ τῇ λίμνῃ Βοιβηίδι κείμενον. Sed hæc hactenus: quæ eo libentius annotavi, quod viderem, lectionem eam conſtanter in cunctis Homeri codicibus repræſentari; cum ſine dubio falſiſſima ſit. *Voſſius.*

Τὸ Γόωνιον] Legendum Κυτίνιον, ex omnibus. *Voſſius.*

Μετὰ δὲ Μαλιεῖς ἔθνος] Hinc patet, errare eos, qui Melienſes, & Malienſes,

ſes, eoſdem putant; ſcilicet eo quod ſinus Meliacus, & Maliacus, idem plane ſit. Sed nihil hoc mirum, cum utraque gens partem ejus obtineat. Miror etiam in hunc errorem impegiſſe Scaligerum, notis ad Catullum. *Voſſius.*

Ex hoc loco concludit ſummus vir errare eos, qui Malienſes & Melienſes eoſdem eſſe putant, eo quod ſinus Meliacus & Maliacus idem plane ſit, & miratur in hunc errorem impegiſſe Scaligerum. Ego certe (fateor) in eodem errore verſor, nec à ſententia Scaligeri hujus loci auctoritate demoveri poſſum. Nam & hæc duo capita videntur non ſatis ſana, & turbata, ut ſupra notavi, & in iis doctus commentator quædam optime mutavit: credo etiam male disjuncta eſſe. Si ipſius Scylacis opus integrum haberemus, videremus forte ita eum non diſtinxiſſe, ut male diſtinxit vel abbreviator vel exſcriptor. Nam quavis ſponſione depoſita contendere paratus ſum nullum alium auctorem ita diſtinxiſſe (de antiquis dico) licet omnes fere de iis populis fecerint mentionem. Herodotus lib. 7. ubi Xerxis & ejus exercitus proceſſum & manſiones ſatis exacte deſcribit, ſic ait: Ξέρξης δὲ ὁ πεζὸς πορευθεὶς διὰ Θεσσαλίης καὶ Ἀχαιίης ἐσβεβληκὼς ἦν καὶ δὴ τριταῖος ἐς Μηλιέας. *Xerxes & peditatus cum tranſiviſſet per Theſſaliam & Achaiam, tertia die pervenerat ad Melienſes.* Secundum diſtinctionem hujus loci Scylacis, per Malienſes neceſſario debebat iter facere, antequam ad Melienſes perveniret, quorum ditio ſecundum hujus loci ſententiam anguſtiſſima ſola Trachine ſeu Heraclea urbe gloriari poterat. Nam Thermopylæ Scylacis tempore erant anguſtiæ, non urbs; Oeta mons, Sperchius fluvius. At Malienſes Lamiam, Phalara, Anticyram, Pyraſum, Maleam urbes incolebant, quarum pleræque ad littus maris. Sed operæ pretium eſt audire ipſa Herodoti verba eodem libro paulo poſt: ταῦτα μὲν τὰ ἐν Θεσσαλίῃ, καὶ τὰ ἐν Ἀχαιΐῃ· ἀπὸ δὲ τουτέων τῶν χώρων ἤϊε ἐς τὴν Μηλίδα παρὰ κόλπον θαλάσσης. *Hæc quidem Theſſaliæ ſunt & Achaiæ: ab iis vero regionibus ibat in Melidem juxta ſinum maris.* Adverte ex Achaia in Melidem pervenit Xerxes nulla Malienſium facta mentione. Poſtea vero ſinum deſcribit, cui adjacent partim planicies ſatis patens, partim anguſtiæ. Planities illa ſecundum Scylacem & ejus diſtinctionem debuit eſſe Malienſium; nam, ut vult, Melienſes ad Trachinem & Oetam habitabant & ad Thermopylas: Malienſes vero Phthiotidi vicini erant. At Herodotus totum ſinum Melienſibus tribuit, & cum tam prolixe Perſarum facta in iis locis exequatur, mirum foret, eum ne verbum quidem feciſſe de Malienſibus, ſi in eo tractu tot urbes incolebant diverſi à Melienſibus. Æſchylus etiam Herodoto σύγχρονος in dramate, quod Perſæ inſcribitur, nuncium inducit de Perſarum fuga ſic narrantem:

Στρατὸς δὲ λοιπὸς ἔν τε Βοιωτῶν χθονὶ
Διώλλυθ᾽. οἱ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνος
Δίψει πονοῦντες, οἱ δ᾽ ὑπ᾽ ἄσθματος κενοὶ
Διεκπερῶμεν ἔς τε Φωκέων χθόνα.

Καὶ

Καὶ Δωρίδ' αἶαν, Μηλία τε κόλπον, οὗ
Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῷ,
Κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαΐδος πέδον,
Καὶ Θεσσαλῶν πόλις &c.

Quæ ſic Latine redduntur,

Exercitus vero reliquus in Bœotorum terra
Perierunt: alii quidem deſiderio fontium
Siti laborantes, alii anhelantes vacui
Tranſivimus in Phocenſium terram
Et Doricum ſolum, & Meliea ſinum, ubi
Sperchius irrigat campum benigno potu
Et inde nos terræ Achaidis campus,
Et Theſſalica urbs, &c.

Vides lector, Μηλιέα κόλπον campum dicit a Sperchio irrigatum, & eum campum cnm Achaia continuat nulla Malienſium facta mentione. Sed audiamus Thucydidem, qui libro 3 de Heracliæ in Trachinia conditu ſic ait de Melienſibus: Μηλιῆς οἱ ξύμπαντες εἰσὶ μὲν τρία μέρη παράλιοι, ἱερῆς, Τραχίνιοι? Si hoc accipias, quaſi exceptis Malienſibus, quinam erunt illi παράλιοι, nam totum littus à Sperchio ad Thermopylas & Locros eſt anguſtum & abruptum ſine oppidis & vicis, de quibus meminerint auctores. Παράλιοι igitur nulli poſſunt eſſe Thucydidi, quam ii, qui Phalara, Anticyram & Echinum habitabant. Rurſus idem lib. 5. ſic ait: Ἡρακλεώταις τοῖς ἐν Τραχῖνι μάχη ἐγένετο πρὸς Αἰνιᾶνας καὶ Δόλοπας καὶ Μηλιέας καὶ Θεσσαλῶν τινάς. Niſi hoc loco intellexit per Μηλιέας etiam eos, qui Μαλιεῖς dicuntur hoc Scylacis loco, quinam erunt ii, qui cum Trachiniis bellum gerebant? Nam Τραχὶς ſola urbs erat τῶν Μηλιέων ſecundum Scylacis diſtinctionem, quæ urbs, quoniam regionem incolebat aſperam, montoſam & ſterilem, gravis erat finitimis Paraliis, campos feraciores colentibus. In loco priore citato ex Thucydide difficile eſt dictu, quinam fuerint ἱερῆς: nemo enim præter eum de iis (quod legerim) loquutus eſt. Scintillam tamen lucis facit Callimachus in Delum, ubi de Hyperboreorum primitiis, quæ Apollini quotannis mittebantur, & de iis qui eas excipiebant, ſic canit:

- - - - - - - - - - Ἀ Δωδώνηθε Πελασγοὶ
Τηλόθεν ἐκβαίνοντα πολὺ πρώτιστα δέχονται
Γηλεχέες, θεράποντες ἀσιγήτοιο λέβητος·
Δεύτερον ἱερὸν ἄστυ καὶ οὔρεα Μηλίδος αἴης
Ἔρχονται.

Quæ Pelaſgi in Dodone primum recipiunt longe venientia, Humi cubantes miniſtri loquacis Lebetis. Secundo ſacrum oppidum & ad montes Melidis terræ veniunt.

Cum Thucydide videtur quandam urbem vel regionem Melienſium Sacram vocare, eo quod eas primitias a Dodonæis, qui etiam ſacri erant, recipiebant. Non piget id obiter notaſſe, ut Thucydidi lux fieret. Sed ad rem

rem. Strabonem etiam teſtem audiamus, is lib. 9. ſic: ἤδη δ' ἐστὶ ταῦτα τοῦ Μαλιακοῦ κόλπου· μετὰ γὰρ τὸν Ὀπούντιον συνεχής ἐστιν οὗτος. *Jam autem hæc ſunt ſinus Maliaci: nam poſt Opuntium ille continuatur.* Hujus Strabonis loci ut vim declinaret vir ſolers, fatetur Maliacum & Meliacum idem eſſe. Sed inde ſequitur Malienſes & Melienſes idem eſſe. Nam ut a regionibus dicuntur ſinus, veluti Opuntius ab Opunte urbe, Pagaſiticus ab urbe Pagaſæ, Toronaicus à Torone, Corinthiacus à Corintho, ſic Maliacus, qui & Meliacus, à Malienſibus, qui & Melienſes. At ſi diverſi ſunt Melienſes & Malienſes, Malienſium debet eſſe ſinus Maliacus: Melienſium vero ſinus Meliacus. At ſinum Maliacum tribuit Strabo iis, qui Locros Opuntios attingebant: ii autem fuerunt Μηλιεῖς, Melienſes, ubi Trachin. Itaque Melienſes illi etiam Malienſes vocabantur. Strabo igitur non admittit eam differentiam. Sed & Pauſanias, dum omnes populos recenſet, qui jus habebant mittendi ad Amphictyonum conſeſſum, Μαλιέας ſolos nominat, nulla diſtinctione facta τῶν Μηλιέων, in quorum tamen ditione ſecundum eam diſtinctionem, quam oppugnamus, fiebat conventus Pylaïcus. Unicum addam locum Diodori, qui ſi bene conſideretur, res plana erit, & illa diſtinctio evaneſcet. Loquitur de ſocietate, quæ facta eſt inter Athenienſes, Ætolos, & multos alios Græciæ populos contra Macedonas, ut ab eorum jugo Græcia liberaretur Alexandro mortuo, quod bellum Lamiacum vocatum eſt geſtum duce Leoſthene Athenienſi contra Antipatrum: recenſionem igitur facit eorum, qui ob ejus belli ſocietatem cum Athenienſibus fœdus fecerant, & ſic ait: τῶν δ' ἄλλων Ἑλλήνων, οἱ μὲν πρὸς Μακεδόνας ἀπέκλινον, οἱ δὲ τὴν ἡσυχίαν εἵλοντο. Αἰτωλοὶ μὲν οὖν ἅπαντες πρῶτοι συνέθεντο τὴν συμμαχίαν, καθάπερ προείρηται, μετὰ δὲ τούτους Θετταλοὶ μὲν πάντες πλὴν Πελιναίων. Οἰταῖοι δὲ πλὴν Ἡρακλεωτῶν, Ἀχαιοὶ δὲ Φθιῶται πλὴν Θηβαίων, Ἠλιεῖς δὲ πλὴν Μαλιέων· ἑξῆς δὲ Δωριεῖς ἅπαντες. Quæ Latine ſic redduntur: *Aliorum autem Græcorum alii ad Macedonas inclinabant, alii quieſcebant. Ætoli igitur omnes primi fœdus ſocietatis fecerunt, ut jam dictum eſt: poſt eos vero Theſſali omnes exceptis Pelinæis, Oetæi exceptis Heracleotis, Achæi Phthiotæ præter Thebanos, Elienſes vero exceptis Maleis.* Non dubium eſt lector, quin videas ex ordine recenſionis excidiſſe majuſculam M. in voce ηλιεῖς: nam ibi fuerunt Μηλιεῖς poſt Achæos Phthiotas, nulli vero Ἠλιεῖς. Ait igitur Melienſes omnes exceptis Maleis in fœdere comprehenſos fuiſſe. Urbs fuit in littore ſinus Meliaci ſeu Maliaci Malea, quam Stephanus terminatione Attica vocat Μαλιάς, quam dictam dicit ἀπὸ Μάλου τοῦ Ἀμφικτύονος, *a Malo Amphictyonis*: eam urbem, a qua, ut credo, dictus fuit Maliacus ſinus & tota regio, excepit expreſſe à generali Melienſium conſenſu, ut Pelinæum Theſſaliæ ab univerſorum Theſſalorum ſocietate. Dico igitur Diodorum per Μηλιεῖς intellexiſſe etiam eos, quos Μαλιεῖς vocat Scylacis diſtinctio, quando Maleam excipit ab eorum univerſalitate. Ideo & Anticyram & Piraſum & Phalara & Echinum ſub nomine τῶν Μηλιέων comprehendit. Iidem igitur οἱ Μαλιεῖς & οἱ Μηλιεῖς, hi Athenienſibus & omnibus Ionici generis, illi Dorienſibus

H ſibus

Ἔστι δὲ Μαλιεῦσιν ἡ πρώτη πόλις Λαμία, ἐσχάτη δὲ Ἐχῖνος. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις Μαλιεῦσι, μέχρι οὗ ὁ κόλπος ἐπιθίγῃ. Καὶ τῇ Μαλεῶν χώρᾳ ἐποικοῦσιν ἄνωθεν ἀπὸ μεσογαίας Αἰνιᾶνες, καὶ δι᾽ αὐτῶν ῥεῖ ὁ Σπερχειὸς ποταμὸς ἔξω τοῦ Μαλιέων κόλπου.

ΑΧΑΙΟΙ.

Εἰσὶ δὲ Ἀχαιοὶ Φθιῶται ἔθνος. Εἰσὶ δὲ ἐν τῷ Παγασητικῷ κόλπῳ ἐπ᾽ ἀριστερᾷ εἰσπλέοντι, ὡς ἐπὶ τὸ ἥμισυ τοῦ κόλπου Ἀχαιῶν πόλεις αἵδε. Ἀλιτροπὲς, Λάρισσα, Με-

Prima Malienſium civitas eſt Lamia, poſtrema vero Echinus. Sunt & aliæ civitates Malienſibus, uſque ad ſinum Maliacum. Supra Malienſium regionem in mediterraneo tractu habitant Ænianes, perque eos fluit Sperchius amnis, extra ſinum Maliacum.

ACHÆI.

Eſt & in Achæis gens Phthiotarum. Ad ſinum vero Pagaſeticum ſiniſtram verſus ſurſum naviganti, quaſi in medio hujus ſinus ſunt hæ Achæorum civitates: Alitropes, Lariſſa, Me-

ſibus ſic dicti. Cauſa diverſitatis emerſit ex Heracleæ conditu: nam Lacedæmonii, qui Heracleam habitavere, Dorice Μαλιεῖς mutato ſono protulerunt, & vocarunt eos, qui antea a ſeipſis & Æolibus, qui eos undequaque circumdabant, Μηλιεῖς vocabantur. Ab eo tempore auctores diverſe pronuntiavere, modo cum Æolibus Μηλιεῖς proferentes, modo cum Heracleenſibus Μαλιεῖς, unde κόλπος Μηλιεὺς & Μαλιεὺς, Μηλιακὸς & Μαλιακὸς idem eſt ſinus, qui etiam aliquando Λαμιακὸς ab urbe Lamia dictus. Ideo Herodotus, qui Ionice loquitur, ſemper Μηλιεῖς habet, ut & Thucydides & Æſchylus Athenienſes antiqui. Aliud etiam argumentum addam ex Scylace ipſo: ait enim, καὶ τῇ Μαλέων (lege Μαλιέων) χώρᾳ ἐποικοῦσιν ἄνωθεν ἀπὸ μεσογαίας Αἰνιᾶνες καὶ δι᾽ αὐτῶν ῥεῖ ὁ Σπερχειὸς ποταμὸς ἔξω τοῦ Μαλιέων κόλπου. Attende lector, Ænianes, qui vicini erant Heracleenſibus & Oetæis, habitabant mediterranea loca ſupra Malienſes. Iidem igitur Malienſes & Melienſes. Nam ſupra Malienſes, ſi intelligendi ſunt ii, qui in oppoſito littore incolebant Maleam, Piraſum, Echinum, non accolebant Ænianes, ſed Phthiotæ. Ideo Melienſes etiam Malienſes dicebantur ſecundum diverſam dialectum, & hæc credo ſufficiunt ad firmandam Joſephi Scaligeri ſententiam. *Palmerius.*

Τῇ Μαλεῶν χώρᾳ] Lege τῇ Μαλιέων χώρᾳ. *Voſſius.*

Ἀλιτροπὲς] Vide num ſcribendum ſit Ἄλωπη. Adi Strabonem. *Voſſius.*

Lege

Melitæa, Demetrium, Thebæ. Habent & alias Achæi urbes mediterraneas.

THESSALIA.

Poſt Achæos Theſſalia eſt. A tractu vero mediterraneo juxta anguſtias ad mare uſque ad ſinum Pagaſeticum ſunt ſtadia xxx. Civitates autem Theſſaliæ ad mare ſunt hæ; Amphanæ, Pagaſæ. Mediterraneæ vero; Pheræ, Lariſſa, Pharſalus, fanum Pelinnæum, Scotuſa, Cranon. Sed & alias Theſſali civitates mediterraneas habent. Theſſalia vero in mediterraneo tractu extenditur ultra Ænianes, & Dolopes, &

Μελιτιάδας, Δημήτριον, Θῆβαι. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις Ἀχαιοῖς ἐν μεσογαίᾳ.

ΘΕΤΤΑΛΙΑ.

Μετὰ δὲ Ἀχαιοὺς Θετταλία καθήκει ἐπὶ θάλατταν ἐκ μεσογείας κατὰ στενὸν εἰς τὸν Παγασητικὸν κόλπον στάδιοι λ'. Καὶ εἰσὶ Θετταλίας πόλεις αἵδε ἐπὶ θαλάττῃ. Ἀμφίναιον, Παγασαί. Ἐν δὲ μεσογείᾳ, Φέραι, Λάρισσα, Φάρσαλος, ἱερὸν Πελλιναῖον, Σκότουσα, Κρᾶνον. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις Θετταλῶν ἐν μεσογείᾳ. Ἡ δὲ Θετταλία παρήκει ἐν μεσογείᾳ ὑπὲρ Αἰνιάνων, καὶ Δολόπων,

Lege, ſi mihi credis, Ἄντρωνες, Λάρισσα, Μελίτεια, (vel Μελιταία, ut correxit optime vir ſummus in ſuis notis) nam & varie hæc ultima ſcribitur apud auctores. Thucydides & alii Μελιτίαν, Polybius & alii Μελιταίαν habent. Ἀλόπη vero, quam ſubjicit vir ille doctiſſimus, nimis longe abeſſe videtur à vulgata lectione. *Palmerius.*

Μελιτιάδας] Lege cum Salmaſio, Μελίτεια. Urbs eſt Theſſaliæ, quam Scylax attribuit Achæis. *Voſſius.*

Μετὰ δὲ Ἀχαιοὺς Θετταλία] Diſtingue, Μετὰ δὲ Ἀχαιοὺς Θετταλία· Καθήκει ἐπὶ θάλατταν, &c. *Voſſius.*

Ita mallem intelligere & interpretari Græca; *Poſt Achæos autem Theſſalia, pertinet ad mare ex mediterraneo per anguſtum ſpatium: ad ſinum Pagaſeticum ſtadia* xxx, nempe ejus regionis ſunt. *Gronovius.*

Ἀμφίναιον] Stephanus, Ἀμφαναί, χωρίον Θετταλίας. Legendum itaque, Ἀμφαναί, vel Ἀμφάναια. *Voſſius.*

Ἱερὸν Πελλιναῖον] Scribe, ἱερὸν Πελινναῖον. Urbs namque vocatur Πέλιννα, non Πελλήνη, quæ eſt Achaiæ Peloponneſiacæ civitas. *Voſſius.*

Κρᾶνον] Κράνων ex Stephano, & aliis, emendat Salmaſius. *Voſſius.*

πων, καὶ Μαλιέων, καὶ Ἀχαιῶν, καὶ Μαγνήτων, μέχρι Τέμπων. Τοῦ δὲ Παγασητικοῦ κόλπου μῆκος ἐστὶν ἀπὸ στόματος εἰς τὸν μυχὸν πλοῦς προσημερινός. Τὸ δὲ στόμα αὐτοῦ ἐστὶ στάδια ε. Ἐν δὲ τῷ Παγασητικῷ κόλπῳ ἐστὶ νῆσος Κικύνηθος, καὶ πόλις.

& Malienſes, & Achæos, & Magnetas, uſque Tempe. Sinus autem Pagaſetici longitudo, ab ore uſque ad intimum receſſum, eſt navigationis antemeridianæ. Os ejus patet ſtadiis v. In ſinu vero Pagaſetico eſt inſula Cicynethos cum urbe.

ΜΑΓΝΗΤΕΣ.

Ἔθνος δὲ Μαγνήτων παρὰ θάλατταν, καὶ πόλεις αἵδε· Ἰωλκὸς, Μοθώνη, Κορακαὶ, Σπάλαυθρα, Ὀλιζὼν, Ἴσαι λιμήν. Ἔξω δὲ τοῦ κόλπου Παγασητικοῦ Μελίβοια, Ῥιζοῦς, Εὐρυμέναι, Μύραι. Ἐν μεσογείᾳ δὲ ἐποικοῦσιν ἔθνος Περραιβοὶ, Ἕλληνες. Μέχρι ἐνταῦθα-

MAGNETES.

Magnetum autem gens ad mare habitat, urbeſque in ea ſunt hæ: Iolcus, Methone, Coracæ, Spalathra, Olizon, cum portu. Extra ſinum Pagaſeticum; Melibœa, Rhizûs, Eurymenæ, Myræ. In mediterraneo tractu Perhæbi habitant, natio Græca. Et hactenus.

Προσημερινὸς πλοῦς] Vide, quid de hac navigatione annotarit magnus Salmaſius in exercitationibus ſuis Plinianis. *Voſſius.*

Κικύνηθος] Recte obſervavit Hœſchelius, legendum eſſe Κικυνηθος. *Voſſius.*

Μοθώνη] Malim Μεθώνη, ut omnes: ut & ſtatim pro Σπάλαυθρα, Σπάλαθρα. *Voſſius.*

Ὀλίζων ἴσαι λιμήν] Lege, Ὀλίζων καὶ λιμήν, ut Salmaſius. *Voſſius.*

Ἴσαι λιμήν] Forte legendum Ἀφεταὶ λιμήν. Facilis enim lapſus ab iſto in illum, de quo loco vide Herodotum lib. 7. Sed tamen nihil affirmo. *Palmerius.* Hos ille ponit manifeſte iſtic in Pelio, quod non pertinuit ad ſinum Pagaſæum. Sed notiſſimus in eodem ſinu fuit portus Ἀφέται, de quo idem Herodotus cap. 193. & ample Stephanus Byzantius. Inde priores literæ forſan interciderunt. *Gronovius.*

Εὐρυμέναι] Stephanus, Εὐρυμέναι, πόλις Θεσσαλίας. *Voſſius.*

Μύραι] Puto ex ſimilitudine vocis præcedentis id vocabulum in textum irrepſiſſe. *Voſſius.*

Ἐπι-

mus ab Ambracia extenditur Græcia. Juxta mare vero ubique, plane Græcanicam præ ſe ferre ſpeciem.

MACEDONIA.

Poſt Peneum fluvium ſunt Macedones, & ſinus Thermæus. Prima Macedoniæ urbs eſt Heraclium, Dium, hinc Pydna urbs Græca, Methone urbs Græca, & Aliacmon fluvius, Alorus urbs, & fluvius Ludias, Pella urbs, & regia in ea, navigaturque in eam per Ludiam. Axius fluvius, Echedorus fluvius, Therma urbs,

θα ἐςὶν ἀπὸ Ἀμβρακίας συνεχὴς ἡ Ἑλλάς. Ἐπεικῶς δὲ καὶ ἐπὶ θάλατταν πᾶσα Ἑλλάδι ὅμοιον ἐςί.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

Ἀπὸ δὲ Πηνειοῦ ποταμοῦ Μακεδόνες εἰσὶν ἔθνος, καὶ κόλπος Θερμαῖος. Πρώτη πόλις Μακεδονίας Ἡράκλειον, Δίον, Πύδνα πόλις Ἑλληνὶς, Μεθώνη πόλις Ἑλληνὶς, καὶ Ἀλιάκμων ποταμὸς, Ἀλωρὶς πόλις καὶ ποταμὸς Λυδίας, Πολάγκλις, καὶ βασίλειον ἐν αὐτῇ, καὶ ἀνάπλους εἰς αὐτὴν ἀνὰ τὸν Λυδίαν. Ἄξιος ποταμὸς, Δῶρος ποταμὸς, Θέρμη πόλις,

Ἀνία

Ἐπεικῶς δὲ ἐπὶ θάλατταν] Sine dubio hic ulcus aliquod latet. *Voſſius.*

Πύδνα] Pomponius hanc *Cydnam* appellat. Ubi Pintianus legebat *Pydna*, ſed male. Nam *Pydnam* appellari *Cydnam* teſtatur Stephanus: Κύδνα πόλις Μακεδονίας. Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς. ἣ κατὰ παραφθορὰν Πύδνα λέγεται. *Voſſius.*

Ἀλωρὶς] Salmaſius, Ἄλωρος, ut omnes. Apud Plinium *Oloros*, male. *Voſſius.*

Λυδίας] Epitomator Strabonis Λυδίας, Ptolomæus Λύδιος, Harpocratio Λοιδίας. *Voſſius.*

Πολάγκλις] Lege cum Salmaſio, Πέλλα πόλις, &c. *Voſſius.*

Sed in notis ad Melam mutavit ſententiam, cenſens tranſpoſitas eſſe litteras & ſcribendum πόλις Αἰγαί. *Gronovius.*

Δῶρος ποταμὸς] Legendum omnino eſt Ἐχέδωρος. Sic enim Apollodorus lib. II, & Ptolomæus, item Etymologici Magni auctor, cujus verba adſcribam: Ἐχέδωρος ποταμὸς Μακεδονίας ὁ πρότερον Ἠδωνὸς καλούμενος, ὁ ἔχων, ὥς φασι, δῶρα χρυσοῦ γὰρ κατωφέρει ψήγματα, οἱ ἐγχώριοι ἐρίων δέρματα αἰγῶν κείραντες, καὶ καθιέντες εἰς τὸ ὕδωρ. Cætera, quæ apud eum ſequuntur, nugas equidem crediderim. Hujus aquam Xerxis copiis ad potum non ſuffeciſſe, tradit Herodotus lib. VII, cap. CXXVII. Sed miror, apud eum binis locis legi Χείδωρος, cum tamen ſcribendum ſit Ἐχέδωρος. *Voſſius.*

Ἄινεια

Ἄνδα Ἑλληνίς, Παλλήνη ἄκρα μακρὰ εἰς τὸ πέλαγος ἀνατείνουσα. Καὶ πόλεις αἵδε ἐν τῇ Παλλήνῃ Ἑλληνίδες· Ποτίδαια ἐν τῷ μέσῳ τὸν ἰσθμὸν ἐμφράττουσα, Μένδυ, Ἄφυτις, Ὀρεμβῆς, Σκιώνη, Καναστραῖον τῆς Παλλήνης ἱερὸν ἀκρωτήριον. Ἔξω δὲ τοῦ ἰσθμοῦ πόλεις αἵδε· Ὄλυνθος Ἑλληνίς, Μηκύβερνα Ἑλληνίς, Ἰσμύρια Ἑλληνίς, καὶ κόλπος Συρμονικός, Τορώνη πόλις Ἑλληνίς, καὶ

urbs, Ænea civitas Græca, Pallene promuntorium longe in mare prominens. Et hæ urbes Græcæ ſunt in Pallene; Potidæa iſthmum in medio obſtruens, Mende, Aphytis, Thrambus, Scione, Canaſtræum ſacrum Pallenes promuntorium. Extra iſthmum ſunt urbes hæ; Olynthus urbs Græca, Mecyberna urbs Græca, Sermylia urbs Græca, & ſinus Syrmonicus, Torone urbs Græca, cum por-

Ἄνεια] Livius *Aniam* appellat. Cæteris tamen eſt Ἄνιδα. *Voſſius.*

Μένδυ, Ἄφυτις] Lege Μένδη, Ἄφυτις, ut Salmaſius. *Voſſius.*

Ὀρεμβῆς] Arbitror legendum, Θέραμβος, ut Lycophron, & Stephanus. Idem quoque urbis nomen apud Herodotum lib. VII, cap. CXXIII. corruptum eſt, Σερμύλην παραλάμβανε ἐκ Θεράμβου. Legendum autem eſt, Θεράμβου. *Voſſius.*

Καναστραῖον] Sic quoque Ptolomæus. Herodotus Καναστραίην ἄκρην appellat. Stephanus Κάναστρον, quem vide. *Voſſius.*

Ἰσμύρια Ἑλληνίς] Arbitror legendum, Σερμυλία, quæ eſt circa hunc tractum. Stephanus Σερμυλία πόλις περὶ τὸν Ἄθω, ὡς Ἑκαταῖος. Vide præterea de hac Thucydidem. Herodoto lib. VII. eſt Σερμύλη. *Voſſius.*

Κόλπος Συρμονικός] Omnino legendum, κόλπος Τορονικός. *Voſſius.*

Καὶ κόλπος Συρμονικὸς] Forte Σερμυλικὸς, a Sermylo urbe in eo tractu. Στρυμονικὸς propius accederet ad vulgatam lectionem, ſed nondum videtur locus de eo tractandi, nam poſt Athon montem tanum incipit. Hæc ſcripſeram, ſed poſtquam commentaria doctiſſimi Voſſii inſpexi, vidi eum repoſuiſſe Τορονικὸς, meliori certe ratione, etſi non tam accedat ad vulgatam lectionem. *Palmerius.*

Eadem magno Bocharto ſententia hæſerat aliquando legi debere Σερμυλικὸς, quam notaverat in Stephano ad hanc vocem. Verba ſunt Herodoti VII, 132. Ἑλληνίδας τάςδε πόλεις, Τορώνην, Γαληψὸν, Σερμύλην, Μηκύβερναν, Ὄλυνθον· ἡ μὲν νῦν χώρη αὕτη Σιθωνίη καλέεται). Hinc poſſet ſubjici Σιθωνικὸς. *Gronovius*

Δῖον

portu, Dium urbs Græca, Thyſus urbs Græca, Cleonæ urbs Græca, Athos mons, Acrothoi urbs Græca, Charadriæ urbs Græca, Holophyxus urbs Græca, Acanthus urbs Græca, Alapta urbs Græca, Arethuſa urbs Græca, Bolbe lacus, Apollonia urbs Græca. Sunt & aliæ multæ Macedoniæ urbes mediterraneæ. Eſt vero regio ſinuoſa. Prætervectio ejus circum ſinus eſt dierum duorum. Poſt Macedoniam Strymon flu-

καὶ λιμὴν, Δῖον Ἑλληνὶς, Θῦσος Ἑλληνὶς, Κλεῶναι Ἑλληνὶς, Ἄθως ὄρος, Ἀκροθῷται Ἕλληνες, Χαραδρίαι Ἑλληνὶς, Ὁλόφυξις Ἑλληνὶς, Ἄκανθος Ἑλληνίκον, Ἄλαπτα Ἑλληνὶς, Ἀρεθοῦσα Ἑλληνὶς, Βολβὴ λίμνη, Ἀπολλωνία Ἑλληνίς. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι Μακεδονίας ἐν μεσογείᾳ πολλαί. Ἐστὶ δὲ κολπώδης. Παράπλους δὲ περὶ τοὺς κόλπους δύο ἡμερῶν. Μετὰ δὲ Μακεδονίαν Στρυμὼν ποταμός· οὗτος ὁρί-ζει

Δῖον] Mentionem ejus facit Thucydides, & ex eo Stephanus: cujus verba ſunt, Δῖον πόλις Θρᾴκης πρὸς τὸν Ἄθῳ, ὡς Θουκυδίδης. Meminit & Herodotus, libro VII. capite XXII. *Voſſius.*

Θῦσος Ἑλληνὶς] Lego, Θύσος, ut Herodotus lib. VII. Niſi potius per duplex σσ, Θύσσος ſcribendum ſit: ut apud Thucydidem legitur, Pliniumque. Strabonis epitome Θύσσαν vocat.

Κλεῶναι]. Alias Κλεωναί. *Voſſius.*

Ἀκροθῷται Ἕλληνες] Hoc eſt ἐθνικὸν ab Ἀκρόθῳοι: quæ eſt urbs in cacumine montis Atho, ut inquit Mela, quamvis aliter eam vocet; ut & alii omnes, qui in nomine hujus urbis diſcrepant. Forte tamen ſcripſit Scylax, Ἀκρόθῳοι Ἑλληνίς: *Voſſius.*

Χαραδρίαι Ἑλληνὶς] Nihil mutandum. Male Hœſchelius Χαραδροῦς reponit. *Voſſius.*

Ἄκανθος, Ἑλληνίκον] Lege Ἄκανθος Ἑλληνίς. *Voſſius.*

Ἄλαπτα] Forte legendum Ἄκτα, & ex ordine locorum id ſequitur. Sed ἀκτὰ videtur fuiſſe non urbs quædam, ſed ſpatium & longitudo quædam littoris. Plutarchus lib. de quæſtionibus Græcis id littus vocat Ἀραίνου ἀκτήν. An Scylax ſcripſerit Ἀραίνου ἀκτὰ, judicet lector. *Palmerius.*

Βολβὴ λίμνη] Sic omnes hanc paludem vocant. Stephanus tamen, in voce Βόλβος, eam Βόλβην appellare videtur, cum inquit: ἔστι καὶ ἐν Μακεδονίᾳ λίμνη Βόλβη. Sed metuo, ne vitioſos codices ſecutus fuerit, ut centies in eo obſervare eſt. *Voſſius.*

Στρυμὼν] Lege Στρυμών. *Voſſius.*

Λίμ-

ζει Μακεδονίαν, καὶ Θρᾴκην.

ΘΡΑΚΗ.

Διήκει δὲ ἡ Θρᾴκη ἀπὸ Στρυμόνος ποταμοῦ μέχρι Ἴστρου ποταμοῦ τοῦ ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ. Εἰσὶ δὲ ἐν Θρᾴκῃ πόλεις Ἑλληνίδες αἵδε· Ἀμφίπολις, Φάγρη, Γαληψὸς, Σισύμη, καὶ ἄλλα ἐμπόρια, Σαγίον. Κατὰ ταῦτα ἐστὶν Ἔλσος νῆσος,

fluvius: hic Macedoniam, & Thraciam, diſterminat.

THRACIA.

Extenditur Thracia à Strymone fluvio uſque Iſtrum fluvium, qui eſt in Ponto Euxino. In Thracia vero urbes Græcæ hæ ſunt; Amphipolis, Phagres, Galepſus, Oeſyma, aliaque emporia, Sagium. Circa hæc eſt Thaſus inſula, cum urbe, &

Ἀμφίπολις] De hac Stephanus: Ἀμφίπολις, πόλις Μακεδονίας κατὰ Θρᾴκην ἥτις Ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλεῖτο· κεκλῆσθαι δὲ Μυρίκην (lege Μύρκινον) καὶ Ἠϊόνα. Ἀμφίπολιν δὲ διὰ τὴν περιῤῥοίαν τοῦ Στρυμόνος, ὡς Θουκυδίδης τετάρτῃ. Sed quam miſerè hic cæcutiat, ex ipſo Thucydide, quem teſtem affert, videamus quæſo. Primum quod attinet, hanc urbem prius Ἐννέα ὁδοὶ dictam fuiſſe, fateor. Id enim ex Thucydidis lib. IV, & Polyæni lib. VI, ubi de Agnone agit, ſatis manifeſtum eſt. Alterum vero, quod ſequitur, palam falſum eſt. Myrcinum enim diverſum eſſe oppidum ab Amphipoli, diſerte teſtatur Thucydides, cum inquit: τὰ δὲ περὶ τὴν Ἀμφίπολιν ἐξηρτύετο· καὶ Μύρκινός τε αὐτῷ προσεχώρησεν Ἠδωνικὴ πόλις. Item alibi, ubi copias Braſidæ enumerat: καὶ Μυρκινίων, καὶ Χαλκιδέων χιλίους πελταστὰς εἶχε, πρὸς τοῖς ἐν Ἀμφιπόλει. Sed & Eionem aliam eſſe ab Amphipoli, idem Thucydides declarat, cum hanc maritimum eſſe emporium ait. Nam Amphipolis urbs eſt mediterranea, & viginti quinque ſtadiis inde abeſt. Verba ejus ſunt: ὡρμῶντο δ' ἐκ τῆς Ἠϊόνος, ἣν αὐτοὶ εἶχον ἐμπόριον πέντε καὶ εἴκοσι σταδίους ἀπέχον ἀπὸ τῆς νῦν πόλεως, ἣν Ἀμφίπολιν Ἅγνων ὠνόμασεν &c. quem vide. *Voſſius.*

Φάγρη] Puto legendum, Φάγρης, ut Thucydides, & Stephanus. *Voſſius.*

Σισύμη] Legendum eſt, Οἰσύμη; ut recte monet Mauſacus in notis ad Harpocrationem. *Voſſius.*

Καὶ ἄλλα ἐμπόρια Σάγιον] Lege meo periculo Σαίων. Nam littus illud tenebant Σαῖοι, gens Thracica, ſatis ex verſu Archilochi nota. Ἀσπίδι μὲν Σαίων τις ἀγάλλεται, *Clypeo Saiorum aliquis gloriatur.* Vide Strabonem lib. 12, ubi diſces gentem prius Sintias vocatam, poſtea Σίντους, deinde Σαιοὺς, & ſuo tempore Σάπας vel Σαπαίους. *Palmerius.*

Κατὰ ταῦτα ἐστὶν Ἔλσος νῆσος, καὶ πόλεις] Ratio ipſa poſtulat, ut legatur:

Κατὰ

& duobus portubus, quorum unus eſt clauſus. Sed eo unde digreſſus eram revertor. Circa hanc Neapolis, Datum urbs Græca, quam condidit Calliſtratus Athenienſis, & fluvius Neſtus, Abdera urbs, Cudetus fluvius. Urbes vero, Dicæa, & Maronea. Vicina his in continenti ſunt emporia Drys, Zone. Prope hæc eſt Samothrace inſula cum portu, fluvius Hebrus, & ad eum Doriſcus murus, Ænus urbs cum

σος, καὶ πόλεις, καὶ λιμένες δύο, τούτων ὁ εἷς κλειστός. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν, ὅθεν ἐξετραπόμην. Νεάπολις κατὰ ταύτην, Δάτον πόλις Ἑλληνὶς, ἣν ᾤκισεν Καλλίστρατος Ἀθηναῖος, καὶ ποταμὸς Νέστος, Ἄβδηρα πόλις, Κούδητος ποταμός. Αἱ δὲ πόλεις, Δίκαια καὶ Μαρωνεία. Κατὰ ταῦτα ἐν τῇ ἠπείρῳ ἐμπόρια Δρυζώνη. Σαμοθράκη κατὰ . . . καὶ λιμὴν, ποταμὸς Δουρίσκος, Ἀάβαρος, καὶ ἐπ' αὐτοῦ τεῖχος, Αἶνος πόλις

Κατὰ ταῦτα ἐστὶν Θάσος νῆσος, καὶ πόλις &c. Ptolomæo hæc inſula vocatur Θαλασσία· vereor tamen, ne legendum ſit Θάσος, vel Θάσσος, vel potius Θασσία. *Voſſius.*

Νεάπολις] Meminit & hujus Ptolomæus. *Voſſius.*

Δάτον πόλις Ἑλληνὶς, ἣν ᾤκισεν Καλλίστρατος Ἀθηναῖος] Stephanus: Δάτον, πόλις Θρᾴκης. Ἡρόδοτος ἐνάτῃ· Ἠδωνῶν δὲ τοῦτό φασιν, οἱ οἰκοῦντες Δαλήνιοι. Sic namque legendus eſt ille locus. Euſtathius in commentariis ad Dionyſium hanc Thaſiorum facit coloniam. Eum conſule. *Voſſius.*

Κύδητος ποταμὸς] Nemo hujus fluvii meminit. Ego tamen arbitror, hunc eundem eſſe, de quo Ælianus lib. xv. cap. xxv. Hiſtoriæ animalium loquitur: Λόγος ἔχει τοὺς ἵππους τοὺς πίνοντας ἐκ τοῦ Κοσσινίτου ποταμοῦ· ἔστι δὲ οὗτος ἐν Θρᾴκῃ, δεινῶς ἐκθηριοῦσθαι. ἐκδίδωσι δὲ ὁ ποταμὸς οὗτος ἐς τὴν Ἀβδηριτῶν, καὶ ἀναλίσκεται εἰς τὴν Βιστονικὴν λίμνην. *Voſſius.*

Cujus hæc arbitria eſſe ſanequam inepta demonſtravi ad Pomponium Melam 2, 2, 103. *Gronovius.*

Δρυζώνη] Leg. Δρῦς, Ζώνη, Stephanus: Δρῦς πόλις Θρᾴκης. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. Ὀρφέως δρύας, hunc locum appellat Nicandri Scholiaſtes: Τῆς Αἴνου πλησίον ἐστὶν ὁ ποταμὸς Ἕβρος· οὐ μακρὰν δὲ τοῦ ποταμοῦ καὶ Ζώνη πόλις, μεθ' ἣν αἱ Ὀρφέως Δρύες εἰσὶν, ὑφ' ἃς τὸ Ζηρύνθιον ἄντρον. *Voſſius.*

Σαμοθράκη κατὰ . . . . καὶ λιμὴν] Legendum, Σαμοθράκη κατὰ ταύτην νῆσος, καὶ λιμήν. *Voſſius.*

Ποταμὸς Δουρίσκος, Ἀάβαρος, καὶ ἐπ' αὐτοῦ τεῖχος] Doriſci fluminis mentio apud neminem, quod ſciam, eſt. Puto itaque ſic ſcribendum hunc lo-

πόλις καὶ λιμὴν, τείχη Αἴνων ἐν τῇ Θρᾴκῃ, Μέλας κόλπος, Μέλας ποταμὸς, Δερὶς ἐμπόριον, Κόβρυς ἐμπόριον Καρδανῶν, καὶ ἄλλος Κύπασις, Ἴμβρος καὶ Λῆμνος κατὰ τὸν Μέλανα κόλπον. Ἴμβρος ἐστὶ νῆσος καὶ πόλις, καὶ Λῆμνος

cum portu, muri Ænon in Thracia, Melas ſinus, Melas fluvius, Deris emporium, Cobrys emporium Cardianorum, & urbs Cypaſis, Imbrus & Lemnus circa Melanem ſinum. Imbrus eſt inſula cum urbe, & Lemnus

locum: Ποταμὸς Ἕβρος, καὶ ἐπ' αὐτοῦ Δορίσκος τεῖχος: quam conjecturam aſſerunt verba Herodoti, quæ extant lib. VII: Ὁ δὲ Δορίσκος ἐστὶ τῆς Θρηΐκης αἰγιαλός τε, καὶ πεδίον μέγα· διὰ δὲ αὐτοῦ ῥέει ποταμὸς μέγας Ἕβρος, ἐν τῷ τεῖχός τε ἐδέδμητο βασιλήϊον· τοῦτο τὸ δὴ Δορίσκος κέκληται. *Voſſius.*

Qui ſane hoc pacto hunc locum commode ſatis compoſuit, ſi Herodotum ſpectes: nam ſi Scylacem attendas, negari non poteſt quin violentius paulo egerit. Ac longe mollius curabitur Scylax, ſi ſcribatur ποταμὸς Ἄρισβος καὶ Ἕβρος, καὶ ἐπ' αὐτοῦ τεῖχος. Ariſbus enim illic loci fluvius in Hebrum influens. *Gronovius.*

Τείχη Αἴνων ἐν τῇ Θρᾴκῃ] Putat vir ſummus commentator hunc locum eſſe corruptum, ſed deeſt tantum unum ι jota: nam legendo Αἰνίων optime ſe habebit. Ænii enim habuerunt quædam caſtella in eo littore, quæ hoc loco Scylax vocat Αἰνίων τείχη. De iis Demoſthenes oratione de falſa legatione, ubi loquitur de iis locis, quæ Philippus occupaverat: ἐν δὲ τούτῳ Δορίσκον Θρᾴκην, τὰ ἐπὶ τείχων. *In eo autem Doriſcum Thraciam & muros.* Ubi credo legendum Θρᾴκης τὰ &c. & rurſus, ὅσ' ἀδικήματα, τὸ Θρᾴκην καὶ τὰ τείχη προέσθαι, *Quanta eſt injuſtitia, Thraciam & muros prodere.* Aliquod ex iis caſtellis videtur Alcibiades ſibi muniviſſe, & id ei à ſuis adverſariis crimini dabatur. Plutarchus in ejus vita: ἐνεκάλουν δὲ αὐτῷ καὶ τὴν τῶν τειχῶν κατασκευὴν ἐν Θρᾴκῃ περὶ Βιζάνθην αὐτῷ καταφυγὴν, *Improperabant etiam ei & munitionem murorum in Thracia circa Byzanthen ad refugium*: Sed tamen Byzanthe non ſatis vicina Æno. *Palmerius.*

Δερὶς ἐμπόριον] Tacent de hoc emporio veteres Geographi. Veriſimile tamen eſt, fuiſſe Deræorum civitatem: de quibus, qui Stephanum in epitomen redegit, ſic ſcribit: Δεραῖοι Θρᾴκιον ἔθνος· Ἡρόδοτος Δερσαίους αὐτοὺς φησι. *Voſſius.*

Κόβρυς ἐμπόριον Καρδανῶν] Pro Κόβρυς, ſi Stephanum ſequamur, legendum eſt Κῶβρυς. Pro Καρδανῶν vero ſcribe Καρδιανῶν. *Voſſius.*

Καὶ ἄλλος Κύπασις] Lego, Κύπασις. Stephanus Byzantius: Κύπασις, πόλις περὶ Ἑλλήσποντον. *Voſſius.*

Χερ-

mnus inſula cum portu. Sed rurſum ad continentem redeo, unde abieram. Poſt ſinum Melanem eſt Cherſoneſus Thracica: urbeſque in ea ſunt hæ; Cardia, Ide, Pæon, Alopeconneſus, Araplus, Elæûs, Seſtus,

μνος νῆσος καὶ λιμήν. Ἐπάνειμι πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην. Χερρόνησος μετὰ δὲ τὸν Μέλανα κόλπον ἐστὶν ἡ Θρᾴκη ἁ Χερρόνησος· καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ αἵδε· Καρδία, Ἴδη, Παιὼν, Ἀλωπεκόννησος, Ἄραπλος, Ἐλβιοῦς, Ἄβυδος, Σηστὸς·

Χερρόνησος μετὰ δὲ τὸν Μέλανα] Dele τὸ, Χερρόνησος: & ſcribe, Μετὰ δὲ τὸν Μέλανα κόλπον, ἐστὶν Θρᾴκη χερρόνησος. *Voſſius.*

Male hoc loco duo capita confunduntur; nam ἐξετραπόμην eſt finis præcedentis capituli, Χερρόνησος eſt titulus ſequentis, & debet majuſculis ſcribi, ut aliorum capitum tituli, & initium ſequentis eſt Μετὰ δὲ τὸν Μέλανα κόλπον &c. *Palmerius.*

Ἐλβιοῦς] Omnino legendum eſt, Ἐλαιοῦς, ex omnibus. *Voſſius.*

Ἄβυδος] Quid hoc monſtri? an Abydus Cherſoneſi Thracicæ urbs? certe non magis, quam Seſtus Phrygiæ. Trunca itaque vocabulum Abydi, quod eſt à librario, non ab auctore; ut ſatis patet ex iis, ubi Phrygiam deſcribit. Animadverterat ſiquidem, Seſtum, & Abydum, Heronis & Leandri amoribus celeberrimas urbes, ſæpiſſime ab auctoribus conjungi. Itaque & hic Abydi nomen interſerendum eſſe putavit. *Voſſius.*

Hic locus ἕλκεσι βρύων, fere deſperatus eſt, & optime quidem ultimam vocem Ἄβυδος expunxit clariſſimus Voſſius, optime & Ἐλβιοῦς in Ἐλαιοῦς mutavit, cæteris non admovit manum, ſed quid erit mali, ſi aliquid tentemus? ergo ſic tot ulceribus mederi tentabam: Καρδία, Χειδερία, Πάνορμος, Ἀλωπηκόννησος, Ἀνάπλους, Ἐλαιοῦς &c. Χειδερία locus fuit Cherſonneſi, Xenophonti memoratus Hellenicorum 2, quo ex clade ad Ægoſpotamos ſe receperunt Athenienſes. Panormus locus eſt maritimus Cherronneſi apud Plinium lib. 4. cap. 11. Ἀνάπλους certe eo loci apud alios auctores non extat. Sed quoniam video locum in Boſporo ita dictum, eo quod inde aſcendebant naves contra Boſpori decurſum verſus Pontum Euxinum tendentes, facile ſuadeor, etiam in Helleſponti anguſtiarum initio fuiſſe quendam locum ab eadem ratione ſic vocatum de quo loquatur hoc loco Scylax. Sed hæc eſt mera conjectura, ſi quis meliora docebit, gratias agam. *Palmerius.*

Apparet, quid agant, vel potius, audeant viri docti, mirifice expellendo vel apponendo, ut uterque nihil mereatur, niſi ut prætermittantur. Pro voce Παιὼν, patet manifeſte oportere ſcribi Ἠιὼν, quod miror nemini obveniſſe. Stephanus clare. Ἠιὼν πόλις ἐν Χερρονήσῳ. Qui ibi intellexit Cherſo-

Σηστὸς· ἐπὶ τοῦ στόματος τῆς Προποντίδος ἐστὶ στάδια ϛʹ. Ἐντὸς δὲ Αἰγὸς ποταμοῦ Κρῆσσα, Κρηθωτὴ, Πακτύη. Μέχρις ἐνταῦθα ἡ Θρᾴκη ἀχερρόνησος. Ἐκ Πακτύης δὲ εἰς Καρδίαν διὰ τοῦ αὐχένος πεζῇ στάδια μʹ, ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν· καὶ πόλις ἐν τῷ μέσῳ, ᾗ ὄνομα Ἀγορά. Χερρονήσου μῆκος ἐκ Καρδίας εἰς Ἐλεοῦντα, ταύτῃ γάρ ἐστι μακρωτάτη, στάδια υʹ. Μετὰ δὲ τὴν Χερρόνησον ἔστι Θρᾴκια τείχη τάδε· πρῶτον, Λευκὴ ἀκτὴ, Τειρίστασις, Ἡράκλεια, Γάνος, Γανίαι, νέον τεῖχος, Πέρινθος πόλις καὶ λιμὴν.

Seſtus ; ad os Propontidis ſunt ſtadia VI. Intus eſt Ægos flumen, Creſſa, Crethote, Pactye. Huc uſque eſt Cherſoneſus Thracica. A Pactya vero Cardiam pedeſtri itinere per anguſtias ſunt ſtadia XL, à mari ad mare. In medio eſt urbs appellata Agora. Longitudo Cherſoneſi à Cardia Elæuntem, ibi enim maxima ejus longitudo, ſtadiorum eſt CD. Poſt Cherſoneſum Thracica oppida hæc ſunt : primum, Littus album, Tiriſtaſis, Heraclea, Ganus, Ganiæ, novus murus, Perinthus urbs cum portu, Da-

neſum Thracicam ex more, quo ſolet ita ſimpliciter eam nominare, ut patet ex Καρδία & aliis locis. Qui conatur pro Ἄραπλος reponere Ἀνάπλους, quum id ſine auctore ullo aggrediatur, quem de eo dabit notorem ? Itaque ut & Ἄραπλος & Ἄβυδος accipiant medicinam; equidem quum ſint illic duæ antiquiſſimæ urbes, & ab Herodoto aliiſque memorentur Μάδυτος, & Ἄψυνθος, deliberandum, an non ſit pro duobus potius illis ſubſtituendum Ἄψυνθος, Ἐλαιοῦς, Μάδυτος. *Gronovius.*

Ἐπὶ τοῦ στόματος τῆς Προποντίδος ἐστὶ στάδια ϛʹ.] Leve aliquod vulnus huic lectioni ſubeſſe, quilibet facile videt : cui medeberis, ſi ita legas, Σηστὸς ἐπὶ τοῦ στόματος τῆς Προποντίδος, τὸ ἐστὶ στάδια ϛʹ. *Voſſius.*

Ἐντὸς δὲ Αἰγοσποταμοῦ] Lege : Ἐντὸς δὲ Αἰγοσποταμὸς, Κρῆσσα, Quamvis apud neminem hujus oppidi mentio fiat : niſi ſit *Ciſſa* Plinii. *Voſſius.*

Θρᾴκη ἀχερρόνησος] Sic quoque ſupra ſcriptum eſt. Sed non dubito, quin ambobus locis legendum ſit Θρᾳκία χερρόνησος. *Voſſius.*

Ἐκ Καρδίας εἰς Ἐλεοῦντα] Lego, ἐκ Καρδίας εἰς Ἐλαιοῦντα· ταύτῃ γάρ ἐστι μακρωτάτη &c. *Voſſius.*

Τειρίστασιν] Plinius *Tyriſtaſin* vocat. *Voſſius.*

Γάνος, Γανίαι] *Ganos* urbs eſt Plinio circa hunc tractum. Suidæ πρὸς τῇ Θρᾳ-

Daminum oppidum, Selymbria urbs cum portu. Ab hac uſque ad os Ponti ſunt ſtadia D. Anaplûs vocatur tractus hic in Boſporo, donec ad fanum deveneris. Ultra fanum latitudo oris Ponti ſtadiorum eſt VII. Ad Pontum vero urbes Græcæ in Thracia hæ ſunt; Apollonia, Meſembria, Odeſopolis, Callatis, & Iſter fluvius. Prænavigatio Thraciæ à Strymone uſque Seſtum eſt dierum duorum, & duarum noctium. A Seſto, uſque os Ponti, duorum dierum, & duarum noctium. Ab ore Ponti vero uſque Iſtrum fluvium dierum trium, & noctium trium. Omnis prætervectio

λιμὴν, Δαμινὸν τεῖχος, Σηλυμβρία πόλις καὶ λιμήν. Ἀπὸ τούτου ἐπὶ στόμαλος τοῦ Πόντου εἰσὶ στάδιοι φ'. Ἀνάπλους καλεῖται ὁ τόπος ἀνὰ Βόσπορον μέχρι ἂν ἔλθῃ ἐφ' ἱερόν. Ἀφ' ἱεροῦ δὲ τοῦ στόμαλος ἐστὶ τοῦ Πόντου εὖρος στάδια ζ'. Εἰσὶ δὲ ἐν τῷ Πόντῳ πόλεις Ἑλληνίδες αἵδε ἐν Θρᾴκῃ· Ἀπολλωνία, Μεσημβρία, Ὀδησόπολις, Κάλλαβις, καὶ ποταμὸς Ἴστρος. Παράπλους δὲ τῆς Θρᾴκης ἀπὸ Στρυμόνος ποταμοῦ μέχρι Δηστοῦ δύο ἡμερῶν, καὶ νυκτῶν δύο. Ἀπὸ δὲ Δηστοῦ μέχρι στόματος τοῦ Πόντου δύο ἡμερῶν, καὶ νυκτῶν δύο. Ἀπὸ δὲ τοῦ στόμαλος μέχρι τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ ἡμερῶν τριῶν καὶ νυκτῶν τριῶν. Ὁ σύμπας παράπλους ἀπὸ Θρᾴκης.

Θρᾴκη ὄρος ἐστὶν ἡ Γάνος. Γάνος καὶ Γανιάδα χωρία ἐστὶ Θρᾳκικά. *Voſſius*.

Δαμινὸν τεῖχος] Puto, corruptum eſſe vocabulum: & an non reſcribendum ſit Δαόνιον, admodum ambigo. Daonii autem meminerunt Cedrenus, & Nicetas Choniates, qui eam vicinam Perintho facit; in quo planè ei cum hoc noſtro Scylace convenit. *Voſſius*.

Sed commodius hanc appellationem Scylacis Holſtenius componit cum Stephano, qui teſtatur Δαύνιον τεῖχος Θρᾴκης. *Gronovius*.

Ὀδησόπολις] Male coaluerunt in unam duæ voces. Lege. Ὀδησσὸς πόλις. *Palmerius*.

Κάλλαβις] Lege Κάλλατις. *Voſſius*.

Μέχρι Δηστοῦ] Recte Hœſchelius monet, utrobique pro Δηστοῦ, ſcribendum eſſe, Σηστοῦ. *Voſſius*.

Ὁ σύμπας παράπλους ἀπὸ Θρᾴκης] Emendo, ὁ σύμπας παράπλους Θρᾴκης, ἀπὸ ποταμοῦ Στρυμόνος, μέχρι &c. *Voſſius*.

Θρᾴκης, καὶ ποταμοῦ Στρυμόνος, μέχρι τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ, ὀκτὼ ἡμερῶν καὶ ὀκτὼ νυκτῶν.

ΣΚΥΘΙΑ, ΤΑΥΡΟΙ.

Μετὰ δὲ Θρᾴκην εἰσὶν Σκύθαι ἔθνος, καὶ πόλεις ἐν αὐτοῖς Ἑλληνίδες αἵδε. Τρίαστης ποταμὸς, Νεώνιον πόλις, Ὀφιοῦσα πόλις. Ἐπὶ δὲ τῇ Σκυθικῇ ἐποικοῦσι Ταῦροι ἔθνος ἀκρωτήριον

ctio Thraciæ, à Strymone fluvio, uſque Iſtrum flumen, eſt octo dierum, & octo noctium.

SCYTHIA, TAURI.

Poſt Thraciam ſunt Scythæ, urbeſque in Scythia Græcæ ſunt hæ; Tyras flumen, Niconium urbs, Ophiuſa urbs. In Scythia vero Taurorum gens habitat peninſulam continentis: in mare

Ὀκτὼ ἡμερῶν καὶ] Sine dubio hic mendum latet. Quomodo enim hæc conſiſtere poſſunt? Ait, à Strymone Seſtum biduo, & binoctio, perveniri: inde uſque os Ponti idem eſſe ſpatium. Ab ore autem Ponti, Iſtrum aduſque fluvium, dierum trium, ut noctium totidem, ſpatium intereſſe. Atque hic habes univerſæ Thraciæ tractum littoralem. Quomodo igitur hic tradit præternavigationem Thraciæ octo eſſe dierum, noctiumque? Nulli dubitemus, quin ſupra reſcribendum ſit: Παράπλους δὲ τῆς Θρᾴκης ἀπὸ Στρυμόνος ποταμοῦ, μέχρι Σηστοῦ τριῶν ἡμερῶν, καὶ νυκτῶν τριῶν. Et hoc modo ſibi conſtabit Scylax.

Τρίαστης] Lege, Τύρας, vel potius, Τύρης, ut Herodotus ſemper. *Voſſius.*

Νεώνιον πόλις, Ὀφιοῦσα πόλις] Pro Νεώνιον lege Νικώνιον, ut dicitur Ptolomæo. Aliis Νικωνία. Stephanus: Νικωνία πόλις ἐν τῷ Πόντῳ, πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Ἴστρου. Hæc eadem verba & apud Suidam leguntur. Inepte tamen, cum Niconia ſit ultra Tyram fluvium, maximoque ab Iſtri oſtiis ſpatio diſtet; ut ex Ptolomæo, & Strabone præcipue, liquet; unde Stephanus illud hauſit. Is ſiquidem libro VII inquit, ab Iſtro ἐπὶ Τύραν ποταμὸν πλωτὸν ἐνακόσιοι στάδιοι. Et paulo poſt: Ἀναπλεύσαντι δὲ ἑκατὸν τεσσαράκοντα σταδίους, ἐφ᾽ ἑκάτερα πόλεις, ἡ μὲν Νικωνία, ἡ δ᾽ ἐπ᾽ ἀριστερᾷ Ὀφιοῦσα. Niconia itaque quam longiſſime ab oſtiis Iſtri aberat: utpote quæ eſſet ultra Tyram amnem. Ophiuſa vero erat circa Tyram, eoque Iſtro vicinior. Minime vero audiendus eſt Ptolomæus; qui & Ophiuſam ultra Tyram collocat. Neque in eo tantum errat, ſed in altero etiam, quod diverſam faciat hanc Ophiuſam ab Tyra oppido. Tyras enim prius vocabatur Ophiuſa: ſed deinde à Tyra amne ei nomen Tyræ impoſitum eſt, ut teſtatur Plinius lib. IV. cap. XI: *Clarus amnis Tyra, oppido nomen imponens, ubi antea Ophiuſa dicebatur.* Similiter Stephanus: ὁ Πολυίστωρ ποταμὸν, καὶ τὴν πόλιν Τύραν λέγει· τοὺς δὲ πολίτας Τυραΐους· ἐκαλεῖτο δὲ Ὀφιοῦσα. Quæ manifeſte Ptolomæum refellunt. *Voſſius.*

Ἐπὶ τῇ Σκυθικῇ ἐποικοῦσι Ταῦροι ἔθνος &c.] Locus ſine dubio corruptus. Sa-

naveris

mare autem excurrit hæc peninſula. Incolunt Tauricam Græci, urbeſque eorum ſunt hæ: Cherſoneſus emporium, Arietis frons promuntorium Tauricæ. Deinceps rurſum ſunt Scythæ, urbeſque Græcanicæ in ea hæ: Theudoſia, Cytæa, & Nymphæa, Panticapæum, Myrmecion. Navigatio recta ab Iſtro ad Arietis frontem eſt dierum trium, & noctium trium. Secundum terram altera parte major: eſt enim ſinus. Eſt vero in hoc ſinu inſula deſerta, cui nomen Leuce, ſacra Achilli.

τήριον τῆς ἠπείρου· εἰς θάλατταν δὲ τὸ ἀκρωτήριόν ἐστι. Ἐν δὲ τῇ Ταυρικῇ οἰκοῦσιν Ἕλληνες οἵδε. Χερρόνησος ἐμπόριον, Κριοῦ μέτωπον ἀκρωτήριον τῆς Ταυρικῆς. Μετὰ δὲ ταῦτα εἰσὶ Σκύθαι πάλιν, πόλεις δὲ Ἑλληνίδες αἵδε ἐν αὐτῇ· Θευδοσία, Κύδαια, καὶ Νύμφαια, Παντικάπαιον, Μυρμήκειον. Παράπλους εὐθὺς, ἀπὸ Ἴστρου ἐπὶ Κριοῦ μέτωπον, τριῶν ἡμερῶν καὶ τριῶν νυκτῶν. Ὁ δὲ παρὰ γῆν διπλάσιος· ἐστὶ γὰρ κόλπος. Ἐν δὲ τῷ κόλπῳ τούτῳ νῆσός ἐστι, νῆσος δὲ ἐρήμη, ᾗ ὄνομα Λευκὴ, ἱερὰ τοῦ Ἀχιλλέως.

Ab

naveris utcunque, ſi ſic legas: ἐπὶ δὲ τῇ Σκυθικῇ ἐποικοῦσι Ταῦροι ἔθνος ἀκρωτήριον τῆς ἠπείρου. Εἰς θάλατταν δὲ τὸ ἀκρωτήριον ἐξέχει σφόδρα. Ἐν δὲ τῇ Ταυρικῇ οἰκοῦσιν Ἕλληνες, καὶ πόλεις αἵδε, &c. Sed notandum, ἀκρωτήριον ſumi hic à Scylace pro Cherſoneſo, ſine peninſula. Sic quoque vox ἄκρα ſupra uſurpatur, ubi de Macedonia agit: Παλλήνη ἄκρα μακρὰ εἰς τὸ πέλαγος ἀνατείνουσα. Pallenen enim promuntorium nemo dixit. Sed Canaſtræum Pallenes promuntorium vocant. *Voſſius.*

Χερρόνησος ἐμπόριον] Non puto id intelligendum de antiqua illa Cherſoneſo, de qua Strabo lib. VII. ſed illa altera Heracleotarum colonia, quam *Megaricen* etiam dictam teſtatur Plinius lib. IV. cap. XII. *Voſſius.*

Ἐν αὐτῇ] Supple χερρονήσῳ. Adhuc enim verſatur in deſcriptione Tauricæ Cherſoneſi. Legendum foret alioqui, ἐν αὐτοῖς. *Voſſius.*

Κυδαία] Lego, Κύταια. *Voſſius.*

Νυμφαία, Παντικάπαιον] Aliis eſt Νύμφαιον: ſed crebro apud Geographos iſtiuſmodi occurrit diverſitas; ut & etiam in ſequenti vocabulo. Nam quod hic Παντικάπαιον vocat, aliis Παντικάπαια quoque eſt. *Voſſius.*

Μυρμήκειον] Malim Μυρμήκιον. *Voſſius.*

Ἐν τῷ κόλπῳ τούτῳ νῆσός ἐστι, νῆσος δὲ ἐρήμη &c.] Libentiſſime ejicerem, νῆσος δὲ, niſi viderem, & alibi ſic locutum eſſe Scylacem. *Voſſius.*

Ἐν

λέως. Ἀπὸ δὲ Κριοῦ μετώπου πλοῦς εἰς Παντικάπαιον, ἡμέρας καὶ νυκτός. Ἀπὸ δὲ Παντικαπαίου ἐπὶ τὸ στόμα τῆς Μαιώτιδος λίμνης ἐστὶ στάδια κ΄. Ἡ δὲ Μαιῶτις λίμνη λέγεται ἥμισυ εἶναι τοῦ Πόντου. Ἐν δὲ τῇ Μαιώτιδι λίμνῃ εὐθὺς εἰσπλέοντι, (στερεᾶς) εἰσὶν ἐπ' ἀριστερᾶς Σκύθαι. Καθήκουσι γὰρ ἐκ τῆς ἔξω θαλάσσης ὑπὲρ τῆς Ταυρικῆς εἰς τὴν Μαιῶτιν λίμνην Συρμάται ἔθνος, καὶ ποταμὸς Τάναϊς ὁρίζει Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην. Παράπλους ἁπάσης τῆς Εὐρώπης ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ περιπλέοντι τοὺς κόλπους παρὰ γῆν, λογιζόμενος σῶσαι γεγραμμέναι εἰσὶ νύκτες ἀντὶ τούτων ἡμέρας, καὶ ὅπου στάδιοι εἰσὶ γεγραμμένοι, ἀντὶ τῶν φ΄ στα-

Ab Arietis fronte Panticapæum diei noctiſque ſpatio navigatur. A Panticapæo ad os Mæotidis paludis ſunt ſtadia x x. Palus vero Mæotis dicitur dimidia pars Ponti eſſe. In hanc paludem naviganti, ſiniſtram verſus quamprimum obvii fiunt Scythæ. Pertingit enim à mari extero ſuper Tauricam uſque Mæotim paludem gens Syrmatarum, & fluvius Tanais Aſiam & Europam dividit. Præternavigatio univerſæ Europæ, ab Herculeis columnis, quæ ſunt in Europa, terræ ſinus circumnaviganti, ſi enumeres ſingulas noctes à nobis recenſitas, & viciſſim dies pro his capias, ubi vero ſtadia expreſſa ſunt, pro I ɔ ſtadiis capias diei navigationem (cum dimi-

Ἐν δὲ τῇ Μαιώτιδι λίμνῃ εὐθὺς εἰσπλέοντι στερεᾶς εἰσιν ἐπ' ἀριστερᾶς Σκύθαι] Legendus ſic eſt hic locus, ut recte admonet Hœſchelius: ἐν δὲ τῇ Μαιώτιδι λίμνῃ εἰσπλέοντι, εἰσὶν ἐπ' ἀριστερᾶς Σκύθαι. Videtur enim incuria quadam exſcriptorum iteratum fuiſſe vocabulum ἀριστερᾶς, atque id errori huic viam ſtraviſſe. *Voſſius.*

Παρὰ γῆν λογιζόμενος σῶσαι] Sic emendavit hunc locum incomparabilis vir Cl. Salmaſius: παρὰ γῆν λογιζόμενος ὅσαι γεγραμμέναι εἰσὶ νύκτες, ἀντὶ τούτων ἡμέρας, καὶ ὅπου στάδιοί εἰσι γεγραμμένοι, ἀντὶ τῶν φ΄ σταδίων ἡμερήσιον τὸν πλοῦν &c. *Voſſius.*

Itane, ut tam belle procedat oratio Græca περιπλέοντι . . . λογιζόμενος . . . γίνεται? Miror tamen nihil amplius adferri ab Voſſio. Nam ſequentia verba τῆς Εὐρώπης ὁ παράπλους penitus omittit in interpretatione. Immo eſt locus egregius, unde lucidiſſime colligitur & veriſſime, quam ſolitus fuerit

dimidiam Ponti partem exæquet Mæotis palus) ſit dierum CLIII. Maximi vero in Europa fluvii ſunt, Tanais, Iſter, & Rhodanus.

σαδίων ἡμεραὶ οὖ πλεόνους, γίνεται τῆς Εὐρώπης ὁ παράπλους, τοῦ Πόντου ὄντος ἴσου καὶ τοῦ ἡμίσεος μέρους τῆς Μαιώτιδος λίμνης, ἡμερῶν ρνγʹ. Μέγιστοι δὲ ποταμοὶ εἰσὶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ὁ Τάναϊς, ὁ Ἴστρος, ὁ Ῥοδανός.

ASIA.

ΑΣΙΑ.

rit Scylax grandioribus illis diviſionibus interdum immiſcere minores & magis ſingulares cum titulo, qui materiam omnem in ſe contrahat. Id hoc loco clariſſimum eſt, ubi voces Παράπλους πάσης τῆς Εὐρώπης conſiderandæ ſunt pro titulo, nequaquam annexæ ſequentibus, quæ incipiunt ab vocibus Ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν &c. tum ſcribendum λογιζομένῳ ταῦτα. Ex literis enim ω τε • commutatæ & confectæ ſunt ος σω. Sic niſi fallor, omnia ſunt liquida & aperta. Cæterum id quod ſtatuo, patet quoque ex loco ſuperiore in pagina 66. ubi plane non ambigo, quin ita ſcripſerit Scylax. Καὶ ἄλλος Κύπασις. ΙΜΒΡΟΣ ΚΑΙ ΛΗΜΝΟΣ. Κατὰ τὸν Μέλανα κόλπον Ἴμβρος ἐστὶ νῆσος καὶ πόλις, καὶ Λῆμνος &c. *Gronovius*.

ΑΣΙΑ.

Ἀπὸ Τανάϊδος δὲ ποταμοῦ ἄρχεται ἡ Ἀσία Σαυρομάται, καὶ πρῶτον ἔθνος αὐτῆς ἐστὶν ἐν τῷ Πόντῳ Σαυρομάται. Σαυρομάτων δέ ἐστιν ἔθνος γυναικοκρατούμενοι.

ΜΑΙΩΤΑΙ.

Τῶν γυναικοκρατουμένων ἔχονται Μαιῶται.

ΣΙΝ-

ASIA.

Poſt Tanaim fluvium incipit Aſia, & prima ejus gens in Ponto eſt Sauromatarum. Horum quoque ex gente ſunt Gynæcocratumeni, ſive qui à mulieribus reguntur.

MÆOTÆ.

Gynæcratumenis contermini ſunt Mæotæ.

SIN-

Ἄρχεται ἡ Ἀσία, Σαυρομάται καὶ πρῶτον] Vocem Σαυρομάται puto ſupraſcribendam eſſe novo tmemati: ſequens autem particula καὶ, delenda eſt. *Voſſius.*

Μετὰ δὲ Μαιώτας Σιντοὶ ἔθνος] Diverſi hi ſunt à Sintiis Thraciae, quos Sapas etiam appellant. Stephanus: Σάπαι ἔθνος Θρᾴκης. Λέγονται Σαπαῖοι καὶ Σίντιοι. Sic legendum. Sindi vero iidem ſunt ac Sintii. Heſychius: Σίνδοι ἔθνος Ἰνδικόν. ἔστι δὲ πόλις ἐκεῖ Σινδικὸς λιμὴν λεγομένη. Pro Ἰνδικὸν ſcribendum Σινδικόν. Quod ipſum mendum apud eundem, cum ſcribit: Κερκέται ἔθνος Ἰνδικόν, pro Σινδικόν. Alibi etiam recenſet civitatem Βόσπορον τῆς Ἰνδικῆς: ubi ſimiliter legendum eſt Σινδικῆς. Pariter peccatum in Ἀστερουσία, Ἰξιβάται, & aliis in locis. Etiam apud alios is error propagatus eſt. Herodotus lib. IV: Ἐς δὲ Θεμίσκυραν τὴν ἐπὶ Θερμώδοντι ποταμῷ ἐκ τῆς Ἰνδικῆς (κατὰ τοῦτο γάρ ἐστι τοῦ Πόντου εὐρύτατον) τριῶν τε ἡμερέων καὶ δύο νυκτῶν πλόος. Ubi interpretes legunt, ἐκ τῆς Σκυθικῆς. Male. Legendum, Σινδικῆς. Poſterioris tamen ætatis Græci Sindicam videntur appellaſſe Indicam. Quare nec magnopere cum quoquam contenderim, qui apud Stephanum, & Heſychium, Indicos retineat. Antiquiores tamen omnes unanimi conſenſu Sindos & Sindicam vocant: ut ſaltem dubium non ſit, quin & ita Herodotus ſcripſerit. Recentiores vero eam regionem etiam Indiam appellaſſe, oſtendit Socrates, Hiſt. Eccleſiaſticæ lib. I. cap. XV. Ἡνίκα οἱ ἀπόστολοι κλήρῳ τὴν εἰς τὰ ἔθνη πορείαν ἐποιοῦντο, Θωμᾶς μὲν τὴν Πάρθων ἀποστολὴν ὑπεδέχετο. Ματθαῖος δὲ [lege Ματθίας] τὴν Αἰθιοπίαν· Βαρθολομαῖος δὲ ἐκληροῦτο τὴν συνημμένην ταύτῃ Ἰνδίαν τὴν ἐνδοτέρω ἣν προσοικεῖ βαρβάρων ἔθνη πολλά, διαφόροις χρώμενα γλώσσαις. Non aſſentio iis, qui id capiunt de Indis orientalibus: licet ea apud omnes reccpta ſit opinio: ut qui credant, Bartholomæum in Indiam veniſſe, non verò in hanc Sindicam. Vereor

&

SINTI.

Poſt Mæotas, gens Sintorum. Pertingunt hi & extra paludem. Urbeſque in iis Græcæ ſunt

ΣΙΝΤΟΙ.

Μετὰ δὲ Μαιώτας Σιντοὶ ἔθνος. Διήκουσι γὰρ οὗτοι καὶ εἰς τὰ ἔξω τῆς λίμνης. Καὶ εἰσὶν ἐν αὐτοῖς πόλεις Ἑλληνίδες αἵδε·

Φα-

& ne æquè fallantur, qui putant, Andream, fratrem Simonis Petri, & Matthiam, ad Chriſtianam religionem propagandam profectos eſſe in Æthiopiam illam magnam, quam hodie Abaſenam dicunt. Longè mihi veriſimilius fit, perveniſſe illos in Æthiopiam Ponticam, quæ in Colchorum eſt regione, & Sindicæ, ſive Indiæ, contermina eſt. Liquet id ex Hieronymi catalogo ſcriptorum Eccleſiaſticorum, cujus verba adſcribam: *Andreas, frater Simonis Petri, ut majores noſtri prodiderunt, Scythis, & Sogdianis, & Saccis, prædicavit Euangelium Domini noſtri Jeſu Chriſti, & in Auguſta civitate prædicavit, quæ cognominatur Magna, ubi eſt irruptio Apſari, & Phaſis fluvius: illic incolunt Æthiopes interiores.* Et poſt: *Matthias, cum unus eſſet è numero ſeptuaginta, allectus in ordinem undecim Apoſtolorum, in locum Judæ Iſcariotæ, qui fuit proditor, in altera Æthiopia, ubi eſt irruptio Apſari, & Hyſſi portus, prædicavit Euangelium, cum eſſent homines agreſtes.* Recte itaque Socrates interiorem Indiam Æthiopiæ interiori vicinam facit, cum ambæ ſint ad Pontum, ſibique conterminæ. Falſi vero ſunt, qui credunt, Andream & Matthiam Apoſtolos in Æthiopia ſub Ægypto Euangelium prædicaſſe: aut qui Bartholomæum ad Indos Orientales conceſſiſſe credunt. Quæ tamen opinio non tantum apud Europæos obtinet; ſed etiam ad Indos, & Æthiopas, propagata eſt. Hanc Ponticam Æthiopiam nonnulli inter veteres Libyam appellarunt. Sane id facit Palæphatus apud Harpocrationem: Παλαίφατος δ' ἐν ἑβδόμῃ Τρωϊκῶν, ἐν τῇ Λιβύῃ φησὶν ὑπεράνω Κόλχων οἰκεῖν τοὺς Μακροκεφάλους. Vide quoque Suidam in voce Μακροκέφαλοι; ubi id ipſum reperies. Nihil igitur mutandum. Forte hi Libyes ſunt, quos eo deductos à Nabucodroſoro videtur ſignificare Megaſthenes, cum inquit: Ναβουκοδρόσορον Ἡρακλέος ἀλκιμώτερον γεγονότα ἐπί τε Λιβύην, καὶ Ἰβηρίην στρατεῦσαι, ταύτας δὲ χειρωσάμενον ἀπόδασμον αὐτέων εἰς τὰ δέξια τοῦ Πόντου κατοικίσαι. Ad quæ verba Scaliger: *In Ægyptum expeditionem feciſſe, diſerte conſtat ex* XXIX, XVIII, *Ezechielis. Inde in Libyam tranſiſſe non inviti credimus. Sed de Iberia dubitamus, niſi ſit Iberia ad partes Ponti Euxini. Quod quidem ſequentia probant, in quibus dicitur, devictarum nationum colonias ad dexteriora Ponti deportatas.* Imo ſequentia contrarium teſtantur. Juxta enim Megaſthenem, Iberes illi Aſiatici ſunt Europæorum Iberorum coloni. Nulli igitur ante in Aſia Iberi, cum quibus bellum potuerit gerere Nabuchodonoſorus. Vel ſi fuere, fuerunt ad dexteram Ponti. Nihil

itaque

Φαναγόρου πόλις, Κῆποι, Σινδικὸς λιμὴν, Πάτους.

ΚΕΡΚΕΤΑΙ.

Μετὰ δὲ Σινδικὸν λιμένα Κερκέται ἔθνος, καὶ πόλις Ἑλληνὶς Τορικὸς καὶ λιμήν.

ΑΧΑΙΟΙ.

Μετὰ δὲ Κερκέτας Ἀχαιοὶ ἔθνος.

HNIO-

ſunt hæ: Phanagori urbs, Cepi, Sindicus portus, Patus.

CERCETÆ.

Poſt Sindicum portum Cercetæ ſequuntur, & urbs Græca Toricus cum portu.

ACHÆI.

Poſt Cercetas gens eſt Achæorum.

HE-

itaque fecerit Nabuchodonoſorus, ſi eos ad dexteriora Ponti deduxerit; quando & antea ibi fuerint. *Voſſius*.

Πάτους] Hunc locum Strabo lib. XI. appellat, τὰ Βάτα. Sæpiſſime enim confunduntur Π, & Β: ut Βρεττανία, Πρεττανία; Αμβρακία, Αμπρακία; Ναβαταῖοι, Ναπαταῖοι; & ſexcentis talibus. Hujus quoque urbis Ptolomæus meminit: cujus verba ſic legenda: Μετὰ τὴν Κορονκονδάμην ἐν τῷ Πόντῳ πόλιν, Βάτα πόλις, Ψύχρου ποταμοῦ ἐκβολαί. *Voſſius*.

Equidem appropinquant admodum literæ & totidem ſyllabæ. An etiam ſitus conveniat, dubito, nec jam exigendi opera eſt. Sed utique ad Scylacem maxime facit locus Plinii lib. VI. cap. 6. *Cepi Mileſiorum, mox Stratoclia, & Phanagoria, & pæne deſertum Apaturos.* In qua poſtrema voce cernis omnes eaſdem literas, ejuſque appellationis ratio conſtat ex Strabone, qui licet pro fano tantum habeat, Plinius in urbis numerum redigit, ut etiam diu poſt Geographus Ravennas, cui dicitur *Appatura*. *Gronovius*.

Πόλις Ἑλληνὶς Τορικὸς] Ptolemæus recenſet ἄκραν Ταρετικήν. *Voſſius*.

Μετὰ δὲ Κερκέτας Ἀχαιοὶ ἔθνος] Orchomeniorum hos eſſe colonos, nonnulli arbitrati ſunt; ut teſtatur Strabo lib. IX. Græcos ſaltem eſſe, vel nomen ipſum ſatis teſtatur. Rufus Feſtus:

- - - - - - - - Indeque Achæi
Ab Xanthi ripis, atque Idæo Simoënte
Inter chauri crepaſſent ſcruposas convallis.
Tranſvexere larem.

Verſum illum corruptiſſimum ſic emenda, *Inter chauricrepas, & ſcruposas convalles. Voſſius*.

Μετὰ δὲ Κοραξοὺς Κορικὴ ἔθνος] Puto legendum, Κωλικὴ, & Κωλικήν. Idque auctore Stephano: Κῶλοι ἔθνος πρὸς τῷ Καυκάσῳ· ἡ χώρα Κωλική. Vicinam fuiſſe Coraxis gentem, alibi teſtatur; Κοραξοὶ ἔθνος Κόλχων πλησίον Κώλων. *Voſſius*.

Γελωνοὶ

HENIOCHI.

Poſt Achæos gens eſt Heniochorum.

ΗΝΙΟΧΟΙ.

Μετὰ δὲ Ἀχαιοὺς Ἡνίοχοι ἔθνος.

CORAXI.

Poſt Heniochos gens eſt Coraxorum.

ΚΟΡΑΞΟΙ.

Μετὰ δὲ Ἡνιόχους Κοραξοὶ ἔθνος.

COLICA.

Poſt Coraxos eſt Colica gens.

ΚΟΡΙΚΗ.

Μετὰ δὲ Κοραξοὺς Κορικὴ ἔθνος.

MELANCHLÆNI.

Poſt Colicam ſequuntur Melanchlæni, & in iis Metaſoris fluvius, & Ægipius fluvius.

ΜΕΛΑΓΧΛΑΙΝΟΙ.

Μετὰ δὲ Κορικὴν Μελάγχλαινοι ἔθνος, καὶ ποταμὸς ἐν αὐτοῖς Μετάσωρις, καὶ Αἰγύπιος ποταμός.

GELONI.

Poſt Melanchlænos ſunt Geloni.

ΓΕΛΩΝΟΙ.

Μετὰ δὲ Μελαγχλαίνους Γέλωνοι.

COLCHI.

Poſt hos ſequitur Colchorum gens, & Dioſcurias urbs, & Tyenis urbs Græca, & Tyenis fluvius, & Cherobius fluvius,

ΚΟΛΧΟΙ.

Μετὰ δὲ τούτους Κολχοὶ ἔθνος, καὶ Διοσκουρὶς πόλις, καὶ Γυηνὸς πόλις Ἑλληνὶς, καὶ Γυηνὸς ποταμὸς, καὶ Χερόβιος πο-

Γελωνοὶ] Gelonos Aſiaticos habet Ἀργοναυτικὸν id, quod ſub Orphei nomine prodit:

Καὶ ῥα πανημερίῃσι πονούμενοι εἰρεσίῃσι
Μαιώτας πρώτους ἀφικανόμεθ' ἀβροχίτωνας,
Ἠδὲ Γελωνὸν ἔθνος, βαθυχαίτων τ' ἄπλετα φῦλα. *Voſſius.*

Διοσκουρὶς] Lege Διοσκουριάς; ut omnes. *Voſſius.*

Καὶ Γυηνὸς πόλις καὶ Γυηνὸς ποταμὸς] Forte legendum eſt Τυηνὶς utrobique, ex Stephano, Τυηνὶς πόλις Κόλχων, ἀπὸ Τυηνίδος ποταμοῦ. Niſi mavelis Πυῆνις. Stephanus: Πυῆνις πόλις Κόλχων· τὸ ἐθνικὸν Πυηνίτης. *Voſſius.*

Χερόβιος] Forte Χῶβος, ex Arriano, aliiſque. *Voſſius.*

ποταμὸς, Χόρσος ποταμὸς, Ἄρειος ποταμὸς, Φάσις ποταμὸς, καὶ Φάσις Ἑλληνὶς πόλις, καὶ ἀνάπλους ἀνὰ τὸν ποταμὸν σταδίων ρπ', εἰς πόλιν Μάλλην μεγάλην Βάρβαρον, ὅθεν ἡ Μήδεια ἦν. Ἐνταῦθα ἐστὶ Ῥὶς ποταμὸς, Ἴερις ποταμὸς, Ἄψαρος ποταμός.

vius, Chorſus fluvius, Arius fluvius, Phaſis fluvius, & Phaſis urbs Græca, & navigatio ſecundum hunc fluvium ſtadiorum eſt CLXXX, ad Malam civitatem Barbaram, unde erat Medea. Ibi eſt Rhis flumen, Iſis fluvius, Apſarus fluvius.

ΒΟΥΣΗΡΕΣ.

Μετὰ δὲ τοὺς Κόλχους Βούσηρες ἔθνος, καὶ Δαραάνων ποταμὸς, καὶ Ἀρίων ποταμός.

BYZERES.

Colchos ſequuntur Byzeres, & Daraanon fluvius, & Arion fluvius.

ΕΚΕΧΕΙΡΙΕΙΣ.

Μετὰ δὲ Βούσηρας Ἐκεχειριεῖς ἔθνος, καὶ ποταμὸς Πορδανὶς, καὶ

ECECHIRIES.

Poſt Byſeras ſequitur gens Ecechiries, & fluvius Prytanis,

Χόρσος ποταμὸς] Forte Χάρειος, ut vocat Arrianus. *Voſſius.*

Εἰς πόλιν Μάλλην μεγάλην, Βάρβαρον] Malam urbem in Colchis non novi, in qua Medea nota ſit. Scribo itaque, εἰς πόλιν Κύταιαν. Cytas enim ſive Cytæam patriam Medeæ faciunt omnes. Stephanus: Κύταια, πόλις Κολχικὴ, πατρὶς Μηδείας. Unde crebro poetæ Medeam vocant Cyteïda virginem, quod notiſſimum. *Voſſius.*

Ἴερις ποταμὸς] Lege Ἶσις, ut eſt apud Arrianum, Plinius lib. VI. cap. IV. *Flumina Acampſis, Iſis, Mogrus, Bathys.* Sic legendus eſt ille locus, non ut vulgo: *Flumina Campſeoniſis, Nogrus, Bathys. Voſſius.*

Βούσηρες] Scribe, Βύζηρες. Stephanus: Βύζηρες ἔθνος ἐν τῷ Πόντῳ· ἐστι καὶ Βυζηρικὸς λιμήν. Item alibi in voce Χοῖ, ex Hecatæo: Χοῖσι δ' ὁμουρέουσι πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα Βύζηρες. Non Δίζηρες, ut vulgo. *Voſſius.*

Ἐκεχειριεῖς] Suſpecta lectio. *Voſſius.*

Ποταμὸς Πορδανὶς, καὶ Ἄρεψις ποταμὸς] Forte ſcribendum; ποταμὸς Πρύτανις, καὶ Ἄρχαβις ποταμός. Ita habet Arrianus; niſi is mendoſus ſit, & pro Ἄρχαβις legendum Ἄρκαδις, ut habet Ptolomæus. Sed prius malim. Ita enim & Ammianus Marcellinus. *Voſſius.*

Certe hæc vocabula Ὠδεινιὸς & Λίμνη Ἄρεψις notari videntur ab Geographo Ravennate in libro V. *Gadinio*, *Athenas*, *Arcabis*. Ut Λίμνη videatur extitiſſe pro Ἀτήνη vel Ἀθήνη. *Gronovius.*

Λίμνη

nis, & Archabis fluvius, Limne urbs, Odinius urbs Græca.

BECHIRI.

Poſt Ecechiries eſt gens Bechirorum, Bechiricus portus, Bechirias urbs Græca.

MACROCEPHALI.

Poſt Bechiras gens eſt Macrocephalorum, & Pſorôn portus, Trapezûs urbs Græca.

MOSSYNOECI.

Poſt Macrocephalos ſunt Moſſynœci, & Zephyrius portus, Chœrades urbs Græca, Martis inſula. Hi montes inhabitant.

TIBARENI.

Poſt Moſynos ſequitur gens Tibarena.

CHA-

καὶ Ἄρχαβις ποταμὸς, Λίμνη πόλις, Ὠδεινιὸς πόλις Ἑλληνίς.

ΒΕΧΕΙΡΟΙ.

Μετὰ Ἐκεχειριεῖς Βέχειροι ἔθνος, Βεχειρικὸς λιμὴν, Βεχειρὰς πόλις Ἑλληνίς.

ΜΑΚΡΟΚΕΦΑΛΟΙ.

Μετὰ δὲ Βέχειρας Μακροκέφαλοι ἔθνος, καὶ Ψωρῶν λιμὴν, Τραπεζοῦς πόλις Ἑλληνίς.

ΜΟΣΣΥΝΙΚΟΙ.

Μετὰ δὲ Μακροκεφάλους Μοσσυνικοὶ ἔθνος, καὶ Ζεφύριος λιμὴν, Χοιράδες πόλις Ἑλληνὶς, Ἄρεως νῆσος. Οὗτοι ὄρη κατοικοῦσιν.

ΤΙΒΑΡΗΝΟΙ.

Μετὰ δὲ Μοσινοὺς ἔθνος ἐστὶ Τιβαρηνοί.

ΧΑ-

Λίμνη πόλις] Ptolomæo videtur eſſe Ξυλίνη πόλις. *Voſſius.*

Βέχειροι] Alter codex legit Βεχειρική. *Voſſius.*

Βεχειρὰς πόλις] Βεχειρὶς, vel Βεχειριάς. Ita Salmaſius. *Voſſius.*

Μοσσυνικοί] Legendum Μοσσυνοίκοι, vel Μοσσυνοί. *Voſſius.*

Ζεφύριος λιμὴν] Meminit hujus quoque portus Arrianus. *Voſſius*

Χοιράδες πόλις Ἑλληνὶς] Stephanus: Χοιράδες, πόλις Μοσσυνοίκων. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· Τιβαρηνοῖσι δὲ πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα Μοσσύνοικοι ὁμουρέουσιν· ἐν δὲ αὐτοῖσι Χοιράδες πόλις. Sic enim legendus locus iſte. *Voſſius.*

Μοσινοὺς] Repone Μοσυνοὺς. Sic quoque eos appellat Nicolaus Damaſcenus in libello de moribus apud Stobæum. De iiſdem Pomponius lib. I. cap. XXI: *Ultra Tibarenos, Moſynoeci turres ligneas ſubeunt, notis corpus omne perſignant, propatulo veſcuntur, promiſcue concumbunt. Et palam reges ſuffragio deligunt*, &c. Sic reſcripſit Hermolaus Barbarus; eumque temere ſecutus Pintianus, & Scottus, cum antea legeretur *Moſſyni*. Utrumque enim dicitur.

ΧΑΛΥΒΕΣ.

Μετὰ δὲ Τιβαρηνοὺς Χάλυβες εἰσὶν ἔθνος, καὶ Γενέσιντης λιμὴν κλειστὸς, Ἀμένεια πόλις Ἑλληνὶς, καὶ Ἀσινεία ἀκρόπολις Ἑλληνίς.

ΑΣΣΥΡΙΑ.

Μετὰ δὲ Χάλυβας Ἀσσυρία ἐστὶν ἔθνος, καὶ ποταμὸς Θερμώδων, καὶ πόλις Ἑλληνὶς Θεμίσκυρα, Λύκαστος ποταμὸς, καὶ πόλις Ἑλληνὶς, Ἅλυς ποταμὸς, καὶ Κάρουσα πόλις Ἑλληνὶς, Σινώπη πόλις Ἑλληνὶς, Κερασοὺς πόλις Ἑλληνὶς,

CHALYBES.

Poſt Tibarenos gens eſt Chalybum, & Genetes portus clauſus, Amenia urbs Græca, & Iaſonium promuntorium eſt urbs Græca.

ASSYRIA.

Poſt Chalybas eſt Aſſyria, & fluvius Thermodon, & urbs Græca Themiſcyra, Lycaſtus fluvius, & urbs Græca, Halys fluvius, & Caruſſa urbs Græca, Sinope urbs Græca, Ceraſus urbs Græca, Ochecrænus

dicitur. Sequentia verba Pomponii ſic reſcribe: *Promiſcue concumbunt, & palam. Reges ſuffragio deligunt.* Hanc emendationem firmat Diodorus Siculus libro XIV, de Moſſynœcis agens: Βαρβαρώτατον δ' ἔφασαν οἱ στρατιῶται τοῦτο διεληλυθέναι τὸ ἔθνος, καὶ ταῖς μὲν γυναιξὶν αὐτοὺς πλησιάζειν ἁπάντων ὁρώντων. Nihil ſane miri dixiſſet Pomponius, ſi ſcripſiſſet, reges ab iis palam ſuffragio deligi. Apud Valerium quoque Flaccum libro V. male emendarunt *Moſſynœci*, cum antea legeretur *Moſſynichi*.

Vos quoque non notæ mirati vela carinæ
Moſſynichi: vos & ſtabulis Macrones ab altis,
Byzereſque vagi, &c.

Hic pro *Moſſynichi* ſcribe *Moſſyni*. Male namque medentur huic loco, qui ita reſcribunt.

Moſſynœci: vos ſtabulis Macrones ab altis,

Etſi in pluribus ſic codicibus legatur: ſed inepte. *Voſſius.*

Γενέσιντης λιμὴν κλειστός] Lege, Γενήτης λιμὴν κλειστός. Stephanus, Γενήτης, λιμὴν καὶ ποταμὸς &c. Quod jam obſervatum eſt Salmaſio. *Voſſius.*

Ἀσίνεια ἀκρόπολις Ἑλληνὶς] Arbitror ſcribendum, Ἰασώνιον, pro Ἀσίνεια, cujus meminit Arriani epitomator in Periplo Ponti, & Ptolomæus. Videſis quoque de hoc Strabonem. Pro ἀκρόπολις vero, quod hic locum non habet, lege, ἄκρα καὶ πόλις. *Voſſius.*

Κάρουσα] Arrianus, & Marcianus Heracleota, Κάρουσαν vocant, per ſimplex ſigma. *Voſſius.*

Ὀχέ-

rænus fluvius, Harmene urbs Græca cum portu, Tetracis urbs Græca.

νις, Ὀχέραινος ποταμὸς, Ἁρμένη πόλις Ἑλληνὶς καὶ λιμήν, Τετράκις πόλις Ἑλληνίς.

PAPHLAGONIA.

Poſt Aſſyriam ſequitur Paphlagonum gens. Eſt in ea Stephane portus, Coluſſa urbs Græca, Cinolis urbs Græca, Carambis urbs Græca, Cytorus urbs Græca, Seſamus urbs Græca, & Parthenius fluvius, Tijum

ΠΑΦΛΑΓΟΝΙΑ.

Μετὰ δὲ Ἀσσυρίαν Παφλαγονία ἔθνος. Ἔστι δὲ ἐν αὐτῇ Στεφάνη λιμήν, Κολοῦσσα πόλις Ἑλληνὶς, Κορωνὶς πόλις Ἑλληνὶς, Κάραμβος πόλις Ἑλληνὶς, Κύτωρος πόλις Ἑλληνὶς, Σησαμὸς πόλις Ἑλληνὶς, καὶ Παροίνιος ποταμὸς, Τίθιον

Ὀχέραινος ποταμὸς] Non puto alibi reperiri hunc fluvium. In fragmento epitomes Artemidori, & Menippi, hic deſcribitur Ὀχοσβάνης ποταμός. *Voſſius.*

Apud Plinium VI, 3. leguntur hæc: *Eſt & Ceraunus intus clarus*, omnino fluvium denotantia, ut collegit eruditus editor, qui in altero codice Regio illic teſtatur legi *Cœranus.* Attende, mi lector, an non ſit hic ipſe. *Gronovius.*

Κορωνὶς πόλις Ἑλληνὶς] Κορώνη Stephano Bithyniæ civitas eſt. Sed ea nihil ad hanc Paphlagonicam. Legendum itaque arbitror Κινωλίς. Strabo lib. XII: Μετὰ δὲ Κάραμβιν Κίμωλις, καὶ Ἀντικίμωλις, καὶ Ἀβώνου τεῖχος. Utrumque enim dicitur, & Κίμωλις, & Κίνωλις. Arrianus habet Κίνωλις: & ſic etiam τεμμάχιον illud Artemidori Epheſii & Menippi, quod à Marciano Heracleota in Epitomen contractum eſt. Hujus verba ſic legenda: Ἀπὸ Αἰγινήτου ἐπὶ Κίνωλιν κώμην καὶ ποταμὸν στάδια ξ΄· ἔχει δὲ καὶ ὕφορμον· Εἰς τὴν καλουμένην Ἀντικίνωλιν στάδια ξ΄. Non, ut vulgo; ἀπὸ Αἰγινήτου ἐπὶ Κινώλην κώμην καὶ ποταμὸν· ἔχει δὲ καὶ ὕφορμον εἰς τὴν καλουμένην Ἀντικίνων στάδια ξ΄. *Voſſius.*

Κάραμβος] Scribendum eſt, Κάραμβις, ut omnes nuncupant. *Voſſius.*

Κύτωρος] Male antea legebatur, Κύτωρις. Diodorus Siculus libro XIV hanc Tibarenis attribuit, non Paphlagoniæ; ut Scylax: Ταύτην μὲν οὖν τὴν χώραν ἐν ἡμέραις ὀκτὼ διεπορεύθησαν· τὴν δὲ ἐχομένην ἐν τρισὶν, ἣν ἐκάλουν Τιβαρηνίαν. Κακεῖθεν εἰς Κοτύωρα πόλιν παρεγενήθησαν Ἑλληνίδα, Σινωπέων ἄποικον. Sic legendum. Nam Κοτύωρα nonnulli veterum etiam appellarunt τὴν Κύτωρον. Ut Xenophon, unde hæc habet Diodorus. *Voſſius.*

Παροίνιος ποταμὸς] Lege cum magno Salmaſio, Παρθένιος. *Voſſius.*

Τίθιον πόλις Ἑλληνὶς, καὶ λιμὴν Ψύλλα, καὶ ποταμὸς Καλλίχορος.

Tijum urbs Græca, & portus Pſylla, & fluvius Callichorus.

ΜΑΡΙΑΝΔΥΝΟΙ.

Μετὰ δὲ Παφλαγονίαν Μαριανδυνοὶ εἰσὶν ἔθνος. Ἐνταῦθα πόλις ἐστὶν Ἡράκλεια Ἑλληνὶς, καὶ ποταμὸς Λύκος, καὶ ἄλλος ποταμὸς Ὕπιος.

MARIANDYNI.

Poſt Paphlagoniam Mariandynorum eſt natio. Illic eſt Heraclea urbs Græca, & fluvius Lycus, & alius fluvius Hypius.

ΒΙΘΥΝΟΙ.

Μετὰ δὲ Μαριανδυνοὺς, εἰσὶ Θρᾷκες Βιθυνοὶ ἔθνος, καὶ ποταμὸς Σαγάριος, καὶ ἄλλος ποταμὸς Ἀρτώνης, καὶ νῆσος Θλωίας. Οἰκοῦσι δὲ αὐτὴν Ἡρακλεῶται, καὶ ποταμὸς Ῥήβας, εἶτ' εὐθὺς Πόρος, καὶ τὸ προειρημέ-

BITHYNI.

Mariandynos ſequuntur Thracica gens Bithyni, & flumen Sangarius, & aliud flumen Artanes, & Thynias inſula. Inhabitant hanc Heracleotæ, & fluvius Rhebas, ſtatim dein eſt fretum, & ſuprà memoratum fanum

Τίθιον πόλις Ἑλληνὶς] Scribendum puto, Τήϊον π. Ἑλληνίς. Sic Strabo paſſim appellat τὴν Κίον. Nec aliter Conſtantinus Porphyrogenneta in Themat. Imp. Orientalis, & Euſtathius ad Homerum. Non itaque audiendus vir maximus, qui apud Strabonem Τίειον reponit, pro Τήϊον, idque auctoritate Stephani. Potius ego crediderim, ipſum Stephanum eſſe emendandum, ſcribendumque Τήϊον apud eum, non Τίειον. *Voſſius.*

Μαριανδυνοὶ] Nonnulli Μαριανδηνοὶ ſcribunt, per τὸ ι. Sed utrumque dicitur. Xenophon initio Κύρου παιδείας, vocat eos Μεγαδηνοὺς: Ἦρξε δὲ καὶ Βακτρίων, καὶ Ἰνδῶν, καὶ Κιλίκων. ὡσαύτως δὲ Σακῶν, καὶ Παφλαγόνων, καὶ Μεγαδηνῶν. Sed ſcribe Μαριανδυνῶν. *Voſſius.*

Σαγάριος] Sæpius legitur Σαγγάριος. Sed variis id vocabulum modis effertur. Quidam Σάγαρον appellant: Latinorum nonnullis eſt Sagaris: & ſic quoque dicitur in libello de fluminibus, qui Plutarcho adſcribitur. *Voſſius.*

Ἀρτώνης] Lege Ἀρτάνης, ut appellat Arrianus in Ponto Euxino. Vel Ἀρτάννης, ut Marcianus Heracleota in Epitome Artemidori & Menippi. *Voſſius.*

Νῆσος Θλωιάς] Legendum, Θυνιάς. *Voſſius.*

Εἶτ' εὐθὺς Πόρος] Fuit, quum putarem, legendum, Βόσπορος. Sed nihil mutandum. Πόρος quoque appellatur hoc fretum ab Appiano; ubi inquit, Mi-

fanum in oſtio Ponti, poſt hoc eſt urbs Chalcedon extra Thraciam, deinde ſinus Olbianus. Prætervectio Mariandynorum uſque ad intimum ſinus Olbiani receſſum (tantæ enim magnitudinis eſt Bithynorum Thracia) dierum eſt trium. Ab oſtio vero Ponti, uſque ad Mæotidis paludis oſtium, ſecundum Europam & Aſiam æqualis eſt navigatio.

ρημένον ἱερὸν ἐν τῷ στόματι τοῦ Πόντου, καὶ μετὰ τοῦτο πόλις Χαλκηδὼν ἔξω Θράκης, μεθ' ἣν ὁ κόλπος ὁ Ὀλβιανός. Παράπλους ἀπὸ Μαριανδυνῶν μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ κόλπου τοῦ Ὀλβιανοῦ (τοσαύτη γάρ ἐστιν ἡ Βιθυνῶν Θράκη) ἡμερῶν τριῶν. Ἀπὸ δὲ τοῦ στόματος τοῦ Πόντου, ἕως τὸ στόμα τῆς Μαιώτιδος λίμνης, παραπλήσιός ἐστιν ὁ πλοῦς, ὅτε παρὰ τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀσίαν.

MYSIA.

Thraciam excipit gens Myſorum. Eſt vero ea ad ſiniſtram Olbiani ſinus naviganti in Cianum ſinum uſque Cium. Myſia autem eſt peninſula. Urbes in ea Græcæ ſunt hæ; Olbia cum portu, Callipolis cum portu, promuntorium ſinus

ΜΥΣΙΑ.

Μετὰ δὲ Θράκην Μυσία ἔθνος. Ἔστι δὲ τὰ ἐπ' ἀριστερᾶ τοῦ Ὀλβιανοῦ κόλπου ἐκπλέοντι εἰς τὸν Κιανὸν κόλπον μέχρι Κίου. Ἡ δὲ Μυσία ἀκτή ἐστι. Πόλεις δ' ἐν αὐτῇ εἰσὶν Ἑλληνίδες αἵδε. Ὀλβία καὶ λιμὴν, Καλλίπολις καὶ λιμὴν, ἀκρωτήριον τοῦ Κιανοῦ

Mithridati in animo fuiſſe, πολεμεῖν ἐκ τῆς Εὐρώπης οὖσιν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, τὸν Πόρον ἐν μέσῳ θεμένῳ, ὃν κληθῆναι τινὲς νομίζουσι Βόσπορον, Ἰοῦς διανηξαμένης, ὅτε βοῦς γενομένη κατὰ ζηλοτυπίαν Ἥρας ἔφυγεν. *Voſſius.*

Εἰς Κιανὸν κόλπον μέχρι Κίου &c.] Hæc Cius eſt, quæ poſtea Pruſa eſt appellata; ut teſtantur, cum aliis, tum Strabo lib. XII. τῷ δ' Ἀστακηνῷ κόλπῳ ἄλλος (nimirum Cianus) συνεχής ἐστιν, εἰσέχων μάλιστα πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον· ἐν ᾧ Προῦσά ἐστιν, ἡ Κίος πρότερον ὀνομασθεῖσα. Emendandus eſt Memnon de Tyrannis Heracleæ, apud Photium: ἐκεῖθεν ὁ Τριάριος ἐπὶ Προυσιάδα τὴν ἐπιθαλάσσιον μετὰ τῆς δυνάμεως παραγίνεται. Αὕτη δὲ Κίος τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο, &c. Vulgo legitur, Κίερος; ut alio item loco apud eundem. Sed male utrobique. *Voſſius.*

Κιανοῦ κόλπου, καὶ ἐν ἀριστερᾷ Κίος πόλις, καὶ Κίος ποταμός. Παράπλους δὲ τῆς Μυσίας εἰς Κίον ἡμέρας μιᾶς.

ſinus Ciani, ad ſiniſtram Cius urbs, & Cius fluvius. Prætervectio Myſiæ uſque Cium eſt diei unius.

ΦΡΥΓΙΑ.

PHRYGIA.

Μετὰ δὲ Μυσίαν Φρυγία ἐστὶν ἔθνος, καὶ πόλεις Ἑλληνίδες αἵδε· Μύρλεια, καὶ Ῥύνδακος ποταμὸς, καὶ ἐπ' αὐτῷ Βέσβικος νῆσος, καὶ πόλις Πλακίου, καὶ Κύζικος ἐν τῷ ἰσθμῷ ἐμφράττουσα τὸν ἰσθμὸν, καὶ ἐντὸς τοῦ ἰσθμοῦ Ἀρτάκη. Κατὰ ταῦτα νῆσος ἐστὶ καὶ πόλις Προκόννησος, καὶ ἑτέρα νῆσος εὐλίμενος Ἐλαφόνησος. Γεωργοῦσι δὲ αὐτὴν Προκοννήσιοι. Ἐν δὲ τῇ ἠπείρῳ πόλις ἐστὶ Πρίαπος, Σάριος, Λάμψακος, Περκώτη,

Myſiam ſequitur Phrygum gens, urbeſque Græcæ hæ; Myrlea, & Rhyndacus flumen, ad quod eſt Besbicus inſula, & urbs Placia, in anguſtiis eſt Cyzicus iſthmum obſtruens, intra anguſtias eſt Artace. Circa hæc eſt Proconneſus inſula cum urbe, aliaque inſuper inſula Elaphoneſus, commodis inſtructa portubus. Hujus agrum colunt Proconneſii. In continenti eſt urbs Priapus, Parium, Lampſacus, Percote, Aby-

Κίος πόλις, καὶ Κίος ποταμὸς] Schol. Apollonii lib. I. Κίος ἐστι πόλις Μυσίας ἀπὸ Κίου τοῦ ἀφηγησαμένου τῆς Μιλησίων ἀποικίας, ὡς ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης ἐν Κιανῶν πολιτείᾳ. Κατῴκησαν δὲ αὐτὴν πρῶτον Μυσοὶ, ἔπειτα Κᾶρες, τρίτον Μιλήσιοι. Καὶ ποταμὸς δέ ἐστιν, οὕτως ὁ ποταμὸς ὀνομαζόμενος τὴν Μυσίαν περιρρέων, οὗ μνημονεύει Σκύλαξ ὁ Καρυανδεύς· περιρρέει δὲ καὶ τὴν πόλιν οὗτος. *Voſſius.*

Πόλις Πλακίου] Malim, πόλις Πλάκιον, vel Πλακίη. *Voſſius.*

Ἐλαφόνησος] Hinc patet, errare Plinium lib. v. cap. XXXI: ubi Proconneſum, & Elaphonneſum, unam eandemque eſſe inſulam aſſerit. Idem & alios nonnullos autumaſſe comperi ex Etymologico Magno, in voce Προκόννησος: ubi inquit, ὑπό τινων Προκόννησος Ἐλαφόννησος κέκληται. Sic enim legendum eſſe arbitror, non Ἀδελφόννησος, ut vulgo. Nec aliunde puto hanc opinionem profluxiſſe, quam quod πρὸξ, & ἔλαφος, idem fere ſit. *Voſſius.*

Σάριος] Res ipſa docet, legendum eſſe, Πάριον. Plin. lib. v. cap. XXXII: *Deinde Percote oppidum, & Lampſacum, antea Pityuſa dictum. Parium colonia, quam Homerus Adraſtium appellavit. Oppidum Priapos,* &c. Atqui diver-

Abydus, oſtiumque, quod ad Seſtum Propontidis hoc eſt.

κώτη, Ἄβυδος, καὶ τὸ στόμα κατὰ Σηστὸν τῆς Προποντίδος τοῦτό ἐστι.

TROAS.

ΤΡΩΑΣ.

Hinc Troas exordium capit, urbeſque in ea Græcæ ſunt hæ; Dardanus, Rhœteum, Ilium, quæ ſtadiis XXV. à mari abeſt, & in ea eſt fluvius Scamander. Circa hæc eſt Tenedus inſula cum portu; unde eſt Cleoſtratus Aſtrologus. Oppida in continenti ſunt, Achæum,

Ἐντεῦθεν δὲ Τρωὰς ἄρχεται, καὶ πόλεις Ἑλληνίδες εἰσὶν ἐν αὐτῇ αἵδε· Δάρδανος, Ῥοίτειον, Ἴλιον· ἀπέχει δὲ ἀπὸ τῆς θαλάτλης στάδια κέ, καὶ ἐν αὐτῇ ποταμὸς Σκάμανδρος. Καὶ νῆσος κατὰ ταῦτα κεῖται Τένεδος καὶ λιμὴν, ὅθεν Κλειόστρατος ὁ Ἀστρόλογος ἐστί. Καὶ ἐν τῇ ἠπείρῳ τοίχη καὶ Ἀγχιαλεῖον, καὶ

diverſam facit Strabo Adraſtiam a Pario lib. XIII: ἡ μὲν οὖν Ἀδράστεια πόλις μεταξὺ Πριάπου, καὶ Παρίου, ἔχουσα ὑποκείμενον πεδίον ὁμώνυμον, ἐν ᾧ καὶ μαντεῖον ἦν Ἀπόλλωνος Ἀκταίου, καὶ Ἀρτέμιδος κατὰ τὴν ἐπακτίαν. Sic lege. Idem facit Stephanus: nec dubium, quin is ex Strabone hauſerit. Sed puto Plinium eo reſpexiſſe, quod ſtatim poſt hæc verba ſubdit Strabo: εἰς δὲ Πάριον μετηνέχθη πᾶσα ἡ κατασκευὴ καὶ λιθία κατασπασθέντος τοῦ ἱεροῦ· καὶ ᾠκοδομήθη ἐν τῷ Παρίῳ βωμὸς, Ἑρμοκρέοντος ἔργον, πολλῆς μνήμης ἄξιον, κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κάλλος. *Voſſius.*

Τὸ στόμα κατὰ Σηστὸν τῆς Προποντίδος τοῦτο ἐστι] *Oſtium ad Seſtum Propontidis hoc eſt*. Ita ſupplendo reſarcivi hunc locum, ex editione Hœſchelii, quum nullo genere adſequerer, cur ex editione ſua Voſſius omiſerit quintam & ſextam in Græcis vocem: quod etſi opiner vitio typorum contigiſſe, tamen nec in Latinis eam tetigit. *Gronovius.*

Ὅθεν Κλειόστρατος ὁ Ἀστρόλογος ἐστὶ] Hic Cleoſtratus primus duos hædos, quos Heniochus manu ſiniſtra tenet, inter ſidera oſtendiſſe traditur. Autor ejus rei Hyginus in Aſtronomicis: *Hædos Cleoſtratus Tenedius dicitur primus inter ſidera oſtendiſſe*. Octaëterida quoque primum excogitaſſe, auctor eſt Cenſorinus *Voſſius.*

Τοίχη καὶ Ἀγχιαλεῖον] Puto legendum, τοίχη καὶ Ἀχαιόν, vel Ἀχαῖον, pro Ἀγχιαλεῖον. Strabo lib. XIII: μικρὸν δὲ προελθοῦσιν ἀπὸ τῆς παραλίας ταύτης, ἔστι τὸ Ἀχαῖον, ἤδη τῆς Τενεδίων περαίας ὑπάρχον. *Voſſius.*

Lego hunc locum paulo aliter, quam vir ſummus, qui vult legi τοίχη καὶ Ἀχαῖον. Ignoſcat, ſi credo melius convenire legi, Σιγεῖον καὶ Ἀχίλλειον. Loca ſunt nota & obvia in libris. *Palmerius.*

Nec dubitari poteſt, quin ipſæ literæ confirment prorſus poſtremum iſtud

καὶ κρατῆρες Ἀχαιῶν, Κολῶναι, Λάρισσα, Ἀμάξιτον, καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἵνα Χρύσης ἱερᾶτο.

Achæum, crateres Achivorum, Colonæ, Lariſſa, Amaxitum, & fanum Apollinis, ubi Chryſes ſacra peragebat.

ΑΙΟΛΙΣ.

ÆOLIS.

Ἐντεῦθεν δὲ Αἰολὶς χώρα καλεῖται. Αἰολίδες δὲ πόλεις ἐν αὐτῇ εἰσὶν ἐπὶ θαλάττῃ αἵδε. Κέ-

Regio, quæ ſequitur, Æolis appellatur. Civitates in ea Æolicæ ad mare ſunt hæ; Ce-

Ἀχιλλεῖον, quod propterea Holſtenius quoque ſic conjecerat in margines Stephani, ut patet pag.61. ut ambigi de illo non deceat. Prius cur ab eodem ſit intactum, non intelligo, utpote non minus pravum, nec ſatisfacere poteſt Palmerii Σίγειον, quum id nimis extendatur, etſi egregius ille vir viderit, quo tendi oporteret, quod etiam docent exempla ab Holſtenio adſcripta. Scilicet ſcripſit Σίγη καὶ Ἀχιλλεῖον. Σίγη enim appellatur etiam Stephano. Auſonius quoque dixit in Epitaphio Achillis. *Oſſa leguntur litore Sigæo. Gronovius.*

Κρατῆρες Ἀχαιῶν] Ego putem hoſce crateres Scylacis eſſe eoſdem, ac eos, quos Strabo λιμνοθαλάττας, & paludes, appellat, his verbis lib. XIII: Συμπεσόντες γὰρ, ὅ τε Σιμόεις, καὶ ὁ Σκάμανδρος ἐν τῷ πεδίῳ πολλὴν καταφέροντες ἰλὺν, ἀποχῶσι τὴν παραλίαν, καὶ τυφλὸν στόμα τε καὶ λιμνοθαλάττας καὶ ἕλη ποιοῦσι. Hauriunt enim hæ λιμνοθάλατται, & paludes, omnem eorum fluminum aquam, non ſecus ac crateres. Et ſane quemadmodum κρατὴρ proprie eſt, ἐν ᾧ τι κιρνᾶνυται, ſic etiam hæ limnothalattæ, & paludes κρατῆρες appellantur, quod in iis aqua Simoentis, & Scamandri, miſceatur. Sinum fuiſſe olim hic loci, auctor eſt Herodotus lib. II: τῶν γὰρ ἱρέων τῶν εἰρημένων τῆς ὑπὲρ Μέμφιν πόλιν κειμένων τὸ μεταξὺ γ' ἐφαίνετό μοι εἶναι κότε κόλπος θαλάσσης, ὥσπερ τά τε περὶ Ἴλιον καὶ Τευθρανίην, καὶ Ἔφεσόν τε, καὶ Μαιάνδρου πεδίον. Et hac de cauſa arbitror, accolas, effoſſa humo, lacus crebriores feciſſe, quo ſuperfluentum Simoentis, & Scamandri undis, eſſent receptacula. Quod ipſum ſatis conſtat Ægyptios quoque factitaſſe, ut, Nilo ſuam inundante regionem, aquæ in effoſſis lacubus deſiderent. *Voſſius.*

Equidem ſi fuerunt effoſſi iſti κρατῆρες, unde illis accidet nomen Achæorum, quum ab his effoſſi non ſint? Non convenit exemplum Ægypti cum hac regione. Si vetus lingua Græcorum reſpiciatur, totus ſinus Surrentinus ſive Neapolitanus olim Crater dictus, ut notat Holſtenius ad Ortelium pag.27, idque verum eſt, quum teſtetur Strabo libro v. unde excerpſit quoque Ortelius. Scribit CL. Sponius. Mais preſentement l'entrée du port de Troye en eſt bouchée, & il y reſte peu d'eau dans le baſſin, qui eſt preſque tout comblé de ſables. *Gronovius.*

Ἀμάξιτον] Al. Ἀμαξιτός. *Voſſius.*

Κέ-

Cebrene, Scepſis, Neandria, Pityia. Prætervectio Phrygiæ à Myſia uſque Antandrum eſt *.

Κέβρην, Σκῆψις, Νεάνδρεια, Πιτύεια. Παράπλους Φρυγίας ἀπὸ Μυσίας μέχρι Ἀντάνδρου.

LESBUS.

Circa hæc eſt Lesbus, Æolum inſula, urbeſque in ea v; Methymna, Antiſſa, Ereſſus, Pyrrha cum portu, Mitylene binis inſtructa portubus. Circa hanc eſt inſula cum urbe, Pordoſelene appellata. Sed ad continentem redeo, unde ad inſulas conceſſeram.

ΛΕΣΒΟΣ.

Κατὰ ταῦτα ἐστὶ νῆσος Αἰολὶς Λέσβος, ἐ πόλεις ἔχουσα ἐν αὐτῇ τάσδε, Μήθυμναν, Ἄντισσαν, Ἔρεσον, Πύῤῥαν καὶ λιμένα, Μιτυλήνην λιμένας ἔχουσαν δύο. Κατὰ δὲ ταύτην νῆσος ἐστὶ καὶ πόλις, ὄνομα δὲ ταύτης Πορδοσελήνη. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην ἐπὶ τὰς νήσους.

LYDIA.

Poſt Antandrum, & Myſiam inferiorem (extendebatur verò prius Myſia uſque ad Teuthraniam) ſequitur nunc Lydia. Myſi autem in ſuperiorem continentis tractum conceſſerunt. Urbes in ea, & in Lydia, Græcani-

ΛΥΔΙΑ.

Ἀπὸ Ἀντάνδρου καὶ τῆς Ἰνδίσης τῆς κάτω ἣν πρότερον μὲν δὴ αὐτὴν ἡ χώρα Μυσία μέχρι Τευθρανίας, νῦν δὲ Λυδία. Μυσοὶ δὲ ἐξανέστησαν εἰς τὴν ἤπειρον ἄνω. Εἰσὶ δὲ πόλεις ἐν αὐτῇ Ἑλληνίδες, καὶ ἐν τῇ Λυδίᾳ

Κέβρην] Aliter Κεβρήνη. *Voſſius.*

Πιτύεια] Omnino legendum Πιτύεια. *Voſſius.*

Παράπλους Φρυγίας ἀπὸ Μυσίας μέχρι Ἀντάνδρου] Puto, hic deeſſe numerum ſtadiorum, dierumve. *Voſſius.*

Πορδοσελήνη] Strabo, & Stephanus, inquiunt, Ποροσελήνην hanc appellaſſe nonnullos ἐκκλίνοντας τὸ δύσφημον τοῦ ὀνόματος. *Voſſius.*

Ἀπὸ Ἀντάνδρου καὶ τῆς Ἰνδίσης] Corruptiſſimus eſt locus. Nec tamen, quomodo emendandus ſit, poſſim affirmare. Mirum enim in modum confuſi ſunt harum gentium limites: quod Strabo lib. XIII. ſatis indicat. Cogitabam, num legendum eſſet hoc pacto: Ἀπὸ Ἀντάνδρου, καὶ τῆς Μυσίας, τῆς κάτω (ἣν πρότερον μὲν αὕτη ἡ χώρα Μυσία μέχρι Τευθρανίας) ἡ νῦν Λυδία. Sed alii viderint. *Voſſius.*

Lege

διὰ αἵδε· Ἄσυρα, οὗ τὸ ἱερὸν οἱ Ἀδραμύτιον. Ἡ δὲ χώρα Λεσβία, καὶ ὑπὲρ ταύτης ἡ Κίων χώρα, καὶ πόλις Ἀταρνεύς. ὑπὸ δὲ ταῦτα ἐπὶ θάλατταν λιμὴν Πιτάνη, καὶ ποταμὸς Κάικος. Μετὰ Πιτάνην Ἐλαία, Χρυώνειον Ἀχαιῶν λιμήν. Ἐν τούτῳ λέγονται Ἀχαιοὶ βουλεύσασθαι ἐπὶ τὸν Τήλεφον, πότερον στρατεύοιεν, ἢ ἀπίοιεν. Πόλις Μύρινα καὶ λιμὴν, Κύμη καὶ λιμήν. ὑπὲρ δὲ Κύμης ἐν μεσογείᾳ πόλις Ἐλλωίς ἐστιν Αἴγαι,

canicæ ſunt hæ; Aſtyra, ubi eſt fanum Dianæ, Adramytium. Regio verò hæc eſt Lesbiorum. Supra hanc Chiorum regio, & urbs Atarneus. Inferiùs ad mare eſt portus Pitane, & fluvius Caïcus. Pitanen ſequitur Elæa, Gryneum Achivorum portus. In hoc fama eſt Achivos deliberaſſe, utrum Telepho arma inferrent, an diſcederent. Urbs Myrina cum portu, Cyme cum portu. Supra Cymen in mediterraneo tractu eſt

Lege καὶ τῆς Ἴδης. Nam Antandrus ſub Ida monte fuit: cætera per ſe ſtare poterunt, ſi legas τὰ κάτω. *Palmerius.*

Ἄσυρα οὗ τὸ ἱερὸν οἱ Ἀδραμύτιον] Corruptus locus. Sic mihi videtur conſtituendus: Ἄστυρα οὗ τὸ ἱερὸν Ἀρτέμιδος. Ἀδραμύττιον. Sic namque Strabo lib. XIII.: Μυσίας δὲ Ἄστυρα τὴν πλησίον κώμην φασίν· ἦν δὲ πολίχνη ποτὲ, ἐν ᾗ τὸ τῆς Ἀστυρηνῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐν ἄλσει, προεστατούμενον μετ᾽ ἁγιστείας ὑπ᾽ Ἀντανδρίων, ἢ μᾶλλον γειτνιᾷ. *Voſſius.*

Optime repoſuit Voſſius Ἄστυρα, & ex loco Strabonis nobis præluxit ad veram lectionem: non dubito igitur, quin ſcripſerit Scylax: Ἄστυρα οὗ τὸ ἱερὸν οἱ Ἀδραμύττιοι Ἀδραμύττιον, *Aſtyra, ubi ſacrum habent Adramyttii.* Putavit exſcriptor Ἀδραμύττιοι & Ἀδραμύττιον eſſe repetitionem mendoſam, & alterum ſuſtulit. *Palmerius.*

Ἡ Κίων χώρα καὶ πόλις Ἀταρνεὺς] Lege, ἡ Χίων χώρα. Loquitur autem hic Scylax de locis, quæ Lesbii, & Chii, in continente poſſederunt; quæ ſanè non paucæ fuerunt. Quin ipſa quoque Troas Lesbiorum fuiſſet jure hæreditario, ni eam Athenienſes, duce Phrynone, præoccupaſſent; ut ſatis conſtat ex Strabonis lib. XIII. Atarneus autem Chiorum fuit: id namque ipſis mercedis loco datum a Mazare, quod Pactyam ei reſtituiſſent: ut cognoſcere eſt ex Herodoti lib. I: ἐξέδοσαν δὲ τὸν Πακτύην οἱ Χῖοι ἐπὶ τῷ Ἀταρνέϊ μισθόν. Τοῦ δὲ Ἀταρνέως τούτου ἐστὶ χῶρος τῆς Μυσίης, Λέσβου ἀντίος. *Voſſius.*

Χρυώνειον Ἀχαιῶν λιμὴν] Lege, Γρυνεῖον. Stephanus: Γρύνειον πολίχνιον Μυριναίων, οὗ καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, καὶ μαντεῖον ἀρχαῖον, καὶ ναὸς πολυτελὴς λευκοῦ λίθου. ἐν ᾧ τιμᾶται. Ἑκαταῖος δὲ τὴν πόλιν Γρύνειαν καλεῖ. Sic namque legendus hic locus,

eſt urbs Græca Ægæ, & Leucæ cum portubus, & Smyrna ubi Homerus agebat, Phocæa cum portu, & Hermus fluvius, Clazomenæ cum portu, Erythræ cum portu. Circa has eſt Chius inſula cum portu. Ad continentem me denuo confero. Agra urbs cum portu, Teos urbs cum portu, Lebedus, Colophon, in mediterraneo tractu eſt Notium cum por-

γαι, καὶ Λεῦκαι, καὶ λιμένες, καὶ Σμύρνα ἐν ᾗ Ὅμηρος ἦν, Φώκαια καὶ λιμὴν, καὶ Τέρμος ποταμὸς, Κλαζόμεναι καὶ λιμὴν, Ἐρυθραὶ καὶ λιμήν. Κατὰ ταύτας νῆσος ἐστὶ Χῖος καὶ λιμήν. Ἐπάνειμι πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον. Ἄγρα πόλις καὶ λιμὴν, Γῶς πόλις καὶ λιμὴν, Λέβεδος, Κολοφῶν, ἐν μεσογαίᾳ Νότιον καὶ λι-

locus, ut patet è Strabone lib. XIII. cujus ipſiſſima hæc ſunt verba de Grynio. *Voſſius.*

Καὶ Λευκαὶ καὶ λιμένες] Lege καὶ Λευκαὶ λιμήν: Cæterum ordo, quem ſequitur Scylax, eſt turbatus, & quædam poſita ſunt ὕστερον πρότερον. Nam Phocæam & Hermum debebat memorare ante Leucas & Smyrnam. *Palmerius.*

Merito offendit ad hos λιμένας Vir nobilis. Sed quis ille mos eſt tot literas ejiciendi? Unde Λευκὰς credit ab Scylace portum modo conſiderari? Res clara eſt, & literæ docent καὶ Τῆμνος. Strabo lib. XIII. Ταῖς Αἰολικαῖς πόλεσιν ἔτι καὶ τὰς Αἰγὰς προσληπτέον καὶ τὴν Τῆμνον. Plinius. V, 29. *Fuit in ora ejus oppidum Temnos, . . . Leuce in promontorio. Gronovius.*

Τέρμος ποταμὸς] Quis non videt, legendum eſſe Ἕρμος ποταμός? *Voſſius.*

Ἄγρα πόλις] Vix dubitem, quin hæc ſit eadem, quæ Ptolemæo eſt Ἄγαρρα, quam Lydiæ adſcribit. Admodum enim falluntur, qui putant, hanc eandem ac Ægas Æolicas; quas jam ſupra recenſuit Scylax. *Voſſius.*

Non poteſt eſſe Αἰγάρρα, quam urbem Ptolemæus Lydiæ adſcribit, quæ non attingebat mare (pace commentatoris doctiſſimi dixerim) ſed omnino legendum Ἔραι, quæ urbs erat in eo ordine cum portu, Teiis vicina, de qua Thucydides lib. 8. & Strabo lib. 14, cujus locum adſcribam, quoniam emendatione opus habet: Πρὶν δ' ἐλθεῖν ἐπὶ τὰς Ἐρυθρὰς πρῶτον μὲν Γέραι πολίχνιον, εἶτα Τήιον, *Prius autem, quam veniatur ad Erythras, primum quidem Eræ oppidulum.* Lege ex Thucydide, πρῶτον μὲν γ' Ἔραι, πολίχνιον ἐστὶ Τηίων. Sed de hoc loco ad Strabonem infra dicendum erit. *Palmerius.*

Γῶς πόλις] Omnino legendum, Τέως πόλις. *Voſſius.*

Κολοφῶν, ἐν μεσογαίᾳ Νότιον καὶ λιμὴν] Diſtingue aliter: Κολοφῶν ἐν μεσογαίᾳ, Νότιον καὶ λιμὴν, ut neceſſe eſt. *Palmerius.*

λιμὴν, Ἀπόλλωνος Κλαρίου ἱερὸν, Καΰςρος ποταμὸς, Ἔφεσος καὶ λιμὴν, Μαραθήσιον, καὶ ἐν τῇ ἠπείρῳ Μαγνησία πόλις Ἑλληνὶς, Ἄνα, Πανιώνιον, Ἐρασιςράτιος, Χαραδροῦς, Φώκαια, Ἀκαδαμὶς, Μυκάλη· ἐν τῇ Σανίων χώρᾳ ταῦτα ἐςίν. Πρὸ δὲ τῆς Μυκάλης Σάμος ἐςὶ νῆσος πόλιν ἔχουσα καὶ λιμένα κλειςόν. Αὕτη ἡ νῆσος οὐκ ἐλάσσων ἐςὶ Χίου. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην. Ἐπὶ τῆς Μυκάλης ἐςὶ πόλις Πριηνὴς λιμένας ἔχουσα δύο, ὧν τὸν ἕνα κλειςόν. Εἶτα ποταμὸς Μαίανδρος. Παράπλους δὲ Μυσίας καὶ Λυδίας, ἀπὸ Ἀςυρίων μέχρι Μαιάν-

portu, Apollinis Clarii fanum, Cayſtrus fluvius, Epheſus cum portu, Maratheſium, & in continenti Magneſia urbs Græca, Anæa, Panionium, Eraſiſtratius, Charadrûs, Phocæa, Acadamis, Mycale: hæc in Samiorum regione ſita ſunt. Mycalæ objacet Samus inſula, quæ urbem habet, & portum clauſum. Non minor eſt Chio hæc inſula. Sed ad continentem denuò me confero, unde digreſſus eram. Ad Mycalen urbs eſt Priene, cum portubus duobus, quorum unus eſt clauſus. Deinde Mæander fluvius. Præternavigatio Myſiæ, & Lydiæ, ab Aſtyriis

Ἄνα. Πανιώνιον] Omninò ſcribendum Ἄναια, non Ἄνα. Ut jam vidit vir incomparabilis Cl. Salmaſius. Eſt autem Anæa urbs Ioniæ; quamvis nonnulli Cariæ attribuant, è regione Sami. *Voſſius*.

Ἐρασιςράτιος, Χαραδροῦς] Nihil alii Geographi, aut Hiſtorici, de his: uti neque iis cognita Ἀκαδαμὶς, quam ſubjungit. Sunt autem omnia hæc loca agri Samii; ut ſatis teſtatur, cum inquit: ἐν τῇ Σαμίων χώρᾳ ταῦτα ἐςίν. Sic namque reſcripſimus, pro Σανίων. Sed de locis, quæ Samii in continenti poſſederunt, conſule cum alios, tum Strabonem lib. XIV. *Voſſius*.

Itaque ut pro virili inſtauremus, pro voce Φώκαια, quam urbem alieno loco ponit, & rectè jam ſuperius locata eſt, patet legi debere Φύγελα, quæ ſatis nota apud omnes Geographos, & circa has partes, ita ponente Plinio, ut poſtquam ab Priene conſideraviſſet oram Trogiliam, in qua Panionium, addat, *Juxta à fugitivis conditum Phygela fuit.* In voce Ἀκαδαμὶς ſunt omnia ſimilia voci Ακανδαλὶς, quam ponit Plinius V, 27. in Lycia. *Gronovius*.

Πριηνὴς] Πριήνη legendum eſſe, quilibet ſatis videat. *Voſſius*.

Παράπλους δὲ Μυσίας, καὶ Λυδίας, ἀπὸ Ἀςυρίων] Quid hoc monſtri? quid huc

riis uſque Mæandrum fluvium, duorum eſt dierum, & unius noctis.

CARIA.

Poſt Lydiam ſequitur Caria; & urbes in ea Græcæ ſunt hæ; Heraclea, deinde Miletus; deinde Myndus cum portu, Halicarnaſſus cum portu clauſo, aliuſque circa inſulam eſt portus, & fluvius, Calymna inſula, Caryanda inſula, & urbs, & portus: incolæ ejus Cares: inſula Côs, & urbs cum portu clauſo. Vicinus his eſt Ceramicus ſinus Cariæ, Syme inſula, & Niſyrus cum portu. Denuo ad continentem me recipio. Promuntorium ſacrum Triopium, Cnidus urbs Græca,

Μαιάνδρου ποταμοῦ, δύο ἡμερῶν καὶ νυκτὸς μιᾶς.

ΚΑΡΙΑ.

Μετὰ δὲ Λυδίαν Καρία ἐστὶν ἔθνος, καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ Ἑλληνίδες αἵδε· Ἡράκλεια, εἶτα Μίλητος, εἶτα Μύνδος καὶ λιμήν, Ἁλικαρνασσὸς καὶ λιμὴν κλειστὸς, καὶ ἄλλος λιμὴν περὶ τὴν νῆσον καὶ ποταμὸς, Κάλυμνα νῆσος, Κρυΐνδα νῆσος καὶ πόλις καὶ λιμήν, οὗτοι Κᾶρες, νῆσος Κῶς καὶ πόλις καὶ λιμὴν κλειστός. Κατὰ ταῦτα Κεραμιακὸς κόλπος τῆς Καρίας, Συμησὸς δὲ Εὖρος καὶ λιμήν. Ἐπάνειμι πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον. Ἀκρωτήριον ἱερὸν Τριόπιον, Κνίδος πόλις Ἑλληνὶς, καὶ

huc τ' Ἀσσυρίων facit? quis credat ab Aſſyriis, qui Thermodontem accolunt, Mæandrum uſque bidui noctiſque velificatione perveniri? apage nugas haſce, & lege Ἀστυρίων. Ab Aſtyra enim orditur Scylax deſcriptionem Myſiæ, & Lydiæ. Sed de hac ſupra. *Voſſius.*

Κρυΐνδα νῆσος] Scribe Καρυάνδα: & habebis patriam Scylacis noſtri. *Voſſius.*

Κατὰ ταῦτα Κερμικὸς κόλπος] Scribe, Κεραμικός. Urbs enim dicitur Κέραμος. Cave autem putes, Con inſulam vicinam huic ſinui. Rhodo enim proximus ſinus Ceramicus: Coos Triopio, de quo infra Scylax. Schol. Theocriti ad Idyll. XVII: ἡ Βερενίκη θυγάτηρ Ἀντιγόνης τῆς Κασσάνδρου τοῦ Ἀντιπάτρου ἀδελφοῦ, ἐσπουδακότος τὴν ἐν Κῷ περὶ Τριόπιον τῶν Δωριέων σύνοδον, καὶ τὴν αὐτόθι δρομικὴν πανήγυριν &c. Ita legendum. Vulgo enim peſſime, τὴν ἐν περιτροπίᾳ. *Voſſius.*

Συμησὸς δὲ Εὖρος καὶ λιμὴν] Mutila lectio. Forte ſic emendandus locus: Σύμη νῆσος, καὶ Νίσυρος καὶ λιμήν. *Voſſius.*

καὶ χώρα ἡ Ῥοδίων, καὶ ἐν τῇ ἠπείρῳ Καῦνος Καρικὴ πόλις καὶ λιμὴν κλειστὸς, Κράγος ἀκρωτήριον.

ΡΟΔΟΣ.

Ῥόδος κατὰ τοῦτο νῆσος τρίπολις, ἀρχαία πόλις. Καὶ ἐν αὐτῇ πόλεις αἵδε· Ἰάλυσος, Λίνδος, Κάμειρος. Κατὰ δὲ τὴν Ῥόδον αἵδε νῆσοι εἰσὶν οἰκούμεναι· Χαλκεία, Τῆλος, Κρά-

ca, & Rhodiorum regio, & in continenti Caunus, Carica urbs, cum portu clauſo, Cragus promuntorium.

RHODUS.

Circa hoc eſt Rhodus inſula tribus conſtans urbibus, urbs antiqua: & in ea urbes hæ; Ialyſus, Lindus, Camirus. Prope Rhodum inſulæ habitatæ ſunt hæ; Chalcia, Telus, Caſus,

Ῥόδος κατὰ τοῦτο νῆσος τρίπολις ἀρχαία πόλις] Nihil mutandum eſſe arbitror. Inſulas enim πόλεις appellari, nihil novi. Sic & ſupra; Φάρος νῆσος Ἐλλωὶς καὶ Ἴσσα νῆσος, καὶ πόλεις Ἐλλωΐδες αὗται. Himerius apud Photium in oratione, quæ inſcribitur, εἰς τὴν τῶν Κυπρίων ἐπιδημίαν, inquit, τὴν Κύπρον οἱ ποιηταὶ θεῶν Ἀφροδίτῃ χαρίζονται. Ὥσπερ τὴν Δῆλον Ἀπόλλωνι. Ἡ γὰρ Κύπρος πόλις μεγάλη. Sic quoque apud Euſtachium Archilochus Thaſum τρισοιζυρὴν πόλιν vocat. Apud Ariſtophanem Sicilia inſula dicitur πόλις, cum de ea ſic loquitur:

Οἵα πόλις τάλαινα διαλυμαίνεται.

Unde apud Heſychium: πόλιν τὴν Σικελίαν, ἀντὶ τοῦ νῆσον. Sic legendum. Vulgo perperam πολίστην, Σικελίαν ἀντὶ τοῦ νῆσον. Anacreonti Samus ἄστυ νυμφίων appellatur. Idem Heſychius: ἄστυ νυμφίων, τὴν Σάμον Ἀνακρέων, ἐπεὶ ὕστερον εὔυδρος ἐγένετο. Sed, ut inquit Julius Pollux lib. IX: τοῖς ποιηταῖς καὶ τὰς κώμας λέγεσθαι πόλεις, οὐ προσεκτέον. Sed nequeo ſatis mirari, quod cum Pollux hoc loco inquiat, κώμας a poëtis quibuſdam urbes vocari, ſtatim, in teſtimonium iſtius rei, ſubdat hos Euripidis verſus:

Εὔβοια Ἀθήναις ἔστι τις γείτων πόλις. Ixione.
Ἄπασα Πελοπόννησος δυστυχεῖ πόλις. Temenidis.

At quis unquam Eubœam, & Peloponneſum, κώμην dixit? certe nemo. Harpocration etiam in voce Κεῖοι, teſtis eſt, Lyſiam, in oratione περὶ τῶν ἰδίων εὐεργεσιῶν, ita ſcripſiſſe: Οἱ Κεῖοι μὲν πόλις τοσαύτη. Unde mirum videtur Joſephum libro I. contra Appionem, reprehendere Ephorum, quod tradiderit, πόλιν μίαν εἶναι τοὺς Ἴβηρας, τοὺς τοσοῦτο μέρος τῆς ἑσπερίας γῆς κατοικοῦντας. Plane enim fallitur ipſe. Græci quippe, ut ex his, quæ jam attulimus, ſatis patet, non tantum πλειόνων κωμῶν κοινωνίαν appellant πόλιν, ſed etiam πλειόνων πόλεων κοινωνίαν. *Voſſius.*

Κράγος] Corrige cum Salmaſio, Κάσος. *Voſſius.*

Θαυμα-

ſus, Carpathus tribus conſtans urbibus. Et prætervectio Cariæ, à Mæandro fluvio uſque ad Cragum Cariæ promuntorium, eſt duorum dierum. Sed rurſum me ad continentem confero, unde abſceſſeram.

LYCIA.

Poſt Cariam ſequitur gens Lyciæ. Lyciorum civitates ſunt hæ, Telmiſſus cum portu, & fluvius Xanthus, per quem navigatur ad urbem Patara, quæ portum habet, Phellus urbs cum portu. Circa hæc eſt inſula Rhodiorum Megiſta, Limyra urbs, in quam adverſo flumine navigatur, inde Gagæa

Κεράσος, Κάρπαθος, αὕτη τρίπολις. Καὶ ὁ παράπλους Καρίας, ἀπὸ Μαιάνδρου ποταμοῦ ἐπὶ τὸν Κράγον ὅ ἐστι Καρίας ἀκρωτήριον, δύο ἡμερῶν. Ἐπάνειμι πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην.

ΛΥΚΙΑ.

Ἀπὸ δὲ Καρίας Λυκία ἐστὶν ἔθνος· καὶ πόλεις Λυκίοις αἵδε· Θεανισσὸς καὶ λιμὴν, καὶ ποταμὸς Ξάνθος, δι᾽ οὗ ἀνάπλους εἰς Πάταρα πόλιν, καὶ λιμένα ἔχει, Φελδὸς πόλις καὶ λιμήν. Κατὰ ταῦτα νῆσός ἐστι Ῥοδίων Μεγίστη, Λίμυρα πόλις, εἰς ἣν ὁ ἀνάπλους κατὰ τὸν ποταμὸν, εἶτα Λιγαία πόλεις εἶτα

Θεανισσὸς καὶ λιμὴν] Emenda, Τελμισσὸς καὶ λιμὴν. *Voſſius.*

Ξάνθος, δι᾽ οὗ ἀνάπλους εἰς Πάταρα πόλιν] Hæc acriter exagitat Voſſius in notis ad Melam, adeo ut Xanthi oſtia ab Limyris remotiora & ultra Patara notet fuiſſe ſita, immo ut id falſum eſſe dicat & omnino verum eſſe vel erraſſe Scylacem, vel ita ſcripſiſſe Ξάνθος δι᾽ οὗ ἀνάπλους εἰς πόλιν. Πάταρα πόλις ἢ καὶ λιμένα ἔχει. Equidem ſcribit Strabo, μετὰ τὸν Ξάνθον eſſe Πάταρα; ſed eo ſermone non abigitur hæc urbs ab Xanthi ripa. Immo Appianus lib. IV. Belli Civilis, quum Πάταρα deſcribat πόλιν ἐοικυῖαν ἐπινείῳ Ξανθίων, certe ſignificat appoſita fuiſſe illi fluvio, per quem deſcenſus erat ad ejus velut navale. Itaque ἀνάπλους qui innuitur ab Scylace, poteſt accipi non multus ab mari. Etiam ἀνάπλους ex mari ad urbem Limyra erat circiter XX. modo ſtadiorum. *Gronovius.*

Φελδὸς πόλις] Lege Φελλὸς πόλις, ex omnibus. *Voſſius.*

Εἶτα Λιγαία πόλεις] Forte legendum eſt: εἶτα Γαγαία πόλις. Stephanus: Γάγαι πόλις Λυκίας, ἣν καὶ παλαιὸν τεῖχος, καὶ χώραν φησὶν Ἀλέξανδρος, ἐν πρώτῃ Λυκιακῶν. Sæpiſſime enim urbium nomina, quæ in αι terminantur, fiunt ſingularia, additione τοῦ α, ut Αἶγαι Αἰγαία, Πύλαι Πυλαία, Ἀμφαναὶ Ἀμφαναία, & ſexcentis aliis. *Voſſius.*

εἶτα Χελιδονίαι, ἀκρωτήριον καὶ νῆσοι δύο, καὶ Διονυσιὰς νῆσος, ἀκρωτήριον καὶ λιμὴν Σιδηροῦς. Ὑπὲρ δὲ τούτου ἱερὸν Ἡφαίστου ἐν τῷ ὄρει, καὶ πῦρ πολὺ αὐτόματον ἐκ τῆς γῆς καίεται καὶ οὐδέποτε σβέννυται. Καὶ ἐὰν προσέλθῃς ἀπὸ θαλάττης ἀνώτερον, ἐστὶ Φασηλὶς πόλις καὶ λιμήν. Ἔστι δὲ τοῦτο κόλπος καὶ Ἴδυρος πόλις, νῆσος Αὐρεία, Τεία, Ὀλβία, Μάσηδος, καὶ ποταμὸς . . . . Περτίπολις, καὶ ἱερὸν Ἀρτέμιδος.

Gagæa urbs, inde Chelidoniæ, promuntorium cum duabus inſulis, & Dionyſias inſula, promuntorium & portus Siderûs. Supra id eſt fanum Vulcani in monte, multuſque ignis terra editus ardet ſua ſponte, neque unquam extinguitur. Si vero à littore ad ſuperiora conceſſeris, occurret urbs Phaſelis cum portu. Deinde eſt ſinus & urbs Idyrus, inſula Lyrnatia, Olbia, Magydus, & fluvius Cataractes, Perge urbs, & fanum

Εἶτα Χελιδόναι ἀκρωτήριον καὶ νῆσοι δύο] Lego, Χελιδονίαι. Hujus promuntorii meminit Plinius lib. v. cap. XXVII. Strabo ἄκραν ἱερὰν vocat lib. XIV. Sed miror, cum Dionyſius Alexandrinus, Strabo, Plinius, & alii plures, tres Chelidonias inſulas faciant, Scylacem binas tantum dicere. *Voſſius.*

An opus erat priore hujus annotationis parte ei, qui legerat Hœſchelii notam, quæ ſic ad hunc locum habet? (m. ſ. Χελιδωνίαι. Ptolem. Χελιδονίαι, Strab. Χελιδονίαι & Χελιδονίαι lib. 16.) Et tamen hanc exſtare Voſſius noverat. *Gronovius.*

Διονυσιὰς νῆσος] Malim Διονυσία νῆσος, ut Plinius lib. v. cap. XXX. *Voſſius.*

Ἀκρωτήριον καὶ λιμὴν Σιδαροῦς] Puto, hanc eandem eſſe, ac illam, de qua Stephanus, Σιδαροῦς πόλις Λυκίας, καὶ λιμήν, &c. Sic legendum. *Voſſius.*

Ἔστι δὲ τοῦτο κόλπος, καὶ Ἴδυρος πόλις] Lego, ἔστι δὲ μετὰ τοῦτο κόλπος, καὶ Ἴδυρος πόλις. Idyri autem urbis meminit ethnicographus; quamvis is eam Pamphyliæ tribuat: Ἴδυρος πόλις καὶ ποταμὸς Παμφυλίας. Ἢ καὶ Ἰδυρὶς ὀξυτόνως. *Voſſius.*

Νῆσος Αὐρεία, Τεία, Ὀλβία, Μάσηδος καὶ ποταμὸς * * * Περτίπολις] In alio codice erat, καὶ ποταμὸς Καταρῥ * * Unde fac Καταῤῥάκτης. Totum autem locum ex emendatione magni Salmaſii ita reſcribe: νῆσος Λυρνατία, Ὀλβία, Μάγυδος, καὶ ποταμὸς Καταῤῥάκτης ποταμὸς, Πέργη πόλις καὶ ἱερὸν Ἀρτέμιδος. *Voſſius.*

Utique Καταῤῥάκτης hic vel Καταῤῥάκτης etiam notus fuit & publicatus in hoc loco ab Hœſchelio, & Λυρνάτια fuerit Lyciæ χεῤῥόνησος vel χωρίον, non legitur fuiſſe νῆσος. Unde forſan erit, ut hæc Scylacis νῆσος Αὐρεία poſſit eſſe Ste-

num Dianæ. Prætervectio Lyciæ eſt diei & noctis. Secundum terram vero altera eſt parte longior. Eſt enim ſinuoſa.

PAMPHYLIA.

Lyciam excipit Pamphyliæ regio, urbeſque in ea ſunt hæ; Aſpendus urbs, ad quam adverſo amne navigatur; amni vero nomen eſt Eurymedon. Inde urbs Syllium, item alia urbs Side Cumæorum colonia, cum portu. Prætervectio Pamphyliæ à Perga eſt diei dimidiatæ. Sunt & aliæ urbes in Pamphylia, Cibyra, inde Coraceſium.

CILICIA.

Poſt Pamphyliam ſequitur Cilicia, urbeſque in ea ſunt hæ; Selinûs, Charadrus urbs cum

δος. Ἐντεῦθεν παράπλους ἐστὶν ἀπὸ Λυκίας ἡμέρας καὶ νυκτός· ἐστὶ γὰρ κολπώδης. Ὁ δὲ παρὰ γῆν διπλάσιος τούτου.

ΠΑΜΦΥΛΙΑ.

Μετὰ δὲ Λυκίαν ἐστὶ Παμφυλία ἔθνος, καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ αἵδε, Ἄσπενδος πόλις, εἰς ταύτην ὁ ἀνάπλους γίνεται κατὰ ποταμὸν, ὁ δὲ ποταμός ἐστιν Εὐρυμέδων. Εἶτα πόλις Σύλλον, ἄλλη πόλις Σίδη Κυμαίων ἀποικία, καὶ λιμήν. Παράπλους Παμφυλίας ἀπὸ Πέργης ἡμισυ ἡμέρας. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις Παμφυλίας, Κίβυρα, εἶτα Κορακήσιον.

ΚΙΛΙΚΙΑ.

Μετὰ δὲ Παμφυλίαν Κιλικία ἐστὶν ἔθνος, καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ αἵδε· Σελινοῦς, Χαράδρους

Stephani Byzantii νῆσος Ἀρχαῖς. Porro hanc oram Lyciæ ſic retulit Geographus Ravennas lib. 11. *Aſpendos*, *Perge*, *Antrapa*, *Cambra*, *Magydo*, *Erimudi*, *Atalia*, *Olivia*, *Faſelis*. Ubi in quarto & tertio vocabulo patet reſidere literas vocis Καταῤῥῦ, quaſi præter Cataracten fluvium fuerit aliquod inſtar urbis in oſtio ejus exſtructum. Etſi videatur ante vocem Πέργη fluvius præiviſſe. *Gronovius*.

Ἐντεῦθεν παράπλους ἐστὶν ἀπὸ Λυκίας] Suſpectus locus. Forte; Πέργη πόλις, καὶ ἱερὸν Ἀρτέμιδος ἐνταῦθα. Παράπλους δὲ ἐστὶν Λυκίας ἡμέρας καὶ νυκτός. Ὁ δὲ παρὰ γῆν διπλάσιος τούτου. Ἐστὶ γὰρ κολπώδης. Inquit Lyciam, procul a littore curſum tenenti, ſpatio diei & noctis prætervehi: oras vero legentibus, laciniaſque ſinuum circumeuntibus, biduo & binoctio opus eſſe, cum ſit maxime ſinuoſa. *Voſſius*.

Σύλλον] Scribendum omnino eſt, Σύλλιον, vel Σύλλειον. *Voſſius*.

Να-

δρȣ̃ς πόλις καὶ λιμὴν. Ἀνεμȣ́ριον ἄκρα καὶ πόλις, Ναμαὸς πόλις, καὶ νῆσον ἔχει. πρὸς δὲ τὴν Σητὸν λιμένα Ποσειθέριον, Σάλον, Μυȣ̃ς, Κελενδερὶς πόλις, καὶ λιμὴν Ἀφροδίσιος, καὶ λιμὴν ἕτερος, Οἀνοι πόλις Ἑλληνὶς ἀπέχȣσα, Σαρπηδὼν πόλις, Ἔρημος καὶ ποταμὸς, Σόλοι πόλις Ἑλληνὶς, Ζεφύριον πόλις, ποταμὸς Πύραμος, καὶ πόλις Μαλλὸς, εἰς ἣν ὁ ἀνάπλȣς κατ'

cum portu, Anemurium promuntorium & urbs, Nagidus urbs, quæ inſulam habet. Ad Setum vero portum eſt Poſeitherium, Solûs, Celenderis urbs, & portus Aphrodiſius, item alius portus Hoani urbs Græca diſtans * * * Sarpedon urbs, Eremus & fluvius, Soli urbs Græca, Zephyrium urbs, fluvius Pyramus, & urbs Mallus, ad quam adverſo navigatur amne, emporium

Ναμαὸς πόλις, καὶ νῆσον ἔχει] Puto, legendum eſſe, Νάγιδος. Stephanus: Νάγιδος πόλις μεταξὺ Κιλικίας καὶ Παμφυλίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. Μετὰ δὲ Νάγις πόλις, ἀπὸ τȣ̃ Νάγιδος κυβερνήτȣ, καὶ νῆσος Ναγιδȣ̃σα. Νάγιδος δ' ἐκλήθη, διὰ τὸ Νάγιν αὐτὴν κτίσαι. *Voſſius.*

Πρὸς δὲ τὴν Σητὸν λιμένα] Ita etiam Latina Voſſii *Ad Setum vero portum*, quo nomine prorſus nemo illic fuit. Sed egregie nomen illi verum reſtituo τὴν Σύκην. Ex Stephano & Athenæo nota fuit viris doctis Ciliſſa illa Σύκη: ſed eam hîc poſitam fuiſſe unus profecto nos docet Ravennas Geographus ita recenſens hæc loca, *Anemurion*, *Arſinoe*, *Sicæ*, *Celenderis*, ut abhinc ille Scylacem ſit ſtabiliturus. Arſinoen quoque notat Strabo ἔχειν πρόσορμον. *Gronovius.*

Ποσειθέριον] Ποσείδιον, Salmaſius. *Voſſius.*

Λιμὴν Ἀφροδίσιος] Aliis Ἀφροδισιάς. *Voſſius.*

Οἀνοι πόλις ἑλληνὶς ἀπέχȣσα] Exiſtimo, hic numerum ſtadiorum, vel navigationis ſpatium, intercidiſſe: imò vereor, ne & ipſum urbis nomen corruptum ſit. *Voſſius.*

Satis liquido in vocabulo primo reſidet urbs Ὅλμοι, quæ aliis appellata Ὅλμος, quam plane facit Strabo Celenderi vicinam, niſi quod poſtponit, quum Scylax videatur priorem locare. Sed id conſtat ſæpius accidere. *Gronovius.*

Σαρπηδὼν πόλις ἔρημος καὶ ποταμὸς] Suſpectus locus. Forte leg. Σαρπηδὼν πόλις, ὅρμος καὶ ποταμὸς. Verius tamen puto, Σαρπηδὼν πόλις καὶ λιμὴν ἔρημος καὶ ποταμός. Sic quoque infra; αὗται πᾶσαι λιμένας ἔχȣσι ἐρήμȣς. *Voſſius.*

Non poteſt dubitari, quin pro Ἔρημος ſit reponendum Λάτμος. Hoc enim

porium Adana cum portu, Myriandrus Phœnicum, Thapſacus fluvius. Prætervectio Ciliciæ, à Pamphyliorum terminis, uſque Thapſacum flumen, eſt trium dierum & duarum noctium. A Sinope vero, quæ in Ponto, per continentem, & Ciliciam uſque Solos, à mari ad mare, iter eſt dierum v.

κατὰ τὸν ποταμὸν, ἐμπόριον Ἀλάνη καὶ λιμὴν, Μυρίανδος Φοινίκων, Θάψακος ποταμός. Παράπλους Κιλικίας ἀπὸ τῶν Παμφυλίων ὁρίων μέχρι Θαψάκου ποταμοῦ τριῶν ἡμερῶν καὶ νυκτῶν δύο. Ἐκ δὲ Σινώπης τῆς ἐν τῷ Πόντῳ, διὰ τῆς ἠπείρου, καὶ τῆς Κιλικίας εἰς Σολουσίδος, ἐστὶν ἀπὸ θαλάσσης εἰς θάλασσαν ἡμερῶν έ.

CYPRUS.

Circa Ciliciam eſt Cyprus Inſula; urbeſque in ea ſunt hæ; Salamis Græca civitas, cum portu clauſo ad hibernandum commodo, Carpaſia, Cerynia,

ΚΥΠΡΟΣ.

Κατὰ δὲ Κιλικίαν ἐστὶ νῆσος Κύπρος, καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ αἵδε· Σαλαμὶς Ἑλληνὶς, λιμένα ἔχουσα κλειτὸν χειμερινὸν, Καρπάσεια, Κερωύεια, Λη-

enim nomine locus & fluvius illic occurrit apud Strabonem, ὁ Λάτμος ποταμὸς καὶ κώμη ὁμώνυμος, ideo Scylax quoque noluit dare dignationem urbis. *Gronovius.*

Ἐμπόριον Ἀλάνη καὶ λιμὴν] Lege ex emendatione viri incomparabilis Clar. Salmaſii, Ἀδάνη: quamvis ea ſit mediterranea. *Voſſius.*

Μυρίανδος] Μυρίανδρος erat ſcribendum. *Voſſius.*

Ἐκ δὲ Σινώπης τῆς ἐν τῷ Πόντῳ διὰ τῆς ἠπείρου, καὶ τῆς Κιλικίας εἰς Σολούπιδος &c.] Facile, qui attendat, animadvertet, locum eſſe depravatum. Lego, Ἐκ δὲ Σινώπης τῆς ἐν τῷ Πόντῳ διὰ τῆς ἠπείρου, καὶ τῆς Κιλικίας εἰς Σόλους, ὁδός ἐστιν ἀπὸ θαλάσσης εἰς θάλασσαν ἡμερῶν έ. Neque eſt, quod quiſquam dubitet de hac noſtra emendatione. Ecce verba Herodoti lib. II. Ἡ δὲ Αἴγυπτος τῆς ὀρεινῆς Κιλικίας, μάλιστά κη ἀντίη. Ἐντεῦθεν δὲ ἐς Σινώπην, τὴν ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ, πέντε ἡμερέων· εὐθεῖα ὁδὸς εὐζώνῳ ἀνδρί. Nihil certius. *Voſſius.*

Λιμένα ἔχουσα κλειστὸν] Nihil mutandum. Λιμὴν κλειτὸς idem eſt, qui κλειστός. Similiter λιμένα κλυστὸν, etiam κλυτὸν dixerunt veteres, ablegato τοῦ σ. Gloſſographus: λιμένα κλυτὸν, τὸν ἀεὶ κλυδωνιζόμενον ὑπὸ τῆς θαλάττης λιμένα, ἐκβεβλημένου τοῦ σ. Vide eum. *Voſſius.*

Κερωύεια] Sic ſcribendum, non Κερεύνια, ut apud Ptolomæum. Plinio eſt Cinyria tranſpoſitis literis. Male *Voſſius.*

Λήπηθις Φοινίκων, Σόλοι, καὶ αὕτη λιμένα ἔχει χειμερινὸν, Μάριον Ἑλληνὶς, Ἀμαθὲς, αὐτόχθονές εἰσιν. Αὗται πᾶσαι λιμένας ἔχουσι ἐρήμους. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις ἐν μεσογείᾳ βάρβαροι. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην.

nia, Lapethus Phœnicum, Soli, & hæc habet portum ad hyemandum commodum. Marium urbs Græca, Amathus, cujus incolæ indigenæ ſunt. Omnes hæ civitates portus habent vacuos. Sunt & aliæ urbes Barbaræ in tractu mediterraneo. Sed ad continentem redeo, unde diſceſſeram.

ΣΥΡΙΑΣ, καὶ ΦΟΙΝΙΚΗΣ.

Ἔστι μετὰ Κιλικίαν ἔθνος Σύροι. Ἐν δὲ τῇ Συρίᾳ οἰκοῦσι τὰ παρὰ θάλατταν Φοίνικες ἔθνος, ἐπὶ στενὸν ἔλαττον ἢ ἐπὶ τέτταρας ὄντας σταδίους, ἀπὸ θα-

SYRIÆ, & PHOENICÆ.

Poſt Ciliciam Syrorum gens ſequitur. Syriæ vero tractum litoralem habitat Phœnicum natio. Ea, quà maximè coarctatur, ne quatuor quidem

Λήπηθις] Scribe, Λάπηθος. *Voſſius.*

Μάριον] Unus tantum Stephanus hujus urbis meminit. *Voſſius.*

Miror unde huic adoleſcenti ita ſcribere in mentem venerit, quum utique Ortelius Stephano addat Plinium, qui eam urbem quoque nominaverit. Et tamen ad locum Plinii ita agit Harduinus, ut & ipſe videatur non niſi illos duo Ortelianos habere auctores, in quibus ille muſſitat, quum vellet utique notam facere, qualem Holſtenius ad v. Ἀρανία, immo alii Stephani interpretes intra Scylacem, Plinium, & Stephanum ſubſiſtentes, mirifice ſtudioſi. Quid igitur, quum legerunt Diodorum Siculum lib. XIX. cap. 59. Ἀπηγγέλλων ὅτι Νικοκρέων μὲν καὶ τῶν ἄλλων οἱ κράτιστοι βασιλεῖς πρὸς Πτολεμαῖον πεποίηνται συμμαχίαν· ὁ δὲ Κιτιεὺς καὶ Λαπήθιος (nam male editur Λαπίθιος, quum ea ſyllaba recte ſe habeat in Scylace) ἔτι δὲ καὶ Μάριος καὶ Κερυνίτης τὴν πρὸς αὐτὸν φιλίαν συντίθενται. Scilicet quum in ejuſdem libri capite 62. legimus Σπασίοικον δὲ τὸν βασιλέα τῶν Μαρίων πρὸς αὐτὸν φερόμενον τὸν Ἀμαθουσίων δυνάστην ἠνάγκασαν ὅμηρα δοῦναι, ubi & Κερυνίαν & Λάπηθον, & Κιτίων πόλιν adjungit, id tolerabimus, & non ſtatim vel Μαρίων, vel Μαρίων intelligemus? Certe hos non nominaret Diodorus, niſi ſupponeret urbem Μάριον. *Gronovius.*

Ἔλαττον ἢ ἐπὶ τέτταρας ὄντας σταδίους] Puto legendum τετταράκοντα, & ſic intelligo: *in anguſtiis minoribus ſtadiorum quadraginta, alicubi vero neque ſtadiorum decem latitudinem habent.* Nam quæ foret ea phraſis, τέτταρας ὄντας στα-

dem ſtadiis abeſt à mari: aliis vero in locis x. ſtadiorum latitudinem non exæquat. Ultra Thapſacum fluvium eſt Tripolis Phœnicum, Aradus inſula & portus, regia Tyri & portus, VIII. circiter ſtadiis à terra diſtans, & in peninſula alia civitas Tripolis: ea ex Arado, & Tyro, & Sidone deducta eſt, & una in civitate urbes tres, muroque unaquæque diverſo continetur, & mons Dei fa-

θαλάττης· ἐνιαχῆ δὲ οὐδὲ ἐπὶ σταδίους ί τὸ πλάτος. Ἀπὸ δὲ Θαψάκου ποταμοῦ ἐστὶ Τρίπολις Φοινίκων, Ἄραδος νῆσος καὶ λιμὴν, βασίλεια Τύρου, ὅσον ή στάδια, καὶ λιμὴν ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ ἐν τῇ Χερρονήσῳ ἑτέρα πόλις Τρίπολις. αὕτη ἐστὶν Ἀράδου, καὶ Τύρου, καὶ Σιδῶνος· ἐν τῷ αὐτῷ τρεῖς πόλεις, καὶ περίβολον ἑκάστη τοῦ τείχους ἴδιον ἔχων, καὶ ὄρος Θεοῦ πρόσωπον,

σταδίους, profecto ex πεπλαγιασμένοι deleto forte κ, duas voces πέπλαγος ὄντως fecerunt exſcriptores. *Palmerius.*

Ἀπὸ δὲ Θαψάκου ποταμοῦ] Apud neminem Thapſaci fluminis mentionem puto exſtare. Urbem Thapſacum & alii memorant. *Voſſius.*

Βασίλεια Τύρου. ὅσον ή στάδια καὶ λιμὴν] Verba hæc ordini ſuo ſic reſtituenda ſunt; βασίλεια Τύρου καὶ λιμὴν, ὅσον ή στάδια ἀπὸ γῆς. *Voſſius.*

Si forte: nam dubito, an tantæ trajectioni donari oporteat hunc locum, quem interpretor; *regia Tyri circiter octo ſtadia* occupans ſpatio, *& portus ab terra*, hoc eſt, verſus Syriam, non ad occidentem & magnum mare. *Gronovius.*

Ἑτέρα πόλις Τρίπολις αὕτη ἐστὶν Ἀράδου καὶ Τύρου καὶ Σιδῶνος] Hæc multo celebrior eſt, quam illa altera Tripolis, quæ præceſſit: cujus ſane nullam alibi mentionem fieri arbitror; hujus vero apud Hiſtoricos, & Geographos, paſſim mentio occurrit. Libet hic ſubjicere accuratiſſimam ejus deſcriptionem ex Diodori Siculi lib. XVI. Κατὰ τὴν Φοινίκην, ἐστὶ πόλις ἀξιόλογος ὄνομα Τρίπολις οἰκείαν ἔχουσα τῇ φύσει τὴν προσηγορίαν. τρεῖς γὰρ εἰσὶν ἐν αὐτῇ πόλεις σταδιαῖον ἀπ' ἀλλήλων ἔχουσαι διάστημα· ἐπικαλεῖται δὲ τούτων ἡ μὲν Ἀραδίων, ἡ δὲ Σιδωνίων, ἡ δὲ Τυρίων· ἀξίωμα δ' ἔχει μέγιστον αὕτη τῶν κατὰ τὴν Φοινίκην πόλεων, ἐν ᾗ συνέβαινε τοὺς Φοίνικας συνέδριον ἔχειν, καὶ βουλεύεσθαι περὶ τῶν μεγίστων. *Voſſius.*

Περίβολον ἑκάστη τοῦ τείχους ἴδιον ἔχων] Ita edidit hunc locum Voſſius, parem in eo ſyntaxin conſtituens, quam Clar. le Moyne quondam in fragmento Cratini ad Barnabæ Epiſtolam pag. 753. ἴστηθι προσεοικώς. quam quum rogarem quomodo tueretur, negabat ſuum eſſe ad verba attendere. Ita illi ſunt

ferreo

πον, Τῆρος καὶ λιμὴν, Βηρυτὸς πόλις καὶ λιμὴν, Βορινὸς, πορφυρέων πόλις, Σιδὼν πόλις καὶ λιμὴν κλειστὸς, Ὀρνίθων πόλις Σιδωνίων. Ἀπὸ Λεόντων πόλεων, μέχρι Ὀρνίθων πόλεως, Τυρίων πόλις Σάρρα. Εἶτα ἄλλη πόλις Τύρος λι-

facies, Tyrus cum portu, Berytus urbs cum portu, Borinus, Porphyreon urbs, Sidon civitas cum portu clauſo, Avium civitas Sidoniorum. A Leonum civitate, uſque Avium civitatem, eſt Tyriorum urbs Sarra. Inde alia urbs Tyrus, cum portu, qui

ferreo ſtomacho. At Hœſchelius dederat περίβολον ἑκάστη τοῦ τείχους, quem dativum ſecundus editor in primum convertit. Debuit progredi, ut etiam legeretur εἶχεν vel εἶχον. *Gronovius.*

Τῆρος καὶ λιμὴν] Puto legendum: Τύρος πόλις; quamvis nullo auctore. Crebrum enim eſt Tyri nomen his in locis, ut ex ſequentibus patet. *Voſſius.*

Itaque quum ita ſine auctore ullo ſuſtinet conſtituere Geographiam veterem, quid niſi infeliciter delirat? Certe enim conſtat ſcriptum ab Scylace eſſe Τριήρης. Strabo lib. XVI pag. 754 quum egiſſet de præcedente Tripoli, eique συνεχὲς εἶναι τὸ τοῦ θεοῦ πρόσωπον, εἰς ὃ τελευτᾷ ὁ Λίβανος τὸ ὄρος, pergit: Μεταξὺ δὲ Τριήρης χωρίον τι. Sic ex urbe paulatim declinaverat iſte locus inter ætatem Scylacis & Strabonis, cujus cauſa eſt apud Polybium V, 68. Antiochus Marathum prætergreſſus ποιησάμενος τὴν εἰσβολὴν κατὰ τὸ καλούμενον Θεοῦ-πρόσωπον, ἧκε πρὸς Βηρυτὸν, Βότρυν μὲν ἐν τῇ παρόδῳ καταλαβόμενος, Τριήρη δὲ καὶ Κάλαμον ἐμπρήσας. *Gronovius.*

Βηρυτὸς πόλις καὶ λιμὴν] Stephanus ſic vocatam inquit hanc urbem διὰ τὸ εὔυδρον. Βὴρ γὰρ τὸ φρέαρ παρ' αὐτοῖς. Heſychius Βὴρ, τὸ φρέαρ. Nimirum, בר. *Voſſius.*

Σιδὼν καὶ λιμὴν κλειστὸς] Pro κλειστός. Sic quoque ſupra de Salamine in Cypro; ad quem locum vide, quæ notavimus. Portus enim Sidoniorum claudi poterat, adeo ut tuto in hoc naves hibernarent. Sed operæ pretium fuerit, ſi de nobiliſſimo hoc Sidoniorum portu conſulas Achillem Tatium in limine ſuaviſſimi operis. *Voſſius.*

Ἀπὸ Λεόντων πόλεων] Lege, πόλεως. *Voſſius.*

Βορινὸς πορφυρέων πόλις] Omnino amplectenda lectio illuſtris Salmaſii; Βηρυτὸς πόλις καὶ λιμὴν βορεινὸς, Πορφυρεὼν πόλις. *Voſſius.*

Valde ambigo, an ſecedi ſic oportuerit ab ſcriptura primigenia, quam Hœſchelius dedit πορφυρέων; nam videtur intellexiſſe urinatores ipſos ad piſcandas purpuræ conchas, ut ſit ſecundus caſus τοῦ πορφυρεύς. Certe urbs Πορφυρεὼν Stephano, ut videtur, ex Polybio V, 68 memorata hinc longe abeſt, utpote vicina regno Ægypti. *Gronovius.*

Τυρίων πόλις, πόλις Σάρρα] Atqui Sara ſive Sarra, eadem eſt, quæ Palætyrus: Palæ-

qui intra muros continetur. Hæc inſula eſt Tyriorum regia, & abeſt à continenti ſtadiis III. Palætyrus urbs, quam fluvius mediam perlabitur, & urbs Ecdippum, & fluvius, & Ace urbs,

λιμένα ἔχουσα ἐντὸς τείχους. Αὕτη δ' ἡ νῆσος βασίλεια Τυρίων, καὶ ἀπέχει στάδια ἀπὸ θαλάττης γ'. Πάλιν Τύρος πόλις, καὶ ποταμὸς διὰ μέσης ῥεῖ, καὶ πόλις τ * * * καὶ πό-

Palætyrum verò ſtatim poſt recenſet. Præterea conſtat, Græcos hoc ævo ignoraſſe Sarram. Sero enim a Romanis id nomen acceperunt. Sarram vero eſſe Palætyrum, non eſt, quod quiſquam ambigat. Mentio ejus eſt Joſuæ cap. XIX. De ea enim intelligendum, non de Tyro inſula, quam multis demum ſæculis poſt conditam eſſe, teſtantur Joſephus, Euſebius, aliique. Palætyrus ergo Græcorum, eſt Latinorum Sarra; unde Carthaginenſium origines eſſe conſtat. Tyrum enim inſulam ita nemo dixit. Quamvis Hebræi ignorent diſcrimen: utramque enim, & Tyrum veterem, & Tyrum inſulam צור appellant communi vocabulo. Ex quo, quia Græci, Latinique צ, ſive τς non habent, tum σ abjecto fecere Τύρος: tum τ rejecto, *Sarra.* Nullo itaque modo apud Scylacem toleranda Sarræ appellatio. Scribe, Τυρίων πόλις Σάρεπτα, ἄλλη πόλις Τύρος &c. quæ eſt magni Salmaſii emendatio. Saraptam nemo ignorat. *Voſſius.*

Ἀπέχει στάδια ἀπὸ θαλάττης γ'] Neſcio utrum de induſtria, an per conniventiam Voſſius ita interpretatus ſit *abeſt a continenti ſtadiis* III, quod mutari oportet. *Gronovius.*

Πάλιν Τύρος πόλις καὶ ποταμὸς] Omnino legendum eſt, Παλαίτυρος. Scio, Ptolomæo, (niſi locus corruptus) Tyrum, vocari Palætyrum: ſed quam recte, viderint alii. Inter litorales enim urbes Syriæ numerat Tyrum ἐπέχουσαν κατὰ μῆκος μοίρας ξζ. κατὰ πλάτος λγ'. ς'. Tyrum vero inſulam προσόγειαν, magis ad boream, κατὰ μῆκος, ξζ. πλάτος, λγ. γ. Falluntur enim, qui de eadem Tyro Ptolomæum loqui credunt. Idem error apud Stephanum; ubi inquit, Tyrum quoque Παλαίτυρον vocitatam. *Voſſius.*

Καὶ πόλις τῶν * * *] Mirum in modum, quæ ſequuntur, exeſa ſunt. Veſtigiorum tamen reliquiis inſiſtendo, hoc potui exſculpere: Καὶ πόλις τῶν Ἐκδιππηνῶν καὶ ποταμὸς, καὶ Ἄκη πόλις. Ἑξῆς Βῆλος πόλις Τυρίων, Κάρμηλος ὄρος καὶ ἱερὸν Διὸς, Ἄραδος πόλις Σιδωνίων, Συκαμίνων πόλις Σιδωνίων, Ἰόππη. Ἐκτεθῆναί φασιν ἐνταῦθα τὴν Ἀνδρομέδαν τῷ κήτει. Ἀσκάλων πόλις Τυρίων, καὶ βασίλεια ἐνταῦθα τῆς Κοίλης Συρίας. *Voſſius.*

Horum primam partem confirmat eximie Geographus Ravennas, *Dora, Ptolomagida, Ecdippa, Tyros.* Sed in ſequentibus video negligi reverentiam vetuſtati debitam. Quomodo enim a ſe impetrare potuit Voſſius, ut omnem mentionem Dori urbis, ne Ravennati quidem omiſſæ, expulerit?

ποταμὸς, καὶ Ἄκη πόλις, ἔξω πη
πόλις τυ * * ὄρος ἱερὸν Διὸς,
Ἄραδος πόλις Σιδωνίων * *
καὶ ποταμὸς Τυρίων, Δῶρος πό-
λις Σιδωνίων, * * θῆναι φα-
σὶν, ἐνταῦθα τὴν ἄνδρον - - - -
λῶν πόλις Τυρίων, καὶ βασί-
λειον ἐνταῦθα - - Συρίας παρά-
πλους, κοίλης Συρίας - - -
- - Ἀσκάλων στάδια αψ′
- - - - - - - ἔθνος Νομάδες
ἱππεύοντες - - - - - - κη
μάτων, οἰῶν, καὶ - - - -
- - - - - - καὶ καμήλων. Ἔστι
δὲ - αὐ- - - - - - - - ἔτι
τὰ πολλὰ - - - - - τε τὴν
Αἴγυπτον - - - - - - - -
ἐν αὐτῇ. Κο - - - - - - - -
ἔστιν ἐκ τῆς - - - - - - - -

urbs, deinceps Belus Tyrio-
rum civitas, Carmelus mons,
& fanum Iovis, Aradus Sido-
niorum civitas, Sycaminon
urbs, & fluvius Tyriorum,
Dorus urbs Sidoniorum, Jop-
pe. Iſtic Andromedam ceto ex-
poſitam fuiſſe, ajunt. Aſcalon
urbs Tyriorum, & ibi eſt regia
Syriæ cavæ. Præternavigatio
cavæ Syriæ ab * - - - - - -
- - - ad Aſcalonem eſt ſtadio-
rum cIↃ IↃ cc - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - -

- -

- -

τὸ alte-

Hæc inviolata manere debet. Quin etiam illud ὄρος ἱερὸν Διὸς non Carmelum intelligit Holſtenius ad Ortelium pag. 85. ſed Garizim. Sed etiam, licet ſeries cum Ravennate conveniat, equidem cur credatur a Scylace potius dicta πόλις τῶν Εκδίππων, quam τὰ Ἔκδιππα, non intelligo, & forſan ut antea ſtatuit πόλιν τῶν πορφυρέων, ita nunc quoque illic agnoſcebatur ab Scylace πόλις τῶν ὑαλιτῶν; iſtud enim litus plenum ὑαλίτιδος ἄμμου ponitur ab Strabone inter Tyrum & Acen. Hinc docemur utique latere alia, & fortaſſis pro Ἄραδος reponenda Γάδαρος, quæ Straboni dicitur Γαδαρὶς vicina Azoto & Joppæ. *Gronovius.*

Παράπλους κοίλης Συρίας - - - - Ἀσκάλων] Hæc quidem lacuna indubitate ſuppleri poteſt interponendo ἀπὸ Τριπόλεως μέχρι. Etiam mox apparet auctorem loqui de Arabibus. *Gronovius.*

* * * κημάτων] Leg. Βοσκημάτων. *Voſſius.*

Σιβω-

alterum vero Peluſiacum. Et rurſum ſcinditur bifariam, partim in Sebennyticum, partim in Mendeſium; inde in mare delabitur. A Mendeſio autem in Phatnicum oſtium: à Peluſiaco in Tanicum defertur oſtium: à Canopo vero uſque Sebennyticam paludem fluit oſtium Bolbiticum ex ea palude. Pleraque Ægypti, quæ ad mare, lacus ſunt & paludes. Ea autem eſt figura Ægypti, ut bipennem referat. Lata enim eſt ſecundum mare, in mediterraneis anguſtior, ad Memphin vero arctiſſima. Hinc ulterius pergenti à Memphide fit latior, ſuperior ejus pars latiſſima eſt. Ægypti pars ea, quæ eſt ſupra Memphin, maxima eſt; minor vero eſt ea, quæ ad mare. Oſtium autem Canopicum Aſiam Libyamque diſterminat.

τὸ δὲ Πηλουσιακόν. Καὶ πάλιν σχίζεται δίχα. τὸ δὲ Σεβεννητικὸν, τὸ μὲν εἰς τὸ Μενδήσιον, τὸ δὲ εἰς θάλασσαν. Ἀπὸ δὲ τοῦ Μενδησίου εἰς τὸ Φατνικὸν στόμα· ἀπὸ δὲ τοῦ Πηλουσίου εἰς τὸ Τανικὸν στόμα· Τὸ δὲ ἀπὸ Κανώπου μέχρι Σεβεννυτικῆς λίμνης· Καὶ στόμα τὸ Βολβιτικὸν ῥεῖ ἐκ τῆς λίμνης. Ἔστι δὲ τὰ πολλὰ τὰ παρὰ θάλατταν Αἰγύπτου λίμναι καὶ ἕλη. Ἔστι δὲ Αἴγυπτος τοιάδε τὴν ἰδέαν ὁμοία πελέκει. Ἔστι γὰρ κατὰ θάλατταν πλατεῖα, κατὰ δὲ μεσογείαν στενωτέρα, κατὰ δὲ Μέμφιν στενωτάτη αὐτῆς. Ἔπειτα δὲ εἰς μεσογείαν ἀπὸ Μέμφεως ἰόντι πλατυτέρα, καὶ δὲ τὸ ἀνώτερον αὐτῆς πλατυτάτη. Τὸ μέρος τὸ ἄνωθεν Αἰγύπτου, Μέμφιδος ἐστὶ τὸ πλεῖστον ἢ τὸ παρὰ θάλασσαν. Τὸ δὲ Κανωπικὸν στόμα ὁρίζει Ἀσίαν καὶ Λιβύην. Παράπλους δὲ ἐστιν Αἰγύπτου

Σεβεννητικὸν] Pro *Σεβεννυτικόν*. *Voſſius.*

Τὴν ἰδέαν ὁμοία πελέκει] Pulchre Ægyptum bipenni, ſive ſecuri utrinque acumen habenti comparat. De ſimplici enim ſecuri, quam Græci ἡμιπέλεκκον, vel ἀξίνην ſimpliciter, barbari etiam δεξτεράλιον appellant, capi hoc neutiquam poteſt. Unam ſiquidem ſecuris alam conſtituit Ægyptus inferior; ſive Delta utrumque. Ad Memphin igitur, ubi Ægyptus in arctiſſimum contrahitur, eſt foramen ſive ὀπὴ, cui ſcapus ligneus accommodatur. Superior Ægypti portio alteram ſecuris alam exprimit. Plane itaque ſecurim refert Ægyptus, dempto manubrio. Qualis etiam eſt illa Simmiæ. Sciolus quiſpiam

γύπτου ἀπὸ Πηλουσίου στόματος στάδια ͵ψτ'. Τῆς δὲ Ἀσίας ὁ περίπλους (ἔστι γὰρ περιφερὴς) λογιζομένῳ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὃν περὶ Εὐρώπης γέγραπται, ἡμερῶν ἐστι πζ'. Ἐπὶ δὲ τῷ στόματι Κανωπικῷ ἐστὶ νῆσος ἐρήμη, ᾗ ὄνομα Κάνωπος, καὶ σημεῖα ἐστιν ἐν αὐτῇ τοῦ Μενέλεω τοῦ κυβερνήτου τοῦ ἀπὸ Τροίας, ᾧ ὄνομα Κάνωπος, τὸ μνῆμα. Λέγουσι δὲ οἱ Αἰγύπτιοί τε, καὶ οἱ περίχωροι, οἱ τοῖς τόποις, Πηλούσιον ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ Κάσιον, καὶ Κάνωπον ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν νῆσον, αὐτοῦ μνῆμα τοῦ κυβερνήτου.

ΛΙ-

nat. Prætervectio Ægypti ab oſtio Peluſiaco eſt ſtadiorum IↃ CC LXXX. Aſiæ vero circumvectio (tortuoſa namque eſt) eodem modo, ut de Europa ſcriptum eſt, ſupputanti; eſt dierum LXXXVII. Ad oſtium Canopicum eſt inſula deſerta, quæ appellatur Canopus: & gubernatorem Menelai, cui nomen Canopus, á Troja eo veniſſe, indicium eſt, ejus ibi ſepulcrum. Ajunt autem Ægyptii, eorumque iis in locis accolæ, Peluſium veniſſe in Caſium, Canopum vero in hanc inſulam, ubi & monumentum gubernatoris hujus exſtat.

LI-

quiſpiam manubrium huic ſecuri aptarat. Sed hoc non eſſe ab ipſo auctore, invictis argumentis oſtendit Cl. Salmaſius. Quamvis in eo differentia ſit, quod in hac ſecuri brachia ferrea æqualia non ſint, ut in illa Simmiæ. Superior enim illa Ægypti pars, quæ ultra Memphin, multo latior eſt, longiuſque excurrit. Et id Scylacem voluiſſe indicare his verbis, nullus dubito. Sic enim illa emendo, τὸ μέρος τὸ ἄνωθεν Αἰγύπτου Μέμφιδος ἐστὶ τὸ πλεῖστον, ἧσσον δὲ τὸ παρὰ θάλασσαν. Nullus alioqui erit ſenſus in his verbis. *Voſſius.*

Ἀπὸ Πηλουσίου στόματος στάδια ͵ψτ.] Legendum, στάδια ͵ψπ'. *Voſſius.*

Σημεῖα ἐστιν ἐν αὐτῇ τοῦ Μενέλεω τοῦ κυβερνήτου &c.] In his Latine reddendis interpres magis fuit ſollicitus de gubernatore, quam de Menelao, quæ non videtur fuiſſe mens Scylacis, qui ſcribit, *& monumenta ſunt in illâ Menelai, gubernatoris ejus ab Troja*, vel *Trojani nomine Canopi ſepulchrum. Gronovius.*

Πηλούσιον ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ Κάσιον] Peleum huc perveniſſe, apud Dionyſium, & ejus commentatorem Euſtathium, legi. Peluſii nomen alibi in hac re legiſſe, non recordor. *Voſſius.*

Καὶ Κάνωβον ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν νῆσον αὐτὸ μνῆμα τοῦ κυβερνήτου] Scripſerim; οὗ τὸ μνῆμα τοῦ κυβερνήτου. *Voſſius.*

Ἀδυρ-

LIBYA.

Incipit Libya. Poſt Canopicum Nili oſtium, ſunt Adyrmachidæ, natio Libyca. E Thonide vero navigatio eſt ad Pharum, inſulam deſertam, commodis ornatam portubus, at aqua carentem, ſtadia CL. In Pharo autem portus multi. Mariam vero in paludem aquatum eunt: potabilis namque hæc eſt. Navigatio in hanc paludem è Pharo eſt brevis. Eſt & ibi Cherſoneſus, cum portu: prætervectio ejus eſt ſtadiorum CC. Cherſoneſum ſequitur ſinus Plinthinus. Os vero

ΛΙΒΥΗ.

Ἄρχεται ἡ Λιβύη. Ἀπὸ τοῦ Κανωπικοῦ στόματος τοῦ Νείλου, Ἀδυρμαχίδαι ἔθνος Λιβύων. Ἐκ Θωνίδος δὲ πλουσῶν εἰς Φάρον νῆσον ἔρημον, εὐλίμενος δὲ καὶ ἄνυδρος, στάδια ρν΄. Ἐν δὲ Φάρῳ λιμένες πολλοί. Ὕδωρ δὲ ἐκ τῆς Μαρίας λίμνης ὑδρεύονται· ἔστι γὰρ πότιμος. Ὁ δὲ ἀνάπλους εἰς τὴν λίμνην βραχὺς ἐκ Φάρου. Ἔστι δὲ καὶ Χερρόνησος, καὶ λιμήν· ἔστι δὲ τοῦ παράπλου στάδια σ΄. Ἀπὸ Χερρονήσου δὲ Πλιθὶς ἐστὶ κόλπος. Τὸ

Ἀδυρμαχίδαι] Nihil mutandum. Sic namque vocantur etiam Herodoto Melpomene. Meminit & Silius lib. IX:

Et Maſſylæ acies, & ferro vivere lætum
Vulgus Adyrmachidæ.

Sic ſcribe. Emendandus & Stephanus: Ἀδυρμαχίδαι, Λιβυκὸν ἔθνος. *Voſſius.*

Ἐκ Θωνίδος δὲ πλουσῶν] Sine dubio ſcribendum; ἐκ Θωνίδος δὲ πλοῦς εἰς Φάρον νῆσον ἔρημον, εὐλίμενον δέ, καὶ ἄνυδρον, στάδια ρν΄. Voſſius.

At quomodo Homerus Ὀδυσ. δ. inſulam hanc ἄνυδρον, aquam dicit habere?

Ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ὅθεν τ' ἐπὶ νῆας ἐΐσας
Ἐς πόντον βάλλουσιν ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.

Recte Strabo lib. I. οὔτε τὸ ὑδρεῖον ἐκλείπειν ἀδύνατον, οὔτε τὴν ὑδρείαν ἐκ τῆς νήσου γενέσθαι φασίν; ἀλλὰ τὴν ἀναγωγὴν μόνην διὰ τὴν τοῦ λιμένος ἀρετήν, τὸ δὲ ὕδωρ ἐκ τῆς περαίας ἀρύσασθαι παρῆν, &c. Mariam enim aquatum ibant: cujus aqua erat potabilis; ut teſtatur Scylax verbis ſequentibus: ὕδωρ δὲ ἐκ τῆς Μαρίας λίμνης ὑδρεύονται· ἔστι γὰρ πότιμος. Male itaque veterum nonnulli Homerum hic reprehenderunt. *Voſsius.*

Ἀπὸ χερρονήσου δὲ πλιθὶς ἐστὶ κόλπος &c.] Locus mendoſiſſimus. Reſtituendus eſt ſic; ἀπὸ χερρονήσου δὲ πλίνθινος ἐστὶ κόλπος· τὸ δὲ στόμα ἐστὶ τοῦ Πλινθίνου κόλπου εἰς λευκὴν

Τὸ δὲ στόμα ἐστὶ τοῦ Πενθίνου κόλπου εἰς Λευκὴν ἀκτὴν πλοῦς ἡμέρας καὶ νυκτός. Τὸ δὲ εἰς τὸν μυχὸν τοῦ Πλινθίνου κόλπου δὶς τοσοῦτον. Περιοικεῖται δὲ κύκλῳ. Ἀπὸ δὲ Λευκῆς ἀκτῆς εἰς Λαοδαμάντειον λιμένα, πλοῦς ἥμισυ ἡμέρας. Ἀπὸ δὲ Λαοδαμαντείου λιμένος εἰς Παραιτόνιον λιμένα πλοῦς ἥμισυ ἡμέρας. Ἔχεται Ἆπις πόλις. Μέχρις οὖν ἐνταῦθα Αἰγύπτιοι ἄρχουσιν.

ro ſinus Plinthini ad Albam actam uſque, patet diei noctiſque navigatione. Ad extremum autem ſinus Plinthini receſſum duplo majus eſt ſpatium. Circumhabitatur vero hic ſinus. Ab Alba acta ad portum Laodamantium eſt diei dimidiati navigatio. A portu Laodamantio, ad portum Parætonium, navigatio diei dimidiati. Poſt hunc eſt Apis urbs. Huc uſque Ægyptiorum patet regnum.

ΜΑΡΜΑΡΙΔΑΙ.

Ἀπὸ δὲ Ἄπιδος ἔθνος Λιβύων ἐστὶν οἱ Μαρμαρίδαι, μέχρις εἰς Ἑσπερίδας. Ἀπὸ δὲ Ἄπιδος ἐπὶ Τυνδαρέους σκοπέλους πλοῦς ἡμέρας. Καὶ ἀπὸ Τυνδαρέων σκοπέλων εἰς Πλύνους λιμένα πλοῦς ἡμέρας. Ἐκ Πλυνῶν εἰς Πέτραντα μ΄. πλοῦς ἥμισυ

MARMARIDÆ.

Ultra Apin, uſque ad Heſperides, ſunt Marmaridæ, gens Libyca. Ab Apide verò uſque ad ſcopulos Tyndareos navigatio diei. A Scopulis Tyndareis uſque Plynos portum navigatio diei. E Plynis ad Petrantem portum eſt diei dimi-

κὴν ἀκτὴν, πλοῦς ἡμέρας καὶ νυκτός. Sinus hic Herodoto lib. II appellatur Πλινθινήτης. Oppidum enim eſt Πλινθίνη, Ptolemæo, & Stephano; cujus verba ſic reſcribe, Πλινθίνη πόλις τῆς Αἰγυπτίας, ἀπὸ τῆς Μαρείας. Ὁ πολίτης Πλινθινήτης. Non, ut vulgo, Σαμαρείας. *Voſſius*.

Ἐπὶ Τυνδαρέους σκοπέλους] Lege, ut Salmaſius, Τυνδαρέιους: & mox, Τυνδαρείων. *Voſ.*

Εἰς Πλύνους λιμένα] Alii vocant Πλυνὸν λιμένα. *Voſſius*.

Ἐκ Πλυνῶν εἰς Πέτραντα] Hujus Petrantis mentionem habes apud Ptolomæum, ubi ſcribitur, Πέτρας μεγάλης λιμὴν: ſed videtur librariorum incuria factum, ut hic μεγάλης legatur, pro μεγάλη, qui putarunt Πέτρας eſſe genitivum a Πέτρα. Idem error eſt in Petrantis parvæ appellatione. Cum enim Ptolomæus ſcripſiſſet, Πέτρας μικρὸς λιμὴν: illi reſcripſerunt, Πέτρα σμικρὸς λιμήν. Cæterum emendandus eſt hic Scylax, & ſic legendum: ἐκ Πλυνῶν

εἰς

dimidiati navigatio. E Petrante uſque Menelaum navigatio diei. E Menelao in Cyrthanium navigatio diei. A Cyrthanio Antipygus portus dimidiati diei navigatione abeſt. Ab Antipygo in Petrantis parvi portum, diei dimidiati navigatio. Poſt Petrantem parvum Cherſoneſus, Azirites portus. Hæc ſunt in Cyrenenſium regione, navigatio

ἥμισυ ἡμέρας. Ἐκ Πετραν͂τος εἰς Μενέλαον πλοῦς ἡμέρας. Ἐκ Μενελάου εἰς Κυρθάνειον πλοῦς ἡμέρας. Ἀπὸ Κυρθανείου Ἀντίπυγος λιμὴν πλοῦς ἥμισυ ἡμέρας. Ἀπὸ δὲ Ἀντιπύγου, Πέτρας ὁ μικρὸς λιμὴν πλοῦς ἥμισυ ἡμέρας. Ἀπὸ Πέτραντος μικροῦ Χερρόνησοι Ἀχιτίδες λιμήν. ταῦτα τῆς Κυρηναίων χώρας ἐστὶ, πλοῦς ἡμέρας. Ἐν δὲ

εἰς Πέτραντα μεγάλην πλοῦς ἥμισυ ἡμέρας. Nullum enim hic locum habet numerus μ'. *Voſſius.*

Itane? quum ipſe increpet librarios Ptolemæi: quum agnoſcat Πέτρας, Πέτραντος: ſic quoque dicet Πέτραντα μεγάλην ex Scylace? Apage hoc genus ſupplementi, præſertim quum manifeſte ſequatur Πέτραντος μικροῦ. Sed & in margine aliter conjiciebat *f.* λιμένα. Itaque ſaltem facies Πέτραντα μέγαν. *Gronovius.*

Ἐκ Πέτραντος εἰς Μενέλαον] Ptolomæus Menelaum inter loca mediterranea recenſet. *Voſſius.*

Ἐκ Μενελάου εἰς Κυρθάνειον &c.] Ptolomæo eſt Σκυθράνιος λιμήν. Sine dubio vitioſe. *Voſſius.*

Ἀντίπυγος λιμὴν] Ptolemæo dicitur Ἀντίπυργος λιμὴν: ſed & hoc mihi ſuſpectum eſt. Male in tabulis Peutingerianis legitur, *Antipege*, pro *Antipygus*. Quamvis in itinerario Antonini, ſive potius Æthici, non habeatur. Unde tamen hauſtum eſt, quicquid in illis legitur tabulis. *Voſſius.*

Hunc Scylacis Αντίπυγον λιμένα mirabiliter confirmat Geographi Ravennatis ſera memoria, qui lib. IV recenſet in his locis *Gonia*, *Antipegoni*, *Cardum*. *Gronovius.*

Χερρόνησοι Ἀχίτιδες λιμὴν] Quænam ſint hæ Cherſoneſi, neſcio. Hoc veriſimile eſt, de iiſdem loqui circa finem hujus capitis, ubi vocantur Χερρόνησοι τῶν Ἀντιδῶν: unde patet, alterutrum eſſe corruptum: vel fortaſſe utrumque. Ptolomæus hic recenſet Cherſoneſum magnam, ut & alii. *Voſſius.*

Ita micaviſſe in tenebris bonum juvenem quis miretur, quum ſint meræ tenebræ, quas ſpero diſſipabo. Etenim de una Cherſoneſo locutum nunc Scylacem docent ſequentia Ἐν δὲ τῷ μέσῳ Πέτραντος καὶ Χερρονήσου. Etiam Hœſchelius edidit Αχιτίδες. Inde patet ſcripſiſſe Ἀπὸ Πέτραντος μικροῦ Χερρόνησος, Αζιρίτης (vel Αζιλιτης) λιμήν. Eſt enim hic locus quantivis pretii, unde lux datur omnibus, qui vel Αζιρὶν urbem vel Αζιλὶν memorarunt, ut Herodoto,

δὲ τῷ μέσῳ Πέτραντος καὶ Χερρονήσου εἰσὶ νῆσοι Διδωνία, καὶ Πλαταιαί. Ὕφορμοι δὲ ὑπ' αὐτῶν εἰσιν. Ἐντεῦθεν ἄρχεται τὸ σίλφιον φύεσθαι γύης. Παράγει δὲ ἀπὸ Χερρονήσου διὰ τῆς μεσογείας, μέχρι Ἑσπερίδων, παρὰ

gatio diei. In medio verò Petrantis & Cherſoneſi, inſulæ ſunt Aëdonia, & Platæa. Portus habent hæ inſulæ. Ulterius ſunt loca, quibus Laſerpitium producitur. A Cherſoneſo autem, ſecundum terram,

to, Stephano, Callimachi ſcholiaſtæ, unde viri docti jam excerpſerunt, ut certa ejus noſcatur jam poſitio. Hujus portus mentionem quoque facit Syneſius, ſed paulum mutato nomine in Epiſtola IV. τλῶσι ναῦν ἐνορμίζει λιμενίσκῳ χαρίεντι. Ἄζαρον οἶμαι καλοῦσιν αὐτό. Ubi Petavius notat Ptolem. in deſcriptione Libyæ Azar montis meminiſſe, & Azarorum Plin. lib. 6. cap. 29. At hi Pliniani Azari ſunt ad ſinum Arabicum, quum Syneſius naviget in mari mediterraneo ab Alexandria, & Pharium quoque Myrmeca nominet; Ptolemæus autem iſtum montem ponat ἐν τῇ ὑπὲρ Αἴγυπτον Αἰθιοπίᾳ. Itaque egregie iſta conveniunt. Intellexit Syneſius hunc ipſum, ſive ille tunc Ἄζαρος quoque vocatus fuerit, ſive ſcripſerit Ἄζιρον. Certe ego non dubito, quin hunc ipſum innuat Geographus Ravennas in vocabulo *Mecirϗ*, ut legitur in codice Lugdunenſi, ubi Gallica editio habet *Metirϗ*, ſtatim ante voces modo ex eodem citatas. Itaque his interpretationem accommodavi, quam Voſſius alieniſſimam hanc dederat: *Poſt Petrantem parvum navigatione diei ſunt Cherſoneſi Achitides cum portu, quæ ſunt in Cyrenenſium regione. Gronovius.*

Νῆσοι Διδωνία καὶ Πλάτεια] Puto ſcribendum Αἠδωνία καὶ Πλάταια. Ptolomæo hæc eſt Αἠδωνίς. De Platæa vero inſula vide Herodotum lib. IV. Cæterum vehementer falli, qui hanc Aedoniam, ac Platæam, eandem faciunt, ex hoc Scylacis loco manifeſtum eſt. *Voſſius.*

Τὸ σίλφιον φύεσθαι γύης] Quid velit poſtrema vox, nec exprimit Voſſius, nec ipſe aſſequor, pro qua repono γνήσιον. *Gronovius.*

Παράγει δὲ &c.] Vides mirifice hunc locum ab Voſſio adminiſtrari. Nam & viam ipſe comminiſcitur, quæ nulla eſt in Græcis. Tum illa verba διὰ τῆς μεσογείας & παρὰ γῆν accipit conjunctim vertens *ſecundum terram locaque mediterranea.* Quod eſt intolerabile. Imo ſenſus eſt; hoc ſilphium, vel regio veri ſilphii ferax *procedit ab Cherſoneſo per mediterraneam regionem uſque ad Heſperidas.* Hîc diſtingues, & pergit Scylax in maritimis. *Prope terram circiter ſtadia quadraginta quingenta Aphrodiſias inſula.* Cum ſequentibus enim his illa pars jungenda. *Gronovius.*

Ἐγγὺς

ram, locaque mediterranea, uſque Heſperidas, ducit via ſtadiorum plus minus cIɔcIɔIɔ. Aphrodiſias inſula ſtatio navium, Nauſtathmus portus. Navigatio ad hunc à Cherſoneſo unius diei. A Nauſtathmo ad portum Cyrenes ſtadia c. A portu vero ad Cyrenen ſunt ſtadia LXXX. In mediterraneo namque tractu eſt Cyrene. Portus autem iſti commodum omni tempore appulſum præbent. Sunt & alia in parvis inſulis refugia, & ſtationes, multæque peninſulæ, in interjectis locis. A portu Cyrenes ad Barces portum ſtadia Iɔ. Barcæorum autem civitas abeſt à mari ſtadiis c. A portu Barces ad Heſperidas ſtadia Iɔ cxx.

Phy-

παρὰ γῆν, ἐγγὺς στάδια μφ' μάλιστα. Ἀφροδισιὰς νῆσος ὕφορμος, Ναύσταθμος λιμήν. Πλοῦς ἀπὸ Χερρονήσου ἡμέρας μιᾶς. Ἀπὸ δὲ Ναυστάθμου εἰς λιμένα τὸν Κυρήνης στάδια ρ'. Ἐκ δὲ τοῦ λιμένος εἰς Κυρήνην στάδια π'. Ἔστι δὲ Κυρήνη ἐν μεσογείᾳ. Εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ λιμένες πάνορμοι. Καὶ ἄλλαι δὲ καταφυγαὶ ὑπὸ νησιδίοις, καὶ ὕφορμοι, καὶ ἀκταὶ πολλαὶ, ἐν τῇ μεταξὺ χώρᾳ. Ἐκ δὲ λιμένος τῆς Κυρήνης μέχρι λιμένος τοῦ κατὰ Βάρκην στάδια φ'. Ἡ δὲ πόλις ἡ Βαρκέων ἀπὸ θαλάσσης ἀπέχει στάδια ρ'. Ἐκ δὲ λιμένος τοῦ κατὰ Βάρκην ἐφ' Ἑσπερίδας στάδια χκ'. Ἐκ δὲ Κυρήνης εἰσὶ λιμένος, καὶ χωρίς ἐστιν ἐχισμένα μέχρι Ἑσπερίδων ψά-

Ἐγγὺς στάδια μφ'] Omnino emenda βφ'. Error ſollemnis in omnibus libris, quod β' & μ', eodem pene modo exararint veteres. *Voſsius.*

Ἡ δὲ πόλις ἡ Βαρκέων] Scribe, Βαρκαίων. *Voſsius.*

Ἐκ δὲ Κυρήνης εἰσὶ λιμένος, καὶ χωρίς ἐστιν ἐχισμένα μέχρι Ἑσπερίδων ψάδι] Nihil corruptius hoc loco. Tentabam ſic: ἐκ δὲ Κυρήνης εἰσὶ λιμένος. κἂν χωρία ἐστιν ἐχισμένα, μέχρι Ἑσπερίδων ψ' στάδια. *Voſsius.*

In his tenebris id tamen patet, diſtinxiſſe auctorem, Φυκοῦς κόλπος, ἄνης δὲ σύμπαντα. Opinor enim ſignificari nunc id ipſum ab Scylace, quod Pomponius Mela dixit ab Bryone promontorio incipientem oram uſque ad Phycunta importuoſo litore pertinere. Ut in voce Ἄνης notetur innavigabilis, etſi in Græcis fragmentis non extare meminerim alteram ejus vocis mentionem. Sed & præcedentia forſan hoc innuunt: *Eſt autem Cyrene regio importuoſa & oræ ſunt ſectæ. Uſque ad Heſperidas ſunt hæc, Phycus ſinus, ſed inna-*

ψάδε, Φυκοῦς κόλπος. Ἄνης δὲ ἐνταῦθα ἐστὶν ὁ κόλπος τῶν Ἑσπερίδων. Ἔστι δὲ τόπος ζαθὺς ὀργυιῶν ιη΄. ἀπότομος κύκλῳ, οὐδαμοῦ ἔχων κατάβασιν. Ἔστι δὲ δύο σταδίων πανταχῆ, οὐκ ἔλαττον εὖρος, καὶ μῆκος. Οὗτος ἐστὶ σύσκιος δένδρεσιν ἐμπεπλεγμένοις ἐν ἀλλήλοις, ὡς ὅτι μάλιστα πυκνοτάτοις. Τὰ δένδρα ἐστὶ λωτὸς, μηλέαι παντοδαπαὶ, ῥοαὶ, ἄπιοι, μεμήκυλα, σύμνα, ἄμπελοι, μυρσίναι, δάφναι, κισσὸς, ἐλαίαι, κότινοι, ἀμυγδαλαὶ, καρύαι. Τῶν δὲ χωρίων ἃ οὐκ εἴρηται. Ἔστι δὲ κατὰ τὸν κῆπον Ἄμπελος Ἄπιος, ἀλλάσσει σταδία λ΄. Χερρόνησος, κῆποι πλεῖστοι, Ζωερτὶς,

* * *
* * *

Phycus ſinus. Illic eſt hortus Heſperidum. Eſt vero locus profundus orgyis XVIII. præruptus circumquaque, nuſquam deſcenſum habens. Ubique verò duobus ſtadiis non minor eſt latitudo, & longitudo. Hortus hic opacus eſt arboribus in ſe invicem implicatis, quam maximè denſis. Arbores ſunt lotus, mali omnis generis, Punicæ, pyri, arbuti fructus, mora, vites, myrti, lauri, hederæ, olivæ, oleaſtri, amygdali, juglandes. Loca vero circa hortum nondum memorata hæc ſunt. Ampelus abeſt ab Api ſtadiis xxx. Cherſoneſus, horti plurimi,

innavigabilis. Sic Græca erunt. Ἔστι δὲ Κυρήνη ἀλίμενος, καὶ χωρία ἐστὶν ἐγκεισμένα. Μέχρι Ἑσπερίδων, τάδε· Φυκοῦς κόλπος, ἄνης δέ. *Gronovius.*

Ἄνης δὲ ἐνταῦθα ἐστὶν ὁ κόλπος τῶν Ἑσπερίδων] Et hic locus vehementer corruptus eſt, quod nemo non videat. Optime autem emendavit magnus Salmaſius; ἐνταῦθα ἐστὶν ὁ κῆπος τῶν Ἑσπερίδων· ἐστὶ δὲ τόπος βαθὺς ὀργυιῶν ιη΄, ἀπότομος κύκλῳ, οὐδαμοῦ ἔχων κατάβασιν· ἐστὶ δὲ δύο σταδίων πανταχῆ οὐκ ἔλαττον εὖρος καὶ μῆκος. Οὗτος ἐστὶ σύσκιος δένδρεσιν ἐμπεπλεγμένοις ἐν ἀλλήλοις, ὡς ὅτι μάλιστα πυκνοτάτοις. Τὰ δένδρα ἐστὶ λωτὸς, μηλέαι παντοδαπαὶ, ῥοαὶ, ἄπιοι, μιμαίκυλα, συκάμινα, ἄμπελοι, μυρσίναι, δάφναι, κισσὸς, ἐλαίαι, κότινοι, ἀμυγδαλαὶ, καρύαι· τῶν δὲ χωρίων, ἃ οὐκ εἴρηται), ἐστὶ κατὰ τὸν κῆπον, Ἄμπελος, ἄπιος ἀλλάσσει σταδία λ΄. Χερρόνησος, κῆποι πλεῖστοι, Ζηνέρτις, Ταύχειρα, Καυκάλου κώμη, Ἑσπερίδες πόλις καὶ λιμήν. *Voſſius.*

Τῶν δὲ χωρίων ἃ οὐκ εἴρηται] Horum ſententia videtur, *locorum vero nonnulla non memorantur*, nomen non habent, ut ſit idem ac χωρίων ἐστὶν ἃ.

Mox

rimi, Zenertis, Tauchira, Caucali vicus, Heſperides, urbs, & portus, & fluvius circa urbem Ecceus. Ad iſtæc loca à Cherſoneſis Antidum, hæc quidem Cyrenæis, illa verò Barcæis ſubſunt, uſque Heſperidas.

NASAMONES, & MACÆ.

Poſt Heſperidas ſinus eſt magnus, qui appellatur Syrtis, ſtadiis, ut quàm proximè dicam, LXXX. Ejus latitudo ab Heſperidibus ad Neapolim, quæ in ulteriori littore, trium dierum noctiumque navigatione patet. Accolunt eam Naſamones, gens Libyca, uſque ad intimum partis ſiniſtræ receſſum. Ultra hunc eſt Libyum natio. Ad Syrtim vero uſque ad os ejus Macæ hyemem agunt greges ad mare claudentes. Æſtate vero,

τίς, Ταύχειρα, Καυκαλȣ̃ κώμη, Ἑσπερίδες, πόλις καὶ λιμὴν καὶ ποταμὸς ἐπὶ τῇ πόλει Ἐκκειός. Κατὰ ταῦτα τὰ χωρία ἀπὸ χερρονησῶν τῶν Ἀντίδων, τὰ μὲν Κυρηναίων, τὰ δὲ Καρκαίων ἐστὶ, μέχρι Ἑσπερίδων.

ΝΑΣΑΜΩΝΕΣ, καὶ ΜΑΚΑΙ.

Ἀπὸ δὲ Ἑσπερίδων κόλπος ἐστὶ μέγας, ᾧ ὄνομα Σύρτις· ὡς δὲ εἰπεῖν ὅτι μάλιστα εἰκάζοντι στάδια π΄. Ἔστιν αὐτῆς τὸ πλάτος ἀπὸ Ἑσπερίδων εἰς Νέαν πόλιν τὴν πέραν πλȣ̃ς ἡμερῶν τριῶν καὶ νυκτῶν τριῶν. Περιοικȣ̃σι δὲ αὐτὴν Λιβύων ἔθνος Νασαμῶνες μέχρι τȣ̃ μυχȣ̃ τȣ̃ ἐπ' ἀριστερᾷ. Τȣ̃τον δὲ ἔχονται Λιβύων ἔθνος. Παρὰ τὴν Σύρτιν μέχρι τȣ̃ στόματος τῆς Σύρτιδος Μακαὶ χειμάζȣσιν, ἐπὶ θαλάττῃ τὰ βοσκήματα κλείοντες.

Mox digero, Ἔστι δὲ καὶ τὸν κῆπον Ἀμπελος, Ἄπιος ἀπέχει στάδια α΄. *Præterea circa hortum eſt Ampeios* urbs *ab Api abeſt ſtadia mille. Gronovius.*

Τὰ δὲ Καρκαίων ἐστὶ] Omnino legendum, Βαρκαίων. *Voſſius.*

Τȣ̃τον δὲ ἔχονται &c.] Nec Græca hæc intelligo, & ſequentia opinor peſſime diſtincta, quæ ſic opinor collocanda. Τȣ́τȣ δὲ ἔχον[ται]) Λιβύων ἔθνος παρὰ τὴν Σύρτιν μέχρι τȣ̃ στόματος τῆς Σύρτιδος Μακαί. Χειμάζȣσιν ἐπὶ θαλάττῃ τὰ βοσκήματα κλείοντες τȣ̃ δὲ θέρȣς &c. *Huic appoſita eſt Libyum natio juxtà Syrtin uſque ad Syrtis os Macæ. Hibernant ad mare greges incluſos habentes. Gronovius.*

Μακαὶ χειμάζȣσιν ἐπὶ θαλάττῃ &c.] Macas inquit hyeme ad mare ſe continere, pluviatilemque aquam potare, cum nulli ſint hic amnes: æſtate vero

τες. Τοῦ δὲ θέρους ὑπεκλειπόντων τῶν ὑδάτων ἀπελαύνουσι τὰ βοσκήματα εἰς μεσογαίαν ἄνω μεθ' ἑαυτῶν. Μετὰ δὲ τὴν Σύρτιν ἔξω τῆς Σύρτιδος ἐστὶ χωρίον καλὸν, καὶ πόλις, ᾗ ὄνομα Κίνυψ· ἔστι δὲ ἔρημος. Ἀπὸ δὲ Νέας πόλεως ἀπέχει εἰς τὴν Σύρτιν στάδια π΄ πάντη. Ὑπ' αὐτὸν δέ ἐστι ποταμὸς Κίνυψ, καὶ νῆσος ὕπεστι πρὸς τὸν ποταμόν. Τὸ δὲ βάθος τῆς Σύρτιδος

vero, deficientibus aquis, greges ſecum ad ſuperiores in mediterraneo tractus abigunt. Ultra Syrtin vero eſt campus pulcerrimus, & urbs, cui nomen Cinyps: eſt autem deſerta. A Neapoli ad Syrtin intervallum eſt undique ſtadiorum LXXX. Prope eam vero eſt Cinyps fluvius, & inſula ſubeſt fluvio. Profunditas autem Syrtidis

ro, cum imbre deſtituuntur, ad mediterranea ſe loca conferre, ad Cinypa, alioſque, qui in eum amnes devehuntur. Verum hic non ſatis convenire videtur Herodotus cum Scylace; qui lib. IV Naſamones, quorum eadem ratio, æſtate ait, relictis ad mare pecoribus, ad Ægila ſe recipere, ut inde palmulas decerpant. Quæro itaque, ſi pecora ad mare relinquantur, quonam potu, pluvia deficiente, alantur? non credo, ea ad mare potatum iviſſe; quod in quibuſdam Ponti locis contigiſſe, Arrianus tradit. Sed non una hirundo facit ver. Ejus præterea rei naturalis eſt ratio, propter fluviorum, qui ſe in eum exonerant, multitudinem. Præterea non veriſimile, palmarum eos fructum æſtate decerpſiſſe, ut inquit Herodotus, cum is ante autumnum matureſcat nuſquam. Locus Herodoti ſic ſe habet: Αὐχισέων δὲ τουτέων τὸ πρὸς ἑσπέρης ἔχονται Νασάμωνες ἔθνος ἐὸν πολλόν. Οἳ τὸ θέρος καταλείποντες ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ τὰ πρόβατα, ἀναβαίνουσι ἐς Αἴγιλα χῶρον ὀπωριεῦντες τοὺς φοίνικας. Sed ſi legatur, οἱ μὲν τὸ θέρος, ſublata fuerit omnis difficultas. Et ſic ſibi invicem conſtabunt Scylax, & Herodotus: nimirum ut Naſamones, & Macæ, dicantur æſtate in mediterraneis egiſſe locis: ingruente vero autumno, pecora ad maritimas oras abegiſſe: eo vero tempore autumni, quo palmulæ maturæ redditæ fuerint, rurſum ad mediterranea revertentes loca, eas decerpſiſſe, & ſic ad ſua conceſſiſſe pecora, hyememque ibi exegiſſe. *Voſſius.*

Πόλις ᾗ ὄνομα Κίνυψ] Cinypos oppidi meminit Probus ad ſecundum Georgicon Virgilii: *Cinyps oppidum eſt, & flumen Africæ, regionis Garamantum. Apud eos hirci villoſiſſimi naſcuntur, quos tondent ad cilicia, quibus nautæ utuntur. Voſſius.*

Πρὸς

tidis intra Heſperides ad Philæni aras in intimum hujus ſinus receſſum navigatio eſt dierum noctiumque III. Latitudo vero à Cinyphe flumine ad Albas inſulas dierum noctiumque quatuor navigatione patet.

δος ἔσω τῶν Ἑσπερίδων πρὸς τοὺς Φιλαίνου βωμοὺς εἰς τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου πλοῦς ἡμερῶν .γʹ, καὶ νυκτῶν. Πλάτος δὲ ἀπὸ Κίνυφος ποταμοῦ πρὸς τὰς Λευκὰς νήσους πλοῦς ἡμερῶν τεσσάρων καὶ νυκτῶν.

LOTOPHAGI.

Quæ ſunt extra Syrtim, incolit Libyum Lotophagorum natio, uſque ad os alterius Syrtidis. Hi loto utuntur, pro cibo & potu. Poſt Neapolin in Carthaginenſium tractu eſt Graphara urbs. Eo navigatur à Neapoli ſpatio diei. A Grapharis eſt Abrotonum civitas cum portu: hujus prætervectio diei unius. Ab Abrotono verò * * * diei unius. Circa hanc eſt inſula, cui nomen Brachion.

ΛΩΤΟΦΑΓΟΙ.

Τὰ δὲ ἔξω τῆς Σύρτιδος παροικοῦσι Λίβυες Λωτοφάγοι ἔθνος, μέχρι τοῦ στόματος τῆς ἑτέρας Σύρτιδος. Οὗτοι λωτῷ χρῶνται, σίτῳ καὶ ποτῷ. Ἀπὸ δὲ Νεαπόλεως τῆς Καρχηδονίων χώρας Γράφαρα πόλις. Ταύτῃ παράπλους ἡμέρας μιᾶς ἀπὸ Νέας πόλεως. Ἀπὸ δὲ Γραφάρων Ἀβρότονον πόλις καὶ λιμήν. Ταύτης ὁ παράπλους ἡμέρας μιᾶς. Ἀπὸ δὲ Ἀβροτόνου ἡμέρας μιᾶς. Κατὰ δὲ ταῦτα ἐστὶ νῆσος, ᾗ ὄνομα Βραχείων.

Πρὸς τοὺς Φιλαίνου κωμοὺς] Recte obſervavit doctiſſimus Jac. Mauſſacus, in commentariis ad Harpocrationem, eſſe legendum, βωμούς. *Voſſius.*

Γράφαρα πόλις] Ptolomæo eſt Γαράφα λιμήν; quod metuo ne corruptum ſit *V.*

Ἀπὸ δὲ Ἀβροτόνου ἡμέρας μιᾶς] Arbitror, hic aliquid deeſſe poſt vocem Ἀβροτόνου. Nimirum urbis alicujus nomen, ad quam ex Abrotono una navigatur die. *Voſſius.*

Et cur non infulcit, quod deeſt? quum ſit ſatis manifeſtum, nempe legendo Ἀπὸ δὲ Ἀβροτόνου Οἴη ἡμέρας μιᾶς, quam vocem patet abſorptam ab exitu vocis præcedentis & principio ſequentis, in quibus ſunt eædem literæ. Plinius clare circa hæc loca. *Ibi civitas Oeenſis, Cinyps fluvius, ac regio, oppida Neapolis, Gaphra, Abrotonum. Gronovius.*

Νῆσος ᾗ ὄνομα Βραχείων] Nemo, quod ſciam, hujus meminit inſulæ; ut

Βραχείων. Μετὰ Λωτοφάγους Καταριχίας· ἔστι δὲ ἡ νῆσος αὕτη σταδίων τ΄. Πλάτος δὲ μικρῷ ἐλάττων. Ἀπέχει δὲ ἀπὸ τῆς ἠπείρου, ὡσεὶ στάδια γ΄. ἐν δὲ τῇ νήσῳ γίνεται λωτὸς, ὃν ἐσθίουσιν, καὶ ἕτερος, ἐξ οὗ οἶνον ποιοῦσιν. Ὁ δὲ τοῦ λωτοῦ καρπός ἐστι τῷ μεγέθει, ὅσον μιμαίκυλον. Ποιοῦσι δὲ καὶ ἔλαιον πολὺ ἐκ κοτίνων. Φέρει δὲ καρπὸν ἡ νῆσος πολὺν, πυροὺς, καὶ κριθάς. Ἔστι δὲ ἡ νῆσος εὔγειος. Πλοῦς

chion. Poſt Lotophagos Catarichias: eſt autem inſula hæc ſtadiorum ccc. Latitudine vero paulo minor. Abeſt à continenti ſtadiis circiter I I I. In hac inſula naſcitur lotus, quem édunt: aliaque ejus eſt ſpecies, ex qua vinum conficiunt. Loti autem fructus magnitudine ſimilis eſt fructui arbuti. Oleum multum ex oleaſtris faciunt. Producit autem hæc inſula fructum multum, triticum, & hordeum. Eſtque hæc

nec ejus, quæ ſequitur; quam tamen eandem, ac Lotophagitum, arbitror. *Voſſius.*

Λωτὸς ὃν ἐσθίουσι, καὶ ἕτερος] Duas recenſet ſpecies loti: unam, quam edunt, alteram, ex qua vinum ſibi conficiunt, cujus fructus multo major erat, & vinoſior arbuto, ut Scylaci placuit; vel, ut Polybio, olivæ non abſimilis magnitudine. Is egregiè hanc deſcribit apud Athenæum libro XIV. Apud Herodotum in Melpomene ſic legitur. Ἀκτὴν δὲ προέχουσαν ἐς τὸν πόντον, τούτων τῶν Γινδάνων νέμονται Λωτοφάγοι· οἳ τὸν καρπὸν μοῦνον τοῦ λωτοῦ τρώγοντες ζώουσι. Ὁ δὲ τοῦ λωτοῦ καρπὸς ἐστι μέγαθος ὅσον τε τῆς σχίνου. Γλυκύτητα δὲ τοῦ φοίνικος τῷ καρπῷ προσείκελος. Ποιεῦνται δὲ ἐκ καρποῦ τούτου οἱ Λωτοφάγοι καὶ οἶνον. Sed ſi loti fructus non major fuerit, quam lentiſci; omnino hæc alia fuerit, quam Scylax, & Polybius, deſcribunt. Ego certe arbitror, hanc eandem eſſe ac eam, quam Scylax lotophagos inquit comedere. Sed illa poſteriora Herodoti verba; quibus indicat, eos inde vinum expreſſiſſe, non accipienda de eadem loti ſpecie. Ita Scylacem ſuperius, cum inquit, λωτῷ χρῶνται σίτῳ, καὶ ποτῷ, non intellexiſſe de eadem loti ſpecie, ex ſequentibus patet. Interim illi loti fructus, unde vinoſum hunc exprimebant ſuccum, majores erant iis, qui in farinæ uſum cedebant: at non è contrario. Et hoc quidem pacto Lotophagi ſolo loto vitam egiſſe dicuntur. Stephanus ex Herodoto: μόνον τοῦ λωτοῦ ἐσθίοντες ζῶσι. Miror vero, Strabonem lib. XVII, ridere Artemidorum Epheſium; quod id ipſum retuliſſet. Verba ejus ſunt: αὐτὸς δὲ τούτων πολὺ χεῖρω λέγει περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους. Μεταναστάς γάρ τινας ἱστορεῖ Λωτοφάγους, οἳ τὴν ἄνυδρον νέμοιντο, σιτοῖντο δὲ λωτὸν πόαν τινὰ καὶ ῥίζαν, ἀφ' ἧς οὐδὲν δέοιντο ποτοῦ: quæ eadem verba

hæc inſula uberis terræ. Navigatio autem à Tarichiis in hanc inſulam diei unius. Poſt inſulam hanc eſt Epichus urbs. Ab inſula ad Epichum navigatio diei dimidiati. Ab Eſchidibus diei navigatio: & inſula circa hanc eſt deſerta. Poſt hanc eſt Cercinnitis inſula cum urbe, circaque eam eſt Thapſus. Prætervectio ab hac in Thapſum diei unius & dimidiæ. A Thapſo vero minore intra eſt Tritonites magnus ſinus, in quo eſt parva Syrtis, Cercinnitica appellata, alte-

Πλοῦς ἀπὸ Ταριχείων εἰς τὴν νῆσον ἡμέρας μιᾶς. Μετὰ δὲ τὴν νῆσον ἔστι Ἔπιχος πόλις. Ἀπὸ δὲ τῆς νήσου εἰς Ἔπιχον πλοῦς ἡμέρας ἡμίσεια. Ἀπὸ δὲ Ἐχίδων πλοῦς ἡμέρας: καὶ νῆσος ἔπεστιν ἐπ' αὐτῇ ἐρήμη. Μετὰ δὲ αὐτὴν Ἀνακινίτης νῆσος καὶ πόλις, καὶ κατὰ ταύτην Θάψος. Παράπλους ἀπὸ ταύτης εἰς Θάψον ἡμέρας καὶ ἡμίσεως. Ἀπὸ δὲ Θάψου τῆς μικρᾶς καὶ Δρανίτης ἐστὶ κόλπος μέγας εἴσω, ἐν ᾧ ἡ Σύρτις ἐστὶν ἡ μικρὰ, Καρκινίτης καλουμένη, πολὺ τῆς ἄλλης

verba etiam leguntur lib. III. Sed mihi cæterorum auctoritas hac in re pluris eſt, & præſertim Polybii αὐτόπτου. *Voßius.*

Πλοῦς ἀπὸ Ταριχείων] Juxta lectionem Strabonis legendum foret, Ταριχειῶν. Eum vide circa finem operis. *Voſſius.*

Ἔπιχος πόλις &c.] Vereor, ne totus hic locus fœde corruptus ſit. *Voſſius.*

Ἀπὸ δὲ Ἐχίδων] Sane ſunt hæc ignotiſſima, ut non ſine cauſa metum ſuum proferat Voſſius. Pro his autem, ut Latine appellat, Eſchidibus videtur deſiderari vetuſta & rara vox ἀπὸ δὲ Ερεβιδῶν. Quod non aliunde probaverim, niſi ex Stephano. Ερεβίδαι, μέρος Λωτοφάγων. Φίλιστος ὀγδόῳ, ad quæ verba conſiſtit omnis amplitudo doctrinæ eorum, qui eum tantis commentariis ampliarunt. *Gronovius.*

Ἀνακινίτης νῆσος] Puto, hanc eſſe Κερκιννῖτιν Strabonis. *Voßius.*

Δρανίτης ἐστὶ κόλπος] Opinor, corruptam eſſe lectionem. Mihi certe placet, ut legatur, Τριτωνίτης. *Voßius.*

Σύρτις ἐστὶ ἡ μικρὰ Καρκινίτης λεγομένη] Nulla poteſt ratio dari, quare Syrtis minor vocetur Carcinites. Lego itaque, Κερκιννῖτις: nimirum ab Cercinna inſula. *Voſſius.*

Quam belle procedant hi duo inveniles conatus, quam egregie oſtentent notitiam Geographiæ, quam valenter etiam ſenex potuerit ſua tueri, declaravi nuper & olim ad Pomponium Melam. Nulla nota Thapſus minor, nulla

ἄλλης Σύρτιδος χαλεπωτέρα καὶ δυσπλοωτέρα· ἧς τὸ περίμετρον στάδια β΄. Ἐν ταύτῃ τῇ Σύρτιδι ἐνέστηκεν ἡ νῆσος Τρίτωνος καλουμένη, καὶ ποταμὸς Τρίτων. Καὶ αὐτόθεν ἐστὶν Ἀθηνᾶς Τριτωνίδος ἱερόν. Στόμα δὲ ἔχων ἡ λίμνη μικρὸν, καὶ ἐν τῷ στόματι νῆσος ἔπεστιν, καὶ ὁ τῆς ἀνάπωτος, ἐνίοτε ἡ λίμνη οὐκ ἔχων εἴσπλουν συμφαίνεται. Ἡ δὲ λίμνη αὕτη ἐστὶ μεγάλη τὸ περίμετρον ἔχουσα ὡς σταδίων χιλίων. Περιέπουσι δὲ αὐτὴν

Λί-

altera Syrti multo ſævior, navigatuque difficilior; cujus ambitus eſt ſtadiorum CIↃ CIↃ. In hac Syrti eſt inſula Tritonis appellata, & fluvius Triton. Et illic eſt Minervæ Tritoniæ fanum. Os vero hic lacus exiguum habet, & in eo inſula apparet, ſi quando mare refugiat. At ubi inundet, non amplius acceſſum navibus præbet. Lacus autem hic eſt magnus, ambitum habens ſtadiorum circiter mille. Cingit vero eum

Li-

nulla Syrtis Cercinitica. Itaque legendum monui Ἀπὸ δὲ Θάψου Λέπτις μικρὰ καὶ Ἀδρύμης ἐστί. Κόλπος μέγας ἔσω Κερκινίτης, ἐν ᾧ ἡ Σύρτις ἐστὶ ἡ μικρὰ καλουμένη. *Poſt Thapſum Leptis parva & Adrumetum eſt. Intus ſinus magnus Cercinites, in quo Syrtis eſt parva appellata.* Geographus Ravennas *Adrimetum*, *Ruſpina*, *Lepteminus*, *Tapſum*. Quomodo potuit infra dicere Ἀπὸ Ἀδρύμητος, vel ut Voſſius corrigit Ἀδρύμητος, niſi poſitionem ejus præmiſiſſet? *Gronovius.*

Τὸ περίμετρον στάδια *G′*.] Sic videtur reſcripſiſſe Hœſchelius, cum in M.S. eſſet ϥ: forte quod non intelligeret hanc notam, quæ tamen valet CIↃ CIↃ. Infra enim, ſic legitur in M.S. Κρήτης αὐτῆς μῆκος στάδια *G′*φ. Supra vero jam dixit Cretæ longitudinem eſſe ſtadiorum CIↃ CIↃ IↃ. Porro cum Scylax inquit Syrtidis minoris ambitum eſſe ſtadiorum CIↃ CIↃ, a Strabone & Plinio diſſentit. Non tamen ab uno magis, quam altero. Hic ſiquidem eam facit ſtadiorum CIↃ IↃC: alter vero, Polybii auctoritate, CCC M. paſſuum, quæ ſunt ſtadia CIↃ CIↃ CCCC. *Voſſius.*

Καὶ νῆσος Τρίτωνος καλουμένη] Melius, ut Salmaſius, Τριτωνίς. *Voſſius.*

Καὶ ὁ τῆς ἀνάπωτις ἦ] Vix alium locum corruptum, ut hunc, toto Scylace reperias. Jam diu eſt, quod μέγιστον illud τοῦ αἰῶνος ἄυχημα Claudius Salmaſius, ita conjecerit; καὶ ἐν τῷ στόματι νῆσος ἔπεστιν ὅταν ἄμπωτις ᾖ. ὅταν δὲ πλημμυρεῖς, οὐκ ἔπι τὸν εἴσπλουν ναυσὶν ὑποφαίνουσι. *Voſſius.*

Al-

Libyum omnis natio; urbſque eorum eſt in ulteriori ripa, verſus Solis occaſum: omnes enim hi Libyes appellantur, flavi, abſque fuco pulcherrimi. Regio hæc optima eſt, & fœcunda, gregeſque penes ipſos ſunt maximi & plurimi, ipſi ditiſſimi, pulcherrimique. Poſt hanc Syrtin ſequitur Neapolis. Prætervectio vero ab Hadrymeto ad Neapolim eſt dierum III. Poſt Neapolin eſt Hermæum promuntorium, & urbs. Prætervectio à Neapoli uſque Hermæum eſt diei unius, ac dimidiati. A Neapoli ad Iſthmum pedeſtri itinere ſtadia ſunt CLXXX. uſque ad alterum mare, quod Carthaginem alluit. Eſt vero peninſula, quæ habet anguſtias. Prætervectio

Λίβυες πάντες ἔθνος, καὶ πόλις τὸ ὑπερέκεινα πρὸς ἡλίου δυσμάς· οὗτοι γὰρ ἅπαντες Λίβυες λέγονται, ξανθοὶ, ἄπαστοι, καὶ κάλλιστοι. Καὶ ἡ χώρα αὕτη ἀρίστη, καὶ παμφορωτάτη, καὶ βοσκήματα παρ' αὐτοῖς ἐστὶ καὶ μέγιστα καὶ πλεῖστα, καὶ αὐτοὶ πλουσιώτατοι, καὶ κάλλιστοι. Μετὰ δὲ τὴν Σύρτιν ταύτην Νεάπολις ἐστί. Παράπλους δὲ ἀπὸ Ἀδριμήτου ἐπὶ Νέαν πόλιν ἡμερῶν τ'. Μετὰ δὲ Νέαν πόλιν Ἑρμαῖα ἄκρα καὶ πόλις. Παράπλους ἀπὸ Νέας πόλεως εἰς Ἑρμαίαν ἡμέρας καὶ ἡμίσεως. Ἀπὸ δὲ Νέας ἔστιν εἰς ἰσθμὸν στάδια ρπ', πεζῇ, πρὸς τὴν ἑτέραν θάλασσαν τὴν πρὸς Καρχηδόνα. Ἔστι δὲ ἀκτὴ, δι' ἧς ἰσθμός ἐστι. Παράπλους ἀπὸ τοῦ πα-

Λίβυες πάντες] Hæc ſcriptura eſt ab editione Voſſii, quum Hœſchelius dederit Λίβυοι πάντες, quod dubito an non deducat ad Λιβοφοίνικες; vel ad οἱ Βύζαντες, quippe quorum urbem Byzacium mox innuit. *Gronovius.*

Ξανθοὶ, ἄπαστοι, καὶ κάλλιστοι] Quare hi ἄπαστοι, ſive jejuni dicantur, neſcio. Ego, ſi quid recte judicem, putem reſcribendum, ἄπλαστοι, id eſt, vere pulchri, minimeque fucati, ut aliæ Libyæ gentes, quæ corporis & comarum fuco decorantur. *Voſſius.*

Ἀπὸ Ἀδριμήτου] Scribe, Ἀδρύμητου.] Hadrymetum etenim Græcis eſt Ἀδρύμης. Stephanus, Ἀδρύμης, Ἀδρύμητος, Λιβύης πόλις *Voſſius.*

Καὶ κάλλιστοι. Μετὰ δὲ τὴν Σύρτιν &c.] Delendum hic τὸ, καὶ κάλλιστοι. Statim vero poſt legendum eſt omnino, ἡμερῶν τριῶν, vel ἡμερῶν γ'. Sæpe enim hæc litera in τ.' corrumpitur. *Voſſius.*

Ἀπὸ δὲ νέας ἔστιν] Malim, νέας πόλεως, ut ſemper. *Voſſius.*

ποταμοῦ ἐντεῦθεν εἰς Καρχηδόνα, ἥμισυ ἡμέρας. Ἡ δὲ Καρχηδονίων χώρα ἐστὶν ἐν κόλπῳ.

ΚΑΡΧΗΔΩΝ.

Μετὰ δὲ τὸν ἰσθμὸν Καρχηδών ἐστι, πόλις Φιάλων, καὶ λιμήν. Παράπλους ἀπὸ Ἑρμαίας ἥμισυ ἡμέρας εἰς Καρχηδόνα. Ἔπεισι δὲ νησία ἐν τῇ Ἑρμαίᾳ ἄκρᾳ, Ποντία νῆσος, καὶ Κόσυρος. Πλοῦς δὲ ἀπὸ Ἑρμαίας ἐπὶ Κόσυρον ἡμέρας. Ἀπὸ Ἑρμαίας ἄκρας πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα, μικρὸν ἀπὸ Ἑρμαίας εἰσὶ νῆσοι τρεῖς μικραὶ κατὰ τοῦτο, ὑπὸ Καρχηδονίων οἰκούμεναι· Μελίτη πόλις καὶ λιμὴν, Γαῦλος πόλις, Λαμπάς· αὕτη πύργους ἔχει δύο ἢ τρεῖς. Ἀπὸ δὲ Κοσύρου ἐπὶ Λιλύβαιον ἀκρωτήριον Σικελίας, πλοῦς ἡμέρας μιᾶς. Μετὰ Καρχηδόνα Ἰτύκη πόλις καὶ λιμήν. Παράπλους δὲ ἀπὸ Καρχηδόνος εἰς Ἰτύκην μιᾶς

ἡμέ-

vectio à flumine ex hoc loco ad Carthaginem, eſt diei unius & dimidiæ. Carthaginenſium autem regio eſt in ſinu.

CARTHAGO.

Poſt Iſthmum eſt Carthago, urbs Phialon cum portu. Prætervectio vero ab Hermæo uſque Carthaginem eſt dimidiati diei. Hermæo promontorio adſitæ ſunt inſulæ, Pontia & Coſyrus. Navigatio ab Hermæo uſque Coſyrum eſt diei. Ultra Hermæum promuntorium paululum, verſus ſolem orientem, tres ei adjacent inſulæ exiguæ, à Carthaginenſibus habitatæ; Melita urbs cum portu, Gaulus urbs, Lampas; in hac turres binæ aut tres. A Coſyro vero ad Lilybæum promuntorium Siciliæ, navigatio diei unius. Poſt Carthaginem Utica urbs cum portu. Præternavigatio à Carthagine Uticam di-

ei

Ποντία νῆσος] Pontiam inſulam deſcribit Ptolomæus in Syrti majori. Sed ea nihil ad hanc. *Voſſius.*

Λαμπάς· αὐτὴ πύργους ἔχει] Forte legendum Λαμπαδοῦση πύργους ἔχει. Ambigo de nomine ejus inſulæ, an, ut hoc loco ſcriptum fuit, Λαμπαδοῦσα vocari debeat, an Λιπαδοῦσα. Si Λαμπαδοῦσα, nomen habuit procul dubio ἀπὸ τῶν λαμπάδων, & tunc legerem πύρσους ἔχει, id eſt, ignes accenſos ad nautas monendos, ne in cautes inciderent. Si Λιπαδοῦσα a rupibus acutis dicta fuit

Ἀπὸ

ei unius. Ab Utica ad Equi promuntorium * * * * Equi urbs, & palus ei adſita eſt, inſulæque in ea, & urbes circa paludem in inſulis hæ ſunt * * * * * Collops Magnus urbs, ex adverſo ejus multæ inſulæ Naxicæ, Pithecuſæ cum portu. Ex adverſo earum eſt inſula, in qua Eubœa eſt civitas, Thapſa urbs & portus, Caucacis urbs cum portu, Sida urbs, Iol promuntorium, urbs & portus, Hebdomus urbs cum portu, Acium inſula, in qua urbs & portus, Pſamathus inſula, cum portu, & ſinus. In hoc

ἡμέρας. Ἀπὸ Ἰτύκης εἰς Ἵππου ἄκραν, Ἵππου πόλις, καὶ λίμνη ἐπ' αὐτῇ ἐστι, καὶ νῆσοι ἐν τῇ λίμνῃ, καὶ περὶ τὴν λίμνην πόλεις ἐν ταῖς νήσοις αἵδε. Ψέγας πόλις, καὶ ἀπαντίον αὐτῆς νῆσοι Ναξικαὶ πολλαὶ, Πιθηκοῦσαι καὶ λιμήν. Κατ' ἐναντίον αὐτῶν καὶ νῆσος, καὶ πόλις ἐν τῇ νήσῳ Εὔβοια, Θάψα καὶ πόλις καὶ λιμὴν, Καύκακις πόλις καὶ λιμὴν, Σίδα πόλις, Ἰουλίου ἄκρα πόλις καὶ λιμὴν, Ἕβδομος πόλις καὶ λιμὴν, Ἀκίον νῆσος, πόλις καὶ λιμὴν ἔπεστι, Ψαμαθὸς νῆσος, πόλις, καὶ λιμὴν, καὶ κόλπος. Ἐν δὲ τῷ κόλπῳ Βαρ-

λὼν τῶν λεπάδων, quod accedit ad nomen hodiernum: nam *Lipadoſa* ab Italis vocatur, & eſt admodum aſpera cautibus, vel forte a piſcium abundantia, quæ λεπάδες vocantur. *Palmerius.*

Ἀπὸ Ἰτύκης εἰς Ἵππου ἄκραν] Omiſſa hic ſtadia, aut tempus παράπλου. *Voſſius.*

Πόλεις ἐν ταῖς νήσοις αἵδε· Ψέγας πόλις] Sine dubio hoc loco quædam deſunt. Nullas enim hic civitates inſulanas recenſet. Nam pro Ψέγας ſcribendum omnino, Κόλλοψ μέγας. Nec dubito, quin etiam Κόλλοψ μικρὸς hic deſideretur. *Voſſ.*

Πιθηκοῦσαι λιμὴν] Phœnices aliter, idem tamen ſignificante vocabulo, hanc civitatem appellabant: ut conſtat ex Diodoro Siculo. lib. xx: dicitque, ſic nominatam eſſe, quod ſimias pro Diis colerent. Plura vide de his apud eum. Videntur autem Pithecuſæ una fuiſſe civitas, quamvis plures urbes fuerint, ut Phœnicum Tripolis, & aliæ. *Voſſius.*

Θάψα καὶ πόλις καὶ λιμὴν] Vide, num ſit, quam Ptolomæus, & alii, Tipaſam appellant. *Voſſius.*

Καύκακις πόλις] Reſtituo, Καυκακίς. *Voſſius*

Ἰουλίου ἄκρα] Latini *Juliam Cæſaream* vocant, Auguſto Cæſare hoc nomen

Βάρτας νῆσος καὶ λιμὴν, Χάλκα πόλις ἐν τῷ ποταμῷ, Ἀρύλων πόλις, Μὴς πόλις καὶ λιμὴν, Σίγον πόλις ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ περὶ τοῦ ποταμοῦ νῆσος Ἄκρα, πόλις Με - - λιμὴν, Ἄκρος ἡ πόλις, καὶ ὁ κόλπος ἐν αὐτῇ, ἔρημος νῆσος Δρίναυπα ὄνομα, Ἡρακλεία στήλη, ἐν Λιβύῃ ἄκρα, Ἀπανιλύη πόλις ἐν ποταμῷ καὶ ἀντίον αὐτῆς τὰ Γάδειρα νῆσος. Ἀπὸ Καρχηδόνος ταύτη ἐστὶν ἐφ' Ἡρακλέους στήλας τοῦ καλλίστου πλοῦ παράπλους ἡμερῶν ἑπτὰ καὶ νυκτῶν ἑπτά. Γάδειρα εἰσὶν νῆσοι αὗται πρὸς τῇ Εὐρώπῃ. Τούτων ἡ ἑτέρα πόλιν ἔχει,

hoc ſinu Bartas eſt inſula cum portu, Chalca urbs in fluvio, Arylon urbs, Mes urbs cum portu, Sigum urbs in fluvio, cui objacet inſula Acra, urbs Me - - - cum portu, Acrus urbs, in qua eſt ſinus, deſerta inſula appellata Drinaupa, Herculea columna, Libyæ promuntorium, Apanilye urbs in fluvio. Ex adverſo hujus ſunt Gades inſulæ. A Carthagine hucuſque ad columnas Herculeas quam proſperrime prætervehuntur diebus & noctibus ſeptem. Gadium autem hæ inſulæ ad Europam pertinent. Harum una urbem habet.

men dante. Non potuit itaque ſic ſcripſiſſe Scylax: ut qui jam multis ante ſeculis floruerit. Scripſit ille Γὰλ ἄκρα, quæ poſtea ita, ut diximus, vocitata eſt. *Voſſius.*

Χάλκα πόλις] Stephanus Χάλκη, πόλις Λιβύης, μετὰ δὲ αὐτὴν πόλις Φοινίκων Χάλκη. Phœnicum eſt hæc Scylacis. *Voſſius.*

Σίγον πόλις ἐν τῷ ποταμῷ] *Siga* pleriſque, non *Sigum. Voſſius.*

Πόλις Με * * καὶ λιμὴν] Forte, πόλις Μεγάλη καὶ λιμήν. *Portum magnum* Latini vocant à ſpatio. *Voſſius.*

Mirum ſane, cur Voſſio non in mentem venerit πόλις Μεταγώνιον καὶ λιμὴν, quam ita volebat ab omnibus prope fretum collocari, ut ne Pomponium Melam quidem exciperet. Sed potuerunt eo nomine fuiſſe plura vel oppida vel loca. *Gronovius.*

Ἄκρος ἡ πόλις] Eſt Ἄκραθ Ptolomæi. *Voſſius.*

Καὶ ὁ κόλπος ἐν αὐτῇ] Puto, ſic reſcribendum hunc locum, καὶ ὁ κόλπος ἐν αὐτῇ, ἔρημος νῆσος Δρίναυπα ὄνομα, Ἡρακλείας στήλης ἐν Λιβύῃ ἄκρα, Ἀπανιλύη πόλις ἐν ποταμῷ, ἀντίον αὐτῆς τὰ Γάδειρα νῆσοι. *Voſſius.*

Videtur ita diſtinguendum & ſcribendum: Ἡράκλεια στήλη ἐν Λιβύῃ, ἄκρα

Ἀβι-

bet. In his quoque ſunt columnæ Herculeæ: ea quidem, quæ in Libya, humilis: Europæa vero excelſa eſt. Contrarii ſibi invicem ſunt hi vertices: diſtantque inter ſe diei navigatione. Prætervectio Libyæ ab oſtio Canobi, quod in Ægypto, uſque Herculeas columnas, eo modo ſi numeres, quo ſupra in Aſia & Europa ſcriptum eſt, circumnaviganti ſinus eſt dierum LXXV$\frac{1}{4}$. Omnia vero oppida & emporia antè memorata in Libya, à Syrti quæ ad Heſperidas, uſque columnas Herculeas, quæ in Libya, ſunt Carthaginenſium. Poſt Herculeas columnas extra navigantibus, Libyamque in ſiniſtra relinquentibus, occurrit ſinus magnus uſque ad promuntorium Hermæum. Eſt enim & ibi promuntorium Hermæum.

At

ἔχει, καὶ Ἡράκλειαι στῆλαι κατὰ ταύτας· ἡ μὲν ἐν τῇ Λιβύῃ ταπεινή· ἡ δὲ ἐν τῇ Εὐρώπῃ ὑψηλή. Αὗται δέ εἰσιν ἄκραι καταντικρὺ ἀλλήλων· διέχουσι δὲ αὗται ἀπ' ἀλλήλων πλοῦν ἡμέρας. Παράπλους Λιβύης ἀπ' Αἰγύπτου τοῦ Κανώβου στόματος, μέχρι Ἡρακλείων στηλῶν, τιθεμένου τοῦ λογισμοῦ κατὰ ταῦτα, ἐν περασία καὶ Εὐρώπῃ γέγραπται, κατὰ τοὺς κόλπους κύκλῳ περιπλέοντι ἡμερῶν οέ, δ'. Ὅσα γέγραπται πολίσματα ἢ ἐμπόρια ἐν τῇ Λιβύῃ ἀπὸ τῆς Σύρτιδος τῆς παρ' Ἑσπερίδας μέχρι Ἡρακλείων στηλῶν ἐν Λιβύῃ πάντα ἐστὶ Καρχηδονίων. Μετὰ δὲ Ἡρακλείας στήλας εἰς τὸ ἔξω πλέοντι, ἔχοντι τὴν Λιβύην ἐν ἀριστερᾷ, κόλπος ἐστὶ μέγας, μέχρι Ἑρμαίας ἄκρας. Ἔστι γὰρ καὶ ἐνταῦθα Ἑρμαία ἄκρα. Κατὰ

δὲ

Ἀβιλύκη, πόλις. Dicebatur enim ut Abila & Abinna, ſic & Abilyx & Abilyce, ut nos docuit Salmaſius in Solinum. Ἀπτιλύη editum ab Hœſchelio. *Gronovius.*

Τιθεμένου τοῦ λογισμοῦ κατὰ ταῦτα ἐν περασία] Facilis hujus loci emendatio. Lego, τιθεμένου τοῦ λογισμοῦ κατὰ τὰ αὐτὰ, τὰ περὶ Ἀσίας καὶ Εὐρώπης γέγραπται, κατὰ τοὺς κόλπους κύκλῳ περιπλέοντι ἡμερῶν οέ. δ'. *Voſſius.*

Certe iſta Voſſiana quam eſt facilis, tam eſt audax. Non debet addi, non debet demi, quod videbis ſpero in his, τιθεμένου τοῦ λογισμοῦ κατὰ ταυτὰ, ὥσπερ Ἀσία καὶ Εὐρώπη γέγραπται. Sic enim ſequens veſtigia priſcæ lectionis reſtituo. *Gronovius.*

ἢ μέσον τὸν κόλπον κεῖται Ποντίον τόπος καὶ πόλις. Περὶ δὲ τὴν πόλιν λίμνη κεῖται μεγάλη, ἐν δὲ τῇ λίμνῃ ταύτῃ κεῖνται νῆσοι πολλαί. Περὶ δὲ τὴν λίμνην πέφυκε κάλαμος, καὶ κύπερος, καὶ φλοιὸν, καὶ ὀρύον. Αἱ δὲ ὄρνιθες λιμελελιφίδες

At medio in ſinu eſt Pontium locus & urbs. Urbi autem adjacet lacus magnus, inſulæque in eo ſunt complures. Circa lacum naſcitur arundo, cyperus, ſtœbe, & juncus. Meleagrides aves ibi ſunt; alibi verò, nuſ-

Περὶ δὲ τὴν λίμνην πέφυκε κάλαμος &c.] Totum locum ſic reſtituit magnus Salmaſius; περὶ δὲ τὴν λίμνην πέφυκε κάλαμος καὶ κύπειρος, καὶ θρυόν. Αἱ δὲ ὄρνιθες Μελεαγρίδες ἐνταῦθα εἰσιν, ἄλλη δὲ οὐδαμῆ, ἂν μὴ ἐντεῦθεν ἐξαχθῶσιν. Τῇ δὲ λίμνῃ ταύτῃ ὄνομα Κηφησιάς. Hunc lacum Plinius quoque, libro XXXVII. cap. II, *Cepheſiada* appellat, & juxta mare Atlanticum locat. Scylax eum ponit inter Herculeas Columnas, & Hermæam promuntorium: quod idem eſt. Eſt namque & alterum promuntorium Hermæa, præter id, quod Sinus Carthaginenſis facit: eſtque illud extra Columnas, ut ſupra ex Scylace patuit. Herma enim vocatur hic locus a Græcis, propterea, quod arbitrarentur, Herculem viam hanc capitibus conſtraviſſe. Herodotus Polymnia: Ὁ δὲ Ἡρακλῆς ἕρματα μεγάλα ἔβαλεν εἰς τὸ στόμα τοῦ ὠκεανοῦ. Quippe Herma, auctore Heſychio, notat ἐρεισμα, στήριγμα, ἢ τὰ πετρώδη καὶ ἐπικυματιζόμενα, ὥστε μὴ βλέπειν τόπον τῆς θαλάσσης. Item alibi: Ἕρματα ὕφαλοι πέτραι. Teſtatur quoque id ipſum Rufus Feſtus in ora maritima:

Aliique rurſus Herculis dicunt viam:
Straviſſe quippe maria fertur Hercules,
Iter ut pateret facile captivo gregi.

Alii alia de cauſa arbitrati ſunt hunc locum ἕρμα appellari. Nimirum quod ſepes eſſet interni & externi maris. Nam Ἕρμα eſt περίφραγμα Græcis, vel, ut Rufus vertit, *ceſpitum munitio:*

- - - - - Poſt in occiduum diem
Sacrum hunc vocavit Herma quondam Græcia.
Eſt Herma porro ceſpitum munitio,
Interfluumque altrinſecus munit locum.

Quod hic Feſtus Herma collocat ad promuntorium Sacrum Hiſpaniæ maxime occidentale, in eo nihil abſcedit ab Scylace. Extenditur enim Herma ab promuntorio Hermæa, uſque prædictum ſacrum promuntorium, quod Scylax proxime teſtatur, cum inquit: Τέταται δὲ τὸ ἕρμα ἐπὶ ἑτέραν ἄκραν τῆς Εὐρώπης τὴν καταντικρύ. Τῇ δὲ ἄκρᾳ ταύτῃ ὄνομα ἱερὸν ἀκρωτήριον. Id promuntorium *Hermæam* Romani videntur appellaſſe, *Ad Mercuri*. Antoninus in initio Itinerarii: *Ab exploratione, quæ ad Mercuri dicitur, Tingim uſque,*

M. P.

nuſquam, niſi inde exportatæ. Paludi vero huic nomen Cephesias, ſinui vero Cotes. Eſt autem in medio columnarum Herculis, & Hermæi promuntorii. Ultra promuntorium Hermæum vaſta extenduntur hermata à Libya uſque in Europam, nuſquam extantia fluctibus, ſed undique ab iis obruta. Tenditur id Herma ad aliud Europæ promuntorium ei adverſum. Vocatur autem id promuntorium ſacrum. Poſt Hermæum promuntorium fluvius excipit Adonis. Invehitur autem hic in lacum magnum. Poſt Adonin eſt alius fluvius magnus

φίδες ἐνταῦθα εἰσὶν, ἄλλου δὲ οὐδαμοῦ, ἂν μὴ ἐντεῦθεν ἐξαχέωσιν. Τῇ δὲ λίμνῃ ταύτῃ ὄνομα Κηφησίας, τῷ δὲ κόλπῳ Κώτης. Ἔστι δὲ Ἡρακλείων στηλῶν, καὶ Ἑρμαίας ἄκρας, ἐν τῷ μεταξύ. Ἀπὸ δὲ τῆς Ἑρμαίας ἄκρας ἕρματα τέταται μεγάλα. Ἀπὸ δὲ τῆς Λιβύης ἐπὶ τὴν Εὐρώπην, οὐχ ὑπερέχοντα τῆς θαλάττης. Ἐπικλύζει δὲ ἐπ᾽ αὐτὰ ἐνιαχῇ. Τέταται δὲ τὸ ἕρμα ἐπὶ ἑτέραν ἄκραν τῆς Εὐρώπης τὸ καταντικρύ. Τῇ δὲ ἄκρᾳ ταύτῃ ὄνομα ἱερὸν ἀκρωτήριον. Ἀπὸ δὲ τῆς Ἑρμαίας ἄκρας ποταμός ἐστιν Ἄνιδος. Ἐξίησι δὲ οὗτος εἰς λίμνην μεγάλην. Μετὰ δὲ Ἀνιδίδα ἐστὶν ἄλλος ποταμὸς μέγας

M.P.CLXXIIII. Hic autem locus appellatur exploratio, quod latentia ſub aquis ſaxa bolide ſua nautica prætervavigantes explorare cogerentur, ne naufragii periculum ſubirent. Quamobrem Mercurio ejus rei indici & nuncio ſaxum id, ſive promuntorium, dedicarant. Num idem ſit, quod Ampeluſia, dubito. Pomponius Mela lib. I. cap. V: *Primæ partes illæ Europæ, hæ Africæ. Ejus oræ finis Mulucha: caput atque exordium eſt promuntorium, quod Græci Ampeluſiam, Afri aliter, ſed idem ſignificante vocabulo, appellant.* Ptolomæo hic eſt Κώτης ἄκρον: an recte, ambigo. Certe illum ſinum, quem Abyle, & Hermæa promuntoria, conficiunt, Coten appellari, diſerte teſtatur Scylax; non ipſum promuntorium. Urbem tamen ejuſdem cum hoc ſinu nominis refert Plinius lib. v. cap. I: *Promuntorium Oceani extimum Ampeluſia nominatur a Græcis. Oppida fuere Lixa, Cotes, ultra columnas Herculis.* V*oſſius.*

Ἐξαχέωσιν] Reddidit interpres *exportatæ*: legit igitur ἐξαχθῶσι. *Gronovius.*

Ποταμός ἐστιν Ἄνιδος] Incomparabilis vir Cl. Salmaſius ſic hunc locum reſtituit:

μέγας Λίξος, καὶ πόλις Φοινίκων Λίξος, καὶ ἑτέρα πόλις Λιβύων ἐστὶ πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ λιμήν. Μετὰ δὲ Λίξον, Κράβις ποταμὸς καὶ λιμὴν, καὶ πόλις Φοινίκων Θυμιατηρίας ὄνομα. Ἀπὸ Θυμιατηρίας εἰς Σολόεσσαν ἄκραν, ἣ ἀνέχει μάλιστα εἰς τὸν πόντον. Τῆς δὲ Λιβύης πᾶσα αὕτη ἡ χώρα ὀνομαστοτάτη καὶ ἱερωτάτη. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς ἄκρας ἔπεστι βωμὸς μέγας, Ποινῆς, Ποσειδῶνος. Ἐν δὲ τῷ βωμῷ εἰσὶ γεγραμμένοι ἀνδριάντες, λέοντες,

magnus Lixus, & Phœnicum urbs Lixus, aliaque ultra fluvium eſt urbs cum portu. Poſt Lixum Crabis fluvius cum portu, & urbs Phœnicum Thymiateria appellata. A Thymiateria Soloentum promuntorium occurrit, quod plurimum in mare prominet. Libyæ autem hæc regio tota eſt celeberrima & ſacerrima. In ſummitate vero promuntorii eſt ara magna, Vindictæ & Neptuno confecrata. In ara autem expreſſæ ſunt imagines, leones, delphines. Arti-

ſtituit;. ποταμός ἐστιν Ἀδωνίδος· ἐξίησι δὲ ἔτος εἰς λίμνην μεγάλην· μετὰ δὲ Ἀδωνίδα ἐστὶν ἄλλος ποταμὸς μέγας Λίξος. *Voſſius.*

Καὶ πόλις Φοινίκων Θυμιατηρίας ὄνομα] Delenda eſt poſtrema litera. Θυμιατηρία enim vocatur hæc urbs, ut ex ſequentibus patet. Stephanus: Θυμιατηρία πόλις Λιβύης· τὸ ἐθνικὸν Θυμιατήριος: Hanno Θυμιατήριον appellat: Ὡς δὲ ἀναχθέντες τὰς στήλας παρημείψαμεν, καὶ ἔξω πλοῦν δυοῖν ἡμερῶν ἐπλεύσαμεν, ἐκτίσαμεν πρώτην πόλιν, ἣν ἐκαλέσαμεν Θυμιατήριον. *Voſſius.*

Ἀπὸ Θυματηρίας εἰς Σολόεσσαν ἄκραν, ἣ ἀνέχει μάλιστα εἰς τὸν Πόντον] Inquit, a Thymiateria Soloëntem perveniri. Legendum enim hic arbitror Σολόεντα, ut ſtatim poſt. Sic quoque Hanno id promuntorium appellat, & Herodotus Melpomene, ubi de Sataſpe agit. Ptolomæo eſt Σολοεντία ἄκρα, Heſychio Σολοεντίς. *Voſſius.*

An non literæ flagitant Ἀπὸ Θυμιατηρίας ἐπὶ Σολόεις ἄκρα? Mox non intelligo, cur Voſſius ita mutaverit ἐπὶ δὲ τοῦ ἀκρωτηρίου, quum ab Hœſchelio ſit editum τῷ ἀκρωτηρίῳ. *Gronovius.*

Βωμὸς μέγας, ποινῆς, Ποσειδῶνος] Locus mutilus. Jam diu eſt, quod illuſtris vir Cl. Salmaſius legerit, πρῴωνῆς pro ποινῆς. Arbitror, ab Hannone hanc aram eſſe exſtructam. Ipſe certe hoc loco fani Neptuno à ſe conſecrati meminit. Κἄπειτα πρὸς ἑσπέραν ἀναχθέντες ἐπὶ Σολόεντα, Λιβυκὸν, ἀκρωτήριον, λάσιον δένδρεσι συνήλθομεν. Ἔνθα Ποσειδῶνος ἱερὸν ἱδρυσάμενοι πάλιν ἐπέβημεν πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα ἡμέρας ἥμισυ *Voſſius.*

Δει-

Artificioſe eam confectam eſſe ajunt. A Soloente promuntorio fluvius excipit appellatus Xion. Hunc fluvium circumhabitant Æthiopes ſacri. Circa hæc eſt inſula, Cerne appellata. Prætervectio vero à columnis Herculeis ad Hermæum promuntorium eſt dierum duorum. Ab Hermæo promuntorio, ad Soloentem promuntorium, eſt prætervectio dierum trium. A Soloente vero ad Cernen prætervectio dierum ſeptem. Omnis autem hæc præ-

πες, δελφῖνες· δαίδαλον δὲ φασὶ ποιῆσαι. Ἀπὸ δὲ Σολόεντος ἄκρας ποταμός ἐστιν, ᾧ ὄνομα Ξιῶν. Περὶ τοῦτον τὸν ποταμὸν περιοικοῦσιν Αἰθίοπες ἱεροί. Κατὰ δὲ ταύτας νῆσος ἐστὶν, ᾗ ὄνομα Κέρνη. Παράπλους δὲ ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν, ἐπὶ Ἑρμαίαν ἄκραν ἡμερῶν δύο. Ἀπὸ δὲ Ἑρμαίας ἄκρας εἰς Σολόεντα ἄκραν παράπλους ἡμερῶν τριῶν. Ἀπὸ δὲ Σολόεντος εἰς Κέρνην παράπλους ἡμερῶν ἑπτά. Σύμπας δὲ ὁ παράπλους οὗτός

Δαίδαλον δὲ φασὶ ποιῆσαι] *Artificioſe eam confectam eſſe ajunt.* Quis om id ex illis exſculperet? an vero idem eſt ac legeretur ποιηθῆναι vel πεποιῆσθαι? Imo ait Scylax *Dædalum feciſſe dicunt. Gronovius.*

Ποταμός ἐστιν, ᾧ ὄνομα Ξιῶν] Nullus, quod ſciam, meminit hujus fluvii. Lixum hoc loco deſcribit Hanno; alium ab eo, quem jam ſupra retulit Scylax. *Voſſius.*

Κατὰ δὲ ταύτας νῆσος ἐστὶν, ᾗ ὄνομα Κέρνη] A columnis Herculis Cernen perveniri, inquit Scylax, diebus duodecim. Supra vero jam dixit, ab Carthagine ad Columnas navigari diebus ſeptem, & totidem noctibus. Hanno tamen navigationem ab Carthagine ad Columnas, & ab his ad Cernen, æqualem taxat. Ἔνθα εὕρομεν ἐν μυχῷ τινος κόλπου νῆσον μικρὰν, κύκλον ἔχουσαν σταδίων πέντε, ἣν κατῳκίσαμεν Κέρνην ὀνομάσαντες· ἐτεκμαιρόμεθα δ' αὐτὴν ἐκ τοῦ περίπλου κατ' εὐθὺ κεῖσθαι Καρχηδόνος· ἐῴκει γὰρ ὁ πλοῦς ἔκ τε Καρχηδόνος ἐπὶ στήλας, κἀκεῖθεν ἐπὶ Κέρνην. Sed de diurna tantum navigatione loquitur hoc loco Scylax. Quod ſi ea æſtate fiat, ſatis bene conveniunt inter ſe. De hac Plinius lib. VI. cap. XXXI: *Polybius in extrema Mauritania, contra montem Atlantem, a terra ſtadia octo abeſſe prodidit Cernen. Nepos Cornelius, ex adverſo maxime Carthaginis, a continente paſſus mille; non ampliore circuitu duobus millibus.* Ultima hæc verba Cornelium ex Hannone depromſiſſe, quivis facile viderit; quamvis in ambitu inſulæ non conveniant. Sed miror, Polybium Cernen ex adverſo Atlantis collocaſſe, cum tamen Hanno, & Scylax, tam longe

οὗτός ἐστι ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν εἰς Κέρνην νῆσον, ἡμερῶν δεκαδύο. Τῆς Κέρνης δὲ νήσου τὰ ἐπέκεινα οὐκ ἔτι ἐστὶ πλωτὰ διὰ βραχύτητα θαλάττης, καὶ πηλὸν, καὶ φῦκος. Ἔστι δὲ τὸ φῦκος τῆς δοχμῆς τὸ πλάτος, καὶ ἄνωθεν ὀξὺ, ὥστε κεντεῖν. Οἱ

prætervectio ab Herculeis columnis ad Cernen inſulam eſt dierum XII. Quæ ſunt ultra Cernen inſulam, non amplius navigabilia ſunt propter brevitatem maris, & cœnum, & algam. Eſt vero hæc alga palmi latitudine, ſuperne in acutum deſinens, adeo ut pungat. In-

longe ultra Soluntem deſcribant. Nec aliter videtur ſenſiſſe Cornelius Nepos. Fruſtra enim illi ſunt, qui inepte adeo hæc verba ejus intellexerunt, ut Cernen prope Carthaginem in ipſo ſinu deſcripſerint. Somnium, credo, ſuum ſtabilient hiſce Palæphati verbis: Οἱ δὲ Κερναῖοι κατὰ γένος μέν εἰσιν Αἰθίοπες· οἰκοῦσι δὲ νῆσον τὴν Κυρήνην (lego Κέρνην) ἔξω οὖσαν τῶν Ἡρακλείων στηλῶν. Ἄρχουσι δὲ Λιβύης περὶ τὸν Ἄννωνα ποταμὸν κατὰ Καρχηδόνα· εἰσὶ δὲ σφόδρα χρυσοῖ. Κατὰ Καρχηδόνα, interpretantur *prope Carthaginem.* Sed ſi extra columnas, quomodo prope Carthaginem? κατὰ hic eſt καθ' εὐθὺ, ut inquit Hanno. Nihil certius. Nec minus delirant, qui dicunt, eſſe Hiberniam. Iis, qui S. Laurentii inſulam eſſe contendunt, condonandum, quod non ſine auctore errent. Et ita quidem multo plurimi tranſtulerunt hanc inſulam. Tranſlata quibuſdam eſt in novum orbem. Et quo tandem non retuliſſent, niſi vir incomparabilis Cl. Salmaſius eam ſuo reddidiſſet loco? *Voſſius.*

Τῆς Κέρνης δὲ νήσου τὰ ἐπέκεινα] Hic jam communem Geographorum morem imitatur Scylax: qui cum ad ea deveniſſent, quarum nullam haberent cognitionem, ut ignorationem ſuam hac in parte excuſarent, neſcio quæ non abſurda fingebant, loca æſtu & frigore exuſta, feris plena, vaſtis obſita montibus, inſuper maria alga, cœno, variiſque monſtrorum generibus, referta. Sic in Herodoti Melpomene, Sataſpes apud Regem Xerxem excuſat ſe, quod ulterius non proceſſerit navigando, quoniam navigium retineretur; nimirum alga, aut cœno. Egregie de hac re Plutarchus Theſeo: Ἐν ταῖς γεωγραφίαις οἱ ἱστορικοὶ τὰ διαφεύγοντα τὴν γνῶσιν αὐτῶν τοῖς ἐσχάτοις μέρεσι τῶν πινάκων πιεζοῦντες, ἐνίοις παραγράφουσιν ὅτι τὰ δ' ἐπέκεινα, θῖνες ἄνυδροι καὶ θηριώδεις, ἢ πηλὸς ἀϊδνὴς, ἢ πέλαγος πεπηγός. Tatianus contra Græcos: Οἱ μὲν οὖν τὰς γεωγραφίας ἐκπονήσαντες, μέχρις ἦν δυνατὸν ἀνθρώπῳ τῶν χωρίων τὴν ἀναγραφὴν ἐποιήσαντο· τὰ δὲ ἐπέκεινα λέγειν οὐκ ἔχοντες, διὰ τὸ ἀδύνατον τῆς θεωρίας, ἀμπώτεις ἠτιάσαντο, καὶ θαλασσῶν τὴν μὲν πρασώδη· τόπων δὲ τῶν μὲν τὸ ἔκπυρον, τῶν δὲ τὸ ψυχρὸν καὶ διαπεπηγός. *Voſſius.*

Ἐπὰν

Inſtitores autem ſunt Phœnices. Hi cum venerint in inſulam Cernen, gaulos ſuos eo appellunt, & ibi tentoria figunt: onera vero eximentes ipſi minoribus navigiis in continentem portant. Ii autem, cum quibus negotiantur, ſunt Æthiopes.

Οἱ δὲ ἔμποροι εἰσὶ μὲν Φοίνικες. Ἐπὰν καὶ ἀφίκωνται εἰς τὴν νῆσον τὴν Κέρνην, τοὺς μὲν ταύδους ἐοθ᾽ ὁρμίζουσιν, ἐν τῇ Κέρνῃ σκηνὰς ποιησάμενοι αὐτοῖς· τὸν δὲ φόρτον ἐξελόμενοι αὐτοὶ διακομίζουσιν ἐν μικροῖς πλοίοις εἰς τὴν ἤπειρον. Εἰσὶ δὲ οὗτοι Αἰθίοπες,

Ἐπὰν δὲ ἀφίκωνται εἰς τὴν νῆσον τὴν Κέρνην,] Vir in omni doctrina ſummus, Cl. Salmaſius, ſic emendavit nunc locum: ἐπὰν δὲ ἀφίκωνται εἰς τὴν νῆσον τὴν Κέρνην, τοὺς μὲν γαύλους καθορμίζουσιν, ἐν τῇ Κέρνῃ σκηνὰς ποιησάμενοι· τὸν δὲ φόρτον ἐξελόμενοι αὐτοὶ διακομίζουσιν ἐν μικροῖς πλοίοις, εἰς τὴν ἤπειρον. Γαῦλοι enim ſunt τὰ Φοινικικὰ πλοῖα Heſychio, & aliis. Narrat hanc eandem rem etiam Herodotus Melpomene, multo plenius. Conſule præterea Aloyſium Cadamuſtum cap. XI: ex quo cognoſces, id ipſum etiam nunc ibi fieri apud Nigritas nonnullos. Sciendum autem hic eſt, Scylacem nunc non loqui de Cernes inhabitatoribus: ſed de Æthiopibus, qui in continente erant ex adverſo hujus inſulæ. Fieri enim non poteſt, ut in inſula, cujus circuitus quinque tantum ſit ſtadiorum, iſta fiant. Quod ſi ambitus, juxta Cornelium Nepotem, fuerit duorum paſſuum millium, ne iſto pacto quidem ſuffecerit. Rufus Feſtus Æthiopas in Cerne incolas recenſet: ſed an fides ei habenda ſit, dubito. Verſus ejus hoc modo legendi ſunt:

- - - - At quantum terrarum interna recedunt,
Ut procul Oceano tellus vicina madeſcat:
Æthiopum populos alit ampli ceſpitis ora:
Terminus Æthiopum populos alit ultima Cerne.

Sic vero Dionyſius: - - - Ἐν δὲ μυχοῖσι
Βόσκοντ᾽ ἠπείροιο πανύστατοι Αἰθιοπῆες,
Αὐτῷ ὠκεανῷ πυμάτης παρὰ Τέμπεα Κέρνης.

Nulli hic Æthiopes in inſula ponuntur. Unde apparet, Rufum hoc de ſuo addidiſſe. Unus Palæphatus Cernen ab Æthiopibus inhabitari, inquit. Sed mihi hac in re Hannonis αὐτόπτου fides potior. Non me movet, quod Plinius Orientalem Cernen ab Æthiopibus teneri ait. Illa enim nihil ad hanc. Et ſane fabuloſa eſt, ut jam animadvertit Cl. Salmaſius, in divino Plinianarum exercitationum opere. *Voſſius.*

Reſtitutio hæc Salmaſii admodum probabilis videtur, præterquam in verbo καθορμίζουσιν, quod reponit pro literis ἐοθ᾽ ὁρμίζουσιν. Palam patet inde fieri debere ἐφορμίζουσιν: & quod vocem αὐτοῖς omittat poſt ποιησάμενοι, quod plane non eſt neceſſarium, & optime illa vox ferri poteſt. Cæterum ex

hoc

Αἰθίοπες, πρὸς οὓς διατίθενται. Πωλοῦσι δὲ πρὸς δέρματα ἐλάφων, καὶ λεόντων, καὶ παρδαλέων, καὶ δέρματα ἐλεφάντων, καὶ ὀδόντων, καὶ τῶν ἡμέρων βοσκημάτων. Οἱ Αἰθίοπες χρῶνται κοσμοσίκτοις, καὶ ἐκπώμασι τοῦ ἐλέφαντος φιάλαις· καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν χρῶνται κόσμῳ ψελίοις τοῦ ἐλέφαντος· Χρῶνται δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἵππους ἐλεφαντίνῳ κόσμῳ. Εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ Αἰθίοπες μεστοὶ ἀνθρώπων πάντων, ὧν ἡμεῖς ἴσμεν, μείζους ἢ τετραπήχεις. Εἰσὶ δέ τινες αὐτῶν καὶ πενταπήχεις, καὶ πωγωνοφόροι εἰσὶ, καὶ κομῆται, καὶ κάλλιστοι πάντων ἀνθρώπων οὗτοί εἰσι. καὶ βασιλεύει αὐτῶν οὗτος ὃς ἂν ᾖ μέγιστος. Εἰσὶ καὶ ἱππηλάται,

thiopes. Vendunt verò pelles cervorum, & leonum, & pardalium, pelles inſuper elephantum, denteſque, & cicurum gregum. Utuntur Æthiopes pro ornatu poculis variegatis, eburneiſque phialis.: mulieres pro ornatu utuntur armillis eburneis. Etiam equos ſuos eburno ornant. Sunt autem hi Æthiopes omnium hominum nobis cognitorum maximi, majores quam quadricubitales. Quidam etiam inter eos ſunt quinque cubitorum, & ſunt barbati, & comati, omnium hominum pulcherrimi: ac regit ipſos, quicunque apud eos eſt maximus. Equites vero ſunt optimi,

hoc loco videtur emendari debere Scholiaſtes Juvenalis, à quo *Canna Micipſarum* in Satir. 5 exponitur *gandeia*, & edidit Pithæus, quum dici debeat *gauleia. Gronovius.*

Πωλοῦσι δὲ πρὸς δέρματα] Præpoſitionem incluſit uncis Hœſchelius hoc modo (πρὸς) quos rejicit quidem Voſſius; nullam tamen ejus voculæ rationem in interpretando ponit., quum tamen bene ſe exprimat Scylax notans Æthiopas hos mutaſſe merces Phœnicias pellibus hujuſmodi, non pecunia, & ad pelles contraxiſſe. *Gronovius.*

Καὶ δέρματα ἐλεφάντων καὶ ὀδόντων] Lege, καὶ δέρματα ἐλεφάντων μεθ' ὀδόντων. *Voſſius.*

Οἱ Αἰθίοπες χρῶνται κοσμοσίκτοις] Scribe cum magno Salmaſio, οἱ Αἰθίοπες χρῶνται κόσμῳ στικτοῖς ἐσθήμασι. Etiam Indis ab Arriano tribuitur ἐσθὴς κατάστικτος. *Voſſius.*

Εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ Αἰθίοπες μεστοί] Lege μέγιστοι, vel μεῖστοι. *Voſſius.*

Μύρο

timi, & ſagittarii, & arcum perite tractant, & jaculis utuntur ignitis. Phœnicum vero inſtitores portant ipſis unguenti Ægyptii lapidem, apros caſtratos, tegulas Atticas, & vaſa. Fictilia in vaſis feſti tempore venalia ſunt. Sunt autem hi Æthiopes carnarii, & lac potant; vinum vero è vineis multum conficiunt. Hoc præterea ab ipſis Phœnicibus eo defertur. Habent & civitatem magnam, ad quam Phœnicum mercatores navigant. Inquiunt nonnulli, iſtos Æthiopas continenter habitantes pertingere inde ad Ægyptum, & id mare eſſe contiguum: Libyam vero eſſe peninſulam.

ται, καὶ ἀκοντισταὶ, καὶ τοξόται, καὶ χρῶνται τοῖς βέλεσιν πεπυρακτωμένοις. Οἱ δὲ Φοίνικες ἔμποροι εἰσάγουσιν αὐτοῖς μύρον λίθον Αἰγυπτίαν, ἄπρους ἐξαράκτους, κέραμον Ἀττικὸν, καὶ χοῦς. Τὰ πλάσματα ἐστὶν ὤνια ἐν τοῖς χουσὶ τῇ ἑορτῇ. Εἰσὶ δὲ οἱ Αἰθίοπες οὗτοι κρεοφάγοι, γαλακτοπῶται, οἶνον δὲ ποιοῦσι πολὺν ἀπὸ ἀμπέλων. Τὸν δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ Φοίνικες ἄγουσιν. Ἔστι δὲ αὐτοῖς καὶ πόλις μεγάλη, πρὸς ἣν οἱ Φοίνικες εἰσπλέουσιν οἱ ἔμποροι. Λέγουσι δέ τινες τούτους τοὺς Αἰθίοπας παρήκειν συνεχῶς οἰκοῦντας ἐντεῦθεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ εἶναι ταύτην θάλατταν συνεχῆ· ἀκτὴν δὲ εἶναι τὴν Λιβύην.

DIAPHRAGMA PER MARE EUROPAEUM, IN ASIAM, RECTUM PROPEMODUM, LINEAQUE DIRECTA.

Incipit vero diaphragma ab Euripo, qui ad Chalcidem: unde

ΔΙΑΦΡΑΓΜΑ ΔΙΑ ΤΗΣ ΘΑΛΑΤΤΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ, ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΙΑΝ ΕΠΙΕΙΚΩΣ ΕΥΘΥ ΚΑΤ' ΟΡΘΟΝ.

Ἄρχεται δὲ τὸ διάφραγμα ἀπὸ Εὐρίπου τοῦ κατὰ Χαλκίδα· καὶ ἐστιν

Μύρον λίθον Αἰγυπτίαν] Caute & curioſe Voſſius *unguenti Ægyptii lapidem.* Quod unde exſculpſit? Legerem potius, μύρον, λίνον, Αἰγύπτια, vel ſimpliciter μύρον, λίθον Αἰγυπτίαν *unguentum & marmor Ægyptium. Gronovius.*

Κρεοφάγοι, γαλακτοπῶται] Nemo non videt, legendum, γαλακτοπόται. *Voſſius.*

ΔΙΑΦΡΑΓΜΑ ΕΥΘΥ ΚΑΤ' ΟΡΘΟΝ] Imo, ΟΡΘΟΝ ΚΑΤ' ΕΥΘΥ, ut infra. *Voſſius.*

ἔστιν ἐπὶ Γεραιστὸν στάδια ζʹ, κοινῇ. Ἀπὸ Γεραιστοῦ ἐπὶ Παιώνιον τῆς Ἄνδρου στάδια πʹ. Ἀπὸ τῆς Ἄνδρου ἐπὶ τὸν Αὐλῶνα στάδια σπʹ. Τοῦ Αὐλῶνος διάπλους εἰς Τεῖνον στάδια ιβʹ. Αὐτῆς δὲ τῆς νήσου ἐπὶ τὸ ἀκρωτήριον τὸ κατὰ Ῥήναιαν στάδια ρνʹ. Τοῦ δὲ διάπλου εἰς Ῥήναιαν στάδια μʹ. Αὐτῆς δὲ Ῥηναίας, καὶ τοῦ διάπλου εἰς Μύκινον στάδια μʹ. Ἀπὸ δὲ Μυκίνου διάπλους ἐπὶ τοὺς Μελαντίους σκοπέλους προαιρεσιδίου μικρῷ ἐλάττων σταδίων μʹ. Ἀπὸ δὲ Μελαντίων σκοπέλων πλοῦς εἰς Ἴκαρον προαιρεσίδιος. Αὐτῆς δὲ τῆς Ἰκάρου στάδια τʹ ἐστὶ μῆκος. Ἀπὸ δὲ Ἰκάρου πλοῦς εἰς Σάμον προαιρεσίδιος. Αὐτῆς δὲ Σάμου στάδια σʹ. Ἐκ Σάμου εἰς Μυκάλην τοῦ διάπλου στάδια ζʹ τὸ πᾶν

unde ad Geræſtum ſtadia ſunt quaſi VII. A Geræſto ad Pæonium Andri ſtadia LXXX. Ab Andro vero Aulonem ſtadia CCLXXX. Ab Aulone trajectus in Tenum ſtadiorum XII. Ipſius vero inſulæ ad promuntorium Rhenææ longitudo ſtadiorum CL: trajectus vero in Rhenæam ſtadia XL. Ipſius vero Rhenææ & trajectus in Myconum ſtadia XL. A Mycono trajectus eſt ad Melantios ſcopulos paulo minor antemeridiano, ſtadiis circiter XL. A Melantiis ſcopulis navigatio in Icarum antemeridiana. Ipſius Icari longitudo eſt ſtadiorum ccc. Ab Icaro navigatio in Samum eſt antemeridiana. Sami longitudo ſtadiorum cc. E Samo in Mycalen trajectus ſtadiorum omnino eſt VII.

Ἀπὸ τῆς Ἄνδρου ἐπὶ τὸν Αὐλῶνα] Lege ἀπ' αὐτῆς Ἄνδρου &c. Sic enim ſemper loquitur infra: αὐτῆς δὲ τῆς νήσου ἐπὶ τὸ ἀκρωτήριον, & rurſus: αὐτῆς δὲ τῆς Ἰκάρου, & ſic in cæteris. *Palmerius*.

Εἰς Τεῖνον] Lege, ut Salmaſius, εἰς Τῆνον. Statim vero, εἰς Μύκονον, & Μυκόνου. *Voſſius*.

Ἐπὶ τοὺς Μελαντίους σκοπέλους] Melantios Scopulos prope Theram collocat Apollonii Scholiaſtes: Μελάντιοι σκόπελοι δύο πρὸς τῇ Θήρᾳ, οὕτως ὀνομαζόμενοι ἀπὸ Μελάντου τοῦ κατασχόντος τὴν χώραν, τὴν προσηγορίαν ἔχοντες. Sed ſatis ingens intercedit ſpatium inter Theram, & Melantios ſcopulos; ut ex Scylace, & Strabone lib. XIV, patet; apud quem vocantur σκόπελοι Μελάνθιοι, malè. Non enim a Melantho, ſed a Melante, ſic dicuntur. Statim poſt ſcripſimus: αὐτῆς δὲ τῆς Ἰκάρου στάδια τʹ ἐστὶ μῆκος. Non ἐπὶ μῆκος. *Voſſius*.

Ἐάν

VII. Si ante meridiem è Samo navigent per ſtadia CIↃ CIↃ CCC LXX * * * * * * aliud diaphragma rectum ſecundum longitudinem, * uſque Cytheram ſtadia XXX. Cytheræ vero longitudo ſtadiorum C. Ad Æginam navigatio antemeridiana. Cretæ ipſius longitudo eſt ſtadiorum CIↃ CIↃ IↃ. A Creta in Carpathum ſtadia C. Ipſius Carpathi longitudo ſtadiorum C. A Carpatho ad Rhodum ſtadiorum C navigatio. Ipſius Rhodi longitudo ſtadiorum DC. A Rhodo in Aſiam ſtadia C. Eſt vero trajectus hujus diaphragma ſtadiorum duorum.

πῶν. Ἐὰν ἐκ Σάμου πλέωσι προαρίστου στάδια βʹ τ̀ μὴ προσλογιζομένω τοῦ πλοῦς * * * * ἕτερον διάφραγμα ὀρθὸν καθ᾽ εὐθὺ * * ἕως Καθήρων στάδια λʹ. Αὐτῶν ἡ Καθήρων μῆκος στάδια ρʹ. Εἰς Αἴγιναν πλοῦς προαριστίδιος. Κρήτης αὐτῆς μῆκος, στάδια βφʹ. Ἀπὸ Κρήτης εἰς Κάρπαθον στάδια ρʹ. Αὐτῆς Καρπάθου μῆκος στάδια ρʹ. Εἰς Ῥόδον ἀπὸ Καρπάθου πλοῦς στάδια ρʹ. Αὐτῆς Ῥόδου μῆκος στάδια χʹ. Ἀπὸ Ῥόδου εἰς τὴν Ἀσίαν στάδια ρʹ. Ἔστι τοῦ διάπλου τ̀ διάφραγμα στάδια δύο.

MAGNITUDINES INSULARUM.

ΜΕΓΕΘΗ ΝΗΣΩΝ.

Maxima eſt Sardinia, deinde Sicilia, tertia Creta, quarta Cyprus, quinta Eubœa, ſexta Corſica, ſeptíma Lesbus, octava Rhodus, nona Chius, de-

Μεγίστη Σαρδώ· δευτέρα Σικελία· τρίτη Κρήτη· τετάρτη Κύπρος· πέμπτη Εὔβοια. ἕκτη Κύρνος· ἑβδόμη Λέσβος. ὀγδόη Ῥόδος· ἐννάτη Χῖος· δε-

Ἐὰν ἐκ Σάμου πλέωσι προαρίστου] Scribe cum Salmaſio, πρὸ ἀρίστου. *Voſſius.*

Προσλογιζομένω τοῦ πλοῦ] Omnino puto, deeſſe multa. Certe novum hic incipit diaphragma; ΕΤΕΡΟΝ ΔΙΑΦΡΑΓΜΑ ΟΡΘΟΝ ΚΑΤ᾽ ΕΥΘΥ. Unde patet, & finem præcedentis, & initium hujus diaphragmatis, deſideſari. *Voſſius.*

Ἕως Καθήρων] Hic, & proximè, Κυθήρων reſcribendum. *Voſſius.*

δεκάτη Σάμος· ἑνδεκάτη Κόρ-
κυρα· δωδεκάτη Κάσος. τρισ-
καιδεκάτη Κεφαλληνία. τεσσα-
ρεσκαιδεκάτη Νάξος· πεντε-
καιδεκάτη Λῆμνος· ὀκτωκαι-
δεκάτη Αἴγινα· ἐννεακαιδεκά-
τη Ἴμβρος· εἰκοστὴ Θάσος..

decima Samus, undecima Cor-
cyra, duodecima Caſus, de-
cimatertia Cephalenia, deci-
maquarta Naxus, decimaquin-
ta Lemnus, decimaoctava Æ-
gina, dicimanona Imbrus, v-
geſima Thaſus.

ΤΕΛΟΣ.

FINIS.

PONTI EUXINI. ET MÆOTIDIS PALUDIS PERIPLUS.

ΠΟΝΤΟΥ ΕΥΞΕΙΝΟΥ καὶ ΜΑΙΩΤΙΔΟΣ ΛΙΜΝΗΣ ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ.

* * * * * * * * * * *

* * & vinculorum doloris viſendi gratia. Inde commemorant, quàm vaſtam regionem peragrarunt; ubi geminum Europæ, & Aſiæ, terminum eſſe ajunt magnum Phaſin. Paludis Mæotidis ambitus dicitur eſſe ſtadiorum circiter CIↃ CIↃ CIↃ CIↃ CIↃ CIↃ CIↃ CIↃ CIↃ, millium CIↃ CC. Mæotis autem palus putatur dimidiam Ponti partem exæquare. Flumen vero Tanain, qui Aſiæ eſt terminus, ſecans utramque continentem in partes duas,

* * * * * * * * * * * * *

* * σμῦτε πάθος τόδε ἐποψόμενοι. Ἔπειτα καταλέγουσιν, ὅσην χώραν ἐπῆλθον, τῇ μὲν δίδυμον χθονὸς Εὐρώπης μέγαν ἠδ' Ἀσίας τέρμονα Φασίν. Τῆς δὲ λίμνης Μαιώτιδος περίπλους ἐν κύκλῳ, λέγεται σταδίων ἀμφὶ τῶν θ. μίλια ασ'. Ἡ δὲ Μαιῶτις λίμνη λέγεται εἰς ἥμισυ εἶναι τοῦ Πόντου. Τὸν δὲ Τάναιν ποταμὸν, ὅς ἐστι τῆς Ἀσίας ὅρος, τέμνων τὴν ἤπειρον ἑκατέρα δίχα, πρῶτοι νέμονται

* * * * σμῦτε πάθος τόδε ἐποψόμενοι] Ex Arriani periplo hæc ſuppleri poſſunt; unde ea, & multa hujus opuſculi alia, ſunt hauſta. Omnia enim fere fragmenti hujus auctor ex Scymno Chio, & Arriano, accepit. Sed de eo jam nos in Prologomenis. Locus vero Arriani hic eſt: Αἴσχυλος ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ τὸν Φᾶσιν ὅρον τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ποιεῖ. Λέγουσιν γοῦν αὐτῷ οἱ Τιτᾶνες, πρὸς τὸν Προμηθέα· ὅτι ἥκομεν τοὺς ἄθλους τούσδε Προμηθεῦ, δεσμοῦτε πάθος τόδε. ἐποψόμενοι. Ἔπειτα καταλέγουσιν, ὅσην χώραν ἐπῆλθον, τῇ μὲν δίδυμον χθονὸς Εὐρώπης μέγαν ἠδ' Ἀσίας τέρμονα φασιν &c. Sic corrige. *Voſſius.*

Ἡ δὲ Μαιῶτις λίμνη λέγεται εἰς ἥμισυ εἶναι τοῦ Πόντου] Dele præpoſitionem; aut lege, ὡς ἥμισυ. Scylax Caryandenus: ἡ δὲ Μαιῶτις λίμνη λέγεται ἥμισυ εἶναι τοῦ Πόντου. Unde fortaſſis hauſit. *Voſſius.*

Πρῶτοι νέμονται αὐτὸν Σαρμάται] Emenda, Συρμάται. Eos hic recenſet Scylax. Vide quoque Stephanum, qui ſic legit. Eſt autem ea Sauromatarum natio. Quæ ſequuntur, valde mihi ſuſpecta ſunt. *Voſſius.*

τοι αὐτὸν Σαρμάται, διχίλια στάδια ἐπέχοντα, γινόμενα μίλια σν'. Εἶτα μετὰ τοὺς Σαρμάτας Μαιωτῶν γένος Ἰαξαματῶν λεγόμενον, ὡς Δημήτριος εἴρηκεν, ἐφ' οἷς καὶ Μαιῶτις λίμνη λέγεται· ὡς δὲ Ἔφορος λέγει, Σαυροματῶν λέγεται ἔθνος. Τούτοις δὲ ἐπιμεμίχθαι τὰς Ἀμάζονας τοῖς Σαυρομάταις λέγουσιν, ἐλθούσας ποτὲ ἀπὸ τῆς περὶ τὸν Θερμώδοντα ποταμὸν γενομένης μάχης· ἐφ' οἷς ἐπεκλήθησαν οἱ Σαυρομάται γυναικοκρατούμενοι. Εἶτά ἐστι Φαναγόρου πόλις, Κῆποι πόλις. Εἶτά ἐστιν Ἑρμώνασσα, Φαναγορίατε, ἣν Τηίους λέγουσιν οἰκῆσαί ποτε· καὶ Σινδικὸς λιμὴν ἔχων οἰκήτορας Ἕλληνας ἀπὸ τῶν ἐγγὺς ἥκοντας τόπων. Ταύτας περιέχει τὰς πόλεις διακειμένας ἡ νῆσος, κατὰ τὴν Μαιῶτιν ἄχρι τῆς Βοσπόρου χώραν ἀπολαμβάνουσα πολλὴν πεδιάδα· ἥτις τὰ μὲν τοῖς ἕλεσι, καὶ τοῖς ποταμοῖς ἀδιάβατος, τενάγεσί τε τοῖς ἐν τῷ πέ-

duas, primi accolunt Sarmatæ, regionem patentem ſtadiis bis mille, quæ ſunt millia, CCL *. Poſt Sarmatas eſt genus Mæotarum qui Iaxomatæ appellantur; ut teſtatur Demetrius; à quibus palus Mæotis nomen accepit. Juxta Ephorum vero vocatur Sauromatarum gens. Cum his Sauromatis dicunt coîſſe Amazones, cum quondam veniſſent à prœlio circa Thermodontem fluvium commiſſo; qua de cauſa Sauromatæ dicti ſunt Gynæcocratumeni. Deinceps eſt urbs Phænagori, Cepi urbs. Poſt eſt Hermonaſſa, & Phænagoria, quam Teios quondam condidiſſe dicunt. Inde Sindicus portus Græcos habens incolas, qui iſtoc à proximis locis confluxerunt. Has urbes continet inſula, quæ ad Mæotin eſt, uſque regionem Boſporanorum vaſtam comprehendens planiciem; cujus nonnullæ partes paludibus & fluviis imperviæ ſunt, lociſque cœnoſis, qui in

Ἐπέχοντα] Deeſt aliquid. *Voſſius.*

Εἶτα ἐστι Φαναγόρου πόλις, Κῆποι πόλις] Hæc, ut & cætera ferme omnia, ex Scymni Chii Periplo; qui comicis conceptus erat verſibus, in ſuam περιήγησιν tranſtulit noſter auctor. Sic autem reducenda ſunt ea in ſenarios:

Εἶτ

Εἶτ' ἔστι Φαναγόρου πόλις, Κῆποι πόλις.
Εἶτ' ἐστὶν Ἑρμώνασσα, Φαναγόρειά τε,
Ἣν Τήϊους λέγουσιν οἰκῆσαί ποτε.
Καὶ Σινδικὸς λιμὴν ἔχων οἰκήτορας
Ἕλληνας ἀπὸ τῶν ἐγγὺς ἥκοντας τόπων.
Ταύτας περιέχει τὰς πόλεις διακειμένας
Ἡ νῆσος, κατὰ τὴν Μαιῶτιν ἄχρι Βοσπόρου
Χώραν ἀπολαμβάνουσα πολλὴν πεδιάδα
Ἥτις τὰ μὲν τοῖς τε ἕλεσιν, τοῖς τε ποταμοῖς
Ἀδιάβατος, τενάγεσί τε τοῖς ἐν τῷ πέραν
Ἃ δὲ τῇ θαλάσσῃ, τῇ δὲ λίμνῃ * * *
Τὸ δὲ στόμα ἐκπλέοντι Κιμμερὶς πόλις,
Ἀπὸ Κιμμερίων μὲν Βαρβάρων κεκλημένη.
Κτίσις δὲ τυράννων οὖσα τῶν ἐν Βοσπόρῳ.
Κῆπος δ' ἀποικισθεῖσα διὰ Μιλησίων.

Phanagari πόλιν hic diſtinguit a Phanagoria inſula, quam Phanagoras Tejus, cum Perſas fugeret, deduxit. Reſcripſimus itaque,

Ἣν Τήϊους λέγουσιν οἰκῆσαί ποτε

Non Τίους, ut antea. Miror vero, Sindicam appellare inſulam, cum revera ſit peninſula. Sed nihil novi, ſæpiſſime inſulas cum pene inſulis confundi. Multis id jam ante probarunt viri docti. Neque id tantum apud Græcos, ſed etiam apud Latinos obtinet. Sic Trapezunta, & Pityunta, inſulas appellat Ammianus Marcellinus lib. XXII. Ipſam quinetiam Sindicam inſulam vocat. Locum, qui eſt libro dicto, adſcribam: *Longo exinde intervallo bene eſt inſula, quam incolunt. Sindi ignobiles, poſt heriles in Aſia caſus conjugiis potiti dominorum, & rebus.* Sed legendum, *pene eſt inſula*, non *bene*. Sequentia vero in ſenarios ita digere, & emenda:

- - - - - - - Μαιώτιδος
Λίμνης τὸ Παντικάπαιον ἐστὶν ἔσχατον
Τοῖς Βοσπόρου βασιλεῦσιν ὠνομασμένην.
Ἄνω δὲ τούτων ἔστι Σκυθικὴ Βάρβαρος
Πρὸς τὴν τ' ἀοίκητον συνορίζουσ' ἔστι γῆν,
Καὶ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἀγνοουμένην.
Πρώτους δὲ παρὰ τὸν Ἴστρον εἶναι Καρπίδας.
Εἴρηκεν Ἔφορος. Εἶτ' ἂν Ἀρωτῆρας πρόσω
Νευροὺς τε μέχρι γῆς πάλιν ἐρήμου διὰ πάγον.
Πρὸς ἀνατολὰς δ' ἐκβάντι τὸν Βορυσθένην
Τοὺς λεγομένην Ὕλαιαν οἰκοῦντας Σκύθας·
Εἶναι δὲ γεωργοὺς ἐχομένους τοὺς τῶν ἄνω·
Ἔπειτα πάλιν ἔρημον ἐπὶ πολὺν τόπον·
Ὑπὲρ δὲ αὐτὴν Ἀνδροφάγων Σκυθῶν ἔθνος.
Ἐπέκεινα πάλιν ἔρημον εἶναι ἐχομένην·
Τὸν Παντικάπην διαβάντι Λιμναίων ἔθνος,
Ἕτερά τε πλείονα οὐ διωνομασμένα,.

Νομαδικὰ δὲ καλύμματα, εὐσεβῆ πάνυ·
Ὧν οὐδεὶς ἐμψύχων ἀδικήσαι ποτ᾽ ἄν·
Οἰκοφόρα δ᾽ ὡς εἴρηκε καὶ σιτούμενα
Γάλακτι, ταῖς Σκυθικαῖς τε ἱππημολγίαις.
Ζῶσιν δὲ τήν τε κτῆσιν ἀναδεδειχότες
Κοινὴν ἁπάντων τήν θ᾽ ὅλην τὴν οὐσίαν.
Καὶ τὸν σοφὸν δ᾽ Ἀνάχαρσιν ἐκ τῶν Νομαδικῶν
Φησὶν γενέσθαι τῶν σφόδρ᾽ εὐσεβεστάτων.

Hæc omnia ad verbum noſter περιηγητής ex Scymno Chio: iſte vero ex Herodoto; apud quem libro IV eadem leguntur. Sed non ille ejus, unde hauſit, nomen ſuppreſſit. Siquidem in prologo ad regem Bithyniæ Nicomedem, inter eos, unde ſua depromſit, etiam Herodotum recenſet. Carpidas autem, quorum hic meminit, alii non norunt. Carpos hic locant Hiſtorici; & dubito, an ſint iidem. Diverſos puto eſſe ab his Καρπιανοὺς, quos Ptolomæus deſcribit μεταξὺ Πευκίνων καὶ Βαστέρνων. Longiuſcule enim illi abſunt ab oſtiis Iſtri. Forte ſunt Κάρπιοι Ptolomæo in Mœſia inferiori. Τὴν δὲ ἀπὸ τοῦ βορειοτάτου στόματος τοῦ Ἴστρου παράλιον, μέχρι τοῦ τοῦ Βορυσθένους ποταμοῦ ἐκβολῶν, καὶ τὴν ἐντὸς χώραν μέχρι τοῦ Γεράσου ποταμοῦ κατέχουσι μὲν Κάρπιοι, ὑπὸ τοὺς Τυραγγίτας. Βριτολάγγαι δὲ ὑπὲρ τοὺς Πευκινούς. Sic ſcribendum. Cave autem hic confundas Peucinos, qui in Peuce inſula; cum illis Sarmatiæ, qui ad Peucem montem, juxta Baſternas. Sed ignoti mihi videntur fuiſſe Carpi ad Danubium, hoc ſaltem nomine, ævo antiquiori. Et præterea Herodotus, unde omnia hæc petita ſunt, non meminit eorum. Retinendam itaque arbitror lectionem vulgatam. Niſi pro Καρπίδας, mavelis Καλλπίδας. Καλλιπίδαι vero ſunt, quos Herodotus, Mela, Plinius, Callipidas vocant. Sæpiſſimè enim litteræ mediæ, metri gratiâ, auferuntur. Sic apud Dionyſium periegeten Σάμαται, pro Σαρμάται: & apud Val. Flaccum lib. VI. *Baternæ* pro *Baſternis*, & alia hujuſmodi. Poteſt etiam legi Καλίπιδας. Inter Hypanim, & Iſtrum, ab omnibus collocantur Callipidæ. Licentius in carmine ad Auguſtinum:

Hexampeoſque lacus fugiens Hypaneius amnis
Callipidum Scythicas reſonat ſpumoſus ad undas.

Sic reſtitue. Reliqua vero, quæ ſequuntur, confer cum Herodoto. *Voſſius.*

In his verſibus eſt quod attendas, lector. Nam Voſſius ſeptimum ita conſtituit verſum Ἡ νῆσος κατὰ τὴν Μαιῶτιν ἄχρι Βοσπόρου, quum in contextu edat ἡ νῆσος, κατὰ τὴν Μαιῶτιν ἄχρι τοῦ Βοσπόρου. Unde longe prudentius ejicietur primus ille articulus Ἡ, quam genitivus τοῦ, ſi modo gradus colligas. Nonum ita ampliat Ἥτις τὰ μὲν τοῖς τε ἕλεσιν, τοῖς τε ποταμοῖς, quum in codice exſtet ἥτις τὰ μὲν τοῖς ἕλεσι, καὶ τοῖς ποταμοῖς, in quibus exſtat verſus numeroſiſſimus. Sed magis miror ſequentem verſum Ἄνω δὲ τούτων ἐστὶ Σκυθικὴ βάρβαρος, ut ille auſus eſt digerere, quum in MS. legatur Ἄνωθεν δὲ τούτων ἡ Σκυθικὴ πόλις, ubi manifeſte patet tranſpoſitionem innui faciendam una litera dempta Ἄνωθε τούτων ἤδε Σκυθικὴ βάρβαρος. Certe verbum ἐστὶ fatue geminatur & copula audacter interponitur, ubi non requiritur. *Gronovius.*

Apar-

in adverſo ſunt tractu, quædam etiam mari, & ſupradicta palude. Egredienti vero os offert ſe Cimmeris urbs, à Cimmeriis barbaris appellata, condita à tyrannis Boſporanis. Cepus autem à Mileſiis deducta eſt. Et hæc quidem loca ſunt in parte Aſiæ. At in Europa, in ipſo ore Mæotidis paludis, Panticapæum nominatum oppidum, extremum regum Boſpori. Supra hæc eſt Scythiæ barbarus tractus, uſque ad inhabitabilis terræ confinia porrectus, omnibuſque Græcis ignotæ. Primos ad Iſtrum habitare Carpidas, Ephorus tradidit: deinde juxta Arotera ulterius, Neuros eſſe ad uſq; terram gelu iterum deſertam. Verſus orientem vero trangreſſo Boryſthenem, obvios eſſe Scythas, qui Hyblam inhabitant: ſupra hos autem habitare Georgos: rurſum deinde vaſtas occurrere ſolitudines. Supra has eſt Scytharum Androphagorum natio. Tum iterum excipiunt ſolitudines. Pan-

πέραν, ἃ δὲ τῇ θαλάσσῃ, τῇ δὲ λίμνῃ. Τὸ δὲ στόμα ἐκπλέοντα Κιμμερὶς πόλις, ἀπὸ Κιμμερίων μὲν βαρβάρων κεκλημένη· κτίσις δὲ τυράννων ἐστὶ τῶν ἐν Βοσπόρῳ. Κῆπος δ' ἀποικισθεῖσα διὰ Μιλησίων. Καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῷ τῆς Ἀσίας μέρει. Τῆς δὲ Εὐρώπης ἐπ' αὐτοῦ τοῦ στόματος τῆς Μαιώτιδος λίμνης τὸ Παντικάπαιον ἐστὶν ἔσχατον τῶν Βοσπόρου βασιλέων ἐπωνομασμένον. Ἄνωθεν δὲ τούτων ἡ Σκυθικὴ βάρβαρος πρὸς τὴν ἀοίκητον συνορίζουσαν ἐστὶν γῆν, καὶ πᾶσι τοῖς Ἕλλησι ἀγνοουμένην. Πρώτους δὲ παρὰ τὸν Ἴστρον εἶναι Καρπίδας, εἴρηκεν Ἔφορος. εἶτ' ἂν Ἀρωτῆρα πρόσω Νευρούς τε μέχρι γῆς πάλιν ἐρήμου διὰ πάγων. Πρὸς ἀνατολὰς δὲ ἐκβάντι τὸν Βορυσθένην ποταμὸν τοὺς τὴν λεγομένην Ὕβλαν οἰκοῦντας Σκύθας εἶναι· δὲ Γεωργοὺς ἐχομένους τοὺς τῶν ἄνω· ἔπειτα πάλιν ἔρημον ἐπὶ πολλὴν τόπον. Ὑπὲρ δὲ αὐτὴν Ἀνδροφάγων Σκυθῶν ἔθνος. Ἐπέκεινα πάλιν ἔρημον εἶναι ἐχο-

Αροτῆρα πρόσω] Sic edit Voſſius, quum in chirographo ſuo notaverit ἀπρόσω. Unde erat corrigendum Ἀροτῆρας πρόσω. *Gronovius.*

S Οὓς

ἐχομένην. Τὸν Παντικάπην διαβάντι Λιμναίων ἔθνος, ἕτερά τε πλείονα οὐ διωνομασμένα, Νομαδικὰ δὲ καλούμενα, εὐσεβῆ πάνυ· ὧν οὐδεὶς ἐμψύχων ἀδικήσαι ποτ' ἄν. Οἰκοφόρα δὲ, ὡς εἴρηκε, καὶ σιτούμενα γάλακτι τῆς Σκυθικαῖς ἱππημολγίαις. Ζῶσι δὲ τήν τε κτῆσιν ἀναδεδειχότες κοινὴν ἁπάντων, τήν τε ὅλην οὐσίαν. Καὶ τὸν σοφὸν δὲ Ἀνάχαρσιν ἐκ τῶν Νομαδικῶν φησὶ γενέσθαι τῶν σφόδρα εὐσεβεστάτων, καὶ κατοικῆσαί τινας εἰς τὴν Ἀσίαν ἐλθόντας, οὓς δὴ καὶ Σάβακας καλοῦσιν. Εὐσημότατον δὲ εἶναι φησὶν τὸ τῶν Σαυροματῶν, καὶ Γελώνων, καὶ τρίτον τὸ τῶν Ἀγαθύρσων ἐπικαλούμενον γένος. Ἀπὸ δὲ τῶν Μαιωτῶν λαβοῦσα τὸ ὄνομα Μαιῶτις ἑξῆς ἐστὶν λίμνη κειμένη, εἰς ἣν ὁ Τάναϊς, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ λαβὼν τὸ ῥεῦμα Ἀράξεως

* ἐπι-

Panticapen tranſgreſſo offert ſe Limnæorum gens, aliæque innumeræ ſine nomine, Nomadicæ appellatæ, admodum religioſæ, quorum nemo animantia unquam læſerit. Portant hæ ſuas domos, ut tradidit, lacteque & Scythicis equarum mulctibus victitant. Vivunt autem poſſeſſione & bonis communibus omnes inter ſe. Quin & ſapientem Anacharſin, inquit, natum eſſe apud Nomadicos ſive vagos illos, qui maxime religioſi habentur: & quoſdam, cum in Aſiam rediſſet, deduxiſſe, quos vocant Sabacas. Maxime vero celebre inquit eſſe Sauromatarum, & Gelonorum, & tertium quod Agathyrſorum nuncupatur genus. Deinde eſt Mæotis palus, quæ à Mæotis nomen id ſortita eſt; in quam Tanais ex Araxe flumine profluens exoneratur.

* *

Οὓς δὴ καὶ Σάβακας καλοῦσιν] Sabacum nullus meminit. Forte ſunt, quos Procopius Σαγίνας, vel Σαγίδας (variant codices) appellat. Nam Hunnis, & Mæotidi proximos facit libro IV Gothicarum rerum. Ὕπερθεν δὲ Σαγίνας, Οὐννικὰ ἔθνη πολλὰ ἵδρυνται. Τὸ δ' ἐντεῦθεν Ὕλαια μὲν ἡ χώρα ὀνόμασται. Sic ſcribendum. Quæ ſequuntur, ita in ſenarios cogenda, & emendanda ſunt:

- - - - - Εὐσημότατον δ' εἶναι φασὶν
Τὸ τῶν Σαυροματῶν, καὶ Γελώνων, καὶ τρίτον

Τὸ

Τὸ τῶν Ἀγαθύρσων ἐπικαλούμενον γένος.
Ἀπὸ δὲ τῶν Μαιωτῶν λαβοῦσα τοὔνομα
Μαιῶτις ἑξῆς ἐστὶ λίμνη κειμένη
Εἰς ἣν ὁ Τάναϊς * * * * *
Ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ λαβὼν τὸ ῥεῦμ' Ἀράξεως
Ἐπιμισγεσθω ἑκατεως ἐφοπιεις *
Ὡς δ' Ἔφορος ἱστόρηκεν ἐκ λίμνης τινὸς,
Ἧς τὸ πέρας ἐστὶν ἄφατον. Ἐξίησι δὲ
Δίστομον ἔχων τὸ ῥεῖθρον εἰς τὴν λεγομένην
Μαιῶτιν, ἐς τὸν Κιμμερικόντε Βόσπορον.

Agathyrſos hic λιμναίους, ſive Mæoticos, facit Scymnus. Mire de iis diſſentiunt Geographi. Quidam in Thracia ad Hæmum montem collocant. Plures vero, inter quos & Ptolomæus, in Sarmatia Europæa, ad Oceanum Hyperboreum. Marcianus Heracleota in περίπλῳ Sarmatiæ: Ἐξῆς ἐστὶν ὠκεανὸς συνάπτων τῇ Ὑπερβορείῳ καὶ ἀγνώστῳ γῇ. Παροικοῦσι τὸν Χέσινον ποταμὸν οἱ Ἀγάθυρσοι τὸ ἔθνος τῆς ἐν Εὐρώπῃ Σαρματίας ὄντες. Sic corrigendum. Peſſime hunc locum Marciani legit Stephanus Byzantinus in Ethnicis. Namque pro οἱ Ἀγάθυρσοι, vitioſum ſecutus codicem, habet Σιαγάθυρσοι, vel Σιαγατυργοί. Σιαγαθυργοὶ, ἔθνος περὶ οὗ φησι Μαρκιανὸς ἐν περίπλῳ Σαρματίας. Sed ſexcenties ἐθνικογράφον in ſimilibus lapſum eſſe, quod depravatis uſus fuerit codicibus, alibi videbimus. Correximus etiam:

Ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ λαβὼν τὸ ῥεῦμ' Ἀράξεως.

Idque Ariſtotelis auctoritate factum à nobis. Is namque in Meteorologicis docet, veterum nonnullos crediidiſſe, Tanaim flumen ex Araxe profluere. Locus eſt libro I. Ἐν μὲν οὖν τῇ Ἀσίᾳ πλεῖστοί τε ἐκ τοῦ Παρνίσου καλουμένου φαίνονται ῥέοντες ὄρους καὶ μέγιστοι ποταμοί. Τοῦτο δὲ ὁμολογεῖται πάντων εἶναι μέγιστον ὄρος τῶν πρὸς τὴν ἕω τὴν χειμερινήν. Ὑπερβάντι γὰρ ἤδη τοῦτο φαίνεται ἡ ἔξω θάλαττα, ἧς τὸ πέρας οὐ δῆλον τοῖς ἐντεῦθεν. Ἐκ μὲν τούτου ῥέουσι ἄλλοι τε ποταμοὶ, καὶ ὁ Βάκτρος, καὶ ὁ Χοάσπης, καὶ ὁ Ἀράξης. Τούτου δὲ Τάναϊς ἀποσχίζεται μέρος ὢν, εἰς τὴν Μαιῶτιν λίμνην. Sic ſcribendus ille locus. Παρνισὸς Dionyſio περιηγήτῃ, & aliis, dicitur Paropaniſus. Fruſtra Olympiodorus Parnaſſum in Aſia quærit. Inepte item Orpheus in Argonauticis;

Ἐνθάδ' Ἀράξου ῥεῦμα μεγαβρεμέτου ποταμοῖο,
Ἐξ οὗ Θερμώδων, Φᾶσις, Τάναΐς τε ῥέουσιν.

Nugatur, more ſuo, poeta ille. Sed pergamus, - - - - Ἐξίησι δὲ
Δίστομον ἔχων τὸ ῥεῖθρον, - - - -

Recte hic Tanain δίστομον vocat, ut alii omnes. Ne fallant Troades Senecæ Tragici, cujus in exordio ſtatim Tanais ſeptem ora habere dicitur:

- - - - - *Columen everſum occidit*
Pollentis Aſiæ, cœlitum egregius labor.
Ad cujus arma venit, & qui frigidum
Septena Tanain ora pandentem bibit;
Et qui renatum primus excipiens diem,
Tepidum rubenti Tigrin immiſcet freto.

* ἐπιμισγέσθω εκατέως ἐφόλκεις. Ὡς δὲ Ἔφορος ἱστόρηκεν, ἐκ λίμνης τινὸς, ἧς τὸ πέρας ἐστὶν ἄφραστον. Ἔξεισι δὲ δίστομον ἔχων

* * * * * Ut vero prodidit Ephorus, è palude quadam, cujus terminus ineffabilis eſt. Exit autem in Mæotim, Boſ-

Sic legendum ex MS. Sed nemo unquam Græcorum tam imperitus fuit, ut Tanain ἑπτάστομον eſſe proderet. Error iſte ſolum eſt Romanorum. Quod jam Acron in commentario ad Horatium videtur ſubodoratus fuiſſe. Romani namque ſolent ſæpe conſundere Tanain, & Iſtrum, Teſtis ejus rei etiam eſt Seneca, in quæſtionibus Natural. lib. VI. *Hinc qui medius inter pacata, & hoſtilia, fluit, Danubius, ac Rhenus, alter Sarmaticos impetus cohibens, & Europam Aſiamque diſterminans; alter Germanos, avidam gentem belli, repellens.* Non ſollicitanda eſt hæc lectio, quod tamen quidam faciunt. Danubium etiam Tanain vocet Tibullus lib. IV. ad Meſſallam, cum inquit:

Quoque Hebrus, Tanaiſque, Getas rigat, atque Sigynos.

Sic emendandus hic verſus. Getæ enim, & Sigyni, ad Iſtrum ſunt; non Tanain. Noli audire alios, qui *Moſonos* ſubſtituunt: nam immenſum quantum ab Iſtro, & Tanai, diſtant. Ineptiſſimi vero, qui *Morinos* cogitarunt; qui tantum abſunt, *Quantum Hypanis Veneto diſtat ab Eridano.*

Mirabitur forſan aliquis, quod hic inquiat, in Boſporum Cimmerium exonerari Tanain; & quod infra os Mæotidis paludis idem faciat ac os Tanaidis, cum tamen tam vaſtum interſit ſpatium. Sane idipſum quoque inquit Arrianus in περίπλῳ Ponti. Τάναϊς ποταμὸς λέγεται ὁρίζειν ἀπὸ τῆς Ἀσίας τὴν Εὐρώπην, καὶ ὁρμᾶται μὲν ἀπὸ λίμνης τῆς Μαιώτιδος, ἐσβάλλει δὲ εἰς θάλασσαν τὴν τοῦ Εὐξείνου Πόντου. Hunc locum fruſtra emendare aggreſſi ſunt viri docti. Plutarchus Junior in fragmento de fluminibus, Criu-metopon ad Tanain collocat. Παράκειται δὲ τῷ Ταναΐδι ὄρος τῇ διαλέκτῳ τῶν ἐνοικούντων προσαγορευόμενον Βριξάβα, ὅπερ μεθερμηνευόμενον ἐστιν Κριοῦ μέτωπον. Alibi quoque ſimilia occurrunt exempla, ubi urbes Boſporanæ, Tanaiticæ dicuntur. Ratio ejus rei eſt, quod Boſporus Cimmerius etiam Tanais appellatus fuerit. Oſtendit hoc Procopius lib. IV. de Gothis. Τάναϊν δὲ καλοῦσιν οἱ ἐπιχώριοι καὶ τὴν ἐκβολὴν ταύτην ἐκ λίμνης ἀρξαμένην τῆς Μαιώτιδος, ἄχρι ἐς τὸν Εὔξεινον Πόντον. Ammianus Marcellinus hoc fretum appellat *anguſtias Panticapes*, a Panticapæo urbe, non minus ibi clara, quam Cimmerium. Utrumque enim dicitur, Παντικάπη, & Παντικάπαιον ſive Παντικάπαια. Verba ejus ſunt libro XXII. *Prope palus eſt Mæotis ampliſſimi circumgreſſus: ex cujus uberrimis venis, per Panticapes anguſtias, undarum magnitudo prorumpit in Pontum.* Male vulgo legitur, *per patares anguſtias. Voſſius.*

Ἐπιμισγέσθω ἑκατέως ἐφόλκεις] Non videntur mihi hæc verba eſſe deſperata adeo

Boſporumque Cimmerium, bifidam vehens undam. Os hujus paludis appellatur Boſporus. A Porthmiu oppido, ſive ab ore Mæotidis paludis, uſque Myrmecium oppidulum, ſtadia LX, milia VIII. A Myrmecio vero, uſque Panticapæum oppidum celebre ad Boſporum, ſtadia XXV, milia III $\frac{1}{3}$. Habet & hæc portum magnum, naviumque ſtationes. Recta autem naviganti à Boſporo, ad os Mæotidis paludis, ſive Tanais, ſtadia LX, milia VIII. A Panticapæo urbe ad Nymphæum urbem, ſtadia XXV, milia III $\frac{1}{3}$. A Nymphæo vero ad Acraſcomion ſtadia LXV. milia VIII $\frac{2}{3}$. Ab Acra autem ad Cy-

ἔχων τὸ ῥεῖθρον εἰς τὴν λεγομένην Μαιώτην, ἐς τὸν Κιμμερικόντε Βόσπορον. Τὸ δὲ στόμα τῆς λίμνης λέγεται Βόσπορος. Ἀπὸ δὲ Πορθμίου χωρίου, ἤτοι τοῦ στόματος τῆς Μαιώτιδος λίμνης, εἰς πολίχνιον Μυρμηκίονα λεγόμενον στάδια ξ', μίλια η'. Ἀπὸ δὲ τοῦ Μυρμηκίονος, μέχρι εἰς Παντικάπαιον πόλιν ἐπίσημον Βοσπόρου στάδια κέ, μίλια γ, γ'. ἔχει δὲ καὶ λιμένα μέγαν καὶ νεώρια. Ἐπ' εὐθείας δὲ πλέοντι ἀπὸ Βοσπόρου ἐπὶ τὸ στόμα τῆς Μαιώτιδος λίμνης, ἤτοι τοῦ Τάνεως, στάδια ξ', μίλια η'. Ἀπὸ δὲ Παντικαπαίου πόλεως εἰς Νυμφαῖον πόλιν στάδια κέ. μίλια γ, γ'. Ἀπὸ δὲ τοῦ Νυμφαίου εἰς Ἄκρας κώμιον στάδια ξέ. μίλια. η, ∠ς'.

Ἀπὸ

adeo, ut non appareat, quo auctor dirigat. Nam in media voce ſedet manifeſte ἐκατέρως, quo notari vult duobus oſtiis devolvi in Mæotida, unde δίστομον appellari conſtat ex hoc fragmento & nota Voſſii. Lege igitur ἐπιμίσγεται οὕτω ἑκατέρως ἐπαφιείς. Hæſit quoque in his Holſtenius. *Gronovius.*

Ἀπὸ δὲ πορθμίου χωρίου] Stephanus: Πορθμία, καὶ Πορθμίον, κώμη ἐπὶ τῷ στόματι τῆς Μαιώτιδος λίμνης. *Voſſius.*

Εἰς πολίχνιον Μυρμηκίονα] Alii Μυρμήκιον, & Μυρμηκίαν, vocant; non Μυρμηκίονα. Viginti à Panticapæo ſtadiis ſitam eſſe, tradit Strabo. *Voſſius.*

Ἤτοι τοῦ Τάνεως] Pro Τανάιδος. *Voſſius.*

Εἰς Ἄκρας κώμιον] Erat Acra Panticapæorum vicus, oppoſitus Corocondamæ. Teſtis Strabo lib. XI. In tabulis Peutingerianis male, *Acria.* *Voſſius.*

Ἀπὸ δὲ Ἄκρας εἰς Κύτας πόλιν τὴν πρώην λεγομένην Κυδεάκαι στάδια λ΄, μίλια δ΄. Ἀπὸ οὖν Ἀθηναιῶνος μέχρι Κυτῶν Σκύθαι κατοικοῦσιν. Μετὰ δὲ ταῦτα Βόσπορος ὁ Κιμμερικός ἐστιν. Ἀπὸ δὲ Κυτῶν ἐς Κιμμερικῶν πόλιν στάδια ξ΄, μίλια η΄. Ἐνταῦθα ὅρμος ναυσὶ τοῖς ἀφ᾽ Ἑσπέρας ἀνέμοις ἄντικρυς. Ἐν δὲ τῇ θαλάσσῃ νῆσοι πετρώδεις οὐ πάνυ μεγάλαι δύο ἀπέχουσιν ὀλίγον τῆς ἠπείρου. Ἀπὸ μὲν στομίου τῆς Μαιώτιδος λίμνης ἕως τοῦ Κιμμερικοῦ στάδια τ΄, μίλια μ΄. Ἀπὸ δὲ Παντικαπαίου πόλεως Κιμμερικοῦ στάδια σμ΄, μίλια αμ΄. Ἀπὸ δὲ Κιμμερικοῦ εἰς κώμην Καζέκας ἐπὶ θαλάσσῃ ᾠκισμένην στάδια

Cytas urbem, quæ olim Cydeacæ dicebatur, ſtadia XXX. milia IV. Ab Athenæone igitur uſque Cytas Scythæ habitant. Inde Boſporus Cimmerius ſequitur. A Cytis vero ad Cimmerium urbem ſtadia LX, milia VIII. Ibi eſt ſtatio navium, ventis ab Occidente ſpirantibus adverſa. In mari verò inſulæ binæ, ſaxoſæ, non admodum magnæ, neque multum abſunt à continente. Ab ore Mæotidis paludis uſque Cimmerium, ſtadia CCC, milia XL. A Panticapæo urbe ad Cimmericum ſtadia CCL, milia CIↃXL. A Cimmerico ad oppidum Cazecam, mari adſitum, ſtadia CLXXX, milia

Εἰς Κύτας πόλιν τὴν πρώην λεγομένην Κυδεάκαι] Neſcio, num legendum ſit, τὴν πρώην λεγομένην Κύδαιαν, Sic ſane Scylax. Alii tamen omnes Κύταιαν vocant. Ptolomæo eſt Κύταιον. Sed is eam perperam in mediterraneis ponit, contra quam omnes alii. Apud Plinium lib. IV. cap. XII. ſcribendum eſt: *Ultra fuere oppida, Cytæ, Zephyrium, Acra, Nymphæum, Dia. Voſſius.*

Εἰς Κιμμερικῶν πόλιν] Malim, εἰς Κιμμερίων πόλιν. Infra etiam aliquoties Κιμμερικὸν vocat, quam alii Κιμμέριον. Ptolomæus hanc quoque mediterraneam facit: neſcio, qua ratione: Cave autem confundas id oppidum cum altero ejuſdem nominis, quod ἐν τῇ περαίᾳ atque itidem in ore Boſpori. *Voſſius.*

Ἀπὸ δὲ Παντικαπαίου πόλεως Κιμμερικοῦ] Lego, ἀπὸ δὲ Παντικαπαίου πόλεως ἕως Κιμμερίου, &c. *Voſſius.*

Εἰς κώμην Καζέκας] Arrianus legit, εἰς κώμην Καζέκα. Sed verior eſt altera lectio. Sic Acram vicum, Ἄκρας κώμιον vocat. Et ita paſſim. Ex Arriano igitur hic locus emendandus eſt. Is enim intervallum inter Panticapæum,

lia XXIV. A Cazeca ad Theodoſiam urbem deſertam, inſtructam portu, ſtadia CCLXXX, milia XXXVII $\frac{1}{3}$. Hæc urbs olim Græca erat, Mileſiorum colonia, multis paſſim literarum monumentis celebrata. Nunc autem Theudoſia Alanicâ, ſive Taurorum dialecto, appellatur Ardauda, id eſt, Heptatheos, ſive ſeptem habens Deos. In hac Theudoſia dicuntur aliquando Boſporanorum exules habitaſſe. A Theudoſia ad Athenæona portum, ſive Scythotaurorum portum deſer-

διὰ ρπ', μίλια κδ'. Ἀπὸ δὲ Καζέκας εἰς Θεοδοσίαν πόλιν ἔρημον, ἔχουσαν καὶ λιμένα, στάδια σπ', μίλια λζ'. γ. Καὶ αὐτὴ παλαιὰ ἦν Ἑλλὰς πόλις τῶν Μιλησίων ἄποικος, καὶ μνήμη αὐτῆς ἐστὶν ἐν πολλοῖς συγγράμμασιν. Νῦν δὲ λέγεται ἡ Θεοδοσία τῇ Ἀλανικῇ ἤτοι τῇ Ταυρικῇ διαλέκτῳ Ἀρδαύδα, τουτέστιν ἑπτάθεος. Ἐν ταύτῃ δὲ τῇ Θεοδοσίᾳ λέγεταί ποτε, καὶ φυγάδας ἐκ τοῦ Βοσπόρου οἰκῆσαι. Ἀπὸ δὲ Θεοδοσίας εἰς Ἀθηναιῶνα λιμένα, ἤτοι Σκυθοταύρων λιμένα ἔρημον, στά-
δια

pæum, & Cazeca vicum, taxat ſtadiorum CCCLXXX. Noſtri itaque auctoris verba ſic emendanda: Ἀπὸ δὲ Παντικαπαίου πόλεως ἕως Κιμμερικοῦ στάδια σμ', μίλια λβ'. Ἀπὸ δὲ Κιμμερικοῦ εἰς κώμην Καζέκας ἐπὶ θαλάσσῃ ᾠκισμένην στάδια ρπ', μίλια κδ'. IↃcc igitur ſtadia a Panticapæo ad Theudoſiam. Ita & Arrianus. Plinius tamen xxxv. P. M. a Theudoſia illam abeſſe tradit. Sed MSS exhibebant xxxvii. P. M. Totus ergo locus ita concipiendus eſt: *Reſtat longe validiſſimum in ipſo Boſpori introitu, Panticapæum Mileſiorum, a Theodoſia mill. LXXXII. paſſ. A Cimmerio vero oppido, trans fretum ſito, mill. quinque, ut diximus, paſſ. Hæc ibi latitudo Aſiam ab Europa ſeparat, &c.* Tantundem enim, millia LXXXVII, & ſtadia IↃcc. Strabo, alios ſecutus, IↃxxx ſtadia ponit inter Theodoſiam, & Panticapæum. *Voſſius.*

Καὶ αὐτὴ παλαιὰ ἦν Ἑλλὰς] Malim legere, ut habet Arianus, καὶ αὐτὴ πάλαι ἦν Ἑλλὰς, πόλις Ἰωνική, Μιλησίων ἄποικος. Quamvis Stuckius ediderit, Ἑλληνὶς. Male. Tractus enim Theudoſianus Hellas dicebatur. Unde Mæotin paludem ἐν τῇ Ἑλλάδι ponit Heſychius. Μαιῶτις λίμνη, ἐν τῇ Ἑλλάδι. Mox pro συγγράμμασιν, Arrianus habet γράμμασιν. *Voſſius.*

Ἀρδαύδα τουτέστιν ἑπτάθεος] Non legi alibi, Theodoſiam appellari Ardaudam, Alanica ſive Taurica lingua. Capha vocari creditur. Sed male. Diſtinguunt enim τὴν Καφᾶ Græci poſteriores, a Theudoſia. *Voſſius.*

Εἰς Ἀθηναιῶνα λιμένα ἤτοι Σκυθοταύρων] Athenæonem ac Scythotaurorum por-

δια σ'. μίλια κϛ'. ∠'. γ'. Ἐνταῦθα ὅρμος ναυσὶν ἄκλυστος. Ἀπὸ οὖν Ἀθηναίωνος λιμένος ἤτοι Σκυθοταύρων εἰς Λαμπάδα, στάδια χ', μίλια π'. Ἐνταῦθα ὅρμος ναυσίν. Ἀπὸ δὲ Λαμπάδων εἰς τὸ Κριοῦ μέτωπον ἀκρωτήριον τῆς Ταυρικῆς ὑψηλὸν ὄρος στάδια σκ'. μίλια κθ'. γ'. Ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ τῆς Ταυρικῆς τινες λέγουσιν ἀφικέσθαί ποτε κλαπεῖσαν Ἰφιγένειαν

deſertum, ſtadia c c, milia xxvi⅓. Ibi eſt tranquilla navium ſtatio. Ab Athenæone portu ſive Scythotaurorum, ad Lampada, ſtadia ıↄc, milia lxxx. Illic eſt ſtatio navium. A Lampade ad Criu-metopon, arduum Tauricæ promuntorium, ſtadia ccxx, milia xxviii⅓. In hanc regionem Tauricam dicunt nonnulli perveniſſe aliquando Iphigeniam ex Aulide raptam.

portum eundem facit. Meminit hujus Arrianus. Errat, qui putat eundem eſſe ac Cenuntem. Plinius multos hic loci Taurorum eſſe portus teſtatur lib. iv. cap. xii. *Promuntorium Criumetopon adverſum Carambico Aſiæ promuntorio, per medium Euxinum percurrens CCLXX. M. P. intervallo. Quæ maxime ratio Scythici arcus formam efficit. Ab eo Taurorum portus multi, & lacus.* Sic enim ſcribendus ille locus, niſi fallor. Auctor quippe compendii Strabonis illud intervallum inter Criumetopon, & Carambim, taxat ſtadiorum cıↄ cıↄcc lib. vii. Τὸ δίαρμα τὸ μεταξὺ Καράμβιδος καὶ Κριοῦ μετώπου στάδιοι β', σ'. Ipſe tamen Strabo lib. i. habet ſtadia cıↄcıↄıↄ. Sed lib. vii. corrigens ſeipſum, inquit, a Cherſoneſo urbe Tauricæ, quæ multo inde longius abeſt, ad Carambim non plura eſſe ſtadia, quam bis mille & quingenta. Multo vero pauciora a Criumetopo ad Carambim. Nimirum, cıↄcıↄcc, ut habet epitomator ejus. Quæ ſunt millia CCLXXV. Ammianus Marcellinus, lib. xxii, forte e Strabone, ponit bis mille & quingenta ſtadia inter hæc duo promuntoria. Statim poſt lege, στάδια, σ'. μίλια κϛ'. ∠' ϛ. *Voſſius.*

Εἰς Λαμπάδα στάδια χ'.] Meminit hujus loci etiam Arrianus. Ἐνθένδε εἰς λιμένα Σκυθοταύρων ἔρημον, στάδιοι διακόσιοι, καὶ ἔνθεν εἰς Ἀλμίτιδα τῆς Ταυρικῆς στάδιοι ἑξακόσιοι. Ἀπὸ δὲ Λαμπάδος εἰς Συμβόλου λιμένα, Ταυρικὸν καὶ τοῦτον, στάδιοι εἴκοσι καὶ πεντακόσιοι. Non cohærere hæc facile quivis videt. Non enim addidit, quot ſtadia inter Halmitidem & Lampada ſint. Halmyrin tamen lacum putat commentator Arriani, quam in Oſtiis Danubii Plinius recenſet. Inepte. Quidam Σαπρὰν λίμνην, quæ in Mœotin exit, augurantur. Sed hæc in cervice peninſulæ, illa vero in fronte. Lege itaque Λαμπάδα, non Ἀλμίτιδα. *Voſſius.*

Ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ τῆς Ταυρικῆς] Hos Scymni verſus ita ordina:

Ἐν

Ἐν Ταυρικῇ λέγουσιν ἀφικέσθαι ποτὲ
Κλαπεῖσαν Ἰφιγένειαν ἐκ τῆς Αὐλίδος.
Εἰσὶν δὲ τοῖς μὲν ὄχλοις οἱ Ταῦροι συχνοί,
Βίον δ' ἐνόρειον νομάδα τ' ἐζηλωκότες,
Τὴν τ' ὠμότητα βάρβαροί τε καὶ φονεῖς
* * * ἱλασκόμενοί τε τοῖς ἀσεβήμασι.
Ἡ Ταυρικὴ δὲ χερρόνησος λεγομένη
Τούτοις συνάπτει, πόλιν ἔχουσ' Ἑλληνίδα
Ἣν Ἡρακλεῶται Δήλιοί τε ἀπῴκισαν·
Τοῖς Ἡρακλεώταις γενομένου χρησμοῦ τινος
Τοῖς τὴν Ἀσίαν ἔχουσιν εὐθὺ Κυανέων
Ἅμα Δηλίοις τὴν χερρόνησον οἰκίσαι.

De Taurorum feritate & vita, vide cum alios, tum Strabonem. Omnes enim hæ nationes, & eæ quæ in Tauricam migrarunt, & Achæi, & Heniochi, quamvis Græcæ, ἐκβαρβαρωθῆναι ἱστοροῦσι τῷ χρόνῳ, τοῖς ἤθεσιν τοῖς τῶν πλησίον. Nemo neſcit infeſtas appellentibus aras deæ Tauricæ. Ἀνθρωποφάγους tamen, nemo dixit, niſi Ariſtoteles, v Polit. lib. III. cap. IV: Πολλὰ δ' ἐστὶν τῶν ἐθνῶν, ἃ πρὸς τὸ κτείνειν, καὶ πρὸς τὴν ἀνθρωποφαγίαν εὐχερῶς ἔχει, καθάπερ τῶν περὶ τὸν Πόντον Ἀχαιοί τε καὶ Ἡνίοχοι, καὶ ἠπειρωτικῶν ἐθνῶν ἕτερα. Sed ſcribendum, ἀνθρωποφαγίαν, Sequitur;

Ἡ Ταυρικὴ δὲ Χερρόνησος λεγομένη, &c.

Cave hoc de tota accipias Taurica. Loquitur hic de urbe ejus peninſulæ, cui Cherſoneſi nomen inditum. Meminit hujus urbis Stephanus, & in Taurica ponit. Mox etiam aliam recenſet ad Carciniten ſinum, quæ tamen eadem eſt. Ἔστι καὶ ἄλλη περὶ τὴν Κορονῖτιν πόλις. Sic lege. Male vir doctus Κόρινθον emendat. Coronitis ſinus quis ſit, infra docet auctor noſter. Addit, hanc eſſe Heracleotarum, & Deliorum coloniam. De Deliis non legi; de Heracleenſibus, Plinius lib. IV. cap. XII. *Jugum ipſum Scythotauri tenent: clauduntur ab occidente Cherroneſo, ab ortu Scythis Satarchis. In ora a Carcinite oppida Taphræ, in ipſis anguſtiis peninſulæ. Mox Heraclea Cherroneſus libertate a Romanis donatum.* In Vet. Cod. cujus lectiones debeo vir Ill. Cl. Salmaſio, legebatur, *ab occidente Cherroneſonea.* Unde fac; *Jugum ipſum Scythotauri tenent: clauditur ab occidente Cherroneſo, ea ab ortu Scythis Satarchis.* Cherſoneſiorum enim peninſulam claudunt ab ortu Satarchæ: ubi & Satarchen civitatem recenſet Ptolomæus. Ad Iſthmum ponuntur a Stephano. In Mæotidem vergentia obtinere inquit Satarchas Pomponius. Quod idem eſt. Nam & Pontum, & Mæotida, ſpectant anguſtiæ. Nullo autem modo in Orientali latere Cherſoneſi Scythicæ tolerari poſſunt, quod Græcæ tenent coloniæ. Aliter hunc locum Hermolaus Barbarus legit. Quem refellit multis vir itidem ſummus, Ferdinandus Pintianus. Sed falſus eſt uterque. Sequentia vero Plinii verba ſic corrige: *In ora a Carcine oppida, Taphræ, in ipſis anguſtiis peninſulæ: mox Heracleæ Cherroneſus, libertate a Romanis donatum.* Nullo modo vulgata lectio ferri poteſt. Statim poſt, legendum puto; εὐθὺ vel ἐκτὸς Κυανέων, non ἐν τοῖς Κυανέαις. *Voſſius.*

γένειαν ἐκ τῆς Αὐλίδος. Εἰσὶν δὲ τοῖς ὄχλοις οἱ Ταῦροι συχνοὶ, βίον δὲ ἐνόρειον, νομάδα τε ἐζηλωκότες· τήν τε ὠμότητα βάρβαροί τε καὶ φονεῖς, ἱλασκόμενοι τοῖς ἀσεβήμασι. Ἡ Ταυρικὴ δὲ Χερρόνησος λεγομένη τούτοις συνάπτει, πόλιν ἔχουσα Ἑλληνίδα, ἣν Ἡρακλεῶται Δήλιοί τε ἀπῴκισαν, τοῖς Ἡρακλεώταις γενομένου χρησμοῦ τινος τοῖς τὴν Ἀσίαν ἔχουσι ἐν τοῖς Κυανέων ἅμα Δηλίοις Χερρόνησον οἰκῆσαι. Ἀπὸ δὲ Κριοῦ μετώπου εἰς Εὐβούλου λιμένα, Ταυρικὸν καὶ τοῦτον, ἤτοι Σύμβουλον λεγόμενον, στάδια τ'. μίλια μ'. Ἐνταῦθα λιμὴν ἄκλυστος. Ἀπὸ δὲ Συμβούλου λιμένος εἰς Χερρόνησον πόλιν, ἤτοι χερσόνησον τῆς Ταυρικῆς, ἄποικον Ἡρακλεωτῶν τῶν ἐν τῷ Πόντῳ, στάδια ρπ'. μίλια κδ'. Ἐνταῦθα ὅρμος καὶ λιμένες καλοί. Ἔχει δὲ παράπλουν τὰ ὅρια τῆς Ταυρικῆς Χερσονή-

σου

raptam. Plurimum vero multitudine abundant Tauri, vitæ montanæ & paſtoritiæ ſtudent, crudelitate barbari & homicidæ, ut qui deos ſtudeant placare impio cultu. Contermina his eſt Cherſoneſus Taurica, urbem habens Græcam, quam Heracleenſes & Delii condiderunt: reddito Heracleenſibus, qui in Aſia, oraculo quodam, ut Cherſoneſum, quæ ex adverſo Cyanearum, una cum Deliis habitatum concederent. A Criû Metopo, ad Eubuli portum ſimiliter Tauricum, ſive Symbulon, ſtadia CCC, milia XL. Portus iſtic eſt tranquillus. A Symbuli portu, ad Cherſoneſum urbem, ſive peninſulam Tauricæ, coloniam Heracleenſium qui in Ponto, ſtadia CLXXX. milia XXIIII. Ibi ſtatio portuſque pulcherrimi. Prætervectio autem terminorum Tauricæ Cherſoneſi, ab

Athe-

Εἰς Εὐβούλου λιμένα, ἤτοι Σύμβουλον] Συμβόλων, & Συμβούλων λιμὴν aliis dicitur. Fallitur itaque vir magnus, ad Strabonem, cum alterum tantum dici arbitratur. Omnia autem hæc loca alio ordine recenſet Ptolomæus. Sed plurimum is a cæteris omnibus abit. *Voſſius.*

Ἔχει δὲ παράπλουν τὰ ὅρια τῆς Ταυρικῆς &c.] Sequens numerus corruptus eſt. Ita enim ſcribendum; μέχρι Καλοῦ λιμένος, στάδια β, χ'. μίλια τμϛ'. ∠.ϛ. To-

ta

Athenæone portu, uſque portum Pulchrum, ſtadiorum eſt cccxx, milium XL ⁝. Ab oppido vero Porthmitide, quod eſt in terminis Europæ, in ore nimirum Mæotidis paludis, ſive Tanaidis, uſque Cherſonem ſta-

σου ἀπὸ Ἀθηναιῶνος λιμένος, μέχρι Καλοῦ λιμένος, στάδια βχ΄. μίλια μβ΄, ∠΄. γ΄. Ἀπὸ δὲ κώμης τῆς Πορθμίτιδος τῆς ἐν τῷ τέλει τῆς Εὐρώπης, τῆς ἐν τῷ στομίῳ τῆς Μαιώτιδος λίμνης, ἤτοι τοῦ Τάνεως κειμένης

ta autem hoc fragmento ſeries ſtadiorum falſa erit, niſi ita ſit, ut hic conſtitui.

A Porthmiu oppido		ARRIANI STADIASMI	
Myrmecium	LX.		
Panticapæum	XXV.	A Panticapæo	
Tyritacen	XXXV.		
Nymphæum	XXV.		
Acram vicum	LXV.		
Cytas	XXX.		
Cimmerium	LX.		
Cazecam	CLXXX.	Cazecam	CCCCXX.
Theudoſiam	CCLXXX.	Theudoſiam	CCLXXX.
Scythotauron	ↄC.	Scythotauron portum	CC.
Lampada	IↄC.	Lampada	IↄC.
Criumetopon	CCXX.		
Symbulon portus	CCC.	Symboli portum	IↄXX.
Cherſoneſon	CLXXX.	Cherſoneſum	CLXXX.
Carcinitin	IↄC.	Carcinitin	IↄC.
Portum pulchrum	IↄCC.	Portum pulchrum	IↄCC.

A Porthmiu igitur oppido Cherſonem ſive Cherſoneſum, ſunt ſtadia cIↄ cIↄ CCLX. A Scythotaur*ων* portu, ad portum Pulchrum, cIↄ cIↄ Iↄc. Etiam hoc verum erit, quod ſupra ait, a Porthmitide ad Cimmerium eſſe ſtadia, ccc. Omnino itaque ſuperius legendum; Ἀπὸ δὲ Παντικαπαίου εἰς Τυριτάκην πόλιν στάδια, λέ. μίλια, δ΄. ∠΄. ς΄. Ἀπὸ δὲ Τυριτάκης πόλεως εἰς Νυμφαῖον πόλιν στάδια, κέ. μίλια γ΄. γ΄. Tyritacen urbem Ptolomæus, & alii, hic recenſent. Stephanus; Τυριτάκη, πόλις Πόντου. Τὸ ἐθνικὸν Τυριτακαῖος, καὶ Τυριτακηνὸς τῷ συνήθει τύπῳ. Hoc vero eſſe non poteſt, quod inquiat, a Panticapæo ad Cimmerium eſſe ſtadia, CCXL: & quod Arrianus a Panticapæo, ad Cazecam numeret ſtadia CCCCXX. Non a Panticapæo, ſed a Myrmecio eſſe tot ſtadia, dicendum ipſis fuerat. *Voſſius.*

Ἀπὸ δὲ κώμης τῆς Πορθμίτιδος] Sequentia verba ſic ſcribe; ἤτοι τοῦ Ταναΐδος κειμένης ἕως Χερσῶνος, στάδια βσξ΄. μίλια, τὶ. γ΄. Supra Πορθμίου χωρίον appellat, quod hic Πορθμίτιδα. *Voſſius.*

νης ἕως Χερσῶν⟨ος⟩ στάδια βσξ´, μίλια τβ´, γ´. Ὁμοῦ ἀπὸ Βοσπόρου, ἤτοι Παντικαπαίου, ἕως πόλεως Χερσῶνος στάδια βσ´. μίλια σϟγ. γ´. Ἀπὸ δὲ Χερσῶνος εἰς Κορονῖτιν, ἤτοι Κερκινῖτιν λεγομένην, στάδια χ´, μίλια π´. Ἀπὸ δὲ Κορονίτιδος ἤτοι Κερκινίτιδος εἰς Καλὸν λιμένα Σκυθικοῦ Χερσωνίτιδος, στάδια ψ´, μίλια ϟγ´. γ´. Ἀπὸ οὖν Καλοῦ λιμένος μέχρι τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ ἤτοι Δανάπρεως καλουμένου πάλιν Σκύθαι κατοικοῦσιν. Ἀπὸ δὲ Καλοῦ λιμένος κόλπος ἐκδέχεται καλούμενος Καρκινίτης, διήκων ἐς Ταμυρελάκους. Ἔστιν δὲ ὁ κόλπος στάδια βσν´, μίλια τ´. Μὴ περιπλέον-

τι

ſtadia CIↃ CIↃ CCLX, milia CCCII$\frac{1}{3}$. Simul à Boſporo ſive Panticapæo, uſque Cherſonem urbem, ſtadia CIↃ CIↃ CC, milia CCXCIII$\frac{1}{3}$. A Cherſone ad Coroniten ſive Cerciniten ſtadia IↃC, milia LXXX. A Coronitide ſive Cercinitide ad Pulchrum portum Scythicæ Cherſonitidis, ſtadia IↃCC, milia XCIII$\frac{1}{3}$. A portu Pulchro uſque Iſtrum flumen ſive Danaprin, rurſus habitant Scythæ. A Pulchro portu ſinus excipit appellatus Carcinites, pertingens uſque Tamyriacam. Sinus vero eſt ſtadiorum CIↃ CIↃ CCL, milium CCC. Eum vero ſi-

Ἀπὸ δὲ Χερσῶνος εἰς Κορονῖτιν ἤτοι Κερκινῖτιν] Arriano Κερκινῖτις. Aliis Carcinites, a Carcine oppido. *Voſſius.*

Μέχρι τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ ἤτοι Δανάπρεως] Hoc falſum. Non enim Danapris eſt Iſter, ſed Boryſthenes. Docet hoc ipſe autor infra. Delendum igitur, ἤτοι Δανάπρεως. Hodie etiamnum appellatur *Danambre*. Plerumque conjungitur cum *Danaſtro*, a veteribus. Is eſt Hypanis, qui eodem cum Boryſthene oſtio in Pontum profluit. Vir doctus tamen in notis Chronologicis, ad Nicephori Patriarchæ Hiſtoriam, Tyram eſſe arbitratur. Sed male. Hoc quoque tempore, ab accolis dicitur *Deniſtrus*. Arabibus Hypanis ſimiliter eſt, *Dineſt*: Boryſthenes vero *Danabres*. Male itaque in Jornandis Geticis, cap. v. legitur, *Boryſthenem ab accolis Danubium* vocari. Scribendum enim *Danubrum*. *Voſſius.*

Ταμυρελάκους] Alii omnes hoc promuntorium vocant, Ταμυράκην. Omnino ſic legendum. Statim poſt ſimiliter lege; Ἀπὸ δὲ τοῦ ἀκρωτηρίου Ταμυράκης. Et ſic quoque infra, pro Ταμυρελάκης. *Voſſius.*

Ἐπ'

ſi non circumnaviges, ſed recta per iſthmum iter facias; ſunt ſtadia ccc, milia xl. Intra Tamyriacam eſt palus non magna. A Tamyriaces promuntorio Achilleus curſus, qui eſt littus admodum longum, & arctum, pertingens canali ſuo ad ſtadia CIↃ CC, milia CLX. Latitudinem vero habet jugerum quatuor. Extremitates ejus pæne redduntur inſulæ. Abeſt autem à continente ſtadiis LX, milibus VIII. In medio vero ejus eſt cervix, iſthmo ſimilis, id eſt, anguſta, continenti ſive terræ annexa; cujus longitudo ad ſtadia XL, milia V$\frac{1}{3}$ extenditur. Porro à Tamyriaca præternaviganti jam dictum Curſum uſque aliud promuntorium Curſus Achillis, quod dicitur Sacer Hecates lucus, ad Boryſthenem fluvium navigabilem, qui nunc Da-

ῃ τοίνυν αὐτὸν, ἀλλ' ἐπ' εὐθείας πλέοντι τὸν ἰσθμὸν, εἰσὶν στάδια τʹ, μίλια μʹ. Ἔσω δὲ Ταμυριάκης ἐστὶν λίμνη οὐ μεγάλη. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἀκρωτηρίου Ταμυριάκης παρήκει ὁ Ἀχίλλειος δρόμος, ὅπερ ἐστὶν ἠϊὼν, τουτέστιν αἰγιαλὸς σφόδρα μακρὰ, καὶ στενὴ, διήκουσα τὸν πόρον ἐπὶ σταδίους ασʹ, μίλια ρξʹ. Τὸ δὲ πλάτος ἔχουσα τετράπλεθρον. τὰ δὲ ἄκρα αὐτῆς νησίζοντα ἔχει. Ἀφέστηκεν δὲ τῆς ἠπείρου στάδια ξʹ, μίλια ηʹ. Κατὰ μέσην δὲ αὐτῆς αὐχὴν ἰσθμοειδὴς, τουτέστιν στενώδης, τῇ ἠπείρῳ ἤτοι τῇ γῇ συνάπτει. ἐπὶ στάδια μʹ, μίλια εʹ, γʹ, διήκων τὸ μῆκος. Ἀπὸ Ταμυριάκης τοίνυν παραπλεύσαντι τὸν προειρημένον δρόμον, ἐπὶ τὸ ἕτερον ἀκρωτήριον τοῦ Ἀχιλλέως δρόμου, ὃ καλεῖται ἱερὸν ἄλσος τῆς Ἑκάτης εἰς Βορυσθένην ποταμὸν ναυσίπορον τὸν νῦν

Ἐπ' εὐθεία πλέοντι τὸν ἰσθμὸν] Πλέειν etiam Græcis dicuntur, qui terra iter faciunt. Unde πλοῦς pro itinere terreſtri. Heſychius: πλοῦς τῆς νέως τὸ περίγραφον, μέχρι οὗ τὸν φόρτον λαβεῖν ὀφείλει· ἀλλὰ καὶ τὴν πεζὴν ὁδὸν, πλοῦν ἔλεγον. Sed non ita hic capiendum. Loquitur quippe de ore ſinus Carcinitidis, quod diſtenditur ſtadiis ccc. Ἰσθμοὺς Græci vocant non tantum terras inter duo maria coarctatas; ſed etiam maris anguſtias, quod πορθμὸν dicunt. De hoc nos alibi loquemur. *Voſſius*.

Ὁ Ἀχίλλειος δρόμος] Tamyracem hic vocat orientale hujus inſulæ promun-

νῦν Δανάπειν λεγόμενον, στάδια σ', μίλια κς', ... ς'. Οὗτος ὁ Βορυσθένης ποταμὸς πάντων ἐστὶν χρειωδέστατος, κήτη μεγάλα καὶ πολλά, καὶ καρποὺς φέρων τοὺς φυομένους, νομάς τε τοῖς βοσκήμασιν. Ῥεῖν δ' αὐτὸν ἐπὶ μὲν ἡμερῶν λέγουσιν πλοῦν ὡς τεσσαράκοντα πλωτόν. Εἰς δὲ τοὺς ἄνω τόπους ἄπλωτός ἐστιν, καὶ οὐ περάσιμος· ὑπὸ χιόνος γὰρ καὶ πάγων ἐξείργεται. Ἐπὶ δὲ τῆς καθ' Ὕπανιν καὶ Βορυσθένην ταῖς

Danapris appellatur, ſtadia cc, milia XXVI⅔. Hic Boryſthenes fluvius omnium utiliſſimus eſt, & cete habet magna, & multa, fructuſque ferens & pabula gregi. Dicunt vero ipſum navigabilem, circiter quadraginta dierum navigatione currere. Superiori autem parte navigari nequit, neque tranſmitti, quod nives & gelu impediant. Ubi vero Hypanis, & Boryſthenes, fluvii junguntur, urbs

muntorium. Alterum vero, ἱερὸν ἄλσος τῆς Ἑκάτης, quod omnino idem eſt, ac illud, quod alii quoque nominant, ἱερὸν ἄλσος Ἀχιλλέως. Atqui in continente ſunt hæc promuntoria, non in inſula. Tanta autem eſt longitudo Achilleæ, quantum inter ſeſe diſtant hæc promuntoria. Nam prætenditur iis. Sed de hoc, ut ſpero ad Ptolomæum dicemus. *Voſſius.*

Οὗτος ὁ Βορυσθένης ποταμὸς] Hactenus ex Arriano, & aliis. Quæ ſequuntur, ex Scymno Chio ſimiliter exſcripſit. Habes ejus ſenarios:

- - - - - - - Βορυσθένης
Ὁ ποταμὸς πάντων ἐστὶν χρειωδέστατος,
Κήτη μεγάλα καὶ πολλά, καὶ καρποὺς φέρων
Τοὺς φυομένους, νομάς τε τοῖς βοσκήμασιν.
Ῥεῖν δ' αὐτὸν ἐπὶ μὲν ἡμερῶν λέγουσι πλοῦν
Ὡς τεσσαράκοντα πλωτόν. Εἰς δὲ τοὺς ἄνω
Τόπους ἄπλωτός ἐστι καὶ οὐ περάσιμος.
Ὑπὸ χιόνος γὰρ καὶ πάγων ἐξείργεται.
Ἐπὶ δὲ ταῖς καθ' Ὕπανιν τε καὶ Βορυσθένην
Ταῖς τῶν δυοῖν ποταμῶν * συμβολαῖς
Ἐστὶν κληθεῖσα πόλις πρότερον μὲν Ὀλβία
Σαβία καλουμένη *
Μετὰ ταῦτ' ὑφ' Ἑλλήνων πάλιν Βορυσθένης
Κληθεῖσα.
Ταύτην δὲ κατὰ τὴν Μηδικὴν ἐπαρχίαν
Μιλήσιοι κτίζουσιν.

Olbiam

urbs condita eſt, quæ prius Olbia Sauia dicebatur: deinceps autem ab Græcis Boryſthenes appellata eſt. Hanc Mileſii, ſub Medorum imperio, condiderunt, ducentiſque & quadraginta ſtadiis à mari ſurſum navigando abeſt. Hinc ad fluvium Boryſthenem, qui nunc Danapris appellatur, ſtadia CCXL milia XXXII. A Boryſthene fluvio, ad inſulam admodum parvam, deſertam, & abſque nomine, ſtadia LX, milia VIII. Ab exigua hac inſula, deſerta, & ſine nomine, ad Odeſſum

ταῖς τῶν δυσὶ ποταμῶν συμβολαῖς ἐστὶν κληθεῖσα πόλις, πρότερον μὲν Ὀλβία Σαυία καλουμένη, μετὰ δὲ ταῦτα ὑφ' Ἑλλήνων πάλιν Βορυθένης κληθεῖσα. Ταύτην δὲ κατὰ τὴν Μηδικὴν ἐπαρχίαν Μιλήσιοι κτίζουσιν· διακοσίων δὲ καὶ τεσσαράκοντα σταδίων τὸν ἀνάπλουν ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἔχει. Τῷ ποταμῷ Βορυθένει τῷ νῦν καλουμένῳ Δανάπρει, μίλια λβ'. Ἀπὸ δὲ Βορυθένους ποταμοῦ, ἐπὶ νῆσον μικροτάτην, ἔρημον, καὶ ἀνώνυμον, στάδια ξ', μίλια η'. Ἀπὸ δὲ νησίου μικροτάτου ἐρήμου καὶ

Olbiam Miletopolin etiam appellari, inquit Plinius. Eadem & Boryſthenes, ut ex omnibus conſtat. Martianus Capella: *Ab Hiſtro ad Oceanum bis decies centum millium paſſuum eſt: in latitudine millibus quadringentis uſque ad Sarmatiæ ſolitudines. Nec procul fluvius, lacus, oppidum, ſub uno cuncta nomine Boryſthenes, propter Achillis inſulam ejus ſepulchro celebratam.* Ita legendum. Male Boryſthenem urbem ab Olbia diverſam eſſe, tradit Pomponius Mela. Inepte quidam Boryſthenem antea Helleſpontum vocatum fuiſſe putant. Ideo forte, quod apud Heſychium legerint, Βορυθένης, ὁ Ἑλλήσποντος. Sed Helleſpontus, antequam Helle in eo demerſa eſſet, Boryſthenis nomen obtinebat, non autem Boryſthenes Helleſponti. Docet hoc Stephani epitomator: Βορυθένης πόλις καὶ ποταμὸς τοῦ Πόντου, παρὰ τὴν Μαιῶτιν λίμνην, καὶ Τάναϊν τὸν ποταμόν. Οὕτω καὶ ὁ Ἑλλήσποντος πρὸ τῆς Ἕλλης ἐκαλεῖτο. Non recte vero Stephanus Boryſthenem, παρὰ τὴν Μαιῶτιν, καὶ Τάναϊν, collocat. *Voſſius.*

Ἀνάπλουν ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἔχει. Τῷ ποταμῷ.] Quum ſic hæc diſcerpat Voſſius, non mirum eſt poſt vocem Δανάπρει ab eodem apponi aſteriſcum, & poſtremum quem poſui dativum ab eodem verti *Hinc ad fluvium.* Quis talia fando? Debent omnia conjungi, & procedit ſententia, *ducentiſque & quadraginta ſtadiis a mari ſurſum navigando abeſt per fluvium Boryſthenem, qui nunc Danapris appellatur, milia XXXII.* Certe non diſſimili ratione intellexit Holſtenius. *Gronovius.*

Eis

καὶ ἀνωνύμου, εἰς Ὀδησσὸν στάδια π', μίλια ι. β'. Ἀπὸ δὲ Ὀδησσοῦ εἰς Σκοπέλους χωρίον, στάδια ρξ', μίλια κά. γ' Ἀπὸ δὲ Σκοπέλων εἰς Ἰστριανῶν λιμένα, στάδια ϙ'. μίλια ιβ'. Ἀπὸ δὲ Ἰστριανῶν λιμένος εἰς Ἰακὼ λιμένα στάδια ϙ, μίλια ιβ'. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἰακὼ λιμένος ἐπὶ τὸ Νικώνιον χωρίον στάδια τ', μίλια μ'. Ἀπὸ δὲ τοῦ Νικωνίου χωρίου εἰς Τύραν ποταμὸν ναυσίπορον, στάδια λ', μίλια δ'. Οὗτος ὁ Τύρας ποταμὸς βαθύς τε ὤν, καὶ εὐβότανος τῆς νομαῖς τῶν ἰχθύων ἐστὶν, διάθεσιν τοῖς ἐμπόροις ἔχων, ταῖς ὁλκάσι τε ναυσὶν ἀνάπλουν ἀσφαλῆ. Ὁμώνυμος δὲ τῷ πο-

deſſum ſtadia L X X X; milia X $\frac{2}{3}$. Ab Odeſſo ad Scopulorum oppidum ſtadia C LX, milia X X I $\frac{2}{3}$. A Scopulis ad Iſtrianorum portum ſtadia X C, milia X I I. Ab Iſtrianorum portu, uſque ad Iaco portum, ſtadia X C, milia X I I. Ac Iaco portu, ad oppidum Niconium, ſtadia C C C, milia X L. A Niconio oppido ad Tyram fluvium navigabilem, ſtadia X X X, milia I V. Hic fluvius profundus eſt, piſciumque pabulo ſatis exhibens herbarum, mutatione mercium mercatoribus commodus, navibuſque onerariis adverſo amne navigationem præbens tutam. Ejuſdem autem

Εἰς Ὀδησσὸν στάδια π'.] Infra meminit urbis Odeſſi. Ad Tyram vero nemo Odeſſon eſſe dixit. Omnino igitur reſcribendum eſt, Ὀρδησσὸν, ex Herodoto, Plinio, & Ptolomæo. Quamvis etiam Ὀδησσὸν habeat Arrianus, unde hic noſter. *Voſſius.*

Εἰς Ἰακὼ λιμένα] Arrianus habet, Ἰστιακῶν λιμένα. *Voſſius.*

Οὗτος ὁ Τύρας ποταμὸς] Quinque iterum ſenarii.

- - - - - - - Τύρας
Ποταμὸς, βαθύς τε ὢν εὐβότανος τῆς νομαῖς
Τῶν ἰχθύων, διάθεσιν ἐμπόροις ἔχων,
Ταῖς ὁλκάσιν τε ναυσὶν ἀνάπλουν ἀσφαλῆ.
Ὁμώνυμος δὲ τῷ ποταμῷ κεῖται πόλις,
Ἡ λεγομένη Τύρας ἄποικος Μιλησίων.

Καὶ εὐβότανος τῆς νομαῖς τῶν ἰχθύων ἐστὶν, διάθεσιν τοῖς ἐμπόροις ἔχων] Vides idem contingere Voſſio, quod Holſtenio, quaſi fluvius notabiliter laudandus ſit, quod piſcium pabulo ſatis exhibeat herbarum, quum hic laudetur ut εὐβότανος τῆς νομαῖς pecudum, & commodam inſuper mercaturæ piſcium copiam præbeat, ut docui ad Harpocrationem pag. 52. *Gronovius.*

Ἔως

item nominis urbs flumini adſita eſt, Mileſiorum colonia. A Boryſthene fluvio ad Tyram flumen, ſtadia cIↄ cIↄ cIↄ cIↄ cxx, milia Iↄ viii ⅓. Artemidorus vero Geographus ab urbe Cherſone, uſque Tyram flumen, una cum circumvectione Carcinitis ſinus, numerat ſtadia cIↄ cIↄ cIↄ cIↄ ccccxx, milia Iↄ lxxxix, ⅓. A Tyra flumine ad Neoptolemi ſtadia cxx. milia xvi. A Neoptolemi ad Cremniſcos ſtadia cxx, milia xvi. Artemidorus vero Geographus à Tyra flumine uſque Cremniſcos inquit eſſe ſtadia ccccLxxx, milia Lxiv. A Cremniſcis ad Antiphili ſtadia cccxxx, milia xliv. Ab Antiphili ad Iſtri fluminis oſtium, quod Pſilon dicitur, ſtadia ccc, milia xl. Hi ſunt Thraces, & Baſtarnæ advenæ. Huic autem Iſtri oſtio, recta verſus ventum Borealem naviganti in mari

ποταμῷ κεῖται πόλις Τύρας λεγομένη, ἄποικος Μιλησίων. Ὁμοῦ ἀπὸ Βορυσθένους ποταμοῦ ἕως Τύρα ποταμοῦ στάδια δρκ´, μίλια φή. ή. Ἀρτεμίδωρος δὲ ὁ γεωγράφος ἀπὸ πόλεως Χερσῶνος μέχρι Τύρα ποταμοῦ σὺν τῷ περίπλῳ τοῦ Καρκινίτου κόλπου γράφει σταδίους δυκ´, μίλια φπθ´. γ´. Ἀπὸ δὲ Τύρα ποταμοῦ ἐπὶ τοῦ Νεοπτολέμου στάδια ρκ´, μίλια ις´. Ἀπὸ δὲ τοῦ Νεοπτολέμου ἐπὶ Κρημνίσκους στάδια ρκ´, μίλια ις´. Ἀρτεμίδωρος δὲ ὁ γεωγράφος ἀπὸ Τύρα ποταμοῦ ἕως τῶν Κρημνίσκων εἶναι λέγει στάδια υπ´. μίλια ξδ´. Ἀπὸ δὲ τῶν Κρημνίσκων ἐπὶ τὰ Ἀντιφίλου στάδια τλ´, μίλια μδ´. Ἀπὸ δὲ Ἀντιφίλου εἰς Ψιλὸν καλούμενον στόμα τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ στάδια τ´, μίλια μ´. Οὗτοι Θρᾷκες καὶ Βαστάρναι ἐπήλυδες. Κατὰ τοῦτο μάλιστα τὸ Ψιλὸν στόμα τοῦ Ἴστρου ἐπ᾽ εὐθὺ πλέοντι ἀνέ-

Ἕως Τύρα ποταμοῦ στάδια δρκ´.] Locus corruptiſſimus. A Boryſthene enim ad Tyram non plus numeravit, quam ſtadia Iↄ ccc x. *Voſſius.*

Ἀπὸ τοῦ Νεοπτολέμου] Strabo VII: Ἐπὶ δὲ τῷ στόματι τοῦ Τύρα πύργος ἐστὶ, Νεοπτολέμου καλούμενος, καὶ κώμη Ἑρμώνακτος λεγομένη. Quomodo abeſt igitur ſtadiis cxx ab Tyra fluvio ea turris? *Voſſius.*

Ἕως τῶν Κρημνίσκων] Plinius lib. IV. cap. XII: *Verum ab Iſtro oppida, Cremniſcoe, Polium, montes Macrocremni, &c.* Sic MSS. *Voſſius.*

Ἐπ᾽ εὐθὺ πλέοντι ἀνέμῳ ἀπαρκτιαιανιωσο] Forte ſcribendum; ἀνέμῳ ἀπαρκτίᾳ

ὡς

ἀνέμῳ ἀπαρκτίᾳ ἀνιόντι πέλαγος νῆσος πρόκειται· ἥντινα οἱ μὲν Ἀχιλλέως νῆσον, οἱ δὲ δρόμον Ἀχιλλέως, οἱ δὲ Λευκὴν ἀπὸ τῆς χροιᾶς ὀνομάζουσιν. Ἔχει δὲ πλῆθος χειροήθες ὀρνέων, θέαν τε ἱεροπρεπῆ τοῖς ἀφικνουμένοις. Οὐ δυνατὸν δ' ἐστὶν ἀπὸ ταύτης χώραν ἰδεῖν, καίπερ ἀπεχούσης αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἠπείρου στάδια υ΄, μίλια νγ΄. γ΄. Ὡς δὴ συγγράφει Δημήτριος, ταύτην τὴν νῆσον λέγεται Θέτις ἀνεῖναι τῷ παιδί, καὶ ταύτην οἰκεῖν τὸν Ἀχιλλέα, καὶ ναός ἐστιν ἐν αὐτῇ τοῦ Ἀχιλλέως, καὶ ξόανον, τῆς πάλαι ἐργασίας. Ἡ δὲ νῆσος ἀνθρώπων μὲν ἐρήμη ἐστίν· νέμεται δὲ αἰξὶν οὐ πολλαῖς, καὶ ταύτας μὲν ἀναθεῖναι λέγονται τῷ Ἀχιλλεῖ, ὅσοι ἀεὶ προσίσχουσιν. Καὶ γὰρ καὶ ἄλλα πολλὰ ἀνα-

θή-

mari inſula præjacet; quam hi quidem Achillis inſulam, illi curſum Achillis, alii Leucen à colore appellant. Habet multitudinem avium manſuefactarum, & venerandum eo venientibus adſpectum præbet. Ex eâ terra videri nequit; quamvis hæc à continenti abſit ſtadiis cccc, milibus LIII $\frac{1}{3}$. Ut vero inquit Demetrius, hanc inſulam dicitur Thetis filio ſuo conceſſiſſe, eamque inhabitare Achillem, cujus in ea eſt templum, & ſimulachrum, jam olim effictum. Rari autem in hac inſula ſunt homines, eamque capræ non admodum multæ depaſcuntur, quas, qui illuc appellunt, Achilli offerre dicuntur. Multa præterea alia dona

εἰς τὸ πέλαγος. Sed apud Arrianum eſt, ἰδίως τὸ πέλαγος. *Voſſius*.

Οἱ δὲ Λευκὴν ἀπὸ τῆς χροιᾶς ὀνομάζουσιν] Recte. Arrianus habet, ἐπὶ τῆς χροιᾶς. *Voſſius*.

Ἔχει δὲ πλῆθος] Duo ſenarii:

Ἔχει δὲ πλῆθος χειροήθες ὀρνέων,
Θέαν τε ἱεροπρεπῆ τοῖς ἀφικνουμένοις. *Voſſius*.

Ὡς δὴ συγγράφει Δημήτριος] Quin Demetrium Callantianum intelligat, nullum dubium. Ex hoc enim hauſit multa Scymnus. Sed ex Callantiano etiam hauſiſſe videtur Arrianus. Quamvis in epitome ejus, quæ hodieque exſtat, nomen id nuſquam appareat. *Voſſius*.

Καὶ ξόανον τῆς πάλαι ἐργασίας]. Arrianus, τῆς παλαιᾶς. Confer cum eo hunc locum. *Voſſius*.

Ἀνά-

dona in hoc templo repoſita ſunt; ut phialæ, annuli, gemmæ pretioſiſſimæ. Omnia hæc donaria Achilli dedicata ſunt. Inſcriptiones vero eorundem, partim Romano, partim Græco ſermone conceptæ ſunt, alio alioque verſuum genere, in laudem Achillis. Ab oſtio Iſtri, quod Pſilon appellatur, ad ſecundum ejus oſtium, ſtadia LX, milia VIII. A ſecundo oſtio ad Pulchrum oſtium, ſtadia XL, milia V $\frac{1}{3}$. A Pulchro oſtio ad Naracium (ita appellant quartum Iſtri oſtium) ſtadia LX, milia VIII. Ab Naracio ad quintum Iſtri oſtium, quod Sacrum dicitur, ſtadia CXX, milia XXVI. Deinde excipiunt partes Thraciæ in Pontum vergentes, & Thracum limites. Præcedentes vero nationes ſunt Barbaræ. Hic Iſter fluvius, qui & Danubius

θήματα ἀνάκειται ἐν τῷ ναῷ φιάλαι καὶ δακτύλοι δακτύλιοι καὶ λίθοι τῶν πολυτελῶν καὶ πολυτελεστέρων. Ταῦτα ξύμπαντα χαριστήρια τῷ Ἀχιλλεῖ καὶ ἀνάκειται, καὶ ἐπιγεγραμμένα τὰ μὲν Ῥωμαϊκῶς, τὰ δὲ Ἑλληνικῶς, πεποιημένα ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ μέτρῳ, ἔπαινοι τοῦ Ἀχιλλέως. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ψιλοῦ καλουμένου στόματος τοῦ Ἴστρου εἰς δεύτερον στόμιον στάδια ξʹ, μίλια ηʹ. Ἀπὸ δὲ τοῦ δευτέρου στομίου ἐπὶ τὸ Καλὸν στόμιον, στάδια μʹ. μίλια εʹ, γʹ. Ἀπὸ δὲ τοῦ Καλοῦ στομίου ἐπὶ τὸ Ἄρακον, ὧδε ὀνομάζουσι στόμιον τέταρτον τοῦ Ἴστρου, στάδια ξʹ, μίλια ηʹ. Ἀπὸ δὲ Ἀράκου ἐπὶ Ἱερὸν λεγόμενον στόμιον πέμπτον τοῦ Ἴστρου, στάδια ρκʹ, μίλια ιςʹ. Ἐντεῦθεν τὰ μέρη Θράκης τῆς εἰς τὸν Πόντον καθηκούσης ἐκδέχεται, καὶ ὅροι τῶν Θρᾳκῶν. Τὰ δὲ πρόσθεν πάντα Βάρβαρα ἐστὶν ἔθνη. Οὗτος Ἴστρος ποταμὸς, ὁ καὶ Δανοῦβις

Ἀνάκειται ἐν τῷ ναῷ φιάλαι &c.] Locus conſpurcatiſſimus. Corrige ex Arriano: Ἀνάκειται ἐν τῷ ναῷ φιάλαι, καὶ δακτύλιοι, καὶ λίθοι τῶν πολυτελεστέρων. Margini adſcripta fuerant hæc vocabula, pro variante lectione; unde duplex lectio in textum irrepſit. *Voſſius*.

Ἐπὶ τὸ Ἄρακον] Lego, ἐπὶ τὸ Νάρακον. Et ſtatim poſt, ἀπὸ δὲ Ναράκου. *Voſſius*.

Οὗτος Ἴστρος ποταμὸς] Scymni Chii ſenarii:

βις καλούμενος, κατέρχεται ἀπὸ τῶν Ἑσπερίων τόπων· τὴν ἐκβολὴν πέντε στόμασι ποιούμενος· δυσὶ δὲ περισχιζόμενος, καὶ εἰς τὸν Ἀδρίαν ῥεῖ. Ἀμέλει δὲ ἄχρι τῆς Κελτικῆς γινώσκεται, καὶ τῷ θέρει τὸν πάντα διαμένων χρόνον· χειμῶνι μὲν γὰρ αὔξεται πληρούμενος τοῖς γινομένοις ὄμβροις, καὶ ἀπὸ τῆς χιόνος, ὡς φασὶν, τὰς ἐπιρρύσεις, τῶν τε τηκομένων λαμβάνων ἀεὶ πάγων. Ἐν δὲ τῷ θέρει τὸ ῥεῖθρον ἔξεισιν ὡσαύτως ἴσον. Ἔχει δὲ καὶ νήσους ἐν αὐτῷ κειμένας πολλάστε καὶ μεγάλας τοῖς μεγέθεσιν ὡς λόγος· ὧν ἡ με-

ταξὺ

bius vocatur, ab occiduis venit plagis, & per quinque oſtia exoneratur: ubi diffunditur, binis in Adriam oſtiis effluit. Uſque ad Celticam denique cognoſcitur, & æſtate omni tempore ſibi ſimilis permanet; hyeme quidem augetur, impleturque ex imbribus; è nive, ut inquiunt, & glacie liquefacta, incrementa accipiens. Æſtate vero undas evolvit æquales ſemper. Habet inſulas in ſe ſitas multas & magnas, ut fama eſt, quarum quæ inter ma-

re

Ἴστρος ποταμὸς, ὅτε Δάνουβις καλούμενος,
Κατέρχεται μὲν ἀπὸ τῶν Ἑσπερίων τόπων,
Τὴν ἐκβολὴν πέντε στόμασι ποιούμενος,
Δυσὶν δὲ περισχιζόμενος εἰς τὸν Ἀδρίαν.
Ἀμέλει δὲ ἄχρι τῆς Κελτικῆς γινώσκεται,
Καὶ τῷ θέρει τὸν πάντα διαμένων χρόνον·
Χειμῶνι μὲν γὰρ αὔξεται πληρούμενος,
Τοῖς γινομένοις ὄμβροις,
Καὶ ἀπὸ τῆς χιόνος ὡς φασὶ τὰς ἐπιρρύσεις
Τῶν τηκομένων τε λαμβάνων ἀεὶ πάγων.
Ἐν τῷ δὲ θέρει τὸ ῥεῖθρον ὡσαύτως ἴσον.
Ἔχει δὲ καὶ νήσους ἐν αὐτῷ κειμένας,
Πολλάστε καὶ μεγάλας τοῖς μεγέθεσιν, ὡς λόγος.
Ὧν ἡ μεταξὺ τῆς θαλάσσης κειμένη,
Καὶ τῶν σωμάτων οὐκ ἐστὶν ἐλάττων τῆς Ῥόδου.
Πεύκη λέγεται αὕτη διὰ πλῆθος ὧν ἔχει
Πευκῶν. Εἶθ᾽ εὐθὺ μετ᾽ αὐτὴν πελαγία κειμένη
Ἀχιλλέος νῆσος.

Εἰς

re & oſtia ejus ſita eſt, non minor eſt Rhodo inſula: appellatur vero Peuce, ob multitudinem quam fert picearum. Vicina huic in pelago eſt Achillis inſula jam ſupra memorata. A Sacro oſtio Iſtri ad flumen & oppidum Iſtrum ſtadia D, milia LXVI⅔. Hæc urbs Iſter à fluvio nomen accepit; & eam urbem condidere Mileſii, cum Scytharum barbarorum exercitus in Aſiam tranſiit, Cimmerios Boſporanos perſequens. Ab Iſtro urbe ad Tomitanorum urbem

ταξὺ τῆς θαλάσσης κειμένη, καὶ τῶν στομάτων, ἐστὶν οὐκ ἐλάττων τῆς Ῥόδου νήσου. Πεύκη δὲ λέγεται αὕτη, διὰ τὸ πλῆθος ὧν ἔχει πευκῶν. Εἶθ' οὕτως μετ' αὐτὴν πελαγία κειμένη ἡ προειρημένη τοῦ Ἀχιλλέως νῆσος. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἱεροῦ στομίου τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ εἰς πόλιν καὶ ποταμὸν, καὶ Ἴστρον στάδια φʹ, μίλια ξϛʹ. ∟.ϛʹ. Αὕτη ἡ πόλις Ἴστρος, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἔλαβεν τὸ ὄνομα· καὶ ταύτην τὴν πόλιν Μιλήσιοι κτίζουσιν, ἡνίκα Σκυθῶν εἰς τὴν Ἀσίαν στράτευμα διέβη βαρβάρων τοὺς Κιμμερίους διῶκον ἐκ τοῦ Βοσπόρου. Ἀπὸ δὲ Ἴστρου πόλεως εἰς Τομέων πόλιν ἔχου-

Εἰς πόλιν καὶ ποταμὸν Ἴστρον] Diverſa eſt hæc urbs a portu Iſtrianorum, quem ſupra recenſuit. Alii *Hiſtriopolin*, vel *Hiſtropolin*, vocant. Antonini itinerarium ſive Æthici potius:

Hiſtoria	M. P. XXV.
Tomos	M. P. XXXVI.
Calatin	M. P. XXX.

Ita MSS. Salmaſii. Sed omnino legendum, *Hiſtriopolin*, non *Hiſtorio*. Sic eſt in tabulis Peutingeri. Arrianus vocat, Ἰστρίαν πόλιν. Nihil tamen mutandum. Nam ita ſcripſiſſe palam eſt ex Stephano, in voce Ἴστρος. Sequuntur jam verſus Scymni de hac urbe;

Μιλήσιοι κτίζουσιν, ἡνίκα Σκυθῶν
Εἰς τὴν Ἀσίαν στράτευμα διέβη Βαρβάρων
Τὸ Κιμμερίους διῶκον ἐκ τοῦ Βοσπόρου.

Et ſtatim de Tomis; Τομέοι ἄποικος γενόμενοι Μιλησίων
Ὑπὸ Σκυθῶν μὲν ἦν κύκλῳ οἰκούμενοι.

De Callati; - - - - - Κάλλατις
Ἡρακλεωτῶν ἄποικοι κατὰ χρησμὸν πάλαι

ἔχουσαν ὑφόρμους στάδια τ΄, μίλια μ΄. Τομέοι ἄποικοι γενόμενοι Μιλησίων ὑπὸ Σκυθῶν τὴν κύκλῳ οἰκουμένη. Ἀπὸ δὲ Τομέων εἰς Κάλατιν πόλιν, ἐν ᾗ ὅρμος ναυσὶ, στάδια τ΄, μίλια μ΄. Κάλατις Ἡρακλεωτῶν ἀποικία κατὰ χρησμὸν γενομένη. Ἔκτισαν δὲ ταύτην, ἡνίκα τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν Ἀμύντας παρέλαβεν. Ἀπὸ δὲ Καλάτιδος εἰς Καρῶν λιμένα στάδια ρκ΄*, μίλια κδ΄. Καὶ ἡ γῆ ἐν κύκλῳ τοῦ λιμένος κατακλύζεται. Νῦν δὲ Αἴκαραι λέγονται Καρέαι. Ἀπὸ δὲ Καρῶν λιμένος

bem ſtationibus inſtructam ſtadia ccc, milia xl. Tomitani cum ſint coloni Mileſiorum, à Scythis tamen undique cinguntur. A Tomis ad Calatin urbem, in qua ſtatio navium, ſtadia ccc, milia xl. Calatis vero eſt Heracleotarum colonia monitu oraculi deducta. Condiderunt autem hanc cum Macedonum regnum Amyntas ordiretur. A Calatide ad Carôn portum ſtadia clxxx, milia xxiv. Tellus vero, quæ circum eſt portum, undis obruitur. Nunc vero Caræ appellantur Careæ. A Carôn portu ad

Γενομένη. Ἔκτισαν δὲ ταύτην ἡνίκα
Τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν Ἀμύντας παρέλαβεν.

Arrianus vocat hanc urbem Κάλλαντραν. Sed ſcribe Καλλαντίαν. Nam dicitur Καλλατία, & Καλλαντία. Unde Demetrius, Callatianus, & Callantianus dicitur. Solet enim ν΄ litera ſæpe interſeri in ejuſmodi vocabulis, ut Amiſus Aminſus, Arybas Arymbas, Ateas Anteas. *Voſſius.*

Εἰς Καρῶν λιμένα στάδια ρτ΄. μίλια κδ΄.] Reſcribendum, στάδια ρπ΄. μίλια κδ΄. *Voſſius.*

Καὶ ἡ γῆ ἐν κύκλῳ τοῦ λιμένος κατακλύζεται] Nullo hæc ſenſu. Vera lectio eſt: καὶ ἡ γῆ ἐν κύκλῳ τοῦ λιμένος Καρία καλεῖται. Vide Arrianum. Statim poſt lege; Νῦν δὲ αἱ Κάραι λέγονται Καρέαι. Portus Caria eſt Pomponio. Verba ejus: *In littoribus Iſtro proxima eſt Iſtropolis, Deinde à Mileſiis deducta Calatis, & Tritonice, & portus Caria, & Tiriſtris promuntorium.* Atqui Calatin omnes dicunt Heracleotarum coloniam, non Mileſiorum. Hoc jam viderunt viri ſummi; qui tamen expedire ſe hoc loco nequiverunt. Præterea quid hic Tritonice? quæ ſane nuſquam terrarum eſt, nedum in Thracia. Scribo; *In litoribus Iſtro proxima eſt Iſtropolis. Tomos deinde a Mileſiis deducta, Calatis, & Stratonice, & portus Caria, & Tiriſtris promuntorium.* Hic & verus ordo Geographicus, & vera lectio. Tomos, ſive Tomi, Mileſiorum colonia. Docent hoc, cum alii, tum etiam hic noſter. Stratonices, ſive Stratonis urbis meminit tabula Peutingeri.

Salſovia

ad Tetriſiadam ſive Tirizam dictum promuntorium, ornatum ſtatione ventis ab occidente flantibus contraria, nunc Acram vocatum, ſtadia cxx, milia xvi. A Tetriſiade ſive Acra ad Bizonen oppidulum, in quo ſtatio, ſtadia lx, milia iix. Id oppidulum nonnulli barbarorum, quidam vero Meſembriæ eſſe coloniam ajunt. A Bizone ad Dionyſopolin ſtadia lxxx, milia x$\frac{2}{3}$. Hæc urbs antea Cruni appellabatur, ob vicinas aquarum ſcaturigines. Deinceps vero dicta eſt Matiopolis.

νος εἰς Τετρισιάδαν ἤτοι Τίριζαν ἄκραν λεγομένην, ἔχουσαν καὶ ὕφορμον τοῖς ἀφ' ἑσπέρας ἀνέμοις νῦν λεγομένην Ἄκραν, στάδια ρκ', μίλια ις'. Ἀπὸ δὲ Τετρισιάδος ἤτοι Ἄκρας εἰς Βιζώνην πολίχνιον ἐν ᾧ σάλος στάδια ξ', μίλια η'. Τοῦτο τὸ πολίχνιον τίνες μὲν φασὶν Βαρβάρων, τίνες δὲ ἄποικον γεγονέναι Μεσημβρίας. Ἀπὸ δὲ Βυζῶνος εἰς Διονυσόπολιν στάδια π', μίλια ι'. ∠'.ς'. Αὕτη ἡ Διονυσόπολις πρῶτον ὠνομάζετο Κρουνοὶ διὰ τὰς τῶν ἐγγὺς ὑδάτων ἐκρύσεις. Ἔπειτα δὲ μετωνομάσθη Ματιόπολις.

Ὕστερον

Salſovia			
Ad Stoma	M. P. LX.	*Callatis*	M. P. XXII.
Hiſtropolis	M. P. LX.	*Tiriſtria*	M. P. XXIV.
Tomos	M. P. LX.	*Byzone*	M. P. XII.
Stratonis	M.P.LXII.	*Dionyſopoli*	M. P. XII.

Sic legendus totus is locus. *Ad Stoma*, hoc eſt, ad os Danubii. Hæc apud Æthicum corruptiſſima ſunt. Ita vero reſtituenda.

Salſovia			
Salmyridem	M. P. IX.	*Tomos*	M. P. XXXVI.
Vallem Domitianam.	M. P. XVII.	*Callatin*	M. P. XXX.
Ad Stoma	M. P. XXVI.	*Tiriſtriam*	M. P. XVIII.
Iſtriopolin	M. P. XXV.	*Dionyſopolin*	M. P. XXIV.

Εἰς Τετρισιάδαν ἤτοι Τίριζαν] Scribe, Τετρισιάδα, ut Arrianus, & ipſe infra. Aliis hoc promuntorium eſt, Tiriſtria, ſive, Tiriſtris. *Voſſius.*

Εἰς Βιζώνην πολίχνιον] Male apud Arrianum Βίζον, & Βίζου legitur, pro Βιζώνην & Βιζώνης. Hic vero ſtatim, pro Βυζῶνος, lege Βιζώνης. De hac ſequuntur verſus Scymni Chii:

Τοῦτο τὸ πολίχνιον τίνες φασὶ Βαρβάρων,
Τίνες δ' ἄποικον γεγονέναι Μεσημβρίας. *Voſſius.*

Ἔπειτα δὲ μετωνομάσθη Ματιόπολις] Verſus Scymni ita conſtitue:

Ἡ Διονυ-

Ὕστερον δὲ, Διονυσιακοῦ ἀγάλματος προσπεσόντος ἐκ τῆς θαλάσσης τοῖς τόποις, Διονυσόπολιν κληθῆναι πάλιν. Ἐν μεθορίοις δὲ τοῖς Κροβύζων καὶ Σκυθῶν χώρας κειμένη, μιγάδας Ἕλληνας οἰκητὰς ἔχει. Ἀπὸ δὲ Διονυσοπόλεως εἰς Ὀδησσὸν πόλιν, ἐν ᾗ ὅρμος ναυσὶ, στάδια σμ', μίλια κϛ', L. ϛ'. Ὀδησσὸν κτίζουσι Μιλήσιοι, ὅτε Ἀστυάγης ἦρχε τῆς Μηδίας. Ἐν κύκλῳ δὲ αὐτῆς ἔχει Κροβύζης Θρᾶκας. Ἀπὸ δὲ Ὀδησσοῦ εἰς τοῦ Αἵμου τὰς ὑπωρείας, αἳ δὴ εἰς τὸν Πόντον καθήκουσιν

polis. Tandem vero cum è mari appulſa eſſet Bacchi ſtatua, Dionyſopolis vocata eſt. In confiniis vero Crobyzorum & Scytharum regionis cum ſita ſit, incolas habet Græcos aliis mixtos. A Dionyſopoli ad Odeſſum urbem, in qua ſtatio navium ſtadia cc, milia xxxi $\frac{1}{3}$. Odeſſum condidere Mileſii, quo tempore Aſtyages regnabat in Media. Cingunt vero hanc Crobyzi Thraces. Ab Odeſſo ad Hæmi montis radices, quæ uſque in Pontum

Ἡ Διονυσόπολις πρῶτον ὠνομάζετο
Κρουνοὶ, διὰ τὰς τῶν ὑδάτων ἐγγὺς ἐκρύσεις·
Διονυσιακοῦ δὲ προσπεσόντος ὕστερον
Ἐκ τῆς θαλάττης τοῖς τόποις ἀγάλματος,
Διονυτόπολιν κληθῆναι πάλιν. Ἐν μεθορίοις
Κροβύζων δὲ Σκυθῶν τε χώρας κειμένη
Μιγάδας Ἕλληνας οἰκητὰς ἔχει - - -

Pro Μαλιόπολις, ſcribe, Μαρκιανόπολις, vel potius Μαρκιανόπολις. Ne autem credas eſſe Scymni Chii hunc verſum; Ἔπειτα μετωνομάσθη Μαρκιανόπολις. Marcianopolis enim dicta eſt a Marciana, Trajani uxore. Scymnus vero jam diu ante, nimirum ſub Nicomede, floruit. Falſum præterea Dionyſopolin, Marcianopolin dictam. Diverſæ ſunt eæ urbes, & multum inter ſeſe diſtant. Docet hoc Ammianus. Docet & Æthicus, qui Pſeudantoninus, Dionyſopolin ſive Crunos eſſe inter Callatin, & Odiſſum: Marcianopolin vero inter Odiſſum, & Anchialon. Sed luculentiſſimum eſt teſtimonium Stephani, qui ubi hunc locum Scymni exſcribit, nullam Marcianopolis facit mentionem: Διονύσου πόλις ἐν τῷ Πόντῳ, ἡ πρότερον Κρουνοὶ ἀπὸ τῆς τῶν ὑδάτων καταρροῆς, Διονυσιακοῦ δὲ προσπεσόντος ὕστερον ἐκ τῆς θαλάττης τοῖς τόποις ἀγάλματος, οὕτως ἐκλήθη. Hoc nemo, niſi ſtolidus, negaverit. *Voſſius.*

Ἐν ᾗ ὅρμος ναυσὶ στάδια σμ'. μίλια,] Repone, στάδια σ'. μίλια, κϛ', L, ϛ'. *Voſſius.*

Ἔχει

tum pertingunt, in quibus ſtatio navium ſtadia CCLX, milia XXXIV$\frac{2}{3}$. Hæmus maximus eſt mons ea in regione, Tauro, qui in Cilicia, non abſimilis magnitudine, & extenſione ſecundum eorum longitudinem. A Crobyzis enim, & montibus Ponticis, uſque ad Adriaticos excurrit tractus. Ab Hæmo ad Meſembriam ſtadia XC, milia XII. Hæc Meſembria urbs ad radices montis dicti Hæmi ſita eſt, Thraciæ Geticæque telluri contermina. Chalcedonii, & Megarenſes hanc condidere, Dario in Scythas movente. A Me-

χουσιν, ἐν αἷς ὅρμος ναυσὶ στάδια σξʹ, μίλια, λδʹ. ∠. ϛʹ. Αἷμος μέγιστον ἐστὶν ὑπὲρ αὐτὴν ὄρος τῷ Κίλικι Ταύρῳ τὸ μέγεθος προσεμφερὴς, τῇ τε κατὰ μῆκος τῶν τόπων παρεκτάσει. Ἀπὸ γὰρ Κροβύζων, τῶν τε Ποντικῶν ὀρῶν, ἄχρι τῶν Ἀδριατικῶν διεκβάλλει τόπων. Ἀπὸ δὲ τοῦ Αἵμου εἰς Μεσημβρίαν πόλιν στάδια ή μίλια ιβʹ. Αὕτη ἡ Μεσημβρία πόλις παρὰ τὴν ὑπώρειαν τοῦ καλουμένου Αἵμου κειμένη τῇ Θρακίᾳ τε καὶ τῇ Γετικῇ συνορίζει γῇ. Καλχηδόνιοι δὲ ταύτην καὶ Μεγαρεῖς ᾤκησαν, ὅτε ἐπὶ Σκύθας Δαρεῖος

Ἔχει Κροβύζης] Lege, Κροβύζους. Verſus vero ſic diſponendi:

- - - - - - - - Ὁ δηλωτὸν κτίζουσι πρὶν
Μιλήσιοι, Ἀστυάγης ὅτ' ἦρχε Μηδίας·
Κύκλῳ δ' αὐτῆς ἔχει Κροβύζους Θρῇκας. *Voſſius.*

Στάδια σξʹ. λδʹ. ∠. ϛʹ.] Omnino ſic legendum. Arrianus habet ſtadios διακοσίους καὶ ἑξήκοντα, ab Odeſſo ad Hæmi montis promuntorium. Sed ſine dubio altera lectio verior eſt. Nam & Nubes Geographus ab أمص, id eſt Hæmo, uſque ad بونس quæ eſt Crunus, ſive Dionyſopolis, non plura quam L millia paſſuum recenſet. De Hæmo monte ſequuntur verſus Scymni.

Αἷμος μέγιστον ἐστὶν ὑπὲρ αὐτὴν ὄρος
Τῷ Κίλικι Ταύρῳ τὸ μέγεθος προσεμφερὴς,
Τῇ τε κατὰ μῆκος τῶν τόπων παρεκτάσει·
Ἀπὸ γὰρ Κροβύζων, τῶν τε Ποντικῶν ὀρῶν,
Ἄχρι τῶν Ἀδριατικῶν διεκβάλλει τόπων. *Voſſius.*

Αὕτη ἡ Μεσημβρία πόλις παρὰ τὴν ὑπώρειαν] Hic finit fragmentum illud Scymni, quod editum eſt ſub falſo nomine Marciani Heracleotæ. Quæcun-

ρεῖος ἐπεστρατεύετο. Ἀπὸ δὲ Μεσημβρίας εἰς Ἀγχίαλον πόλιν, ἔχουσαν καὶ λιμένα τοῖς ἀφ' Ἑσπέρας ἀνέμοις, στάδια ό, μίλια θ΄. γ΄. Ἀπὸ δὲ Ἀγχιάλου εἰς Ἀπολλωνίαν πόλιν τὴν νῦν Σωζόπολιν λεγομένην, ἔχουσαν καὶ λιμένας μεγάλους, δύο στάδια ρπ΄, μίλια κδ΄. Ταύτην τὴν Ἀπολλωνίαν πόλιν κτίζουσιν εἰς τοὺς τόπους ἐλθόντες οἱ Μιλήσιοι πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν τῆς Κύρου βασιλείας. Πλείστας γὰρ ἀποικίας ἐξ Ἰωνίας ἔστειλαν εἰς τὸν Πόντον τὸν πρὶν Ἄξενον λεγόμενον διὰ τὰς ἐπι-

Meſembria ad Anchialum, urbem ornatam portu, ventis ab occidente ſpirantibus objectum, ſtadia LXX, IX $\frac{1}{3}$. Ab Anchialo ad Apolloniam urbem, nunc Sozopolin dictam, binis magnis portubus inſtructam, ſtadia CLXXX, milia XXIV. Hanc urbem condidere Mileſii, cum in hæc loca deveniſſent, annis ante Cyri regnum quinquaginta. Plurimas enim colonias ex Ionia deduxerunt in Pontum: cui prius Axeno,

cunque igitur præceſſerunt, hactenus ſunt inedita. Verſus ejus de Meſembria ſic corrige:

Περὶ τὴν ὑπώρειαν δὲ τοῦ καλουμένου
Αἵμου πόλις ἐστὶ λεγομένη Μεσημβρία,
Τῇ Θρακίᾳ Γετικῇ τε συνορίζουσα γῇ.
Χαλκηδόνιοι δὲ ταύτην Μεγαρεῖς τ' ᾤκισαν,
Ὅτ' ἐπὶ Σκύθας Δαρεῖος ἐστρατεύσατο. *Voſſius.*

Τὴν νῦν Σωζόπολιν λεγομένην] Nubæo Geographo Apollonia eſt Sexopolis. Et ſic etiamnunc appellatur. Verſus Scymni de Apollonia ita lege:

Μεθ' ἣν δὲ πρότερον ἔτεσι πεντήκοντα που
Κτίζουσι τῆς Κύρου βασιλείας τὴν πόλιν.
Εἰς τοὺς τόπους ἐλθόντες οἱ Μιλήσιοι.
Πλείστας ἀποικίας γὰρ ἐξ Ἰωνίας
Ἔστειλαν εἰς τὸν Πόντον, ὃν πρὶν ἄξενον
Διὰ τὰς ἐπιθέσεις λεγόμενον τῶν Βαρβάρων,
Προσηγορίας ἐποίησαν Εὐξείνου τυχεῖν. *Voſſius.*

Ἔστειλαν εἰς τὸν Πόντον τὸν πρὶν Ἄξενον λεγόμενον] Ita edidit Voſſius non ex auctoritate autographi Salmaſiani, ſed ſua incuria aut ſi quid tunc aliud ei adfuit. Nam ipſe in chirographo ſuo ſcripſit ὃν πρὶν Ἄξενον. Quæ ſcriptura quum prorſus deſideretur, non cunctatus fui eam reſtituere. Quid quæris? quum poëtizat Voſſius, verum retinet. *Gronovius.*

Αὐλαίου

no, propter Barbarorum irruptiones, dicto, cognomentum Euxini impoſuerunt. Omnes hæ civitates ſunt Græcæ, conditæ in Scythia Pontum intrantibus ad ſiniſtram ſitæ. Ab Apollonia, quæ & Sozopolis, ad Cherſoneſum, in qua ſtatio navibus, ſtadia LX, milia IIX. A Cherſoneſo ad Caſtellum Aulæi, quod Venationis appellatur oppidum, in quo etiam ſtatio, ſtadia CCL, milia XXXIII $\frac{1}{3}$. Deinde tractus Byzantini excipiunt: ſuperiora vero ſunt Thraciæ Ponticæ, quæ in Europæ eſt parte Pontum circumnaviganti. A venationis oppido, ſive Caſtello Aulæi, ad Thyniam promuntorium & peninſulam, in qua ſtatio navium, ſtadia cxx, milia XVI. Thynias promuntorium, quod commodum habet appulſum, eſt in Thracia Aſtica. A Thynia ad Hal-

ἐπιθέσεις τῶν Βαρβάρων, προσηγορίας ἐποίησαν Εὐξείνου τυχεῖν. Αὗται πᾶσαι αἱ πόλεις Ἑλληνίδες εἰσὶν ᾠκισμέναι ἐν τῇ Σκυθίᾳ ἐν ἀριστερᾷ ἐσπλέοντι εἰς τὸν Πόντον. Ἀπὸ δὲ Ἀπολλωνίας, τῆς καὶ Σωζοπόλεως, εἰς Χερρόνησον, ἐν ᾗ ὅρμος ναυσὶ, στάδια ξʹ, μίλια ηʹ. Ἀπὸ δὲ Χερρονήσου, εἰς Αὐλαίου τεῖχος τὸ λεγόμενον Θήρας χωρίον, ἐν ᾧ καὶ ὕφορμος, στάδια σνʹ, μίλια λγʹ. γʹ. Ἐντεῦθεν τὰ μέρη τῶν Βυζαντίων ἐκδέχεται· τὰ δὲ πρότερα Θρᾴκης τῆς εἰς τὸν Πόντον καθηκούσης ἐστὶν ἐν τῷ Εὐρωπαίῳ μέρος τοῦ Πόντου περίπλου. Ἀπὸ δὲ Θηρῶν χωρίου εἰς τὸ λεγόμενον Αὐλαίου τεῖχος εἰς Θυνιάδα ἀκρωτήριον καὶ ἀκτὴν, ἐν ᾗ καὶ ὅρμος ναυσὶ στάδια ρκʹ, μίλια ιςʹ. Θυνιὰς εὐλίμενος ἄκρα τῆς Ἀστικῆς Θρᾴκης ὑπάρχουσα. Ἀπὸ δὲ Θυνιάδος

Αὐλαίου τεῖχος τὸ λεγόμενον Θήρας χωρίον] Vide Arrianum. Θήρας autem χωρίου, meminerunt tabulæ Peutingerianæ. *Voſſius.*

Τὰ δὲ πρότερα Θρᾴκης τῆς εἰς τὸν Πόντον] Locus corruptus *Voſſius.*

Ἀπὸ δὲ Θηρῶν χωρίου] Lego: ἀπὸ δὲ Θηρῶν χωρίου, τὸ λεγόμενον Αὐλαίου τεῖχος, εἰς Θυνιάδα &c. Statim poſt lege:

Εἶθ' εὐλίμενος ἄκρα συνάπτει Θυνιὰς,
Τῆς Ἀστικῆς Θρᾴκης ὑπάρχουσ' ἐσχάτη. *Voſſius.*

Οὗτος

δ@ εἰς Ἁλμυδησσὸν στάδια σ΄, μίλια κϛ΄. ∟. ϛ΄. Τούτου τοῦ χωρίου μνήμην ποιεῖ Ξενοφῶν ὁ πρεσβύτερος, καὶ μέχρι τούτου λέγει τὴν στρατιὰν ἐλθεῖν τῶν Ἑλλήνων, ἧς αὐτὸς ἡγήσατο, ὅτε τὰ πλεῖστα σὺν Σεύθῃ τῷ Θρακὶ ἐστράτευσεν· καὶ περὶ τῆς ἀλιμενότητος τοῦ χωρίου πολλὰ ἀνέγραψεν, ὅτι ἐνταῦθα ἐκπίπτει τὰ πλοῖα χειμῶνι βιαζόμενα, καὶ οἱ Θρᾷκες οἱ πρόσχωροι ὅτι ὑπὲρ τῶν ναυαγίων ἐν σφίσιν διαμάχονται. Οὗτος δ᾽ ὁ Ἁλμυδισσὸς αἰγιαλὸς, ἐφ᾽ ἑπτακόσια στάδια τεναγώδης ἄγαν, καὶ δυσπρόσορμος, ἀλίμενός τε παντελῶς παρατέταται ταῖς ναυσὶν ἐχθρότατος τόπος. Ἀπὸ δὲ Ἁλμυδισσοῦ εἰς Φρυγίαν τὴν καὶ λεγομένην Φιλίαν, καὶ Βυζαντίων χωρίον, καὶ ἀκρωτήριον, στάδια τί, μίλια μά, γ΄. Ἀπὸ δὲ Φρυγίας τῆς Φιλέας,

ἐς

Halmydeſſum ſtadia c c, milia x x v i ⅔. Hujus loci meminit Xenophon major, & inquit, Græcorum exercitum, cui ipſe præerat, poſtremo cum Seuthe Thrace militantem, huc uſque proceſſiſſe. Deque importunitate ejus tractus multa prodidit, quod navigia tempeſtate adacta eo ejiciantur, ac contermini Thraces de naufragii tabulis inter ſeſe decertent. Littus id Halmydeſſium ad ſeptingenta extenditur ſtadia, eſtque admodum cœnoſum, aditu difficile, penituſque importuoſum, nautis locus inimiciſſimus. Ab Halmydeſſo ad Phrygiam, quæ etiam Philia dicitur, Byzantiorum oppidum, & promuntorium, ſtadia c c c x, milia x l i ⅓. A Phrygia, quæ & Philea, ad Cyaneas ſive Cy-

las

Οὗτος δὲ ὁ Ἁλμυδισσὸς] Scymnus Chius:

Εἶτ᾽ αἰγιαλός τις Ἁλμυδησσὸς λεγόμενος
Ἐφ᾽ ἑπτακόσια στάδια τεναγώδης ἄγαν,
Καὶ δυσπρόσορμος ἀλίμενός τε παντελῶς
Παρατέταται ταῖς ναυσὶν ἐχθρότατος τόπος. Ita corrige.

Εἰς Φρυγίαν τὴν καὶ λεγομένην Φιλίαν] Scymni Chii verſum lege ſic:

Βυζαντίων χώρα Φιλίας καλουμένη.

Male

las ſtadia cccxx, milia xlii$\frac{1}{3}$. Hæ ſunt Cyaneæ, quas Poëtæ quondam erraticas fuiſſe inquiunt, per quas etiam primam navem Argo, quæ Jaſonem ad Colchos perduxit, tranſiiſſe ajunt. A Cyaneis ad fanum Jovis Urii, ubi eſt os Ponti, ſtadia xl, milia v$\frac{1}{3}$. A fano hoc ad portum Daphnes inſanientis, qui nunc Soſthenes dicitur, ſtadia lxxx, milia x$\frac{2}{3}$. Hæc vero ſunt inter Boſporum, dictum Cimmerium, & Boſporum Thracium, ac Byzantium. Navigatio à Sacro Iſtri oſtio, uſque ad fanum Jovis Urii, ſive os Ponti, ſtadia cIↄ cIↄ cIↄ Iↄc, milia cccclxxxv$\frac{1}{3}$. A Boryſthene

ἐς Κυανέας ἤτοι Κύλας στάδια τκ΄, μίλια μβ΄, ∠. ς΄. Αὗται δὲ αἱ Κυανέαι, ἃς λέγουσιν οἱ ποιηταὶ πλαγκτὰς πάλαι εἶναι, καὶ διὰ τούτων πρώτην ναῦν περάσαι τὴν Ἀργώ, ἥτις εἰς Κόλχους τὸν Ἰάσονα ἤγαγεν. Ἀπὸ δὲ Κυανέων εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς Οὐρίου, ἐν ᾧ τὸ στόμα τοῦ Πόντου, στάδια μ΄, μίλια ε΄, γ΄. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἱεροῦ εἰς λιμένα Δάφνης τῆς μαινομένης τὸν νῦν λεγόμενον Σωσθένην, στάδια π΄, μίλια ι΄. ∠. ς΄. Τὰ δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ Βοσπόρου τοῦ Κιμμερίου καλουμένου ἐπὶ Βόσπορον τὸν Θράκιον καὶ Βυζάντιον. Ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ στόματος τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ, ἕως τοῦ ἱεροῦ Διὸς Οὐρίου, ἤτοι στόματος τοῦ Πόντου, στάδια ,γχ΄, μίλια υπέ. γ΄. Ἀπὸ δὲ Βορυσθένους ποταμοῦ, τοῦ καὶ

Male pro eo Phrygiam reponit Ferdinandus Valliſoletenſis apud Pomponium, Arriani auctoritate. Idem enim eſt utrumque, ut ex hoc loco apparet. *Voſſius.*

Ἐν ᾧ τὸ στόμα τοῦ Πόντου] Scribo, ἵναπερ τὸ στόμα τοῦ Πόντου. Ut Arrianus. *Voſſius.*

Τὸν νῦν λεγόμενον Σωσθένην στάδια π΄.] Aliis quoque Σωσθένειον dicitur hic locus. Vide Arrianum, qui in numero ſtadiorum diſcrepat. *Voſſius.*

Τὸν νῦν λεγόμενον Σωσθένην] Hic locus unicus & memorabilis, ſi inſpexeris hæſitationem Harduini ad Plinium in Addendis ad tomum primum pag, 811, ubi ad confirmationem hujus nominis citat Nicephorum ex Ortelii indicio, diſſimulato doctore, quum egregius ſit hic Peripli auctor. *Gronovius.*

Ἤτοι στόματος τοῦ Πόντου] Emenda, ἤτοι στόματος τοῦ Πόντου γχμ΄. μίλια υπέ. γ΄.

Statim

καὶ Δανάπρεως καλουμένου, ἕως τοῦ ἱεροῦ Διὸς Οὐρίου, στάδια ,εχ΄, μίλια ψμς΄, ∟΄. Ἀπὸ δὲ Χερσῶνος, ἕως τοῦ ἱεροῦ Διὸς Οὐρίου, στάδια ,ην΄, μίλια απς΄. ∟΄. ς΄. Ἀπὸ δὲ τῆς Πορθμίας κώμης, τῆς ἐν τῷ τέλει τῆς Εὐρώπης, τοῦ Πόντου μερῶν τῆς ἐν τῷ στομίῳ Μαιώτιδος λίμνης κειμένης, ἤτοι Βοσπόρου τοῦ Κιμμερίου καλουμένου, ἕως τοῦ ἱεροῦ Διὸς Οὐρίου, στάδια ,αρ΄, μίλια αυπ΄. Λέγεται δὲ τῆς Εὐρώπης ὁ παράπλους ἴσος εἶναι τῷ παράπλῳ τῆς Ποντικῆς τῆς τῆς Ἀσίας μερῶν. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἱεροῦ Διὸς Οὐρίου, ἕως Ἀμισοῦ στάδια ,δχξ΄, μίλια χκά. γ΄. Ἀπὸ δὲ Ἀμισοῦ ἕως τοῦ Φάσεως ποταμοῦ ἕως τοῦ στομίου τῆς Μαιώτιδος λίμνης, ἤτοι Ἀχιλλείου κώμης, στάδια ,δκέ, μίλια φλς΄. ∟΄. ς΄. Ὡς γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Διὸς Οὐρίου, ἕως τοῦ στομίου τῆς Μαιώτιδος, στάδια

ryſthene fluvio, qui & Danapris dicitur, uſque ad fanum Iovis Urii, ſtadia cIↄ cIↄ cIↄ cIↄ cIↄ Iↄc, milia Iↄ cc xlvi $\frac{2}{3}$. A Cherſone uſque ad fanum Iovis Urii, ſtadia cIↄ cIↄ cIↄ cIↄ cIↄ cIↄ cIↄ cIↄ cl, milia cIↄ lxxxvi $\frac{2}{3}$. A Porthmiu oppido, quod in termino Europæ ad Pontum in oſtio Mæotidis paludis, ſive Boſpori dicti Cimmerii, ſitum eſt, uſque ad fanum Iovis Urii, ſtadia cIↄc*, milia cIↄ ccccLxxx. Europæ vero prætervectio dicitur æqualis eſſe prætervectioni Ponticæ, quæ in Aſiæ partibus. A fano Iovis Urii uſque ad Amiſum ſtadia cIↄ cIↄ cIↄ cIↄ Iↄclx, milia Iↄc xxi $\frac{1}{3}$. Ab Amiſo uſque ad Phaſin flumen * * * * * * uſque ad oſtium Mæotidis paludis, ſive vicum Achilleum, ſtadia cIↄ cIↄ cIↄ cIↄ xxv, milia Iↄ xxxvi $\frac{2}{3}$. Adeo ut à Fano Iovis Vrii uſque ad oſtium Mæotidis

Statim lege, Ἕως τοῦ ἱεροῦ Διὸς Οὐρίου στάδια ,εχ΄. μίλια, ψμς΄. ∟΄. ς΄. Ἀπὸ δὲ Χερσῶνος ἕως τοῦ ἱεροῦ Διὸς Οὐρίου στάδια, ,ηρν΄. μίλια, απς΄. ∟΄. ς΄. *Voſſius.*

Λέγεται δὲ τῆς Εὐρώπης] Forte; λέγεται δὲ τῆς Εὐρώπης τῆς Ποντικῆς ὁ παράπλους, &c. *Voſſius.*

FINIS.

otidis ſtadia fiant, XII cIↄ CCCC LXX XVII, milia cIↄ Iↄc LXV. Omnis autem circumvectio Ponti Euxini, quique ad dexteram ſecundum Aſiæ Ponticæ partes, & qui ad ſiniſtram ſecundum Europam, à fano Iovis Urii, uſque ad id ipſum fanum Iovis Urii ſtadia, XXIII cIↄ Iↄ LXXXVII, milia cIↄ cIↄ cIↄ C XLVI. Eſt vero & circumvectio paludis Mæotidis ſtadiorum IX cIↄ, milium cIↄ CC.

δια ͵αβυπζ΄, μίλια ͵αχξέ. Ὁμοῦ γίνονται ὁ πᾶς περίπλους τοῦ Εὐξείνου Πόντου, τῶν τε δεξιῶν τῶντε παρὰ τὴν Ἀσίαν μερῶν τοῦ Πόντου, καὶ ἀριστερῶν δὲ τῶν παρὰ τὴν Εὐρώπην μερῶν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Διὸς Οὐρίου ἕως πάλιν τοῦ αὐτοῦ ἱεροῦ Διὸς Οὐρίου, στάδια βγ ͵φπζ΄, μίλια γρμέ. Ἐστὶ δὲ καὶ ὁ περίπλους τῆς Μαιώτιδος λίμνης στάδια θ΄, μίλια ͵ασ΄.

FINIS. ΤΕΛΟΣ.

ΑΓΑΘΗ-

ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΥ

ΤΟΥ ΟΡΘΩΝΟΣ

Τῆς Γεωγραφίας ὑποτυπώσεων ἐν ἐπιτομῇ

ΠΡΟΣ ΦΙΛΩΝΑ

ΒΙΒΛΙΑ ΔΥΩ.

AGATHEMERI

ORTHONIS FILII

Compendiariarum Geographiæ expoſitionum

AD PHILONEM

LIBRI DUO.

ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΥ
ΤΟΥ ΟΡΘΩΝΟΣ
Τῆς Γεωγραφίας ὑποτυπώσεων ἐν ἐπιτομῇ
ΠΡΟΣ ΦΙΛΩΝΑ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

AGATHEMERI
ORTHONIS FILII
Compendiariarum Geographiæ expoſitionum
AD PHILONEM
LIBER PRIMUS.

MAnſit omnis intra Balticum ſinum & fluvium Nigrum rudis navigationum antiquitas, reliquam pervaſti Mundi plagam rata nec fruges ſuſtinere, nec homines ferre. Atlanticum tantum quod aſpectum procul littora legentibus; Æthiopicum ut immenſum, ita humanæ experientiæ intentatum, inagitanda remis vaſtitas; Pacificum ne nomen auditum: Sacræ iſtæ aquæ, nec velis violandæ, propriæ numinibus, ſecretæ ſanctioribus animabus ac ſiderum cubilia. Mare Rubrum ultimus terrarum finis, & in ejus littore ſigna figentibus, quod vincerent, deeſſe credebatur, naturâ ſe in plurima ſecula noſcendam ſervante, & operiente Belgicarum divitiarum cauſam, Magnetis efficaciam, quæ eſſet rectura pelagi curſus. Quibus honoratior viſa militia terreſtris, gravabantur undas, in quibus fortuna, quanquam ſit hodieque campi Domina, magis dominaretur quam virtus, victor bonuſque ab ignavo vinceretur, anima eriperetur & exſtingueretur, remigum lacerti & magiſtri clavum regentis ars victoriam magis præſtaret, quam frequentibus militiis induratus & diſcriminibus exercitatus miles. Hic timor ignorantiam, ignorantia fabulas, fabulæ latratus Scyllæ, monſtra Charybdis & cœtum Symplegadum pepererunt. Hinc Ophir & ultimam Thulen, omnium ingeniis licet decantatas inſulas, toties quæſivimus in orbe, ut non in re ſed in verbo eſſe videantur. Hinc projecto in Colchos & Phaſidis ripam Jaſoni trajectus vel Pontus Euxinus dedit fidem immortalitatis; hodieque ipſa Argo inter ſideralem curſum relata oſtentat Palladium opus in flammiferis campis. Improbitas Eudoxi, omnem Africam à ſe ambitam mentiti,

ludibrium debuit omnibus ſeculis, & triſtem notam ſuſtinuit; Hannonis memoratus, quanquam apud celeberrimos viros fidelioris diligentiæ titulum meruerit, à veteribus tamen & recentioribus fuit falſi poſtulatus: Nec feliciore fato Agathemerin lectum iri haud falſo ſperaveris, utpote qui à librariis, male ſubſequentibus ſcriptum, exceptus, parum ſibi ſæpe conſtet in numeris.

Verum intererat mortalitatis, ne quid periret ex antiquitate, quæ ſemper proxime accedit ad Deos; ne dicam, quod verbum ſui avunculi fuiſſe Plinius Junior ſcribit, *nullum eſſe librum tam malum, ut non aliqua parte prodeſſet*. Quis ſit, quæ docuerit Agathemer, ut ſciatis, operæ erit audire ſummum virum *Godefridum Vendelinum*, qui autorem edere conſtituerat, niſi fato fuiſſet occupatus; is ita ſcrbit. *Libelli duo ſunt, Geographiæ veteris compendia, ſi non alia commendatione gratioſi, at ſane de antiquitatis veneratione commendabiles; præterquam quod multa ſunt in illis, quorum primi nobis Doctores adveniunt; Quale eſt illud Aſiæ, quale Libyæ, quale Europæ ipſius* ἔτυμον; *quale eſt, quod hinc patientius aliquanto Artemidori jacturam toleramus; cujus velut compendium prior libellus complectitur. Forte caput quartum totidem prope verbis conceptum eſt apud Plinium, & relatum in Artemidorum. Caput quintum jam citra ambages eundem autorem præfert. Dierum magnitudines & parallelorum enarratio quin Artemidori ſint, dubitari non debet, ſi animum intendimus. Etenim Theopompus Gnidius Artemidori pater fuit Strabone teſte; iſque & apud Cæſarem Dictatorem plurimum autoritate valuit, & ad Strabonis ævum vixit, multis annis puta ſub Auguſto,* Καθ' ἡμᾶς *(inquit)* Θεόπομπος ὁ Καίσαρος τοῦ θεοῦ φίλος τῶν μεγάλα δυναμένων, καὶ υἱὸς Ἀρτεμίδωρος *ut neceſſe ſit Artemidori claritatem incidere in Auguſti ferme extrema, & omnino circa natalem Chriſti: quo tempore, ſecundum ea quæ in Loxia meo demonſtravi, maxima Solis obliquitas gradus 23 minuta 49 non exceſſit; & vero tantam omnes iſti Paralleli & dierum magnitudines largiuntur. Tota ergo illorum ſtructura & ratio ad illud tempus pertinet, quo floruit Artemidorus, & ab eodem illo ſe conditam tantum non elata voce clamat.*

Ad auctoris nomen quod attinet; marmoris ſub Veſpaſiano exarati exemplar, apud Gruterum pag. 240. *& pag.* 241. *duos exhibet iſthoc ferme nomine: ligitur enim* L. ÆLIUS AGATHEMER. *itemque* C. PAPIRIUS AGATHEMER. *Alterum exaratum Man. Acilio Glabrione M. Valerio Homulo Coſſ. anno noſtro* 152 *apud eundem Gruterum pag.* 1077. *ſic habet:* C. JULIUS AGATHEMERUS. *moxque* C. VATRONIUS AGATHEMER. *Hæc ſuadent ut* Ἀγαθήμερος *ex vero vocitetur; quomodo* EUHEMERUS *eſt* ΕΥΗΜΕΡΟΣ, *unde item illic* A. CURTIUS EUHEMER. *Inflexio tamen* Ἀγαθημέρους *jubet ut ſit* Ἀγαθημέρης. *Uſus alterutrius vocabuli penes arbitrium eſto eligentis. In Arundellianis pag.* 34. *legimus* Γ. ΑΙΛ. ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΝ ΕΦΕΣΙΟΝ *Commodianis temporibus*, & pag. 40. *marmore* XI. *legitur* ΕΠΙ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΑΓΑΘΗΜ. . . . . . *& pag.* 49. *marmore* XXVIII. *epitaphium eſt* CL. *Agathemeri.*

Ævum

Ævum utrumque videor deprehendiſſe. Primum enim in Parallelis ſuis, quanquam de Artemidoro mutuatis, obliquitatemque ſolis grad. 23. *minut.* 49. *identidem profitentibus, eandem tamen exſerte ſtatuit* 23–45, *quantam facit Tropici diſtantiam ab Æquatore; ut proin debeat vixiſſe per annum noſtrum* 210 *circa*, 220 *poſt mortem Severi, prout Loxias meus hoc manifeſtat facillimo calculo. Deinde autem Libri* 11. *cap.* 4. *facta mentione Albionis illuſtri eam notâ inſignitam protrudit*, ἐν ᾗ τὰ στρατόπεδα ἵδρυν), *Vallum Severi tunc recens anno noſtro* 210 *exſtructum indicat magnificatque, ad antiquiora iſto majoraque miracula ſemper alibi mutus, quod profecto notandum. Et neſcio quid vir doctus viderit, qui nuper admodum Plethonis ac Gazæ ſeculo vixiſſe arbitratus eſt, quibus utriſque exemplar noſtrum ſe probat vel de conſpectu ipſo vetuſtius. Nam alioquin Conſtantinopoleos nullam fieri mentionem toto hoc ſcripto antiquitatis ultimæ ſatis idoneus character eſt. Atque adeo* Ἀγαθημέρους τοῦ Ὀρθωνος *an non ſit illius* C. VATRONII AGATHEMERI *filius? ut* Ὀρθωνος *nomen Vatronium repræſentet in tanta vulgi loquentis incuria & vocabulorum corruptione?*

Antiquitatem aliunde ſuffultam odoror ex eo, quod in Bibliothecis aliis lego exſtare Agathemir Hypotypoſes Geographicas, *eaſdem dubio procul, quas hoc opus continet. In nomine enim iſto neſcio quid Arabicum audire videor; quaſi jam olim etiam hunc verterint ex Græco Arabes. Et habui ego ſchedion quoddam vetuſtum in quo inter alia legebatur lemma*, Geographiæ Agathenoris libri duo, *ſingulorumque capita ſubnotabantur; de quo illa prioris libri mea diſpunxi, quæ in Chiffletiano codice nulla ſunt; ſecundi enim totidem ipſa comparent.*

Scriptio tota eſt ad morem geniumque illius ævi, quo Florus, Juſtinus, Solinus, Africanus, aliique ſuas χρηστομαθείας *in compendia congerebant, & autores, optimos licet, certo tamen alias perituros, in parte ſervabant.*

Addidi titulo Πρὸς Φίλωνα (quem lib. 1. cap. 6. vocat ἄρχων) *quod videam nomen hoc agnoſcere illum tanquam olim diſcipuli, & grandævum jam ſe quodammodo inſinuare; quo veriſimilius mibi fit de patre* VATRONIO *illo, quem divinabam.*

Hæc ſunt, in quibus vir ſummus nobis facem præluxit; optandum erat, ut vel ille maculas omnes & perpetuas mendas emaculaſſet, vel nos pluribus exemplaribus fuiſſemus ornati, quo tutius induſtriam periclitaremur. Sed quid tentaſſe nocebit? *Tennulius.*

Ἀγαθημέρου τοῦ Ὀρθωνος] Ita edidi, non Ἀγαθημέρους, quod vulgabatur, quia ſive primus caſus fuit Ἀγαθήμερος ſive Ἀγαθημέρης, illa certe terminatio requiritur; tum quia ſic intelligo in codice Vienneníi Cæſareo exſtare, ubi etiam inſcriptio ipſa ſic concipitur, Ἀγαθημέρου τοῦ Ὀρθωνος γεωγραφίας ὑποτύπωσις. Faceſſat igitur Ἀγαθημέρους. *Gronovius.*

Περὶ τῆς τῶν παλαιῶν Γεωγραφίας.

ΚΕΦ. α'.

Ἀναξίμανδρος ὁ Μιλήσιος, ἀκουστὴς Θάλεω, πρῶτος ἐτόλμησε τὴν οἰκουμένην ἐν πίνακι γράψαι. Μεθ' ὃν Ἑκαταῖος ὁ Μιλήσιος, ἀνὴρ πολυπλανὴς, διηκρίβωσεν, ὥστε θαυμασθῆναι τὸ πρᾶγμα. Ἑλλάνικος γὰρ Λέσβιος ἀνὴρ πολυΐστωρ ἀπλάστως παρέδωκε τὴν ἱστορίαν.

Εἶτα

De veterum Geographia.

CAPUT I.

ANaximander Mileſius, Thaletis auditor, ſuſtinuit omnium primus ſitum orbis terrarum in tabula pingere. Poſt quem Hecatæus Mileſius, vir multæ peregrinationis, idem argumentum tam accurate tractavit, ut in admirationem venerit. Nam Hellanicus Lesbius, quanquam doctiſſimus, abſque colore & tabula iſta tradidit.

Dein-

Περὶ τῆς τῶν παλαιῶν.] Et hoc lemma eſt Vendelini, de ſchedii fide repræſentatum. Nam ut modo dixit, prior libellus in MS. eſt ἀκέφαλος. *Tennulius.*

Anaximander.] Invenit Gnomonem & Sphæram Plin. lib. 7. cap. 56 in Aſtrologia, & ſtatuit teſte Theone Smyrnæo *terram in ſublimi pendentem moveri*, Laërtio, *Manere medio loco, centri inſtar conſtitutam circa mundi medium.* Prædixit & Lacedæmoniis terræ motum. *Tennulius.*

Primus.] Eadem teſtatur in vita ejus Laërtius. Γῆς καὶ θαλάσσης περίμετρον πρῶτος ἔγραψε *primus terræ mariſque circuitum deſcripſit.* Atqui Homerus, ut nullam Philoſophiæ partem intactam reliquerat, teſte Strabone de Geographia diſputavit ante Anaximandrum; ſed aliud agens; præterea nullas mappas Geographicas pinxit, ut Anaximander. *Tennulius.*

Ἀπλάστως παρέδωκε.] Ita ut vides, putavi interpretandum illud adverbium, quod ab alio *minus concinne*, ab alio, *citra fucum ullum aut figmentum* reddi videbam. Agit enim de orbe per tabulas exhibendo, quod duo priores feciſſe ait, hunc poſtremum non lineis per tabulas ductis, ſed ſine illis ſitum orbis ſcribendo monſtravit. *Gronovius.*

Δαμά-

Deinde Damaſtes Cittienſis, qui plurima ex Hecatæo deſcripſit, circumnavigationem compoſuit. Mox Democritus & Eudoxus aliique nonnulli terræ circuitiones ac circumnavigationes compoſuerunt.

Veteres ergo orbem habitabilem effigiarunt rotundum, mediam vero ſitam eſſe Græciam, & ejus Delphos; obtinere

Εἶτα Δαμάςης ὁ Κιτιεὺς τὰ πλεῖςα ἐκ τοῦ Ἑκαταίου μεταγράψας περίπλουν ἔγραψεν. Ἑξῆς Δημόκριτος καὶ Εὔδοξος καὶ ἄλλοι τινὲς τῆς γῆς περιόδους καὶ περίπλους ἐπραγματεύσαντο.

Οἱ μὲν οὖν παλαιοὶ τὴν οἰκουμένην ἔγραφον στρογγύλην, μέσην δὲ κεῖσθαι τὴν Ἑλλάδα, καὶ ταύτης Δελφοὺς, τὸν ὀμφαλον

Δαμάςης ὁ Κιτιεύς.] In MS. erat Κητιεύς. Κιτιεὺς conjecit & Vendelinus. Κίτιον ut ſcribit Ptolemæus, eſt civitas Cypri; vicina Amathunti, maximorum virorum patria. Strabo lib. XIV. locutus de hoc Citio. Ἔχει δὲ λιμένα κλειςόν, ἐντεῦθέν ἐςι Ζήνων τε ὁ τῆς Στωϊκῆς αἱρέσεως ἀρχηγέτης, καὶ Ἀπολλώνιος ἰατρός. *Urbs ea portum habet, qui claudi poteſt. Hæc patria fuit Zenonis, Stoicorum Principis & Apollonii Medici.* Eſt & Citium oppidum Macedoniæ, ut obſervavit ὁ πολυκάπηλος Menagius in amœnit. Jur. cap. 13. Verum ab utroque vocabulo venit non Κιτιεύς, ſed Κιτιεύς. Stephanus hic mutilus nihil nos juvat: Suidæ autem legitur Σιγιεύς, & Hellanici antiqui (quem ab Hellanico Grammatico Ptolemæi Ariſtarchei præceptore diſtinxit ignoratus ſuis temporibus Joannes Jonſius) auditor aſſeritur Herodoto σύγχρονος. Dionyſius Halicarn. lib. de Thucyd. Charact. vocat quoque Σιγιέα, & tradit ante tempora Peloponneſiaca vixiſſe cum Xenomede Chio, & Xantho Lydo. Ergo natus eſt in Troadis promontorio, ut Voſſius divinus in Hiſt. Græc. notavit ex Ruſo Avieno.

Quin & Damaſtes nobili natus Sige. *Tennulius.*

Τὰ πλεῖςα] Sic ſupplevi ex MS. quum male poſterius eſſet omiſſum. *Gronovius.*

Περίπλουν.] Suidas tradit eum ſcripſiſſe gentium & urbium catalogum (quod opus citatur à Valer. Max. lib. 8. cap. 13.) de rebus etiam in Græcia geſtis, de parentibus & majoribus eorum, qui ad Trojam militarunt, libros duos; de Poëtis ac Sophiſtis & alia multa. Mirum eſt à Strabone lib. 1. carpi Eratoſthenem, quod Damaſtæ autoritate nitatur, cum ipſe Strabo lib. 13. Plutarchus in Camillo, Plinius lib. 7. cap. 56. Dionyſius Halicarnaſſeus lib. 1. Damaſten hunc in teſtimonium adducant. *Tennulius.*

Μέσην διηγεῖσθαι] Legendum opinor μέσην δὲ κεῖσθαι, quum in vulgato nulla ſit ſententia. *Gronovius.*

λὸν γὰρ ἔχειν τῆς γῆς. Πρῶτος δὲ Δημόκριτος πολύπειρος ἀνὴρ συνεῖδεν, ὅτι προμήκης ἐστὶν ἡ γῆ, ἡμιόλιον τὸ μῆκος τοῦ πλάτους ἔχουσα. Συνῄνεσε τούτῳ καὶ Δικαίαρχος ὁ Περιπατητικός. Εὔδοξος δὲ τὸ μῆκος διπλοῦν τοῦ πλάτους· ὁ δὲ Ἐρατοσθένης πλεῖον τοῦ διπλοῦ. Κράτης δὲ ὡς ἡμικύκλιον· Ἵπ-

πα-

nere enim umbilicum terrarum. Sed Democritus, cujus multa ſcientiæ experimenta exſtant, primus affirmavit terram eſſe oblongam; ita ut longitudo ad latitudinem habeat rationem ſeſquialteram. Cui ſententiæ etiam Dicæarchus Peripateticus acceſſit. Eudoxus autem dixit longitudinem ad latitudinem eſſe in ratione dupla; ſed Eratoſthenes in majore quam dupla. Crates ſemicirculo

Umbilicum.] Plutarcho & Claudiano teſtibus, veteres finxerunt, Jovem, cum eſſet medium & umbilicum terræ deprenſurus, duas aquilas paris velocitatis emiſiſſe, alteram ab oriente, alteram ab occidente, juſſiſſeque, ut illæ rectà & è diametro convolarent. Illæ igitur cum in Delphos ſibi occurriſſent, docuerunt Jovem, Delphos eſſe umbilicum terræ. Euripid. Oreſt. v. 331.

> Ἵνα μεσόμφαλοι λέγονται μυχοὶ γᾶς.
> *Ubi dicitur eſſe umbilicus terræ.*

In Ione v. 5.

> Ἥκω δὲ Δελφῶν τήνδε γῆν, ἵν᾽ ὀμφαλὸν
> Μέσον καθίζων Φοῖβος ὑμνῳδεῖ βροτοῖς.
> *Venio autem in hanc Delphorum terram, ubi umbilicum*
> *Supra medium ſedens Phœbus canit hominibus.*

Ibidem v. 462.

> Φοιβήιος ἔνθα γᾶ,
> Μεσόμφαλος ἑστία,
> *Ubi Phœbeia tellus,*
> *Domus in terræ medio ſita.*

Sophocles in Oedipo tyranno v. 488.

> Τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων
> Μαντεῖα· τὰ δ᾽ αἰεὶ
> Ζῶντα περιποτᾶται.
> *Ex medio orbe prodita fugiens.*
> *Oracula ut illa viva circumvolitant.*

Σωνῆδιν.] In MS. legebatur σωνεῖδιν. Quod tolerari non poteſt. *Tennulius.* Retinui vocem in MSS. exſtantem, cui vicina ſunt σωνῆδιν vel σωνῆκιν, ſed nulla mutandi neceſſitas. *Gronovius.*

Σαρβα-

culo aſſimulavit: Hipparchus ſimilem menſæ, alii caudæ belluinæ, Poſidonius Stoïcus fundæ tradidit, cujus media latitudo ab Auſtro in Boream pateat, anguſtior pars circa orientem & occidentem procedat, ſic tamen ut latior ſit, qua India pertinet ad Eurum.

Termini continentium ſunt: Europæ quidem atque Africæ columnæ Herculis: Africæ & Aſiæ Nilus, vel, ut alii volunt, Iſthmus ille a palude Sarbonide & ſinu Arabico: Aſiæ vero & Europæ terminum antiqui dixerunt Phaſin fluvium, & Iſthmum, qui à Sarbo ad mare Caſpium extenditur; poſtea autem recentiores Mæotidem paludem & fluvium Tanaïn.

παρχος δὲ τραπεζοειδῆ. Ἄλλοι οὐροειδῆ. Ποσειδώνιος δὲ ὁ Στωϊκὸς σφενδονοειδῆ καὶ μεσόπλατον ἀπὸ Νότου εἰς Βορρᾶν, στενὴν πρὸς ἕω καὶ δύσιν· τὰ πρὸς Εὖρον δ' ὁμοίως πλατύτερα πρὸς τὴν Ἰνδικήν.

Ὅροι ἠπείρων Εὐρώπης μὲν καὶ Λιβύης αἱ Ἡρακλέους στῆλαι· Λιβύης δὲ καὶ Ἀσίας ὁ Νεῖλος, οἱ δὲ Ἰσθμὸν τὸν ἀπὸ Σαρβωνίδος λίμνης καὶ Ἀραβίου κόλπου. Ἀσίας δὲ καὶ Εὐρώπης οἱ μὲν ἀρχαῖοι (λέγουσι) Φᾶσιν ποταμὸν καὶ τὸν ἕως Κασπίας Ἰσθμὸν, τὸν ἀπὸ Σάρβω. οἱ δὲ ὕστερον νεώτεροι Μαιῶτιν λίμνην καὶ Τάναϊν ποταμόν.

Con- Ἐκλή-

Σαρβωνίδος.] Ptolemæus & Plinius vocant *Sirbonem*. Si autem iſte iſthmus eſt terminus Africæ & Aſiæ, certe ſinus Arabicus non omnis debebitur Aſiæ, ſed ex parte Africæ cedet. *Tennulius.*

Phaſin.] Quare veteres, & in his Herodotus & Æſchylus, Aſiæ & Europæ terminum ſtatuerint Phaſin, rationem reddit Procopius lib. IV. Hiſtor. Goth. *Quia Phaſis ex adverſo Gaditani freti ſe attollens terras velut æquus ſecat. A freto quippe ſuſum mare terras utrinque ſubmovet: at Phaſis, ubi maxime deſinit Pontus, in medium ejus ſinum lunæ in morem curvatum ſemet dejiciens, continuat acceptam a mari terrarum diviſionem.* Quæ ratio ſane elegans videri poſſet, niſi Phaſis in ſeptentrionem aſſurgeret ultra gradum quadrageſimum quintum; Fretum autem Gaditanum in meridiem deprimeretur ad gradum trigeſimum ſextum. *Tennulius.*

Λέγουσι Φᾶσιν.] Inepti librarii omiſerant τὸ λέγουσι, quod neceſſario ſupplendum eſt. Niſi ob ſimilitudinem perierit ἀρχαῖοι. *Tennulius.*

Τὸν ἀπὸ Σαρβῶ] Mirifica Iſthmi deſcriptio, quaſi unus ille foret. Ego

hunc

Ἐκλήθησαν δὲ Ἤπειροι ἀπειρόι τινες οὖσαι δι᾽ ἄγνοιαν. Ἀσία δὲ ἀπὸ τοῦ ἄσσον εἶναι τοῖς ἀπ᾽ Εὐρώπης ἀπιοῦσι καὶ πεζῇ, καὶ νήσοις στιχηδὸν κειμέναις, ὧν Εὔβοια, Ἄνδρος, Τῆνος, Μύκονος, Ἰκαρία, Σάμος, Μυκάλη. Ἡ δὲ Εὐρώπη ἀπὸ τοῦ Εὔρου ὠνομάσθη. Λιβύη ὑφ᾽ Ἑλλήνων ἦν ἄγνωστος πάνυ· ἀπὸ δὲ ἔθνους ἐπισήμου Φοινικῶς ὠνομάσθησαν λέοντες. Ὠκεανὸς δὲ

Continentes autem appellantur Græca voce quaſi infinitæ, ob ignorationem. Aſia dicta eſt ab ἄσσον, quod propinqua ſit ex Europa in illam euntibus, ſive terreſtri itinere, ſive navali ſecundum inſulas ordine ſitas, quales ſunt Eubœa, Andros, Tenos, Myconos, Icaria, Samos, Mycale. Europa dicta eſt ab Euro. Lybia Græcis plane latebat, ſed à populo nobili inter Phœnices, & ſignificat leones. Oceanus dictus ab æſtuum

has tres voces non reperi in MSSo, & videntur prorſus alienæ. *Gronovius.*

Ἄσσον εἶναι.] In MS. erat ἴεναι. Herodotus lib. 4. cap. 45. tres continentes ait induiſſe nomine mulieres. Ἡ δὴ γὰρ Λιβύη μὲν ἀπὸ Λιβύης λέγεται ὑπὸ τῶν πολλῶν Ἑλλήνων ἔχειν τοὔνομα γυναικὸς αὐτόχθονος. Ἡ δὲ Ἀσίη, ἀπὸ τῆς Προμηθέος γυναικὸς τὴν ἐπωνυμίην. *Jam enim Libya quidem à pleriſque Græcorum fertur ſortita nomen à Libya quadam muliere indigena: Aſia vero ab uxore Promethei.* Europam cunctatur deducere á Tyria, Agenoris filia Europa, cum illa ex Phœnice in Cretam, ex Creta tranſierit in Africam: quæ tamen denominatio pluribus placuit. *Tennulius.*

Mycale.] Hic non eſt mons, ſed inſula, ut & apud Plin. lib. 5. c. 31. ponitur inter inſulas ante Aſiam in ora Ioniæ. *Mycalen*, *Trogilias*, *Tropſilon. Tennulius.*

Φοινικῶς.] In MS. Φοίνικως, reſtitui poterat Φοίνικος integro ſenſu. *Tennul.*

Λέοντες.] In MS. quod Vendelino notatum jam erat, exſtabat πλέοντες ſpurium. Nam Libyam totidem iſtis literis רביאים exprimi videmus, quæ leones nobis repræſentant, non navigantes. *Tennulius.*

Φοινικῶς ὠνομάσθησαν λέοντες] Id videtur quidem nimis doctum, quam ut ab Agathemere potuerit ſciri. Unde quum in MSto inveniſſem Φοίνικες ἐπωνομάσθησαν πλέοντες, quorum ultimum habuit quoque codex Chiffletianus, non potui aliter cenſere, quin hæc eſſet vera lectio, hoc ſenſu: Libya autem plane ab Græcis ignorabatur: ſed ab populo nobili Phœnices vel Pœni cognominabantur navigantes, vel navigationibus dediti, vel propter navigationes, quas eodem modo ſtudioſe exercebant, ut Phœnices in Syria; ab

ſtuum terras undique pulſantium concitatione.

Tandem Dicæarchus definit orbem terrarum non aquis, ſed ductu lineæ cujuſdam ſimpliciter rectæ, à columnis Herculis per Sardiniam, Siciliam, Peloponneſum, Ioniam, Cariam, Lyciam, Pamphyliam, Ciliciam, & Taurum, & inde uſque ad Imaum actæ: Secundum quam alias orbis partes Boreales, alias Auſtrales nominat.

ἡ διὰ τὸ ὠκέως ἀνύειν κύκλῳ τὴν γῆν.

Δικαίαρχος ἡ ὁρίζει τὴν γῆν ὐχ ὕδασιν, ἀλλὰ τομῇ εὐθεία ἀκεράτῳ, ἀπὸ στηλῶν διὰ Σαρδοῦς, Σικελίας, Πελοποννήσου, Ἰωνίας, Καρίας, Λυκίας, Παμφυλίας, Κιλικίας καὶ Ταύρου, ἑξῆς ἕως Ἰμάου ὄρους. Τῶν τοίνυν τόπων τὸ μὲν Βόρειον, τὸ ἡ Νότιον ὀνομάζει.

De Περὶ

ab qua vitæ ſimilitudine ait ab Græcis vocatos primo fuiſſe Africæ incolas etiam Phœnices vel Pœnos. In voce Λιβύη ſedere ſignificationem leonis, idque in ſermone Phœnicio nequivit ſcire Agathemerus. *Gronovius.*

Ὠκέως.] Rara origo Oceani, cum deducatur omnibus ab Ὠγὴν vel Ὠγῆνος. Clemens Alexandrinus lib. 6. Stromat. Ζὰς ποιεῖ φᾶρος μέγα τε καὶ καλὸν, καὶ ἐν αὐτῷ ποικίλλει γῆν καὶ Ὠγῆνον καὶ Ὠγήνου δώματα. *Jupiter facit magnum pulchrumque pallium, & varie in eo deſcribit terram & Ogenum & domos Ogeni*, hoc eſt, Oceanum & ejus ſinus. Heſychius. Ὠγὴν, Ὠκεανός. Celeberrimus Bochartus hujus originem refert ad Phœnicum עוג *Og*. Interpretatur *mare ambitus*. Vel Græcam ἀμφιτρίτην. *Tennulius.*

Κύκλῳ.] Plerique *circulum* addunt Oceano. Orpheus in hymno Jovis & Junonis.

Τὸν κύκλον ἀκαμάτου καλλιρρόου Ὠκεανοῖο,
Ὃς γαῖαν δίνῃσι πέριξ ἔχει ἀμφιελίξας.
Circulum Oceani indefeſſi & pulchriflui,
Qui terram continuo æſtu circumvolvitur.

Strabo lib. 2. Ἡ οἰκουμένη κύκλῳ περιρρεῖται τῷ ὠκεανῷ. *Tennulius.*

Ἰωνίας] Hæc quidem vox perquam dubia eſt. Nec enim illa ſic jacet, ut ab Peloponneſo recta poſſit linea eam tranſire ita ut tendat verſus Cariam, utique ipſam mari Græco & Peloponneſo obverſam. Nec eſt in MS. Regio. *Gronovius.*

Z Olym-

Περὶ Ἀνέμων.

ΚΕΦ. β'.

Ἄνεμοι δὲ πνέουσιν ἀπὸ μὲν Ἰσημερινῆς ἀνατολῆς Ἀπηλιώτης, ἀπὸ δὲ Ἰσημερινῆς δύσεως Ζέφυρος, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας Νότος, ἀπὸ δὲ ἄρκτου Ἀπαρκτίας. Ἀπὸ δὲ τροπῆς θερινῆς Καικίας. Ἑξῆς δὲ ἀπ' Ἰσημερινῆς ἀνατολῆς Ἀπηλιώτης, καὶ ἀπὸ χειμερινῆς Εὖρος.

Δυσμικοὶ δὲ ἀπὸ μὲν δύσεως χειμερινῆς Λίψ, καὶ ἑξῆς πάλιν ἀπὸ δύσεως Ἰσημερινῆς Ζέφυρος, ἀπὸ δὲ δύσεως θερινῆς Ἀργέστης ἤτοι Ὀλυμπίας. εἶτα Νότος καὶ Ἀπαρκτίας ἀντιπνέοντες· γίνονται οὖν ὀκτώ.

Τιμοσθένης δὲ, ὁ γράψας τοὺς περίπλους, δώδεκά φησι, προστιθεὶς μέσον Ἀπαρκτίου καὶ Καικίου Βορέαν, Εὔρου δὲ καὶ Νότου Φοίνικα τὸν καὶ Εὐρόνοτον, μέσον δὲ Νότου καὶ Λιβὸς τὸν Λευκόνοτον

De Ventis.

CAPUT II.

Venti autem flant ab Æquinoctiali ortu Apeliotes, ab occaſu Æquinoctiali Zephyrus; à meridie Notus, à Septentrione Aparctias: ab æſtivi Tropici ortu Cæcias; dein ab ortu Æquinoctiali Apeliotes, ab hyberno denique Eurus.

Rurſum ab occaſu hiberno Libs, deinde ab occaſu Æquinoctiali Zephyrus, ab occaſu verò æſtivo Argeſtes, alias Olympias dictus. Tandem Notus & Aparctias adverſi flant; ita ut ſint octo.

Timoſthenes autem, qui conſcripſit circumnavigationes, tradit duodecim ventos, inter Aparctiam & Cæciam medium ponens Boream, inter Eurum & Notum Phœnicem, qui & Euronotus, inter Notum & Libem

Olympias.] Hunc ventum & Ariſtoteles tradit ab occaſu ſolſtitiali flare; Heſychius vero fingit ab Olympo monte ſpirantem. Ὀλυμπίου πνοαὶ, Ὀλυμπίας ἄνεμός ἐστι ὁ ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου πνέων Ζέφυρος. *Tennulius.*

Cir-

bem Leuconotum, qui alias Libonotus, inter Aparctiam & Argeſten Thraſcian, quem accolæ etiam Circium appellant. Gentes autem habitare limites, Bactrianos quidem ſub Apeliote, Indos ſub Euro, ſub Phœnice mare Rubrum & Æthiopiam; ſub Noto Æthiopiam ultra Ægyptum. Ad Leuconotum Garamantas, qui ſupra Syrtes colunt, ad Libem Æthiopas & occidentales ſupra Mauros; ad Zephyrum vero columnas Herculis & initia Africæ & Europæ, ad Argeſtem Iberiam, quæ nunc Hiſpania;

Ad

κόνοτον ἤτοι Λιβόνοτον, μέσον δὲ Ἀπαρκτίου καὶ Ἀργέστου Θρασκίαν, ἤτοι Κίρκιον ὑπὸ τῶν περιοίκων. Ἔθνη δὲ οἰκεῖν τὰ πέρατα κατ᾽ Ἀπηλιώτην Βακτριανοὺς, κατ᾽ Εὖρον Ἰνδοὺς, κατὰ Φοίνικα Ἐρυθρὰν θάλασσαν καὶ Αἰθιοπίαν, κατὰ Νότον τὴν ὑπὲρ Αἴγυπτον Αἰθιοπίαν. Κατὰ Λευκόνοτον τοὺς ὑπὲρ Σύρτεις Γαράμαντας, κατὰ Λίβα Αἰθίοπας καὶ δυσμικοὺς ὑπὲρ Μαύρους· κατὰ Ζέφυρον Στήλας καὶ ἀρχὰς Λιβύης καὶ Εὐρώπης, κατ᾽ Ἀργέστην Ἰβηρίαν τὴν νῦν Ἱσπανίαν· κατὰ

δὲ

Circium.] Huic vento Auguſtus cum in Galliis moraretur, templum vovit & fecit, tanquam ſalubris aëris cauſæ. Senec. lib. 5. Nat. cap. 17. *Tennulius.*

Quæ gentes.] Timoſthenis hæc ventorum metatio convenit tantum horizonti Alexandrino; quod in tranſitu monuiſſe non eſt inutile. Fuit autem Timoſthenes præfectus claſſibus Alexandrinis Philadelphi. Strabo lib. IX. Τιμοσθένης ναύαρχος τοῦ δευτέρου Πτολεμαίου, ὁ καὶ τοὺς λιμένας συντάξας ἐν δέκα βίβλοις. *Timoſthenes ſecundi Ptolemæi claſſi præfectus, qui opus de portubus decem libris conſtans conſcripſit.* Hunc ante Eratoſthenem vixiſſe & ab eodem compilatum tradit autor epitomes Artemidori Epheſii. Ἐρατοσθένης Κυρηναῖος, οὐκ οἶδα τί παθὼν, τὸ Τιμοσθένους μετέγραψε βιβλίον, βραχέα τινὰ προσθεὶς· μηδὲ τοῦ προοιμίου τοῦ μνημονευθέντος ἀποσχέσθαι, ἀλλ᾽ αὐταῖς λέξεσι κἀκεῖνο τοῦ οἰκείου προθεῖναι συγγράμματος. *Eratoſthenes Cyrenæus, neſcio quo affectu ductus, Timoſthenis librum in ſuum tranſtulit, pauca quæpiam de ſuo addens: adeo ut nec proœmio ejus, de quo dicebam, abſtineat; ſed ad verbum illud ſuo operi apponat. Tennulius.*

Iberia quæ nunc Hiſpania.] Sunt enim & Iberi ad Pontum, coloni Iberorum in Hiſpania. Socrates lib. 1. Hiſtor. Eccleſ. cap. 20. *Tennulius.*

Ad

τὴν Θρασκίαν τοὺς ὑπὲρ Θρᾴκην Σκύθας· κατὰ τὴν Βορρᾶν Πόντον, Μαιῶτιν, Σαυρομάτας· κατὰ Καικίαν Κασπίαν θάλασσαν καὶ Σάκας.

ad Thraſcian Scythas ſupra Thraciam; ad Borean Pontum, Mæotin ac Sauromatas; ad Cæciam denique Mare Caſpium & Sacas.

Περίπλους θαλασσῶν.

Circumnavigatio marium.

ΚΕΦ. γ΄.

CAPUT III.

Ἔστι δὲ ἡ μεγάλη Σύρτις σταδίων ε, ἡ δὲ μικρὰ σταδίων αχ΄, τὸ δὲ στόμα τοῦ Ἀδρίου, ὃ καλοῦσί τινες Ἰώνιον πέλαγος, ἔχει διάπλουν σταδίων αψ΄. ἀπὸ ἄκρας Ἰαπυγίας ἐπὶ Κεραύνια ὄρη τῆς Ἠπείρου.

SYrtis autem major quinque millibus ſtadiorum ambitur, minor mille & ſexcenta continet. Fauces vero maris Adriatici, quod nonnulli vocant Ionium pelagus, patent in latitudinem 1700 ſtadia, à promontorio Japygiæ ad montes Ceraunios Epiri.

Διαδέχεται τὸ Αἰγαῖον Ἑλλήσποντος, λήγων εἰς Ἄβυδον καὶ Σηστόν, εἶτα ἡ Προποντὶς λήγει εἰς Χαλκηδόνα καὶ Βυζάντιον, ἔνθα τὰ στενά, ἀφ᾽ ὧν ὁ Πόντος ἄρχεται· Εἶτα ἡ Μαιῶτις λίμνη.

Ægæum mare ſequitur Helleſpontus ad Abydum & Seſtum deſinens: mox Propontis uſque ad Chalcedonem & Byzantium patens, ubi anguſtiæ, à quibus Pontus incipit, poſt quem jacet Palus Mæotis.

Πά- Rur-

Ad Thraſciam Scythas.] Thraſcias eſt Circius, qui ad Horizontem Romanum venit ex Galliis. *Tennulius.*

Ad Borean Pontum.] Pontus in horizonte Alexandrino premitur non Borea, ſed Aparctia; qui ventus quoniam hic omittitur, puto ſubeſſe mendum. *Tennulius.*

Περίπλους θαλασσῶν.] Hoc caput tertium (quod hinc exordiebatur Vendelinus)

Rurſum ſi incipias à confiniis Africæ & Europæ, erit Ibericum mare, quod à Columnis pertinet ad montem Pyrenæum, inde Liguſticum ad fines uſque Hetruriæ. Huic adjacet Sardoum ſupra Sardiniam verſus Africam inferne vergens. Tyrrhenum ab extrema Liguria porrigitur uſque ad Siciliam. Deinde ſequitur Libycum, Creticum & Siculum, tum & Ionium cum Adriatico; quod ipſum à Siculo mari refunditur. Poſtea ſe offert Corinthiacus ſinus, qui & Alcyonium mare vocatur.

Πάλιν δὲ ἀπ' ἀρχῆς Εὐρώπης καὶ Λιβύης, Ἰβηρικὸν τὸ ἀπὸ Στηλῶν εἰς Πυρήνην τὸ ὄρος, Λιγυστικὸν δὲ τὸ ἕως τῶν τῆς Τυῤῥηνίας περάτων. Σαρδῷον δὲ τὸ ὑπὲρ Σαρδὼ, νεῦον πρὸς Λιβύην κάτω. Τυῤῥηνικὸν δὲ τὸ μέχρι Σικελίας ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν Λιγυστικῆς ἄκρων. εἶτα Λιβυκὸν, εἶτα Κρητικὸν καὶ Σικελικὸν, καὶ Ἰώνιον καὶ Ἀδριατικὸν ἀνακεχυμένον ἐκ τοῦ Σικελικοῦ πελάγους, ὃν καλοῦσι Κορινθιακὸν κόλπον, ἤτοι Ἀλκυονίδα θάλασσαν.

Inter Sunium & Scyllæum pro-

Τὸ Σουνίῳ καὶ Σκυλλαίῳ πε-

ſinus) totum videtur deſumptum ex Timoſthene, vel qui Timoſthenem expreſſit Artemidoro: ita in Ægyptum & Canopum identidem collineat. Patet ſane capite V, (quod citra controverſiam eſt Artemidori) Timoſthenem illic, ubi Siciliam metitur Artemidorus, auctorem laudari. Ita Timoſthenem Artemidorus, Artemidorum Agathemeres noſter exſcribit. *Tennulius.*

Ἀδριατικὸν.] Vitioſe legebatur Ἀδρίαν τὸν. Tanta fuit librarii vel ignorantia vel ſupinitas. *Tennulius.*

Καὶ Ἀδρίαν τὸ ἀνακεχυμένον] Ita retinui, quum exſtaret in MS. Chifletii, quum proculdubio ſcripſiſſet ita Agathemerus, ut patet vel ex initio hujus capitis τὸ δὲ στόμα τοῦ Ἀδρίου, ὃ καλοῦσι τινες Ἰώνιον πέλαγος vel ex capite V. Εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τῷ Ἀδρίᾳ νῆσοι. *Gronovius.*

Σκυλλαίῳ.] Apud Ptolomæum legitur Σκύλλαιον ἄκρον. Verum, ut ex Strabone aliiſque conſtat, vocari debet hoc Hermionæ vicinum Promontorium Σκύλλαιον, à Scylla Niſi filia, quam à Minoë, quod ei, deperdita ipſius amore, Niſæam prodidiſſet, in mare demerſam, fluctibus eo ejectam ibique ſepultam ferunt. *Tennulius.*

περιερχόμενον πέλαγος Σαρωνικόν, εἶτα Μυρτῶον καὶ Ἰκάριον, ἐν ᾧ αἱ Κυκλάδες, εἶτα Καρπάθιον καὶ Παμφύλιον καὶ Αἰγύπτιον· ὑπὲρ δὲ τὸ Ἰκάριον ἑξῆς ἀνακεῖται τὸ Αἰγαῖον.

Ἔστι δὲ ὁ τῆς Εὐρώπης παράπλους, ἀπὸ Ταναΐδος ποταμοῦ ἐκβολῶν ἕως Ἡρακλείων στηλῶν, σταδίων μυριάδων ἓξ καὶ θ,ψθ΄· τῆς δὲ Λιβύης ἀπὸ Τίγγιος ἕως στόματος Κανωβικοῦ σταδίων μυριάδων δύο καὶ θ,σνβ΄. τῆς δὲ Ἀσίας, ἀπὸ Κανώβου ἕως Ταναΐδος ποταμοῦ μετὰ τῶν κόλπων, ὁ παράπλους σταδίων μυριάδων δ΄ καὶ ρια΄. ὁμοῦ παράπλοος σὺν κόλποις τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης σταδίων μυριάδων ιγ΄ καὶ θ,οβ΄, συμμετρουμένης τῆς Μαιώτιδος λίμνης, ἧς περίμετρος σταδίων θ΄. τὸ δὲ στόμα ὁ Κιμμέριος Βόσπορος σταδίων οη΄.

promontoria jacet Saronicum pelagus, hinc ſequitur Myrtoum & Icarium, quod continet inſulas Cycladas: inde tranſitur in Carpathium, Pamphylium atque Ægyptium, ſuper autem Icarium ſtatim eſt Ægæum.

Europæ autem ab oſtiis Tanais fluvii ad columnas Herculis prætemavigatio ſtadiorum eſt 69709; Africæ vero ab oppido Tingi uſque ad oſtium Nili Canobicum ſtadiorum 29252. Aſiæ omnis à Canobo ad Tanain fluvium præternavigatio ſtadiorum 40111, ſinubus una comprehenſis: Ita ut littoralis omnis ora univerſi noſtri orbis conficiat ſummam ſtadiorum 139072: ſi tamen Mæotis palus, cujus ambitus eſt ſtadiorum 9000, connumeretur: Ejus oſtium vocatur Boſporus Cimmerius, longus ſtadia 78.

Ο Eu-

Περιερχόμενον] Melius in MS. altero περιεχόμενον *Gronovius*.

Ἀνακεῖται τὸ Αἰγύπτιον] Niſi ſcripſit ἀναχεῖται. *Gronovius*.

Μυριάδων ἓξ καὶ θ,ψθ΄.] In his numeris latere mendum non dubium eſt; puto legendum μυριάδων ἓξ καὶ ψθ΄. *Tennulius*.

Συμμετρουμένης.] Lege οὐ συμμετρουμένης. Sic invenies 60709. 29252. 40111. conficere dictam ſummam 139072. *Tennulius*.

Στι-

Euxinus vero Pontus ambitur ſtadiis 23083. Thracius Boſporus, anguſtiæ, quas Darius ponte junxit ſubitario aggrediens Scythas, ſtadiorum ſex.

Mare Perſicum, quod eſt rotundum, oſtium ſuum contrahens promontorio Carmaniæ & Arabiæ, habet circuitum ſtadiorum 20000. Oſtium vero

Ὁ δὲ Πόντος σταδίων δυσμυρίων ͵γπγʹ, ὁ δὲ Θρᾴκιος Βόσπορος τὰ στενά, ὅπη Δαρεῖος ἔζευξεν ἐπὶ Σκύθας τὴν σχεδίαν, σταδίων ϛʹ.

Ἡ δὲ Περσικὴ θάλασσα κυκλοτερὴς οὖσα, συνάγουσα τὸ στόμα ἄκρῳ Καρμανίας καὶ Ἀραβίας, περίμετρον ἔχει μυριάδων δύο σταδίων. Ἔστι δὲ τὸ μεγα-

Σταδίων ͵γπγʹ.] Sic eſt in MS. non hic deſcribit trajectum, qui eſt à Mœotidis exitu ad oſtia Ponti; ſed Ponti ambitum: Ergo exprimendum fuiſſet. δυσμ'. ͵επγʹ. Stadia, inquam, 25083. vero proxima, ut in fine libri ſecundi Agathemeres docet. *Tennulius.*

Σχεδίαν.] Subintellige γέφυραν. Sic loquitur Herodotus de ponte Boſporum hunc committente. Lib. 4. c. 88. Δαρεῖος δὲ μετὰ ταῦτα ἡσθεὶς τῇ σχεδίῃ, τὸν ἀρχιτέκτονα αὐτῆς Μανδροκλέα τὸν Σάμιον ἐδωρήσατο. *Poſt hæc Darius ponte ſublicio delectatus, autorem ejus Mandroclem Samium donavit.* Ibidem cap. 89. Διέβη τὸν βόσπορον κατὰ τὴν σχεδίην. *Tranſmiſit ponte ſubitario Boſporum.* Juſtinus meminit tantum Iſtri à Dario ponte juncti lib. 2. 5. *Darius metuens, ne interrupto ponte Iſtri reditus ſibi intercluderetur, amiſſis octoginta millibus hominum, trepidus refugit.* Idque omnes de Dario teſtantur. Quid dicemus de Cyro, quem noſtri homines negant trajeciſſe Boſporum, affirmantem Ammianum Marcellinum falſi accuſant. Lib. XXIII. *Cyrum Boſpori fretum cum multitudine fabuloſa tranſgreſſum, ad internecionem delevit Tomyris regina Scytharum, ultrix acerrima filiorum.* Clamant hæc à nullo alio eſſe memoriæ mandata. Atqui Philoſtratus in Heroicis fol. 677. Ἐλάσας γὰρ Κῦρος ὑπὲρ ποταμὸν Ἴστρον, ἐπὶ Μασσαγέτας τε καὶ Ἰσσηδόνας, τὰ δὲ ἔθνη ταῦτα Σκύθαι, ἀπέθανέ τε ὑπὸ γυναικός, ἣ τούτων ἦρχε τῶν βαρβάρων. *Profectus enim Cyrus ultra Iſtrum fluvium adverſus Maſſagetas atque Iſſedones, gentes Scythicas, à muliere, quæ his Barbaris imperabat, interfectus eſt.* Ut Amazonum Patria dubia eſt apud auctores, ſic de regno Tomyris certatur; niſi velimus Cyrum Boſporo Thracio Iſtroque trajectis circuiſſe Pontum per Boſporum Cimmerium, & ita in Scythiam Aſiaticam regyraſſe, *Tennulius.*

Stadiorum ſex] Longitudo Boſpori eſt CXX. ſtadiorum: Latitudo (ut Herodotus reliquit lib. 4. cap. 85.) quatuor ſtadiorum; vel teſte Plinio lib. 4. cap. 12. CCCCC. paſſuum. Imo ipſe autor infra lib. II. cap. 14. Εἰς

μεταξὺ Ἀραβίας καὶ Καρμανίας στόμα σταδίων υʹ.

vero ipſum inter Arabiam & Carmaniam patet ſtadia 400.

Ἡ δὲ Ὑρκανία, ἤτοι Κασπία θάλασσα, μηνοειδὴς οὖσα, κατὰ δέ τινας καὶ περιμήκης, ἐστὶ σταδίων δισμυρίων δισχιλίων· τοῦ δὲ στόματος ἔχει τὸ διάρμα σταδίους δʹ.

Hyrcanum vero, quod & Caſpium mare, lunato flexu ſinuatum, & ut aliis placet, oblongum, extenditur in ſtadia 22000, oſtium vero trajicitur ſtadiis quatuor.

Ὁ δὲ Ἀράβιος κόλπος, στενὸς ὢν καὶ περιμήκης, ἄρχεται ἀφ' Ἡρώων πόλεως παρὰ τὴν Τρωγλοδυτικὴν ἕως τῆς Πτολεμαΐδος, τῆς ἐπὶ θήρας, σταδίων ͵θʹ, τὸ μῆκος.

Arabicus ſinus, qui eſt anguſtus & oblongus, initium capit ab Heroum oppido, præterit oram Troglodyticam, uſque ad oppidum Ptolemaïdem ad venationes; habet ſtadiorum 9000 longitudinem.

Τὰ δὲ κατὰ Δείρην στενὰ σταδίων ξʹ, ἔνθεν ἑξῆς πλοῦς σταδίων ͵ϛφʹ,

Hujus ſinus fauces ad oppidum Diren latæ ſtadia 60: inde

Εἰς τετραστάδιον αὖθις στενοῦται καὶ στόμα τοῦ Πόντου. Itaque numerus δ vertit in ϛ. *Tennulius.*

Μεταξὺ Ἀραβίας καὶ Καρμανίας στόμα.] Sic malim legere, quam hyperbaton illud, quod erat τὸ μεταξὺ στόμα Ἀραβίας καὶ Καρμανίας retinere. *Tennulius.*

Ἡρώων πόλεως.] Sic repoſui, non quomodo legebatur, ποταμοῦ. Quis enim unquam fluvium illic legit aut vidit hujus nominis? Scimus oppidum eſſe in extremo receſſu ſinus Arabici, Plin. lib. v. cap. 11, & lib. VI. cap. 29. Mela lib. III. cap. 9. Strabo lib. XVI. & *ſues* hodie vocatur. Itaque faceſſat illud ποταμοῦ vitioſiſſimum, quales etiam ſunt qui ſequuntur numeri ſtadiorum multi, quibus corrigendis majus & otium & operæ pretium debeatur. *Tennulius.*

Ἐπὶ Θήρας.] Plin. lib. VI. cap. 29. Uno vocabulo enunciat. *Ultra ſylvæ, ubi Ptolemaïs a Philadelpho condita ad venatus elephantorum, ob id Epitheras cognominata, juxta Lacum Monoleum.* Strabo etiam addit Elephantos. Lib. XVI. f. 768. Πτολεμαΐδος καὶ τῆς τῶν ἐλεφάντων Θήρας. *Tennulius.*

9000.] Idem numerus eſt apud Strabonem dicto loco. *Tennulius.*

Δείρην.] Ita & Strabo vocat, verum accentum in ultima ponit. Ptolemæus. Δήρη πόλις ἐν ἄκρᾳ. *Tennulius.*

60.] Arrianus & Strabo conveniunt cum auctore, ſed Plinius lib. VI. cap. 29.

de deinceps navigatur ſtadiis 6500. Reliquum vero non navigatur præter rubrum mare uſque ad oceanum per octo millia ſtadiorum. Id vero latus, quod Arabiæ prætenditur à receſſu Elanitico, eſt ſtadiorum 14000. Porro ipſa Arabia ad rubrum mare exporrigitur, & extenditur per longitudinem 12000 ſtadiorum.

,ϛφʹ, τὸ δὲ λοιπὸν οὐ πλεῖται παρὰ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν ἕως Ὠκεανοῦ σταδίων ηʹ. τὸ δὲ παρὰ τὴν Ἀραβίαν πλευρὰν ἀπ' Ἐλανίτου μυχοῦ σταδίων μυριάδων Δʹ. αὕτη δὲ ἡ Ἀραβία εἰς τὴν Ἐρυθρὰν καθήκει καὶ μεμήκυνται ἐπὶ σταδίων μυρίων διχιλίων.

De Longitudine & Latitudine orbis habitati.

Περὶ μήκους καὶ πλάτους τῆς οἰκουμένης.

CAPUT IV.

LOngitudo vero orbis terrarum concipitur à fluvio Gange ad Gades eſſe ſtadiorum 68549 hoc modo. A Gange ad Myriandrum in ſinu Iſſico poſitam, ſunt ſtadia 41725; quæ ſumma ſic colligitur.

ΚΕΦ. δʹ.

ΜΗ͂κος δὲ τῆς οἰκουμένης ἀπὸ Γάγγου εἰς τὰ Γάδειρα σταδίων μυριάδων ϛʹ καὶ ηφμθʹ οὕτως. Ἀπὸ μὲν Γάγγου ποταμοῦ ἕως Μυριάνδρου τοῦ ἐν Ἰσσικῷ κόλπῳ σταδίων μυριάδων δʹ, καὶ ,αψκεʹ. οὕτως.

A Ἀπὸ

29 ponit 4500 paſſus, cum deberent ad auctoris calculum eſſe 7500, ut ex Chifletiano codice ad marginem ibi notatum. *Tennulius.*

Ἐλανίτου.] Ptolemæo eſt Ἐλανείτης κόλπος. *Tennulius.*

Περὶ μήκους καὶ πλάτους.] Titulum hunc non injuria capiti huic quarto præfixum Plinius docet, qui eundem libri ſui penultimo inſcripſit, & de Artemidoro ſe expreſſiſſe prodidit, quæ ibi totidem pœne verbis retulit, niſi quia ille milliaribus Romanis ſtadia Græcanica permutavit. *Tennulius.*

68549.] Stadia hæc ſunt millia paſſuum 8568⅝. Hinc tu mihi Plinium corrige, apud quem *octuagies quinquies centena ſeptuaginta octo M. ut Artemidoro autori placet.* Reſcribe *ſexaginta & octo M. Tennulius.*

Μυριάδων ,δʹ καὶ ,αψκεʹ.] Ita lege. Immanis error erat in MS. μυριάδων ϛʹ

Ἀπὸ Γάγγου ἐπ' ἐκβολὰς Ἰνδοῦ ποταμοῦ σταδίων μυρίων ͵ϛ'. Ἀπ' Ἰνδοῦ ἕως Κασπίων πυλῶν μυρίων ͵ετ', ἐπὶ τὸν Εὐφράτην σταδίων μυρίων ν', εἰς Μυρίανδρον σταδίων τοε'.

Ἀπὸ δὲ Μυριάνδρου ἐπὶ Γάδειρα σταδίων δισμυρίων ͵ϛωκ', οὕτως. Ἀπὸ Μυριάνδρου ἐπὶ Κλεῖδας Κύπρου στάδια ͵αυ', ἐπὶ Ἀκάμαντα τὸ ἀκρωτήριον στάδια ͵γτ', ἐπὶ δὲ Χελιδωνίας διὰ Παμφυλίου πελάγους στάδια ͵ατ'. εἰς Πάταρα στάδια ω'. ὡς εἰς Ρόδον στάδια ψ'. εἰς Ἀστυπάλαιαν διὰ Καρπαθίου στάδια ρμ'. ἐπὶ Ταίναρον στάδια ͵αυν'. ἐπὶ Πάχυνον Σικελίας στάδια Δ'. ἐπὶ Λιλύβαιον διὰ Λιβυκοῦ πελάγους στάδια ͵αφκ'. ἐπὶ δὲ Κάραλιν Σαρδοῦς διὰ Τυρσηνικοῦ πελάγους στάδια ͵βω'. ἐπὶ Γάδειρα ὑπερπλεύσαντι Γυμνησίας νήσους στάδια μύρια. Ἀπὸ Γαδείρων δὲ, διὰ ἱεροῦ ἀκρωτηρίου καὶ Ἀρτα-

A Gange ad Indi fluminis oſtia ſunt 16000 ſtadia: ab Indo ad portas Caſpias 15300, hinc ad Euphratem 10050; inde ad Myriandrum ſtadia 375.

Jam vero à Myriandro uſque Gades ſtadia 26820, hoc modo: à Myriandro ad Cypri Cleidas ſtadiis 1400: Inde ad promontorium Acamanta ſtadiis 3300. Hinc in Chelidonias per mare Pamphylium ſtadia 1300. Tum ad Patara 800. dein in Rhodum 700. ad Aſtypalæam per Carpathium ſtadiis 140, ad Tænarum ſtadiis 1450, ad Pachynum Siciliæ 4000, ad Lilybæum per mare Libycum ſtadia 1520. ad Caralin Sardiniæ per mare Tyrrhenicum ſtadia 2800; ad Gades præternaviganti inſulas Gymneſias 10000 ſtadiorum curſu. Ab Gadibus præter Sacrum pro-

καὶ & c. Nam 61725. ſtadia jam abirent in millia paſſuum Romana 7716. minimo minus; præ quibus Plinius non plura exhibet quam 5215, ita ut legerit non ϛ' ſed δ'. ſtadia inquam 41725: quod cum Geographia hodierna non male congruit. Sic igitur vertas licet, quando & ſequentes numeri huc invitant utcunque. *Tennulius.*

Σπίδου

promontorium & Artabrorum portum ſtadia 3932. Ita fiunt in univerſum 72477 ſtadia.

Ἀρτάβρων λιμένος, στάδιοι ͵γϡλβ´. ὁμοῦ γίγνονται μυριάδες ζ´ καὶ ͵βυοζ´.

Alia via. A Gange ad Euphratem amnem ſtadia 41350. Ab Euphrate ad Cappadocum Mazaca ſtadia 2550. A Mazacis vero per Phrygiam ſubmontanam & magnam Cariam uſque Epheſum 3320. Ita colliguntur à Gange Epheſum uſque ſtadia 47220. Ab Epheſo per Ægæum uſque Delum ſunt ſtadia 1600. Hinc ad Iſthmum ſunt 1700 omnino. Ab Iſthmo per ſinum Corinthiacum Patras ſtadia 720. Abinde Leucadem 700. hinc in Corcyram tantundem. uſque ad Acroceraunios montes ſtadia 1060. Inde Brunduſium 700. Unde terreſtri itinere Romam proficiſcenti reſtant 2880.

Καὶ ἄλλως. Ἀπὸ Γάγγου ἕως Εὐφράτου ποταμοῦ μυριάδων δ´ καὶ ͵ατν´. Ἀπ᾽ Εὐφράτου εἰς Μάζακα Καππαδόκων στάδια ͵βφν´. Ἀπὸ δὲ Μαζάκων διὰ Φρυγίας τῆς παρορείας καὶ μεγάλης Καρίας ἕως Ἐφέσου στάδιοι ͵γτκ´. Ὁμοῦ ἀπὸ Γάγγου εἰς Ἔφεσον σταδίων μυριάδων δ´ καὶ ͵ζσκ´. Ἀπὸ δὲ Ἐφέσου εἰς Δῆλον διὰ τοῦ Αἰγαίου στάδια ͵αχ´. ἐπ᾽ Ἰσθμὸν στάδια ͵αψ´. ἀπ᾽ Ἰσθμοῦ διὰ Κορινθίου κόλπου εἰς Πάτρας στάδια ψκ´. ἐπὶ Λευκάδα στάδια ψ´. ἐπὶ Κορκύραν στάδια ψ´. ἐπ᾽ Ἀκροκεραύνια ὄρη στάδια ͵αξ´. ἐπὶ Βρεντήσιον στάδια ψ´. Ἀπὸ Βρεντησίου πεζῇ ὁδεύοντι ἕως Ῥώμης στάδια ͵βωπ´.

Roma uſque ad Alpes & vicum Scingomagum, de ſub ipſis

Ἀπὸ Ῥώμης ἐπὶ τὰς Ἄλπεις ἕως Σκιγγομάγου κώμης ὑπὸ

Στάδιοι ͵γϡλβ´.] Lege ut eſt in MS. ͵ζτλβ´. 7332. *Tennulius.*

Ἐπὶ Ἀκροκεραύνια ὄρη στάδια ͵αξ´.] Ita omnino lege, quanquam in MS. ſit χξ´. Nam χ´ erat nota χιλιάδος. Nec jam ſtadia ſint 660. ſed planiſſime 1060. Sane Plinius intervallum hoc concipit in millia paſſuum centum triginta duo & quingentos, qui conficiunt ipſiſſima 1060. ſtadia. *Tennulius.*

Ἕως Σκιγγομάγου κώμης.] Ita lege, cum ſit prodigioſum mendum in MS. Ἕως τ᾽ μάρυ. Româ ducit nos Scingomagum vicum ad initium nempe conſcendendarum Alpium. Hodie *Suja* vocatur. Strabo. f. 179. Καὶ ἡ ἀπὸ Σκιγ-

 γομάγου

ὑπὸ ταῖς Ἄλπεσιν οὔσης στάδια δρνβ΄. Εἶτα διὰ Κελτικῆς ἕως πόλεως Ἰλλυγύρεως xxxxx.

Διὰ τῶν πανδοχείων ἕως Γαδείρων στάδια βχνα, καὶ διάπλους ἐπὶ Γάδειρα στάδια ξ΄. ὁμοῦ ἀπὸ Γάγγου εἰς Γάδειρα σταδίων μυριάδων ζ΄ καὶ αφξ.

Πλάτος δὲ τῆς οἰκουμένης ἀπὸ τῆς Αἰθιοπικῆς θαλάσσης ἐπὶ τὴν Μερόην σταδίων η. Ἀπὸ Μερόης εἰς Ἀλεξάνδρειαν σταδίων μυρίων α. Ἀπὸ δὲ Ἀλεξανδρείας ἐπὶ Τάναϊν μυρίων ηνς΄. Τὰ γὰρ ἄνω τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ταναΐδος ἀγνοεῖται εἰς Βορρᾶν. Οὕτως. Ἀπ' Ἀλεξανδρείας εἰς Λίνδον Ῥόδου στάδια δφ. Ἐπὶ τὸ Θοάντιον δεξιὸν παραπλέοντι Ῥόδον στάδια υ. Ἐπὶ Τῆλον στάδια φξ΄. Ἐπὶ Λακτῆρα τῆς Κώας στά-

ipſis Alpibus poſitum, ſtadia ſunt 4152. Unde per Galliam ad oppidum Illiberim numerantur x x x x x x x.

Hinc uſque Gades ſecundum manſiones 2651. in quam inſulam trajectus eſt ſtadiorum 60. Omnis ergo numerus ab Gange ad Gades conſurgit in 71560 ſtadia.

Latitudo terræ qua habitatur, ab Æthiopico oceano ad Meroën eſt ſtadiorum octo millium: inde Alexandriam undecim millium ſtadiorum: ab Alexandria vero in Tanain ſtadiorum octodecim millium quinquaginta ſex. Nam ulteriora oſtiis Tanais verſus ſeptentriones incomperta ſunt. Hoc proceſſu. Ab Alexandria ad Lindum Rhodi ſtadia 4500: Thoan-

γομάγου δὲ ἤδη Ἰταλία λέγεται). *Nam à Scingomago jam Italia dicitur.* Unde conſtat male apud Plinium legi ab alio *Cincomagum*, ab alio *Calcincomagum. Tennulius.*

Ἐπὶ τὴν Μερόην] Sic edidi, quum nihil aliud animadverterem in MS. exemplari, ut adeo ignorarem, unde tredecim aſteriſcos his interponi placuerit. Video quidem in verſione Latina ſuppleri *ad Æquatorem primum in ſtadia* 8000 *ac rurſum in Meroen.* Sed ea dixiſſe Agathemerum vix credo, & hinc tum ipſa illa Latina, tum aſteriſcos ejeci. *Gronovius,*

Μυρίων ηνς΄] Hanc ſummam univerſam quum mox exſequatur particulatim, certe illam ipſam parvis illis collectionibus non adæquat, quum illæ accedant ad novendecim millia trecenta triginta, hoc eſt μυρίων θτλ΄. Et certe vidi quoque in minutis illis varietatem aliquam. *Gronovius.*

Ἀρί-

Thoantium dexteram præternaviganti Rhodum ſtadia 400. Inde in Telum ſtadia 560. Hinc ad Lacterem Côæ 320 ſtadia. Ad ejuſdem inſulæ Drepanum ſtadia 100. Deinde ad Acritin inſulam ſtadia 230, moxque ad Corſias 100, & ad Samiorum Ampelon ſtadia 30. Abinde ad Ægæum Argenon per Ægæum mare ſtadia 800. Ad Erythræum Corycæum ſtadia 270, inde Phlium promontorium Chii ſtadia 50; ad Melanea promontorium Lesbi ſtadia 450. ad Sigrium Lesbi 500 ſtadia. Inde ad inſulam Tenedum ſtadia 450, à qua 100 ſunt ad Sigeum: Hinc 2500 ad os Ponti, tum Carambin 2800; mox ad os Mæotidis 2500, ac deinceps in Tanaim 2670.

ϛάδια τκ΄. Ἐπὶ Δρέπανον Κώας ϛάδια ρ΄. Ἐπ᾽ Ἀκρίτην νῆσον ϛάδια σλ΄. Ἐπὶ Κορσίας ρ΄. Ἐπὶ Σαμίων Ἄμπελον ϛάδια λ΄. Ἐπὶ τὸ Αἰγαῖον Ἄργενον διὰ τοῦ Αἰγαίου ϛάδια ω΄. Ἐπὶ τὸ Ἐρυθραῖον Κωρυκαῖον ϛάδια σο΄. Ἐπὶ Φλίον, ἄκρον Χίου, ϛάδια ν΄. Ἐπὶ Μελανέα, ἄκρον Λέσβου, ϛάδια υν΄. Ἐπὶ Σίγριον Λέσβου ϛάδια φ΄. Εἰς Τένεδον νῆσον ϛάδια υν΄. Εἰς Σίγειον ϛάδια ρ΄. Ἐπὶ ϛόμα Πόντου ϛάδια β,φ΄. Ἐπὶ Κάραμβιν ϛάδια β,ω΄. Ἐπὶ ϛόμα Μαιώτιδος ϛάδια β,φ΄. Ἐπὶ Τάναϊν ϛάδια β,χο΄.

Aliter etiam à Rhodo curſus hic intelligitur, in Gnidum numeratis ſtadiis 700. in Cô 200. Samum deinde 800. Abeſt hinc Chios ſtadia 750. Ultra hanc Mitylene 520. Sequitur Tenedos

Καὶ ἄλλως ἀπὸ Ῥόδου εἰς Κνίδον ϛάδια ψ΄. Εἰς Κῶ ϛάδια σ΄. Εἰς Σάμον ϛάδια ω΄. Εἰς Χίον ϛάδια ψν΄. Εἰς Μιτυλήνην ϛάδια φκ΄. Εἰς Τένεδον ϛά-

Δρέπανον.] Lege Δρέκανον. Ita vocatur teſte Strabone f. 657 promontorium Coæ, Δρέπανον autem eſt Siciliæ oppidum. *Tennulius.*

Ἀκρίτην νῆσον] Hoc nomine an fuerit, videant alii. In MS. vidi Ἀ᾽ρκί-την. *Gronovius.*

ϛάδια τν΄. Εἰς Σίγειον ρ΄. Ἐπὶ τὸ ϛόμα Πόντου β,φ΄. Ἐπὶ Κάραμβιν ϛάδια β,ω΄. Εἰς ϛόμα Μαιώτιδος β,φ΄. Ἐπὶ Τάναϊν ποταμὸν β,σ΄. Ὁμοῦ ἀπὸ Ἀλεξανδρείας ἕως Τανάιδος ϛαδίων μυρίων ηχή.

dos poſt ſtadia 350, mox Sigeum 100. Os Ponti abeſt inde ſtadiis 2500. & Carambis hinc poſt 2800 ſtadia. Jam ad os Mæotidis ſunt 2500, ac deinceps ad Tanaim fluvium 2200. Summa ſtadiorum ab Alexandria in Tanaim 18608.

Τῶν Νήσων ἀναμέτρησις.

ΚΕΦ. έ.

Λοιπὸν δὲ ἐροῦμεν τῶν καθ᾽ ἡμᾶς νήσων τὰς περιμέτρους, λαβόντες παρ᾽ Ἀρτεμιδώρου καὶ Μενίππου καὶ ἑτέρων ἀξιοπίστων.

Γάδειρα μῆκος ϛαδίων ρή. πλάτος ϛαδίων ιϛ΄. ὁ δὲ καθ᾽ Ἡρακλέους ϛήλας πορθμὸς ϛενότατός ἐϛι ϛαδίων π΄.

Ἐν δὲ τῷ Ἰβηρικῷ πελάγει νῆσοι, Πιτυοῦσα ἡ μείζων καὶ οἰκουμένη ϛαδίων τ΄ τὸ μῆκος, ἡ δὲ ἐλάττων ϛαδίων ρ΄. Τῶν δὲ Γυμνησίων, ἃς Καρχηδόνιοι Βαλιαρίας καλοῦσιν (οἱ γὰρ σφεν-

Inſularum dimenſio.

CAPUT V.

Reſtat, ut dicamus inſularum nobis affinium ambitus, prout accepimus ab Artemidoro,• Menippo & aliis claſſicis autoribus.

Gadium longitudo ſtadiorum 108, latitudo 16. Fretum ad columnas Herculis qua anguſtiſſimum eſt, patet 80 ſtadia.

Præterea in mari Hiſpanico inſulæ; Pityuſa major & habitata longa ſtadia 300; Minor 100. Gymneſiarum vero, quæ à Carthaginienſibus vocantur Baliariæ, quaſi dicerent funditorias

Βαλιάρεις.] Ptolomæo dicuntur Βαλλιαρίδες. *Tennulius.*

Βαλιαρίας] Ita repoſui ex MS. quum editum eſſet Βαλιάρεις, quod ſane eſt nugatorium, neque enim ut nomen inſulæ ab incolis aliter pronuncietur

torias (Nam funditores ſic Baliares appellantur) major longa eſt ſtadia 1200, lata 400. minor ſtadia 300.

Stœchades quia in directum jacent ſuo nomine indicantes ordinem, urbibus Maſſilienſium ſunt oppoſitæ: Harum tres ſunt majores; minores duæ proximæ ipſi Maſſiliæ.

Sardinia refert plantam pulli equini, in medio ſui cava, longa 2200 ſtadia.

Cyrnus, Latinis Corſica, adjacet Sardiniæ, vilior multo illa, brevior dimidio; in longitudinem patet ſtadia. . . . . . .

Ex Populonio Hetruriæ in Sardiniam & Corſicam vela dimittuntur trajectu ſtadiorum 2200.

Siciliæ ambitus ſecundum Timoſthenem eſt 4740 ſtadiorum, figura triangulari, cujus latera ſunt inæqualia; à Peloro pro-

σφενδονίται) οὕτω καλοῦνται οἱ Βαλιαρεῖς) ἡ μείζων μῆκος ἔχει ϛαδίων ασ, πλάτος ϛαδίων υ. ἡ ἐλάττων ϛαδίων τ.

Αἱ δὲ Στοιχάδες, αἱ Φερώνυμοι, ἑξῆς ἐπ᾽ εὐθείας κεῖνται περὶ τῶν Μασσαλιακῶν πόλεων, αἱ μὲν μείζους τρεῖς, δύο δὲ μικραὶ αὐτῆς ἐγγὺς Μασσαλίας.

Ἡ δὲ Σαρδὼ ἔχει σχῆμα ὡς πώλου ἴχνος, μεσόκοιλος, τὸ μῆκος Βσ.

Κῦρνος ἐγγὺς Σαρδοῦς, πολλῷ δὲ ἀγεννεστέρα, ἐλάττων ἢ ἥμισυ τῆς Σαρδοῦς, μῆκος ἔχει . . . . .

Ἀφετήριον δ᾽ εἰς Σαρδῶ καὶ Κύρνον Ποπουλώνιον τῆς Τυρσηνίας, τὸ δὲ δίαρμα ϛαδίων βσ.

Τῆς Σικελίας κατὰ Τιμοσθένην περίμετρος ϛαδίων δψμ, σχῆμα τρίγωνον σκαληνοειδές· δίαρμα δ᾽ ἔχει ἀπὸ Πελώρου ἄκρου

tur apud Carthaginienſes, poteſt efficere accentus, ſed ipſæ poſtremæ ſyllabæ. *Gronovius.*

Ὡς πώλου ἴχνος] Unde id hauſerit Agathemerus? Certe quum ita edant, ſciendum tamen eſt in MS. legi ὡς πόλος ἴχνος; unde fieri debet ποδὸς, pedis veſtigium; & ille quidem intelligendus hominis. Sic enim dixerunt. Plinius lib. III. *Sardiniam inſulam Timæus Sandaliotin appellavit ab effigie ſoleæ, Myrſilus Ichnuſam a ſimilitudine veſtigii. Gronovius.*

Unde

ἄκρου εἰς Ἰταλίαν σταδίων ια' πορθμὸν, πλευρὰ νήσου ἀπὸ Πελώρου εἰς Πάχυνον στάδια αλζ'. ἀπὸ Παχύνου εἰς Λιλύβαιον στάδια αχ'. κατὰ Τιμοσθένην ἀπὸ Λιλυβαίου εἰς Πελωριάδα στάδια αψ'. ἀπὸ Λιλυβαίου διάπλους εἰς Ἀσπίδα τῆς Λιβύης ἐγγὺς στάδια αχ'.

Κέρκινα νῆσος μῆκος ἔχει στάδια ο'. πλάτος δὲ ὅπου στενωτάτη στάδια μ'. ὑπέρκειται δὲ πόλεως ἠπειρωτικῆς Θήνης, ἡ κεῖται τῆς μικρᾶς Σύρτιδος ἐπὶ τῆς ἀρχῆς. Τῇ δὲ Κερκίνῃ παράκειται νῆσος Κερκινῖτις γεφύρᾳ ζευχθεῖσα, μῆκος στάδια μ'. πλάτος δὲ στάδια κε'.

Ἀπὸ Κερκίνης ἐπὶ νῆσον Μήνιγγα τὴν Λωτοφαγιτίδος ὁ διάπλους στάδια χ', ὅσον τῆς μικρᾶς Σύρτιδος λέγεται τὸ στόμα. Ἡ δὲ Μῆνιγξ μῆκος σταδίων χ', πλάτος σταδίων ρπ'. Με-

promontorio in Italiam trajectus habet undecim ſtadiorum fretum.: latus inſulæ à Peloro ad Pachynum ſtadiorum 1037. à Pachyno ad Lilybæum 1600. juxta Timoſthenem à Lilybæo in Peloriada ſtadia 1700. A Lilybæo in Clypeam trajectus patet ſtadia 1600.

Cercina inſula habet longitudinem ſtadiorum 70. & ubi anguſtiſſima eſt, latitudinem 40. Jacet è regione urbis in continente Thenæ, juxta initium Syrtis minoris: Adjacet vero Cercinæ Cercinitis inſula ponte conjuncta; longa ſtadia 40, & lata 25.

A Cercina in inſulam Meningem, Lotophagitidis regionis, trajectus ſtadiorum 600, quantum etiam Syrtis minoris oſtium dicitur. Meninx vero longa eſt ſtadia 600, lata 180: Circa hanc

Undecim ſtadiorum.] Plinius fretum inter Italiam & Siciliam duodecim ſtadiorum tradit. *Tennulius.*

A Pachyno ad Lilybæum 1600.] Hic cum Autore ſentit Plinius lib. III. cap. 8. Nam ſtatuit CC. millia paſſuum. *Tennulius.*

Θήνης.] Autoritate Plinii lib. V cap. 4 plurali numero *Thenarum* vertit. Θῆναι autem Samariæ inter urbes à Ptolemæo recenſetur: Strabo hanc Cercinæ urbem per ι ſcribit Θίναν. *Tennulius.*

Ἡ δὲ Μῆνιγξ.] Ut paſſim alibi, ſic in Agathemero etiam edi placuit, quum tamen in MS. legerim Μῆνιξ. *Gronovius.* αἱ

hanc magnæ reciprocationes contingunt.

Μεγάλαι δ' εἰσὶν περὶ αὐτὴν πλήῤῥοιαι.

Cephallenia inſula habet quatuor urbes, longitudinem ſtadiorum 400.

Κεφαλληνία νῆσος τετράπολις μῆκος σταδίων υ.

Sunt quoque in Adriatico mari inſulæ propter oram Illyrici, quarum inſigniores ſunt Iſſa, & Corcyra Nigra, Pharus dein & Melita, quarum dimenſiones non habeo compertas.

Εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τῷ Ἀδρίᾳ νῆσοι παρὰ τὴν Ἰλλυρίδα, ὧν ἐπισημότεραι Ἴσση, καὶ ἡ Μέλαινα Κορκύρα, καὶ Φάρος, καὶ Μελίτη, ὧν ἀγνοῶ τὰς περιμέτρους.

Peloponneſus, ſi connumeres etiam ejus ſinus, circumnavigatur ſtadiis 8627: quod ſi ſinus prætereas, ambitur ſtadiis 400. Longitudo ejus à Malea ad Ægium eſt ſtadiorum 1400, figura Platani folio ſimilis, magnis ſinibus conciſa; coarctatur tandem in Corinthium Iſthmum, latitudo 40 ſtadiorum. A ſinu Corinthio & Saronico in Scyllæum promontorium, ubi ſiniſtrorſum objacet Calauria inſula Neptuno ſacra. Hinc

Πελοπόννησος δὲ ὁ περίπλους καὶ τῶν κόλπων συμμετρουμένων στάδια ηχκζ΄. χωρὶς δὲ τοῦ κατακολπίσαι ὁ περίπλους στάδια δ. Μῆκος δὲ ἀπὸ Μαλέας ἕως Αἰγίου στάδια αυ΄. Ἔχει δὲ ὅμοιον σχῆμα φύλλῳ πλατάνου, κόλποις μεγάλοις τεμνομένη. Συνάγεται μὲν εἰς τὸν Κορίνθιον Ἰσθμὸν, πλάτος σταδίων μ΄. Ἀπὸ τοῦ Κορινθίου κόλπου καὶ Σαρωνικοῦ ἐπὶ τὸ Σκύλλαιον ἄκρον ἐξ εὐωνύμων, ἔνθα πρόκειται νῆσος Καλαυρία Ποσειδῶνος.

Ἐπισημότεραι] Quum ſic viderem exſtare in MS. libenter id adhibui, quia neſciebam tolerare vulgatum ἐπισημέστεραι. *Gronovius.*

Pharus.] Et Plinius lib. III. cap. 21. Inſulam Illyrii hoc nomine agnoſcit. *Tennulius.*

Ἀπὸ Μαλέας ἕως Αἰγαίου] Id vero Ægæum nihil eſt, nec in Peloponneſo hic dimenſionis terminus conſiderari poteſt. Egregie MS. liber habebat Αἰγίου. Intelligitur enim Ægium Achaiæ urbs notiſſima, quam reſtitui. *Gronov.*

δῶνος ἱερά. Εἶτα ὁ Ἑρμιονικὸς κόλπος. Ἑξῆς δὲ ὁ Ἀργολικὸς κόλπος μέχρι Μαλέας ἄκρου, ὃ πολὺ περιπέπλωκεν εἰς πέλαγος. Ἑξῆς δὲ μετὰ Μαλέαν Λακωνικὸς κόλπος ἕως Ταινάρου ἐκ δεξιῶν, ὃς περιορίζει ἐξ εὐωνύμων τὸν Μεσσηνιακὸν κόλπον, οὗ ἐκ δεξιῶν Ἀκρίτας ἄκρα.

Εἶτα περιπέπλωκεν ἄκρον Ἰχθὺς, καθ' ὃν κεῖται Ζάκυνθος, καὶ ἕτερον ὁ Χελωνάτας. Τελευταῖον δὲ ἄκρον Ἄραξος ἀντιπρόσωπον Ἀκαρνανίᾳ. μεθ' ὃν ὁ Κορινθιακὸς ἀναχεῖται κόλπος, ζ' σταδίων συγκλειόμενος στόματι κατὰ τὸ Ῥιανὸν ἄκρον, ὅ ἐστι τῆς Πελοποννήσου, τὸ δὲ Ἀντίῤῥιον Λοκρίδος.

Ἀπὸ Ταινάρου ἐπὶ Φυκοῦντα Λιβύης τὸ δίαρμα στάδια Γ.

Αἴγινα νῆσος περιμήκης στάδια ρξ' ἐξ ἐναντίας κεῖται τῆς Ἀττικῆς. Σαλαμὶς μῆκος στάδια ο'. Ἡ Κέως ρκ'. Τῶν δὲ Κυκλάδων κρατίστη ἐστὶν ἡ Νάξος, διὸ μικρὰ λέγεται Σικελία.

Hinc ſequitur ſinus Hermionicus. Inde ſinus Argolicus uſque ad promontorium Maleam, quod longe in mare procurrit. Dein poſt Maleam jacet dextrorſum ſinus Laconicus uſque ad Tænarum, qui à ſiniſtra terminat ſinum Meſſeniacum, cujus à dextra Acritas promontorium.

Poſtea prominet promontorium Ichthys (juxta quod Zacynthus objacet) & alterum Chelonatas: poſtremum vero promuntorium eſt Araxus, ſitum ex adverſo Acarnaniæ. Inde ſinus Corinthiacus diffunditur concluſus oſtio ſeptem ſtadiorum, inter Rhium Peloponneſi & Antirrhium Locridis promontoria.

A Tænaro in Phycuntem Africæ trajicitur 3000 ſtadiis.

Inſula Ægina exadverſum Atticam ſita, oblonga eſt ſtadia 160. Salamis longa 70 ſtadia. Ceus 120. Inter Cycladas inſulas optima eſt Naxus, quare vocatur minor Sicilia: ad

Ἑρμιονικός.] Sic legi jubent & natura loci & autoritas Melæ ac Strabonis: in MS. pro Ἑρμιονικὸς erat Ἀργολικός, & vice verſa. *Tennulius.*

Τορίκωτον.] Nomen ignoratum omnibus reliquis Geographis. *Tennulius.*

Τορίανον] Id quidem ſane nihili eſt; ſed & in facili eſt inde corrigere τὸ Ῥιανὸν ἄκρον. Sed quum obſervarem in ſcripto libro τὸ Ῥίον, merito id præfero, etſi in ipſum contextum non invexerim. *Gronovius.*

Μῆκος

ad dextram Sporades ſunt.

Euboea ponte Bœotiæ jungitur; prætexitur Bœotiæ, Phocidi, Locris, & altera ſui parte aliquantum ipſi etiam Atticæ. Eſt enim longa, ideoque Macris appellata fuit, longitudine 1700 ſtadiorum.

At vero Creta circa Maleam Peloponneſo adiacet; ſuo ambitu ſtadia implet 4100, longitudine 2300. Nam plurimum in longitudinem patet. Cythera inter Cretam & oram Laconicam media.

Cyprus habet figuram ſimilem tergori bovis, & circumnavigatur ſtadiis 3420, longa eſt 1300. Ab Papho flante Borea trajicitur Alexandriam ſpatio ſtadiorum 3800.

Inſula Rhodus circuitur ſtadiis 1300. Cos 550 cingitur. Samos ſuum ambitum 630 definit. Icaria longa eſt & confragoſa, longitudine 300. Chius in circuitu continet 660, Lesbus 1100 ipſa ſtadia.

Sum-

λία. Ἐκ δεξιῶν δ' αἱ Σποράδες.

Ἡ δ' Εὔβοια γεφύρα πρὸς τὴν Βοιωτίαν ἔζευκται, παρατείνει δὲ Βοιωτίδα, Φωκίδα, Λοκρούς, ἐκ δὲ θατέρου ἐπὶ πόσον καὶ τῇ Ἀττικῇ. Ἔστι γὰρ μακρά, διὸ Μάκρις ὠνομάσθη, μῆκος σταδίων αψ'.

Ἡ δὲ Κρήτη κατὰ Μαλέαν πλησιάζει Πελοποννήσῳ· περίμετρος δ' αὐτῆς σταδίων δρ'. μῆκος βτ'. κατὰ πολὺ γὰρ μεμήκυνται. Κύθηρα μέσον Κρήτης καὶ Λακωνικῆς.

Κύπρος βύρσῃ τὸ σχῆμα ὁμοία, περίπλους στάδια γυκ', μῆκος δ' ατ'. Ἀπὸ Πάφου εἰς Ἀλεξάνδρειαν δίαρμα Βορέου σταδίων γω.

Ῥόδου περίμετρος στάδια ατ'. Κῶ περίμετρος στάδια φν'· Σάμου στάδια χλ'. Ἰκαρία δ' ἐστὶ μακρὰ τραχεῖα μῆκος σταδίων τ'. Χίου περίμετρος στάδια χξ'. Λέσβου περίμετρος αρ'.

Διά-

Μῆκος.] Hic ſignificat περίμετρον, non longitudinem. Nam cum Icaria ſit minor Samo, cujus circuitus dicitur 630. ſtadiis, abſurdum foret Icariam ſtatui longam 330.ſtadiis. *Tennulius.*

Διάγνωσις ἐν ἐπιτομῇ τῆς ἐν τῇ σφαίρᾳ Γεωγραφίας.

ΚΕΦ. ϛʹ.

Τοῦ τεχνικοῦ Πτολεμαίου διεξιόντος, ὅσα τῇ γεωγραφίᾳ σαφεστάτως διέξετο, οὐχ ἁπλῶς, οὐδ᾽ (ὡς ἄν τις εἴποι) ἐξ οἰκείας γνώμης ἢ δόξης, ἀλλὰ ταῖς τῶν παλαιοτέρων καὶ οὕτω ἐπακολουθῶν παραδόσεσι, καὶ τὰ μὲν τὰ δόξαντα ἀληθῆ εἶναι (ὡς καὶ αὐτὰ τὰ πράγματα ὑποβάλλουσιν) ἐπιβεβαιῶν. Τῶν δὲ τὰ τῇ αἰσθήσει ὡς ψευδῆ ἀπολελεγμένα, ἐπιστημονικῶς διορθούμενοι, δεῖν προσεπενοήσαμεν καὶ αὐτοὶ, τὴν τοῦ παντὸς ὡς ἐγχειριδίῳ συνελεῖν πραγματείαν, ὡς ἂν ἐπὶ μνήμης ἔχῃς, ὦ Φίλων ἄριστε, ὅσα καὶ διὰ ζώσης φωνῆς παρ᾽ ἡμῶν ἀκήκοας.

Δέον τοίνυν εἰδέναι σε, ὡς ἡ οἰκουμένη πᾶσα πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ὅλης γῆς ἀναλογιζομένη τὸ τέταρτον ταύτης εὑρίσκεται

Summaria ratio Geographia in ſphara intelligenda.

CAPUT VI.

Poſtquam Ptolomæus geographiæ artifex eam dilucide admodum expoſuit, neque verò perfunctorie, aut (quod quiſpiam forte opinetur) ex privata ſua notitia aut opinione: enimvero & ipſe priſcorum traditiones ſecutus, & quicquid illorum veroſimile, quod res ipſæ demonſtrant, comprobans: Nos vero quæ ſenſus experimento tanquam falſa damnantur, ex artis præſcripto corrigentes, cogitavimus univerſi negotii diſquiſitionem velut in pugillum eſſe contrahendam, ut, OPTIME PHILO, in memoriam revoceris eorum quæ viva voce à nobis accepiſti.

Scire igitur debes, habitabilem orbis portionem menſuratam ad magnitudinem totius terræ reperiri quadrantem ejus. Quo-

Τεχνικοῦ.] Ita Ptolemæum infra cap. 8. vocat. *Tennulius.*

Μιση-

Quoniam enim accepimus Terram eſſe globoſam, ejuſque ambitum eſſe graduum 360; eorum quidem 180 gradus attribuimus adſpectabili ejus parti, reliquos 180 damus parti non apparenti. Hoc vero intelligemus per quatuor habitabilis plagas, nimirum Borealem, & Auſtralem, & Occidentalem, & Orientalem.

Deinde ductâ lineâ ab occidente in orientem, qua dividamus totam habitabilem, ſeparetur ſeptentrio ab auſtro. Illa linea appellator Æquinoctialis, quod ſub illa noctes ſemper æquentur diebus; quodque quoties in ea ſol oritur, æquinoctium faciat per orbem univerſum.

Rurſum in circulum, ſeparatim & ad rectos angulos Æquinoctiali, dividentes orbem, dignoſcemus, quidnam ſit in eo occidentale, quidnam poli orientale. Vocetur autem hæc linea Meridiana, quandoquidem ſol quotidie, ubi in eo conſtituitur, facit meridiem. Sed operæ pretium videtur, utrumque figuris deformare, quo iſta facilius mente conſequaris.

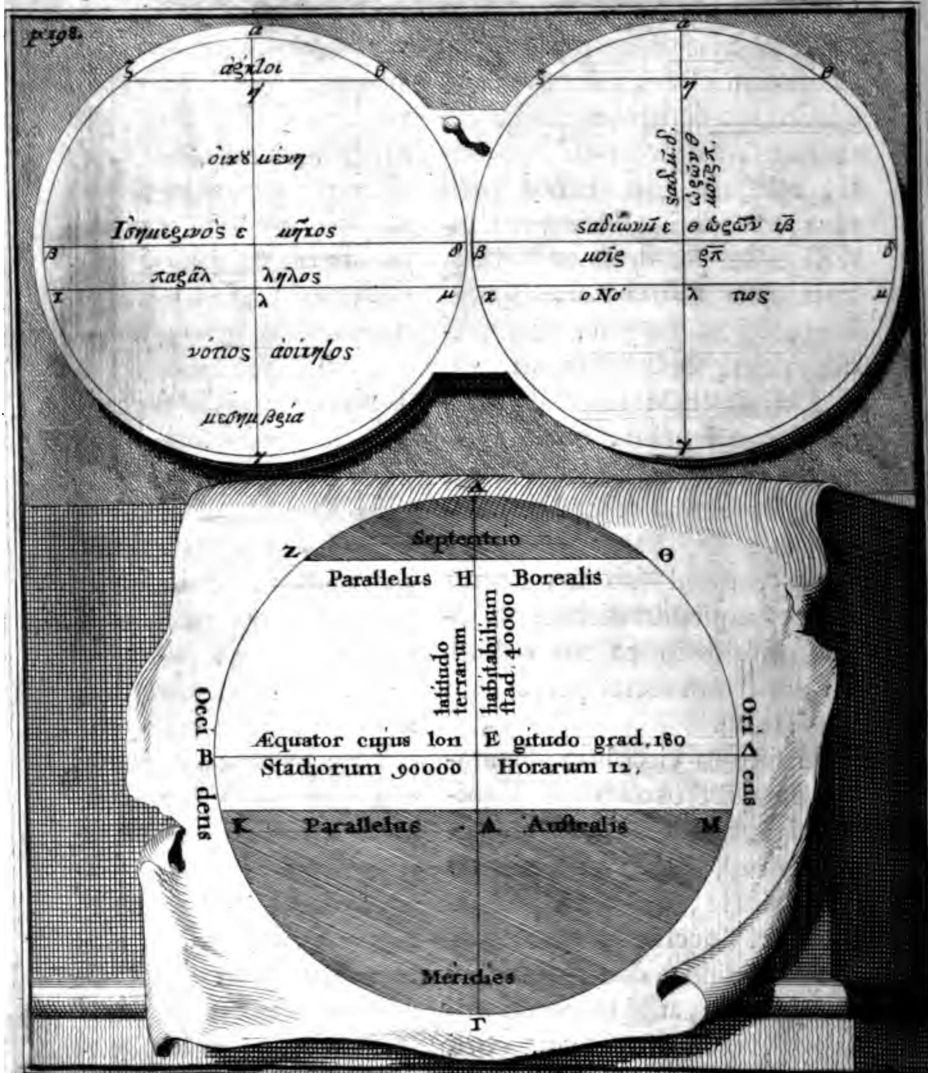
ται. Ἐπειδὴ γὰρ σφαιροειδῆ ταύτην παρελάβομεν εἶναι, καὶ περίμετρον ἔχειν μοιρῶν τξʹ, τὰς μὲν ρπʹ κατὰ τὸ φαινόμενον μέρος τῆς γῆς ὑποθώμεθα, τὰς δὲ ἑτέρας ρπʹ τῷ μὴ φαινομένῳ δῶμεν. Τοῦτο δὲ ποιήσωμεν ἐπὶ τοῖς τέσσαρσι τῆς οἰκουμένης μέρεσι, Βορείῳ λέγω καὶ Νοτίῳ καὶ Ἑσπερίῳ καὶ Ἑῴῳ.

Εἶτα γραμμῇ διελόντες τὴν ὅλην οἰκουμένην ἀπὸ δύσεως μέχρι ἀνατολῶν, ἀφορίσωμεν τὸ Βορρᾶν ἀπὸ τοῦ Νότου. Καλεῖτο δὲ ἂν ἡ γραμμὴ Ἰσημερινὸς, ὡς ἐπὶ ταύτῃ ἀεὶ Ἰσημερίας γινομένης, καὶ ὡς ἐπειδὰν ἐν ταύτῃ τὴν ἀνατολὴν ποιεῖται ὁ ἥλιος, ἰσημερίας κατὰ πᾶσαν γινομένης τὴν γῆν.

Ἔπειτα κύκλῳ, δίχα τε καὶ πρὸς ὀρθὰς τῷ Ἰσημερινῷ, διελόντες τὴν οἰκουμένην, ἐκ τούτου τὸ δυσμικώτερον καὶ ἀνατολικώτερον τοῦ πόλου νοήσωμεν. Λέγοιτο δὲ ἂν ἡ γραμμὴ αὕτη Μεσημβρινὸς, ἐπειδὴ ἐν ταύτῃ γινόμενος καθ' ἑκάστην ὁ ἥλιος τὴν μεσημβρίαν ἀποτελεῖ. Ἀμφότερα δέ μοι δοκεῖ καλὸν, ἂν ὑποτυπῶ σχήμασιν, ὡς ἂν εὐληπτότερα σοι γένοιτο.

Eſto Ἔστω

Μεσημβρινός.] Subintelligitur κύκλος, non γραμμή. Tennulius.

μ. θ'.] Eſt μυριάδες θ'. Cum ex hac figura 180. gradus conficiant ſtadia 90000, reſpondebit unus quingentis ſtadiis. Quid facies Agathemere lib. II. cap. I. Plinio, & eum ſequentibus, qui ſemicirculo aſſcribunt 126000. ſtadia & uni gradui 700? Oedipus exſpectandus, qui hanc quæſtionem expediat, vel Alexander qui nodum Gordii ſolvat *Tennulius*.

Eſto igitur apparens telluris Hemiſphærium, in quo deſcribatur quicquid habitatur, A B Γ Δ. Sit autem circulus Æquinoctialis B E Δ & huic parallelus Borealis Z. H. Θ. terminans cognitam terræ latitudinem: Auſtralis autem parallelus K. Λ. M. etiam ipſe, quæcunque ejus cognita eſt latitudo, definiens.

Eſt igitur latitudinis dimenſio per meridianam ſtadiorum 40000, à Septentrione in Auſtrum ſcil. quantum ſeu cognoſcitur ſeu incolitur. Item longitudinis dimenſio ſive quantum ab occidente in orientem cognoſcitur aut habitatur, definitur in Æquinoctiali B E Δ ſtadiorum eſſe 90000, horarum 12.

Namque diſtantia ſecundum ſolis curſum, ut didiciſti, id eſt, ſpatium ab B ad Δ; Sic etiam incognitum prorſus & inhabitabile in ſegmento Boreali, quicquid eſt ab H ad A, deinde in auſtrali quicquid eſt à Λ in Γ. ita ut ſolum ſit cognitum, quicquid eſt reliqui ab H ad ſegmentum Λ. Vocatur autem Latitudo, ſicut dictum eſt,

Ἔστω τὸ φαινόμενον τῆς γῆς Ἡμισφαίριον, ἐν ᾧ ἡ οἰκουμένη καταγράφεται, τὸ α.β.γ.δ. Ἰσημερινὸς δὲ κύκλος ὁ β. ε. δ. Βόρειος δὲ παράλληλος, ἀφορίζων τὸ ἐγνωσμένον τῆς γῆς πλάτος, ὁ ζ. Η. Θ. Νότιος δὲ παράλληλος, ὁ ἀφορίζων καὶ αὐτὸς τὸ ἐγνωσμένον αὐτῆς πλάτος ὁ Κ. Λ. Μ.

Ἔστιν οὖν ὁ τοῦ πλάτους σταδιασμὸς διὰ τοῦ μεσημβρινοῦ μυριάδων δ΄. τὸ ἀπὸ Βορρᾶ ἐπὶ Νότον δηλονότι, ὅσον ἐγνωσμένον τε καὶ οἰκούμενον. Ὁ δὲ τοῦ μήκους σταδιασμὸς, ἤτοι τὸ ἀπὸ δυσμῶν ἕως ἀνατολῶν ἐγνωσμένον, ὃ καὶ οἰκούμενον, θ΄ μυριάδων σταδίων εἶναι λέγεται ἐπὶ Ἰσημερινοῦ, ὡρῶν δὲ ιβ΄.

Διάστημα γὰρ κατὰ τὸν ἡλιακὸν δρόμον, ὡς ἔμαθες, τουτέστι τὸ ἀπὸ τοῦ β΄ ἐπὶ τὸ δ΄. Τὸ μέν τοι ἀπὸ τοῦ η ἐπὶ τὸ α ἐν τῷ Βορείῳ τμήματι, καὶ ἀπὸ τοῦ λ΄ ἐπὶ τὸ γ΄ ἐν τῷ νοτίῳ ἄγνωστον πάντη καὶ ἀοίκητον. Ἐγνωσμένον δὲ μόνον τὸ ἀπὸ τοῦ Η΄ ἐπὶ τὸ Λ΄ τμῆμα. Λέγεται δὲ πλάτος, ὡς

ὡς εἴρηται, ἢ ἡ. λ΄. ἤδε β. δ. μῆκος.

Ἔστιν οὖν τὸ μὲν μῆκος (ὡς ἔφημεν) μοιρῶν μὲν ρπ΄, σταδίων δὲ μυριάδων θ΄, ὡρῶν δὲ ιβ΄. Τὸ δὲ πλάτος μοιρῶν μὲν οθ΄ γ΄ ιβ΄, ἢ ὅλων π΄. σταδίων δὲ μυριάδων δ, ὡρῶν δὲ θ, μὴ κατὰ πλάγια δέ, καθόλου ἐπὶ μὲν τοῦ μήκους ρπ΄ μοιρῶν ὄντος ιβ΄ ὡρῶν ἀκόλουθον εἶναι διάστημα. ἐπὶ δὲ τοῦ πλάτους π΄ μόνον ὄντος μοιρῶν, θ΄ ὡρῶν ἔχειν ἀνάβασιν, Ὀκτὼ μὲν ἀπὸ τοῦ Ἰσημερινοῦ πρὸς Βορρᾶν· μιᾶς δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰσημερινοῦ πρὸς Νότον. οὐ γὰρ αὐτὸς λόγος ἐπ᾽ ἀμφοτέρους ἐστίν· ἀλλ᾽ ἐπὶ μὲν τοῦ Ἰσημερινοῦ ὁ δρόμος ἐστὶν (ὡς ἔφημεν) τοῦ ἡλίου, καὶ ἐπειδὴ τὸ νυχθήμερον κδ ὧραί εἰσι, διέρχεται δὲ ὁ ἥλιος τὸν Ζωδιακὸν κύκλον, καὶ φαίνεται πρωῒ μὲν εἰς τὴν ἀνατολὴν κατὰ τὸν ὁρίζοντα, ἑσπέρας δὲ εἰς δυσμὰς κατὰ τὸν ὁρίζοντα, καὶ νυχθήμερον ἀποτελεῖ, τὸ ἥμισυ ἀρχ-

καὶ

eſt, ſpatium inter H & Λ, Longitudo B Δ.

Eſt ergo Longitudo, ut diximus, graduum 180, ſtadiorum vero 90000, horarum autem 12. At Latitudo graduum 79 & 25 minutorum, aut ſummum graduum 80, ſtadiorum vero 40000, & horarum 9; ſed non per obliqua hæc latera, ſicut in Longitudine duodecim horarum intervallum per gradus 180 diviſum proportionaliter procedit. Latitudo autem cum ſit tantum 80 graduum, noctium dierumque incrementa in 9 horas alternantia ſentit, quarum octo verſus Borealem partem ab Æquinoctiali conſurgunt, una reliqua ab Æquinoctiali verſus Auſtrum. Non enim eadem in utriſque eſt ratio, ſi quidem (ut dicebamus) ſol currit ſecundum Æquinoctialem, abſolvitque diem 24 horis: tranſit autem ſigniferum circulum, & apparet mane quidem in ortu juxta horizontem, veſperi ad occaſum juxta eundem horizontem, diemque ac noctem conſummat. Semis igitur &

maxi-

maxime medium terræ 12 horarum intervallum obtinet.

At vero in Boreali adſcenſu ſciendum tibi eſt, ſolem ſub terra exiſtentem, ſiquidem Æquinoctialem circulum occupaverit, ubique terrarum uno & eodem horizonte videri oriri atque pari modo occidere, & inde æquinoctium eſt una ſola die; ſimul autem vel in Septentrionem vel in Auſtrum receſſerit, advehere quoque incipit dierum incrementa in illam mundi partem, in cujus latere circumvagatur.

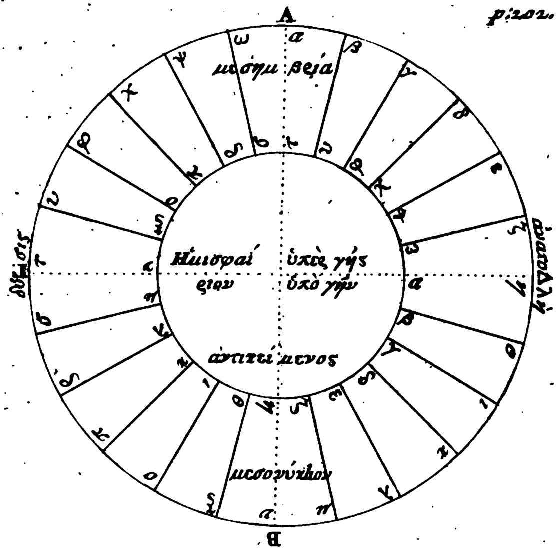
Conſilium mihi eſt, tibi id quoque appoſita figura exhibere, ut ita habeas accuratam iſtorum notitiam. Quoniam enim fieri nequit, ut ſphæricam figuram aliter quam ſi globum habeas comprehendas, methodum aliquam diſpoſuimus, qua etiam in plano globoſi ratio percipiatur.

καὶ μεσαίτατον τῆς γῆς ιβ ὡρῶν ἔχει διάστημα.

Ἐπὶ δὲ τῆς πρὸς Βορρᾶν ἀναβάσεως τοῦτό σε εἰδέναι χρὴ, ὡς ὁ ἥλιος ὑπὸ γῆν ὤν, ὅτι μὲν κατὰ τὴν Ἰσημερίαν ἐστὶ, πανταχόθεν ἐνὶ ὁρίζοντι φαίνεται ἀνατέλλων καὶ δύνων ὁμοίως, κἀντεῦθεν Ἰσημερία ἐστὶν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ μόνῃ· ὅτε δὲ τῆς πρὸς Βορρᾶν ἢ πρὸς Νότον ἀπάρξεται, τότε δὴ καὶ ἡμέρα αὔξειν ἀπάρχεται τῷ μέρει, δηλονότι ᾧ ὁ ἥλιος περιέρχεται.

Ἔδοξε δέ μοι καὶ τοῦτο διὰ σχήματος ὑποδεῖξαί σοι, ὡς ἂν ἔχῃς ἀκριβῆ τὴν περὶ τούτων εἴδησιν. ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἔστι δυνατὸν, τὸ σφαιροειδὲς εἰ μὴ σφαῖραν ἔχειν κατανοῆσαι, μέθοδόν τινα διεθέμεθα, πῶς δεῖ ἐν ἐπιπέδῳ τὴν τοῦ σφαιροειδοῦς καταλαβεῖν πραγματείαν.

p. 202.

Ἔστω τοίνυν κύκλος ὁ ἐκτὸς νοούμενος οὐράνιος, ὁ δ' ἐντὸς τῆς γῆς σχῆμα. Ἔστω σοι δ' ἕως ἐν ὑποδείγματι ὁ διὰ κοκκίνου εἰς τέσσαρα μερισμὸς, Δύσις μὲν Γ'. τ'. καὶ Ἀνατολὴ η. Δ'. Μεσημβρία Α'. α. καὶ Μεσονύκτιον Β'. ν', τοῦ Ἰσημερινοῦ τὰ ὑπὲρ γῆν καὶ ὑπὸ γῆν μέρη.

x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x

Χρὴ

Sit igitur circulus extimus, quem cœleſtem intelligimus, intra quem qui ductus eſt, referat imaginem terræ. Ponatur etiam, ut in exemplo, diviſio in quatuor partes per coccineum ductum occidens quidem Γ τ, & ortus η Δ, meridies A α. media nox B ν, Æquinoctialis circuli plagæ ſuper terram vel infra.

Dividatur vero etiam uterque circulus, lineis ex communi centro æqualia ſegmenta definientibus, in 24 partes æquales inter ſe, totidem literis Alphabeti utrinque adnotatis.

tis. Hiſque ita diſpoſitis intelligatur Solem noctidui revolutione moveri ex *α* in *β* & *γ* & *δ*, ac ſic deinceps.

Dico, ſiquidem ſupra terras incedat Sol per A *α*, quod eſt medium Cæli, tunc futurum ut immineat vertici habitantium in *τ*, atque illic meridiem faciat, quam ſecundum eam vocare liceat lineam horæ ſextæ, deſignatam literis A *α* *τ*. Habitantibus vero ſub æquali linea Δ H *α*. conſpici continget mane orientem attollentemque ſe ex horizonte Solem, ubi hora jam inchoatur diei prima, quam ex æquo repræſentat illic linea H *α*.

Eodem momento temporis exiſtentibus ſub æquali linea Γ *τ* *ν*, conſtitutis inquam in *ν*, jam incipit veſpera, cum meridies eſt quam maxime habitantibus in *τ*, ſicut dictum eſt.

Conſequenter vero & illud liquet ex elementis Geometricis, Sol ſimul ac pervenit in *β* ex *α* adhuc quidem conſtitutus in ſuperiore hemiſphærio, tunc ſub terra in hemiſphærio altero habitantibus ad B ſub linea *θ* *β*, ſci-

Χρὴ τοίνυν εἰδέναι, ὡς ὅταν ὑπὲρ γῆν μέν ἐστιν ὁ ἥλιος, εἰ μὲν κατὰ τὸ μέσον πως τοῦ οὐρανοῦ κατὰ τὸ Αα´ x x x x
x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x Τῇ μὲν
ΗΔ´ ἴσῃ γραμμῇ x x x
x x x x x x x
x x x x x x x
Κατὰ τὴν τῶν πρώτην ἀπάρχεται εἶναι ὥραν, ὡς ἡ α δηλοῖ.

Τῇ δὲ Γ τ ἴσῃ γραμμῇ ἑσπέραν ἀπάρχεται, ~~ὡς ἡ ν.~~

Καὶ τὸ ἑξῆς δὲ δῆλόν ἐστιν ἐντεῦθεν ἐκ τῶν στοιχείων, ὡς ὅταν μὲν εἰς τὸ β γένηται ὁ ἥλιος ὑπὲρ γῆν, εἰς μὲν τὴν θ β ἴσην γραμμὴν ὑπὸ γῆν πρώτη ἀπάρχεται ὥρα. τῇ δὲ Η Δ α γίνεται δωδεκάτη ὥρα.

ſcilicet horam inchoari primam, quo tempore jam ſecunda hora ſub linea ΔΗα.

Ὅταν δ' εἰς τὸ Γ γίνηται ὁ ἥλιος ὑπὲρ γῆν, τῇ μὲν ι Γ ἴσῃ γραμμῇ ὑπὸ γῆν ἴσῃ ἀπάρχεται ὥρα. τῇ δὲ Δ Η α ὑπὲρ γῆν τρίτη ὥρα ἀπάρχεται.

At ubi jam Sol tertium attigerit punctum, nempe γ, quod eſt adhuc ſuprà hemiſphærium noſtrum; tunc quidem habitantibus in γ ſub linea æquali, ſcilicet ι γ ſub hemiſphærium noſtrum depreſsâ prima hora incipit, cum habitantibus ſub ΔΗα, noſtri adhuc hemiſphærii parte, tertia quam maxime hora labitur.

Τοῦτο δεῖ νοεῖν, ἐπὶ πάντα τὸν κύκλον ἔς τε ὑπεργείου καὶ ὑπογείου μέρους, καὶ μήτινα ἔχειν ἀμφιβολίαν.

Atque hæc ad hunc modum deinceps intelligenda ſunt per univerſum orbis ambitum, tam in partibus quæ ſupra noſtrum ſunt hemiſphærium, quam infra illud jacent, neque ullatenus ſuper his hæſitandum.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν Ἰσημερίαν ἡλιακοῦ δρόμου συντετάχαμεν· ὡς μὲν ἐμοὶ δοκεῖ καὶ σφόδρα ἁρμοδίως. Οὐκ οἶδα δὲ εἰ καὶ τοῖς πᾶσι τοῦτο δοκεῖ.

Et hæc quidem ſic deſcripſimus, Sole circulum Æquinoctialem obtinente, quantum mihi quidem videtur ſatis commode; an autem perinde ad aliorum quoque omnium captum apposite, id vero illorum eſto judicium.

Πλὴν ἴστω πᾶς τῶν ἀνατρέπειν ἐπιχειρούντων, ὡς οὐχ ὑπειληφότες ταῦτα γεγράφα-

Cæterum hoc unum habeto, quiſquis evertere conaris, me iſta conſcripſiſſe, nulla opina-

natione privata inductum, ſed perſuaderi mihi me paſſum, ut præſtantiſſimorum autorum doctrinis pridem laborioſiſſime elucubratis variiſque commentationibus accederem.

De diei differentiis.

CAPUT. VII.

UT vero etiam diſputemus de diei differentiis, quatenus hic ſcilicet ſub plaga Æquinoctialis circuli eſt horarum 12; ſub circulo autem qui per Thulen ducitur, dies eſt horarum 20: quomodo etiam hoc fiat, tibi pro virili noſtra expediemus.

Hoc autem modo exponemus: Exhibebimus iterum hîc ſchema, quod mundi figuram qualem qualem referat, nimirum circulum extimum coeleſtem, & intra hunc alterum terreſtrem incluſum, ut ſupra fecimus. Aliter enim, ut monuimus, difficillimum eſt in plano ſphæricam figuram comprehendere, ut revera ſe habet: Sed tamen ingenio præditis facile erit rem vel ſic percipere mente, ſi illam figuris & elementis accurate adhibuerint.

De-

φαμεν, ἀλλὰ ταῖς τῶν σοφῶν πειθόμενοι παραδόσεσιν, οἳ καὶ περὶ τούτων καὶ περὶ πολλῶν ἑτέρων φιλοπονώτερον ἐξηγήσαντο.

Περὶ τῶν τῆς ἡμέρας διαφορῶν.

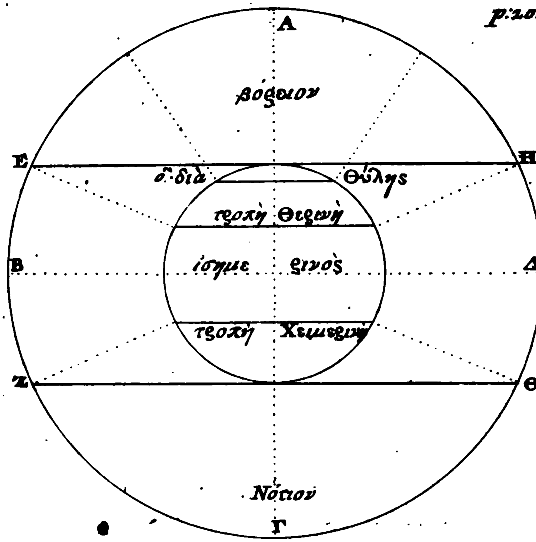
ΚΕΦ. ζ.

ΠΕρὶ δὲ τῶν τῆς ἡμέρας διαφορῶν, καθότι ἐπὶ μὲν τοῦ κατὰ τὸν Ἰσημερινὸν τμήματός ἐστιν ὡρῶν ιβ· ἐπὶ δὲ τοῦ κατὰ τὴν διὰ Θούλης ὡρῶν κ, καὶ τοῦτό σοι, καθόσον ἐστὶν ἡμῖν δυνατὸν, ἐροῦμεν.

Ἔστιν οὖν ἰδεῖν οὕτως. Ὑποτυπώσαμεν ἐνταῦθα πάλιν ..... Δύσληπτον μὲν γάρ ἐστιν (ὡς καὶ ἀνωτέρω εἰρήκαμεν) ἐν ἐπιπέδῳ τὴν τοῦ σφαιροειδοῦς καταλαβεῖν ὡς ἔνι θεωρίαν. πλὴν τοῖς νοῦν ἔχουσιν εὐκόλως ἂν καὶ διὰ τοῦτο καταληπτὴ γενήσεται, μόνον εἰ τοῖς σχήμασι καὶ στοιχείοις μετ' ἀκριβείας προσέχωσι.

Πάν

p.206.

Πάλιν οὖν ἔσω κύκλος οὐράνιος ὁ Α Β Γ Δ. γῆς δὲ ὁ ἐντός, πλάτος δὲ τοῦ ζωδιακοῦ τοῦ Ε Ζ. καὶ Η Θ. πάλιν τετάσθω ἡ Α Γ βόρειον καὶ νότιον, ἡ δὲ Β Δ δυτικὸν καὶ ἀνατολικόν, ὡσαύτως καὶ ἡ μὲν Ε Η θερινὸς τροπικός, ἡ δὲ Ζ Θ χειμερινός.

Denuo igitur ponatur circulus cæleſtis Α Β Γ Δ, & ſit terreſtris globi effigies ejus internus circulus. Sit vero latitudo Zodiaci ſeu Zonæ, quam vocant Torridam, ſpatium inter duos tropicos æſtivum & hibernum determinatum literis Ε Ζ & Η Θ. Præterea vero ſumantur ad partes Α & Γ plagæ ſuppolares, Borealis ad Α, Auſtralis ad Γ: Item ad Β Δ intelligantur partes mundi occiduæ & orientales; quemadmodum etiam ab Ε ad Η ducta circuli

Ὑπα- de-

delineatio habeatur pro æſtivo Tropico, à Z autem ad Θ ſit Tropicus hibernus.

Ponamus ergo Solem vel aſſurgere verſus æſtivum tropicum, vel deprimi in hibernum; neceſſario tunc ſequitur, illud hemiſphærium plane illuminari, cui Sol quam maxime incumbit. Nunc cogita ex E & Z item ex H & Θ cæleſtibus tropicorum punctis velut demiſſas in centrum mundi lineas, quibus & in terreno globo cæleſtium circulorum analogia exprimatur & dignoſcatur, quibus terris Sol æſtivus ac hibernus impendeat; & ſic conſidera quantum incrementi Boreali vel Auſtrali plagæ ſupra diurnum 12 horarum modum accedat. Hoc enim ſi feceris, facile poteris cognoſcere harum utrinque ſecus partium diſcrimen; imo etiam intelligere, quid ſub toto polo fiat, etiam ultra illum circulum, qui per Thulen deſcribitur.

Ὑποθώμεθα τοίνυν ἀνιόντα τὸν ἥλιον ἐπὶ τὰς θερινὰς τροπὰς, ἢ ἀπιόντα τὰς χειμερινάς· ἀνάγκη τὸ ἡμισφαίριον φωτίζειν, ὅπου δ' ἂν καὶ ἔστι. Καὶ ὅρα μοι τὰς ἀπὸ τοῦ E Z καὶ H Θ ἐκβαλλομένας γραμμάς. Καὶ ὅσον τὸ περιττεῦον τῷ Βορείῳ ἢ τῷ νοτίῳ συννόησον. Οὕτω γὰρ ποιῶν ῥᾳδίως δυνήσῃ γνῶναι τὴν ἑκάστου διαφοράν. Ταυτὸ οὖν δεῖ νοεῖν ἐφ' ὅλῳ τῷ πόλῳ.

Vide etiam hujus, quod promiſeram, ſolutionem; quomodo nimirum fieret, ut in plano quoque iſtius cognitio con-

Ἰδοὺ σοι καὶ τούτου τὴν λύσιν, ὡς ἦν δυνατόν. ἐν ἐπιπέδῳ νοῆσαι παραδεδώκαμεν, εὐκολωτέρως δ' ἂν εἶχες νοῆσαι, εἰ

εἰ τὴν οἰκουμένην κατεσκευάσαμεν.

conſtaret tradidimus; quam tamen facilius potuiſſes comprehendere, ſi terrarum orbem in globum contuliſſemus.

Ἔκθεσις τῶν παραλλήλων.

Parallelorum circulorum deſcriptio.

ΚΕΦ. η.

CAPUT VIII.

Εἰδέναι δέ σε θέλω καὶ τοῦτο, ὡς οἰκουμένη πᾶσα εἴκοσι καὶ τρισὶ παραλλήλοις μερίζεται, ὡς παρὰ τοῦ τεχνικοῦ Πτολεμαίου μανθάνομεν, οἳ τὴν τῶν κλιμάτων ἡμῖν δηλοῦσι θέσιν, δι' ὧν αἱ τῶν ἡμερῶν καὶ νυκτῶν αὐξήσεις τε καὶ μειώσεις γίνονται. Θαυμασίως γὰρ δηλοῦσιν ἀπ' ἀνατολῶν ἕως δυσμῶν οἱ τοιοῦτοι παράλληλοι τάς τε ἐπαρχίας, ὅσαι ὑπὸ τὸν αὐτὸν παράλληλόν εἰσι, τάς τε πόλεις καὶ τ' ἄλλα ὅσα τῇ γεωγραφίᾳ πρέπονται.

Scire etiam hoc debes, orbem univerſum, quatenus habitatur, dividi tribus ac viginti parallelis, ut à Ptolemæo hujus artis prudentiſſimo diſcimus, qui climatum ſitus nobis indicant, ſecundum quæ dierum noctiumque incrementa & decrementa incedunt. Iſti ſane paralleli miranda facilitate nobis manifeſtant ab ortu in occaſum uſque, quænam provinciæ eidem parallelo ſint ſubjectæ, quæ urbes, quæque id genus alia, quæ Geographiam comitantur.

Εἴκοσι τριῶν τοίνυν ὄντων τῶν παραλλήλων .... τοῖς λοιποῖς ἔχει τὴν θέσιν. ἀλλ' ἰδίως Ἰσημερινὸς καλεῖται κατὰ μέσον τέμνων τὴν ὅλην γῆν. Ἀπ' αὐτοῦ γὰρ γίνεται ἡ ἀρχὴ τῶν πρὸς

Cum ergo ſint tres ac viginti paralleli, eſt præterea alius principem locum obtinens, qui reliquis non accenſetur, ſed proprie Æquinoctialis vocatur, loco medio omnem ter-

terram partitus. Ab illo enim ſumitur initium graduum vel in Boream aſcendentium, vel in Auſtrum deſcendentium. Hujus longitudinem poſuimus antea eſſe ſtadiorum 90000.

πρὸς Βορρᾶν ἢ πρὸς Νότον ἀνιουσῶν καὶ κατιουσῶν μοιρῶν. Οὗ τὸ μῆκος προλαβόντες εἴπομεν εἶναι μυριάδων θ σταδίων.

Inde verſus Boream parallelus ſcribitur, qui vocatur primus. Hic forte aliquis interroget, cur non potius iſte ſecundus indigetetur, cum jam Æquinoctialis ante illum ſit conſtitutus? In promptu cauſa eſt. Quia Æquinoctialis nullum paralleli nomen ſortitur, ſed proprie Æquinoctialis vocatur; illi igitur proximus appellatur reliquorum primus, ſive in ſeptentriones ſive in Auſtrum tendamus. Abeſt vero hic ab Æquatore gradibus 4 & minutis 15 verſus Borean, differtque ab illo per quadrantem unius horæ, quando Sol aſcendit verſus Borean. Intelligendum enim id eſt, quum venit ad ipſum ſolſtitium æſtivum.

Ἑξῆς δὲ πρὸς Βορρᾶν γράφεται παράλληλος, ὃς καλεῖται πρῶτος. Ἐρεῖ δέ τις ἴσως· πῶς οὐχὶ δεύτερος καλοῖτο οὗτος, ἅτε προτιθεμένου τοῦ Ἰσημερινοῦ; ἀλλ᾽ εἴρηται καὶ αἰτία. ὅτι Ἰσημερινὸς οὐχὶ παράλληλος, ἀλλ᾽ ἰδίως Ἰσημερινὸς καλεῖται, πρῶτος δὴ λοιπῶν παραλλήλων ὁ μετ᾽ αὐτὸν λέγεται ἐπί τε τὰ Βόρεια ἰόντων ἡμῶν καὶ τὰ νότια. Ἀπέχει δὲ οὗτος τοῦ Ἰσημερινοῦ μοίρας δ″δ πρὸς Βορρᾶν, καὶ διαφέρει τούτου μιᾶς ὥρας τετάρτῳ, διὰ τὸ πρὸς Βορρᾶν ἀνιέναι τὸν ἥλιον. Ἐπ᾽ αὐτὰς δὲ τὰς θερινὰς τροπὰς γινομένου τοῦτο εἰδέναι δέον.

Qui hunc ſequitur eſt ſecundus parallelus, etiam diſtans gradibus 8 minutis 25, quo loco differentia eſt in ſemiſſem unius horæ, ſive maximam diem ha-

Καὶ αὖθις ὁ δεύτερος παράλληλος, ἀπέχων καὶ οὗτος μοίρας μὲν Η´ ″γ. ιβ´, διαφέρων δὲ ἡμισεία μιᾶς ὥρας, ἤτοι ἔχων τὴν μεγίστην ἡμέραν

ὡρῶν

ὡρῶν ιβ´ καὶ ἡμισείας.

Εἶτα ὁ τρίτος παράλληλος ἀπέχων μοίρας μὲν ιβ´ ἡμισεῖαν, διαφέρων δὲ ἡμίσει καὶ τετάρτῳ μιᾶς ὥρας.

Καὶ ἑξῆς ὁ τέταρτος, ἐν ᾧ ἡ ἀρχὴ κλιμάτων τίθεται (τοῦτο γάρ ἐστι τὸ διὰ Μερόης πρῶτον κλίμα) ἀπέχει τοῦ ἰσημερινοῦ πρὸς Βορρᾶν μοίρας ιϛ´. γ. ιβ´. καὶ διαφέρει ὥρᾳ μιᾷ, ὡς ἔχειν τὴν μεγίστην ἡμέραν ὡρῶν ιγ´. Ἔχει τὸ μῆκος σταδίων μυριάδων ὀκτὼ καὶ ϛτλγ´ ἔγγιστα. ᾧ ἀντίκειται ὁ νοτιώτατος παράλληλος ὁ δεύτερος ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ πρὸς Νότον ἀπέχων μοίρας ιϛ´. γ. ιβ´, πρὸς Νότον, ὅσον καὶ ὁ διὰ Μερόης πρὸς Βορρᾶν, διαφέρων τε μιᾷ ὥρᾳ ὁμοίως τῷ διὰ Μερόης, ὡσαύτως δὴ καὶ τῷ μήκει ἴσος ἐστὶ τούτῳ. οὗ νοτιώτερον οὐδὲν ἐγνωρίσθη παρ' ἀνθρώπων.

Μεταξὺ δὲ τούτου τε καὶ ἰσημερινοῦ x x x x x x x x x x x μοιρῶν η´. ʺγ. ιβ´, διαφε-

habens horarum 12. minuta 30.

Deinde tertius parallelus ab Æquatore diſtans gradibus 12 & dimidiato, & faciens diei differentiam in tres quartas unius horæ.

Hunc ſequitur quartus, in quo poſitum eſt climatum initium, (id enim eſt per Meroën primum clima) abeſt vero ab Æquinoctiali verſus Borean gradibus 16 minutis 25. & excedit ſpatio horæ unius, ita ut habeat diem maximum tredecim horarum. Ejus longitudo eſt ſtadiorum 86333 quam proxime. Huic objacet maxime Auſtralis parallelus alter, ab Æquatore in Auſtrum diſtans iiſdem gradibus 16 & minutis 25, ſed in Auſtrum, quot etiam hic per Meroën conſurgit in Septentriones; & idem horæ unius diſcrimen habet, ut hic per Meroën, ut proinde eandem illi longitudinem poſſideat; Neque illo quicquam Auſtralius in mortalium notitiam pervenit.

Inter illum & Æquinoctialem eſt medius alter parallelus ab Æquatore diſtans gradibus octo

octo minutis 25, & dimidium horæ largiens. Ergo unius differentiam horæ ex altera parte invenimus eſſe 16 graduum & 25 minutorum. Nunc vero iſtorum parallelorum Auſtralium nempe per Meroen propter parallelum mentione facta inceptum curſum perſequamur.

Quintus ergo poſt parallelum per Meroën deſcribitur in diſtantia graduum 20 minutorum 15. longiorem hora 1 & minutis 15 diem exhibens.

Huic proximus ſextus, per Syenen deſcribitur & ſub ipſo tropico æſtivo, diſtans & ipſe gradibus 23 minutis 45, Æquinoctialem ſuperans hora una cum ſemiſſe; quo in loco ſtatuitur ſecundum clima. Habet autem hic parallelus longitudinem ſtadiorum 82336.

Septimus in ordine diſtat gradibus 27 minutis 30, & differt exceſſu unius horæ & minutorum 45.

Octavus autem, qui & per Alexan-

φορὰν δὲ ἔχων ἡμιωρίαν. Τῆς μιᾶς τοίνυν ὥρας τὴν διαφορὰν ἐπὶ θάτερα μέρη μοιρῶν ις΄. γ΄. ιβ΄. εὑρίσκομεν οὖσαν, Τούτων δὲ τῶν νοτίων παραλλήλων δηλονότι διὰ Μερόης ἕνεκα παραλλήλου μνημονεύσαντες τοῦ προηγουμένου δρόμου ἤδη ἐχώμεθα.

Πέμπτος τοιγαροῦν μετὰ τὸν διὰ Μερόης παράλληλος γράφεται, μοίρας μὲν ἀπέχων κ΄, δ΄. ὥραν δὲ μίαν καὶ δ΄.

Ὁ ἕκτος μετ' αὐτὸν, ὁ καὶ διὰ Συήνης γραφόμενος, καὶ ὑπὸ τὸν θερινὸν τροπικὸν, ἀπέχων καὶ αὐτὸς μοίρας μὲν κγ΄. ∟ δ΄. διαφέρων δὲ τοῦ ἰσημερινοῦ ὥρᾳ μιᾷ καὶ ἡμίσει, ἐνθάδε ἐστὶ δεύτερον κλίμα. ἔχει δὲ μῆκος σταδίων μυριάδων ὀκτὼ καὶ ,βτλϛ΄.

Εἶτα ὁ ἕβδομος, ἀπέχων μοίρας κζ΄. ∟, ὥραν δὲ α΄. ∟. δ΄.

Ὁ ὄγδοος, ὁ καὶ δι' Ἀλεξαν-

82336.] Hinc corrigendus numerus apud autorem lib. 11. cap. 13. Ubi longitudo terræ iiſdem 23. gradibus & 45. minutis ſubjecta deſcribitur in MS. literis pœnè exoleſcentibus. *Tennulius.*

ξανδρείας, ἀπέχων μὲν λʹ. ″γ. ὥρας ʒ βʹ. ἐν ᾧ τὸ τρίτον κλίμα. Ὅρα μοι τὴν τῆς ὥρας ἐντεῦθεν διαφορὰν μοιρῶν οὖσαν ΙΓʹ. ″⅂ ″Γ. ιβʹ.

xandriam, abeſt gradibus 30 minutis 20. & duabus horis; ubi jam tertium clima. Hic animadverte alterius horæ incrementum naſci intra gradus 13 & minuta 55, cum prioris fuerint gradus 16 & minuta 25.

Ὁ ἔνατος ἀπέχων μοίρας μὲν λγʹ. ″Γ, ὥρας ʒ βʹ καὶ ʹδʹ.

Nonus abeſt gradibus 33, minutis 20, horis 2 & 15 minutis.

Ὁ δέκατος, ὁ καὶ διὰ Ῥόδου, ἀπέχων μοίρας μὲν λϛʹ, ὥρας ʒ βʹ, ″⅂. ἐν ᾧ τὸ τέταρτον κλίμα, οὗ τὸ μῆκος σταδίων μυριάδων ζʹ καὶ ͵β ω ι βʹ ἔγγιστα.

Decimus, etiam per Rhodum, diſtans gradibus quidem 36, horis 2 & ſemiſſe: in quo quartum clima. Hujus longitudo eſt ſtadiorum 72812 admodum.

Ὁ ἑνδέκατος ἀπέχων μοίρας μὲν λη. ″⅂. ιβʹ, ὥρας ʒ βʹ. ″⅂. ʹδ.

Undecimus abeſt gradibus quidem 38 minutis 35, horis autem 2 & minutis 45.

Ὁ δωδέκατος, ὁ καὶ δι᾽ Ἑλλησπόντου, ἀπέχων μοίρας μὲν μʹ. ″⅂. ʹΓʹ. ιβʹ. ὥρας ʒ Γʹ. ἐν ᾧ τὸ πέμπτον κλίμα. Ἴδου καὶ ταύτης τῆς πρὸς Βορρᾶν τρίτης ὥρας διαφορὰν μοιρῶν ιʹ. ″⅂. ιβʹ.

Duodecimus, qui etiam per Helleſpontum, abeſt gradibus quidem 40, minutis 55, horis autem tribus, ubi quintum clima. Vide etiam illius tertiæ horæ ad Borean diſcrimen 10 gradibus, minutis 35.

Ὁ τρισ-

Ter-

Longitudo eſt ſtadiorum 72812.] Diſtantia Meridianorum, quo magis ab Æquatore recedas, decreſcit Parallelo hoc decimo, qui ducitur per Rhodum, menſuravit autor longitudinem terræ lib. 1. cap. 4. ubi jam 68549. jam 72477. jam 71560. ſtadia & lib. 11. cap. 1. 70000 poſuit. *Tennulius.*

Ἐγγι-

Tertius decimus per Byzantium deſcriptus, abeſt gradibus quidem 43 minutis 5, horis autem 3, minutis 15.

Quartus decimus, qui etiam per medium Pontum, abeſt gradibus 45, & horis 3 ac 30 minutis, in quo clima ſextum.

Decimus quintus, qui etiam per Boryſthenem, diſtat gradibus 48, minutis 30, quatuor horis, in quo ſeptimum clima. Etiam hujus horæ differentia intra gradus 7 & minuta 35.

Decimus ſextus abeſt gradibus 51, horis autem 4, minutis 30.

Decimus ſeptimus diſtat gradibus 54, 5 horis. Hic colliges horæ acceſſionem factam ſpatio 5 graduum & 30 minutorum.

Decimus octavus abeſt gradibus 56, horis autem 5, minutis 30.

Decimus nonus diſtat gradibus 58, horis 6. Ubi rurſum conſidera unius horæ diſcrimen factum poſt ſolos quatuor gradus.

Vigeſimus abeſt gradibus 61, horis autem 7. Et hîc diſcrimen

Ὁ τρισκαιδέκατος ὁ διὰ Βυζαντίου γραφόμενος, ἀπέχων μοίρας μὲν μγ΄. ιβ΄. ὥρας δὲ γ΄ καὶ δ΄.

Ὁ τεσσαρεσκαιδέκατος, ὁ καὶ διὰ μέσου Πόντου, ἀπέχων μοίρας με΄, ὥρας δὲ γ΄ ∠΄΄, ἐν ᾧ τὸ ἕκτον κλίμα.

Ὁ πεντεκαιδέκατος, ὁ καὶ διὰ Βορυσθένους, ἀπέχων μοίρας μὲν μη΄, ∠΄΄, ὥρας δὲ δ΄, ἐν ᾧ ἕβδομον κλίμα, καὶ πότης δὲ τῆς ὥρας ἡ διαφορὰ μοιρῶν ζ΄ ∠΄΄. ιβ΄.

Ὁ ἑκκαιδέκατος ἀπέχων μοίρας να΄. ὥρας δὲ δ΄ ∠΄΄.

Ὁ ἑπτακαιδέκατος ἀπέχων μοίρας νδ΄, ὥρας δὲ ε΄. ὧδε τὴν τῆς ὥρας διαφορὰν νόει μοιρῶν οὖσαν ε΄ ∠΄΄.

Ὁ ὀκτωκαιδέκατος ἀπέχων μοίρας νς΄, ὥρας δὲ ε΄ ∠΄΄.

Ὁ ἐννεακαιδέκατος ἀπέχων μοίρας νη΄, ὥρας δὲ ς΄. Κἀνταῦθα πάλιν τῆς ὥρας τὴν διαφορὰν ἴδε μοιρῶν οὖσαν τεσσάρων.

Ὁ εἰκοστὸς ἀπέχων μοίρας ξα΄, ὥρας δὲ ζ΄ καὶ ὧδε ἡ τῆς ὥρας

ὥρας διαφορὰ μοιρῶν γʹ.

Ἔσται ὁ εἰκοστὸς πρῶτος ὁ βορειότερος, ὁ καὶ διὰ Θούλης γραφόμενος, οὗ βορειότερον οὐδὲν ἐγνωρίσθη παρ' ἀνθρώπων, ἀπέχων τοῦ ἰσημερινοῦ μοίρας ξγʹ. ὥρας δὲ Ηʹ. οὗ τὸ μῆκος σταδίων μυριάδων τεσσάρων καὶ ωνδʹ. ἐνταῦθα κατλαύτησεν ἡ τῆς ὥρας διαφορὰ μοίραις δυσίν.

Εἰ οὖν τις ἀπὸ τῆς πρώτης καὶ ἕως τῆς ὀγδόης ὥρας προσέχοις τῶν μοιρῶν ἐλαττώσεις, ἐκ τούτου δυνήσῃ καὶ τὴν τῶν ἡμερῶν αὔξησίν τε καὶ μείωσιν διαγνῶναι.

Ταὐτὸν γὰρ δεῖ νοεῖν ἐν ταῖς νυξὶ τοῦ νοτίου πόλου, ὅτε ὁ ἥλιος πρὸς Βορρᾶν ἄνεισι. Πάλιν τε κατὰ τὸ ἀντικείμενον, ὅτε πρὸς Νό-

men horarium intra gradus 3.

Tandem vigeſimus primus, omnium maxime ſeptentrionalis, per Thulen ſcriptus, ultra quem nihil magis boreale hominibus compertum: diſtans ab Æquatore gradibus 63, horis autem octo, cujus longitudo ſtadiorum 40854. Ibi occurrit horæ diſcrimen duobus gradibus.

Si itaque à prima & ad hanc octavam horam attente conſideraveris graduum imminutiones, ex eo poteris dignoſcere dierum incrementa & decrementa.

Etenim idem conſiderandum eſt in noctibus Auſtrini poli, cum Sol ad Boream aſcendit. Vice verſa (ut eſt contra-

Ἐγνωρίσθη παρ' ἀνθρώπων.] Dicit nihil ulterius in hominis notitiam perveniſſe; ut & pag. 210 (ubi iiſdem verbis utitur) non præſupponit illum parallelum per Thulen, & ἀντὶ διὰ Μερόης ab hominibus incoli. Nam poſt decimum ſeptimum parallelum, qui premitur gradibus 54, deſinit terra coli; quod probo, quia infra p. 217 dicitur omnis terra inhabitabilis à polo ad gradum 36. Parallelus autem *per Thulen* diſtat ab Æquatore non 54, ſed 63. gradibus. Hinc facile colligitur cogniti orbis latitudo, quæ pag. 200 fuit promiſſa, & donata gradibus 79. minutis 25. Nimirum ex 63. gradibus, quibus ſubjicitur *parallelus per Thulen*, & 16. 25. *Paralleli* ἀντὶ Διὰ Μερόης.
Convenit autem autori cum reliquis Geographis, niſi quod quintum clima illi ſubjiciant *Romæ* ad gradum 41. 20. ſextum *Boryſthenis*, ad 45. 24. ſeptimum *Ryphæis montibus* ad 48. 40. *Tennulius.*

252000.]

trariorum eadem ratio) cum Sol in Auſtrum deſcendit, dies verſus Borealia diminui, & noctes creſcere.

πρὸς Νότον καταρχεται, ταῖς ἡμέραις μὲν τὴν μείωσιν εἰς τὰ βόρεια, ταῖς νυξὶ δὲ τὴν αὔξησιν γίνεσθαι.

ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

AGATHEMERI

LIBER SECUNDUS.

Dimenſio univerſæ Terræ.

Ἀναμέτρησις τῆς ὅλης γῆς.

CAPUT I.

UNiverſæ terræ ambitus traditus eſt ſtadiorum 252000: Magnitudo autem ejus partis, quæ habitatur, habet ab ortu in occaſum dimen-

ΚΕΦ. α.

Η τῆς ὅλης γῆς περίμετρος σταδίων κέ μυριάδων καὶ β, περιδέδοται. Μέγεθος δὲ τῆς οἰκουμένης τὸ μὲν ἀπ' ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν σχε-

252000.] Sequitur nunc autor Eratoſthenem, Macrobium, Vitruvium, Strabonem, Plinium, Capellam, quos & Joannes de Sacro Boſco autores habet. Ut ex diviſore 360. & dividendo 252000 numeris reſultaret quotiens rotundus

σταδίων ἀναμεμέτρηται ἑπτάκις μυρίων.

Τοῦτο δέ ἐστι τὸ ἀπὸ Γάγγου ποταμοῦ ἐκβολῆς τοῦ ἐν Ἰνδοῖς ἑωτινωτάτου ἐπὶ τὸ δυτικώτατον τῆς ὅλης οἰκουμένης ἀκρωτήριον, ὃ καλεῖται μὲν ἱερὸν, τῆς Λυσιτανίας δέ ἐστιν ἄκρον, τὸ δ' ἐστὶ τῶν Ἡρακλέους στηλῶν δυτικώτερον σταδίοις που τρισχιλίοις. Τοῦτο μὲν δὴ τὸ μῆκος τῆς ὅλης οἰκουμένης.

Τόδε πλάτος ᾗ πλατυτάτη τυγχάνει οὖσα τρισμυρίων ἀναμετρεῖται σταδίων χιλίων ἔλαττον, ἀπὸ μεσημβρίας ἐπὶ τὰς ἄρκτους. Καὶ τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ ἀρκτικοῦ πόλου μέχρι τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου τριάκοντα καὶ ἓξ τμήματα πάντα ἐστὶν ἀοίκητα, διὰ

mensionem 70000 ſtadiorum.

Quæ numerantur ab oſtio Gangis fluminis, apud Indos maxime orientalis, ad maxime occiduum totius habitabilis promontorium, quod vocatur Sacrum, & Luſitaniæ eſt promontorium, occidentalius ipſis adeo columnis Herculis circiter in 3000 ſtadiorum: Hæc quidem eſt totius habitabilis orbis longitudo.

At vero latitudo, quâ latiſſimus eſt; cenſetur ſtadiorum triginta millibus, minus uno millenario, à meridie in Septentriones. Et quidem ab ipſo polo Arctico ad circulum Arcticum ſunt ſectiones 36, omni ex parte inhabitabiles propter frigus, per ſtadia 25200.

Etiam

dus 700. ſtadia reſpondentia uni gradui. Sed Philander ex Cleomede notat Eratoſthenem poſuiſſe 250000. ſtadia, & dediſſe uni gradui 694$\frac{4}{9}$.

Ut reliquorum ſententias (nam citius inter Philoſophos conveniet, quam horologia) mittam, Ptolomæus ambitui terreſtri 22500. milliaria, hoc eſt, 180000. ſtadia, & uni gradui 500. attribuit. Communior eſt menſura accuratiſſimi Geometræ Lansbergii, attribuentis toti æquatori tantum 172800. ſingulis partibus 480. ſtadia, vel 15. milliaria Germanica, milliaribus ſingulis 32. ſtadia, vel 4. millia paſſuum. Alfraganus, quem in dimenſione terræ ſæpe & Joannes de Sacro Boſco ſequitur, deſcripſit gradum in 56$\frac{2}{3}$. millia, ſive 453$\frac{1}{3}$ ſtadia. *Tennulius.*

70000.] Plinius lib. 2. 108. facit 69480. ſtadia, ſive 8985. millia paſſuum. *Tennulius.*

Gradus

Etiam inhabitabilia ſunt ſpatia ab Æquinoctiali ad 8000 ſtadia, ubi demum initium a nobis habitati orbis ſupponimus, ſicut & verſus ſeptentriones poſt arcticum illico circulum.

Ita ut ferme hujus ſuperficiei inhabitata ſtadia 35000 colligantur. Quare ſupereſt, ut ſub temperata habitari credantur ſtadia 29000, quæ ſunt milia paſſuum 3625, ſchœni vero ſtadiorum tricenûm ſinguli, paulo plures quam 900: quæ

διὰ κρύος. στάδιοι δ' εἰσὶν ἔπι δισμύριοι καὶ ε' καὶ σ'. Ἀοίκητα δέ ἐστι καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ ἐπὶ σταδίους η'. ἣ ἀρχὴν τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης ὑποτιθέμεθα, καθάπερ καὶ τ' ἄρκτους τὰ μετὰ τὸν ἀρκτικὸν εὐθέως κύκλον.

Ὥστε τοὺς πάντας τῆς δὲ ἐπιφανείας ἀοίκους συνάγεσθαι σταδίους τρισμυρίους καὶ ε'. Λοιπὸν οὖν καταλείπονται οἰκήσιμοι ὑπὸ τὴν εὔκρατον πεπτωκότες στάδιοι δισμύριοι καὶ θ', ἅπερ ἐστὶ μίλια μὲν Γ Χ κ ε', σχοῖνοι δ' ἐκ σταδίων λ' μικρῷ πλέον συνε-

Gradus 36.] Nil ultra 54. gradum prioribus ſeculis cultum facile conceditur. Sed quis unquam fando accepit inter circulum arcticum & polum arcticum eſſe diſtantiam 36. partium, cum circulus arcticus à mundi polo diſtet, quantum ecliptica ab Æquatore? Verum ſi 36. gradus conficiunt 25200, ergo uni cedent 700. ſtadia, & ſic putanda erit ratio.

Gradus	faciunt ſtadia	
36	25200.	inculta.
$12\frac{4}{7}$	8800.	
$41\frac{3}{7}$	29000.	habitabilia.
90	63000.	*Tennulius.*

Σταδίους η'.] Puto legendum σταδίους η καὶ Ω'. *Tennulius.*

Τρισμυρίους καὶ ε'.] L. Τρισμυρίους καὶ δ'. Faciunt enim 8800. & 25200. ſimul 34000. *Tennulius.*

Σχοῖνοι.] Schœnus eſt Herodoto lib. 2. cap. 6. ſexagenorum ſtadiorum, duarum Paraſangarum, ut & Hermogeni in libello περὶ μεθόδου δεινότητος, oſtendenti eſſe verbum Ægyptium, quemadmodum Paraſangas Perſicum eſt. Strabo lib. XI. Schœnum facit 40. ſtadiorum pag. 530. ſed lib. 17. pag. 804. & lib. XI. pag. 518. profitetur eſſe diverſam Schœnorum menſuram ſe expertum, cum Artemidoro, qui ſtadiorum 120, & 60. & 30. Schœnum invenit. Plinius lib. 12. cap. 15. *Schœnus patet Eratoſthenis ratione ſtadia* XL. *hoc eſt paſſ. quinque M. aliqui* XXXII. *ſtadia ſingulis Schœ-nis*

ἐννεακόσιοι, ὃ δὴ καὶ πλάτος ἐστὶ τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης.

quæ & ipſa eſt latitudo habitati noſtri orbis.

Περὶ διαιρέσεως τῆς οἰκουμένης.

De diviſione orbis habitabilis.

ΚΕΦ. β'.

CAPUT II.

Διαιρεῖται δὲ ἡ ὅλη οἰκουμένη εἰς ἠπείρους τρεῖς, Ἀσίαν τε καὶ Λιβύην καὶ Εὐρώπην. ἡ δὲ διαίρεσις ἰσθμοῖς ἢ πορθμοῖς. Καί εἰσιν ὅροι τῶν ἠπείρων, τῆς μὲν Εὐρώπης πρὸς τὴν Λιβύην στῆλαι τε καὶ πορθμὸς Ἡράκλειος, δι' οὗ ἡ καθ' ἡμᾶς εἰσχεῖται θάλασσα. Τῆς δὲ Ἀσίας πρὸς τὴν Εὐρώπην ἰσθμὸς, ὃς ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τῆς Μαιώτιδος λίμνης ἐπὶ τὴν πρὸς Ἄρκτους θάλασσαν διήκει. Διαρρεῖ δὲ τὸν ἰσθμὸν τοῦτον ποταμὸς Τάναϊς. Χωρίζεται δὲ καὶ ἡ Ἀσία τῆς Λιβύης ἰσθμῷ πάλιν στενῷ. Τοῦτον δὲ ἡ ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ Πηλούσιον θαλάσ-

Dividitur vero univerſus orbis in tres continentes, Aſiam, Africam & Europam; quæ diviſio iſthmis vel fretis peragitur. Et termini continentium ſunt, Europæ ad Africam columnæ & fretum Herculeum, per quod infunditur mare noſtrum: Aſiæ ad Europam iſthmus, qui à Mæotidis paludis receſſu in mare Boreale porrigitur: quem iſthmum fluvius Tanais rigat. Etiam Aſia ab Africa dividitur anguſto iterum iſthmo, quem ducta à mari prope Peluſium ad

nis dedere. Sed idem ſtatuit cum Agathemere Schœnum eſſe triginta ſtadiorum lib. v. cap. 10. Hoc ipſum ſtatuunt & recentioris ævi ſcriptores. Hero in ſuis γεωμετρουμένοις (quod opus propediem dabo) ὁ χοῖνος μίλια δ' καὶ ὁ παρασάγγης τέσσαρα. Verum ſi Schœnus, inquit, conſtat quatuor millibus, continebit quatuor triginta duo ſtadia. Reſpondeo, plerique recentiorum ſingulis millibus non octo ſtadia, ſed ſeptem & ſemiſſem dederunt, ut noſter auctor lib. 11. cap. 14. Sic Voſſius adducit ex Herone. Χοῖνος ἔχει μίλια τέσσαρα, σταδίους τριάκοντα. Item. Ὁ παρασάγγης ἔχει μίλια τέσσαρα, σταδίους τριάκοντα. *Tennulius*.

Lag-

ad intimam ſinus Arabici partem linea *deſignat.* Veteres tamen Africam & Europam, velut quæ una eſſet, utramque ſimul uno & ſolo Europæ vocabulo appellabant.

θαλάσσης ἐπὶ τὸ μυχὸν ἀνιοῦσα τοῦ Ἀραβίου κόλπου γραμμή. Οἱ μέντοι παλαιοὶ τήν τε Λιβύην καὶ τὴν Εὐρώπην, ὥσπερ μίαν οὖσαν, συναμφοτέρας ἐκάλουν ἑνὶ καὶ μόνῳ τῷ τῆς Εὐρώπης ὀνόματι.

Quam habitudinem ſint ſortita tres continentes ad horizontem circulum orbis habitabilis.

Πῶς ἔχουσι σχέσεως αἱ τρεῖς ἤπειροι πρὸς τὸν ὁρίζοντα κύκλον τῆς οἰκουμένης.

CAPUT. III.

ΚΕΦ. γ΄.

ITerum verò iſtarum trium continentium Europa quidem tota vergit in ſeptentriones & occaſus; Africa in meridiem, & occidentem; Aſia verò in orientem porrecta, prætexitur duabus ex æquo. Namque à borealiſſimis partibus ad auſtraliſſimas cognitæ terræ extenditur.

Πάλιν δὲ τῶν τριῶν ἠπείρων ἡ μὲν Εὐρώπη πρὸς ἄρκτους καὶ δύσεις ἐστὶ πᾶσα· ἡ δὲ Λιβύη πρὸς μεσημβρίαν καὶ δύσιν. Ἡ δὲ Ἀσία πρὸς τὰς ἀνατολὰς κειμένη ἀντιπαρήκει ταῖς δύο παρίσῃ. Ἀπὸ γὰρ τῶν βορειοτάτων ἐπὶ τὰ νοτιώτατα τῆς ἐγνωσμένης ἐκτείνεται.

De gentibus Europæis.

Περὶ τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην ἐθνῶν.

CAPUT IV.

ΚΕΦ δ΄.

EXplicitis his deſcribemus, quam poſſimus ſimpliciſſime

Τούτων ἐκκειμένων ὑπογραψόμεθα ὁλοσχερῶς κατὰ

κατὰ τὸ τυπωδέστατον τὰ καθ' ἑκάστην ἤπειρον ἔθνη, καὶ τὰς ἐμπεριεχομένας θαλάσσας, ὡς δύνασθαι ῥᾷστά τινα, διὰ τῆς πρὸς ἀλλήλας σχέσεως αὐτῶν, τὴν ὅλην οἰκουμένην μηδὲν εἰκόνος δεηθέντα τῷ νῷ περιαθρῆσαι. Ἔστι τοίνυν κατὰ τὸ κεφαλαιῶδες ἐν μὲν τῇ Εὐρώπῃ ἔθνη τάδε· Ἱσπανίαι τρεῖς, ἃς Ἰβηρίας πρότερον ἐκάλουν. Αὗται δὲ χερρονήσου δίκην περιρρέονται ὑπὸ θαλάσσης κατὰ σφόδρα στενὸν ἰσθμόν, ἐφ' οὗ τὰ Πυρηναῖά ἐστιν ὄρη, ἀφαιρούμενα τὰς Γαλλίας ἀπ' αὐτῶν. Καὶ ἔστιν ἡ μὲν Λυσιτανία πρὸς τῷ δυσμικῷ Ὠκεανῷ. ἡ δὲ Βαιτικὴ κατὰ τὴν ἐντὸς θάλασσαν, ὀλίγον τι καὶ τῆς ἔξω μετὰ τὸν πορθμὸν ἐπιλαμβάνουσα. Ἡ δὲ Ταρρακωνησία διήκει ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῆς ἐκτὸς θαλάσσης ἐπὶ τὴν ἐντὸς θάλασσαν.

Τῶν δὲ Γαλλιῶν, ἃς πρότερον Γαλατίας ἔλεγον, ἑξῆς κειμένων, ἡ μὲν Ἀκουιτανία, καὶ Λουγδουνησία, καὶ ἡ Βελγική, ἐν ᾗ εἰσιν αἱ δύο Γερμανίαι

πρὸς

mè & expreſſè, gentes cujuſque continentis, & maria illas terras pulſantia; ita ut aliquis facillime poſſit per habitudinem aliarum ad alias totum orbem mente circumaſpicere imagine non indigens. Summatim itaque gentes in Europa ſunt hæ; Hiſpaniæ tres, quas prius appellabant Iberias. Hæ autem circumluuntur mari ad modum peninſulæ prope peranguſtum iſthmum, in quo ſunt montes Pyrenæi, qui Gallias ab illis ſeparant. Et Luſitania quidem occidentali Oceano adjacet; Bætica verò mari interno, aliquantulum tamen etiam maris externi poſt fretum particeps. Denique Tarraconenſis pertinet ab Oceano & externo mari ad mare internum.

Galliarum verò, quas Galatias prius vocabant, deinceps poſitarum Aquitania, & Lugdunenſis, & Belgica, quæ complectitur duas Germanias

in

Galatias.] Natus eſt ex Hercule, cum in Gallis Aleſiam conderet, & nobiliſſima ac pulcherrima virgine *Galates*, à quo omnis terra eſt appellata Galatia. Diod. Sic. lib. 5. cap. 24. Περιβόητος δὲ γενόμενος ἐπ' ἀνδρείᾳ

τὰς

in mare externum tendentes. Interim plurimum mediterraneæ regionis occupant, præſertim Lugdunenſis. Narbonenſis vero tribus illis prætenta adjacet mari interno.

πρὸς τὴν ἐκτὸς νενευκυῖαι θάλασσαν. Ἐπιλαμβάνουσι μέντοι ὅσον πλεῖστον τῆς μεσογαίου, καὶ μάλιστα ἡ Λουγδουνησία. Πρὸς δὲ τὴν ἐντὸς θάλασσαν ἀντιπαρατείνουσα ταύταις ἡ Ναρβωνησία κεῖται.

Poſt Belgicam iterum ſequitur ad orientem procedens plurimum quantum Germania, & ipſa in mare externum tendens. Poſt Narbonenſem Italia, quam duo maria cingunt.

Πάλιν δὲ μετὰ τὴν Βελγικὴν πρόσεισιν ἐπ' ἀνατολὰς συχνὸν ὅσον ἡ Γερμανία, νενευκυῖα καὶ αὐτὴ πρὸς τὴν ἐκτὸς θάλασσαν. Μετὰ δὲ τὴν Ναρβωνησίαν ἡ Ἰταλία περιεχομένη δύο θαλάσσαις.

Terminatur autem Germania flumine Rheno, qui ex montibus Tranſalpinis exoriens in externum mare ſe exonerat: Italia verò verſus Narbonenſem, Alpibus maritimis. Hi montes recta in Septentriones porrecti, deinde in Orientem converſi ſeparant reliquam Italiam à conterminis populis.

Ὁρίζεται δὲ ἡ μὲν Γερμανία τῷ Ῥήνῳ ποταμῷ. ὃς ὁρμηθεὶς ἀπὸ τῶν ὑπὲρ τὰς Ἄλπεις ὀρῶν εἰς τὴν ἐκτὸς ἐκδίδοσι θάλασσαν· ἡ δὲ Ἰταλία πρὸς τὴν Ναρβωνησίαν ταῖς παραλίοις Ἄλπεσιν. αὗται δὲ ἀνίουσαι πρὸς ἄρκτους, εἶτα πρὸς ἀνατολὰς ἐπιστραφεῖσαι καὶ τὴν λοιπὴν Ἰταλίαν ἀπὸ τῶν ὑπερκειμένων ἐθνῶν χωρίζουσιν.

Non multum verò ante fontes

Οὐ πρὸ πολλοῦ δὲ τῶν τοῦ Ῥήνου πηγῶν

τοὺς ὑπ' αὐτὸν τεταγμένους ὀνόμασιν ἀφ' ἑαυτοῦ Γαλάτας, ἀφ' ὧν ἡ σύμπασα Γαλατία προσηγορεύθη. Verum D. Eucherius Epiſc. Lugdunenſ. cap. 4. de Gentibus. *Galli à candore corporis primum Galatæ ſunt appellati, è quibus populi quondam in Orientis longinqua migrantes primum Gallo-Græci; nunc antiquo Gallorum nomine Galatæ vocantur. Tennulius.*

Lugdunenſis.] Cæſar vocat Celticam. Alias Lugdunenſis, teſte Ammiano lib. xv. cum Viennenſi continebatur intra Narbonenſem. *Tennulius.*

πηγῶν τὰς ἀρχὰς ἔχων ὁ Ἴστρος, ὃν μέχρις Οὐινδοβόνης πόλεως Δανούβιον καλοῦσιν, ὁρίζει τὴν Γερμανίαν πρὸς τὰ ὑποκείμενα ἔθνη, Ῥαιτίαν, καὶ Οὐινδελικίαν, καὶ Νωρικὸν, ὑπὲρ τὰς Ἄλπεις καὶ τὴν Ἰταλίαν κείμενα· Ἐκτὸς δὲ τῶν Ἀλπέων τὰς δύο Παννονίας, ἐφ' ἃς ἐστι μετὰ τὰ ἀνατολικὰ, ἡ Δαλματία καλεῖται. Τῆς Γερμανίας μετὰ τὸν Οὐΐστουλαν ποταμὸν ἔχεται ἡ Σαρματία ἀναλαμβάνουσα πολλὴν γῆν καὶ πολλὰ ἔθνη, καὶ τῆς ἑτέρας ἠπείρου, μένουσα δέ πως ἀποπεριματίζει τὴν παρὰ Εὐρώπην λίμνην τὴν Μαιώτιδα. Εἶτα μετὰ τὸν ἰσθμὸν τῆς Ταυρικῆς χερρονήσου αὕτη δὲ ἔκκειται, πορθμὸν πρὸς τὴν Ἀσίαν ποιοῦσα τὸν καλούμενον Κιμμέριον Βόσπορον. Ἀπολαμβάνει δὲ τοῦ Πόντου τὰ μέχρι Βορυσθένους ποταμοῦ.

Καὶ ἔστιν ὑπὸ μὲν τὰ δυτικώτατα τῆς Σαρματίας ἐπὶ Νότον καταποῦσα μετὰ τοὺς Ἰάζυγας τοὺς Μετανάστας ἡ Δακία, ὁριζομένη καὶ αὕτη τῷ Ἴστρῳ. ὑπὸ δὲ τὰ λοιπὰ καὶ πρὸς ἀνατολὰς ὑποβέβληται ἡ κάτω Μυσία, ἐπιλαμβάνει δὲ καὶ αὕτη

tes Rheni originem ducens Iſter, quem uſque ad urbem Vindobonam Danubium appellant, terminat Germaniam à vicinis gentibus, Rhætia, Vindelicia, & Norico ſupra Alpes & Italiam poſitis: extra Alpes vero duas Pannonias, quibus contermina ad ortum eſt, quæ appellatur Dalmatia. Germaniam excipit trans Viſtulam fluvium Sarmatia plurimas terras & gentes complexa, etiam alterius continentis; tamen quodammodo manens terminat Mæotin paludem verſus Europam. Deinde poſt Tauricæ Cherſoneſi iſthmum, quæ exporrigitur, fretum cum Aſia faciens, Boſporum Cimmerium appellatum; adſumit partem Ponti uſque ad Boryſthenem fluvium.

Sub occidentali maxime plaga Sarmatiæ in auſtrum vergens poſt Jazyges Metanaſtas adjacet Dacia, & ipſa Iſtro fluvio terminata: Sub reliquis vero & in Orientem ſubjacet inferior Myſia, quæ occupat multum etiam re-

regionis trans Iſtrum ſitæ, & maritimam tenet univerſam, quantum ejus patet à Boryſthene ad oppidum Meſembriam.

POſt Daciam vero etiam ſecundum Iſtrum jacet Myſia ſuperior, contigua ad orientem Myſiæ inferiori, ad occidentem autem Dalmatiæ & inferiori Pannoniæ. Porro infra Dalmatiam & partem Myſiæ ſuperioris ſita eſt Macedonia; tum infra reliquum ejus & inferiorem Thracia. Ad hanc verò eſt quoque illa proprie vocata Cherſoneſus. Macedoniæ in Auſtrum verſus occidentem adſita eſt Epirus; verſus orientem Theſſalia: quibus ſubjacet Græcia, prope iſthmum in Criſſæo ſinu Peloponneſum faciens.

Inſulæ vero continentis hujus memoratu dignæ in extimo mari duæ Britannicæ; Hiberniæ & Albionis.

Et quidem Hibernia plurimum

αὕτη συχνόντι καὶ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Ἴστρον χώρας. τήν τε παράλιον κατέχει πᾶσαν ὅση ἐστὶν ἀπὸ Βορυσθένους ἐπὶ Μεσημβρίαν πόλιν.

Ὑπόκειται δὲ καὶ τῇ Δακίᾳ μετὰ τὸν Ἴστρον ἡ ἄνω Μυσία, συνάπτουσα πρὸς μὲν ἀνατολὰς τῇ κάτω Μυσίᾳ, πρὸς δὲ δύσεις Δαλματίᾳ τε καὶ τῇ κάτω Παννονίᾳ. Ἔστι δὲ καὶ ὑπὸ τὴν Δαλματίαν καὶ μέρος τῆς ἄνω Μυσίας ἡ Μακεδονία, ὑπὸ δὲ τὸ λοιπὸν ἐκείνης τε καὶ τῆς κάτω ἡ Θρᾴκη. Πρὸς ταύτῃ δέ ἐστι καὶ ἡ ἰδίως καλουμένη χερρόνησος, Τῆς δὲ Μακεδονίας πρὸς Νότον ἐπὶ τὰς δύσεις ἡ Ἤπειρος κεῖται, ἐπὶ δὲ τὰς ἀνατολὰς ἡ Θεσσαλία, αἷς ὑπόκειται ἡ Ἑλλὰς, κατὰ τὸν ἐν τῷ Κρισσαίῳ κόλπῳ ἰσθμὸν ποιοῦσα τὴν Πελοπόννησον.

Νῆσοι δὲ ταύτης τῆς ἠπείρου ἀξιόλογοι ἐν μὲν τῇ ἐκτὸς θαλάσσῃ αἱ Βρεταννικαὶ δύο Ἰουερνίας τε καὶ Ἀλουίωνος.

Ἀλλ᾽ ἡ μὲν Ἰουερνία δυτικωτάτη

Ὑπόκειται.] Regio altera alteri dicitur ſubjacere, quæ magis in Meridiem vergit. Ut hic Myſia ſuperior, quia in Auſtrum tendit, dicitur ὑποκεῖσθαι τῇ Δακίᾳ, quæ eſt Septentrioni propior. Sic lib. 11. cap. 6. ὑπόκειται δὲ τῇ Σαρματίᾳ πρὸς μὲν τῷ Πόντῳ ἡ Κολχική. Ibid. Συρία δὲ ὑπόκειται ἡ Ἰουδαία. ὑπέρκεισθαι dicitur terra in Septentrionem vergens, in fine operis hujus. Πόντου δὲ πρὸς Ἄρκτον ἡ Μαιῶτις ὑπέρκειται λίμνη. *Tennulius.*

Στερ-

ταύτῃ κειμένη, ἀντιπαρεκτείνεται μέχρι τινὸς τῇ Ἱσπανίᾳ. Ἡ δ' Ἀλουΐων, ἐν ᾗ καὶ τὰ στρατόπεδα ἵδρυται, μεγίστη τέ ἐστι καὶ ἐπιμηκεστάτη. Ἀρξαμένη γὰρ ἀπὸ τῶν Ἄρκτων μέσου τῆς Ταρρακωνησίας πρόσεισιν, ἐπ' ἀνατολὰς μέχρι τῶν μέσων σχεδὸν τῆς Γερμανίας.

Εἴη δ' ἂν ἀξιόλογος καὶ ἡ Θούλη, καὶ ἡ μεγάλη Σκανδία, ἣ κεῖται ὑπὸ τὴν Κιμβρικὴν χερρόνησον. Ἔκκειται γὰρ τῆς Γερμανίας πρὸς Ἄρκτους καὶ τὸν ἐκείνης Ὠκεανὸν ἐπὶ πλεῖστον.

Ἐν δὲ τῇ ἐντὸς θαλάσσῃ ὑπὸ μὲν τὰ δυτικώτερα Ἰταλίας ἡ Κύρνος, ἡ καὶ Κορσική, ὑποκειμένην ἔχουσα τὴν Σαρδανίαν. ὑπὸ δὲ τὰ ἀνατολικώτερα καὶ πρὸς τὸν πορθμὸν ἡ Σικελία. καὶ παρὰ μὲν τὴν Ἀττικὴν καὶ τὴν

Πε-

mum in occidentem exporrecta, aliquantum objacet Hiſpaniæ. Albion vero, in qua caſtra etiam ſunt exſtructa, maxima & longiſſima eſt. Siquidem incipiens à Septentrionibus accedit medium Tarraconenſis, ad orientem uſque ad media ferme Germaniæ.

Etiam memorabilis eſt Thule, ut & magna Scandia, quæ ſub Cimbrica Cherſoneſo jacet. Extenditur enim Germaniæ in ſeptentriones & ejus Oceanum quam plurimum.

In mari verò mediterraneo ad occiduas Italiæ partes Cyrnus, quæ & Corſica; ſubjacentem habens Sardiniam: ſub orientalioribus & verſus fretum Sicilia. Etiam juxta Atticam & Peloponneſum Creta

pro

Στρατόπεδα:] Vallum Severi intelligit. Spartianus in ejus vita cap. 18. *Britanniam (quod maximum ejus imperii decus eſt) muro per tranſverſam inſulam ducto, utrimque ad finem Oceani munivit: unde & Britannici nomen accepit.* Paulus Oroſius iſtum murum non ex lapidibus, ſed ceſpitibus conſtructum docet his verbis. Severus *magnam foſſam firmiſſimumque vallum, crebris deſuper turribus communitum, per centum & triginta millia paſſuum à mari ad mare deduxit.* Eutropius numerum mutat. *Utque receptas provincias omni ſecuritate muniret, vallum per* XXXII. *millia paſſuum à mari ad mare deduxit.* Buchananus hoc vallum inter Bodotriæ & Glottæ æſtuaria; vallum autem Adriani inter Thinam & Eſcam flumina ſtatuit. *Tennulius.*

Albion.] Ptolemæo dicitur Νῆσος Βρεττανική. Plin. IV. cap. 16. *Albion illi nomen fuit, cum Britanniæ vocarentur omnes. Tennulius.*

Sali-

protenta in Orientem: denique ſecundum Achaiam Euboea.

De gentibus Africanis,

CAPUT V.

IN Africa, quæ exordium ſumit à freto Herculeo, ſunt duæ Mauritaniæ, in occidentem vergens Tingitana, illi continua eſt Cæſarienſis. Hanc ſequitur Africa, quam excipit Cyrenaica, Pentapolis, Marmarica, deinde Ægyptus. Sub Mauritaniis ſita eſt Gætulia; ſub Africa vero & Pentapoli regio ſiticuloſa atque arenoſa, Hæc ſolitudo etiam ad Ægypti uſque confinia pertinet.

Occidentem verſus ſitæ ſunt hæ gentes: Daradæ, Perorgi, Odrangidæ, Nimaces, Numæ, Garamantes, Darmicæ, Melanogætuli, Gingi, Nigritæ, Africirones, Leucæthiopes.

Omnis vero tractus Æthiopiæ (quæ eſt ſub Ægypto, & mari adjacet) qui ab urbe Be-

re-

Πελοπόννησον ἐκτεινομένη πρὸς ἀνατολὰς ἡ Κρήτη. Παρὰ δὲ τὴν Ἀχαΐαν ἡ Εὔβοια.

Περὶ τῶν κατὰ τὴν Λιβύην ἐθνῶν.

ΚΕΦ. ϛʹ.

ΤΗς δὲ Λιβύης ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ Ἡρακλείου πορθμοῦ εἰσιν αἱ δύο Μαυριτανίαι, δυτικωτέρα μὲν ἡ Τιγγιτανὴ, ἐχομένη δὲ ταύτης Καισαρησία. μεθ' ἣν ἡ Ἀφρικὴ, εἶτα ἡ Κυρηναϊκὴ, Πεντάπολις, ἡ Μαρμαρικὴ, εἶτα ἡ Αἴγυπτος. Ὑπόκειται δὲ ταῖς Μαυριτανίαις ἡ Γαιτουλία, τῇ δὲ Ἀφρικῇ καὶ τῇ Πενταπόλει ἡ ἄβροχός τε καὶ διάμμος γῆ. Ἐκτείνεται δὲ ἡ ἔρημος αὕτη καὶ μέχρι τῆς Αἰγύπτου κειμένη ἀρχομένης.

Ἀπὸ δυσμῶν τάδε. Δαράδαι, Πέροργοι, Ὀδραγγίδαι, Νίμακες, Νοῦμαι, Γαράμαντες, Δαρμίκαι, Μελανογαίτουλοι, Γίγγοι, Νιγρῖται, Ἀφρικίρωνες, Λευκαιθίοπες.

Ἐν δὲ τῇ ὑπὸ τὴν Αἴγυπτον Αἰθιοπίᾳ ἡ μὲν πρὸς τῇ θαλάσσῃ, πᾶσα ὅση ἐστὶν ἀπὸ Βερ-

ρη-

ῥενίκης μέχρι τῶν στενῶν τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου καλεῖται Τρωγλοδυτική. Ταύτης δὲ ἐνδοτέρα κεῖται ἡ Ἀζανία, ἐν ᾗ παντοῖοί εἰσιν ἐλέφαντες, καὶ ἡ ἀρωματοφόρος χώρα.

Καὶ μετὰ τὸν μέγαν καταῤῥάκτην ἀπὸ μὲν δυσμῶν τοῦ Νείλου Εὐωνυμῖται, Σεβρίδαι, Κάτοιποι, καὶ πρὸς τῇ Μερόῃ νήσῳ Μέμνονες, μεθ' οὓς Ἐλεφαντοφάγοι Αἰθίοπες, εἶτα Πεσενδόραι καὶ Κιναμωμοφόρος χώρα, τούτων δὲ δυτικωτέρα ἐστὶν ἡ Φαζανία, ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν Κολοβοὶ, Ἄπτεροι, Νοῦβοι, ἕτεροι Βλέμμυες, Στρουτοφάγοι καὶ ἡ σμυρνοφόρος χώρα.

Τὴν δὲ λοιπὴν καὶ μεσημβρινωτάτην, μεθ' ἣν ἡ ἄγνωστός ἐστι, κατέχουσι, πρὸς μὲν τῷ Αἰθιοπικῷ καλουμένῳ ἱπποδρόμῳ Ἱπποφάγοι Αἰθίοπες, ὧν μεσημβρινώτεροι οἱ κοινῶς καλούμενοι Ἑσπέριοι.

Τούτων δὲ ἀνατολικώτεροι Ἀθάκαι. τὰ δὲ περὶ τὸν κόλπον καὶ Βραχίας θαλάσσης Ἀνθρωποφάγοι Αἰθίοπες. Τούτων δὲ πρὸς ἀνατολὰς ἅμα καὶ μεσημβρίαν πλησιάζουσι τῇ ἀγνώ-

renice ad Arabici ſinus anguſtias patet, Troglodytica vocatur. Ab hac ora introrſum magis ſita eſt Azania, in qua ſunt omne genus elephanti, & ferax aromatum regio.

Et poſt magnum cataracten ab occidente Nili latere Euonymitæ, Sebridæ, Catœpi, & juxta inſulam Meroën Memnones: poſt hos Elephantophagi Æthiopes, deinde Peſendoræ & Cinnamomifera regio. Occidentalior his eſt Phazania. Sed ad orientem Colobi, Apteri, Nubi, alii Blemmyes; Strutophagi, & regio myrrhæ ferax.

Reliquam vero & magis meridianam, quam incognita terra ſequitur, habent Æthiopes Hippophagi, ad appellatum Æthiopicum Hippodromum, quibus meridialiores, qui communiter vocantur Heſperii.

His orientaliores ſunt Athacæ. Sinum vero & oram Brevis maris Æthiopes Anthropophagi. Ab his verſus orientem ſimul & meridiem regio eſt

Agi-

Agiſymba, incognitæ regioni propinqua multum xxxxxxxx.

ἀγνώστῳ ἐστι χώρᾳ πλὺ x x x x x x x x καλουμένη Ἀγισύμβα.

De gentibus Aſiaticis.

Περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐθνῶν.

CAPUT VI.

ΚΕΦ. ϛʹ.

GEntes vero in Aſia ſic habent. Nam poſt Iſthmum ac Tanaim, exporrecta ad modum quem dixi Sarmatia terminatur quidem in meridiano illo, qui longitudinem maris Caſpii mediam ſecat: hinc circumſtringens Mœotidem & Ponti partes uſque ad ſinum, per mediterranea in Caſpium pervenit. Hanc vero verſus orientem ſequitur Scythia, quæ circa ſui initium non lata eſt, ſed circa orientem vel maxime: parum enim abeſt, quin Indiam contingat.

ΤΑ δὲ ἐν Ἀσίᾳ ἔθνη ἔχει οὕτως. Μετὰ γὰρ τὸν Ἰσθμὸν καὶ τὸν Τάναϊν ἐπεκταθεῖσα τὸν εἰρημένον τρόπον ἡ Σαρματία, περατοῦται μὲν ὑπὸ Μεσημβρινοῦ τοῦ δίχα τέμνοντος τὸ μῆκος τῆς Κασπίας θαλάσσης, ἐκπεριελθοῦσα δὲ μετὰ ταῦτα τῆς Μαιώτιδος καὶ τοῦ Πόντου τὰ μέχρι τοῦ μυχοῦ, διὰ τῆς μεσογαίας ἐπὶ τὴν Κασπίαν ἀφικνεῖται. Ταύτης δὲ ἔχεται πρὸς ἀνατολὰς ἡ Σκυθία, αὕτη δὲ περὶ μὲν τὰς ἀρχὰς οὐ σφόδρα πλατιοῦται, περὶ δὲ τὰς ἀνατολὰς καὶ πάνυ. ὀλίγου γὰρ δεῖν συνάπτει τῇ Ἰνδικῇ.

Poſt omnem Scythiam ſequitur Serica, maxime orientalem partem terminans terræ incognitæ.

Μετὰ σύμπασαν Σκυθίαν ἐστὶν ἡ Σηρικὴ, τὸ ἀνατολικώτατον ἀποπερματίζουσα τῆς ἀγνωσμένης.

Subjacet autem Sarmatiæ proxime Pontum Colchis, & proxime Caſpium Albania, inter

Ὑπόκειται δὲ τῇ Σαρματίᾳ πρὸς μὲν τῷ Πόντῳ ἡ Κολχικὴ, πρὸς δὲ τῇ Κασπίᾳ ἡ Ἀλβανία,

νία, ἧς μεταξὺ κεῖται ἡ Ἰβηρία. εἶτα τῆς μετὰ τὴν Προποντίδα καὶ τοὺς πορθμοὺς ἠπείρου πρόκειται Ποντοβιθυνία, καὶ ὁ ἐνδοτέρω Πόντος, μεθ' ἧς ἐστιν ἡ Παφλαγονία. Ὑπόκειται δὲ τῇ Ποντοβιθυνίᾳ προϊοῦσα μέχρι τοῦ Διδύμου ὄρους ἡ Ἀσία, μεθ' ἣν ἐστιν ἡ Λυκία. Καὶ Παμφυλίας δὲ καὶ Πόντου μεταξὺ κεῖται Γαλατία. Τούτου δὲ τοῦ τμήματος ἀνιοῦσα παρὰ τὴν Κολχίδα πρὸς ἄρκτους παρήπλωται ἡ Καππαδοκία, ἧς ὑπόκειται παρὰ τῷ Ταύρῳ κειμένη ἡ Κιλικία.

Ἡ δὲ τὰ εἰρημένα ἔθνη περιέχουσα ἤπειρος ἔοικε καὶ αὐτῇ χερρονήσῳ πλατὺν ἐχούσῃ τὸν αὐχένα. εἴη δ' ἂν οὗτος ἀπὸ τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου ἐπὶ Τραπεζοῦντα πόλιν ἐν τῷ Πόντῳ κειμένην διήκων.

Πάλιν δὲ τῇ μὲν Ἰβηρίᾳ καὶ μέρει τῆς Ἀλβανίας ὑπόκειται ἡ Ἀρμενία, χωριζομένη τῆς Καππαδοκίας τῷ Εὐφράτῃ. Ταύτῃ δὲ ὑπόκειται ἡ Μεσοποταμία, δυτικωτέραν ἔχουσα τὴν Συρίαν. Συρίᾳ δὲ ὑπόκειται ἡ Ἰουδαία. Ταύτης δὲ κατὰ Νότον κειμένης ἀντιπαρεκτεί-

νε-

ter quas media eſt ſita Iberia. Deinde continenti poſt Propontidem & freta prætexta eſt Ponto-Bithynia, & interior Pontus, poſt hanc eſt Paphlagonia. Sub Pontobithynia vero jacet Aſia, porrecta ad montem uſque Didymum, poſt quem ſequitur Lycia. Cæterum inter Pamphyliam & Pontum media jacet Galatia. Huic vero ſectioni adſcendens præter Colchida ad Septentriones obtenditur Cappadocia, cui ſubjacet Cilicia monti Tauro contigua.

Hæc porro continens commemoratas gentes complexa, ſimilis eſt & ipſa peninſulæ; latis faucibus Aſiæ adhærens, quas intellige pertinere inter ſinum Iſſicum & Trapezuntem, oppidum in Ponto ſitum.

Rurſus Iberiæ & Albaniæ parti ſubjacet Armenia, quam à Cappadocia ſeparat Euphrates: ſub illam eſt ſita Meſopotamia, ad occaſum habens Syriam; Syriæ autem ſubjacet Judæa: cui ad auſtrum poſitæ

præ-

prætenditur Arabia ad Petram, & pertinet ad receſſum ſinus Arabici. Sed regio inter hos quos dixi populos & occidentalem ſinus Perſici oram media vocatur deſerta; gentibus autem & ipſa Arabicis inſeſſa eſt.

νεται μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀρραβίου κόλπου, ἡ κατὰ τὴν Πέτραν Ἀρραβία. Ἡ δὲ μεταξὺ τῶν εἰρημένων ἐθνῶν καὶ τῆς δυτικῆς τοῦ Περσικοῦ κόλπου παραλίας καλεῖται Ἔρημος, ἔχει δὲ καὶ αὕτη ἔθνη Ἀραβικά.

Continens verò ab maxime auſtralibus deſertæ limitibus & Arabia Petræa ſinuque Arabico Rubri maris, & parte ſinus Perſici circumſcripta, vocatur Arabia Felix, & magnitudine maxima eſt.

Ἡ δὲ περιγραφομένη ἤπειρος ὑπό τε τῶν νοτιωτάτων τῆς ἐρήμου καὶ τῆς Πετραίας Ἀρραβίας, καὶ τοῦ Ἀρραβίου κόλπου τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, καὶ μέρους τοῦ Περσικοῦ κόλπου, καλεῖται Ἀρραβία Εὐδαίμων, καὶ ἐστὶ τῷ μεγέθει μεγίστη.

Caſpio verò mari poſt confinia Armeniæ Media ſubjacet, Mediæ mox verſus exortum Tigridis Aſſyria, ad quam Cteſiphon. Poſt confluentes deinde Euphratis & Tigridis deſcendit Babylonia in mare uſque, ad occidentem habens deſertam. Sub Aſſyria autem uſque ad mare Suſiana, ſub Media ſimiliter Perſis.

Κεῖται δὲ ὑπὸ μὲν τὴν Κασπίαν θάλασσαν μετὰ τὰ μεθόρια τῆς Ἀρμενίας ἡ Μηδία, ὑπὸ δὲ ταύτην ὡς πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Τίγριδος ἡ Ἀσσυρία, εἰς ἣν ἡ Κτησιφῶν. Μετὰ δὲ τὰς συμβολὰς Εὐφράτου τε καὶ Τίγριδος κάτεισιν ἡ Βαβυλωνία μέχρι θαλάσσης, δυτικωτέραν ἔχουσα τὴν ἔρημον. Ὑπόκειται δὲ τῇ Ἀσσυρίᾳ μέχρι θαλάσσης ἡ Σουσιανή, τῇ δὲ Μηδίᾳ ὁμοίως ἡ Περσίς.

Poſt Mediam orientem verſus ſequitur Hyrcania, ſecundum oram maris cognominis: Huic ſubjacet Parthia, Parthiæque Car-

Ἔστι δὲ τῆς Μηδίας πρὸς ἀνατολὰς καὶ παρὰ τὴν ὁμώνυμον θάλασσαν ἡ Ὑρκανία, ὑπὸ δὲ ταύτην ἡ Παρθία. Ταύτῃ δὲ ὑπο-

ὑποϐέϐληται ἔρημος Καρμανία. μεθ' ἣν ἡ ἀληθὴς κεῖται Καρμανία μέχρι θαλάσσης.

Carmania deſerta: poſt hanc ſita eſt vera Carmania ad mare uſque.

Πάλιν δὲ τῇ μέχρις Ἰμάου ὄρους Σκυθίᾳ ὑπόκεινται ἀπὸ δύσεως ἀρχόμεναι Μαργιανή, εἶτα Σογδιανή, εἶτα Σακία. Καὶ ἔστιν ὑπὸ τὴν Μαργιανὴν ὡς ἀπ' ἀνατολῶν τῆς Παρθίας ἡ Ἀρεία. Τῇ δὲ Σογδιανῇ ὑποϐέϐληται ἡ Βακτριανή, εἶτα τῇ μὲν Ἀρείᾳ παραμήκει οὔσῃ ὑπόκειται ἡ Δραγγιανή, τῇ δὲ Βακτριανῇ οἱ Παροπαμισάδαι, ὑφ' οἷς ἐστιν ἡ Ἀραχωσία ὑποκείμενα ἔχουσα τὰ δυτικώτερα τῆς Γεδρωσίας, δυτικὴν ἐχούσης τὴν Καρμανίαν, ᾗ ὑπόκειται ἡ Δραγγιανή.

Præterea Scythiæ ad Imaum uſque montem ſubjacent inchoantes ab occidente Margiana, dein Sogdiana, denique Sacia. Sub Margiana vero fere ad orientem Parthiæ jacet Aria; ſub Sogdiana eſt ſita Bactriana. Deinde Ariæ regioni oblongæ ſubjacet Drangiana; ſub Bactriana Paropamiſadæ; ſub his Arachoſia, ſubjacentes ſpectans occidentales partes Gedroſiæ, quæ & ipſa occiduam habet Carmaniam, cui ſubjacet Drangiana.

Τὴν δὲ λοιπὴν τὴν μέχρι τῶν Θινῶν ἤπειρον ἅπασαν, πλείστην οὖσαν καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐθνῶν κατοικουμένην, Ἰνδοὶ κατανέμονται καὶ XXXXX ἀφοριζομένην πρὸς μὲν ἀνατολαῖς Σίναις, πρὸς δὲ ταῖς δύσεσι Γεδρωσίᾳ, πρὸς δὲ ταῖς ἄρκτοις Παροπαμισάδαις καὶ Ἀραχωσίᾳ, Σογδιανοῖς τε καὶ Σάκαις, Σκυθίᾳ τε καὶ τῇ Σηρικῇ.

Reliquam omnem continentem ad Thinas uſque, vaſtiſſimam & à multis populis habitatam, Indi obtinent, & xxxxx ab ortu quidem terminatam Sinis, ab occaſu Gedroſia, à Septentrionibus autem Paropamiſadis & Arachoſia, Sogdianis quoque & Sacis, Scythia denique & Serica.

Ἔστι δὲ καὶ τῆς ἠπείρου ταύτης κατὰ μὲν τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος με-

Ad hanc quoque continentem in Indico mari pertinet inſula,

ſula, maxima, olim quidem dicta Simonda, nunc vero Salice, in qua omnia ad uſum vitæ neceſſaria provenire dicunt, & metalla omnis generis contineri: & viros, qui eam incolunt, mulierum more comas alere & capitibus circumplectere. Cæterum noſtro in mari ſita eſt Cyprus. Summa gentium 153.

μεγίστη νῆσος, ἡ πάλαι μὲν Σιμοῦνδα καλουμένη, νῦν δὲ Σαλική, ἐν ᾗ φασι πάντα γίνεσθαι τὰ πρὸς τὴν χρῆσιν τὴν βιωτικὴν, ἔχειν τε παντοῖα μέταλλα, καὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν ἄνδρας μαλλοῖς γυναικίαν ἀναδεῖσθαι τὰς κεφαλάς. Κατὰ δὲ τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν ἡ Κύπρος. ὁμοῦ ἔθνη ρνγ'.

Trium continentium comparatio.

Σύγκρισις τῶν τριῶν ἠπείρων.

CAPUT VII.

ΚΕΦ. ζ'.

SI vero tres continentes inter ſe contuleris; invenies Aſiam eſſe maximam, proxime Africam, poſtremam Europam.

Contra ſi felicitatem, & exuberantiam proventuum cum aëris temperie aquarumque aſſidua copia, quæque inde naſcuntur variam frugum ubertatem, prout in hiſtoriis traditur, quis

Συγκρινομένων δὲ τῶν τριῶν ἠπείρων πρὸς ἀλλήλας, μεγίστη μὲν ἀναφανείη ἡ Ἀσία, εἶτα ἡ Λιβύη, τελευταία δὲ ἡ Εὐρώπη.

Ἀνάπαλιν δὲ πρὸς εὐδαιμονίαν καὶ εὐετηρίαν πρός τε τὰ τῶν ἀέρων καταστήματα καὶ ὑδάτων διὰ παντὸς εὐμοιρίαν, καὶ τῶν φυομένων ποικίλην δαψιλείαν κατὰ τὰ ἱστορούμενα εὕροι τας

Salice.] Geographis eſt *Taprobana* veterum, *Seilan* recentiorum, ut luce meridiana clarius oſtendit ὁ πάνυ Bochartus, cui & Nobiliſſimus Voſſius conſentit. *Tennulius.*

Comas alere.] Hinc Paulo Veneto & Vartomano incolæ hujus inſulæ dicuntur imbelles. *Tennulius.*

Salice.

τις ἂν μακρῷ πασῶν διαφορωτέραν τῶν ἄλλων τὴν Εὐρώπην, εἶτα τῆς ὅλης Ἀσίας σχεδόν τι τὰ ὑπὸ Ῥωμαίοις μόνα. Τῆς δὲ Λιβύης τὰ περὶ τὴν θάλασσαν.

Τῶν δὲ ἐν αὐταῖς ἐθνῶν, τῆς μὲν Εὐρώπης μεγίστη ἐστὶν Ἱσπανία τε καὶ Ἰταλία, Γερμανία τε καὶ ἡ Σαρματία. Τῶν δὲ ἐν τῇ Λιβύῃ ἥτε Ἀφρικὴ καὶ ἡ Αἴγυπτος. Καὶ τῶν Ἀσιανῶν παρὰ πάντα μὲν ἰδίως ἡ Ἰνδική, μεγίστη δὲ καὶ Σκυθία, Σηρική τε καὶ ἡ Εὐδαίμων.

quis conſideraverit; inveniet Europam multis partibus præſtare reliquas: dein totius Aſiæ ferme ſola illa ſub Romanis; Africæ, nonniſi maritimam oram.

Gentium vero in illis maxima eſt in Europâ Hiſpania, & Italia, dein Germania, tum Sarmatia. In Africâ autem, Africa ſic proprie dicta & Ægyptus. Inter Aſiaticas maxima eſt India proprie ita appellata, ſed & Scythia maxima eſt & Serica & Arabia felix.

Περὶ νήσων μεγίστων.

ΚΕΦ. η'.

Τῶν δὲ νήσων τῶν πάνυ μεγίστων πρωτεύει μὲν παρὰ πάσας ἐν τῇ οἰκουμένῃ ἡ Σαλική, δευτερεύει δὲ Ἀλϐίωνος, τὰ δὲ τρίτα φέροι τ' ἂν Ἰϐερνία. Τῶν δὲ ἄλλων μὲν μεγάλων, ἐλαττόνων δὲ ἢ κατὰ

τὰς

De maximis inſulis.

CAPUT VIII.

INter inſulas plane maximas primum ſupra omnes locum obtinet Salice, ſecundum Albion, tertium Hibernia. Aliæ magnæ quidem, ſed proxime dictis minores, deinceps deſcriben-

Salice.] Hinc facile conſtabit cuilibet, veteribus ignotam fuiſſe inſulam Madagaſcar. Cum enim magnitudine ſuperet Madagaſcar Salicen multis partibus, Salice jure nequit dici maxima inſularum. *Tennulius.*

Quarta

bentur prima Sicilia, ſecunda Sardinia, tertia Cyprus, quarta Creta, quinta Eubœa. Reliquarum & tertiæ quaſi magnitudinis inſularum prima erit Corſica, quæ & Cyrnus, ſecunda Lesbus, tertia Rhodus.

τὰς εἰρημένας, πάλιν τάττεται πρώτη μὲν ἡ Σικελία, δευτέρα δὲ Σαρδωνία, τρίτη δὲ Κύπρος, τετάρτη δὲ Κρήτη, πέμπτη ἡ Εὔβοια. Τῶν δὲ λοιπῶν καὶ τρίτην ὥσπερ μεγέθει τάξιν ἐχουσῶν πρώτη μὲν ἂν εἴη ἡ Κορσικὴ ἡ καὶ Κύρνος, δευτέρα ἡ Λέσβος, τρίτη δὲ ἡ Ῥόδος.

De maximis montibus.

Περὶ ὀρέων μεγίστων.

CAPUT IX.

ΚΕΦ. θʹ.

MAximi quoque montium ſunt in Aſia quidem Imaus, quique Imao adjacent, etiam Caucaſii. Hos enim juxta cum Ripæis altiſſimos omnium eſſe prædicant.

Ἔστι δὲ καὶ τῶν ὀρέων μέγιστα, ἐν μὲν τῇ Ἀσίᾳ ὅτ' Ἴμαος, καὶ τὰ ἐπ' Ἴμαον, καὶ τὰ Καυκάσια. Ταῦτα δὲ καὶ τὰ Ῥίπαιά φασι παρὰ πάντα ὑψηλότατα εἶναι.

Summæ quoque magnitudinis mons eſt Paropaniſus, ut & Taurus; inque Indicis regionibus plurimi.

Μέγιστον δ' ὄρος καὶ ὁ Παροπάνισος, καὶ ὁ Ταῦρος, τά τε κατὰ τὴν Ἰνδικὴν τὰ πλεῖστα.

Africanorum montium altiſſimus eſt magnus Atlas & Deorum currus: etiam magni longiſſimeque procedentes Æthiopici. Quippe incipientes ab Ægypti confinio deſcendunt

Τῶν δὲ Λιβυκῶν ὑψηλότατα μὲν ὅτι μέγας Ἄτλας, καὶ τὸ Θεῶν ὄχημα, μεγάλα δὲ καὶ ἐπιμηκέστατα τὰ Αἰθιοπικά. ἀρξάμενα γὰρ ἀπὸ τῆς μεθορίας τῆς κατ' Αἴγυπτον κάτεισιν ἀπὸ με-

μεσημβρίαν συνεκτεινόμενα τῇ τοῦ Νείλου πορείᾳ.

Ἐν δὲ τῇ Εὐρώπῃ μέγιστά φασιν εἶναι τὰ Σαρματικὰ καὶ τὰ Ἄλπεια, εἴ τις αὐτὰ κατὰ συνάφειαν λαμβάνοι. Ὑψηλὰ δέ φασιν εἶναι καὶ τὰ Πυρήναια, καὶ τὴν Ἰνδούβαλδα τῆς Ἱσπανίας, καὶ τὸν Μακεδονικὸν δὴ Ὄλυμπον καὶ τὸν Ἄθω, καὶ τῆς Ἠπείρου τὰ Ἀκροκεραύνια· Ταῦτα δὲ καὶ ἀπὸ Κανυσίου φασὶν ὁρᾶσθαι.

dunt in meridiem Nili alveum comitantes.

In Europa maximi traduntur eſſe Sarmatici, & Alpini, ſi quis hos ex continentia conſideret. Præterea etiam Pyrenæos montes dicunt altos, ut & Indubalda Hiſpaniæ; neque his cedere Olympum Macedoniæ aut Athon, aut Epiri Acroceraunia. Hæc vero etiam à Canuſio conſpici ferunt.

Περὶ ποταμῶν μεγίστων.

ΚΕΦ. ι.

Τῶν δὲ ἐν τῇ οἰκουμένῃ ποταμῶν μέγιστοι μέν εἰσιν, ἐν μὲν τῇ Ἀσίᾳ πολλῶν ὄντων παρὰ πάντας ὅτε Γάγγης καὶ ὁ Ἰνδός. οὗτοι γὰρ δεξάμενοι ἀπὸ τῶν βορειοτάτων τῆς οἰκουμένης, καὶ προσλαμβάνοντες σχεδὸν πάντας τοὺς ἀξιολόγους, ὅσοι διαῤῥέουσι τὴν ὅλην Ἰνδικὴν (εἰσὶ δὲ καὶ ὅσοι πλεῖστοι) ἐκδιδόασιν ἐπὶ τὴν πρὸς νότον θάλασσαν. Τῶν δὲ λοιπῶν κατὰ τὴν

De maximis fluminibus.

CAPUT X.

IN orbe Terrarum ſunt maximi fluvii, illique plurimi in Aſia; Sed in his præ reliquis eminent Ganges & Indus. Hi enim ex partibus terrarum maxime ſeptentrionalibus orti, ubi in ſe receperunt, quotquot fere per univerſam Indiam fluunt digni memoratu amnes (ſunt autem hi plurimi) exonerant ſe in mare auſtrale. Reliquorum vero per Aſiam flumi-

fluminum & in diverſa maria ſe emittentium Iaxartes & Oxus, & Rhymnus & Rhos, & Cyrus & Araxes Caſpio mari miſcentur. Phaſis autem & Thermodon & Sangaris Pontum petunt: ſed hi non ita longe à ſuis quiſque oſtiis ſcaturiunt.

τὴν Ἀσίαν ποταμῶν ἐμβαλόντων τε εἰς διαφόρους θαλάσσας Ἰαξάρτης μὲν καὶ Ὦξος καὶ Ῥύμνος καὶ Ῥῶς, καὶ Κῦρος καὶ Ἀράξης εἰς τὴν Κασπίαν ἵενται θάλασσαν. Φάσις δὲ καὶ Θερμώδων καὶ Σάγγαρις εἰς τὸν Πόντον. Οὗτοι δὲ σχεδόν τι περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους τὰς ἐκβολὰς ἔχουσι ταῖς πηγαῖς.

Inter Europæos palmam tenet citra controverſiam Iſter, qui proveniens ex locis occidentalibus tot gentes regioneſque tranſiens ſe in Pontum condit. Proximi magnitudine Boryſthenes, Viſtula, Tanais & Rhenus. Sunt & alii fluvii magni circa oſtia, præſertim Eridanus, Iberus, Betis, Sequana, Durias atque etiam Rhodanus.

Τῶν δὲ ἐν τῇ Εὐρώπῃ πρωτεύοι μὲν ἂν εἰκότως ὁ Ἴστρος, ὃς φερόμενος ἀπὸ τῶν πρὸς δύσιν τόπων τοσαῦτά τε διερχόμενος ἔθνη καὶ τόπους ἐκδίδωσιν εἰς τὸν Πόντον. ἑξῆς δὲ μέγιστοι Βορυσθένης, Οὐΐστουλας, Τάναϊς, Ῥῆνος. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι μεγάλοι ποταμοὶ πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς γινόμενοι, μάλιστα Ἠριδανός, Ἴβηρ, Βέτις, Σηκουάνας, Δορίας καὶ οἱ ἀμφὶ Ῥοδανόν.

In Africa maximus eſt Nilus; ſiquidem ex locis ultra Æquatorem in penitiſſima meridie defertur, & in mare noſtrum decurrit flexuoſo meatu, quod par eſt, quando id fluminum omnium proprium. x x x x x x x x x. Ut credibile ſit potius à pluviis illic obtinentibus,

Ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ μέγιστός ἐστιν ὁ Νεῖλος. Ὁρμώμενος γὰρ ἐκ τῶν ὑπὲρ τὸν Ἰσημερινὸν ἐν βάθει τῆς μεσημβρίας τόπων, ἐκδίδωσιν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν, ἑλικογραφῶν ὡς εἰκὸς ὅπερ ἐστὶν ἴδιον ποταμῶν. x x x x x x x x x. Ὡς πιθανὸς εἶναι μᾶλλον ἀπὸ τῶν

ἐκεῖ

ἐκεῖ γιγνομένων κατὰ τὸ παρ' ἡμῖν θέρος ὄμβρων, ὅπερ ἀπὸ χιόνος σύστασιν τὴν πρέιαν ἐνιαυσίῳ χρόνῳ ποιεῖσθαι. Φαίνεται δὲ καὶ ὁ Βαγράδας ὁ περὶ Καρχηδόνα ῥέων, καὶ ὁ Κίνυψ ἀπὸ τῶν νοτιωτάτων. Τῶν δὲ διαῤῥεόντων τὴν ἐντὸς Αἰθιοπίαν καὶ τάς τε ἀρχὰς καὶ τὰ τέλη ἐν ἠπείρῳ ἐχόντων, μέγιστός ἐστιν ὅτε Γὶρ καὶ Νίγρ.

bus, quo tempore apud nos eſt æſtas, quam à nive alveum ejus annuo tempore facere agmen. Præterea conſpicuus eſt Bagrada, prope Carthaginem fluens, item Cinips ab maxime auſtrinis. Illorum vero qui per interiorem Æthiopiam fluunt, quique fontes & oſtia in continente habent, maximi ſunt Gir & Nigir.

Περὶ τῆς μεγάλης θαλάσσης.

ΚΕΦ. ιά.

Τῆς δὲ μεγίστης τε καὶ πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς θαλάσσης τὰ μὲν νοτιώτατα καὶ πρὸς τῇ ἀγνώστῳ καλεῖται Πρασώδης θάλασσα. λέγεται γὰρ τῷ χρώματι τοιαύτη τις εἶναι, καὶ βρύον ἔχειν πλεῖστον καὶ μέγιστον ἐμφερὲς πράσῳ, ὅθεν εἰκὸς αὐτῇ καὶ τὴν πρασώδη φαντασίαν προσγίγνεσθαι.

Μετὰ δὲ ταύτην ὡς πρὸς ἄρκτους ἡ Βραχεῖα κεῖται θάλασσα, ἡ οὐ διὰ βραχύτητα τοῦ μεγέθους (ἐστὶ γὰρ μεγίστη) τούτου τετύχηκε τοῦ ὀνόματος, ἀλλὰ διὰ τὰ ἐν αὐτῇ βράχη. Τὰς

De magno mari.

CAPUT XI.

Quantum maris maximi in orientem porrectum ſimul Auſtrum reſpicit & incognitas terras alluit, id omne Praſodes vocatur. Dicitur enim colore tale eſſe, plurimumque in eo naſci & maximum muſcum, viroris æmulum, unde viridem illi ſpeciem conciliari probabile eſt.

Ab illo Borean verſus jacet mare, quod Breve dicitur, non quidem propter brevitatem ſpacii (latiſſime enim patet) ſed ob frequentiam in eo brevium. Ajunt enim æſtuum reci-

reciprocationes illic contingere maximas, ſed aquas non intra eundem diem mutare, verum longiſſimo tempore deſtituere ſuas plagas; ita ut ſcopuli poſt receſſum exſiccentur; & ſi forte navigantes in hujuſmodi caſum incidunt, ſuffulcientes navem exſcendere velut in continentem.

Supra hoc mare adjacet reliquum, & juxta continentem. Hujus maximum eſt pelagus Indicum, in quo peninſulæ ſunt, & ſinus admodum magni, qualis eſt Theriodes, itemque Magnus, ac Gangeticus.

Indicum pelagus excipit Carmanium, in occidentem pergens: ſequiturque Rubrum mare, quod eo loci illi conjungitur, ubi oſtium ſinus Perſici ſe aperit. Ipſe vero ſinus à latere orientali ac meridiano cingitur Carmania; ab Aquilone in occaſum tendentibus Perſide, Suſiana & Babylonia: ab occidente Arabiâ deſertâ, rurſus denique ad meridiem Felice.

Τὰς γὰρ ἀμπώσεις γίνεσθαι κἀκεῖ μεγίστας, μὴ αὐθήμερον μεταβάλλειν, ἀλλ' ἐπὶ πλεῖστον ἀναχωρεῖν χρόνον τὸ ὕδωρ, καὶ τὰς ῥαχίας μετὰ τὴν ἀναχώρησιν ἀναξηραίνεσθαι, ὥστε τοὺς πλέοντας εἰ περιπέσοιέν ποτε τούτῳ τῷ πάθει, ὑποστηρίξαντας τὸ πλοῖον ἀναβαίνειν καθάπερ εἰς ἤπειρον.

Ταύτης δὲ τῆς θαλάσσης ὑπέρκειται ἡ λοιπὴ καὶ παρὰ τὴν ἤπειρον. Καί ἐστι μὲν αὐτῆς μέγιστον μὲν Ἰνδικὸν πέλαγος, ἐν ᾧ χερρόνησοι καὶ κόλποι πάνυ μεγάλοι, ὅτι Θηριώδης, καὶ ὁ Μέγας, καὶ ὁ Γαγγετικός.

Τοῦ δὲ Ἰνδικοῦ πελάγους ἔχεται τὸ Καρμάνιον, περιὸν ὡς ἐπὶ δύσεις. Τούτου δὲ ἡ Ἐρυθρὰ θάλασσα ὡς περὶ τὰς συμβολὰς κατὰ τοῦ Περσικοῦ κόλπου στόμα κεῖται. Αὐτὸς δὲ ὁ κόλπος περιέχεται μὲν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ μεσημβρίας Καρμανίᾳ, ἀπὸ δὲ ἄρκτων μεταβαίνουσιν ἐπὶ δύσεις Περσίδι καὶ Σουσιανῇ καὶ Βαβυλωνίᾳ, ἀπὸ δὲ δύσεως Ἀρραβίᾳ ἐρήμῳ, εἶτα πάλιν ἀπὸ μεσημβρίας τῇ Εὐδαίμονι.

Ἀπὸ δὲ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἕως Αἰγύπτου ὁ Ἀράβιος κόλπος, ἔνθα μάλιστά ἐστι τὸ στενότατον τῆς ἠπείρου καὶ διείργον τὸ μὴ συνάψαι τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν. ὃν τὸ χρῶμά φασιν ἐρυθρὸν ἔχειν. οὐδ' ὡς σχεδιάζοντες ἀπὸ τῶν προσπαρακειμένων ὀρῶν ἐρυθρῶν ὄντων λέγουσι, προσπίπτειν ἵνα προσπίπτωσιν γαληναίῳ ὄντι τῷ ὕδατι, καὶ τὴν τοῦ ἐρυθροῦ φαντασίαν ἀπεργάζεσθαι. Ἀλλὰ τὰ πολλὰ τοῦ πελάγους τούτου ἐρημαίου ὄντος, ἀπὸ πνευμάτων, ὡς λόγος, ἐκεῖ μήτε μεγάλων μήτε συνεχῶν γινομένων, διὰ τὸ πλησίον ἐνιαυτοῦ κατὰ κορυφὴν τὸν ἥλιον συστάσεις δίερῶν νεφῶν συνίστασθαι, εἰς ἃ ἐμπίπτουσαι αἱ τοῦ ἡλίου αὐγαὶ χρωννύουσιν αὐτὰ, καθάπερ ἡμῖν συνεχῶς τὰ περὶ τὸν ὁρίζοντα πάσχειν εἴωθεν ἀνίσχοντος ἢ καταδεδυκότος ἤδη τοῦ ἡλίου, εἶθ' οὕτω τὰς χρόας δέχεσθαι τὴν θάλασσαν, ὅταν λείαν ἔχῃ τὴν ἐπιφάνειαν.

A Rubro autem mari ad Ægyptum ſinus Arabicus, ubi anguſtiſſimum continentis jugum prohibet, quo minus cum mari noſtro committatur. Illi rubrum eſſe colorem tradunt: non, ut quidam imprudentes dicunt, ab propinquis montibus rubris, accidere quandam ſpeciem aquæ tranquillæ, & colorem rubrum conciliari. Verum cum pelagus iſtud plurimo tempore quieſcat, utpote flatibus illic, ut dicitur, neque magnis neque continuis, quia prope toto anno, ſol ſupra verticem nebularum humentium cœtus colligit, in quas cum impegerunt radii ſolis, inficiunt eas, eo planemodo, quo circa noſtrum horizontem oriente vel occidente jam ſole idem ſemper accidere conſuevit; deinde hac ratione colorem derivari in mare, quoties placido æquore ſternitur.

Μετὰ τὸν Ἀράβιον κόλπον καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἐστὶν ἡ κατὰ τὴν Βαρβαρίαν Αἰθιοπικὴ θάλασσα.

Poſt ſinum Arabicum & reliquam partem maris Rubri jacet mare Æthiopicum ſecundum Barbariam.

Περὶ ... De

De ventis per orbem terrarum.

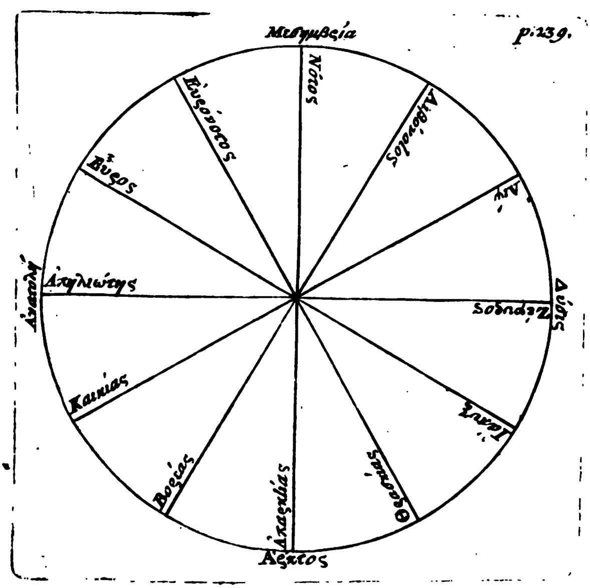
CAPUT XII.

IN ventorum autem & flatuum per orbem terrarum ſtationibus, tum locis, ex quibus quiſque ruat, ac per quæ feratur, ſic ſe habet ordo.

Περὶ τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην ἀνέμων.

ΚΕΦ. ιβ΄.

Αἱ δὲ περὶ τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην ἀνέμων τε καὶ πνευμάτων θέσεις, καὶ ἀφ᾽ ὧν ἕκαστος ὁρμᾶται τόπων, καὶ δι᾽ ὧν ἔρχεται, ἔχουσιν οὕτως.

Concipiamus circulum maximum, quidquid cognitum eſt, ambientem, eumque ſex diametris in duodecim æqualia

lia

Νοηθέντος γὰρ μεγίστου κύκλου περιέχοντος τὸ ἐγνωσμένον, καὶ ἐξ διαμέτροις εἰς ἴσα δώδεκα διαιρεθέντος, ὥς τε

δια

δύο τ̃ πρὸς ὀρθὰς ἀλλήλαις τὴν μὲν Ἰσημερινὴν ποιεῖσθαι, τὴν δὲ μεσημβρινὴν x x x x x x

lia dividamus; Nimirum duæ primum ducantur lineæ ad angulos rectos ſeſe ſecantes in centro, quarum altera tendatur ſecundum Æquatorem circulum ab oriente in occidentem; altera ſecundum meridianum à ſeptentrione in auſtrum agatur. Inter has dimenſis ſpatiis aliæ lineæ quatuor per centrum item ductæ duodenaria intervalla deſcribant.

Τάσσουσιν ἐπὶ μὲν τῆς Ἰσημερινῆς πρὸς μὲν ταῖς ἀνατολαῖς Ἀπηλιώτην, πρὸς δὲ ταῖς δύσεσι Ζέφυρον. Καὶ πάλιν ἐπὶ μὲν τῆς μεσημβρινῆς πρὸς Ἄρκτους Ἀπαρκτίαν, πρὸς δὲ τὴν μεσημβρίαν Νότον. Εἶτα Ἀπηλιώτου μὲν ἑκατέρωθεν ὡς πρὸς μεσημβρίαν Εὖρον, πρὸς δὲ Ἄρκτους Καικίαν. Πάλιν δὲ Ἀπαρκτίου ὡς πρὸς μὲν ἀνατολὰς Βορέαν, ὡς δὲ πρὸς δύσεις Θρασκείαν ἢ Μέσην. Καὶ Ζεφύρου μὲν πρὸς μεσημβρίαν Λίβα, πρὸς δὲ ἄρκτους Ἰάπυγα ἢ Ἀργέστην. Νότου δὲ πρὸς μὲν ἀνατολὰς Εὐρόνοτον, ὡς δὲ πρὸς δύσεις Λιβόνοτον.

In Æquatoris quidem illa linea collocant à parte orientali Apelioten, ab occidentali autem Zephyrum. Ac rurſum in linea Meridiani ponunt ad Septentriones Aparctiam, ad meridiem Notum. Tum ab utroque latere Apeliotæ verſus meridiem Eurum, verſus Septentriones Cæciam: porro Aparctiæ ad orientem Borean, ad occaſum Thraſciam vel Meſen: item Zephyri in meridiem Liba, ad Septentriones Iapyga, vel Argeſten: denique Noti Euronotum in orientem: & Libonotum in Occidentem.

Καί εισι διάμετροι καὶ ἀντιπνέοντες ἀλλήλοις, Ἀπηλιώ-

Et quidem ſic ſibi oppoſiti & ex adverſo ſpirantes ſunt, Ape-

Apeliotes Zephyro, Cæcias Libi, Boreas Libonoto, Aparctias Noto, Thraſcias Euronoto, & Iapyx Euro.

λιώτης μὲν Ζεφύρῳ, Καικίας δὲ Λιβὶ, Βορέας δὲ Λιβονότῳ, καὶ Ἀπαρκτίας μὲν Νότῳ, Θρασκίας δὲ Εὐρονότῳ, καὶ Ἰάπυξ Εὔρῳ.

De longitudine ac latitudine univerſi orbis.

Περὶ μήκους καὶ πλάτους τῆς ὅλης οἰκουμένης.

CAPUT XIII.

ΚΕΦ. ιγ΄.

NEceſſario autem etiam verba ſunt facienda de longitudine deque latitudine univerſæ habitabilis. Longitudinem ergo ejus capiemus non quidem convenientem formæ Rhomboidis, ſed potius circuli ſegmento, quod aliis omnibus, quæ per totam magnitudinem ejus tranſeunt, eſt majus. Nam ſimile Æquinoctialis circuli eductum ab occaſu . . . monſtratum eſt eo quod noſcitur, & multo anterius ad ea quæ illo magis auſtrina ſunt. Intelligamus quoque hanc lineam abeſſe ab Æquinoctiali ſeptentrionem verſus gradibus viginti ac tribus ſcrupuliſque 45. ac diſcrepare à maximi circuli menſura in tantum, ut longitu-

ΑΝαγκαῖον δὲ καὶ περὶ μήκους καὶ πλάτους τῆς ὅλης οἰκουμένης εἰπεῖν. Τὸ μῆκος τοίνυν αὐτῆς ληψόμεθα, οὐ τὸ συναχθὲν τῷ ῥομβοειδεῖ σχήματι, ἀλλά τινι κύκλου τμήματι, ὃ τῶν ἄλλων διʼ ὅλου τοῦ μήκους αὐτῆς ἐρχομένων ἁπάντων ἐστὶ μεῖζον, ὅμοιόν τε γὰρ τοῦ Ἰσημερινοῦ ἔκπιπτον ἀπὸ δυσμῶν XXXX ἐδείχθη τοῦ ἐγνωσμένου καὶ πολὺ προτεραίτατον ἐπὶ τὰ μὲν νοτιωτέρων τούτου. Εἴη δʼ ἂν τὸ τοῦ ἀπέχοντος ἐπὶ τὰ βόρεια τοῦ Ἰσημερινοῦ μοίρας εἴκοσι τρεῖς καὶ ʹ∟ δ΄. Διαφορεῖ δὲ καὶ τοῦτο μεγίστου XXXX μύρια ὀκτὼ, β, τ π β΄. ὥστε ἔγγιστα θ΄ μυριάδων εἶναι σταδίων τὸ μῆκος XXXXXXX διὰ τὸ ὑπὸ μεγί-

γίγου κύκλου περιέχεσθαι τὸ ἐγνωσμένον.

tudo ejus ſtadia 82382 non excedat, cum maximi ſemicirculi longitudo in 90000 admodum extendatur, quod ideo dictum velim, quoniam inter maximi circuli modum habitabilis terra includitur, atque ad ejus normam expenditur.

Τὸ δὲ πλάτος ἐπὶ μεσημβρινοῦ, γραφομένου δὲ διὰ τῶν Ἱππικῶν τῆς Σαρματίας ὀρῶν, ΧΧΧ στάδια τρισμύρια * δισχίλια φʹ. ἤτοι μιλίων χιλιάδες δʹ τλγʹ.

At latitudo in meridiano, illo autem qui per Hippicos montes Sarmatiæ delineatur, ſtadia patet in univerſum 32500. ſeu millia paſſuum 4333.

Περὶ μήκους καὶ πλάτους τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην θαλασσῶν.

De marium per orbem terrarum longitudine ac latitudine.

ΚΕΦ. ιδʹ.

CAPUT XIV.

Τῶν δὲ τῆς οἰκουμένης θαλασσῶν τὰ μήκη καὶ πλάτη τόνδε τὸν τρόπον ἔχει. Τῆς μὲν καθ' ἡμᾶς θαλάσσης τὰ ἀπὸ Κῶ τῆς Μαυριτανίας Τιγγιτάνης ἄκρου, μέχρι τοῦ Ἴσσου στάδιοί εἰσι δισμύριοι ε υʹ, ἤτοι

Longitudines & latitudines marium in orbe terrarum ſic ſe habent. Mare mediterraneum à Co Mauritaniæ Tingitanæ promontorio ad Iſſum uſque ſtadia continet 25400, quæ

Κῶ.] Hujus nominis promontorium in Mauritania Tingitana non occurrit, ſed Κώτης ἄκρον. Longitudo hic Mediterranei maris ponitur 25400. ſtadiorum, & infra 29000. quia addidit 3000 ſtadia à freto Herculeo ad promontorium Sacrum, & 120. longitudinem freti ipſius. Verum ne ſic quidem numeri conſtant. Namque eſſent ab Iſſico ſinu ad fretum 25880 *Tennulius.*

Sta-

quæ ſunt millia paſſuum 3386. Latitudo vero ejus patet à Maſſilia (ubi quam maxime in ſeptentriones mare Gallicum ſinuatur) Gilgilim uſque Mauritaniæ coloniam ſtadia 5500, quæ ſunt millia paſſuum 733.

Ponti vero longitudo à Tomis ad oſtia Phaſidis ſtadiorum 6000, ſeu millium paſſuum 823. Latitudo à Phanagoria Boſpori ad Halyos oſtia, qua eſt Pontus latiſſimus, numerat ſtadia 2400, quæ faciunt millia paſſuum 320.

Caſpii autem maris longitudo ab oſtiis Cyri, qui ex Armenia fluit, ad oſtia Iaxartis ſtadiorum eſt 8200. ſeu millia paſſuum 1094. Maxima latitudo ſtadia 2500 non excedit, quæ ſunt millia paſſuum 334.

Pelagi Indici mare Breve, quod præ aliis latiſſime in orientem & occidentem porrigitur, extenditur ab Eſino emporio Barbariæ, ſive metropoli Rhaptorum, ad Sinarum amnem Cottiarim per ſtadia 52500 ſeu mil-

ἤτοι μίλια Γ τ π ς'. Πλάτος δὲ ἀπὸ Μασσιλίας (ἐπεὶ τὸ πλεῖστον ἡ Γαλλικὴ θάλασσα ἐνταῦθα πρὸς Ἄρκτους ἀνακολποῦται) ἐπὶ Γίλγιλιν Κολωνίαν τῆς Μαυριτανίας στάδια ε φ', μίλια δὲ ψ λ γ'.

Τοῦ δὲ Πόντου ἀπὸ Τόμων ἐπὶ τὰς τοῦ Φάσιδος ἐκβολὰς μῆκος μὲν στάδια ς, μίλια ω κ γ'. Πλάτος δὲ τὸ ἀπὸ Φαναγορείας τῆς ἐν Βοσπόρῳ ἐπὶ τὰς τοῦ Ἅλυος ἐκβολάς, ἧπερ καὶ πλατύτατός ἐστιν ὁ Πόντος, στάδια β, υ, μίλια τ κ'.

Ἔστι δὲ τῆς Κασπίας θαλάσσης μῆκος μὲν τὸ ἀπὸ τῶν τοῦ Κύρου ἐκβολῶν, ὃς κάτεισιν ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας, ἐπὶ τὰς τοῦ Ἰαξάρτου ἐκβολὰς σταδίων η σ'. ἤτοι μιλίων α ς δ', πλάτος δὲ πλεῖστον σταδίων β, φ', μιλίων δὲ τ λ δ.

Τῆς δὲ μετὰ τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος Βραχείας θαλάσσης, ἐπείπερ αὕτη παρὰ τὰς ἄλλας ἐπὶ πλεῖστον πρὸς ἀνατολὰς καὶ δύσεις ἐκτείνεται, τὸ ἀπὸ Ἐσινοῦ ἐμπορίου τῆς Βαρβαρίας ἢ τῶν Ῥάπτων τῆς μητροπόλεως ἐπὶ Κοττίαριν ποταμὸν τῶν Σινῶν σταδίων μυριάδες ε καὶ β,

φ, μίλια δὲ ζ. πλάτος δὲ τὸ ἀπὸ μυχοῦ τοῦ μεγάλου κόλπου ἐπὶ τὴν ἄγνωστον στάδια τρισμύρια, ἤτοι μίλια δ, χ

Τοῦ δὲ Ἀῤῥαβίου κόλπου ἐκκλίνοντος πρὸς ἀνατολὰς τὰ μέχρι τῶν στενῶν οὐκ ἔλαττόν ἐστι μυρίων σταδίων, ἅ ἐστι μίλια α τ λ γ΄. Γ΄.

Ἡ δὲ ἡ μεγάλη θάλασσα, καὶ τὴν ὅλην οἰκουμένην περιῤῥέουσα κοινῷ μὲν ὀνόματι Ὠκεανὸς καλεῖται· κατὰ κλίματα δὲ διαφόρους ἔχει ἐπωνυμίας. Ὁ μὲν γὰρ ὑπὸ τοῖς Ἄρκτοις πᾶς μὲν Ἀρκτικὸς καὶ Βόρειος λέγεται. ἤδη δὲ αὐτοῦ τὸ μὲν ἀνατολικώτερον Σκυθικὸς Ὠκεανὸς, τὸ δὲ δυτικώτερον Γερμανικός τε καὶ Βρετανικὸς καλεῖται, ὁ δὲ αὐτὸς οὗτος σύμπας καὶ Κρόνιον πέλαγος καὶ Πεπηγὸς καὶ Νεκρὸς ἐπωνομάζεται. Ὁ δὲ ὑπὸ τῇ Μεσημβρίᾳ σύμπας μὲν καλεῖται Μεσημβρινός τε καὶ Νότιος Ὠκεανός. Πάλιν δ᾽ αὐτοῦ τὸ μὲν ἀνατολικώτερον Ἐρυθρὰ θάλασσα, τὸ δὲ δυτικώτερον Αἰθιοπικὸς Ὠκεανὸς προσαγορεύεται. Τῶν δὲ λοιπῶν β΄ κλιμάτων τὸ μὲν κατ᾽ ανα-

millia paſſuum 7000. Latitudo autem ab intimo receſſu magni ſinus ad incognitam habet ſtadiorum 30000, ſive millia paſſuum 4000.

Sinus Arabicus in orientem inclinans ad anguſtias uſque ſtadia 10000 non minus obtinet, millia paſſuum 1333⅓.

At vero hoc mare magnum & terras omnes circumluens, communi vocabulo quidem nominatur Oceanus, ſed pro climatum varietate etiam diverſas appellationes fortitur. Nam qua polo arctico ſubjacet, appellatur Arcticus ſive Borealis, cujus tamen pars orientem propior dicitur Oceanus Scythicus, occidentalis vero Germanicus & Britannicus: ſed hic ipſe univerſus nuncupatur etiam pelagus Cronium & Glaciale & Mortuum. Qua autem ſub meridiem, totus quidem Meridianus & Notius Oceanus dicitur. Rurſus autem & hujus pars orienti vicinior Mare Rubrum, qua petit occidentem, Æthiopicus Oceanus audit. In reliquis duobus climatibus, quicquid

quid ejus eſt ad ortum ſolis, vocamus Eoum mare ſeu Oceanum Indicum, quicquid ad occaſum, unde noſtrum hoc mare repletur, Heſperius nominatur Oceanus, aut etiam per excellentiam Atlanticum pelagus.

Itaque terra, quæ ſic ab illis circumluitur, trifariam deſcribitur ab iis, qui rectiſſime illam ſunt partiti, in Europam, & Aſiam, & Africam. Termini autem Europæ quidem ad Africam fretum ad columnas Herculis, & pelagus, quod per illud repletum verſus orientem intereſt medium ad Canobicum Nili oſtium: Aſiæ vero ad Africam idem iſtud Nili oſtium & fluvii illius in rectum alveus verſus meridiem: ad Europam vero Tanais fluvius in Mæotin paludem ſe exonerans; quæ ipſa deinde in Euxinum Pontum defluit; hic in Propontidem, Propontis in Helleſpontum: unde Ægæum pelagus in meridiem ſimiliter expanditur. Alii prædictas continentes illas, quas po-

ἀνατολὰς Ἑῷον πέλαγος καὶ Ἰνδικὸς Ὠκεανὸς, τὸ δὲ κατὰ τὴν δύσιν, ἀφ' ὅπερ ἡ καθ' ἡμᾶς θάλασσα πληροῦται, Ἑσπέριος Ὠκεανὸς, καὶ κατ' ἐξοχὴν Ἀτλαντικὸν προσαγορεύεται πέλαγος.

Ἡ δ' ὑπὸ τούτων περιῤῥεομένη γῆ τριχῆ νενέμηται ὑπὸ τῶν ἄριστα τὴν οἰκουμένην διελόντων, εἴς τε τὴν Εὐρώπην, καὶ τὴν Ἀσίαν, καὶ τὴν Λιβύην. Ὅροι δὲ τῆς μὲν Εὐρώπης πρὸς Λιβύην ὁ καθ' Ἡρακλέους στήλας πορθμὸς, καὶ τὸ δι' αὐτοῦ πληρουμένου ἐπ' ἀνατολὴν μέσον πέλαγος ἄχρι τοῦ Κανωβικοῦ στόματος τοῦ Νείλου. Τῆς δ' Ἀσίας πρὸς μὲν τὴν Λιβύην τὸ αὐτὸ τοῦτο στόμα τοῦ Νείλου, καὶ ὁ ἐπ' ὀρθὴν τοῦ ποταμοῦ πόρος ἐπὶ μεσημβρίαν. Πρὸς δὲ τὴν Εὐρώπην ὁ Τάναϊς ποταμὸς εἰς τὴν Μαιῶτιν ἐμβάλλων λίμνην, ἡ δὲ εἰς τὸν Εὔξεινον ἐκφέρεται Πόντον, οὗτος δὲ εἰς τὴν Προποντίδα, ἡ δὲ εἰς τὸν Ἑλλήσποντον, μεθ' ὃν τὸ Αἰγαῖον ἐπὶ μεσημβρίαν ὁμοίως ἀναπέπταται πέλαγος. Ἔνιοι δὲ τὰς προκειμένας ἠπει-

ρυς ἰσθμοῖς διορίζουσιν· ἀπὸ μὲν τῆς Ἀσίας τὴν Εὐρώπην τῷ μεταξὺ Κασπίας θαλάσσης καὶ τοῦ Πόντου, τὴν δὲ Λιβύην τῷ μεταξὺ τοῦ Ἀραβίου κόλπου καὶ τῆς κατὰ τὸ Πηλούσιον θαλάσσης.

Αἱ μὲν ὁλοσχερεῖς τομαὶ τῆς οἰκουμένης εἰσὶ τοιαῦται. Τῶν δὲ ἐμφερομένων ἐν αὐτῇ πελαγῶν τὸ μὲν ἀπὸ δύσεως τῶν Ἰβηρικῶν ἄκρων ἐπ' ἀνατολὴν ἄχρι τοῦ κατὰ τὴν Κιλικίαν Ἰσσικοῦ κόλπου διῆκον, στάδιά ἐστι δισμύρια ἐννεακισχίλια, ἤτοι μίλια x x x x x x x. Ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου μέχρι τῆς Ῥοδίας ε ἀριθμοῦνται μίλια χ ξ ζ. ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὸ ἑῷον ἀκρωτήριον τῆς Κρήτης, ὃ Σαμώνιον καλεῖται, χίλιοι στάδιοι, μίλια δὲ ρ λ γ. ἀπὸ τοῦ Σαμωνίου ἐπὶ Κριοῦ μέτωπον, ἕτερον τῆς Κρήτης ἀκρωτήριον τὸ ἑσπέριον, α φ', ὅπερ ἐστὶ καὶ μῆκος τῆς νήσου. Δίαρμα δὲ ἐντεῦθεν ἐπὶ Πάχυνον ἄκρον τῆς Σικελίας δ φ', ὃ δὴ καὶ μῆκός ἐστι τοῦ Σικελικοῦ πελάγους. Ἀπὸ Παχύνου δὲ ἐπὶ πορθμὸν πλείονες ἢ χίλιοι, δίαρμα δὲ ἐντεῦθεν ἐπὶ στήλας μύριοι καὶ Γ, ἀπὸ δὲ στηλῶν

poſui, diſpeſcunt iſthmis: ab Aſia Europam quidem illo, qui medius inter Caſpium mare & Pontum; Africam autem illo inter ſinum Arabicum & mare ad Peluſium.

Atque hæ quidem ſunt generales terrarum ſectiones: Marium vero intra eas decurentium, hoc ab occaſu promontoriorum Hiſpanicorum in orientem uſque ad Iſſicum Ciliciæ ſinum penetrans, eſt longum ſtadia 29000, ſeu millia paſſuum xxxxxxx. Namque ab Iſſico ſinu uſque Rhodum numerantur ſtadia 5000 millia paſſuum 667. Hinc ad orientale Cretæ promontorium, quod Samonium appellant, ſtadia mille, quæ ſunt millia paſſuum 133. à Samonio ad Criu Metopon alterum Cretæ promontorium occidentale, ſtadia 1500. quæ eſt etiam inſulæ longitudo. Ab hoc trajectus in Pachynum Siciliæ promontorium ſtadiorum 4500. quæ eſt ipſa etiam longitudo maris Siculi. A Pachyno ad fretum plura ſunt quam mille ſtadia: inde ad columnas trajectus 13000, denique à co-

columnis ad ſacrum promontorium 3000. Hæc quidem igitur longitudo.

Latitudo vero pelagi maxima eſt ſtadiorum 5000 à Gallico ſinu, qui medius inter Narbonem ac Maſſiliam, uſque in oppoſitam Africam. Cæterum hoc omne pro locorum varietate appellationes variat. Nam oſtium pelagi ipſum dicitur fretum ad columnas Herculis, cujus longitudo eſt ſtadiorum 120 ſeu millium paſſuum 16: latitudo, ubi anguſtiſſimum 70 ſtadia. Hoc fretum ingreſſis ſtatim ſeſe aperit noſtrum mare, cujus latus omne, quod Africæ littus ſtringit ad Ægyptum uſque, vocatur pelagus Libycum, in quo etiam conſtituuntur ſinus, quos Syrtes indigetant. Harum minor, occidentalior alterâ, ambitur ſtadiis 1600, millibus paſſuum XXXXXX, major vero ſtadiis 5000, cujus profunditas ad ſtadia 1500, quanta etiam oſtii latitudo.

Pelagus autem, quod Europæ adjacet, compluribus nominibus deſcribitur. Primum

λῶν ἐπὶ τὸ ἱερὸν ἀκρωτήριον Γ, τοῦτο μὲν δὴ μῆκος.

Τοῦ δὲ πελάγους πλάτος τὸ ἐστι τὸ μέγιστον σταδίων ε τὸ ἀπὸ τοῦ Γαλατικοῦ κόλπου, τοῦ μεταξὺ Ναρβῶνος καὶ Μασσαλίας, ἐπὶ τὴν κατ' ἀντικρὺς Λιβύην. ὀνομασίας δὲ ἔχει τὸ σύμπαν κατὰ τόπους διαφόρους. Τὸ μὲν γὰρ στόμα τοῦ πελάγους αὐτὸ πορθμὸς καθ' Ἡρακλέους στήλας καλεῖται. Ἔστι δὲ οὗτος τὸ μῆκος σταδίων ρκ', μιλίων ις'. πλάτος δὲ ᾗ στενώτατον ό. εἰσπλεύσασι δὲ τὸν πορθμὸν τοῦτον εὐθέως ἡ καθ' ἡμᾶς ἀναφαίνεται θάλασσα. ἧς τὸ μὲν πρὸς τῇ Λιβύῃ μέχρι τῆς Αἰγύπτου Λιβυκὸν καλεῖται πέλαγος. ἐν ᾧ κόλποι συνίστανται οἱ προσαγορευόμενοι Σύρτεις. Τούτων δὲ ἡ μὲν ἐλάττων δυτικωτέρα οὖσα τῆς ἑτέρας περίμετρον ἔχει σταδίων αχ'. μίλια δὲ XXXXXX ἡ δὲ μείζων ε, ταύτης δὲ βάθος α, ἐστὶ καὶ φ', ὅσον καὶ τὸ πλάτος τοῦ στόματος.

Τὸ δὲ πρὸς τῇ Εὐρώπῃ πέλαγος πλείονας ἔχει τὰς ἐπωνυμίας. Τὸ μὲν γὰρ πρῶτον

mum ἀπὸ

ἀπὸ τῆς δύσεως Ἰϐηρικὸν λέγεται, μετ' ἐκεῖνο δέ ἐστιν ὁ κατὰ Μασσαλίαν καὶ Ναρϐῶνα Γαλατικὸς κόλπος. Εἶτα κατὰ μὲν τὴν ἀρχὴν τῆς νῦν Ἰταλίας Λιγυστικὸν ἐκδέχεται πέλαγος, μετὰ δὲ τοῦτο τὸ Σαρδῷον, ἑξῆς δὲ τούτῳ τὸ Τυῤῥηνικὸν, εἶτα τὸ Σικελικόν. φθάνει δὲ τοῦτο ἄχρι Παχύνου ἐπὶ μεσημβρίαν, καὶ τῶν ἄκρων τῆς Κρήτης ἐπὶ τὴν ἕω, καὶ τῆς Ἰαπυγίας ὡς ἐπὶ Βοῤῥᾶν. μεθ' ἣν ὁ Ἀδρίας πολὺς ἀναχεῖται κόλπος ἐπὶ τὰς Ἄρκτους, εἶτ' εἰς δύσιν ἀποκλίνει, μῆκος μὲν ἔχων Γ, σταδίων, μιλίων XXXXX πλάτος δὲ ᾗ πλατύτατος ,α καὶ σ΄. τούτου δὲ XXXX Ἰλλυρίς ἐστι, τὰ δὲ εὐώνυμα ἡ Ἰταλία μέχρι τοῦ κατ' Ἀκυληΐαν μυχοῦ καὶ Πώλας.

Μετὰ δὲ τὸ Σικελικὸν πέλαγος ἐκδέχεται τὸ Κρητικὸν, ᾧ συνάπτει τὸ Αἰγύπτιον, μεθ' ὃ τὸ Φοινίκιον, εἶτ' ἤδη ἐπὶ τὰς Ἄρκτους παρεγκλίνει τὴν ἄνω Συρίαν καὶ τὴν Κιλικίαν περιζευγνύον, μεθ' ἃς ἐπὶ δύσιν ἀπονεύει, καὶ Παμφύ-

mum enim ab occidente vocatur Ibericum; quod ſequitur poſt Maſſiliam & Narbonem Gallicus ſinus; deinde, circa principium nunc Italiæ Liguſticum pelagus excipit, poſt illud eſt Sardoum, ac continuo Tyrrhenicum, poſtea Siculum, quod magnum tractum occupat verſus meridiem uſque Pachynum, & promontoria Cretæ verſus orientem, verſus Borean uſque Japygiam: poſt quam Adriaticus ſinus ſane magnus refunditur obverſus Septentrionibus; ſed mox ad occaſum obliquatur, longus quidem ſtadiorum 3000, quæ ſunt millia paſſuum xxxxx. Latus autem, ubi plurimum, ſtadia 1200. Hujus *oram dextram prætendit* Illyricum, lævam Italia uſque ad intimum receſſum circa Aquilejam & Polas.

Poſt Siculum pelagus eſt Creticum, cui contiguum eſt Ægyptium, à quo Phœnicium, mox jam deflectitur in Septentriones ſimul ſuperiorem Syriam Ciliciamque ſtringens; poſt quas in occidentem abſcedit,

dit, pelagusque Pamphylium appellatur usque ad Chelidonias inſulas & extremam Lyciam. A Chelidoniis autem committitur Ægæum verſus Septentriones, cujus longitudo in Borean 4000 ſtadiorum eſt, millia paſſuum 533. Latitudo maxima 2000 ſtadiorum. Poſt hoc cogitur in anguſtum Helleſpontus, ſeptem ſtadiorum ſpatium habens inter Seſtum & Abydum.

φύλιον προσαγορεύεται πέλαγος ἄχρι Χελιδονίων νήσων καὶ ἄκρας Λυκίας. ἀπὸ δὲ τῶν Χελιδονίων ἀναπλεῖται εἰς πρὸς Ἄρκτους τὸ Αἴγαιον, μῆκος ἔχον ἐπὶ Βορρᾶν δ, σταδ. μιλ. δὲ φλγ. πλάτος δὲ ἢ πλατύτατον β. μεθ' ὃν συνάγεται εἰς στενὸν Ἑλλήσποντος, ἑπτὰ σταδίων ἔχων διάστημα κατὰ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον.

Ab hoc deinde laxatur Propontis, cujus longitudo à Troade uſque ad Byzantium ſtadiorum 1500, quæ ſunt millia paſſuum xxxx. Latitudo prope æqualis. Poſt Propontidem rurſus arctatur quoque Ponti oſtium in quadriſtadium, quod appellatur Boſporus Thracius. Hinc jam ipſe Pontus aperitur, in duo velut maria ſe diffindens. Quippe circa ejus medium duo eminent promontoria, 2500 circiter ſtadiis invicem dirempta; quorum alterum ab Aſia procurrens in Septentriones dicitur Carambis, alterum ab Europa in auſtrum Criu Metopon appellatur.

Εἶτα ἀπ' αὐτοῦ πλατύνεται ἡ Προποντὶς, μῆκος μὲν ἔχουσα τὸ ἀπὸ τῆς Τρωάδος ἐπὶ τὸ Βυζάντιον σταδ. α. καὶ φ', μιλ. δὲ XXXX πάρισον δὲ πως καὶ πλάτος. Μετὰ δὲ τὴν Προποντίδα εἰς τετραστάδιον αὖθις στενοῦται καὶ στόμα τοῦ Πόντου, ὃ καλεῖται Βόσπορος Θρᾴκιος. Ἐντεῦθεν δὲ ἤδη ὁ Πόντος αὐτὸς ἀνοίγεται διθάλασσος ὢν τρόπῳ τινί. Κατὰ μέσον γὰρ αὐτοῦ δύο ἀνέχουσιν ἄκραι, ἀλλήλων ἀπέχουσαι δισχιλίους που καὶ φ' σταδίους, ὧν ἡ μὲν ἀπὸ τῆς Ἀσίας ἐπ' Ἄρκτους ἀνατείνουσα καλεῖται Κάραμβις, ἡ δὲ ἀπὸ τῆς Εὐρώπης πρὸς νότον Κριοῦ μέτωπον προσαγορεύεται.

Καὶ τὰ μὲν ἀριστερὰ τοῦ Πόντου, ἅπερ ἐστὶ πρὸς ἑσπέραν, μῆκος μὲν ἔχει ἀπὸ Βυζαντίου μέχρι τῶν ἐκβολῶν Βορυσθένους σταδ. Γ, ω΄. μιλ. δὲ χxx. Πλάτος δὲ β, τὸ δὲ ἑῷον μέρος, ὅπερ ἐστὶ καὶ δεξιὸν τοῖς εἰσπλέουσι, μῆκος ἔχει ε ἢ μικρῷ πλέον, ἀπὸ τοῦ στόματος ἐπὶ τὸν κατὰ Διοσκουριάδα μυχὸν, πλάτος δὲ Γ.

Et læva quidem Ponti, quæ ad occidentem ſunt, longitudine ſua à Byzantio ad oſtia Boryſthenis obtinent ſtadia 3800. quæ ſunt paſſuum millia xxx, latitudine vero 2000. Eoa autem pars, quæ innavigantibus eſt etiam dextera, longitudinem habet ſtadiorum 5000, aut aliquanto plus, ab oſtio ad receſſum juxta Dioſcuriadem: Latitudo eſt 3000 ſtadiorum.

Ἡ δὲ περίμετρος τοῦ σύμπαντος Πόντου δισμύριά ἐστι καὶ ε, ἐοικυῖα Σκυθικῷ τόξῳ. Τὰ μὲν γὰρ δεξιὰ τῇ νευρᾷ παρομοιοῦσι. Πάντοθεν γάρ ἐστιν ἰθυτενῆ πλὴν τῆς ἀνεχούσης Καράμβεως· Τὸ δὲ λοιπὸν πᾶν τῷ κέρατι τοῦ τόξου διπλῆν ἔχοντι τὴν ἐπιστροφὴν, ὥστε δύο κόλπους συνίστασθαι, ὧν ὁ Ἑσπέριος κατὰ πολὺ περιφερέστερος ὑπάρχει τοῦ ἑωθινωτέρου.

Univerſi autem Ponti ambitus eſt ſtadiorum 25000, ſimilis Scythico arcui; quippe dextra chordam imitantur: ubique enim ita in rectum tenduntur, niſi qua Carambis eminet; ſed reliquum omne cornui arcus par eſt duplicem habenti curvaturam, ſic ut conſtituantur duo ſinus, quorum occiduus eſt multo præſtantior orientaliori.

Τούτου δὲ πρὸς Ἄρκτον ἡ Μαιῶτις ὑπέρκειται λίμνη, τὴν περίμετρον θ, οὖσα σταδίων, ἧς τὸ στόμα Κιμμέριος καλεῖται Βόσπορος. ἡ μὲν δὴ καθ' ἡμᾶς θάλασσα τοιαύτη.

Ab hoc Ponto Euxino in Septentriones ſurſum ſita eſt Mæotis palus, ambitu ſtadiorum 9000, cujus oſtio nomen eſt Cimmerio Boſporo. Atque ita ſe habet mare noſtrum.

Stadiorum 25000. Amm. Marcellinus Lib. 22. *Omnis autem ejus velut inſularis circuitus littorea navigatio viginti tribus dimenſa milibus ſtadiorum, ut Eratoſthenes affirmat, & Hecatæus & Ptolemæus aliique hujuſmodi cognitionum ſcientiſſimi ſcitatores, in ſpeciem Scythici arcus nervo coagmentati geographiæ totius aſſenſione formatur.* Ut hunc numerum invenias, connumerandi ſunt ſinuum ambitus. *Tennulius.*

F I N I S.

EXPOSITIO
TOTIUS
MUNDI
ET
GENTIUM.

Confer hunc librum cum iis quae ex Italico codice edidit Mai et ex Mai [illegible] Comparandus etiam cod. Parisin. 7418 (lat.) fol. 4 [illegible] p. 15 [illegible].

CL. SALMASIUS.

Vetus ſcriptor Græcus qui περιήγησιν τῆς οἰκουμένης compoſuerat. xxx Græci auctoris illius textum ipſum non habemus. ſed verſionem tantum antiquam, ab homine inepto & barbaro ac Latinæ juxta Græcæque linguæ imperito curatam; cujus nobis copiam fecit Juretus noſter. ad Hiſtor. Aug. 456.

CASP. BARTHIUS.

Geographus Ruſticus; Beritus civitas &c. ad Zachariam Mitylen. p. 244. Et pag. 250. Chorographus incertus ſub Conſtantio & Conſtante, nuper ruſtico veteri ſermone Latino promulgatus.

PHIL. BRIETIUS.

Vetus orbis deſcriptio conceditur Alipio cuidam Antiocheno. Scripta eſt ſub Conſtantio & Conſtante Latine tantum: quæ enim nuper prodiit Græce, hæretici malam fidem & inſcitiam loquitur. Parall. Geogr. vet. & nov. vol. I. p. 10.

EXPOSITIO TOTIUS MUNDI ET GENTIUM.

SUNT autem & ſine imperio SERE gentes videlicet. Eſcam verò non utuntur omnibus communem. Scilicet quod neque malitiam corporis noſtri habent, neque enim pulex, neque pedulus, nec cimes, aut lindes apud eos invenitur, aut in corpore aliquid infirmum. Neque enim veſtimenta utuntur omnibus communia: ſed ita inlibata eſt veſtis eorum, que neque inſordidari poteſt: & ſi hoc contingat, per ignis gladium loturam expetant, ardens enim melior fit. Neque ſeminant, neque metunt. Sunt enim ſpecies exceltes variæ & pretioſe, veluti lapides pretioſi, hoc eſt ſmaragdi, margaritas, jacinti, & carbunculus & ſaphirus in montibus: & inde omnes exeunt ſic, ſecundum hunc modum. Fluvius exiens exit in montibus, per ſingulos dies ac noctes manans, magis verò adſidet cacumina montium in multitudine aquæ cingitur: Proxime gentis aſtutia invenit artem per aquas que exinde exeunt invenire poſſit, facientes retias in conguſta loca fluvii ſuſcipiunt ventura: Cum tanta verò felicitate neque laborant, neque egrotant: ſolum autem moriuntur, ſcientes & diem mortis ſuæ: moriuntur enim omnium centum decem & octo, & centum viginti annorum: & major minoris mortem non volet, nec parentes filiorum: Scientes ſinguli diem mortis ſuæ, ſibi faciunt ſarcofagum, de aromatibus varium (quoniam ad eos omnia aromata abundant) & ponens ſe ibi expectat expetentem animam: ventura autem hora omnes ſalutans, & omnibus valedicens, ſic debitum reddit, & eſt multa ſecuritas. Et

hoc quidem hujus gentis bona ex parte diximus: multa enim habentes dicere prætermiſimus. Habitatio autem terræ eorum eſt manſionum ſeptuaginta.

Poſt ipſam gentem quid aliud eſt venientibus ad Occidentes BRAXMANI degunt: & ipſi ſine imperio tranſigunt benè, & detinent vicinorum bonitatem. Et eſt abitatio eorum manſionum quinque.

Poſt hos ad altera regio EVILTARUM, & ipſi ſine imperio, & penè Deorum vitam viventes. Et horum terra manſionum triginta duo.

Poſt hos altera gens quæ vocatur EMER, & ipſa vivens ſine imperio, tranſigit legaliter; & habitant terram manſionum quadraginta ſeptem.

Poſt hos regio quæ appellatur NEBUSA, qua invenitur Tyrannorum initium. Et regitur à Majoribus; & eſt manſionum ſexaginta. Hinc ſeminatio & meſſio.

Prædictæ autem gentes ſine camarinas vivunt pomis, & piper & mella camarina: panem enim celeſtem cotidianum accipiunt. Inter eos omnis nec iraſcitur, nec judicium appetunt, neque rixa, neque cupiditas, neque dolum vel aliquit mali eſt.

Poſt ergo Nebus gentem adiacet regio DISAPH: quam qui habitant, reguntur benè quomodo vicini. Et habitant terram tenentem manſiones ducentas quadraginta.

Poſt hanc gens ſic appellanda JONEUM: cujus homines eodem modo vicinantibus viventes vitam tranſigere putant: indifferens enim ad eos vita. Et habitant terram centum viginti manſionum.

Deinde DIVA gens eodem modo reguntur à Majoribus, habentes terram manſionum ducentas decem.

Deinde eſt INDIA MAJOR, à quâ triticum & omnia neceſſaria exire dicuntur: ſimiliter proximis viven-

tes

tes benè tranſigunt ; & habitant terram magnam & bonam, manſionum ducentarum decem.

Deinde adjacet eximia Regio, quæ dicitur viros habere fortes & valde induſtrios in bellis, & utiles in omnibus, INDIA MINOR. Cùm ei motus fuerit belli, à Perſis petit auxilium, quo in omnibus habundant. Et habitant terram manſionum centum quinquaginta.

Poſt hos INDIA MINOR, cujus gens regitur à Majoribus & ad eos elefantorum innumerabilis multitudo, & Perſe ab ipſis accipiunt propter multitudinem. Habitant terram manſionum quindecim.

Poſt hos ſunt PERSÆ, Romanis propinquantes, qui iſtoriantur valdè in malis omnibus, & bellis eſſe fortes. Et impietates ab eis magnas agi dicunt, non cognoſcentes naturæ dignitatem, ſicuti muta animalia matribus & ſororibus condormiunt, & impiè faciunt in illum, qui fecit eos, Deum. Aliàs autem abundare dicuntur in omnibus: data enim poteſtate ad eos adpropinquantibus gentibus, negotii ſuæ regionis omnia habundare videntur.

Horum autem prope SARRACENORUM gens degit, rapinâ ſperantium ſuam vitam tranſigere: & mulieres ajunt in eos regnare.

Et hæc quidem de prædictis gentibus Hiſtoricus ait. Quoniam verò neceſſarium eſt, & Noſtram Terram, hoc eſt Romanorum, conſcribere, experiar exponere, ut poſſit legentibus prodeſſe: incipiamus ergo. Diximus enim, Perſarum terras quot manſionum eſſe dixerunt qui conſcripſerunt, & quia impii, ac perjuri, & ſponſiones non cuſtodientes nec belli neque alterius negotii.

Poſt hos noſtra terra eſt. Sequitur enim Meſopotamia & Oſdroëna.

ME-

MESOPOTAMIA quidem habet civitates multas & varias: quarum excellentes ſunt, quas volo dicere. Sunt ergo Niſibis & Edeſſa; quæ in omnibus viros habent optimos, & in negotio valde acutos, & benè nantes præcipuè & divites, & omnibus bonis ornati ſunt: Accipientes enim à Perſis ipſi in omnem terram Romanorum vendentes & ementes iterum tradunt, extra eramen & ferrum, quia non licet hoſtibus dare eramen aut ferrum. Iſtæ autem civitates ſemper ſtantes, *dum & Imperatoris* ſapientia, habentes menia inclita bello, ſemper virtutem Perſarum diſſolvunt: ferventes negotiis, & tranſigentes cum omni provincia benè.

Deinde OSDROENÆ Edeſſa, & ipſa civitas ſplendida.

Deinde jam regio SIRIÆ omnis partitur in tres Sirias, Pynicam, & Paleſtinam & Cœlam. Et habent civitates varias & excellentes & maximas, quorum ex parte memoratus delectabor audientes.

Eſt ergo *Antiochia* prima civitas Regalis, & bona in omnibus, ubi *Dominus Orbis terrarum* ſedet, civitatem ſplendidam & operibus publicis eminens, & multitudinem populorum accipiens, omnis ſuſtinet, habundans omnibus bonis.

Jam alteræ civitates veluti *Tyrus*, quæ, omnium negotium ferventer agens, magnificè felix eſt: nulla enim fortè civitas Orientis eſt ejus ſpiſior in negotio; & divites viros habens, & potentes in omnibus portis.

Tam *Beritus* civitas valde delitioſa, & auditoria legum habens, per quam omnia Judicia Romanorum: Inde enim viri docti in omnem orbem terrarum adſedent Judicibus, & ſcientes leges cuſtodiunt provincias, quibus mittuntur legum ordinationes.

Jam

Jam etiam & *Cæſarea* civitas eſt ſimiliter delitioſior, & habundans omnibus, & diſpoſitione civitatis in multa eminens: Tetraphylon enim ejus nominatur ubique, quod unum eſt novum aliquid ſpectaculum.

Jam altere omnes, quorum & ipſorum nomina ex parte neceſſarium eſt dicere, quia ſingula eorum habent.

Præcipua eſt ergo & bona civitas & *Ladicia*, quæ ſuſcipiens omnem negotium & emittens Antiochiæ magnificè adiuvit & exercet.

His ſimiliter & *Seleucia* civitas obtima, quæ & ipſa omnia quæ veniunt prædictæ Antiochiæ offert & fiſcales ſpecies & privatas. *Dominus orbis terrarum Imperator* CONSTANTINUS videns, quod ſic utilis eſt ei & exercitui, montem maximum ſecavit, & introduxit mare, & portum fecit magnum & bonum, ubi venientes naves ſalvarentur, & fiſcale onus non periret.

Deinde aliæ jam civitates omnes *Aſcalon*, & *Gaza*, civitates eminentes, & in negotio bullientes, & habundantes omnibus, mittunt omni negotio Syriæ & Ægypto vinum optimum.

Neapolis & ipſa civitas glorioſa & valde nobilis.

Tripolis, & *Scytopolis*, & *Bibilus* & ipſa civitas in induſtria poſita.

Hæliopolis, quæ propinquat Libano monti, mulieres ſpecioſas paſcit, que aput omnes nominantur Libanotidas; ubi *Venerem* magnificè colunt: dicunt enim eam ibi habitare, & mulieribus gratiam formoſitatis dare.

Sunt autem iterum civitates, & ipſa *Sidon*, *Sarepta*, *Ptolemes*, *Eleutheropolis*, obtima ſimiliter & *Damaſcus*.

Quoniam ergo ex parte prædictas civitates deſcribſimus & diximus, in linteamina ſunt Ae Scitopolis, Ladicia, Biblus, Tipus, Beritus, quæ linteamen omni orbi terrarum emittunt, & ſunt habundantia. Similiter autem &

Sarafa, & Cæſarea, & Neapolis, quomodo & Lydda purpuram altinam. Omnes autem prædictæ civitates glorioſæ & fructiferæ in frumento, vino & oleo. Hi & omnibus bonis Nicholaum itaque palmulam in Paleſtinis regio, loco, qui ſic vocatur Jericho, ſimiliter & Damaſcena, & altera palmula minore & pſittatium, & omne genus pomorum habitantem.

Quoniam autem oportet & ſingula eorum deſcribere, quid à ſingulas civitates delectabiles eſſe poteſt, & hoc dicere neceſſariu eſt.

Habes ergo Antiochiam quidem in omnibus delectabilibus habundantem, maximæ autem Circenſibus. Omnia autem quare? Quoniam ibi *Imperator* ſedet, neceſſe eſt omnia propter eum. Ecce ſimiliter Ladicia, Circenſes, & Tyrus & Beritus & Cæſarea: ſed Laodicia mittet aliis civitatibus agitatores obtimos: Tyrus & Beritus, mimarios: Cæſarea, pantomimos: Eliopolis, choraulas: maximè quod à Libano Muſæ illis inſpirent divinitatem dicendi. Aliquando autem & Gaza habet bonos auditores: dicitur autem habere eam & pammacharios: Aſcalon, athletas luctatores: Caſtabetia, calopettas,

Omnes autem per negotia ſtant, & viros habent divites in omnibus & oratione & opere & virtute: & aëres temperatos habent.

Et hæc quidem Syriæ ex parte: Prætermiſimus enim multa, ut non extendere extra oportunum orationem videamur, & cæteras regiones quoque & provincias ſcribere poſſimus.

Habes ergo de levâ parte Syriæ, & ÆGYPTI & Alexandriæ & totius Thebaidis partes, que deſcribere neceſſarium eſt.

Habes ergo omnem *Ægypti* regionem coronatam fluvius qui

qui ſic vocatur Nilus, qui veniens rigat omnem faciem terræ, & fructum feret omnia, ſine oleo: triticum autem, hordeum, legumen & vinum habundantem: viros ſimiliter nobiles, Deos colentes eminenter: nuſquam enim Deorum miſteria ſic perficitur, quomodo ibi ab antiquo, & uſque modò: & penè ipſa omni orbi terrarum tradidit Deos colere. Dicunt autem Chaldæos melius colere: tamen quos videmus, miramur, & in omnibus primos eſſe dicimus. Etenim ibi Deos habitaſſe, aut & habitare ſcimus. Aliqui autem & literas ab eis inventas eſſe dicunt: alii autem à Chaldæis, alii autem à Punicis. Quidam autem Mercurium inventorem eſſe literarum volunt: & multis dicentibus, nemo verum ſcit, nec credi poteſt. Tamen viros ſapientes præ omnem mundum Ægyptus habundat. Metro enim ejus Alexandria in omnem gentem invenies Philiforum omnem doctrinam. Itaque aliquando certamine facto Ægyptiorum & Græcorum, quis eorum muſium accipiat, argutiores & perfectiores inventi Ægyptii, & vicerunt, & muſium ad eos judicatus eſt: & impoſſibile eſt in quacunque re invenire volueris ſapientem, quomodo Ægyptium? Et ideò omnes Philoſophi, & qui ſapientiam litterarum ſcientes, ibi ſemper morati ſunt, meliores fuerunt: Non enim eſt ad eos ulla impoſtura, ſed ſinguli eorum quod pollicentur certè ſciunt: Propter quod non omnes omnium, ſed quiſque ſua per ſuam diſciplinam ornans perficit negotia.

Alexandria autem civitas eſt valdè maxima, & eminens in diſpoſitione, & habundans omnibus bonis, & eſcis dives: Piſcium enim tria genera manducat, quod altera provincia non habet, fluminale & ſtagneſe & marinum. Omnes autem ſpecies aut aromatibus, aut aliquibus negotiis barbaricis in ea habundant: ſupra caput enim

 ha-

habens Thebaidis Indorum genus, & accipiens omnia præſtat omnibus. Et Dii coluntur eminenter, & templum Serapis ibi eſt, unum eſt ſolum ſpectaculum novum in omni mundo. Nuſquam enim terræ aut ædificium, aut diſpoſitio templi, aut religionis invenitur, undique autem muſium ei reddire videatur. Poſſedit cum omnibus quibus habet bonis & unam rem, quod nuſquam niſi in Alexandria & regione ejus fit, cujus neque judicia neque privata negotia regi poſſunt, ſed penè per ipſam rem omnis hominum natura ſtare videtur. Et quid eſt, quod ſic à nobis laudatur? Carta, quod ipſa faciens, & omni mundo emittens, utilem ſpeciem omnibus oſtendere: ſola hoc ſupra omnes civitates quæ & provinciæ poſſidens, ſed ſine invidia præſtans ſuorum bonorum. Et Nilus autem bonitatem ſupra omnem provinciam poſſidens: qui Nilus fluvius eſtatis hora deſcendens rigat omnem terram, & ad ſeminationem parat, quem ſeminati habundantes magnâ benedictione implentur: ad eos enim una menſura, centum & centum viginti menſuras facit: & ſic per ſingulum annum terra reddens; & aliis provinciis utilis eſt: Conſtantinopolis enim Traciæ ab eâ quamplurimè paſcitur: ſimiliter & Orientales partes, maximæ, propter exercitium *Imperatoris*, & bellum Perſarum: propterea non poſſe aliam provinciam ſufficere, niſi divinam Ægyptum. Quem & nominans à Diis plus eſſe puto: ubi Deos, uti prædiximus, colentes benè, hiſtoria maximæ offerunt. Et ſunt ſacra omnia & templa omnibus hornatæ: ditimi enim & Sacerdotes & Miniſtri, & Aruſpices, & adoratores, & Divini obtimi habundant: Et fit omnia ordine: Aras itaque invenies ſemper igne ſplendentes, & ſacrificiorum & ture plenos: vittas ſimul & turabula plena aromatibus divinum ordinem ſpiraven. Jam & civitatem Judicibus bene

regen-

regentem invenies: in contemptu ſemen ſolus populus Alexandriæ: Judices enim in illa civitate cum timore & tremore intrant, populi juſtitiam timentes: ad eos enim ignis & lapidum emiſſio ad peccantes Judices non tardat: & eſt in omnibus & civitas & regio incomprehenſibilis: & totius orbis terræ pene de veritate Philoſophiæ ipſa ſola habundat, in quâ inveniuntur plurima genera Philoſophorum: itaque & Aſcolapius dare ei voluit medicinæ peritiam, ut habeat in toto mundo medicos obtimos præſtare dignatus eſt, & quamplurima inicium ſalutis omnibus hominibus illa civitas conſtat.

Et hæc quidem de prædictas regiones quoque & civitates ex parte: non enim omnia ſcribere poſſibile eſt, & aëres verò habet valde temperatos.

Deinde jam de dextris iterum Syriæ ſupra invenies ARABIAM: cujus civitas maxima eſt Nonſtra; quæ negotia maxima habere dicitur: propinqua Perſis & Saracenis: in quâ publicum opus Tetrapoli mirantur.

Deinde iterum regio CILICIÆ, quæ faciens multum vinum lætificat & alias provincias: & habet civitatem magnam & bonam, quæ ſic vocatur, Tharſum.

Poſt hæc in ſuperiori parte CAPPADOCIA eſt, quæ habet viros nobiles, & civitatem maximam Cæſariam. Frigora autem maxima habere dicitur, ut non poſſe hominem imperitum locorum, ſine aliquo artificio habitare. Negotia autem hæc obtima ubique mittere eam ajunt; leporinam veſtem & Babillonicum pellium, & illorum *divinorum* animalium formunſitatem.

Inde obviat GALACIA provincia obtima, ſibi ſufficiens. Negotiatur *veſtem* plurimam: Aliquotiens verò & *milites* bonos Dominis præſtat. Et habet *civitatem* maxi-

maximam, quæ dicitur Ancyra. Divinum *panem*, & eminentiſſimum manducare dicitur.

Iterum FRIGIA, & ipſa regio bona, & ipſa fortes viros poſſidens, ſecundum ſcribturas antiquorum, Homeri quoque & Vergilii, & aliorum, qui bellum ipſorum, quæ Prigium & Gregorum conſcribentium: Quæ & *civitatem* maximam habere dicitur Laodiciam, quæ veſtem ſolam & nominatam emittat, quæ ſic vocatur, Laodiciam.

Deinde hujus ſupra ARMENIA MINOR, quæ *Equites* & ſagittarios præſtare ajunt utiles ad bellum.

Deinde PAPLAGONIA & PONTUS, virorum divitum habitatio, & valde eminentium. Similiter Cappadocus & Galatis, in doctrinâ quoque & in omnibus bonis, & mulieres ſpecioſas. Hiſtoria verò de eas dicit ſpecioſas eſſe, & candidas nimis, ut viſæ Deæ eſſe putentur. Viros itaque prædictæ provinciæ, quæ & civitatum, hoc eſt Pontus & Pappaglonia & Galatia & Cappadocia. Habent & prudentes viros. Si autem vis & prudentiam virorum audire, aſpice in duo Comitata, Orientis quoque & Occidentis, & multos ibi invenies, quàm in aliis civitatibus aut provinciis, quomodo Ponticus aut Paplagones & Cappadoces & Galatas: propterеà & temptari per eos juſſione Imperatorum negotia putant: Sunt enim valde fideles devitia naturæ bonum in ſe habentes: ſic majoribus & melioribus proficere urgentur. Hic autem de his deſinens rationem, jam incipiam ſequentia dicere.

Sunt enim hæc media terrena. Quoniam autem neceſſarium eſt ſignificare partes propinquantes mari, iterum autem de Cilicia eſt & ISAURIA, quæ viros fortes habere dicitur, & latrocinia aliquando facere conati ſunt:

ma-

magis verò & adverſarii Romanorum eſſe voluerunt, ſed non potuerunt invictum nomen vincere.

Poſt quam eſt PAMPHILIA regio obtima & ſibi ſufficiens: oleum autem multum faciens, & alias regiones implens. Habet autem duas civitates ſplendidas, Pergen & Siden.

Poſt hanc LICIA Regio ſibi ſufficiens: & habet montem maximum qui Caucaſus dicitur, qui major ſub cœlo non eſſe ajunt.

Poſt Liciam CARIA.

Et ſic eſt Maxima ASIA, quæ eminet in omnem provinciam, & habet civitates innumerabiles, maximas verò, & ad mare multas quidem habet: ex quibus nominare duo neceſſarium eſt: Epheſum quoque, quæ portum præcipuum habere dicitur: ſimiliter autem Smyrna, & ipſa civitas ſplendida. Regio autem tota lata & frugifera in omnia bona, vina varia, oleum, horidiam, purpuram bonam alicem. Et eſt valde admirabilis, cujus laudem per multas ponere difficile eſt.

Poſt hanc eſt ELLESPONTUM, regio frugifera, frumento, vino, & oleo ornata. Civitates, a. habet antiquas illas Troiam & Olium: horum autem majorem Cyzicum: quæ & poſitioni, & magnitudini, & ornamento, & formonſitati omnem laudem ſuperare poteſt. Et ibi enim Venus mulierum pulchritudinem, ſagitta Cupidis ornata, conſtituere voluit.

Poſt Elleſpontum eſt invenire admirabilem BITTINIAM: quæ maxima & obtima: quæ ſic omnem fructum facit. Civitates habet multas quidem, & admirabiles, Niciam & Nichomediam. Et Niciæ quidem civitati diſpoſitioni difficile eſt alibi invenire: regulam autem putat aliquis impoſitam eſſe omni civitati, propter

æquitatem & formonſitatem: & eſt in omnibus ornata & conſtans. Nicomedia verò & ipſa eminens & admirabilis, & in omnibus habundans, & habens opus publicum optimum, Baſilicam Antiquam: quæ divinum ignem de colò deſcendiſſe & combuſſiſſe eam dicunt: & condita eſt poſtea à *Conſtantino*. Habet autem & Circenſes, ſtructuram valde bonam, in qua eminet: Circenſium, ſpectaculum diligentius ſpectatur.

Poſt Bittiniam iterum TRACHIA provincia: & ipſa duces in fructibus & maximos habens viros & fortes in bello. Propter quod & frequenter inde milites tollentur. Habet autem civitates ſplendidas, Conſtantinopolim & Aeracleam: quæ Conſtantinopolis cùm eſſet aliquando Byzantium, *Conſtantins* conditam ſuum cognomen civitati impoſuit. Heraclea verò excellentem opus habet, & Teatrum, & regale Palatium: Conſtantinopolis autem omnia præcipua habere poteſt, propter Conſtantinum. Nec non verò etiam Circenſium ſpectaculum ſeviſſime ſectatur.

A Trachiâ èrgò obviantem invenies MACEDONIAM: quæ habundans omnia, negotium vero eicit ferrum & plumam. Aliquotiens enim & lardum & caſeum Dardanicum (adjacet enim ei DARDANIA). & habet civitatem ſplendidam Theſſalonicam: quæ eſt & ipſa una eminentium.

Poſt Macedoniam THESSALIA, multa ferens, & aliis ſufficere dicitur. Et habet montem Olimpum, quem Deorum habitaculum Homerus ait.

Poſt Theſſaliam ACHAIÆ GRÆCIE, & LACONICÆ terra, quæ in ſe habens, non ſic aliis, ſufficere ſibi poteſt. Nam & ipſa provincia brevis eſt & montuoſa, & non tantum frugifera poteſt eſſe: oleum verò

ex

ex pauco generat, & mel Atticum: & magis fama doctrinam & orationum glorificari poteſt: in aliis enim quamplurimæ non ſic. Civitates autem habet has, Corintum & Athenas: Corintum enim civitatem multum in negotio, & habens opus præcipuum Amphitheatri. Atenas verò & hiſtorias antiquas, & aliquid dignum nominatum Arcum, ubi multis ſtatuis ſtantibus mirabile eſt videre dicendum antiquorum bellum. Licomca verò ſolo cronico lapide, quem dicunt Lacedæmonium, ornari putat.

Poſt Achajam eſt inveniri EPIRI partes, & civitas quæ ſic vocatur Etpirus. Provincia verò à quibuſdam *Epirus*, à quibuſdam Ætolia. Civitas Nicopolis, quæ piſcem multum marinum habundat, ut odire ſpeciem videntem aliquantam.

Poſt hanc ſuperius DALMATIA eſt: quæ in negotiis eminens eſſe dicitur. Caſeum itaque Dalmatenum & tigna tectis utilia, ſimiliter & ferrum, tres ſpecies cum ſunt utilia, habundans emittit. Et habet civitatem ſplendidam Salonam: Dirracium enim propter habitantium malitiam, adō (magis vero ut dicunt) deſcendit, & non apparuit.

Deinde jam ordine provinciæ, CALABRIA, quæ frumentifera cum ſit, habundat in omnibus bonis.

Poſt hanc BRITTZANTIUM: & ipſa obtima cum ſit, negocium emittit veſtem byrrum, & vinum multum & obtimum.

Poſt Brittziam LUCANIA regio obtima, & ipſa omnibus habundans, & lardum multum forâs emittit: propter quod eſt in montibus, cujus æſcam animalium variam.

Poſt enim CAMPANIA provincia, non valde

quidem magna, divites autem viros poſſidens; & ipſa ſibi ſufficiens eſt, & cellarium Regnante Romo.

Et poſtea in ITALIAM; quæ & nominata verbo ſolum, aut in nomine, gloriam ſuam oſtendit, multas & varias civitates habens, & omnibus bonis plena, regitur à providentia. Invenies enim in ipſa Italia vinum multa genera, Picenum, Sabinum, Devortinum; Tuſcium (etenim Tuſcia adjacet prædictæ provinciæ: cujus formonſitate non poſt multum narremus.) Italia ergo omnibus habundans, inſuper & hoc maximum bonum poſſidet, civitatem maximam & eminentiſſimam & Regalem, quæ de nomine virtutem oſtendat. & vocatur ROMA: quam ajunt condidiſſe Romulus puer. Eſt itaque quam maxima, & ædificiis divinis ornata. Quiſque enim antefactis *Imperatorum*, aut nunc qui ſunt, in eam condere aliquid voluerunt: & ſinguli eorum opus qualémque in nomine ſuo facit. Si enim volueris *Antoninum*, opera invenies innumerata: ſicut & quæ dicitur *forum Trajanum*, quæ habet Baſilicam præcipuam & nominatam. Habet autem & Circenſes bene poſitum, & æramento multo ornatum. Sunt autem in ipſâ Roma & Virgines ſeptem ingenuæ & clariſſimæ, quæ ſacra Deorum pro ſalute civitatis, ſecundum antiquorum morem, perficiunt; & vocantur *Virgines Veſtæ*. Similiter & fluvium habet multis notum Tyberim: qui utilis eſt prædictæ civitati, qui incidens eam pervenit in mare, & per ipſum omnia quæ veniunt de peregre, aſcendent, à decem & octo milia: & ſic civitas omnibus bonis habundat. Habet autem & Senatum maximum virorum divitum: Quod ſi per ſingulas probare volueris, invenies omnes Judices aut factos aut futuros eſſe: aut potentes quidem, nolentes autem, propter ſuorum frui cum ſecuritate velle. Colent autem & Deos ex parte, Jovem & So-

Solem: nec non & Sacramantis Deum perficere dicunt: & Aruſpices ad eos certum eſt. Hanc habes.

Vicina TUSCIA: quæ Tuſcia quamplurimæ hoc à Diis nomen maximum accepit. Unde enim ajunt ab origine inventam eſſe haruſpicia: & quod bonum Deos eſſe dicebant. Nam & ipſa habundans omnibus bonis, & hoc poſſidet maximæ, circa Deos haruſpicia multa: etenim hujus rei certum ad eos eſſe dicitur. Et hæc quidem Romæ & Tuſciæ.

Italiæ verò & aliæ civitates ſunt ſplendidæ, quæ ſic vocantur, Aquileia, & Mediolanum.

Poſt ergò Italiam, quas prætermiſimus civitates dicamus: MYSIAM & DACIAM provincias, ſibi quidem ſufficientes, frigora autem magna habentes; quorum civitas magna *Neſſus* dicitur.

Deinde PANNONIA regio, terra dives in omnibus, fructibus quoque & jumentis & negotiis, ex parte & mancipiis. Et ſemper habitatio *Imperatorum* eſt. Habet autem & civitates maximas, Syrmi quoque & Noricum: unde & veſtis Noricus exire dicitur. Hæc Pannonia regio.

Quæ adjacet trans flumen Dannuvium, gens barbarorum SARMATUM eſt.

Poſt Pannoniam, GALLIAM provinciam: quæ cùm maxima ſit, & *Imperatorem* ſemper eget: hunc ex ſe habet. Sed propter majoris præſentiam, omnia in multitudine habundat, ſed plurima pretii. Civitatem autem maximam dicunt habere, quæ vocatur Triveris: ubi & habitare *Dominus* dicitur: & eſt mediterranea. Similiter autem habet alteram civitatem in omnibus ei adjuvantem, quæ eſt ſuper mare, quam dicunt Arelatum, quæ ab omni mundo negotia accipiens, prædictæ civitati emittit. Omnis autem regio viros habet fortes & nobiles: in bello itaque

plurimum exercitum & fortia Gallorum eſſe dicuntur: & eſt in omnibus provincia admirabilis Et habet adjacentem gentem Barbaram GOTHORUM.

Deinde ad Gallia SPANIA, terra lata & maxima, & dives viris doctis, in omnibus negotiis: quorum ex parte dicimus. Oleum enim, & liquamen, & veſtem variam, & lardum, & jumenta mittens, omni mundo ſufficiens, omnia bona poſſidens, & præcipua in omnibus bonis. Inſuper autem & ſparti virtutem omni terræ præſtans, videtur quidem neceſſaria aput multos, quoniam omne navium genus ſalvat, & per ipſum quamplurimæ omnem negotium videtur: aput multos autem debilis eſſe videtur. Inde Oceanum eſſe dicitur, & hujus partem, quæ nemo hominum narrare poteſt. Sed quid ibi eſſe poteſt? Eſt enim deſertum, &, ſicut ajunt, eſt ibi finis mundi.

Deinde girantem ad Auſtri terram invenies terram MAURITANIAM, homines barbarorum vitam & mores, tamen Romanis ſubditi: quæ provincia veſtem & mancipia negotiatur, & frumentum habundat: & habet civitatem *Cæſaream*.

Deinde poſt Mauritaniam NUMIDIA provincia, fructibus habundans, & ſibi ſufficiens, & negotia habet, veſtem variam, & animalia obtima.

Ab hanc provinciam AFRICÆ regio dives in omnibus invenitur; omnibus bonis ornata eſt, fructibus quoque & jumentis: & pœne ipſa omnibus gentibus uſum olei præſtat. Quæ multas & differentes civitates poſſidens, unam præcipuam & admirabilem nimiùm habet, quæ ſic vocatur *Kartago*: quam condidit mulier Tyria, nomine Dido: quæ cùm Libiam veniſſet, locum emit, quantum corium bubulum circumtenere potuit, ut Virgilius ait, cognomine

ne Byrſa : quæ diſpoſitione valde glorioſiſſima conſtat: formonſitatem verò, locum pro locu poſſidens, habet oleum: etenim ordinem arborum habet. In vicos æqualis: & portum ſuper omne novum viſum habens, Neptunum, ſine timore navium, ſerenum præſtare videtur, ſecuritatis enim plenus eſt. Et iterum præcipuum invenies opus publicum in eam, Vicum argentariorum: In delectabilibus verò unum ſolum ſpectaculum valde contentioſè expectant habitantes, Munerum: ipſa autem regio Africæ eſt valde maxima & bona & dives. Homines autem habens non dignos patriæ: regio enim multa & bona, homines verò non ſic: doloſi enim quamplurimi omnis eſſe dicuntur: alia quidem dicentes, alia autem facientes. Difficile autem inter eos invenitur bonus: tamen in multis pauci boni eſſe poſſunt.

Deinde poſt Africæ omnem regionem adjacet & deſerta Terra maxima in Auſtri partibus: ubi ajunt in minima parte ipſius deſerti habitare Barbarorum paucam gentem, quæ ſic vocatur MAZICUM, & ÆTHIOPUM.

Poſt hoc invenitur regio PONTIPOLITANA, pauca, ſed fructibus & jumentis dives: quam civitates habet antiquas duo Ptolemaide & Quirenim, quas dicunt in tempore regnaſſe.

Poſt quam altera provincia LIBIÆ nomine: propinquans & ipſa ab occaſu, Alexandriæ: quæ non accipit aquam de cælo: viros quidem habet paucos, tamen bonos, & pios & prudentes: puto autem quod bonum eis ineſt, niſi à Dei eruditione, non pluente eis per ſingulos annos.

Deinde jam iterum Alexandriam.

Et hæc quidem, orbis terræ, Romanorum quoque & Barbarorum terram, quod ex parte dicere potuimus. Non

enim omnia certiſſimè conſcribere poſſibile erat. Tamen etſi fortè latuit nos aliqua pars, tamen, ut opinor, non valde.

Ut non autem ſolam totam iſtoriam prætermittere videar: nam & Inſulas, quæ medio mari poſitæ ſunt, & ipſarum memoratus, ſic orationem deſinam.

Habes ergò ab Oriente Inſulas ſic: primam & maximam CYPRUM, quæ ſolet navem conficere: dicitur non indigens alterius provinciæ quicquam pro fabrica navium: neceſſaria ipſa inſula habet omnia inferius declarata, ligna, æramentum, ferrum, picem: nec non verò linteamen pro velaria, & funium uſum. Dicunt autem & aliis bonis hominibus habundare.

Deinde ETBOEAM (& ipſa inſula) nobilem eſſe dicunt;

Inde quæ ſic vocatur CYCLADAS inſulas plurimas, numero quinquaginta tres: quæ omnes ſuum Judicem habent: quarum aliquas ex nomine dicere neceſſarium eſt. Nam quæ RODUM inſulam & civitatem maximam: quæ, ſicut profetavit Sibilla, ab ira Dei eſſe peritura. Eſt autem in ipſam civitatem ſtatua, quam omnes COLOSSEUM nominant. Novum virum magnitudinis: dolus enim in ipſa fuit, ſecundum profetiam prædictæ Sybillæ.

Jam & alteram & APOLLINES TENEDOS.

Ab ipſos invenies YMBRUM: quæ Imbrus leporinam veſtem multam ejicit. Propter habundantiam ipſius rei ibi animalium multitudo. In cæteris verò rebus moderata ipſa ſibi ſufficiens: vinum autem multum faciens, Macedoniæ & Trachiæ regioni ſimilans.

Poſtea CRETAM inſulam invenies, quæ centum numero civitatibus ornata eſt. Et eſt in omnibus di-

ves

ves & mirabilis. Quæ habet maximam civitatem nomine Gordinam: in qua & Circenſes eſſe dicunt: & habet viros divites ex parte, & eruditos.

Deinde CITHERA alia inſula: inde ZAZINTHUS & CEPHALONIA inſulas habentes & habundantes omnia bona.

Poſt quas inſulas omnis, optima & maxima SICILIA inſula, quæ ſolidam terræ differens: multa enim bona Sicilia generat, & emittit ubique negotia utiles in habundantiam, lanam infinitam, ſimiliter & jumenta. habet autem & viros divites & eruditos omni doctrinâ quoque, Græca & Latina. Civitates autem habet ſplendidas Syracuſam & Cathenam: in quibus ſpectaculum Circenſium benè completur: Animalia enim bona & fortia habens, contendunt delectantes animalium virtute. In qua inſula & montem qui ſic vocatur *Hetna*: ſi dignum eſt, Divinitas eſt in illo monte; quoniam diebus noctibúſque ardet in capite montis, unde & fumus aſcendere apparet: qui mons in girum vineta multa habens, generat vina præcipua.

Deinde COSSORA.

Poſt hanc aliam inſulam, quæ ſic vocatur SARDINIAM, & ipſa ditiſſima fructibus, & jumentibus, & eſt valde ſplendidiſſima.

Deinde alia, quæ ſic vocatur BRITANNIA inſula, ſicut qui fuerunt narrant, valde maxima & præcipua in omnibus.

F I N I S.

Inſerenda notis ad contextum.

27. 18. Ἀπὸ τοῦ ςόματος] Voſſius *ab alveo*. quod non intelligo, quum Græca ſint commodiſſima.

29. 2. Λιμὴν ἀκτὴ] Nec ſi Acta accipiatur de urbe, ut monet Voſſius, ideo poteſt dici λιμὴν, (nam ſi eſt urbs, cur portus dicitur?) nec Græ-

cis

cis dicitur λιμὴν ἀκτὴ. Sed diſtingui debet. Ἀνακτόριον καὶ λιμήν. Ἀκτὴ καὶ πόλις Λευκὰς καὶ λιμήν. Poſt Anactorium & portum ejus dicit ſequi actam & urbem Leucadem ac portum. Poſt hæc ſcribit Nob. Gentemeſnilius in Græcia Antiqua pag. 406. Ἀκτὴ ἀνέχει ἐπὶ τὴν Λευκάταν, *acte erigitur in Leucatan.*

34. 10. Ταῦτα κολπώδη] Quemadmodum hîc ſinuoſos ſtadios concipiat Voſſius, aut quales illi ſint, ſane non aſſequor. Nec ea mens Scylacis.

47 5 Καὶ τεῖχος (καὶ νῆσος Σαλαμίς.) Κατὰ] Voſſius deleri vult ea, quæ incluſit parentheſi, hoc eſt, quorum cauſam ignorat. At tu ſcribe καὶ τεῖχος. καὶ, ΝΗΣΟΣ ΣΑΛΑΜΙΣ, κατὰ τοῦτο ἐστὶ Σαλαμίς, prout jam ſimilem locum ante notavi de interpoſitione Scylacis. Adde pag. 73.

58. 8. Ἔξω τοῦ Μαλιέων κόλπου] Mirifica Geographia. Malienſes ſunt ad ſinum Maliacum. Ultra hos in mediterraneis ſunt Ænianes, per quos fluit Sperchius extra ſinum Maliacum. At quis non videt, quamdiu in Ænianibus eſt Sperchius, eum non eſſe in ſinu Maliaco? neque enim venit tunc ad mare, ſed in mediterraneis eſt. Sed exit certe Sperchius in ſinum Maliacum. Ipſe Voſſius ſcribit in notis ad Melam pag. 151 de Salmaſio [Errat quoque cum dicit Sperchium infundi in ſinum Pagaſiacum, cum in Maliacum effundatur] Hoc qui ſciebat, quo modo potuit ſic ordinare Scylacem? Sed tu diſtingue: καὶ δι' αὐτῶν ῥεῖ ὁ Σπερχειὸς ποταμός. Ἔξω τοῦ Μαλιέων κόλπου ΑΧΑΙΟΙ. Εἰσὶ δὲ Ἀχαιοὶ &c.

78. 8. Εἰς πόλιν Μάλην μεγάλην] Credo ignotam Voſſio fuiſſe tali nomine urbem in Colchis: ſed pro ea ſuſpicari Κυταίαν omnino inſanum eſt. Plane patet illud ΜΑΛΗΝ inoleviſſe pro ΑΙΑΙΗΝ. Ææa enim vel Æa urbs interior Colchorum, & quidem trecentis ſtadiis à mari apud Stephanum, circumflua fluviis, unde Αἰαίης νήσου dicit Apollonius Rhod. III, 1073, ubi Scholiaſtes: Νῆσος ἐν τῷ Φάσιδι ἐστὶν ἡ Αἰαία, ἐν ᾗ τὸ δέρμα ἔκειτο. αὕτη δὲ ἐστὶ Κόλχων μητρόπολις, ut cognoſcas, unde μεγάλην Scylax dixerit.

Addenda in notas.

Pag. 2. Verſ. ult. non mutari; aut ſi nec lacunam ſupponere placet, quod certe etiam neceſſe non eſt, videtur oratio recte procedere juncta cum præcedentibus. *Harum una urbem habet, quæ diei itinere ab Herculeis columnis abeſt: deinde* habet *emporium, urbem Græcam, cui nomen Emporium.* Nihil clarius. Nec vero de Gadibus hæc dicit Scylax, ſed de inſulis ex adverſo fluvii Iberi poſitis, quæ ſunt Baleares, quas veteri appellatione edidiſſe videtur ΒΑΛΕΙΡΑ, quod degeneravit in ΓΑΔΕΙΡΑ. Vide Bochartum.

13. 10. In mare Tyrrhenum. Hinc ab Populonio erat proximus trajectus in Sardiniam & Corſicam, & idcirco vocatur ἀφετήριον εἰς Σαρδὼ καὶ Κύρνον Ποπυλώνιον τῆς Τυρσηνίας ab Agathemero lib. 1. cap. 5. Utique.

31. 9. Alienior; etſi potuerit placere viris doctis. Grentemeſnilius in Græcia pag. 486 Λυκίρναν ex Strabone retinet.

INDEX

INDEX
Geographicus aliarumque rerum notabilium.

A.

ABdera. Pag. 65
Abrotonum. 113
Abydus. 85. 180. 249
Acadamis. 90
Acamas *prom.* 186
Acanthus. 63
Acarnania 28. 30. 31. 194
Acarnanes 29. 30
Ace. 102
Achæi 35. 58. 59. 60. 76
Achæum. 86
Achaja 35. 225
Achelous *fl.* 30. 31
Acheron *fl.* 27
Acheruſia palus. 27
Achilleus Curſus 149. 154
- - - - - Portus. 37
- - - - - Vicus 166
Achillis inſula 154. 157
- - - - Templum & ſimulacrum 154
- - - - - ei ſacra Leuce. 71
Achivi 86. 88
Acium *inſ.* 119
Acra *Inſ.* 120
- - - *Prom.* 159
- - - *Urbs* 120. 141.
Acraſcomion. 141
Acritas *prom.* 194
Acrites *inſ.* 189
Acroceraunia. 234
Acroceraunii montes 87
Acrothoi 63
Acta *port.* 29
Adana. 97
Adonis *fl.* 123
Adramytion 88
Adria 11. 13. 26. 156
Adriatici tractus 161
Adriaticum mare 181. 193
- - - - - - - - - - *ejus fauces.* 180
Adriaticus ſinus 10. 11. 13. 26
- - - - - ejus *longitudo & latitudo* 248
Adyrmachidæ. 105
Aëdonia *inſ.* 108
Æas *fl.* 21. 22
Ægæ 89
Ægæum mare 51. 180. 182. 187. 189. 245
- - - - - - ejus *longitudo & latitudo* 249
Ægina *inſ.* 131
- - - - - - ejus *ſitus & ambitus* 194
Ægipius *fl.* 77
Ægira. 45
Ægium 193
Ægos *fl.* 68
Ægoſthena. 33
Ægyptii. 104. 106
Ægyptium mare. 182. 248
Ægyptus. 14. 103. 104. 121. 129. 225. 232. 233. 238. 247
Ænea. 62
Ænianes 32. 58. 59
Æniorum muri 66
Ænus. 65
Æoles. 87
Æolis. 86
Æquinoctialis linea 197
Æthalia. 5

Æthiopes 12. 128. 129. 179
- - - - - Anthropophagi 226
- - - - - Elephantophagi. 226
- - - - - Hippophagi 226
- - - - - Magni 1
- - - - - Sacri 123
Æthiopia. 179
- - - - - interior. 236
- - - - - ſub Ægypto 225
- - - - - ultra Ægyptum 179
Æthiopici montes. 233.
- - - - - - Oceanus. 188
Æthiopicus Hippodromus. 226
Æthiopicum mare 238. 244
Ætoli. 31. 32
Ætolia. 31
Africa. 175. 179. 181. 194. 218. 219. 231. 232. 235
- - - ejus gentes 225
- - - - - littus 247
- - - - - *prœternavigatio*. 182
- - - - - *termini* 175. 246
Africa propr. dicta. 232
Africanorum montes 233
Africirones. 225
Agathyrſi. 138
Agiſymba 227
Agrigentum. 9
Alapta. 63
Alba Acta. 106. 110
Albæ inſulæ 113
Albania. 227. 228
Albi montes. 52
Albion. 223. 232
- - - - - *ejus ſitus* 224
Alcinois *inſ*. 16
Alcyrnium mare. 181
Alexandria. 188. 190. 211
Aliacmon *fl*. 61
Alicyrna 31
Alitropes 58
Alope. 52
Alopeconneſus. 67
Alorus. 61
Alpes. 187. 188. 195. 222
- - - Maritimæ. 221
Alpheus. 36
Alpini montes. 234
Alyzia 30
Amantia. 22. 25
Amantini. 25
Amathus. 98
Amaxitum. 86
Amazones. 134
Ambracia 28. 61
Amiſus. 166
Amorgus. 50
Ampelus 110
- - - Samiorum 189
Amphanæ. 59
Amphipolis 64
Amphiſſa. 32
Amyntas *Rex*. 158
Anacharſidis *natales* 138
Anactorius ſinus. 27. 29
- - - - - - *Urbs*. 29
Anæa. 90
Anaphe. 43
Anaximander *citat*. 172
Anchialus. 162
Andromeda *ubi expoſita ceto*. 102
Androphagi Scythæ. 137
Andrus. 50. 130. 176
Anemurium. *prom*. & *urbs* 95
Antandrus. 87
Anthedon. 52
Anticyra. 32
Antidum cherſoneſus. 111
Antiphili. 153
Antipygus portus. 107
Antirrhium. *prom*. 194
Apanilye. 120
Aphrodiſias *inſ*. 188
Aphrodiſius *port*. 96
Amphytis. 62
Apis *urbs*. 46. 48. 106. 110
Apollonia 21. 22. 63. 69. 162. 163

Apſa-

Apſacus *fl.* 78
Apteræa. 41
Apteri 226
Aquileja. 248
Aquitania. 220
Ara Vindictæ & Neptuni 124
Arabia 184. 185
- - - ad Petram vel Petræa 229
- - - - Deſerta. 237
- - - - Felix 229. 232. 237
Arabicus ſinus. 175. 219. 226. 228. 238
- - - - - - - *ejus forma & ambitus* 184
- - - - - - - - *fauces* 184
- - - - - - - - *longitudo* 185. 244
- - - - - - - - promuntorium. 183
Arachoſia. 230
Aradus 100. 102
Araplus. 67
Araxes. 138. 235
Araxus. *prom.* 194
Arcadia. 36
Archabis *fl.* 79
Ardauda 143
Arethuſa. 63
Argenon Ægæum. 189
Argia *regio.* 43
Argivi. 39
Argo navis. 165
Argolicus ſinus. 43. 44. 194
Argos Amphilochicum. 28
Argus. 43
Aria. 230
Arietis frons. *prom.* 71. 72
Arion *fl.* 78
Aris. 33
Arius *fl.* 78
Armenia. 80. 228. 229. 243
Arnus. 4.
Aroter 137
Artabrorum portus. 187
Artace. 84
Artanes *fl.* 82
Artemidorus *citat.* 153. 180
Arylon. 120.
Aſcalon. 102
Aſia. 72. 74. 83. 103. 104. 121. 133. 137. 138. 146. 157. 166. 175. 218. 219. 222. 228. 231. 232. 233. 234. 249
- - - - *ejus denominatio.* 176
- - - - *figura & ſitus* 128
- - - - Gentes. 227
- - - - *termini* 245
Aſia Pontica 167
Aſine. 37
Aſpendus. 95
Aſſyria. 80. 129
Aſtacus 30
Aſtyages *Rex.* 160
Aſtypalæa. 43. 186
Aſtyra 88
Aſtyrii. 90
Atarneus 88
Athacæ. 226
Athenæ. 47. 51
Athenæon. 142. 143. 144. 147
Athenienſes. 40. 47. 48
- - - - - *eorum terminus.* 46
Athos. *mons.* 63. 234
Atintanes. 22
Atlanticum mare. 245
Atlas. 233
Attica. 44. 47. 48. 194. 195. 224.
Atticæ tegulæ 129
Attienites. 15
Avium civitas. 100
Aulæi caſtellum 163
Aulis, fanum. 52. 144.
Aulon. 130
Autariatæ. 19
Axenus *Pontus dictus.* 163
Axius *fl.* 61
Azania. 47. 226
Azirites *portus.* 107

 Ba-

B.

Babylonia. 229. 237
Bacchi ſtatua. 160
Bactriana. 230
Bactriani. 179
Bæticæ *ſitus*. 220
Bagrada. *fl.* 236
Baleares *unde dictæ*. 190
Barbaria. 238. 243
Barcæi. 109. 111
Barces *portus*. 109
Bartas *inſ.* 120
Baſtarnæ. 153
Bechiri. 79
Bechirias *urbs*. 79
Bechiricus *portus*. 79
Belbina *inſ.* 45
Belgica. 220
Berenice. 225
Berytus. 100
Besbicus *inſ.* 84
Betis. 235
Bithyni. 82. 83
Bizone 159
Blemmyes. 226
Bœa. 37
Bœoti. 32. 33. 52
Bœotia. 33. 51. 52. 195
- - - - *ejus termini*. 48
Bœotorum murus. 33
Boëum 54
Bolbe lacus. 63
Bolbiticum oſtium Nili. 103
Borealis Oceanus. 244
Borinus. 100
Boryſthenes. 137. 149. 150. 151. 153. 165. 213. 222. 223. 235.
- - - - - *ejus oſtium* 250
Boſporani. 137. 143
Boſporus. 69. 137. 138. 148. 243
- - - Cimmerius. 141. 142. 165. 166. 182. 222. 250
- - - - - *ejus longitudo*. 182
- - - Thracius 165. 249
- - - - - *ejus latitudo*. 183
Brachion *inſ.* 113
Britannia *duplex* 223
Britannicus Oceanus. 244
Brunduſium. 187
Bulini. 16. 25
Buthoë 19
Byzantii 164
Byzantini tractus. 163
Byzantium. 165. 180. 213. 249. 250

C.

Cadmi lapides 19
Calauria *inſ.* 45
- - - Neptuno ſacra. 193
Callatis. 69. 158
Callichorus *fl.* 82
Callipolis. 83
Calydon. 31
Calymna *inſ.* 91
Calypſus 10.
Camarina. 9
Camirus. 92
Campani. 6
Campania. ibid.
Canaſtræum *prom.* 62
Canobi oſtium. 121
Canopi *ſepulcrum*. 104
Canopicum oſtium 103. 104. 105. 182
Canopus *inſ.* 104. 182
Canuſium. 234
Cappadoces. 187
Cappadocia. 228
Caræ ſive Careæ. 158
Caralis. 186
Carambis. 81. 189. 190. 249. 250

Carcinites ſinus 148
Cardia. 67. 68
Cardiani. 66
Cares. 91
Caria. 23. 91. 93. 177
- - - Magna. 187
Carmania. 184. 230. 237
- - - Deſerta. 239
Carmaniæ promuntorium. 183
Carmanium pelagus 237
Carnus 30
Carpaſia 97
Carpathium mare 182. 186. 246. 229. 235. 227
Carpathus. 93. 131
Carpidæ 137
Carthæa. 49
Carthaginenſes. 113. 118. 121. 190
- - - - - - *eorum* Emporia 2
Carthago. 117. 118. 120. 236
Caruſſa. 80
Caryanda *inſ.* 91
Caſtus. 104
Caſpium mare. 175. 180. 184. 227. 229. 235
- - - ejus *longitudo & latit.* 243
Caſſopi. 27
Caſſopia. *ibid.*
Caſtis. 23
Caſus. 92. 132
Catana. 9
Cataractes *fl.* 94
Catarbates. 15.
Catarichias *inſ.* 114
Catœpi. 226
Caucacis. 119
Caucali vicus 111
Caucaſus. 233
Caulonia. 10
Caunus. 42. 92
Cayſtrus. 90
Cazena. 142. 143
Cebrene. 87
Celenderis. 96
Celtica. 156
Cenchreæ. 46
Ceos *inſ.* 48
- - - ejus *longitudo* 194
Cephalenia 30. 132
Cepi. 76. 134
Cepus. 137
Ceramicus ſinus 91
Ceraſus. 81
Ceraunii montes 23. 25. 26. 180
Cercetæ. 76
Cercinæ *ambitus & ſitus* 192
Cercinites 148
Cercinitis *inſ.* 115
- - - ejus *ſitu & ambit.* 192
Cercinitica ſyrtis. 115
Cerne *inſ.* 125. 126
Cerynia. 97
Chalca. 120
Chalcedon. 83. 180
Chalcedonii. 161
Chalcia 92
Chalcis 50. 129
Chalybes 80
Chaones 26
Chaonia 16. 26
Charadriæ. 63
Charadrus. 90. 95
Chelidoniæ. 94. 186. 249
Chelonatas. 194
Cherobius. *fl.* 77
Cherſon. 147. 148. 153. 166
Cherſoneſus. 39. 67. 105. 107. 108. 109. 110. 163
- - - - Emporium. 71
- - - - Propriè dicta. 223
- - - - Taurica 146
- - - - Thracica. 68
Cherſonitis Scythica. 148
Chii. 88

Chius *inſ.* 89. 90. 131. 189.
Chœrades. 79
Chorſus. 78
Cianus ſinus 83. 84
Cibyra. 95
Cicynethos *inſ.* 60
Cilicia 97. 161. 177. 228. 246. 248
Cimbrica Cherſoneſus. 224
Cimmerii 137
- - - - Boſporani. 157
Cimmeris urbs. 134
Cimmerium 142
Cimolus. 42
Cinnamomifera regio. 226
Cinolis. 81
Cinyps *fl.* 113. 236
- - - - *urbs* 112
Circæum. 5
Cirræus campus 32
Cius *urbs*. 83. 84
- - - - *fluv.* 84
Clazomenæ. 89
Cleides Cypri. 186
Cleonæ. 43. 63
Cleoſtratus *ubi natus*. 85
Cliti Litria 15
Clypea. 192
Cnemus. 53
Cnidus. 91
Cnoſſus 42
Cobrys. 66
Colabi. 226
Colchi. 77. 78
Colchis. 227. 228
Colchos. 165
Colica. 77
Collops magnus 119
Colonæ. 86
Colonia Heracleenſium. 146. 158
- - - - Maſſilienſium. 3
- - - - Mauritaniæ. 245
- - - - Meſembriæ. 159
- - - - Mileſiorum. 143. 153. 158
- - - - Platæenſium. 8
- - - - Thuriorum. 8
Colophon. 89
Coluſſa. 81
Colymna *inſ.* 91
Colyris *inſ.* 118
Continentium comparatio 231. &c.
- - - - denominatio 176
- - - - ſitus 219
- - - - termini 175
Coracæ. 60
Coraceſium 95
Coraxi. 77
Corcyra. 16. 26. 131. 187
- - - - Nigra. 18. 193
Coreſia. 49
Corinthia. 46
Corinthiacus ſinus. 181. 187. 193. 194
Corinthii. 29. 34. 46
Corinthus. 34
Coronites. 148
Corſiæ. 33. 189
Corſica. 5. 131. 191. 224. 233
Corycæum Erythræum. 189
Côs. 91. 189
- - - *ejus ambitus*. 195
- - - - *promunt*. 242
Cotes ſinus 123
Cottiaris *fl.* 243
Crabis *fl.* 124
Cragus *prom.* 92. 93
Cranon 59
Crates Mil. *citat.* 174
Cratiæ. 17
Cremniſci. 153
Creſſa. 68
Creta. 38. 39. 40. 42. 131. 224. 233. 246
- - *ejus ſitus & ambitus* 195
- - - *promunt*. 248

Creticum mare. 181. 248
Crethote. 68
Criſſeus ſinus 223
Criumetopon. 39. 41. 144. 146. 246. 249
Crobyzi 160. 161
Crommuonia. 46
Cronium pelagus 244
Croton. 10.
Cruni. 159
Cteſiphon 229
Cudetus *fl.* 65
Cumæi 95
Cyaneæ. 146. 164. 165
Cybas. 164. 165
Cyclades *inſ.* 42. 48. 50. 182. 194
Cydeacæ. 142
Cydonia. 40
Cyllene. 35
Cyme. 6. 88
Cynoſurus. 62
Cypariſſus portus. 36
Cypaſis. 66
Cyprus *inſ.* 97. 131. 233.
- - - *ejus ſitus & ambitus* 195
Cyrenæi. 39. 111
Cyrenaica 225
Cyrene 109
Cyrenenſes. 107
Cyrenes portus. 109
Cyrnus. 224. 233
- - *ejus ſitus & ambitus*. 191
Cyrthanium. 107
Cyrus *fluv*. 235
- - *ejus oſtia & ortus* 243
- - *Rex*. 162
Cytæa. 71
Cytas 142
Cythera *inſ.* 38. 131. 195
Cythnus *inſ.* 49
Cytorus. 81
Cyzicus. 84

D.

Dacia. 222. 223
Dalmatia. 222. 223
Damaſtes Cittienſis *citat*. 173
Daminum 69
Danapris. 148. 150. 151. 166
Danubius. 155. 222
Daphnes portus. 165
Daranarion *fl.* 78
Dardanus. 85
Darius *Rex*. 161
- - *ejus trajectus per Boſpor.* 183
Darmicæ. 225
Datum 65
Daunitæ 11
Dei facies, mons. 99.
Delii 146
Delium fanum. 51. 52
Delphi. 32. 173
Delphicus ſinus 31
Delus. 50. 187
Demetrium 59
Demetrius *citat.* 134
Democritus *cit.* 173. 174
Deorum currus. *mons*. 233
Dicæa 65
Dicæarchus *cit.* 174. 177
Dictynnæum. 40
Didymus *mons* 228
Dierum differentiæ. 205. 206. &c.
Dimenſio longitudinis & latitudinis. 199
Diomedis fanum 12
Dionyſias. *inſ.* 94
Dionyſopolis 159. 160.
Dioſcurias. 77. 150
Dium 61. 63
Dolopes. 59
Doriſcus. 65
Dorus. 102
Drangiana 230
Drepanum. 189

Dri-

Drilo *fl.* 19
Drinaupa *inſ.* 120
Drys. 65
Durias. 235
Dyme 35
Dyyrta. 15

E.

Ecceus *fl.* 111
Ecdippum 101
Ecechiries. 78. 79
Echedorus *fl.* 61
Echinades 31
Echinus 58
Elæa. 27. 88
Elæus. 67. 68
Elaniticus receſſus. 185
Elaphoneſus *inſ.* 84
Elatea. 53
Elea. 8
Eleuſis. 47
Eleuthernæ 41
Elienſes 35. 36
Elis. 35. 36
Elpenoris tumulus. 5
Elymi. 9
Elyrus. 40
Emporium. 3
Enchelei. 19
Eoum mare. 245
Epheſus. 90. 187
Ephorus *citat.* 137. 140
Epichus. 115. 234
Epidamnus 20. 21. 38
Epidaurus. 43
- - - - regio 44. 45. 46
- - - - Urbs. 45
Epileucadii. 29
Epirus 23. 180
- - *ejus ſitus.* 223
Equi promontorium. 119
Eraſiſtratus. *citat.* 90
Eratoſthenes *citat.* 174
Eremus. 96
Ereſſus 87
Eretria. 50. 51
Eridanus. 13. 235
Erineus 54
Eſinus Emporium 243
Euanthis 32
Eubœa. *urbs* 119
- - - - *inſ.* 50. 51. 52. 131. 176. 233
- - - - - *ejus ſitus* 224
- - - - - *longitudo.* 195
Eubulus portus. 146
Eudoxus *citat.* 173. 174
Euonymitæ. 226
Euphrates. 186. 187. 228. 229.
Euripus. 28. 52. 129
Europa. 1. 8. 38. 72. 73. 83. 104. 120. 121. 123. 133. 137. 163. 166. 167. 175. 176. 179. 181. 218. 222. 231. 232. 234. 249
- - - - *unde dicta* 176
- - - - *ejus gentes.* 220
- - - - - *præternavigatio.* 182.
- - - - - *termini* 245
- - - una cum Africa apud Vet. 219
Eurotas. *fl.* 37
Eurymedon. 95
Eurymenæ. 60
Eutretus 33

F.

Fanum Apollinis 32. 85
- - - - - - Clarii 90
- - - - Cadmi 19
- - - - Cereris 44. 47
- - - - Dianæ. 88. 94
- - - - Harmoniæ. 19
- - - - Jovis Cenæi. 51
- - - - - - Urii. 165. 166. 167
- - - - Junonium 34

- - - Minervæ Tritoniæ 116
- - - Neptuni. 37. 46. 51
- - - Vulcani. 94
Flumina maxima. 234. &c.
Fretum Herculeum 225
- - - - *ejus longitudo* 190. 218

G.

Gades 3. 185. 186. 188
- - - Inſulæ. 120
- - - - - - - *earum longitudo & latitudo* 190
Gætulia. 225
Gagæa. 94
Galepſus 64
Galatiæ 220. 228
Gallia 188
Galliarum diviſio & ſitus. 220
Gallicum mare 243
Gallicus ſinus 248
Ganges 185. 186. 187. 188. 234
- - - ejus *oſtium*. 216
Gangeticus ſinus 237
Ganiæ 68
Ganus. *ibid.*
Garamantæ. 179
Garamantes. 225
Gaulus. 118
Gedroſia. 230
Gela. 9.
Geloni. 77. 138
Georgi. 137
Geræſtum. 51. 130.
Gerania munimentum. 33
Geretes portus. 80
Germania 221. 222. 224. 232
- - - - *duplex*. 220
- - - - - *ear. termini* 221. 224
Germanicus oceanus. 224
Geryon *quo venerit*. 23
Getica tellus 161
Gilgilis 243
Gingi. 225
Gir. 236
Gnidus. 189
Gortyna. 42
Græci. 1. 39. 71. 134. 137. 151. 160. 176
Græcia. 40. 61. 173
- - - *ejus ſitus*. 223.
Graphara. 113
Gymneſiæ inſulæ 186
- - - - - *ear. ambitus*. 191
Gynaicocratumeni. 74. 134
Gythium 37

H.

Hadria 12
Hadrymetum. 117
Hæmus *mons* 160. 161
Halia 44
Halicarnaſſus 91
Halmydeſſus. 164
Halupſi. 15
Halys *fl.* 80
- - - - *ejus oſtia* 243
Harmene. 81
Harmoniæ lapis 19
Hebdomus 119
Hebrus 65
Hecatæus Miles. *citat.* 172. 173
Hecates lucus 149
Hedonia. 23
Hellanicus Lesb. *citat.* 172
Helleſpontus. 180. 212. 245. 249
Helorus. 9
Hemiſphærium telluris 199
Heniochi. 77
Hemioni. 15
Heptatheos 143
Heraclea 11. 16. 54. 68. 89. 91
Heracleenſes 146
Heracleotæ. 82. 158
Heraclium 61
Heræa 36

Herma 123
Hermæum *prom.* 117. 118. 121. 123. 125
Hermion 44. 45
Hermionicus ſinus. 194
Hermonaſſa 134
Heroum oppidum. 184
Heſperius Oceanus 245
Heſperides 109. 111. 112. 113. 121
- - - *earum* Hortus. 110
- - - - - Urbs. 111
Heſperii. 228
Heſtiæa. 50
Hetruria. 181. 191
Hibernia 232
- - - - - *ejus ſitus.* 222. 224
Hieraſtamnæ. 16
Himera. 10
Hipparchus *citat.* 175
Hippici montes 242
Hipponium. 8
Hiſpania 179. 222. 232. 234
- - - *ejus diviſio & ſitus* 220
- - - - - promuntoria 246
Hiſpanicum mare. 190
Hiſtri. 13. 14
Hiſtriani 14
Hoani 96
Holophyxus. 63
Homerus *ubi habitaverit.* 89
- - - *ubi ſepultus* 50
Homolium. 28
Hybla 137
Hydrus 26
Hydruntum *portus.* 11
Hylli. 16
Hyllini 16
Hyllus Herculis fil. 16
Hypanis 150
Hyrcania 229
Hyrcanum mare 184. 229
- - - - - - - - - - *ejus forma, ambitus & oſtium* 184

I.

Iaco *portus.* 152
Japyges 10. 11
Japygia. 26. 248
- - - *ejus* Gentes 10
- - - - - promunt. 26. 180
Jaſonium *prom.* 80
Jaxartes *fl.* 235.
- - - *ejus oſtia.* 243
Jaxomatæ. 134
Jazyges Metanaſtæ. 222
Iberi. 3
- - - mixti 4
Iberia 3. 179. 228
Iberiæ 220
Ibericum mare. 181. 248
Iberus *fl.* 3. 235
Icaria. 176
Icarium pelagus 182
Icarus. 50. 130
Ichthys *prom.* 194
Iconium. 28
Idaſſa 15
Ide. 67
Idyrus 94
Ilium 85
Illiberis 188
Illyria 16
Illyrici ora 193
Illyricum mare 248
Illyrii 19. 20. 25. 26
Imaus. 117. 230. 233
Imbrus *inſ.* 66
Indi. 179. 216. 230
India 175. 227. 234
- - - propriè dicta 232.
Indicæ regiones. 233
Indicum mare. 230. 237. 243
Indubalda 234
Indus *fl.* 186. 234.
Inſulæ maximæ 232. 233
Inſularum ambitus 190. 191. &c.

Iol. *prom.* 119
Ionia 162. 177
Ionicum pelagus 180. 181
Ionicus ſinus 11. 22. 25. 26
Joppe. 102
Ios. 50
Jovis mons ſacer 102
Iphigenia *quousque venerit.* 144
Iſis *fl.* 78
Iſſa. 17. 18. 193
Iſſicus Sinus. 185. 228. 246
Iſſus. 242
Iſter. *fl.* 13. 64. 69. 70. 71. 73. 137. 148. 153. 155. 157. 165. 222. 223
- - - *ejus ortus, fluxus & nominis mutatio* 222
- - - *Urbs* 157
Iſthmus 117. 118. 175. 186. 227
- - - - Corinthiacus 46. 193
Iſtrianorum portus 152
Iſtris *inſ.* 15
Italia. 192. 222. 224. 232. 248
- - - ejus ſitus. 221
Itanus *prom.* 42
Ithaca *inſ.* 30
Judæa 228
Iulis 49

L.

Lacedæmon. 37. 43.
Lacedæmonia 42
Lacedæmonii 38. 39
Lacinium *fanum Junonis.* 10
Laconica ora 195
Laconicus ſinus 194
Lacter Coæ. 189
Lamia 58
Lampæa. 41
Lampas 118. 144
Lampſacus 84
Laodamantium. 106
Lapethus 98
Lariſſa 58. 59. 86
Larymna. 52
Las. 37
Laſerpitium 108
Laterni 11
Latini. 5
Lebedus 89
Lemnus. 66. 232
Leontini. 9
Lepreates. 35. 36
Lepreum. 36
Lesbus 87. 131. 189. 235
- - - - *ejus ambitus.* 195
Leucæ. 89. 71. 154
Leucæthiopes. 225
Leucas 29. 187
Leucata *prom.* 29
Lias 15
Liburni. 14. 16
Libya. 1. 5. 39. 103. 105. 121. 123. 124. 129
- - - *ejus denominatio* 176
- - - *promunt.* 120
Libycum mare. 181. 186. 247
Libyes. 16. 113. 117
Liguria. 181
Liguſticum mare 181. 248
Lilybæum. 9. 118. 186. 192
Limnæi. 138
Limne 79
Limodorienſes. 53
Limyra 93
Lindus Rhodi 188
Lipara 10
Liſſa 40
Littoralis oræ totius Orbis longitudo 182
Littus album. 68
Lixus *fl.* 124
Locri. 10. 12. 52. 53. 195
Locris. 31. 194
Loti *fructus deſcriptio.* 114

Lotophagi 16. 112. 114
Lotophagitis regio 192
Lucani. 6
Lucania. 6. 8. 10
Ludias *fl.* 61
Lugdunenſis. 220
- - - - *ejus ſitus* 221
Luſitania 216
- - - - *ejus ſitus.* 220
Lycaſtus *fl.* 80
Lycia. 93. 95. 177. 228. 249
Lycii 93
Lyctus. 42
Lycus 82
Lydia 87. 90. 91
Lyrnatia *inſ.* 94

M.

Macæ. 111
Macedones. 61. 158
Macedonia 61. 63. 64. 234
- - - - *ejus ſitus* 223
Macris *prom.* 195
Macrocephali. 79
Mæander. 90. 91. 93
Mæotæ. 74. 75. 134. 138
Mæotis palus 72. 73. 83. 133. 134. 135. 137. 138. 140. 141. 142. 147. 161. 175. 180. 218. 222. 227. 245
- - - - *ejus ambitus* 182
- - - - - *oſtium* 166
- - - - - *Os.* 189. 190
Magneſia. 28. 90
Magnus ſinus 237
Magydus 94
Mala. 78
Malea *prom.* 37. 38. 193. 194. 195
Maliacus ſinus. 58
Malienſes. 54. 60
- - - - *eorum regio.* 58
Mallus. 96
Manii 18. 19
Manius ſinus. 17
Mantinea. 96
Mantis *inſ.* 79
Marathesium 9
Mare Boreale 218
- - - Breve 236
- - - - *ejus longitudo* 243
- - - - - - *latitudo* 244
- - - - - - - *ſinus & ora* 226
- - - Exterum. 13. 221
- - - Magnum 236
- - - Mortuum. 244
Maria palus 105
Mariandyni 82
Marium Circumnavigatio. 180. &c.
- - - - Longitudo & Latitudo 242 &c.
Marium urbs 98
Marmarica. 225
Marmaridæ 106
Maronea. 65
Maſſilia. 4. 191. 243. 247. 284
Maſſilienſes 3. 4. 191
Matiopolis. 159
Mauri. 179
Mauritania *duplex.* 225
- - - - Cæſarienſis 225
- - - - Tingitana 242
Mazaca. 186
Mecyberna 62
Medeæ *natalis locus* 78
Medi. 151
Media 160. 229
Mediterraneum mare. 242
- - - - - - - - - *ejus longitudo.* 242. 246
- - - - - - - - *latitudo* 243. 247
Medma. 8
Megara. 46. 193
Megarenſes 33. 34. 41. 46. 161
Megaris. 9

Me-

Megiſta 93
Melanchlæni. 77
Melaneus *prom.* 189
Melanogætuli 225
Melantii ſcopuli. 130
Meleagrides aves *ubi?* 122
Meliacus ſinus 53
Meliboea. 60
Melienſes 53
Melita *inſ.* 18
- - - *urbs.* 118
Melitæa. 59
Melus. 42
Memnones. 226
Memphis. 103
Mende 62
Mendeſium oſtium. 193
Menelaus. 107
Meninx *inſ. ejuſque ambitus* 192
Menippus *citat.* 190
Mentorides. 15
Meridiana linea. 197
Meridianus Oceanus. 244
Meroë 188. 210. 211. 226
Mes 120
Meſapus *fl.* 41
Meſembria 159. 161. 162. 169. 223
Meſſana. 9.
Meſſene. 36. 37
Meſſenia 36. 37
Metapontum 11
Metaſoris *fl.* 77
Methona. 38
Methone. 37. 60. 61
Methymna 87
Mileſii. 137. 143. 151. 157. 160. 162
Miletus. 91
Mitylene. 87. 189
Moloſſi. 28
Moloſſia 28
Molycria 31
Montes maximi. 233
Moſſynœci. 79
Mycale. 90. 130. 176
Mycenæ. 43
Myconus. 30. 130. 176
Mylæ. 10
Myndus. 21
Myræ. 60
Myriandrus 185. 186
- - - - Phœnicum. 97
Myrina. 88
Myrlea. 84
Myrmecion. 71. 141
Myrrhæ ferax regio. 226
Myrtoum pelagus. 182
Myſi 87
Myſia. 83. 84. 87. 90
- - - Interior. 87. 222. 223
- - - Superior *ejuſque termini.* 223

N.

Nagidus. 96
Naracium. 155
Narbon. 247. 248
Narbonenſis Gallia 221
- - - - *ejus ſitus.* 220
Naro *fl.* 18. 19
Naſamones. 111
Nauplia. 43
Nauſtathmus portus. 108
Naxicæ inſulæ. 119
Naxus. 9. 50. 132
- - - *quomodo dicta.* 194
Neandria 87
Neapolis. 6. 65. 111. 112. 113. 117
Neoptolemus 153
Neſtæi. 17. 18
Neſtæus ſinus. 17
Neſtus. 65
Neuri 137
Niconium. 70. 152
Nigir. 236
Nigritæ 225

Ni-

Nilus. 14. 105. 175. 182. 225. 234. 244
- - - *ejus fluxus*. 236
- - - - *ortus* 235
Nimaces. 225
Niſæa. 46
Niſyrus 91
Nomadicæ gentes 138.
Nomadici *ibid.*
Noricum. 222
Notium 89
Notius Oceanus. 244
Novus murus. 68
Nubi 226
Numæ. 225
Nymphæa. 71
Nymphæum. 141

O.

Oaxus. 42
Oceani *Etymon* 176
- - - *Variæ appellationes* 244. 245
Ocheræнus. *fl.* 80
Odeſopolis. 69
Odeſſum 152. 160
Odinius. 79
Odrangidæ 225
Oedantium. 20
Oeniadæ. 30
Oeſyma. 64
Oeta. 54
Olbia. 83. 94
- - - Sauia 151
Olbianus ſinus 83
Oliarus. 42
Olizon. 60
Olſi. 15
Olus portus. 41
Olympus *mons* 234
Olynta. 17
Olynthus 62
Ophiuſa. 70
Orbis *ambitus* 175
- - - - *diviſio*. 218
- - - - *ductus* 177
- - - - *figuræ variæ* 173. 174. 175
- - - - *habitabilis pars* 196. 197
- - - - *latitudo*. 174. 188. 242
- - - - *longitudo*. 185. 241
- - - - *rotunditas* 173
Orchomenus. 36. 52
Oricia. 22
Oricii. 25
Oricium. 22. 23
Oſci. 11
Oſmida 41
Oxus. 235
Ozolæ. 32

P.

Pachynus *prom.* 9. 186. 192. 246. 248
Pactye 68
Pæonium Andri. 130
Pagaſæ 53
Pagaſeticus ſinus. 58. 59
Palætyrus 101
Palamnus *fl.* 20
Pallene *prom.* 62
Pamphylia. 95. 177. 228
Pamphylii 95. 97
Pamphylium mare 182. 186. 249
Panagoria 134
Pandoſia. 8
Panionium. 90
Pannonia *duplex*. 222
- - - Inferior. 223
Panopeus. 53
Panticape 138
Panticapæum. 71. 72. 137. 141. 142. 148
Paphlagones. 81
Paphlagonia 81. 82. 228
Paphus. 195
Paralleli circuli *deſcripti* 208. &c.

Paras. 49
Parium 84
Paropamiſadæ 230
Paropamiſus *mons*. 233
Parthenius *fl*. 81
Parthia. 229. 230
Patara. 93. 186
Patræ 35. 187
Patus. 76
Pedetæ. 15
Pegæ. 33
Pelinnæum fanum. 59
Pella 61
Pellene. 35
Peloponneſus 16. 34. 177. 194. 195. 223. 224
- - - - *ejus ambitus & figura* 193
- - - - - - *finis* 46
Pelorias. 192
Pelorus. 9. 191. 192
Peluſiacum oſtium. 103. 104
Peluſium oſtium. 218. 246
Peluſius *quouſque pervenerit* 104
Peneus. *fl*. 28. 61
Pentapolis. 225
Peparethus 51
Percote. 84
Perga 94. 95
Pergamia. 40
Perinthus. 68
Perorgi. 225
Perrhæbi 60
Perſici maris *ambitus* 183
- - - - - - - *forma* 183
- - - - - - - *oſtium ibid*. 176
Perſicus ſinus 229
- - - - *ejus oſtium* 237
- - - - - - - *termini*. 237
Perſis. 229. 237
Peſendoræ. 226
Petrans portus. 106. 107. 108
Peuce. 157
Peucetii. 11
Phæſtus. 42
Phagres. 64
Phalaſarna. 39. 40
Pharſalus. 59
Phanagori 16. 134
Phanagoria Boſpori. 243
Pharus *inſ*. 17. 105. 193
- - - - - Nova 17
Phaſalis 94
Phaſis *fl*. 78. 133. 166. 175. 235
- - - *ejus oſtia* 243
Phatnicum oſtium. 103
Phazania. 226
Phellus. 93
Pheræ. 30. 59
Philæni aræ. 113
Phlium *prom*. 189
Phocæa. 89. 90
Phocenſes. 32. 52
Phocis. 195
Phœnices. 9. 98. 124. 127. 128 129
Phœnicium mare. 248
Phthiotæ. 58
Phycus ſinus. 110. 194
Phylia. 164
Pindus *mons*. 22
Piræeus. 47
Piſa. 13
Pitane portus. 88
Pitheouſa *inſ*. 6. 119
Pityia. 87
Pityuſæ major. & min. *ambitus*. 190
Placia 84
Platæa *inſ*. 108
Platæenſes. 8
Plinthinus ſinus 105. 106
Plyni. 106
Pœceëſſa 48
Polæ. 248
Polyrrhena. 40
Pontia *inſ*. 118
Pontici montes. 161

Pontium *urbs*. 122
Pontobithynia. 218
Pontus. 4. 68. 72. 73. 74. 83. 96. 131. 155. 160. 162. 163. 166. 180. 213. 222. 227. 228. 235. 246. 249.
- - - - *ejus ambitus* 183. 250
- - - - - - *figura*. 250
- - - - - - *fontes* 180
- - - - - - *latitudo & longitudo*. 243. 250
- - - - - - *Os*. 165. 189. 190
- - - - - - *Oſtium*. 249
Populonium Hetruriæ. 191
Pordoſelene *inſ*. 87
Porphyrion. 100
Porthinitis. 147
Porthmius. 141. 166
Poſeitherium. 96
Poſidonia. 8
Poſidonius Stoicus *citat*. 175
Potidæa. 62
Praſiæ. 38
Priapus. *urbs*. 84
Priene. 90
Proconneſii. 84
Proconneſus *inſ. ibid.*
Propontis. 68. 85. 180. 228. 245
- - - - - *ejus latitudo & longitudo*. 249
Proteras. 17
Prytanis *fl*. 78
Pſamathus *inſ*. 119
- - - - - portus 37
Pſilon *oſtium Iſtri*. 153. 155
Pſoron portus 79
Pſylla portus. 82
Ptolemais. 184
Ptolemæi *laus*. 197. 208
Pulcher portus. 147. 148
Pulchrum oſtium. 155
Pydna. 61
Pyramus *fl*. 96
Pyrenæi *montes* 220. 234
Pyrenæus mons. 181
Pyrrha. 61

R.

Raptorum Metropolis. 243
Rhætia. 222
Rhamnus. 48
Rhebas *fl*. 82
Rhegium *prom*. 8. 10
Rhenææ promuntorium. 130
Rhene. 50
Rhenus. 235
- - - - *ejus fontes*. 221
Rhis *fl*. 78
Rhium *prom*. 35. 194
Rhizo. 19
Rhizus. 60
Rhodanus *fl*. 4. 73. 235
Rhodii 92. 93
Rhodus. 131. 157. 186. 189. 202 233. 246.
- - - - *ejus ambitus*. 195
Rhœteum 85
Rhos. 235
Rhymnus. 235
Rhyndacus *fl*. 84
Rhypæ. 35
Ripæi montes 233
Roma. 4. 187
Romani. 232
Rubrum mare. 179. 185. 229. 237. 244
- - - - - - - - ejus *deſcriptio* 238

S.

Sabacæ. 138
Sacæ. 180. 230
Sacia. *ibid.*
Sacrum oſtium *Iſtri*. 155. 157. 165
Sacrum promuntorium. 123. 186. 216. 246

Sa-

Sagium. 64
Salamis *inſ.* 47. 97
- - - - *ejus longitudo*. 194
Salice. 231. 232
Samii. 90
Samonium *prom.* 246
Samothrace. 65
Samus *inſ.* 10. 130. 131. 132. 176 189
- - - *ejus ambitus*. 195
Sangaris 235.
Sangarius *fl.* 82
Sarbo 175
Sarbonis palus. *ibid.*
Sardinia. 5. 131. 177. 181. 186. 191. 233
- - - *ejus denominatio, forma & ambitus* 191
- - - *ſitus* 224
Sardoum mare 181. 248
Sarmatæ. 134
Sarmatia. 222. 227. 232. 242
Sarmatici montes 234
Sarna 100
Saronicum pelagus. 182.
Saronicus ſinus 193
Sarpedon. 96
Saſon. *inſ.* 23
Sauromatæ 74. 138. 180.
Scamander. *fl.* 85
Scandia *ubi ſita* 224
Scepſis 87
Schœnus *quot ſtadiis conſtet.* 217
Sciathus 51
Scingomagum vicus. 187
Scione 62
Scopulorum oppidum. 152
Scotuſa. 59
Scyllæum. 44. 181. 193
Scyrus 50. 51
Scythæ 180. 183
- - - Androphagi. 137
Scythia. 70. 71. 72 142. 148. 157. 227. 230. 232
Scythicus oceanus 246
Scythotaurorum portus. 143. 144
Sebennitica palus. 103
Sebenniticum oſtium. *ibid.*
Selinus. 9. 95
Selymbria. 69
Sequana. 235
Serica. 227. 230. 232
Seriphus. 49
Sermylia. 62
Seſamus. 81
Seſtus. 68. 69. 85. 180. 249
Setus portus. 9
Sicani. 9
Sicilia. 5. 8. 9. 118. 131. 177. 181. 186. 233. 246
- - - *ejus ambitus*. 191. 192
- - - - *figura*. 10. 191
- - - - *ſitus*. 224
Sicinus. 42
Siculi. 9
Siculum mare. 181. 248
Sicyon. 34
Sida. 38
Side. 95
Sidon. 99. 100
Sidonii 100. 102
Sigeum. 189. 190
Sigrium 189
Sigum. 120
Simonda. 231
Sinæ. 230. 243.
Sindicus portus. 76. 134
Sinope. 80. 98
Sinti. 75
Siphæ. 33
Siphnus. 49
Smyrna. 89
Sogdiana. 230
Soli. 96. 97. 98
Solis curſus. 200. 201. &c.
Solois *prom.* 125
Solus. 96

Soſthenes portus. 165
Sozopolis. 162. 163
Spalathra. 60
Sparta. 38
Sperchius *fl.* 54. 58
Sphæræ ratio. 197
Spina 13
Sporadum *ſitus*. 194
Stephane portus. 81
Stœchadum *denominatio*, *ſitus*, *numerus* 191
Struthophagi. 226
Strymon *fl.* 63. 64. 69. 70
Stymphalus. 36
Sunium *prom.* 44. 48. 181
Suſiana. 229. 237
Sybaris. 10
Sybrita. 41
Sycaminon 102
Sydus. 46
Syene. 211
Syllium. 95
Symæthus. 9
Symbulos. 146
Syme. 91
Syracuſæ. 9
Syri. 98
Syria. 98. 102. 228. 248
- - Cava. 102
Syrmatæ. 72
Syrmonicus ſinus. 62
Syrtes. 179. 247
Syrtis Majoris & Minoris *ambitus*. 180
- - - - Minoris Oſtium. 192

T.

Tænarus. 37. 186. 194
Tamiriaca. 148. 149
Tanais. 72. 73. 74. 138. 141. 146. 163. 175. 182. 188. 189. 218. 227. 235. 244
- - - *ejus* Oſtia. 182
Tanicum oſtium. 103
Tarentum. 11
Tarichiæ 115
Tarraconenſis. 224
- - - - - *ejus ſinus*. 220
Tauchira. 111
Tauri. 70. 141
Taurica. 71. 72. 144. 146
Tauricæ Cherſoneſi iſthmus. 222
Tauromenium. 9.
Taurus mons. 161. 177. 228. 233
Tegea. 36
Teii. 134
Telmiſſus. 93
Telus. 189
Tempe. 60
Tenedus *inſ.* 85. 189
Tenus. 50. 130. 176
Teos. 89
Terias. *fl.* 9
Terina. 8
Terræ ambitus. 197. 225. &c.
Tetracis. 81
Tetriſiada *ſeu* Tiriza *prom.* 159
Teuthrania. 87
Thapſacus *fl.* 97. 99
Thapſus. 115
Thaſus *inſ.* 64. 132
Thebæ. 52. 59
Themiſcyra. 80.
Thera. 43. 192
Theriodes ſinus. 237
Therma. 61.
Thermæus ſinus. 61
Thermodon. 80. 235
Thermopylæ. 54
Theſſali. 59
Theſſalia. 59
- - - ejus ſitus. 223
Theſpiæ. 52
Theſprotia. 26. 27

Theſprotii. 26
Theudoſia 71. 143
- - - - Alanica. 143
Thinæ. 230
Thoantium 189
Thonis. 105
Thraces. 153. 160. 164
Thracia. 64. 69. 70. 83. 155. 180
- - - *ejus ſitus*. 223
- - - Aſtica. 163
- - - Pontica. 63
Thracica gens. 82
- - - tellus. 161
Thrambus. 62
Thronium. 53
Thule. 205. 214. 224
Thurii. 6. 8
Thurium. 10
Thynias *inſ*. 82
- - - *Promunt*. 163
Thyſſus. 63
Tibareni. 79. 80
Tigris. 229
Tijum. 82
Timoſthenes *citat*. 178. 191
Tingitana 225
Tiriſtaſis. 68
Tiryntha. 43
Tomis. 158. 243
Tomitani 157. 158
Toricus 76
Torone. 62
Trachis. 54
Tranſalpini montes. 221
Trapezus. 79. 228
Triopium. 91
Tripolis. 99
Triton. *fl*. 116
Tritonis *inſ*. 116
Tritonites ſinus. 115
Troas. 85. 249
Trœzen. 45
Trœzenia. 44
Trogloditica ora. 184. 226
Troja. 104
Trojani. 9
Tyenis *fl*. 77
- - - *urbs ibid.*
Tyndarei Scopuli 106
Tyras. *fl*. 70. 152. 153
Tyrii. 100. 101. 102
Tyrrheni. 4. 12. 13
Tyrrhenia. 13
Tyrrhenum mare. 11. 12. 181. 186. 248
Tyrus. 99. 100

V.

Venationis oppidum. 163
Veneti. 13
Venti. 178. 179
- - *quas gentes afflent*. 240
Vindelicia. 222
Vindobona. 222
Viſtula *fl*. 222. 235
Ulyſſis habitatio. 10
Umbri. 12
Umbria. *ibid.*
Volſci. 6
Uritum. 28
Utica. 118. 119

X.

Xanthus *fl*. 93
Xenophon major *citat*. 164
Xion *fl*. 125
Xiphonius portus. 9

Z.

Zacynthus *inſ*. 35. 194
Zenertis. 111
Zephyrium. 96
Zephyrius portus. 79
Zone. 65

F I N I S.

I N D E X
Eorum quæ tractantur in
N O T I S
JACOBI GRONOVII.

A.

Α'ϐιλύκη promont. 121
Αδείας 181
Αδρύμης 116
Α'ζάειον portus item Α'ζιλὶς vel Α'ζιεὶς urbs 107. 108
Α'θήνη ad Pontum 78
Αἴγειρος urbs Megarica 33
Αἴγιον urbs. 193
Α'κυλίη πόλις, Aquileja. 14
Α'λπιον. 6.
Α'νης i. e. *Innavigabilis*. 109
Αντεια Cretæ 41
Α'ντίπυγος λιμὴν 107
Apaturos, urbs 76
Α'πλάςως i. e. *Abſque colore & tabula*. 172
Α'ργαῖς νῆσος Lyciæ. 95
Α'ρισϐος fluv. 66
Arcabis 78
Αροτῆρες 137
Α'σκανδαλὶς vel Α'καδαμὶς. Lyciæ 90.
Α'φέται portus 60
Α'χει ἐπὶ nimis copioſum. 36
Αψυνθος 68

B.

Βαλιαρίαι inſulæ. 190
Βοίη Cretæ 41
Βρεντεσῖνοι. 12

C.

Κάντανος Cretæ 41
Carmelus mons *nuſpiam* in Scylace. 102
Καθήκειν ἐς θάλατταν 21. εἰς κόλπον 44 ἐπὶ θάλατταν 59
Cercinites ſinus. 116
Κιςρὶς regio 25
Cherſoneſus Cyrenes. 39
Κλαμπετιεῖς 8
Κλειςοὶ portus. 50
Cœranus fluv. 81
Κρανάη inſ. 38
Crater Achæorum. 86
Κριθωτὴ urbs 29
Κριῦ μέτωπον Cretæ νότιον ἀκρωτήριον 39
Κυρέτla inſula. 15

D.

Δαίδαλος 125
Dauniæ multiplex dialectus. 11
Δάυνιον 69
Dorus urbs. 101
Δρίων. 12

E.

Ε'κατέρως ἐπαφιεὶς 141
Ε'νπιον Λεπρεατῶν. 36
Ερεσίδαι. 115
Etruſci tempore Scylacis ad Adriaticum porrecti. 5
Εφορμίζειν. 127
Ε'χῖνος Acarnaniæ oppidum. 29
Ε'ξάγειαξ 123
Ηϊὼν urbs. 67
Ε'ντρητος 52

G.

G.

Γάδαρος urbs vel Γαδαρὶς 102
Gadinius 78
Γαῦλος, Gauleja 128
Γνήσιον σίλφιον 108
Γεράνος, Γεράμμιον, urbs Cretæ 42

I.

Ιαπις Atticæ limes 46
Jos Cycladibus verſus Pontum. 51

L.

Λατέρνιοι, Λαυτέρνιοι 12
Λάτμος *fluvius & locus* 96
Λέπτις μικρὰ 116
Λέχαιον. 34
Λιβοφοίνικες 117
Λίνον Αιγύπτιον 129
Ligurum imperium. 5
Λιμὴν κλειστὸς 50

M.

Μάδυτος 68
Μακύνη vel Μακυνία *urbs*. 31
Μάριον urbs Cypri. 98
Μιταγώνιον urbs. 120

N.

Νότος ἄνεμος favet navigantibus ex Africa verſus borean 39

O.

Οἴη urbs. 113
Ὄλμοι *quæ &* Ὄλμος. 96
Ὄλσοι Latinis Volſci. 6
Ὀπικοὶ 11
Οπῦς 52
Oreſtias regio 21

P.

Patara ad Xanthi ripam. 93
Πέτρας μέγας. 107
Phœnices Afri, ab ſimilitudine vitæ Phœnicum in Syria. 176
Φύγελα *urbs*. 90
Ποδὸς ἴχνος Sardinia 191
Ποσειδώνιον maxime excurrens in mare 13
Πορφυρεῖς, & πορφυρέων πόλις. 100
Πωλεῖν τι πρός τι 128

R.

Ραῦκος Cretæ urbs 42
Ραχία circa Corcyram. 18
Ριανὸν ἄκρον 194

S.

Σιθωνικὸς κόλπος 62
Σχεδὶη Δέλτα 14
Σολόεις promont. 124
Soſthenes 165
Sybrita, Suveta Cretæ 42
Σύκη urbs. 96

T.

Taulantii gens Illyrica. 20
Τῆμνος *urbs* 89
Thapſus minor. 115
Θύριον Acarnaniæ 29
Τερήρης urbs unde ignobilior. 100
Tyri regia quo ſpatio 99

Y.

Υαλιτῶν πόλις 102

F I N I S.

NOBILISSIMO & AMPLISSIMO

VIRO,

JOHANNI GEORGIO HERVUORTO,

AB HOHENBURG, SERENESIS. BOJORUM DUCIS CONSILIARIO INTIMO, ET CANCELLARIO, DOMINO SUMME OBSERVANDO, DAVID HOESCHELIUS AUGUST. S. P. D.

QUàm inſignis ſit tabularum Geographicar
rum uſus, cùm aliunde conſtat, vi-
magnifice, tum vel hinc max.mè, quòd
Athenis olim in certo urbis loco πινάκια id
genus publicè ſuſpenſa extiterunt. Longè
autem uberior ad omnem poſteritatem ex
illorum monumentis fructus redit, qui
regionum, & locorum quorumcunque,
non picturas nudas, ſed deſcriptiones hi-
ſtoricas reliquerunt: neque id ſolùm; verùm
etiam, quibus populis qui mores, quæ ingenia, fuerint accuratè adnotarunt. Cujuſmodi eruditæ antiquitatis ἀναγραφαὶ poſteaquam in nobiliſs. M. Velſeri, Septemviri noſtri, manus inciderunt; primo eas quoque tempore imprimendas eſſe cenſuit, non neſcius, hiſtoriarum, & inprimis Geographiæ Scriptoribus plurimum inde lucis adferri poſſe. His quum tuus etiam Codex, vir ampliſſime, non nuſquam corrigendis, lacuniſque explendis, ſubſecutus ſervierit; cumque horum non minus, quàm aliorum ſtudiorum, perquàm ſis ut amans, ita peritus: tuo Nomini hæc cimelia nuncupare, viſum eſt. Prorſus enim mihi perſuadeo, te, qui hactenus benevolentia tua complecti me dignatus fueris, horum libellorum, quibus vetuſtas atque eruditio auctoritatem conciliat, à me nunc primum editorum patrocinium haud gravatè ſuſcepturum eſſe. Bene vale literarum Mæcenas, & noſtris conatibus favere perge. XIV. Kal. Septembr. A. S. N. M. DC. Auguſtæ Vind.

ISA.

ISA. CASAUBONUS DAVIDI HOESCHELIO S. D.

O Lætum nuncium, quem tuæ mihi literæ nunciarunt! Itáne? Geographica illa πολυτάλαντα, certè πολλῶν ſi quid judico ταλάντων ἄξια, proximo mercatu habebimus? Quantum alii eorum editione ſe tibi debituros exiſtimaturi ſint, non ſcio. Ego profiteor magnum eum acceſſurum cumulum tuis in nos meritis. Macte, mi Hæſcheli, hoc animo & diligentia iſta. Opus noſtrum cum ſuperioribus diebus in ipſo penè portu naufragium facturum eſſe videretur, tandem eò redactum eſt, ut faciente Deo, poſt octo dies nihil futurum ſit nobis cum illo, quod quidem ad hanc editionem attinet. Quæ eo minus grata nobis futura eſt, quod Prolegomena noſtra, quia paullò erant uberiora, edi nunc non potuerunt. Sed hæc proximis literis. Vale amiciſſime vir. Lugduni Nonis Aug. CICIↃC.

DE

DE SCYLACE, ET AUCTORE PERIPLI PONTI EUXINI,

PRÆFATIO. ISA. VOSSII.

Duos tibi do ſcriptores, benevole Lector, Scylacem Caryandenum, Geographum antiquiſſimum; & Anonymi fragmentum de Ponto Euxino. Quorum ille jam multos ante annos editus eſt à Davide Hœſchelio, una cum Geographicis Marciani Heracleotæ, & aliorum: alter vero nunc demum prodit. Ille quidem vetuſtiſſimus, hic ſatis recens. Uterque tamen laude dignus; ille, quod è primis apud Græcos Geographiam ediderit; iſte, quia quæ apud alios diſperſa erant, in unum redegerit. Ætas autem Scylacis incerta eſſe non poteſt. Multis ea apparet argumentis. Ne decipiat Herodotus Melpomene; qui docet, Scylacem quendam Caryandenſem fuiſſe miſſum a Dario, Hyſtaſpis filio, ad explorandam Aſiam. Quippe is alter Scylax ab hoc, & multo antiquior. Meminit enim noſter σκελῶν μακρῶν τοῦ Πειραιέως, quod tamen Themiſtoclis opus. Meminit & Amphipoleos, quam condidit Braſidas, cum ante ἐννέα ὁδοὶ diceretur. Quorum ætatem nemo neſcit. Cleoſtrati quoque Aſtrologi Tenedii, & Calliſtrati, Rhetoris Athenienſis, mentionem facit; quos diu poſt illum Hyſtaſpidem floruiſſe, certiſſimum. Atqui Ælius Dionyſius, ἐν τῷ περὶ Ἀλεξανδρείας πρώτῳ, inquit, ὅτι Δαρείῳ προσεφώνησε Σκύλαξ τὸ φρόντισμα. Omnino is eſt Darius Nothus. Quo regnante, Calliſtratus exul in Thracia Datum urbem condidit. Et certe ex hac ejus epitome colligi poteſt, ut jam vidit vetus auctor vitæ ejus, τὸ μήτε Ἀλέξανδρον εἰδέναι τῶν Μακεδόνων βασιλέα, μήτε τὸν ὀλίγῳ ἔμπροσθεν ἐκείνου τοῦ χρόνου. Turbat tamen hic Suidas, qui

qui Polybio coætaneum facit hunc noſtrum Scylacem. Inquit enim, Scylacem Caryandenſem περίπλουν τῶν ἐκτὸς τῶν Ἡρακλέους στηλῶν, res præterea geſtas ab Heraclide, Mylaſſorum rege, & librum contra Hiſtoriam Polybii, ſcripſiſſe. Sed confundit duos Scylaces. Tres enim fuere Scylaces Caryandenſes. Antiquiſſimus eſt, qui ſub Dario, Hyſtaſpis filio, floruit; alter, Darii Nothi; tertius vero, ætate Polybii. Poſt Hannonem tamen Carthaginenſem vixiſſe, cum urbium, quas ille extra columnas Herculeas condidit, meminerit, ſatis liquet. Sed Hannonem hunc eſſe antiquiſſimum, imo vetuſtiorem Herodoto, alibi videbimus. Hunc autem Periplum Scylacis, eſſe ἐπιτομὴν & compendium majoris operis, nullus dubito. Multa enim hic leguntur, quæ plane ſunt contra ſententiam Scylacis, in quibus epitomator erraverit. Hoc inde patet, quod cum Scylax, teſte Strabone, initium Troadis fecerit Lampſacum, hic a Dardano eam ordiatur. Sine dubio & multa ejuſmodi errata commiſit. Diu tamen videtur periiſſe opus illud Scylacis, cum Apollonii Scholiaſtes epitome tantum uſus fuerit. Unde vix crediderim, ejus ætate ipſummet exſtitiſſe Scylacem. Inter mendaciſſimos Geographorum apud veteres etiam audit Scylax, quod fabuloſa multa, de monſtroſis hominum formis, retulerit. Sed hoc omnibus fuit Geographis, & Hiſtoricis, uſitatum & ſolemne, ut ubi ad communes orbis habitati, & ſuæ cognitionis deveniſſent terminos; quo ignorantiam ſuam hac in parte excuſarent, aut plus aliis viderentur ſapere; maria alga & cœno, aut frigore concreta; terras horridis invias montibus, aut æſtu exuſtas, mentirentur.

Sufficiant hæc pauca de Scylace Caryandeno, & veniamus ad alterum autorem Ponti Euxini. Primus illum e Bibliotheca Palatina exſcripſit, jam ante annos plurimos,

vir in omni doctrina ſummus, CLAUDIUS SALMASIUS. Quis vero ſit auctor ejus Peripli, nullis potui conjecturis aſſequi. Quin tamen ſit fragmentum περίπλου τῆς ὅλης οἰκουμένης, neutiquam ambigendum. Non eſſe admodum antiquum, hoc evincit, quod urbium, portuum, fluviorumque antiquis nominibus recentiores plerunque ſubdiderit appellationes: ut cum Apolloniam, Sozopolin; portum Daphnes, Soſthenem; Boryſthenem, Danaprim vocat; quæ vocabula veteribus ignota fuere. Recentiorum quoque morem in eo ſequitur, quod ſtadia VII½ componat cum miliari Romano. Quæ diverſitas inde evenit, quod Græcorum recentiorum pedes Geometrici illos veterum decimaſexta ſui parte longitudine anteirent. Toto hoc fragmento nihil non ex Scymno Chio, & Arriani epitome Ponti Euxini, deſumptum eſt. Scripſit Scymnus Chius περιήγησιν Europæ, Aſiæ, Libyæ, libris tribus, verſibus comicis. Ex eo fragmentum edidit doctiſſimus Hœſchelius. Falſum vero titulum præfert Marciani Heracleotæ. Conſtat hoc ex Stephano, & aliis; qui loca aliquot ex Scymno citant. Marciani vero Heracleotæ eſſe non poteſt. Vixit enim ille multis poſt Ptolomæum ætatibus; cujus compendium compoſuit; quod hodieque magna ex parte exſtat. Chius vero ille Scymnus ſub Nicomede floruit; cui opus ſuum inſcripſit. Quam multa autem deſint in Scymno, argumento eſt Europa, quæ nec ipſa abſoluta eſt. Quare præter reliquum Europæ, tota Aſia, & Africa, deſiderantur. Defectus tamen ille in Europa ex hoc Ponti Periplo, quem edo, ſuppleri poteſt. Cætera vero hic noſter auctor ex Arriani hauſit compendio. Compendium voco, quia revera ſit. Multo enim locupletior fuit ille periplus, quam eſt hodie. Citat ex eo loca quædam Euſtathius in commentariis ad Diony-

Dionyſium; quæ hodie tamen apud eum non reperiuntur. Unde non dubito, quin multum imminutum ſit ſcriptum illud. Quod ipſum videre eſt apud Marcianum Heracleotam, Ptolomæi epitomatorem. Multa enim ex eo habet Stephanus, quæ in eo non inveniuntur. Sed de eo nos alias pluribus, ut ſpero, ad Ptolomæum noſtrum; quem propediem, Deo volente, habebis, Lector.

Sam. Tennulii Præfatio.

Bruxellæ vidi nuper rem raram, ſenem liberalem, quæque jam in illo tractu rarior, virum doctisſimum Joannem Jacobum Chifletium, ingens & in omnem æternitatem manſurum Patriæ ſuæ ornamentum. Unus Lipſii diſcipulus octuageſimum tertium annum excesſit, & Muſis etiamnum impalleſcit; Huic cum aliquid mearum curarum offerrem, ad exemplum Diomedis ceſſerunt mihi χρύσεα χαλκείων. Ipſe etenim vel ætatis vel pignorum (iſtos flores tantaſque ſpes decerpſerat dudum, neſcio qua invidia) reſpectu parcendum rebus ſuis negans, inter ξένια, quæ in hoſpitalis teſſeræ locum cedentia abeunti dabat, concesſit hunc Agathemerin, ſed lege proferendi. Dedi fidem, Lector Candide, quam nunc libero; te verum erit favere conatibus bonorum, & humanorum in errores eſſe exorabilem. Ornatisſimam ſenis Bibliothecam vidi, & teſtatur Godefridi Vendelini iſta manus, aliis dum inviſa, mihi inter cubiculi lares colenda: Bibliotheca Joannis Jacobi Chifletii Archiatri Regii, & hactenus Belgarum dum vixit Sereniſſimæ Principis Iſabellæ Claræ Eugeniæ Medici: Bibliotheca, inquam, illa fons eſt librorum optimorum manuſcriptorum. Taceo

Plinium, cujus editionem Dalechampius inde petito exemplari nitidiſſimam terſiſſimamque adornavit. Nihil de Cæſaris commentariis faſtidioſe commemoro; nihil de Prudentio, nihil de compluribus aliis. *Græcorum MSS. codicum theſaurum non recognovit, ego ejus vicem excipiam & boni nomenclatoris partes agam. Sunt enim ſuper Agathemerin*, Ἀπολλοδώρου Ἀθηναίου γραμματικοῦ βιβλιοθήκη. Ἥρωνος Ἀλεξανδρέως πνευματικῶν πρῶτον. Ἀθηναίου περὶ μηχανημάτων. Julii Africani ceſtus. Τὰ πρακτικὰ τῆς κατὰ Φωτίου συνόδου, καὶ τοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ βίος, ἤτοι ἄθλησις τοῦ ἐν ἁγίοις πρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. συγγραφεὶς παρὰ Νικήτου δούλου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ καὶ Δαβὶδ τοῦ Παφλαγόνος. Clementis itinerarium divi Petri ad Jacobum, Epiſtolæ Baſilii Magni uſque LXIIII, ſed deſiderantur nonnullæ. [*Si noſti captandi artes & orbitatis pretia, vide ſodes tanto theſauro ſenem emungas, dum ſarcinas colligit, antequam è vita proficiſcatur: Facilis eſt tanti viri humanitas; laudabitur iſta in te exhaurientis avaritia, aderitque nepotibus laborioſa ambitio. In anteceſſum his quiſquiliis fruere, & ducere ſpe meliorum.*]

FINIS.